

Hesychii Alexandrini Lexicon
Volumen IV: T-Ω

Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker (SGLG)

Herausgegeben von
Klaus Alpers · Ian C. Cunningham

Band 11/4

Walter de Gruyter · Berlin · New York

Hesychii Alexandrini Lexicon

Volumen IV T–Ω

editionem post Kurt Latte continuantes

recensuerunt et emendaverunt

Peter Allan Hansen
Ian C. Cunningham

Walter de Gruyter · Berlin · New York

☺ Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 978-3-11-022209-8

Bibliografische Information Der Deutschen Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet unter <<http://dnb.d-nb.de>> abrufbar.

© Copyright 2009 by Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, 10785 Berlin

Dieses Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt insbesondere für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

Printed in Germany

Satz: Dörlemann Satz GmbH & Co. KG, Lemförde

Druck und buchbinderische Verarbeitung: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

Contents

Preface	VII
Prolegomena	XI
Sources and Parallels	XX
Names and Publications	XXVI
Conspectus siglorum	XXXII
Hesychii Alexandrini Lexicon: T-Ω	1

Preface

As stated in the preface to volume 3, at the end of 2002 it became clear that the state of Peter Allan Hansen's health would not allow him to complete the edition unaided, and I was recruited to assist him. In the first instance we agreed that he should start on τ , while I worked on υ onwards; however at the beginning of 2007 he decided he could go no farther than τ 900 and I took over the remainder of that letter also. In this volume therefore τ 1–900 are substantially Hansen's work. I have done some revision of this part to conform with my practice in the remainder: references to the Bremen manuscript of Cyril have been added, full references to Photius (Porson's pages) and the Suda (Adler's numbers) are given, and the D-scholia now conform to van Thiel's and Ernst's editions; a few additional references in the text and testimonia and notes in the apparatus have been added. It has not seemed necessary to differentiate these in any way. However to avoid any confusion, first person references (explicit and implicit) have been avoided, and conjectures and interpretations which require attribution are noted as 'Hansen' or 'Cunningham'. In a very few cases I have expressed disagreement with Hansen's conclusions.

To explain our relationship in the remainder of the volume, it is necessary to describe Hansen's original procedures in some detail. When he began to prepare the completion of Latte's work, he had (with the assistance of his wife Estella and his son Richard) transcribed Schmidt's text of π – ω on to computer and then printed it on A-5 cards, one for each gloss; the transcription was carefully checked. Next he collated the manuscript H from photographs which had been made for Latte, using also Latte's notes in his copy of Schmidt and Schow's publication. Then parallels from Cyril's lexicon (from Drachmann's text), the *Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων* (from my then unpublished edition), the *Etymologicum Magnum* and some other lexica were added. Many glosses from Homer were identified and references to the D-scholia (from Barnes's editions) were added. Having completed these tasks for the whole, he then began the detailed work which led to the publication of volume 3 and the preparation of the first half of τ . A few glosses in the later letters, generally those which were related to earlier ones, were treated in more detail.

When I joined the project, the cards for τ – ω were photocopied for me, and the digital files from which they derived (converted from Hansen's

Mac format to my PC WordPerfect by Fritz Saaby Pedersen and Alexander Kleinogel) were also made available: they formed the basis for this volume. Hansen also supplied me with photocopies of the relevant parts of Latte's notes and of the Aldine edition. The Oxford Board for Classics (through Peter Parsons) lent me a microfilm of the 1520 and 1521 editions. The Royal Danish Academy (through Fritz Saaby Pedersen and Klaus Alpers) lent me copies of Alberti's and Schmidt's Hesychius and Gaisford's *Etymologicum Magnum*. I acquired microfilms of Schrevel's edition from Glasgow University Library, and of the Venice manuscript of Hesychius from the Institut für Griechische und Lateinische Philologie, Hamburg (through Klaus Alpers). I already had Drachmann's text of Cyril in microfilm and photocopies (see my *Συναγωγή λέξεων χορησίων* p. 43, n. 59).

My first step was to recollate the manuscript, with some profit.¹ At a later stage Hansen, at my request, checked in the photographs some readings in ψ and ω , which were difficult or impossible to read in the microfilm because of the water-staining in the original. However many passages remained uncertain, and it became clear that I would require to consult the manuscript itself. For this purpose I was given a Research Grant by the British Academy in 2006, and with the ready permission of the Director and assistance of the staff of the Biblioteca Nazionale Marciana I was able, despite ongoing building operations, to see MS. Marc. Gr. 622, employing an excellent UV lamp.² Apart from providing the solution to many uncertainties, this visit revealed that at a date subsequent to Latte's collation and to the making of both photographs and microfilm, repairs had been done to the final, damaged folios, which in almost all cases rendered them more legible.

The final form of text, testimonia and apparatus for τ 901– ω is my responsibility; stylistically I have followed volume 3 as closely as possible; some variations in practice have been noticed above. Conjectures and interpretations by Hansen are naturally acknowledged, but identification of sources and parallels are not.³ As in volume 3 Prof. Dr R. Kassel and Prof. M. L. West have read a draft, to its great profit; again definite proposals by them are acknowledged, but the many errors noticed by them have been corrected silently but gratefully.

¹ 'No one ever checks anybody else's collations ... without finding mistakes in them' (M. L. West, *Textual Criticism and Editorial Technique*, 1973, 63).

² Dr S. Marcon, in addition to facilitating my visit, also answered some later questions on the manuscript.

³ In this I follow the practice of Latte and earlier editors. It may be noted that most of the Homer references were already discovered by Pearson and Jensus, many of the Biblical ones by Biel and Alberti; while many lexicographical parallels were given by Alberti (including from texts then known only in manuscript, such as Photius).

Apart from the institutions and individuals mentioned above, I am indebted in various ways to the following, and am glad to acknowledge this: M. Billerbeck (Fribourg), P. Grüner (København), B. Hillyard (Edinburgh), F. Lo Monaco (Padua), M. Reeve (Cambridge), W. Rösler (Berlin), R. Wachter (Basel), and N. Wilson (Oxford); the National Library of Scotland, Edinburgh University Library, Glasgow University Library, the Bodleian and Sackler Libraries, Oxford, and the Universitätsbibliothek, Humboldt-Universität zu Berlin. Finally one must mention the University of Irvine's *Thesaurus Linguae Graecae*: by no means a perfect tool, but for works like the present, an indispensable one.

ICC

Prolegomena

These are to be regarded as supplementary to the Prolegomena by Latte in vol. 1 and by Hansen and Alpers in vol. 3.

Manuscript (H)

Venice, Biblioteca nazionale Marciana, MSS Greci Fondo antico N° 622 (= 851). For the origin (Constantinople?) and date (c. 1430) see Alpers in vol. 3, XX–XXI. How and when it came to Italy is not known, but by the early sixteenth century it belonged to the Mantuan Gian Giacomo Bardelone, who lent it to Aldus Manutius to be printed.⁴ It was presumably returned to him after 1514; whether or not he was pleased to have Musurus' corrections throughout it is not recorded. Presumably also it remained, if not in Venice itself,⁵ at least in north Italy. It, or information on its readings, was available to the editor of the 1520 edition (see below). In the early eighteenth century, from at least 1722, it belonged to the Venetian patrician and scholar Gianbattista Recanati, who in 1734 gave his collection to the Marciana; he died in 1735.⁶

Scholarly use of it in the eighteenth and nineteenth centuries was intermittent and incomplete. While still in Recanati's possession it was seen by Jacques Philippe D'Orville (1698–1751), presumably during his stay in Italy from May 1726 to Nov. 1728. He copied the epistle to Eulogius and the letter Ξ of the lexicon for Alberti, and would have collated it completely if he had been able to procure a printed text in Venice.⁷ J. B. C. d'A. de Villoison gave a brief description of it.⁸ More details were given in 1790 by Niels Iversen Schow, who further in 1792 published a list of Musurus' alterations and the original readings at these places.⁹ Immanuel Bekker, who was in Italy from 1817 to 1819, made a detailed

⁴ See Aldus' preface to his edition, 1514 (reproduced in Alberti's ed. 1, f. a1 and in Schmidt's *Qu. Hes.* p. III).

⁵ As Alberti 1, p. XXXVI, supposes.

⁶ C. G. Jöcher, *Allgemeines Gelehrten-Lexicon*, Leipzig, 1750–1, 3, 1948. For the legacy see E. Mioni, *Bibliothecae Divi Marci Venetiarum Codices Graeci manuscripti*, 2, Rome, 1960, IV. In the manuscript catalogue of Recanati's collection, Marc. lat. XIII, 77, the Hesychius is no. IV (ff. 4r, 6v).

⁷ Alberti l. c., who remarks, 'contulisse forsan operae pretium foret', and deduces from the specimen that Ald. had been printed from it.

⁸ *Anecdota Graeca*, Venice, 1781, 2, 254–61.

⁹ *Epistola critica ad C. G. Heynium*, Rome, 1790; *Hesychii lexicon ex codice ms. Bibliothecae D. Marci restitutum*, Leipzig, 1792.

collation of the first few leaves,¹⁰ and C. G. Cobet, who was in Paris and Italy between 1840 and 1845, had some notes from it.¹¹ Schmidt had hoped to obtain a collation from Emil Lübbert in 1857, but this did not come to fruition and he had no information beyond that given by Schow.¹²

In the twentieth century it was realised that full knowledge of the manuscript was essential for progress, and Latte spent much of the years 1926 to 1928 collating it in Venice against Schmidt's text. He also obtained a complete set of photographs of it. His description of it is to be found in the Prolegomena to vol. 1, section 5, pp. XXIV sqq. To this I add a few details. When Musurus had to mark the beginning of a gloss (not marked by scribe or rubricator) he inserted two sloping lines //. The scribe's normal punctuation is comma after the lemma, mid-point at the end of the gloss, low point elsewhere; but there are frequent exceptions. He places a grave accent on final syllables, even in lemmata and before punctuation, and accents monosyllabic enclitica; these minutiae were frequently standardised by Musurus. The foliation is later than Musurus; see e.g. f. 190 where the number is on top of his correction.

There are two main difficulties in reading the manuscript: Musurus' deletions and over-written corrections, and stains on the paper caused by water. The water attacked from the back and top of the volume: most of the surface of the last few leaves are affected, with the stains retreating towards the top and inner margins as it moved forwards in the book as far as f. 300, though it is only in the final 30 folios that the writing becomes difficult to make out. The lower edges of the stains are darker and more impenetrable; contamination in the water must have washed down to there. The water-damage was already present when Schow saw the manuscript, but exactly when it occurred (even whether it was before or after 1734) is not known. Latte was able to read most of the text, though he notes that more might be read with different lighting techniques, not available in Venice at that time (p. XXVI); he also notes that parts of ff. 438 r and 439 v had been strengthened by pasting paper on to the original, thus covering the text.

When I examined the manuscript in 2006, these pieces of paper had been removed and the original paper strengthened by more modern means. I also had the use of a lamp which provided both magnification and ultra-violet light. Consequently I was able to read almost all that had been impossible for Latte. The words for which the Aldine edition is the only authority are now very few indeed. However it should be noted that

¹⁰ As far as gl. α 1788, in the margins of a copy of the Aldine in Bonn (Schmidt, *Qu. Hes.* p. XL); printed in Schmidt, *Hes.* 5 Addenda, 48–52.

¹¹ See his *Novae Lectiones*, Leiden, 1858, 117.

¹² Schmidt, *Qu. Hes.* p. XXXIX. He deduced from Bekker's collation that full information of the manuscript's readings would be useless.

after the paper repair the volume has been re sewn more tightly than it was previously, so that some words in the inner margins of the final folios can be read more easily in the photographs than in the original; also that one small fragment of paper must have been lost between Latte's collation and the repairs, so that a few letters read by Latte and visible in the photographs are no longer present (see apparatus to ω 498 and 502).

The original scribe used a brown ink, and the rubricator a pale red, while Musurus used a dark, almost black, ink. The distinction between scribe and Musurus is much clearer in the original than in photographs. In the water-damaged areas, the rubrications are frequently totally washed out (this is of significance only when there is doubt about breathing and/or accent), while Musurus' ink has resisted better than the scribe's.

Editions (the following refers mainly to the section τ 901–ω)

Ald. Aldine, Venice, 1514. Set from H as corrected by Musurus. Misprints are not excessively common. Occasionally the compositor misread the manuscript¹³ or overlooked Musurus' correction; more often a new correction is printed, which suggests that Musurus was overseeing the printing.

ed. 1520. Florence, Junta. In the preface the Juntine editor Antonio Francini of Montevarchi claims 'excudendum summa diligentia curavi-mus ... nostris lucubrationibus castigat[um] et excus[um].' While it generally follows Ald., it nevertheless has indications of access to H + Musurus, whether directly or through notes made from the manuscript: it has three glosses omitted in Ald. (υ 191. 242. 662) and 104 instances of readings or punctuation, a mixture of good and bad, which are in H and/or Musurus but not in Ald.¹⁴ It also has approximately 100 new readings or punctuations, the great majority misprints, only three worthy of mention (υ 14. φ 406. 1082–3).

ed. 1521. Hagenau. In this section a faithful reprint of Ald. It has one instance of different punctuation (υ 76, following Musurus), one new accentuation (χ 458), and one new misprint (υ 901). There is no evidence of activity by Alberti's 'doctus vir' (I, p. VII; repeated by Schmidt, *Qu. Hes.* p. XXXI).

¹³ e. g. τ 1203 φθίνοντος, where H's θ is unusually narrow and, taken with the following ι, is very similar to η: φήναντος Ald. (and the editions down to and including Schr.)

¹⁴ e. g. τ 971 παιδαρέοτης H and ed. 1520, corrected to παιδεραστής by Ald.; 1101 τοπολυπέυσας H and ed. 1520, πο deleted by Mus., τολυπέυσας Ald.

Schr. Schrevel had no knowledge of H; his text is generally derived from Ald./1521, but includes some of the independent readings of 1520. He was severely, and correctly, criticised by Alberti (1, pp. IX–XIV) for carelessness and inaccuracy. Many of his misprints were obvious and soon corrected; but others persisted through the centuries until H was collated.¹⁵ A few corrections are made in the text without comment, so that it is impossible to say if they are intentional or not. His notes contain many corrections by H. Stephanus and Salmasius, some by Guyet, Palmerius and others.

Alb. Alberti likewise had no knowledge of H, and he mostly reprints what had become the vulgate. However he does correct it from time to time, and his ‘notae variorum’, besides more correct versions of those given by Schrevel, include many conjectures and annotations by scholars from the mid-sixteenth to the mid-eighteenth century. The second volume was edited by David Ruhnken, who states in his preface (2, p. I) that Alberti had completed it up to ϕ 53; however there is no obvious change in style there, though the verbatim reproduction of earlier notes gradually diminishes and by ω is largely abandoned. But for citation purposes it has seemed best to ascribe to Alberti everything which is not explicitly attributed to Ruhnken.

Schow was the first scholar since Musurus to consult H, and he deserves credit for that. But his purpose was to distinguish Musurus’s corrections from the original readings, not to provide a complete collation; he was notoriously¹⁶ not a palaeographer and could misread the text; and he could be remarkably careless both in his reporting of H, and (this not I think previously noted) in his citations of the early editions. It is only incomplete when he says ‘Ald.’ for readings also in other editions (in all five υ 235; ϕ 33, 122, 523, 789, 956; χ 857; in all except Alb. υ 319; ϕ 808). But he is also quite wrong in a variety of ways: he cites Ald. instead of ed. 1520 (χ 185), instead of Schr. (τ 863, 1509;¹⁷ υ 555; ϕ 889), instead of Schr. and Alb. (υ 203), and where no edition has the reading (τ 1040, 1433; ω 480¹⁸); he cites all except Ald. instead of all except ed. 1520 (χ 343); and he cites ‘impressi’ (i. e. all five editions) instead of Schr. and Alb. (τ 1005, 1252; ϕ 892; χ 200, 245, 256, 370, 653, 862¹⁹,

¹⁵ Many were noted by Latte, a few left for Hansen (e. g. τ 1711 δè om.) and myself (e. g. τ 1339 τῆν om.).

¹⁶ Bast, Greg. Cor. p. 211.

¹⁷ Musurus’s ῆ is in Ald., while Schrevel has H’s ῆ.

¹⁸ This is a misunderstanding of Schrevel’s note.

¹⁹ γῆς ῆ (Schr. Alb.) derives from the misprint γς ῆ in Ald. (ed. 1521). ed. 1520 follows H.

ω 427²⁰), and instead of Alb. (χ 147; ψ 165, 309; ω 410); finally he attributes the Ald. reading to Musurus (τ 1209), which is in one sense true but not what the terms usually mean to him.

Schm. Moriz Schmidt's edition was undoubtedly a great advance on its predecessors, and he was the first significant textual critic to deal with the whole of Hesychius since Musurus. But, as Latte trenchantly pointed out (1, XXXV–XXXVII), the edition had major in-built weaknesses, in Schmidt's ignorance of the manuscript and its readings, and in his (in his day inevitable) misapprehensions on the relationship of Hesychius, Cyril, and the other lexica; the latter led to his bracketing as interpolations many genuine glosses²¹. Latte is also very severe on Schmidt's knowledge of Greek and his critical abilities, perhaps excessively so, though it is certainly true that his ingenuity sometimes ran ahead of his judgement; equally however he detected and corrected errors to an extent unprecedented except for Musurus.

Citation of later scholars

Ascribing interpretations and conjectures to their correct author is particularly difficult in the case of Hesychius, because of the collection by Schrevel and especially Alberti of manuscript notes by numerous scholars. Probably the most important of such notes are those of John Pearson; Alberti was aware of these but had no access to them, and they were not published until 1844.²² Such notes were usually made in ignorance of others and left undated. Thus when the same correction is made by several scholars and their working lives overlap, assigning priority is impossible; and then, and also if their working lives do not overlap, it is unfair to give credit to one rather than another. In such cases I have usually listed up to three, in roughly chronological order; if there are more I use 'alii'. I have however assumed that all were aware of conjectures published before their own time, although that is not invariably true (e.g. many made by Stephanus in the *Thesaurus* are repeated later, and Jens in 1742 on occasion repeats corrections made by Bos in 1707).

²⁰ In addition to the mis-ascription of εἴλες, he gives οὔτως, the reading of H and all editions except Schmidt (who believes Schow), to the 'impressi' and the non-attested ὡς to H!

²¹ His ed. altera, Jena 1867 (also referred to as ed. minor), gave effect to these beliefs by separating various classes of glosses and omitted all the commentary. It is of no importance, and of slight interest only because a copy of it was owned and annotated by Wilamowitz (cf. below).

²² Schmidt knew, and frequently cites, Pearson; but inexplicably on some occasions he omits to do so, e.g. φ 321 where Pearson joined the two parts of the gloss, but Schmidt says 'coniunxi'. Pearson identified many of the source passages, especially from Homer, clearly using a word-index; the dangers of this if the original author is not checked are shown e.g. at ν 627, where he (and also Alberti and Schmidt) refer the gloss to Λ 204, not realising that ὑπόειπε there is an imperative.

The authors of these notes are included in the list of Names and Publications below, but I have not attempted to trace the manuscripts and annotated books which contain them. However in the two cases where Latte cites unpublished material, by J. Wackernagel and U. von Wilamowitz-Moellendorff, I have traced and used the relevant books.

As Alberti does not always give exact references to earlier printed works,²³ I have tried to check and complete all such; they too are included in the list of Names and Publications. In doing this, some omissions were discovered (mostly from the period between the publication of his first volume and his death), one of which is of real significance, viz. Valckenaer's paper in *Miscellaneae observationes criticae*. Doubtless more remain forgotten.

Editorial practice

The following paragraphs explain various matters relating to editorial practice, especially where vol.s 3 and/or 4 differ from 1 and 2.

1. Marginal notes. These continue Latte's practice. A slight illogicality in their use is that they may denote either the immediate source of the gloss (e.g. Ap. S., D) or the source of Cyril (e.g. Hom., LXX); it has seemed best simply to point this out rather than totally alter the methods of the edition.
2. Numbering. The arrangement of the glosses is largely, but not completely, alphabetical, and Schmidt's decision to number them under each letter was sensible and helpful to users (though surprisingly some scholars have declined to make use of it; it has however become standard in editions of lexica). His implementation was not perfect, and Latte preferred a complete renumbering to correction (see 1, XLII). This however results in further complications (as recent editors of fragments have realised), and in vol.s 3 and 4 we retain Schmidt's numeration; his own corrections to it are denoted by 'a' etc. after the number, while additional glosses restored or created by us are denoted by 'x' etc. after the number; numbers with no gloss have 'vacat' in the text; and variations in the order are explained in the apparatus (see e.g. τ 142, 141).
3. Text. The very few letters which remain illegible in H are indicated by a sub-linear dot; those which have been lost in H and are known only from Ald. are enclosed in upper half-brackets (⌈ ⌋); the more usual lower half-brackets were preempted for another purpose, see below 4). Edito-

²³ For example he frequently adds 'Lucubr.' to the name of Jensius, but equally often does not: in fact all citations come from that book.

rial additions and deletions are indicated by the usual angle brackets (< >)²⁴ and square brackets ([]).

In vol. 4, in conformity with K. Alpers' important statement (3, XXI–XXII), doublets (*variae lectiones*) are not indicated in the text by square brackets,²⁵ but where appropriate by obeli, and cross-references in both directions are given in the apparatus criticus: 'v.l. gl. ...' in the entry for the variant, 'v.l.: gl. ...' in that for the correct reading (in the former case, when the cross-reference is to another volume, the lemma is added).

4. Cyril. Latte's system of indicating the glosses derived from Cyril (* before the text, Ɑ in the middle of it) and the manuscripts or families presenting them (listed at the end or in the middle of the text) is maintained. However the witnesses cited are (with exceptions given below) reduced to vgA; see 3, xxv and n. 1, xxxi n. 3.²⁶ In addition to what Hansen says there about Drachmann's edition, it should be noted that he does not print accents or smooth breathings, and in actual quotations of his text we follow this (unless there is a separate source such as Br [see below] for which the accentuation is known).

For vol. 4 the following points should be noted:

- i. In τ there are several citations in the form 'Av' (rather than the usual order 'v(g)A'): by this Drachmann indicated glosses in the v family which he believed were derived from A.
- ii. In χ v is additionally cited from and with the numbering of M. Naoumides, 'The v-Recension of St. Cyril's Lexicon,' *Ill. Cl. Stud.* 4, 1979, 94–135 (text of χ, 125–35).
- iii. Throughout the earliest known manuscript of Cyril, the *Bremensis*,²⁷ is cited (as Br). I initially used a microfilm of it, but in the course of my work the publication of it by Ursula Hagedorn, *Das sogenannte "Kyrill"-Lexikon in der Fassung der Handschrift E (Codex Bremensis G 11)*, 2005,²⁸ became available, and I have since followed that and use her

²⁴ But initial letters overlooked by the rubricator and added by Musurus are not so marked, though the fact is stated in the apparatus.

²⁵ A further case where Latte wrongly uses square brackets is when a Cyril gloss is combined with material from another source: this is not an interpolation requiring athetesis, but a stage, admittedly a late one, in the history of the lexicon.

²⁶ That it is necessary to cite v, g, and A is apparent on every page. A good example of the combination of material is φ 1098.

²⁷ Known in the 18th century to Biel and hence occasionally cited by Alberti and Schmidt, but strangely overlooked by Drachmann and hence by Latte. See K. Alpers, 'Ein Handschriftenfund zum Cyrill-Glossar in der Staats- und Universitätsbibliothek Bremen,' *Lexicographica Byzantina (Byzantina Vindobonensia)* 20, 1991, 11–52.

²⁸ See www.kups.uni-koeln.de/volltexte/2006/1813. The user of this work needs to be aware that, although it is generally a (very accurate) transcript of the manuscript, the editor intermittently 'corrects' the text both from other Cyril manuscripts and from elsewhere (always however stating what has been done).

numbering. Glosses in Br but not in vgA are taken to be from Cyril, though in the present state of knowledge that is not always certain.

iv. The original form of the *Συναγωγή λέξεων χρησίμων* (Σ) is regarded as a witness to Cyril, but only where it is in company with other witnesses.²⁹

Latte placed the Cyril witnesses at the end of the gloss, after any indication of the literary source. A consequence of this is that sometimes what relates to the whole gloss appears before what relates to only the latter part of it (see e.g. τ 70), but to attempt to correct this anomaly could only cause confusion.

5. Sources. These are placed in brackets after the gloss or that part of it to which they refer. In identifying these we have been somewhat less restrictive than Latte (1, XXXIX), and distinctly less so than I was in the edition of the *Συναγωγή*. However unless there is a parallel source (such as Athenaeus or Pollux) which explicitly cites a passage, it must be remembered that all such are conjectural and that we lack a large number of possible works and authors.

One source generally taken as certain is Homer, and for many instances (such as glosses taken from Ap. Soph.) that is not in question. However in the case of Cyrillic glosses it is right to recall the view of P. Burguière³⁰ that Homeric and tragic words which are used by St Cyril, Clement of Alexandria, Gregory of Nazianzus, and Philo Judaeus come to Cyril from these authors and not directly. Proof or disproof of this must be left to the future editors of Cyril.

6. Testimonia. Here too we have cited more freely than Latte (1, XXXVIII), but with the same end in view: to quote only those passages which have a clear relationship to Hesychius, and not (in the great majority of cases) those which explain the same word but in a different manner.

In vol. 4 I have taken his principle of not citing ‘librorum servatorum excerptores’ a stage further with regard to the ‘erweiterte *Συναγωγή*’, Σ'' and Σ'''; but as these have not yet been collected, it is necessary to add the sources Ph. Su. E. Gen. etc.

New editions not available to Latte and Hansen have obviously been used; see especially the list of Sources and Parallels under gl. Apost., gl. Greg., lex. Hom., Schol., Schol. Plat., and Tim.

²⁹ This is a variation from my edition of Σ, where I regarded Σ = H as an indication of K. I am now less certain of this.

³⁰ ‘Cyrilliana III’, *REA* 72, 1970, 364–84.

7. Apparatus criticus. Latte deliberately omitted mention of various categories of H's readings: division of glosses, itacisms, late spellings, accents (1, XXV–XXVII). However Hansen and I in vol. 3–4 have cited such errors, not because we believe any more than Latte that they have any authority, but because in the case of a codex unicus whose readings have never been reported fully we feel that the basis of the text ought to be made known. We also report Musurus's alterations more fully than Latte, though not completely; in particular we do not give his expansions of abbreviations where they do not involve a correction; nor do we report his standardisation of accentual practice (see above).

In previous volumes there is inconsistency in giving the authority for a correction when it both occurs in a parallel text and was proposed by a scholar without knowledge of that text. Only in the case of Cyril is K (or one or more representatives) regularly cited alone, although many of the readings now known to occur there were previously suggested by Musurus and others. I have not changed that practice, but in the cases of other testimonia vol. 4 follows the formula 'vir doctus = testimonium'.

While steadfastly resisting the temptation to write a commentary, Hansen and I have collected material on points of Hesychian grammar and usage, and remarked on interpretation and subject-matter, when it seemed relevant to a textual issue.

Sources and Parallels

Ancient and patristic authors (e.g. Aristotle, Strabo, Clement of Alexandria) are not included in this list; nor are writers cited from another (e.g. Aristarchus, Diogenianus).

- Ael. Dion. = Aelii Dionysii et Pausaniae atticistarum fragmenta, ed. H. Erbse, Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 93–151
- Alex. Aphr. = Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis Topicorum libros octo commentaria, ed. M. Wallies, CAG 2, 2, Berlin 1891
- in Arist. top.
- Ammon. = Ammonii qui dicitur liber de adfinium vocabulorum differentia, ed. K. Nickau, Leipzig 1965
- An. Ox. = Anecdota Graeca e codicibus manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium, ed. J. A. Cramer, 1–4, Oxford 1835–7
- Antiatt. = Antiatticista, ed. I. Bekker, An. Gr. 1, 75–116
- Ap. Dysc. = Apollonii Dyscoli quae supersunt, ed. R. Schneider–G. Uhlig, Gr. Gr. 2, 1–3, Leipzig 1878–1910
- Apion ... L. = Apionis Glossae Homericæ, ed. A. Luwich, Über die homerischen Glossen Apions, Philol. 74, 1917, 205–47; 75, 1918, 95–127 (LGM 283–358)
- Apion ... N. = Apions Γλώσσα Ὀμηρικαί, ed. S. Neitzel, SGLG 3, Berlin–New York 1977, 212–300
- Apostol. = Μιχαήλου Ἀποστόλου Συναγωγή Παρομιῶν, CPG 2, 233–744
- App. prov. = Appendix proverbiorum, CPG 1, 379–467
- Ap. S. = Apollonii Sophistae Lexicon Homericum, ed. I. Bekker, Berlin 1833
- Ar. Byz. ... N. = Aristophanis Byzantii Fragmenta, ed. A. Nauck, Halle 1848
- Ar. Byz. ... S. = Aristophanis Byzantii Fragmenta, ed. W. J. Slater, SGLG 6, Berlin–New York 1986
- Arcad. = Ἀρκαδίου Περὶ τόνων, ed. E. H. Barker, Leipzig 1820 = Arcadii ἐπιτομή τῆς καθολικῆς προσφῶδιαις Ἡρωδιανοῦ, ed. M. Schmidt, Jena 1860 [cited by Barker's page and line numbers, which are in Schmidt's margins]
- Ariston. = Aristonici Περὶ σημείων Ἰλιάδος reliquiae emendatiores, ed. L. Friedlaender, Göttingen 1853
- Athen. = Athenaei Naucratis Dipnosophistae, ed. G. Kaibel, Leipzig 1887–90
- Choerob. = Choeroboscus, Ὁρθογραφία, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 2, 1835, 167–281
- Choerob. = Choeroboscus, Prolegomena in Theodosii canones, ed. A. Hilgard, in: Theodos. Gr. Gr. 4, 1–2, Leipzig 1904
- Didym. = Didymi fragmenta, ed. M. Schmidt, Leipzig 1854
- Diogen. = Παρομίαι δημῶδεις ἐκ τῆς Διογενιανοῦ συναγωγῆς, CPG 1, 177–320
- Dion. Thr. = Dionysii Thracis Ars grammatica, ed. G. Uhlig, Gr. Gr. 1, 1, Leipzig 1883
- Diosc. mat. med. = Dioscorides, De materia medica, ed. M. Wellmann, 1–3, Berlin 1906–14
- ΔΟ = Δικῶν ὀνόματα, ed. I. Bekker, An. Gr. 1, 181–94

- E. Gen. = *Etymologicum Genuinum*, α 1– β 312, ed. F. Lasserre–N. Livadaras, 1–2, Roma and Athenai, 1976–92. Collation of cod. B with EM in: Miller M \acute{e} l. 1–318. Extracts in various books and editions
- E. Gud. = *Etymologicum Gudianum*, α – ζ ειά ed. A. De Stefani, Leipzig 1909–20. Remainder ed. F. G. Sturz, Leipzig 1818
- EM = *Etymologicum Magnum*, ed. T. Gaisford, Oxford 1848
- Ep. Hom. = *Epimerismi Homerici*, ed. A. R. Dyck, SGLG 5, 1. 2, Berlin–New York 1983–95
- Erot. = *Erotiani Vocum Hippocraticarum collectio*, ed. E. Nachmanson, Uppsala 1918
- E. Sym. = *Etymologicum Symeonis*, cod. V cited by Gaisford, EM apparatus
- Eust. in Dion. perieget. = *Eustathii Commentarii in Dionysium periegetem*, ed. G. Bernhardt, in: *Dionysius periegetes*, 1, Leipzig 1828, 83–316
- Eust. Il. = *Eustathii Commentarii ad Homeri Iliadem*, ed. M. van der Valk, 1–4, Leiden 1971–87
- Eust. Od. = *Eustathii Commentarii ad Homeri Odysseam*, ed. G. Stallbaum, 1–2, Leipzig 1825–6
- Galen. lex. = *Galenus, Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio*, ed. C. G. Kühn, in: *Galeni opera omnia* 19, Leipzig 1830, 62–157
- Georg. Mon. chron. = *Georgii Monachi chronicon*, ed. C. de Boor, Leipzig 1904
- gl. Aesch. see Schol. Aesch.
- gl. Apost. = *Ein frühbyzantinisches Glossar zu den Briefen des Apostels Paulus*, ed. K. Pavlidou, *Serta Graeca* 22, Wiesbaden 2005
- gl. Eur. = *glossae in Euripidem*, in: *Scholia in Euripidem*, ed. E. Schwartz, 1–2, Berlin 1887–91, passim
- gl. Ezech.; gl. Iob; gl. Proph.; gl. Prov. = Unpublished glossaries on these parts of the Bible; see Latte, 1, XLV n.3 (for the published parts see gl. Apost., gl. N. T., gl. Oct., and gl. Psalm.). The fullest list of MSS. is given by Pavlidou in her introduction to gl. Apost.; for this vol. I have used Paris, Coisl. 345 and 347, of which I have microfilms (if the abbreviation in the family to which these MSS. belong in the gl. Apost. [Pavlidou p. 158] is a general phenomenon, there are likely to be additions to be made to the coincidences with Hsch. when the tradition is fully investigated)
- gl. Hdt. = *Ἡροδότου λέξεις*, in: *Herodotus*, ed. H. Stein, 2, Berlin 1871, 443–82 (LGM 191–230)¹
- gl. Hes. = *Glossen und Scholien zur hesiodischen Theogonie*, ed. H. Flach, Leipzig 1876
- gl. N. T. = *Glossarium Graecum in sacros novi foederis libros*, ed. J. Alberti, Leiden 1735
- gl. Oct. = *Λέξεις τῆς Ὁκτατεύχου*, ed. J. Benediktsson, *Class. et Med.* 1, 1938, 243–80
- gl. Psalm. = *Glossae in Psalmos*, ed. I. C. G. Ernesti, in: *Glossae sacrae Hesychii*, Leipzig 1785, 199–306 (a few citations without reference to Ernesti are taken from the MSS., see above; Cramer's edition in *An. Ox.* 2 is not cited)

¹ Also in: H. B. Rosén, *Laut- und Formenlehre der herodot. Sprachform*, Heidelberg 1962, 221–31 (and in his edn. of *Hdt.*, Leipzig–Stuttgart 1987–97, ad locc.); based on more MSS. but with little gain, and no parallel material

- Greg. Cypr. = Παροιμία συλλεγείσαι παρὰ ... Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου, CPG 1, 349–78. 2, 53–130
- Harp. = Harpocratonis lexicon in decem oratores Atticos, ed. G. Dindorf, Oxford 1853 (K. = ed. J. J. Keaney, Amsterdam 1991)
- epit. = epitome printed by Dindorf and incorporated into Σ
- Hdn. = Herodianus [apart from the following, cited from the sources; see Hansen vol. 3, p. XXVIII]
- Hdn. epim. = Herodiani Epimerismi, ed. J. F. Boissonade, London 1819
- Hdn. ἡμαρτ. λέξι. = Herodiani Περὶ ἡμαρτημένας λέξεις, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 3, 246–62
- Hdn. Philet. = Le Philétaeros attribué à Hérodien, ed. A. Dain, Paris 1954
- Heliod. = The Fragments of Heliodorus Homericus, ed. A. R. Dyck, HSCP 95, 1993, 1–64
- Heraclid. Lemb. = Heraclidis Lembii excerpta politiarum, ed. M. R. Dilts, Durham, N. C. 1971
- Heraclit. alleg. = Heraclitus, Allegoriae (Quaestiones Homericae), ed. F. Buffière, Paris 1962
- Ioh. Alex. de accent. = Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τονικά παραγγέλματα, ed. G. Dindorf, Leipzig 1825
- Ioh. Pedias. ad Hes. scut. = Iohannis Pediasimi scholia ad Hesiodi Scutum, ed. T. Gaisford, in: Poetae minores Graeci, Oxford 1814–20, 3
- Ioh. Philop. de voc. = Iohannis Philoponi De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus, ed. L. W. Daly, Philadelphia 1983
- Ioh. Sard. in Aphthon. progymn. = Iohannis Sardiani commentarium in Aphthonii progymnasmata, ed. H. Rabe, Rhetores Graeci 15, Leipzig 1928
- lex. αἰμ. = Lexicon αἰμωδεῖν, ed. A. R. Dyck, SGLG 5, 2, Berlin–New York 1995, 825–1016
- lex. can. Ioh. Damasc. = Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς κάνοσι ..., ed. L. De Stefani, Byz. Ztschr. 16, 1907, 58–66
- lex. Greg. carm. (lex. Cas.) = Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (lexicon Casinense), ed. D. Kalamakis, Athena 81, 1995, 256–99
- lex. Greg. carm. (ord. alph.) = lexicon ordine alphabetico, in: D. Kalamakis, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni, Athenai 1992, 145–227
- lex. Greg. carm. (ord. vers.) = lexicon ordine versuum, in: D. Kalamakis, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni, Athenai 1992, 119–43
- lex. Greg. or. = Lexicon in orationes Gregorii Nazianzeni, ed. I. Sajdak, in: Symbola Grammatica in honorem Rozwadowski, Kraków 1927, 153–77 (LGM 166–90)
- lex. Hom. = Λέξεις Ὀμηρικαί, ed. H. van Thiel, rev. ed. 2005, www.kups.uni-koeln.de/volltexte/2006/1815 [a fuller version of the text cited by Latte in vol. 1 as u, this is a D-scholia derivative and is cited only for glosses not in the extant D-scholia; see below under Schol.]
- lex. rhet. = Λέξεις ῥητορικαί, ed. I. Bekker, An. Gr. 1, 195–318
- LGM = Lexica Graeca Minora, ed. H. Erbse, Hildesheim 1965
- Lycophr. = Lycophronis fragmenta ap. C. Strecker, De Lycophrone Euphronio Eratosthene comicorum interpretibus, Diss. Griefswald 1884
- Macar. = Μακαρίου ... Ῥοδωνιά, CPG 2, 135–227
- Miller Mél. = E. Miller, Mélanges de littérature grecque, Paris 1866
- Moer. = Moeris, Ἀττικιστής, ed. I. Bekker, Harpocraton et Moeris, Berlin 1833, 187–213 (H. = ed. D. U. Hansen, SGLG 9, Berlin–New York 1998)

- Orion = Orionis Thebani Etymologicum, ed. F. G. Sturz, Leipzig 1820
- Orus = Das atticistische Lexikon des Oros, ed. K. Alpers, SGLG 4, Berlin–New York 1981
- Orus ὄροθ. = Orus, Περὶ ὀρθογραφίας (Lexicon Messanense), ed. H. Rabe, Rh. Mus. 47, 1892, 404–13; 50, 1895, 148–52
- Paus. = Pausanias Atticista, ed. H. Erbse, in: Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 152–221
- PG = Patrologiae cursus completus series Graeca, ed. J. P. Migne, 1–161, Paris 1857–66
- Ph = Photii Lexicon, α–μ ed. Ch. Theodoridis, Berlin–New York 1982–98. Remainder ed. R. Porson, 1–2, Cambridge 1822
- Philemo = fragments in: R. Reitzenstein, Geschichte der griechischen Etymologika, Leipzig 1897
- Philox. = Die Fragmente der Grammatiker Philixenos, ed. Ch. Theodoridis, SGLG 2, Berlin–New York 1976
- Phot. bibl. = Photii bibliotheca, ed. R. Henry, 1–8, Paris 1959–77
- Phryn. ecl. = Die Eclogae des Phrynichus, ed. E. Fischer, SGLG 1, Berlin–New York 1974
- Phryn. praep. soph. = Phrynichi Praeparatio sophistica, ed. I. de Borries, Leipzig 1911
- Poll. = Pollucis Onomasticon, ed. E. Bethe, 1–3, Leipzig 1900–37
- Procl. ad Eucl. = Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii, ed. G. Friedlein, Leipzig 1873
- Prov. Bodl. = Proverbia e cod. Bodleiano, ed. T. Gaisford, Paroemiographi Graeci, Oxford 1936, 1–120
- Psell. poem. = Michaelis Pselli poemata, ed. L. G. Westerink, Stuttgart 1992
- Σ = Συναγωγή λέξεων χρησίμων, ed. I. C. Cunningham, SGLG 10, Berlin–New York 2003 [Σ is the original version of this text, Σ' and Σ'' are later expansions; Σ''' and (after the letter α) Σ'''' are other expansions not included in the edition, whose sources are given]
- Schol. = The 'scholia Didymi' on Homer: H. van Thiel, Scholia D in Iliadem secundum codices manuscriptos, 2000, www.kups.uni-koeln.de/volltexte/2006/1810; and N. Ernst, Die D-Scholien zur Odyssee, Kritische Ausgabe, 2006, www.kups.uni-koeln.de/volltexte/2006/1831. Their predecessors, the 'scholia minora', are cited from the papyri
- Schol. AbT = Scholia Graeca in Iliadem (Scholia vetera), ed. H. Erbse, 1–7, Berlin 1969–88
- Schol. BEHPQSV = Scholia in Odysseam, ed. G. Dindorf, Oxford 1855
- Schol. Ael. n. an. = Scholia in Aeliani De natura animalium, ed. E. A. De Stefani, SIFC 7, 1899, 414
- Schol. Aesch. = Scholia in Aeschylum, ed. O. L. Smith, 1 and 2, 2, Leipzig 1976–82; Scholia in Persas, ed. O. Dähnhardt, Leipzig 1894; Triclinii in Aeschyli Persas scholia, ed. L. Massa Positano, 2nd edn. Napoli 1963; Scholia in Prometheus vinctum, ed. C. J. Herington, Leiden 1972; Scholia in Aeschylum, in: G. Dindorf, Aeschylus, 3, Oxford 1851
- Schol. Aeschin. = Scholia in Aeschinem, ed. M. R. Dilts, Stuttgart–Leipzig 1992
- Schol. Ap. Rh. = Scholia in Apollonium Rhodium vetera, ed. C. Wendel, Berlin 1935
- Schol. Ar. = Scholia in Aristophanes, edd. W. J. W. Koster et al., 11 fasc., Groningen 1960–2007

- Schol. Arat. = Scholia in Aratum vetera, ed. J. Martin, Stuttgart 1974
- Schol. Aristid. = Scholia in Aristidem, in: G. Dindorf, Aristides, 3, Leipzig 1829
- Schol. Callim. = Scholia in Callimachi hymnos, in: R. Pfeiffer, Callimachus, 2, Oxford 1953, 41–79
- Schol. Clem. Al. = Scholia in Clementem Alexandrinum, in: Clemens Alexandrinus, edd. O. Stählin and U. Treu, 1, 3rd edn., Die griechischen christlichen Schriftsteller 12, Berlin 1972, 295–340
- Schol. Dem. = Scholia Demosthenica, ed. M. R. Dilts, 1–2, Leipzig 1983–6
- Schol. Eur. = Scholia in Euripidem, ed. E. Schwartz, 1–2, Berlin 1887–91
- Schol. Greg. Naz. = PG 36, 737–932
- Schol. Hes. op. = Scholia vetera in Hesiodi opera et dies, ed. A. Pertusi, Milano 1955
- Schol. Hes. th. = Scholia vetera in Hesiodi theogoniam, ed. L. di Gregorio, Milano 1975
- Schol. Luc. = Scholia in Lucianum, ed. H. Rabe, Leipzig 1906
- Schol. et paraphr. Lycophr. = Scholia et paraphrases in Lycophronem, in: Lycophronis Alexandra, ed. E. Scheer, Berlin 1881–1908²
- Schol. Nic. al. = Scholia in Nicandri Alexipharmaca, ed. M. Geymonat, Milano 1974
- Schol. Nic. ther. = Scholia in Nicandri Theriaca, ed. A. Crugnola, Milano 1971
- Schol. Opp. = Scholia in Oppianum, ed. U. C. Bussemaker, in: Scholia in Theocritum, ed. F. Dübner, Paris 1849, 243–364
- Schol. Pind. = Scholia vetera in Pindari carmina, ed. A. B. Drachmann, 1–3, Leipzig 1903–27; Scholia recentiora, in: Πινδάρου τὰ σφραζόμενα, ed. A. Boeckh, 2, Berlin 1821
- Schol. Plat. = (for Tetr. I–VII) Scholia Graeca in Platonem, ed. D. Cufalo, 1, Roma 2007; (for Tetr. VIII–IX) Scholia Platonica, ed. G. C. Greene, Harvard 1938
- Schol. Soph. = Scholia in Sophoclis tragoedias vetera, ed. P. N. Papageorgiou, Leipzig 1888; Τὰ ἀρχαῖα σχόλια εἰς τὸν Αἴαντα, ed. G. A. Christodoulou, Athenai 1977; Scholia in Sophoclis Tragoedias septem, ed. G. Dindorf, Oxford 1852 (includes the Byzantine scholia)
- Schol. Theocr. = Scholia in Theocritum vetera, ed. C. Wendel, Leipzig 1914
- Schol. Thuc. = Scholia in Thucydidem, ed. C. Hude, Leipzig 1927 [Extra information on cod. F was supplied by A. Kleinlogel]
- Simpl. in Arist. phys. = Simplicius in Aristotelis Physicorum libros commentaria, ed. H. Diels and M. Hayduck, CAG 9–11, Berlin 1882–95
- St. Byz. = Stephani Byzantii Ethnica, A–Γ, ed. M. Billerbeck, CFHB 43/1, Berlin–New York 2006; remainder ed. A. Meineke, Berlin 1849
- Su = Suidas (= Suda), Lexicon, ed. A. Adler, 1–5, Leipzig 1928–38 [Δ indicates a gloss derived from the unpublished Lexicon Ambrosianum]
- Suet. convic. = Suetonius, De conviciis. Π. βλασφημιῶν, in: Περί βλασφημιῶν. Περί παιδιῶν, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 48–63 [Miller, Mél. 413–26]
- Suet. lud. = Suetonius, De ludis. Περί τῶν παρ' Ἑλλήσι παιδιῶν, in: Περί βλασφημιῶν. Περί παιδιῶν, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 64–73 [Miller, Mél. 435–6]
- Theogn. = Theognostus, Π. ὀρθογραφίας, can. 1¹–84¹⁰, ed. K. Alpers, diss. Hamburg 1964, 68–115; can. 1–46 and 87 (part)–1003, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 2, 1835, 1–165

² I have not been able to see the edition by P. A. M. Leone, Galatina 2002.

- Thom. Mag. = Thomae Magistri Ecloga vocum Atticarum, ed. F. Ritschl, Halle 1832
- Tim. lex. = Timaei Sophistae Lexicon vocum Platoniarum, ed. D. Ruhnken, 2nd edn., Leiden 1789; Il Lessico a Platone di Timeo Sofista, ed. S. Valente, Diss. Firenze 2006–7³
- Tricl. ad Aesch. see Schol. Aesch., ed. Smith
- Tryph. fr. = Tryphonis grammatici Alexandrini fragmenta, ed. A. de Velsen, Berlin 1853
- Tryph. pass. = Tryphonis excerpta Περί παθῶν, ed. R. Schneider, Leipzig 1895
- Tryph. trop. = Tryphonis rhetorici libellus Περί τρόπων, in: L. Spengel, Rhetores Graeci 3, Leipzig 1856, 191–206
- Tzetz. ad Lycophr. see Schol. Lycophr.
- Zenob. Ath. = Zenobius Athous, excerpta in Miller, Mél. 349–84; Zenobii Athoi Proverbia, ed. W. Bühler, 1–, Göttingen 1982–
- Zenob. (vulg.) = Ζηνοβίου ἐπιτομή, CPG 1, 1–175
- Zonar. = Ioannis Zonarae Lexicon, ed. J. A. H. Tittmann, Leipzig 1808

³ For the edition by M. Bonelli and J. Barnes, Leiden 2007, see K. Alpers, Mnem. 62, 2009, 662–72 and ZPE 166, 2008, 85–99.

Names and Publications

- Ahr. Dial. = H. L. Ahrens, *De Graecae linguae dialectis*, 1–2, Göttingen 1839–43
- Alb. = J. Alberti, in his edition of Hesychius, 1–2, Leiden 1746–66
- Ald. = editio Aldina, Venezia 1514; see Mus.
- Angl. = Angli, i. e. 2nd edn. of Stephanus' *Thesaurus Graecae linguae*, London 1816–28; cf. *Thes.*
- An. Gr. = *Anecdota Graeca*, ed. I. Bekker, 1–3, Berlin 1814–21
- Arcer. = J. Arcerius (s. xvi¹), notes in Alb.
- Arnald. Lect. = G. D'Arnaud (Arnaldus), *Lectionum Graecarum libri duo*, The Hague 1730
- Baun. 1911 = J. Baunack, *Philologus* 70, 1911, 353–96. 449–91
- Baun. 1914–16 = J. Baunack, *Philologus* 73, 1914–16, 19–60. 180–236
- Bechtel = F. Bechtel, *Die griechischen Dialekte*, 1–3, Berlin 1921–24
- Bechtel Lex. = F. Bechtel, *Lexilogus zu Homer*, Halle 1914
- Bentl. = R. Bentley, edn. of Callimachus' fragments in edn. of E. Spanheim, Utrecht 1697
- Bergk, PLG = *Poetae lyrici Graeci*, ed. Th. Bergk, Leipzig 1843¹. 1853². 1866–7³. 1878–82⁴
- Biel. = J. C. Bielius (1687–1745), notes in Alb.
- Biel. 1740 = J. C. Bielius, *Exercitatio de lignis ex Libano ... accedunt specimina Novi thesauri philologici sive lexicon in LXX et alios interpretes, et scriptores apocryphos N. T.*, Braunschweig 1740
- Biel. 1779–80 = J. C. Bielius, *Novus thesaurus philologicus ... ex B. auctoris MScto ed. et prefatus est E. H. Mutzenbecker*, 1–3, The Hague 1779–80
- Blumenthal = A. v. Blumenthal, *Hesych-Studien*, Stuttgart 1930
- Bochart Hieroz. = S. Bochart, *Hieroicoicon*, London 1663
- Bos Anim. = L. Bosius, *Animadversiones*, Franeker 1715
- Bos Obs. = L. Bosius, *Observationes miscellaneae*, Franeker 1707; 2nd edn., Leeuwarden 1731
- Bourguet = É. Bourguet, *Le dialecte laconien*, Paris 1927
- Dial. Lac.
- Brun. = T. Bruno (Brown), notes in *Schr.*
- CAG = *Commentaria in Aristotelem Graeca*
- Cas. = I. Casaubon (1559–1614), notes in Alb.
- CEG = *Carmina epigraphica Graeca*, ed. P. A. Hansen, 1–2, *Texte und Kommentare* 12 & 15, Berlin–New York 1983–89
- CFHB = *Corpus fontium historiae Byzantinae*
- CGF = *Comicorum Graecorum fragmenta*, 1, 1, ed. G. Kaibel, Berlin 1899; 2nd edn. with addenda (by K. Latte) 1958
- CGFPR = *Comicorum Graecorum fragmenta in papyris reperta*, ed. C. Austin, Berlin 1973
- Chantr. Dict. = P. Chantraine, *Dictionnaire étymologique de la langue grecque*, 1–2, Paris 1968–80 (completed by O. Masson, J. L. Perpillou and J. Tail- lardat)

- CIG = Corpus inscriptionum Graecarum, ed. A. Boeckh, 1–4, Berlin 1828–77
- CMG = Corpus medicorum Graecorum, Leipzig 1908–
- Cob. Coll. crit. = C. G. Cobet, Collectanea critica, Leiden 1878
- Cob. Nov. lect. = C. G. Cobet, Novae lectiones, Leiden 1858
- Cob. Var. lect. = C. G. Cobet, Variae lectiones, 2nd edn., Leiden 1873
- Cook Zeus = A. B. Cook, Zeus a study in ancient religion, 1–3, Cambridge 1914–40
- Cor. = A. Coraës, Opera posthuma (= A. Κοραῆ τὰ μετὰ θάνατον εὐρεθέντα), 7, Athenai 1889
- CPG = Corpus paroemiographorum Graecorum, edd. E. L. von Leutsch and F. G. Schneidewin, 1–2, Göttingen 1839–51
- Degani Mac. Gl. = E. Degani, Macedonian Glosses in Hesychius' Lexicon, Hellenica 35, 1984, 3–28 (Filol. e stor., Spudasmata 95, 2004, 742–67)
- D. I. = Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften, edd. H. Collitz and F. Bechtel, 1–4, Göttingen 1884–1915
- Dind., G. = G. Dindorf, entries and additions in the 3rd edn. of Stephanus' Thesaurus (see Thes.)
- Dind., L. = L. Dindorf, entries and additions in the 3rd edn. of Stephanus' Thesaurus (see Thes.)
- Ditt. Or.Gr. = W.[sic] Dittenberger, Orientis Graeci inscriptiones selectae, 1–2, Leipzig 1903–05
- Ditt. Syll. = G. Dittenberger, Sylloge inscriptionum Graecarum, 3rd edn., Leipzig 1915–24
- D'Orvill. = J. P. D'Orville
- Drachmann = A. B. Drachmann, notes in the margin of his unpublished edition of Cyril; see vol. 3, XXV
- Ducang. = C. du Fresne du Cange, Glossarium ad scriptores mediæ & infimæ Græcitatatis, 1–2, Lyon 1688
- Ebeling = H. Ebeling, Lexicon Homericum, Leipzig 1880–85
- ed. 1520 = editio Hesychii Florentina
- ed. 1521 = editio Hesychii Hagenoensis
- Ernesti = I. C. G. Ernesti, Glossae sacrae Hesychii, Leipzig 1785
- FCG = Fragmenta comicorum Graecorum, ed. A. Meineke, 1–5 in 7 vols., Berlin 1839–57
- FGE = Further Greek Epigrams, ed. D. L. Page, Cambridge 1981
- FGrHist = Die Fragmente der griechischen Historiker, ed. F. Jacoby, Berlin or Leiden 1923–
- FHG = Fragmenta historicorum Graecorum, edd. C. and T. Mueller, 1–5, Paris 1841–73
- Flor. = Florens Christianus (1541–96)
- Frisk = H. Frisk, Griechisches etymologisches Wörterbuch, 1–3, Indogermanische Bibliothek, II. Reihe, Heidelberg 1960–72
- Funger. = J. Fungerius (d. 1612), notes in Alb.
- G. or Guyet. = F. Guyet (1575–1655), notes in Schr.
- GDRK = Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, ed. E. Heitsch, 1–2, Göttingen 1961–64
- Gr. Gr. = Grammatici Graeci
- Gron. = J. F. Gronovius (1611–71), notes in Schr.
- Gron. Obs. = J. F. Gronovius, Observationum libri tres, 2nd edn., Leiden 1662
- GVI = Griechische Vers-Inschriften, ed. W. Peek, 1, Berlin 1955

- HE = The Greek Anthology: Hellenistic Epigrams, ed. A. S. F. Gow and D. L. Page, 1–2, Cambridge 1965
- Heins. = D. Heinsius (1580–1655), notes in Alb.
- Hemsterh. = T. Hemsterhusius (1685–1766), notes in Alb.; see also Pollux 1706
- Heringa Obs. = A. Heringa, *Observationum criticarum liber singularis*, Leeuwarden 1749
- HSt. = H. Stephanus (1528–98), notes in Alb.
- HSt. Thes. = H. Stephanus, *Thesaurus Graecae linguae*, 1–5, Geneva 1572 [cited by vol. and page, or from heading in the Index]
- Jens. Luc. = J. Jensius, *Lucubrationes Hesychianae*, Rotterdam 1742
- Jun. = H. Junius (1515–75), notes in Schr.
- Jun. Anim. = H. Junius, *Animadversionum libri sex*, 2nd edn., Rotterdam 1708 [the original edn., Basel 1556, does not contain his notes on Hesychius]
- Jungerm. = G. Jungermann (1577/78–1610); see Pollux 1706
- K.–A. = R. Kassel and C. Austin; see PCG
- Kalléris Anc. Macéd. = J. N. Kalléris, *Les anciens Macédoniens*, 1–2, Athènes 1954–76
- Kühn = J. Kühn; see Pollux 1706
- Kust. = L. Kuster (1670–1716), notes in Alb.
- Kust. Suid. = *Suidae lexicon*, ed. L. K., Cambridge 1705
- Lagarde Onom. sacr. = P. de Lagarde, *Onomastica sacra*, 2nd edn., Göttingen 1887
- Lampe = G. W. H. Lampe, *A Patristic Greek Lexicon*, Oxford 1961
- Latte = manuscript readings, parallels, and conjectures added by Kurt Latte in his set of Schm.
- Leopard. Emend. = P. Leopardus, *Emendationum et miscellaneorum libri viginti*, Antwerp 1568
- Leum. Hom.W. = M. Leumann, *Homerische Wörter*, Basel 1950
- Lob. Aglaoph. = C. A. Lobeck, *Aglaophamus*, Königsberg 1829
- Lob. El. = C. A. Lobeck, *Pathologiae Graeci sermonis elementa*, 1–2, Königsberg 1853–62
- Lob. Paral. = C. A. Lobeck, *Paralipomena grammaticae Graecae*, Leipzig 1837
- Lob. Phryn. = C. A. Lobeck, in his edition of Phrynichus' *Ἐκλογή*, Leipzig 1820
- Lob. Prol. = C. A. Lobeck, *Pathologiae sermonis Graeci prolegomena*, Leipzig 1843
- Lob. Rhem. = C. A. Lobeck, *Ῥηματικόν*, Königsberg 1846
- LSJ = H. G. Liddell and R. Scott, *A Greek-English Lexicon*, new (9th) edn. by H. Stuart Jones, Oxford 1925–40, with Revised Supplement (3rd edn.) by P. G. W. Glare, Oxford 1996 (the original text and the supplement are combined in the electronic edition produced by Logos Bible Software, 2003)
- Mart. = M. Martini, *Cadmus Graeco-phoenix*, Bremen 1625
- Mart. Lex. = M. Martini, *Lexicon philologicum*, Bremen 1623
- Maussac. = P. J. Maussac (c.1590–1650), notes in Alb.
- Meibom. = M. Meibom (1621–1710/11), notes in Alb.
- Mein. Anal.Alex. = A. Meineke, *Analecta Alexandrina*, Berlin 1843
- Mein. ap. Schm. = A. Meineke, conjectures published by Schm. (sometimes cited by Schm. as 'AM')
- Mein. FCG = see FCG
- Mein. 1857 = A. Meineke, *Philologus* 12, 1857, 602–33

- Mein. 1858 = A. Meineke, *Philologus* 13, 1858, 508–64. 616–17
- Menag. = A. Menagius (G. Ménage) (1613–92), notes in *Schr.*
- Meurs. = J. Meursius (1579–1639), notes in *Schr.*
- Meurs. Att. lect. = J. Meursius, *Atticarum lectionum libri vi*, Leiden 1617
- Meurs. Gl. gr.-bar. = J. Meursius, *Glossarium graeco-barbarum*, Leiden 1614
- Meurs. Gr. fer. = J. Meursius, *Graecia feriata*, Leiden 1619
- Meurs. Op.omn. = J. Meursius, *Opera omnia*, 1–12, Firenze 1741–63
- Meurs. Orchestr. = J. Meursius, *Orchestra, sive de saltationibus veterum*, Leiden 1618
- Misc. obs. cr. = *Miscellaneae observationes criticae*, edd. P. Burmann and J. P. D’Orville, Amsterdam 1732–38
- Munck. = T. Muncker (1640/41–80), notes in *Alb.*
- Mus. = M. Musurus, corrections and alterations written in the only surviving manuscript (‘H’) of Hesychius, which was used by Musurus for the printing of the editio princeps (the Aldine edition, Venezia 1514)¹
- Naoum. = M. Naoumides; see above, *Prolegomena*, XVII
- Palm. = J. Palmerius (Le Paulmier) (1587–1670), notes in *Schr.* and *Alb.*
- PCG = *Poetae comici Graeci*, edd. R. Kassel and C. Austin, Berlin–New York 1983–
- Pears. = J. Pearson, *Adversaria Hesychiana*, Oxford 1844 [notes of John Pearson, 1613–86, bishop of Chester, whose existence was known to *Alb.* but which were first published in 1844 by T. Gaisford]
- Perg. = J. V. Perger (fl. 1679), notes in *Alb.*
- Petit. Leg. Att. = S. Petitus, *Leges Atticae*, Paris 1635
- Phav. = Phavorinus Camers (Varino)
- Piers. = J. Pierson in his edn. of *Moeris*, Leiden 1759
- PMG = *Poetae melici Graeci*, ed. D. L. Page, Oxford 1962
- PMGF = *Poetarum melicorum Graecorum fragmenta*, ed. M. Davies, 1, Oxford 1991
- Pollux 1706 = ed. Pollux, Amsterdam 1706 (ed. J. H. Lederlin and T. Hemsterhuis, with notes of J. Kühn, W. Seber and G. Jungermann)
- Preger = T. Preger, *Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae*, Leipzig 1891
- Pric. = J. Pricaeus (Price): *L. Apuleii ... Metamorphoseos libri xi, cum notis I. Pricaei. Accessit ejusdem index scriptorum qui in Hesychii Graeco vocabulario laudantur*, Gouda 1650
- RE = *Paulys Realencyclopaedie der classischen Altertumswissenschaft, neue Bearb. von G. Wissowa et al.*, I 1–24(1) in 47 vols., II 1–10A in 19 vols., Stuttgart and München 1894–1972
- Reitzenst. = R. Reitzenstein
- Roscher = W. H. Roscher, *Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie*, 1–6, Leipzig 1884–1937
- Ruhnk. = D. Ruhnken (1723–98), notes in *Alb.*
- Ruhnk. Ep. cr. = D. Ruhnken, *Epistula critica I, II*, Leiden 1749–51
- Salm. = C. Salmasius (Saumaise) (1588–1653), notes in *Schr.*
- Salm. in HA = C. Salmasius (Saumaise), in his edn. of the *Historia Augusta*, Paris 1620
- Salm. Plin.exer. = C. Salmasius (Saumaise), *Plinianae exercitationes in C. J. Solini Polyhistora*, Paris 1629

¹ Those of Musurus’ alterations that first appear in the Aldine, are indicated with ‘Ald.’ rather than ‘Mus.’.

- Scal. = J. J. Scaliger (1540–1609), notes in *Schr.*
 Schm. = M. Schmidt, in his edn. of Hesychius, 1–5, Jena 1858–68
 Schm. Qu. Hes. = M. Schmidt, *Quaestiones Hesychianae*, in his edn. vol. 5
 Schneider Bodl. = R. Schneider, *Bodleiana*, Leipzig 1887
 Schow = N. Schow, *Hesychii Lexicon ex codice ms. Bibliothecae D. Marci restitutum et ab omnibus Musuri correctionibus repurgatum sive supplementa ad editionem Hesychii Albertinam*, Leipzig 1792
 Schr. = C. Schrevelius, in his edition of Hesychius, Leiden 1668
 Schulze Kl. Schr. = W. Schulze, *Kleine Schriften*, Göttingen 1933
 Schulze Orth. = W. Schulze, *Orthographica*, 2nd ed., Roma 1958
 Schulze QE = W. Schulze, *Quaestiones epicae*, Gütersloh 1892
 Schwyzer = *Dialectorum Graecarum exempla epigraphica potiora*, ed. E. Schwyzer, Leipzig 1923
 Schwyzer, Gr. = E. Schwyzer (and A. Debrunner), *Griechische Grammatik*, 1–2, München 1939–50
 SGLG = *Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker*
 SH = *Supplementum Hellenisticum*, edd. H. Lloyd-Jones and P. Parsons, *Texte und Kommentare* 10, Berlin–New York 1983
 SLG = *Supplementum lyricis Graecis*, ed. D. L. Page, Oxford 1974
 Sop. = G. Sopingius (1573–1615), notes in *Schr.*
 Strecker = C. Strecker, *De Lycophrone Euphorione Eratosthene*, Diss. Griefswald 1884
 Suicer. = J. C. Suicer, *Sacrarum observationum liber singularis*, Zurich 1665
 Suicer. Thes. = J. C. Suicer, *Thesaurus ecclesiasticus*, 1–2, Amsterdam 1682
 Thes. = H. Stephanus, *Thesaurus Graecae linguae*, 3rd edn., edd. C. B. Hase et al., 1–8 in 9 vols., Paris 1831–65; see also Dindorf, G. and L. (For 1st edn. see *HSt.*, for 2nd edn. see *Angli*)
 Threatte = L. Threatte, *The Grammar of Attic Inscriptions*, 1–2, Berlin–New York 1980–96
 Thumb = A. Thumb, *Handbuch der griechischen Dialekte*, 2nd edn. by E. Kieckers and A. Scherer, 1–2, *Indogermanische Bibliothek*, I. Reihe, 8, Heidelberg 1932–59
 Toepffer Att.Gen. = J. Toepffer, *Attische Genealogie*, Berlin 1889
 Toll. = J. Tollius (1633–96)
 Toup. = J. Toup, *Emendationes in Suidam et Hesychium*, 1–4, Oxford 1790
 Triller Emend. = D. W. Triller, *Hesychianarum emendationum specimen novum, sive appendix observationum criticarum*, Frankfurt-am-Main 1741
 Triller Obs. = D. W. Triller, *Observationum criticarum ... libri quatuor*, Frankfurt-am-Main 1742
 TrGF = *Tragicorum Graecorum Fragmenta*, edd. B. Snell, R. Kannicht and S. Radt, 1–5 in 6 vols., Göttingen 1971–2004
 Valck. = L. C. Valckenaer (1715–85), notes in *Alb.*
 Valck. ad Ammon. = L. C. Valckenaer in his edn. of Ammonius, Leiden 1739
 Valck. ad Eur.Ph. = L. C. Valckenaer in his edn. of Euripides' *Phoenissae*, Franeker 1755
 Valck. ep. = L. C. Valckenaer, *epistola ad M. Röverum*, in: *Vergilius collatione scriptorum Graecorum illustratus opera ... F. Ursini*, ed. L. C. V., Leeuwarden 1747, i–lxxx
 Valck. Misc.obs. = L. C. Valckenaer, *Misc. obs.* cr. 8, 1738
 Vales. = H. Valesius (Valois) (1603–76), notes in *Alb.*
 Verw. = J. Verweius (d.1691), notes in *Alb.*
 Voss. = I. Vossius (1618–89), notes in *Alb.*

- VS = Die Fragmente der Vorsokratiker, edd. H. Diels and W. Kranz, 6th edn., 1–3, Berlin 1951–52
- Wack.* = J. Wackernagel, notes in his copy of Schm.²
- Wack. Kl. Schr. = J. Wackernagel, Kleine Schriften, 1–3, Göttingen 1953–79
- Wack. Synt. = J. Wackernagel, Vorlesungen über Syntax, 1–2, 2nd ed., Basel 1926–8
- Wack. Unters. = J. Wackernagel, Sprachliche Untersuchungen zu Homer, Göttingen 1916
- Wesseling = P. Wesseling, notes in Alb.
- Wesseling Prob. = P. Wesseling, Probabilium liber singularis, Utrecht 1731
- Wil. = U. von Wilamowitz-Moellendorff
- Wil.* = U. von Wilamowitz-Moellendorff, notes in his copy of Schm. (ed. min.)³

² In a private Swiss library.

³ In the Humboldt Univ. Bibl., Berlin, Wilamowitz Sammlung 82.

Conspectus siglorum

H Hesychius, cod. Marc. gr. 622 (see p. XI)

K Cyrillus, lexicon (see p. XVII)

v Vatican recension

g Laurentian recension

A cod. Vallicell. E.11

Br cod. Bremen. c.11

Z cod. Matr. Z-22

Σ Συναγωγή λέξεων χρησίμων (see p. XXIII)

Hesychii Alexandrini Lexicon

Volumen IV: T-Ω

T

- 1 τὰ ταῦτα, ἅτινα αὐτά, ἀναφορικῶς· ἄλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι Ap.S.
ἔασομεν' (Π 60 . .)
- 2 τὰ· ἅ, ἅτινα. ἢ τοιαῦτα
- 3 *τὰ ἱάδάνοντα· τὰ ἀρέσκοντα (Cyr. in xii proph. 1, 319, 24 . .)
vgA¹Br²
- 4 *τὰ αἰσχίω· τὰ χείρω (Plat. Polit. 297 c. Cyr. in xii proph. 1, 135, 4 . .)
vgA³Br⁴
- 5 *τὰ ἀμείνω· τὰ κρείττονα vgA²Br³
- 6 *ἴτα ἀνταῖον· βαρὺ (vA⁴)
- 7 τὰ ἀπὸ τρίποδος· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων, ἦτοι ἀπὸ Prov.
τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἢ ἀπὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ
- 8 *τὰ βάθη· τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα (1. Ep. Cor. 2, 10) vgA¹Br⁵ N.T.
- 9 Ταβηλ· ἀγαθοῦ Θεοῦ (Esai. 7, 6) On.sacr.
- 10 ταβάλα· ταβήλα. ὑπὸ Πάρθων οὕτω καλεῖται ὄργανον κριβάνω
ἐμπερές, ᾧ χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγος
- 11 *ταβερνία· καπήλιον vgA²Br¹²Σ
- 11b *ταβερνῶν· πανδοχείων (Act. 28, 15) Br³⁶⁰[g²] N.T.
- 12 ταγαῖος· ὁ ἐξ ἐπιταγῆς τι ποιῶν
- 13 ταγαῖς· ἀρχαῖς, ἡγεμονίαις
- 14 τάγανα· ταῦτα. Κρητες D
- 15 ταγατίζων· κιχλίζων
- 16 ταγή· βασιλικὴ δωρεά. καὶ ἡ σύναξις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων
- 17 ταγηνία(ς)· πεμμάτια <ἀπὸ> τηγάνων. οἱ δὲ στέας ὑγρόν, ἐπι- D
χεόμενον τηγάνω, ᾧ προσβάλλεται μέλι, <ση>σάμη, τυρός (frr.
com. Magn. 2, 1. Cratin. 130. Nicoph. 6, 3 K.-A.)

1 Ap. S. 148, 27; Σ' (Ph 564.11. Su τ 1) 7 = Zenob. Ath. 1, 13 = Zenob. vulg. 6, 3 = Prov. Bodl. 863; cf. Σ' (Ph 546, 20. Su τ 15) 8 gl. Apost. 101 9 Orig. lex. PL 23, 1305 11 Σ τ 1 11b gl. N. T. p. 86 17 Σ''' τ 2

1 προτετάχθαι H: Mus. | ἔασομεν H: Mus. 2 τὰ· H: Heins. Pears. 644; Schm. vult τὰ ἅ ('sua'), coll. i 310, quod cum explicationi aptum non sit, eam del. 3 ἀδάνοντα H et ordo] h. e. ἀνδάνοντα (K; Alb. cft. gl. α 4700) 4 χείρω H = vABr] χείρονα g (gl. α 2149) 5 contin. H: nov. gl. Mus. | κρείττω K 6 v.l. gl. 57 (Schow post Mus., qui gl. totam del.) 9 lemma] σ- rubr.: Mus. | expl.] interpretatio nominis Hebr. 10 τὰ βήλα H: Mus. 11-11b glossae Latinae, quas del. Mus. 11 ταβερνία H = K (τάβερνα Br)] ταβερνεῖα Σ | καπήλιον H: expl. Latte; rectius καπήλια (vA) vel potius καπηλεῖα (gBr[-εία]Σ); Schow mavult καπήλια (post ταβερνία) 11b ταβερνῶν H: accent. Br 14 'unklar' Schwyzer Gr. 1, 613 (x) 17 ταγηνία H: Mus. (accent.) et HSt. (<ς>, cf. Σ'''); HSt. etiam ci. ταγηνία(ι) | πέμματα Σ''' | <ἀπὸ> Mein. FCG 2, 90 e Σ''' | τηγάνων H: Mus. | στέας H: Mus. | σάμη H: Mus. | τυρός H: accent. Mus.

- 18 *τάγηνον· τήγανον (frr. com. Eupol. 374. Plat. 189, 12 K.–A. Ar. Equ. 929) vgA²Br⁷
- 19 τάγιλος· φειδωλός
- 20 τάγιος· κήρυξ. πρεσβευτής. ὄξύς. ταχύς. βάσιμος
- Hom.+D 21 ταγοί· προστάται, ἄρχοντες, ἡγεμόνες (Ψ 160 v.l. Aesch. Pers. 23 ..)
- D 22 ταγύρια· τὰ ἐλάχιστα, τὰ τυχόντα (Eupol. fr. 4 K.–A.)
- D 23 ταγόναγα· Μακεδονική τις ἀρχή
- Hom. 24 τὰ δ' ἄποινα· τὰ δὲ λύτρα (A 20)
- Hom. 25 *τάδε· ταῦτα (A 257) g²
- Hom. 26 τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται· τὰ δὲ πρόβατα ἔρημα γενόμενα τῇ τοῦ ποιμένουσ φυγῇ (E 140)
- LXX 27 *τὰ διαβούλ(ι)α· τοὺς διαλογισμούς (Ezech. 11, 5) vg³
- Hom. 28 ταθείς· ἀπλωθείς (N 655 ..)
- 29 ἴταθθίον†· μασθός. τιθίον
- Hom. 30 ταὶ δὲ χθόνα· <...> (Ψ 121)
- 31 ταῖν· ταῖς
- 32 *ἴταιῖ†· διοικητής [g²Av¹⁰], προστάτης Av¹⁰[g²]
- D 33 ταινάρια[ς]· παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐορτὴ Ποσειδῶνος· καὶ ἐν αὐτῇ Ταιναρισταί. Ταίναρον γὰρ πεδίον Λακωνικῆς
- 34 *ταῖν θεαῖν· ταῖς θεαῖς A⁷[vg¹]
- 35 *ταινία(ι)· στέμματα g⁴(v⁵A¹³Br¹⁰) τῶν ἱερέων (A¹³), διαδήματα ἀρχιερατικά, ἢ ἤζωναι v⁴A⁸(g⁴), ἢ στέφανοι (g⁴A¹²Br¹⁰), κόσμοι, ἢ δεσμοὶ ἱεροί

18 Ar. Byz. fr. 26 S.; Su τ 12; Ph 564, 13 = EM 743, 49; Phryn. praep. soph. 112, 11; Moer. 210, 12 [τ 3 H.] 21 cf. Schol. 22 Σ" (Ph 564, 17. Su τ 14. E. Gen. [EM 743, 56]); Theogn. can. 437 (p. 79, 8 C.). can. 730 (p. 120, 29 C.) 25 Schol. 26 cf. Schol. 33 Ταίναρον] Orus ap. St. Byz. 598, 15 35 cf. Σ τ 5 | διαδήματα] Su τ 208; Schol. Greg. Naz. PG 36, 1237C | ἤζωναι] Ph 577, 10

18 τήγανον trib. "Ἰόνων τινες" Ph = EM, "Ἄωριεῖς" Phryn., "Ἕλληνες" Moer. 21 ταγοί H: accent. Mus. | Aesch. Pers. 23] cf. gl. ε 1290. σ 1874 22 τάγυρι ci. Sop., cf. EM; Voss. cft. gl. σ 37 23 Degani Mac. Gl. no. 138 25 τὰ δὲ H: g 26 expl.] τὰ δὲ βοσκήματα ἡρημωμένα τῆς τοῦ ποιμένου βοηθείας φεύγει Schol. 27 διὰ βούλα H: K; Alb. cft. gl. δ 955 29 v.l. gl. 986 | τιθίον] vocem ad lemma corrigendum postea additam perperam fini explicationis adiunxit scriba aliquis (Alb.); v. gl. π 2415 cum adn. 30–1 unam gl. H: dividerunt Nauck Ztschr. f. d. Alt.wiss. 14, 1856, 14. Mein. 1857 p. 623; totam del. Mus. 30 ταῖδε H: Nauck. Mein. 31 ταῖν ταῖς H] est aut gl. extra ordinem posita aut, ut voluit Mein., pars explicationis glossae 30 32 ταῖη ([sic] H: accent. Hansen post Mus.) H = K] ταῖης Mus.; unde τάγης Scal.; unde ταγός Alb., coll. gl. 21; ταμίης Sop.; unde ταμίη Schm., coll. expl. K | διοικητής] διοικητρια K | προστάτης H = Av] προστατρια g 33 ταινάριας H: Pears. 645. Mein. FCG 2, 391 ad Hermipp. fr. 32 K.–A. | ταινάρων H: accent. Mus. | καὶ T. <οἱ> ἐν αὐτῶ post Λακωνικῆς trsp. ci. Schm.; cf. St. Byz. (qui Ταιναρίται praebet, prob. errore) | cf. Nilsson Gr. Feste 67–9 34 cf. gl. θ 817; et praeterea gl. 30–1 35 ταινία H (ταινία Mus.): K⁴.⁸ | v.l.: gl. 469. 482

- 36 *ταινιοῦντες· κοσμοῦντες, ἤδεσμοῦντες Av⁹, στεφανοῦντες Av⁹Σ^b(Σ)
- 37 *τὰ κέρατα· τὰ ἄκρα (Am. 3, 14) A⁶g^{post} τ_{αω}1 LXX
- 38 τακερόν· τηκτόν (com. ad. fr. 125, 2 K.–A.). οἰκτρόν D
- 39 *τακτικοῖς· στρατιωτικοῖς vg¹A⁴(Br¹¹Σ), πολεμικοῖς (Xen. Cyr. 3, 3, 11)
- 40 τακτόν· ὁμοίως
- 41 τὰκ το(ῦ) νίτ(ρ)ου· τὰ τῶν μαγειρῶν ξηρὰ ἀρτύματα· διὰ τὸ ἔνθα D
καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι (Anaxipp. fr. 6, 5 K.–A.)
- 42 τακῶνες· τροχίσκοι στέατος κεκομμένου μεθ' ἄλῶν καὶ ξηρῶν D
[καὶ] ἀρτυμάτων (Crat. com. fr. 19, 4 K.–A.)
- 43 τάλα· μέγα
- 44 ταλαεργοί· οἱ ὑπομένοντες τὰ ἔργα, τλητικοί, ταλαίπωροι, δυσ- Ap.S.
παθεῖς (δ 636 ..)
- 45 *ταλαεργόν· τὰ αὐτά (Ψ 654) [v⁴A¹⁹Br¹⁶] Hom.
- 46 *ταλαινής· ἀθλίας, ταλαιπώρου vg⁶A²³Br¹⁷
- 47 *ταλαιπωρία· μοχθηρία vg⁸A²⁵Br¹⁹
- 48 ταλαίπωρος· ἐπίπονος, τλητικός D
- 50 *ταλακάρδιος· τλητικός Br³⁴, ἡπομονητικός] κατὰ τὴν καρδίαν
(Hes. scut. 424. Soph. OC 540) g^{post} τ_{αω}2 [Br³⁴]
- 49 ταλαίφρων· καρτερικός (Eur. Hel. 524) Eur.
- 51 *ταλανίζει· θρηνεῖ (Cyr. in xii proph. 1, 199, 25 ..) vg³A¹⁵Br⁹¹Σ
- 52 *τάλαντα· ζυγά (M 433) Av²⁶, σταθμοί (X 209 ..) (Av²⁶) Ap.S.
- 53 τάλαντον· λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε κατὰ τὸν μέγαν Ἐπιφάνιον Eriph.
(82, 34. 83, 1 H.)
- 54 ἴταλανταίων· μεδίμων, καὶ σταθμίων (Alcae. com. fr. 12 K.–A.)
- 55 τάλαντα· ἀτυχεστάτα

36 Σ τ 6 37 gl. Proph. 38 cf. Ph 565, 21 39 Σ τ 7 42 Poll. 6, 53; v. plura ap. Kassel-Austin 44 Ap. S. 150, 22; EM 744, 1; cf. Schol. 45 cf. Schol. 48 EM 162, 41 (ad etymologiam citatur Διογενιανός) 51 Σ τ 8 52 Σ τ 9; Ap. S. 149, 4; Schol. X 209

37 Alb. cft. gl. κ 2287 38 τικτόν H: Mus. 40 τακτικόν ci. Arcer. 41 τακτονίτου H: Piers. 352 post Sop. al. | ἀρτήματα H: Mus. | ἔνθα] ἐνταῦθα Mus. | Anaxipp.] cf. ad gl. σ 1719 42 τακῶνες] ap. Poll. legitur, Cratetis loco citato, οἱ δ'οἴονται τοὺς τίκωνας ἐκ ταγήνου (cod. A, κακῶνας ἐκ ταγείν ου̅ codd. FS) κρέας, ἢ στέατος τροχούς σὺν ἀλίσι καὶ ξηροῖς ἡδύσμασι κοπέντας | ἄλῶν <καὶ κρεῶν> Bergk Rel. com. att. 279 post G. | [καὶ] Heins. Salm. 43 τάλα] 'In compositis, ut videtur, sic interpretatus' Thes. 7, 1778 b; cf. gl. ζ 1 ζά· μέγα. ἰσχυρόν. πολύ. ὄθεν καὶ ζάπλουτος ὁ μεγάλοπλουτος (de gl. ζ 34 quam Schm. cft., v. Latte); de T pro Z scriptum v. gl. 99. 1739 48 Alb. cft. gl. π 4513 49–50 ordo codicis exhibetur, numeri Schmidtii | Alb. cft. gl. 73, ad quam v. adn. 51 Alb. cft. gl. ε 6498 53 cf. gl. κ 3201. τ 59 | ῥζε H: expl. Mus. | Ἐπιφάνιον] cf. gl. α 968. μ 1502 54 τάλαντέων H: ordo et Alb.; h.e. τάλανταίων, cf. Lob. Phryn. 544 55 τάλαντα· τὰ H: HSt. Thes. 3, 1233f

- 56 ταλαντεύει· σταθμίζει, ζυγοστατεῖ
 D 57 ταλαντιαῖον· βαρὺ (Arist. cael. 311^b3)
 D 58 Ταλάντιον· τόπος. Ἄρτεμίδωρος
 59 *τάλαντον· σταθμός (vg⁷Br¹⁸), ζυγός. ὀλκή A²⁴(vg⁷Av²⁶Br¹⁸) λιτρῶν (vg⁷) ἑκατόν, ἢ ἑκατόν εἰκοσιπέντε, ἢ ἑκατόν ἑξηκονταπέντε (A²⁴vg⁷), ἢ τετρακόσια, ἢ χίλια ἑκατόν πεντηκονταδύο
 D 60 τάλαντος· ταλαιπῶρου
 61 *ταλαντώσει· σταθμῆσει (Σ), στήσει (Basil. Caes. in hexaem. hom. 6, 11 [29, 144C M.]) A¹⁴(Σ)[V¹⁴]
 62 ταλάν· ὑποστατικόν. ἰσχυρόν, βίαιον
 Ap.S.+Hom. 63 ταλαπειρίος· τλητικὸς κατὰ τὴν πείραν, ἢ τηλόθεν διαπεπεραιωμένος. οἱ δὲ ἀφιγμένος (η 24 ..)
 D 64 ταλαρίς· ἕξ οὗ βάλλουσι τοὺς ἀστραγάλους
 Hom. 65 *ταλαπενθέα· ὑπομένοντα τὰ πένθη (ε 222) (g^{post ταω3})
 Ap.S. 66 τάλαροι· κάλαθοι ἐρίων (δ 131). καὶ ἐν οἷς οἱ τυροὶ πῆγνυνται (ι 247). <...>· πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν (Σ 568)
 67 *τάλας· ἄθλιος g⁹Av²²Br²⁰Σ, ταλαίπωρος g⁹Br²⁰
 D 68 ταλάσια· τὰ ἔρια (Xen. oecon. 7, 6)
 Hom. 69 *†ταλασεῖη†· ὑπομείνη (O 164) Av²⁰
 Att. 70 *ταλασία· ἐριουργία (vg¹⁰A²⁷Br²¹Σ), ἐργασία (Plat. leg. 805 e. Xen. Mem. 3, 9, 11) g¹⁰
 Att. 71 *ταλασιουργία· τῶν ἐρίων τὰ ἔργα [g¹¹Σ] (Plat. Lys. 208 d ..). <καὶ ἢ ἐν τοῖς ταλάροις ἐργαζομένη κρόκη, ἢ ἔρια>
 72 ταλασιουργός· ἐριουργός (Plat. Ion 540 c) [καὶ ἢ ἐν τοῖς ταλάροις ἐργαζομένη κρόκη, ἢ ἔρια]
 Hom. 73 ταλασίφρων· ταλακάρδιος, ἰσχυρός, τολμηρός, θρασύς, *ὑπομητικὸς (Av¹⁷Σ), ἰσχυρόφρων (Δ 421 ..)

56 Σ τ 10 59 Σ τ 11 61 Σ τ 13 63 Ap. S. 149, 1; cf. EM 744, 50; Schol. 65 cf. Schol. 66 Ap. S. 148, 31; EM 744, 56; Schol. Theocr. 5, 86/87c 67 Σ τ 15 68 = EM 746, 17 69 Schol. 70 Σ τ 17; Paus. τ 6 71 cf. Σ τ 19 (Paus. τ 8); Tim. lex. τ 2 73 Σ τ 20

57 ταλαντιέον H: Mus. | v.l.: gl. 6 58 incerta ci. Schm.: vel Ταυλάντιον· πότος (St. Byz. 607, 15; Artem. ὀψαρτυτικὰς λέξεις collegit, Su α 4026) vel Ταλαντία (Schol. B 537) vel τάλλάντιον (locus ubi farcimina venduntur) 59 λιτρῶν H: accent. Mus. | ἑξηκονταπέντε] ἐξηκοντα KΣ | τετρακοσίων et χιλίων Mus. 60 ταλαίπωρος H: Thes. 7, 1787b (τάλαντος genit. testantur Choerob. in Theodos. 209, 25. E. Gud. 385, 19) 63 σκλητικὸς H: Mus. | διαπεπειραμένος Ap. S. (cf. EM) 64 ταλαρισκός ci. Schm. 65 ταλαπένθεα H: accent. Mus. 66 ἐρίων] ἱερείων H: Salm. | <...> Hansen, coll. Ap. S. ἐπὶ δὲ τῶν τρυγητικῶν | φέρων H: Jens. Luc. 221 = Ap. S. | μελίην δὲ ἄκαρπον H: Mus. = Ap. S. 69 ταλασεῖη (ταλασσεῖη v) | h. e. ταλάσση (Schol., cf. ταλαση A) | ὑπομείνη H = K Schol.: Mus. 71 καὶ κτλ.] huc e gl. 72 transp. Schm. | v.l.: gl. λ 371 72 καὶ κτλ.] huc e gl. 71 migravit (Schm.) 73 Alb. cft. gll. 49–50. 77. 1014

74	ταλάσ(σ)ῆς· ὑπομείνης, τολμήσης (N 829)	Hom.
75	ταλάσ(σ)αι· ὑπομείναι. καὶ τὰ ὅμοια	Ap.S.
76	*ταλαύρινον· ὑπομονητικόν g ⁵ A ¹⁸ , τολμηρόν g ⁵ , πολεμιστήν (E 289 ..)	Hom.+Ap.S.
77	ταλάφρονα· τλητικὸν κατὰ τὰς φρένας. οἱ δὲ ἰσχυρογνώμονα (N 300)	Ap.S.
78	ταλάωρες· τοξεύματα	D
79	Ταλαιός· ὁ Ζεὺς ἐν Κρήτῃ	D
80	ταλαιδίτης· ἀγὼν γυμνικός	D
81	ταλικῆς· ἀναιδῆς	
82	ταλίκη· τηλικα(ύ)την	
83	†ταλικηνός· ταλικάντην†	
84	τάλιξ· ὁ ἔρωξ	
85	*ταλίων· ἀθλίων A(v) ²¹	
85a	τάλις· ἡ μελλόγαμος παρθένος καὶ κατωνομασμένη τινί. οἱ δὲ γυναιῖα γαμετήν. οἱ δὲ νύμφην (Soph. Ant. 629. Callim. fr. 75, 3 Pf.)	D
86	†Ταλύβιος†· ἱερεύς (A 320 ..)	Hom.
87	ταλῶς· ὁ ἥλιος	
88	*τάμά· τὰ ἐμά vg ⁸ A ¹⁸ Br ²⁶	
89	ταμᾶς· γαμβρός	
90	*τάμε· ἔταμεν (Γ 292 ..) v ¹¹ A ¹⁵	Hom.
91	ταμέει· τέμνει	
92	ταμείν· τεμείν (Hes. op. 807. Hippocr. epid. 5, 7 [5, 208, 11 L.])	D

74 Σ τ 16; Schol. (EM 745, 8) 75 Ap. S. 149, 3 76 Schol.; Ap. S. 148, 29 77 Ap. S. 148, 28 78 Choerob. in Theodos. 1, 301, 3 85a Schol. Soph.; Ph 567, 17; Poll. 3, 45. de accentu v. Arcad. 30, 25 86 cf. Schol.

74 ταλάσεις H = Σ^{AB}: Alb. = Schol. (ταλάσης Σ^{Ph Su}) | ὑπομείνεις H = Σ^{AB}: Alb. = Schol. Σ^{Ph Su} | τολμήσεις H: Alb. post HSt. Thes. 3, 1227a 75 ταλάσαι H: Voss. = Ap. S. 76 intelligendum est (cum Bos Obs. 188) ταλαύρινον πολεμιστήν· ὑπομονητικὸν πολεμιστήν, τολμηρόν πολεμιστήν; cf. e.g. gll. 146. 790. α 7980. κ 1179. σ 957. υ 218 | ταλαβρινόν H: A 77 Alb. cft. gl. 73, ad quam v. adn. 78 ταλαόρεα H: ordo et Pears. 645. Voss. (ω) et L. Dind. 7, 1793 b (εξ) 79 Ταλαιός (Ταλεός ordo, falso) | h.e. Ταλλαιός (Voss. post Meurs. Cret. 198 [Op. omn. 3, 495], coll. inscriptione IC 1, XVI, 5, 74 [vel sim.]; -λλ- semper in inscr. Creticis legitur, et forma metro firmatur IC 2, XXVIII, 2, 2 [= AP Append., epigr. ded. 237, 1]) 80 ταλαιδίτης (τ om. rubr. in initio versus, add. Mus.; ταλεδίτης ordo, falso) | ταλλαίτης vel ταλλαιάτης Thes. 7, 1794 b; festum Iovi Ταλλαιῶ sacrum esse censet Meurs. l. c. ad gl. 79 82 ταλικήν H: accent. Perg. | ταλικάτην H: G. Pears. 645 | v.l.: gl. 83 | Alb. cft. gll. η 364. τ 775 83 v.l. gl. 82 (Schm.) 84 Toll. ci. τάλιξ· ἔξωρος vel τ. μωρός. Schm. ad Bion. 14, 4 Gow ταλίκον ... τὸν Ἐρωτα refert 85 τάλανων Thes. 7, 1794 b; τάλαν· ἄθλιον Schm.; τάλιον· ἀθλιον v – ‘h.e. τάλων?’ Drachmann 85a τάλλις H: Mus. (λ pro λλ) et Schm. (accent.; á Mus.) 86 ταλύβιος H et ordo] h.e. Ταλθύβιος (Mus.) | ἱερεύς] κηρυξ G. Pears. 645, cf. Schol. et Hom. passim 87 Τάλως Mus., sed a quo cursor ille Cretum ‘sol’ appellatus sit nescitur 90 ἔταμεν] ετεμεν K, cf. gl. 92 | Γ 292] cf. gl. v 475 91 ταμέειν· τέμνειν (N 501) Pears. 646

- Hom. 93 *ταμέσθαι· ἀπομερίσαι (v⁹A¹⁹). ἐπιτ[ι]μῆσαι (I 580)
 94 ταμεῖα· ἀπόκρουφα οἰκήματα
- Hom.+Ap.S. 95 ταμεσίχροα· τέμνοντα τὸν χρῶτα. ἀπὸ μέρους δὲ λέγει τὴν
 σάρκα (Δ 511 ..)
- D 96 τὰ μέταξε· μετὰ ταῦτα (Hes. op. 394). Δωριεῖς
 97 τὰ μετάτι· τηνικάδε
 98 *ταμεῖαι· οἱ τῶν δημοσίων [χρημάτων] καὶ πάντων τῶν κοινῶν
 [προστάται (A¹⁷) καὶ φύλακες (vg¹A¹²Br²³)[A¹⁷], ταμιούχοι
 (vg¹A¹²Br²³)
 99 ταμίαν· ζημίαν
 100 *†ταμείας†· φύλαξ vg¹A^{12.17}Br²³ [χρημάτων, προστάτης [A¹⁷],
 δεσπότης, οἰκονόμος vg¹A¹², διοικητής vg¹Br²³
- LXX 101 *ταμείον· κοιτῶνα (Gen. 43, 30 ..) A¹⁶Br²⁵(vg⁵)
 LXX 102 *ταμειύεται· διοικεῖται vg⁷A¹³Br²⁴Σ. ἀποκρύβει (Prov. 29, 11)
 [vg⁷Br²⁴Σ]
- Hom. 103 ταμίη· ἡ προστάτις τοῦ οἴκου, διοικήτρια (Z 381 ..), ἡ κελλαρία
 πιστή· καὶ ἀρχὴ Ἀθήνησιν
- Hom. 104 ταμίην· δέσποιναν, τὴν τοῦ οἴκου προεστῶσαν (Ω 302 ..)
- N.T. 105 ταμίον· θάλαμος (Ev. Matth. 6, 6)
 106 ταμιούχος· οἰκονόμος
- D 107 Ταμιράδαι· ἱερεῖς τινες ἐν Κύπρῳ
- D 108 τάμισος· ἡ πιτύα (Hippocr. nat. mul. 34 [7, 372, 4 L.]. Nic. ther.
 577)
- Ap.S. 109 τάμνειν· διατέμνειν (Φ 38)
- D 110 τάμνεν· ἐνέκοψεν
- D 111 τάμνοντες· διατέμνοντες (Hdt. 3, 42, 3). ποιοῦντες (Hdt. 4, 201, 2)
- Ap.S. 111x τάμνοντ' ἀμφί· περιήλαυνον (Σ 528)

95 Schol. (EM 745, 30); Ap. S. 150, 4 98 Σ τ 21; Schol. Dem. 24, 136 (272 b) 101 Σ τ
 22 102 Σ τ 23 103 cf. Schol. 104 cf. Σ τ 25 108 Erot. τ 32; Galen. lex. 145, 7;
 Scholl. Nic. Theocr. 7, 16 d; Ph 568, 11 109 Ap. S. 150, 13; EM 746, 41 111x Ap. S. 150,
 13; EM 746, 43

93 ἐπιτιμῆσαι H: Voss. 96 ταμετάξει H: Mein. 1857 p. 610, coll. gl. θ 933, ubi H et ordo
 θυράξει pro θύραζε habent | cf. gl. 1106 | μεταταῦτα H: Maussac. | Δωριεῖς cf. West ad
 Hes. 98 ταμεῖαι| ταμίαι Alb. coll. ordine et Σ 99 ταμίαν| h. e. ζημίαν, Dor. pro ζημίαν
 (Pears. 646. G., qui cft. gl. 1739; 'Literæ Z et T sæpius commutatae' [Alb.]); v. etiam gl. 43
 cum adn. 100 ταμείας H = A] h. e. ταμίας (vg); corruptio ex ταμείας 101 ταμίειον H:
 accent. Mus. | cf. gl. σ 1886 102 ἀποκρύβει| cf. gl. υ 65. LSJ. Lampe; vgBrΣ habent
 ἀποκρύπτει (haec omnia Hansen post Alb. alios) 103 ἡ| ἡ Schm. falso | κελλαρία| Lat.
 cellaria | ἀρχή| ad ταμεία (Schm.) 105 ταμίειον H: ordo et Alb.; h. e. ταμείον (cf. LSJ
 s. v.) 106 ταμειούχος H: ordo et Mus. 107 RE 4A (2), 2138 108 πιτύα| πυτί- gl.
 π 4484; Schol. Nic.; Ph 110 τάμνη H: Mus. 111x contin. H: nov. gl. Hansen | τέμνοντ'
 H: Jens. Luc. 222 | περιελαύνων H: Mus. | Σ 528] cf. gl. π 4489

- 112 *τάμοις· τέμοις· ποιήσαις (Greg. Naz. c. 1, 2, 31, 1 [37, 910, 12 M.]) Greg.Naz.
A²⁰
- 113 ταμόν(τ)ες· διακόπτοντες (μ 11) Hom.
- 114 *ταμόντες· ποιήσαντες vg¹⁰A¹⁴Br³⁹. συνθέμενοι (B 124) v¹⁰A¹⁴ Hom.
- 115 τάμωμεν· ποιήσωμεν (Γ 94 . .) Hom.
- 115a *τᾶν· σύ vg³A¹¹, Ἀττικῶς v³A¹¹. ἢ ταύτην. ἢ τούτων
- 116 τανάγρα· ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἤρτυον τὰ κρέα
- 117 Ταναγοῖδαι· οἱ Ταναγορεῖς D
- 118 Ταναγοραίων φυήν· κῆτει ὁμοιοτάτην. Ἔφορος (FGrHist 70 D
F 225) λέγει εἶναι τινα ἐν Τανάγρα παχύτατον, ὃς ἐλέγετο
Κητεύς
- 119 ταναηκέα· διόλου ἠκονημένα, ὀξεά, ἀποτεταμένην τὴν ἀκμὴν
ἔχοντα
- 120 ταναηκέϊ· τὰ αὐτά (H 77. δ 257 . .) Hom.
- 121 ταναηκέος· μακροῦ, τοῦ μακρὰν λαβὴν ἔχοντος
- 122 ταναηκές· εὐμηγες (cf. Ξ 385 . .) Hom.
- 123 *ἤταναηκότες ἤ χαλκῶ· τῷ ἐκτεταμένῳ σιδήρῳ (H 77 . .) A⁸ Hom.
- 124 ταναῆς· ἐκτεταμένης (Ap.Rh. 1, 1192) D
- 125 τανακιδές· ὀξύ. μακρὸν. διόλου ἠκονημένον
- 126 *ταναοῖο· ἐπιμήκους, μακροῦ, ἴπῳ ἐκτεταμένου (Π 589) Hom.
A(v)⁹
- 127 ταναόν· ἰσχυρόν. ὀξύ. λεπτόν. σκληρόν. μέγα. ὑγρόν. μακρόν D
(Opp. cyneg. 1, 150)
- 128 τανάς· παρηκούσας, ἀπὸ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι
- 129 ταναύποδα· ὀρθόποδα, τεταμένοις τοῖς ποσὶ κατὰ τὴν ὁδοι- Hom.
πορίαν (ι 464)
- 130 *τάνδον· τὰ ἔνδον Av¹⁵

114 Schol. 115 cf. Schol. 118 Athen. 12, 551 a; Paus. perieg. 9, 20, 4; Ael. n. an. 13, 21
120 Scholl. 124 Schol. Ap.Rh. 126 cf. Schol. 127 Schol. Opp. 129 Schol.; Apio
(fr. 135 N.) et Heliod. (fr. 36 D.) ap. Ap. S. 150, 11

112 ποιήσεις H = A: Mus. 113 τάμονες H: Voss.; τάμιοντες Schm. 115a cf. gl. ω 477 |
gl. totam del. Mus. | τοῦτων H: Schm. tacite, qui notat confusas esse ὃ τᾶν, τάν, τᾶν
116 cf. τὰ λεβητάρια καλοῦσι ταναγοῖδας Poll. 10, 165 cod. F (CLBA παναγοῖδας habent,
unde πανάγρα hic Wack.*); Hemsterh. cft. gl. 117 117 lacunam inter le. et expl. statuend-
dam esse ci. Schm.; tum Cunningham pro Ταναγοῖδαι οἱ ci. Ταναγοῖδες(σ)ι (Corinn.
PMG 655, i 3) 118 φύην H: accent. Mus. | ὁμοιότητα H: Perg. | παχυ^{tt}. H: expl. Schow
post Salm. Pears. 646 | Κητεύς] de errore Ephori (vel Hesychii) v. Kaibel ad Athen. et Frazer
ad Paus. perieg. 119 Alb. cft. gl. 132 121 ταναηκέως H: Mus. | μακῶ H: expl. Mus.
122 εὐμηγές H: accent. Mus. 123 ταναηκότες· χαλκῶ (sine interpunct. insequ.) H,
ταναηotes χαλκῶ A] h.e. ταναηκέϊ χαλκῶ (Mus.) 125 ταναηκές Sop. Salm.
126 ἐπιμήκου H: Mus. | εἰς μῆκος τεταμένης, μακρᾶς (sc. αἰγανέης) Schol. | Alb. cft. gl.
q 355 127 ταναρόν H ut vid. (Latte): Mus. 128 ταναάς Mus. | παρακούσας H: Mus.

- 131 *†τανέη†· ἀποτεταμένη A¹⁶
 Hom. 132 *†τανεηκῆ†· ἐκτεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν (H 77. δ 257 ..) A⁷
 Hom. 133 τανηλ(εγ)γέος· παρατεταμένην ἔχοντος τὴν ἀλγηδόνα. *μακροκοιμήτου Av¹⁸g^{post ταω 6}· ‘τανηλεγέος θανάτιο’ (Θ 70 ..)
 D 134 *τανταλύζει· τρέμει [Av¹³]. Δωριεῖς. οἱ δὲ σπαίρει
 135 τανθάριον· ἐρύθημα
 Hom. 136 *τανίφυλλος· μακρόφυλλος (ν 102 = 346 et ψ 190 vv. II.) g^{post ταω 7}
 D 137 τανίσφυρος· ὀρθόσφυρος. εὐσφυρος. λεπτόσφυρος (Hes. fr. 75, 6. th. 364 v.1.)
 D 138 τανθαρουστός· ὁ τρόμου παρασκευα(σ)τι(κ)ός (Theoromp. com. fr. 96 K.–A.)
 D 139 τανοῦφή· λεπτοῦφή (Soph. Tr. 602 [e coniect.])
 140 *τανταλάσσειται δάκρυα· στάζει δάκρυα (Av⁴)
 Ap.S. 142 τανύγλωσσοι· μακρόφωνοι. ἢ *τεταμένην ἔχουσ(α)ι τὴν γλώτταν (ε 66) [g^{post ταω8}]
 Prov. 141 τανταλίζεται· σαλεύεται (Ar. fr. dub. 963 K.–A. cf. Anacr. PMG fr. 443)
 Ap.S. 143 *τανυγλώχινες· τεταμένας τὰς γωνίας ἔχοντες (Θ 297) (Av⁵)
 144 *τανύει· ἐκτείνει Av¹⁴, ἔλκει, τείνει
 Hom. 145 τανυηκές· τὴν ἀκὴν ἔχον παρατεταμένην (Ξ 385 ..)
 Hom. 146 *τανυηκέας· ἐκτεταμένους Av⁶ ὄζους (Π 768)

132 Scholl. 133 Schol.; cf. EM 745, 34 136 Schol. v 102 = Ap. S. 149, 7; τανί- cit. E. Sym. in EM 1630B et Ap. S. 19, 5 137 cf. Schol. Pind. Ol. 5, 1c 139 Σ'' (Ph 568, 12. Su τ 72) 142 Ap. S. 149, 18 (Arpio fr. 134 N. et Heliod. fr. 37 D.) 143 Ap. S. 149, 16 144 cf. EM 745, 33 145 Schol.; cf. Ap. S. 149, 10; Σ τ 28 146 = Schol.; EM 745, 42; cf. Ap. S. 149, 12

131 τανέη H = A, τανθη ν] h. e. ταναή (-ήν Opp. cyneg. 1, 327 ..) aut (Mus.) ταναῆ (Q. S. 12, 58) 132 τανηκῆ] h. e. ταναηκῆ (A et Scholl.; cf. gl. 119–20) | ἔχοντα Mus. | αιμηνη A 133 τανηλέος H: Av; τανυλεγεος g | expl. interpunct. et cit. Hom. agn. Jens. Luc. 222 134 τανταλύζει (τανταλιζεται K)] h. e. τανθαρούζει ordo et Mus. (θ) et Schm. (θ, coll. gl. 138), cf. Lob. Rhem. 231; contra, Schm. cft. etiam gl. ε 6507, et v. gl. 141 | σπέρει H: Sop. ut vid. (cf. Alb.) 135 τανθάριον Schm. | Baun. 1914–16, 227 expl. ἀνθ- ‘id quod inficit’, coll. gl. α 5129. 5103, et ἐρ(ε)υθ- ‘herba’, coll. gl. ε 5758. σ 1376. Hdt. 4, 189, 2. Diosc. mat. med. 3, 90, 1 136 τανίφυλλος H, cf. testim.; τανη- g; τανυ- HSt. Thes. Ind. 138 τανόδρουστος H: Valck. ad Ammon. 120; ‘Facile enim ΟΔ et ΘΑ confundi potuit’ Alb. | παρασκευάτιος H: Mus. 139 τανοῦφή] h. e. ταναῦφή (Σ'') 140 τ' ἀν(ασ)ταλάσσειται Tour. 4, 171 post Sop.; verbum tamen modo activo solum reperitur 141–2 ordo codicis exhibetur, numeri Schmidtii 142 ἔχουσι H: Ap. S. 141 Alb. cft. Soph. Ant. 134 cum schol.; v. Kassel–Austin ad Ar., Bühler ad Zenob. Ath. 2, 66 143 τανυγλωχίνες H: accent. Mus. 145 τανύηκες accent. Arcad. 117, 24 | ἔχων H = Schol.: Mus. = Ap. S. Σ | Alb. cft. gl. α 5685. v 693 146 ὄζους] ‘Vocem ὄζους, etsi apud Hom. cum suo epitheto junctam, Hesychius more suo explicationi subiecit’ Alb.; cf. gl. 76 cum adn.

- 147 τανύοντο· ἔξετείνοντο. ἔτρεχον· ‘τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι’ Ap.S.
(Π 375). ἐπὶ τῶν συῶν ἔξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν· ‘εὐόμενοι
τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο’ (I 468 ..)
- 148 τανύπεπλος· μακρόπεπλος (Γ 228 ..) Ap.S.
- 149 τανύποδας Ἐρινῦς· ταχύποδας, ἐν τάχει τιμωρουμένης (Soph. D
Aī. 837)
- 150 τανύπτερος· μακρόπτερος, τεταμένα ἔχων περὰ (ε 65 ..? Hes. Ap.S.
th. 523. cf. 525. Pind. Pyth. 5, 148 = 111)
- 151 τανυπρόφρους· τὰς καλύπτρας· διὰ τὸ περὶ τὸ πρόσωπον περιτε-
τάσθαι
- 152 τανυσ(σ)άμενος· ἑκταθείς (Δ 112 ..) Ap.S.
- 153 τάνυσσα· ἐνέτεινα (I 213 ..) Ap.S.
- 154 *τάνυσσαν· ἐνέτεινον (A 486 ..) A(v)¹⁷ Hom.
- 155 *τανύσ(σ)ας· ἀπλώσας. ἐκτείνας (Ψ 25. ε 346 ..) vg¹A¹⁰. Hom.
κρεμάσας
- 156 τανύτριχα· δασύτριχα. λεπτότριχα (Hes. op. 516. Opp. cyneg. 3, D
495)
- 157 τὰ νῶτα· τὰ ὀπίσθια
- 158 *ταξάμενοι· ὀρίσαντες (Act. 28, 23) Av⁶Br³⁸⁰ N.T.
- 159 *τάξις· ἢ ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολή· ἢ ἄκολουθία
(vg¹A³Br³⁰), καὶ ἰεῖρμός Av⁷
- 160 τάξις· δένδρον τι ὀρεινόν D
- 161 *τάξιω· συντάξιω. θήσω (Jerem. 19, 8. Hos. 2, 5) A⁴ LXX
- 162 ταπεινόν· χθαμαλόν
- 163 τάπιδες· τάπητες (Xen. Cyr. 8, 8, 16) D
- 164 *τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· τὴν φυλακὴν τῆς τῶν ἐντολῶν ἐργασίας N.T.
(Ep. Rom. 13, 12) A¹

147 Ap. S. 150, 23; Scholl. 148 cf. Ap. S. 149, 8; EM 745, 45 149 Schol. Soph. (Su τ 85);
cf. Ph 568, 19. EM 745, 34 150 Ap. S. 149, 22; Σ τ 30 et EM 745, 48 femin. praebent, ft. ex
Ibyc. PMG fr. 317b 152 Ap. S. 149, 23 153 Ap. S. 150, 24; cf. Schol. 155 cf. Schol.
ε 346 158 = gl. N. T. p. 89 160 Galen. simpl. med. 12, 127, 1 K. 161 gll. Psalm. (sic).
Proph. 164 = gl. Apost. 74

147 τανύοντο² δ. μ. ἴ.] nov. gl. τάνυτοδε· μωνύχιπποι H (τανύοντο δε [accentum addere
oblitus] μωνύχιπποι Mus.): contin. Alb., textu ex Hom. correcto | συῶν] οὐρῶν H: Schow;
aliter Schm. ci. ὀρέων, <‘αἶ δ’ ἄμοτον τανύοντο’ (ζ 83).> [deinde sequi oportet, quamvis
Schm. sileat, <ἐπὶ τῶν συῶν>] | εὐόμενοι τ.] εὔ μεταγνοίοντο H ut vid. (Latte) (Mus.
τανύοντο tantum praebet): Schow ex Hom. 149 ἔρινους (sine accentu) H: Hansen
post Mus. et Schm. 150 τανύπτερος ap. Hom. non exstat; ft. error Apollonii pro
τανυσίπτερος; Hes. th. utramque vocem usurpat 151 περιτετᾶσθαι H: accent. Mus. | cf.
LSJ s.v. πρῶρα 2 fin. 152 τανυσάμενος H: Mus. = Ap. S. 153 -α pro -ε est error
Apollonii 155 τανύσας H = K: ordo et Alb. 160 interpunct. post τι H: del. Mus.
163 τάπιδες H (= η vel ε teste Latte, sed η spatio longius esse censet Cunningham): Mus. |
Alb. cft. gll. 165. δ 250 164 contin. H: nov. gl. Mus.

- Hom. 165 τάπις· προσκεφάλαιον (cf. K 156)
 166 τάπερ· ἄτινα
- Hom. 167 τάπησι· ποικίλοις στρώμασιν (I 200)
 168 τὰ πρόσω· τὰ ἔμπροσθεν
- Hom. 169 τὰ πρῶτα· ἀντί τοῦ ἄπαξ (Z 489 ..). ἢ τὸ πρῶτον, καὶ ἐξ ἀρχῆς (A 6 ..)
- Hom. 170 τὰρ· σύνδεσμος. δέ, δῆ, ἄρα· καὶ δῆ, ταχέως (v.l. A 8. 65. 93. Σ 182 ..)
- Hom. 171 τὰ ῥα· ἄτινα δῆ (Ξ 410)
- Hom. 172 *ταρβήσαντε[ς]· φοβηθέντες Br⁴⁶, εὐλαβηθέντες (A 331)
 D 173 Ταρακίνας· ἔθνος. ἢ πόλις
 D 174 τάρανδος· ζῶον ἐλάφ[ου] παραπλήσιον, οὗ τα(ῖ)ς δορα(ῖ)ς εἰς χιτῶνας χρώνται Σκύθαι (com. ad. fr. *469 K.–A.)
 D 175 Ταραντῖνας· αἱ αἵματι βαφαί (Achae. TrGF 20 F 40). τινὲς δὲ τὰς πορφύρας. ἐδώδιμοι γάρ. καὶ ἐξ αὐτῶν τραχήλια
 D 176 Ταραντῖνοι· ἱππεῖς τινες ὀνομάζονται. οἱ δὲ τοὺς ἀκοντιστάς, ἢ τοὺς [υ]ψηλοὺς ἱππεῖς, ὡς καὶ Ἴππαρχος
 D 177 Ταραντῖνον· ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτόν, κρωσσοὺς ἔχον ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους (Nicostr. fr. 39 K.–A.)
 D 178 Ταράξιππος· οὕτως ὑπ' ἐνίων Πέλοψ ἱστορεῖται, οὗ τάφος ἐν Ὀλυμπίᾳ
- Hom. 179 τὰ ῥα οἱ· ἃ δῆ αὐτῶ (δ 66)
- Hom. 180 *τ' ἄρα τᾶλλα· καὶ τὰ ἄλλα (A 465 ..) Av¹¹ δέ A¹¹
 D 181 Τάρας· πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Τάραντος τοῦ Ποσειδῶνος. ἔστι δὲ Λακωνῶν ἄποικος (Thuc. 6, 34, 4)

167 cf. Ph 568, 26 = EM 746, 5 169 cf. Schol. A 6 170 cf. Schol. A ad A 65 a. 93 a. Σ 182 c; T ad A 93 b. est no. 7 in serie monosyllabarum quam ex ostr. ed. M. Huys ZPE 152, 2005, 209–17 172 Schol. 173 cf. Strab. 5, 3, 5–6 pp. 231–3 C.; St. Byz. 604, 12. 18 174 Arist. mir. 832^{b7}. fr. 371 [= Antigon. paradox. 25 c]; Theophr. fr. 172 W. = 365 F.; Ael. n. an. 2, 16; St. Byz. 201, 14 (γ 46) 175 cf. Ph 569, 12 = EM 746, 15 176 cf. Su τ 113 177 Σ' (Ph 569, 9. EM 746, 14. Su τ 111. Schol. Luc. 26, 26. 279, 7); Athen. 14, 622b 178 cf. Paus. perieg. 6, 20, 15–16 et praesertim 17–18 179 Schol. 180 Schol. 181 cf. Paus. perieg. 10, 10, 8

165 ταπίς H: accent. Mus. 171 τᾶρα H: Mein. 1857 p. 624 172 ταρβήσαντες H = Br: Hansen = Schol.; cf. gl. π 3362. 4059; -ντε exstat in H gl. β 923. δ 1189 (ubi διανείματε legitur; Mus. <v> add.). 1468. ε 1076. 1559 173 Ἴμο Ταρρακίνα vel Ταρρακίνα' Schm. 174 τάρανδος H: accent. Mus. | ἐλάφου ῶ H: Mus. | τὰς δορὰς H: Salm. Pears. 647; Alb. cft. gl. σ 673; v. et adn. ad gl. 1422 175 ταραντῖναι H: accent. Mus. | αἱ om. Ald. | πορφύρας H: accent. Salm. ad Solin. p. 792 b | ἐδώδημοι H: Mus. | post γάρ interpunct. Schm. | τραχήλια] Sop. cft. gl. 1294, Salm. Athen. 3, 87e–f 176 ταραντινοὶ ἱππεῖς τινὲς ὀνομάζονται H: accent. et interpunct. Mus. | ὑψηλοὺς H: Jun. G. Salm. | ὡς καὶ Ἴππαρχος] οὗς καὶ ἱππάρχους sc. ὀνομάζουσιν Mein. Vindic. Strab. 78; ὡς καὶ Τίμαρχος Ruhnck. ed. Alb. 2, viii; ὡς Κλείταρχος (glossographus) Nauck Philol. 5, 1850, 686 177 ταραντινὸν H: accent. Mus.; Ταραντινίδιον Su. Schol. Luc. 178 Ταράξιππος] τ om. rubr., add. Mus. | <δ> Πέλοψ Mus. 179 τ' ἄρα H: Mein. 1857 p. 624 | ἃ] ἄτινα Schol. 180 τᾶρα· τᾶλλα H: Mus.; de τ' cf. gl. π 1557 cum adn. | δέ H = A] om. v et Schol.

182	*ταρβεῖ φοβεῖται (N 285 ..) Av ^{18Σ}	Hom.
183	τάρβει φοβοῦ (Φ 288 ..)	Hom.
184	*τάρβησαν ἠύλαβήθησαν (O 280) Av ²⁵	Hom.
185	ταρβαλέον δεινόν, φοβερόν (h. Merc. 165)	
186	*τάρβος φόβος (Ω 152 ..) vg ⁴ A ¹⁵ Br ⁴⁵	Hom.
187	ταργαίνειν ταρασσειν	
188	ταργάναι πλοκαί, συνδέσεις, πέδαι	D
189	τάργανον ὄξος. Λυδοί. ἢ τὸ ταραπτον. ἢ τὸ ἀπὸ στεμφύλων πόμα. καὶ πόα, ἢ καὶ σκορπίουρος	D
190	†ταρφήη† κόφινος μέγας. οἱ δὲ νεκροφορικὸν ἀγγεῖον	D
191	*ταριχεύουσαι τήκουσαι (Ep. Ierem. 27) vg ¹ A ⁹ Br ⁴³	LXX
192	ταριχευτὸν τηκτὸν. ξηρόν	D
193	*ταρκούει ἀκούει A ²⁴	
194	ταρμύξασθαι φοβηθῆναι	D
195	ταρνόν κολοβόν, κολοβόουρον	
196	Τάρνη πόλις ἐν Λυδίᾳ (E 44). οἱ δὲ ἐν Μυσ[ε]ία, ὅθεν ἦν Ἐρμείας, ὁ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου γνῶριμος	Hom.+
197	τάρπη συρακούσιοι ἴσθηνος†. τινὲς σορόν (gl. Ital. 47 K.–A.)	D
198	†ταρόν† ταχῦ	
199	τάρπημεν ἐκορέσθημεν (Λ 780)	Hom.
200	*ταρπήμενα<ι> τερφθῆνα<ι> (Ω 3 ..) g ^{post} τα ^{ω12} , [τερπνά]	Ap. S.
201	τάρπησαν τέρψιν ἔλαβον (γ 70)	Ap. S.
202	τάρροθοι παρορμηται. βοηθοί	
203	*τάρροθος βοηθός vg ⁷ A ²² Br ⁵⁰ , ἀρ[ο]ωγός (Lycophr. 360 ..) v ⁷ A ²²	

182 Σ τ 33 = Schol. 183 Schol. 186 Σ τ 34 188 E. Gen. (EM 753, 52) = Schol. Lycophr. 748 189 cf. EM 746, 50 190 Ph 569, 25; EM 746, 54; lex. αἴμ. τ 2; Eust. Od. 1533, 55 (l, 213, 26 St.) 192 cf. Diosc. mat. med. 3, 45, 3; Zonar. 1713 194 cf. E. Gen. α 1339 196 Schol. ad Herm(e)iam cf. Su ε 3040 197 Poll. 7, 174, 10, 158. v. etiam ad gl. 190 199 = Schol. = Su τ 128; EM 746, 52 200 Ap. S. 149, 24 201 cf. Heliod. fr. 38 D. ad γ 70 ap. Ap. S. 150, 20 203 Schol. Lycophr.; Zonar. 1710

185 ταρβάρεον H: HSt. Pears. 647 (λ) et Mus. (accent.) 187 Alb. cft. gl. 189; cf. Kassel–Austin ad Plat. com. fr. 205, 4 188 Alb. cft. gl. σ 197 et testt. ἢ .. παρ’ ἡμῖν σαργάνη παρ’ Ἀττικῶις ταργάνη; id. cft. gl. τ 577 189 ὄξος H: Salm. Heins. | Voss. cft. EM τινὲς τῶν Ἰώνων τὸ ταρακτὸν (sic) καλοῦσι; Alb. cft. gl. 187, Pears. 647 gll. 577. σ 2709 | ἢ H: spir. asp. Sop. Pears. 647; ἢ iam Mart. 1528 190 v.l. gl. 197 | sedecim gll. in H contra ordinem insequentibus Alb. post gl. 332 posuit (τεθμός – τεθυκώς [333–348 Schm.]), monentibus Palm. Heins., ut iam H^c indicaverat (post gl. 332) 193 ταρκούει | Forte alicubi legerat: οὐ τ’ ἄρ’ (vel γάρ) ἀκούει. unde ταρκούει natum.’ Alb.; ex e. g. φ 290 αὐτὰρ ἀκούεις derivari ci. Schm. 194 Alb. cft. gl. α 8016 195 κόλουρον ci. Alb. coll. gl. κ 3383; κολόβουρον ci. Cunningham coll. gl. κ 3216 196 μουσεῖα H: Mus. 197 σύνηνος | κόφινος fere Salm. in Solin. 755 a; cf. gl. 190 | σωρόν H: Salm. | G. cft. gl. 218. v. ll.: gll. 190 (cft. Schm.). δ 273 (cft. Salm.). σ 231 (cft. Schm.) 198 v.l. gl. 1271 (Ruhnck. in auctario) 200 ταρπημένα τερφθῆνα H: g Ap. S. | [τερπνά] Schm.; ταρπῆναι Bos Obs. 188 201 τάρπισαν H: ed. 1521 | τέρπιν H: Sop. G. 202 τάρροθοί H: accent. Mus. 203 τάρροθος H: accent. Mus. | ἀρρωγός H: K; hoc verbum e contextu Lycophr. acceptum

- Att./Ap. S. **204** ταρροί· τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν (ι 219)
205 ταρρός· κόπη. καὶ πλέγμα καλάμινον, ἐφ' οὗ τοὺς τυροὺς
 ξηραίνουσιν. ἔνιοι ταρσοὺς κρεμαστούς. καὶ λίθος ὁ κάτω τι-
 θέμενος ἐν τῷ ἰπνῷ ἐν τοῖς μεταλ(λ)εῦσιν
206 ταρσῆται· ἀγγεῖα, ἐν οἷς οἱ τυροὶ ψύχονται
 D **207** ταρσίην· τὴν τρασίαν (Semon. fr. 39 W.)
208 ταρσίσις· πετροῖς ἄκροις
 D/Att.+Ap. S. **209** *Ταρσοί· πόλις Συρίας (Xen. Anab. 1, 2, 23 ..) [vg⁸A²⁶Br⁵¹]. καὶ ἵτὰ
 ἄκρα] τῶν χειρῶν καὶ ἵτῶν ποδῶν (Λ 377 ..) (vg³A¹⁰Br⁴⁴). καὶ τὸ
 ἐπάνω τοῦ πέλματος. καὶ τῆς κόπης τὸ ἄκρον
 D **210** ταρσοὺς καλάμιον· πλέγματα καλάμιον (Hdt. 1, 179, 2)
 Hom. **211** *τάρταρος· ὁ ὑπὸ τὴν γῆν κατώτατος τόπος (Θ 13 ..) [vg⁵A¹⁷Br⁴⁷Σ]
 D **212** ταρτημόριον· τὸ τριτημόριον, ἢ τὸ δίχαλκον
 D **213** Ταρτησίαις· γαλαῖς
 D **214** Ταρτησός· πόλις περὶ τὰς Ἡρακλε(ί)ους στήλας
 Hom. **215** *⟨ταρφέα⟩ συνεχῆ.] ξηρά. ἴδεα (Av¹³). τραχέα (Λ 69 ..)
 Hom. **216** *[ταρφέας] ταρφέσι· πυκνοῖς (E 555 ..) [Av¹²]
217 †ταρφεῖς†· θεωροί. θαυμασταί
 D **218** Τάρφη· πόλις Λοκρίδος (B 533). οἱ δὲ ⟨σ⟩ποδός, τέφρα. ἢ
 βλαστός
219 ταρφήεντα· [ἐντάφια] τεφρώδη
220 †ταρφήεις†· κτερισταί. ἀγχιστεῖς

204 Στ 36 (Paus. τ 13); Ap. S. 149, 25 205 cf. Su τ 130 209 cf. Στ 37; Ap. S. 149, 25; Paus. τ 13 210 cf. gl. Hdt. (LGM 200) 211 Στ 39; cf. Schol. 212 Ph 570, 7. 579, 10 = EM 747, 18. 753, 49; Poll. 9, 65 213–14 cf. Su γ 29 v. γαλή; Prov. Bodl. 263 215 Schol. 216 Schol.; cf. Ap. S. 149, 26 218 St. Byz. 606, 22. de Τάρφῃ et τάρφῃ disserit Hdn. π. παθῶν ap. EM 747, 25

204 τάρροι H: accent. Mus.; ταρσοί Hom. testt. 205 τάρρος H: accent. Mus. | ὕπνω H: Sop. | ⟨λ⟩ Mus.; Μεταλλεῦσιν (fabula Pherecratis) Mein. FCG 2, 1, 309 (cf. post fr. 116 K.–A.) 206 ταρσῆται] ταρσοί· τὰ Kust. coll. gl. 204 | ψύχονται H: G. Kust.; Alb. cft. gl. ψ 252 207 ταρσίην H: accent. Schm. | τρασίαν H: Kust., coll. gl. 1272. θ 108 209 Συρίας] Κίλικιας K, recte; de rebus geographicis ap. Hsch. cf. gl. 443. ρ 509. σ 2775 cum adn. | Xen. l.c.] cf. gl. σ 1321 212 ταρτημόριον] crux a Mus. additus in H exstat | expl.] τὸ τεταρτημόριον, καὶ τὸ δίχαλκον Salm., assentiente Hemsterh. ad Poll., coll. testt. 213 ταρτησίαις H: Mus. | γαλαῖς H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. γ 94 | Ταρτησίαις γαλαῖς· μεγάλας Bos Anim. 135, coll. Schol. Ar. Ran. 475c 214 τάρτησος H: accent. Mus. | ⟨ί⟩ Schm. | Alb. cft. gl. 213. γ 94 215 contin. H: nov. gl. ⟨ταρφέα⟩ Mus. (interpunct. Schr.), cf. gl. 216 | συνεχῆ H: Mus. = Schol. 216 nov. gl. τάρφεις (sic accent.): H: Mus. del. τάρφεις, Alb. indicationem novae gl. (quam Mus. oblitus est) ad ταρφέσι add. (interpunct. add. ed. 1520 et Schr.) | si gl. re vera ad Homerum (qui τάρφεις substantive utitur) pertinet, τάρφεις· πυκνοῖς ⟨τόποις⟩ ci. Hansen coll. Schol. E 555 [ubi tamen nunc scimus τόποις a Lascare additum esse]; ταρφέσι adiective Q. S. 8, 382. 448 217 v.l. gl. 273 (Salm. Pears. 648) 218 B 533] cf. gl. θ 776. σ 872 | ποδός H: Mus. 219 ταρφήεντα H: Ald.(a) et Guyet Voss. (ή) | [ἐντάφια] Schm., cf. gl. 222, unde verbum perperam sumptum est 220 v.l. gl. 275 (Voss.; ad ρ intrusum cf. gl. σ 1928 [Lob. Rhem. 47 not. 28])

221	*ταρφ(ε)ιαί· πυκναί, συνεχεῖς (T 357 ..) Av ¹³	Hom.
222	†ταρφήϊα†· ἐντάφια	
223	τάρφθεν· ἐτέρφθησαν (ζ 99)	Hom.
224	ταρφθήμεναι· τερφθῆναι	
225	ταρφύς· †στάχυς† (Aesch. Sept. 535)	
226	τάρχη· τάραξις	
227	ταρχάνιον· ἐντάφιον	
228	τάρχανον· πένθος, κῆδος	
229	ταρχύειν· θάπτειν, ἐνταφιάζειν	
230	ταρχῦσαι· θάψαι, ἐνταφιάσαι (cf. H 85)	Ap. S.
231	*ταρχύσωσι· τὰ αὐτά (H 85) [vg ⁶ A ²¹ Br ⁴⁹]	Hom.
232	τάσις· ὄθησις. σεισμός	
233	*τᾶς οὐ τλατᾶς· τῆς οὐχ ὑπομονητικῆς (Eur. Hec. 157) (Av ²)	Eur.
234	τᾶς οὐ φερτᾶς· τῆς οὐ φορητῆς (Eur. Hec. 158)	Eur.
235	*τὰς σφετέρως· τὰς αὐτῶν (e.g. Hdt. 6, 137, 3) Av ¹	
236	*τὰ στέγη· τὰς στέγας (Diod. Sic. 15, 83, 3. 19, 45, 7). τὰς κέλλας A ⁴	
237	τὰ στίγματα· τὰ παθήματα, τὰ ἔλκη (Ep. Gal. 6, 17)	N.T.
238	τὰς ὀτειλάς· τὰ τραύματα (Xen. Anab. 1, 9, 6. Hippocr. artic. 11 [4, 106, 16 L.]	D
239	τά τ' ἔοντα· τὰ νῦ(ν) ὄντα (A 70)	Hom.
240	τᾶτες· κατ' ἔτος	D
241	τά τ' ἐσ(ς)όμενα· τά τε μέλλοντα (A 70)	Hom.
242	τατύρας· ὁ φασιανὸς ὄρνις	D
243	τατωμένα· στερομένη (Sophr. fr. 34 K.–A.)	D
244	ταῦγέταις· πύλαις· ταῖς μεγάλαις	D

221 Su τ 140 230 = Ap. S. 149, 27 231 Schol.; EM 747, 34; Su τ 141 233–4 cf. Schol. Eur. 240 Schol. Ar. Ach. 15 a (Su τ 542 ad fin.) 242 Artemid. Aristophaneus et Pamph. ap. Athen. 9, 387d–e

221 ταρφία H (ταρφει K): <ε> G., accent. Alb. 222 v.l. gl. 276 (Pears. 648) 223 ταρφθῆν H: accent. Mus. 225 στάχυς] ταχύς Salm.; δασύς Voss., coll. Eust. II. 1033, 6–8 [3, 770, 16–19 V.] ad O 606; τραχύς Bos Obs. 188, coll. gl. 215, ubi Mus. recte <ταρφέα> ... τραχέα ci. | contra, Mein. 1857 p. 624 explicationem excidisse putans ci. ταρφύς στάχυς· <δασύς> 226 τάρχα ci. Schm. ordinis causa; ταρχή Pears. 648. L. Dind. 7, 1859 a | cf. Schol. H 85 τάρχα δὲ τὰ νενομισμένα τοῖς νεκροῖς πρὸς κηδεῖαν (sim. Schol. T et A ibid.) 227 cft. Guyet gl. ε 5298, Heins. τάρχα (EM 747, 37) 228 τέρχανον H: ordo et HSt.; contra, Alb. cft. gl. σ 1784 230 ταρχῖσαι H: Mus. = Ap. S. 231 Alb. cft. gl. ε 6609. v.l.: gl. α 7597 233 τὰς (sic interpunct.) οὐ τλαγὰς τὰς οὐχ ὑπομονητικὰς H = K: Schr. (interpunct.) et Mus. (τὰς et τλατᾶς et τῆς et ὑπομονητικῆς [ubi iz per lapsum calami excidit]) 234 τὰς οὐ φερτέρως· τὰς οὐ φορητῆς H: Mus. 236 τὰς κέλλας del. Mus.; i. q. cellas 239 τά τε ὄντα H: Mus. | τανύοντα H: Mus. | A 70] cf. gl. 241. π 3979. 3985 240 τᾶτες H: Mus. | Alb. alii cft. gl. 824. σ 245. 249. 541 241 ἐσόμενα H: Pears. 648 | A 70] cf. gl. 239 cum adn. 242 cf. gl. 579 243 τατώμενα H: accent. Alb. | στερωμένη H: Alb. | Alb. cft. gl. 826. 980 cum adn. | Sophr.] cf. gl. α 3079 244 ταῦγε· ταῖς πύλαις H: Schm. post Mus., qui ταῦγέταις· πύλαις habet; Alb. alii cft. gl. 259–60. 264. 1246; cf. RE v. Taygetos

- D 245 ταυληρόντα· ἱμάντα. Ἑρακλέων
 Hom. 246 ταυρεῖην· ἐκ ταυρείου δέρματος κατεσκευασμένην περικεφα-
 λαίαν (K 258 . .)
 D 247 Ταύρειον πόμα· Σοφοκλῆς Αἰγεί (fr. 19 R.). ἀπὸ Ταύρου ποταμοῦ
 <περὶ> Τροϊζήνα, παρ' ᾧ καὶ κρήνη Ἰόεσσα
 D 248 ταύρια· ἐορτὴ τις ἀγομένη Ποσειδῶνι
 D 249 ταυρίνδα· κεφαλὴ. ἢ παιδιὰ παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 147 K.–A.)
 Ap.S. 250 ταῦροι· οἱ παρὰ Ἑφείσιος οἰνοχόοι. καὶ οἱ τέλειοι βόες (A 316)
 D 251 ταυροπόλια· ἃ εἰς ἐορτὴν ἄγουσιν Ἄρτεμιδι
 D 252 Ταυροπόλαι· ἢ Ἄρτεμις (Soph. Ai. 172. Ar. Lys. 447), καὶ ἡ
 Ἄθηνᾶ
 D 253 Ταῦρος· Ταύρειος, ὁ Ποσειδῶν. Φανόδημος (FGrHist 325 F 21)
 δὲ τὰς κριθὰς προσαγορεύεσθαι ταῦρον, ὅτι κέρας ἔχουσιν.
 ἄλλοι δὲ τὸν παιδεραστὴν. καὶ τὸ γυναικεῖον (com. ad. fr. 536
 K.–A.)
 D 254 ταυροφάγος· ὁ Διόνυσος (Soph. fr. 668 R.)
 D 255 ταυρόφθογγοι· παραπλήσια βουσι φθηγόμενοι (Aesch. fr. 57, 8 R.)
 D 256 ταυροχόλια· ἐορτὴ ἐν Κυζίκῳ
 D 257 Ταυρῶ· ἡ ἐν Ταύροις Ἄρτεμις
 258 ταύρωσον· ταῦρον ποίησον

246 cf. EM 747, 42 247 Athen. 3, 122f 250 οἱ ... οἰνοχόοι] Amerias ap. Athen. 10, 425 c
 et (sine nomine) ap. Ap. S. 156, 16 252 Ἄρτεμις] Schol. Soph.; Su τ 164 | Ἄρτεμις et
 Ἄθηνᾶ] Schol. Ar.; Σ' (Ph 571, 3. Su τ 165. E. Gen. [EM 747, 52]); citantur Apollod.
 FGrHist 244 F 111 b. Ist. 334 F 18. Xenomed. 442 F 1 253 τὸ γυναικεῖον] Ph 571, 2
 254 Schol. Ar. Ran. 357 b (Su τ 169); Σ' (Ph 571, 12. Su τ 169. E. Gen. [EM 747, 48])
 256 Athen. 11, 476a

245 >τ' αὐληρον· τὸν ἱμ. ci. Cunningham post Alb. et Schm., coll. cum G. gl. α 8290 |
 Ἑρακλέων] cf. gl. 329. 844. 1466. γ 469, et RE v. Herakleon no. 5 (8 (1), 513. 58–68); frag-
 menta collegit R. Berndt progr. Insterb. 1913/14 247 glossam valde corruptam correxit
 Cas. Animadv. in Athen. 147 (nisi quod Palm. Αἰγεί pro Casauboni ἐν Αἰγεί recte favet) |
 ταυρεῖον H: accent. Mus. | πόμα] πῶμα Porson ad Eur. Hec. 392. alii | Σοφοκλῆς ... πο-
 ταμοῦ] ἀπὸ αἰγείταυρου ποταμοῦ σοφοκλῆς H: Cas. | <περὶ> Cas. | τροϊζήνα H: accent.
 Cas. | παρ' ᾧ] πάρα H: Cas. | κτήνη H: Cas. 248 ταυρία H: accent. Nilsson Gr. Feste 80
 not. 2 post alios | Ποσειδῶνος H: Thes. 7, 1873 a; R. Kassel cft. gl. 251. α 3688. β 1067.
 δ 1887. ε 5655. π 3102 249 ταυρίδα H: Valck. ad Eur. Phoen. 1304 [= 1296] | κεφαλὴ. ἢ]
 φαλλικῆ Schm. 5, Auct. 45; aliter Kaibel CGF 1, 1 p. 210 not. 137 | παιδεία H: Meurs. de
 lud. gr. 61 (Op. omn. 3, 1039) 250 οἰνοχόοι] h. e. οἰνοχοοῦντες ἦθεοι (Amerias). R. Kas-
 sel cft. Erbse Beitr. Überl. Iliasschol. 429 251 ταυροπόλια H: accent. Mus. | ἃ εἰς] Ἄλεις
 Deubner Att. Feste 209 | cf. testt. ad gl. 252 et adn. ad gl. 256 252 ταυροπόλαι H: Mus.
 253 παιδαρεστήν H: Mus. | R. Kassel cft. com. ad. fr. 221 K.–A. | τὸ γυναικεῖον] sine αἰ-
 δοῖον vel μόριον etiam gl. δ 599. μ 1999. σ 15. 236. 384 legitur | gl. τ 253 supra ad gl. π 1771
 vix recte citatur 255 ταυροφθόγγοι H: accent. Schm. tacite 256 ταυροχόλια H:
 accent. Schweigh. ad Athen. 6, 133 | Ἰδὲ quod Taurobolia [cf. Su τ 161. 165], ταυροπόλια
 [cf. gl. 251] Voss., prob. Hansen; v.l. esse gl. 251 ci. Cunningham post Mein. (ap Schm.)
 257 ταύρω H: accent. Mus.; cf. Schwyzer Gr. 1, 478 (6, 1)

- 259 ταῦς· μέγας, πολὺς
 260 ταῦσας· μεγαλύννας, πλεονάσας
 261 ταῦσι[μ]ον· μάταιον D
 262 ταῦτά· τὰ ἴσα. τὰ ὅμοια
 263 ταῦτασος· ὄρνις ποιός D
 264 ταῦτέας· αὐλάς μεγάλας
 265 *ταύτη· οὕτως vg⁴Br⁵⁷Σ, τούτω τῷ τρόπῳ (vg⁴Br⁵⁷)[vg¹A^{7.10}]
 266 *ταυτί· ταῦτα vg⁵A¹¹Br⁵⁸. ἢ τοῦτο
 267 *ταυτί· ταῦτα vg⁵A¹¹Br⁵⁸, τοῦτο. ὁμοιότης [Av¹³]
 268 *ταύτη τοι· οὕτως A¹⁰ δῆ
 269 ταῦτό· ταῦτόν, τὸ αὐτό
 270 ταυτοέπειαι· ταυτολογίαί (Cyr. trin. 658, 8 . .)
 271 *ταυτοεπεῖν· τὸ αὐτὸ λέγειν (Cyr. in Esai. 70, 9B . .) (vg²A⁸Br⁵⁴Σ)
 272 *ταυτότητος· ἀπαρράλλακτου καὶ φυσικῆς κοινωνίας vg³A⁹Br⁵⁵
 273 ταφεῖς· θεωροί. θαυμασταί. ἢ οἱ νεκροτάφοι D
 274 ταφεύς· θεωρός. καὶ τὰ ὅμοια (Soph. OC 582) D
 275 ταφήες· κτερισταί. ἀγγιστεῖς D
 276 *ταφήια· ἐντάφια (g^{post τω15}), εἰς ταφήν εὔθετα ἱμάτια (Ap. Rh. 2, Hom. 840. cf. β 99 . .)
 277 Τάφιοι· οἱ Τηλεβό[λ]αι λεγόμενοι, οἱ τὰς Ἑχινάδας νήσους κατ- Hom. οικούντες (ο 427. α 105 . .)
 278 τάφος· τὸ γινόμενον περιδείπνον ἐπὶ τῇ τῶν κατοικο[υ]μένων Ap.S.+ τιμῇ (γ 309. Ω 804). ἢ *τύμβος. ἢ σημεῖον [g³Av⁴]
 279 τάφος· ἐπίμηκες *ὄρυγμα ἔξωθεν τοῦ τείχους [Av^{1g}post Hom. τω14Br⁶²Σ] γινόμενον πρὸς ἔκπληξιν πολεμίων (Θ 213 . . H 341)
 280 *ταφρεῦσαι· διορῶσαι Av²Br⁶³Σ
 281 *ταφ[ρ]ῶν· ἐκπλαγεῖς g^{post τω16}, θαμβηθεῖς (I 193 . . π 12) Hom.

265 Σ τ 41; Schol. F Thuc. 7, 4, 3 266 Schol. F Thuc. 7, 4, 3 267 Su τ 180 270 Su τ 184 (le. tantum) 271 cf. Σ τ 42 272 cf. Σ τ 43 273 Poll. 3, 12 276 cf. Schol.; Su τ 190 277 Schol. α 105; cf. Su τ 192; EM 748, 39; Strab. 10, 2, 20 p. 459, 8 C. σημείον] Σ τ 44 278 Ap. S. 149, 28; cf. EM 748, 22; Schol. Ψ 29 279 Σ τ 46; Schol. H 341 280 Σ τ 45; Poll. 1, 224 281 EM 748, 52; Scholl.; Ap. S. 149, 32 (Apio fr. 136 N.)

259 ταῦς H: accent. Lob. Paral. 91 post Heins.; Alb. cft. gl. 244. 260. 264 261 ταύσιμον H: Alb. post G. et Salm., coll. gl. 833 262 ταυτά H: apostr. Cunningham | ἴσα H: accent. Schm. tacite 264 Alb. cft. gl. 244 (ad quam v. adn., et ad quam Schm. hic ci. ταυγέτας πύλας· μ.) 266 cf. gl. 1216 267 ὁμοιότης ad ταυτότης refert Schm., sed cf. ταυτο· ὁμοιοσις Av¹³ 269 ταυτὸ· ταυτὸν H: apostr. Cunningham; possis etiam interpungere ταῦτό, ταῦτόν· 270 ταυτοεπείαι H: accent. Mus.; -αν Cyr., -α Su, non alibi reperitur 273 v.l.: gl. 217 | θεωρεῖς H: Mus., cf. gl. 217 | θαυμαστοί H = gl. 217: Guyet | νεκροτάφοι H: accent. Alb. 275 v.l.: gl. 220 276 v.l.: gl. 222 277 [λ] Mus. 278 περι δείπνον H: Sop. Salm. | [υ] Mus. 280 Alb. cft. gl. ε 1711 281 contin. H: nov. gl. Mus., cf. K | τάφρων H: K

- Ap.S. **282** *τάχα· ταχέως (B 373 ..) g^{post} τ_{αω}¹⁷, ὡς σάφα σαφῶς. ἢ ἴσως. καὶ τα-
χεῖα· ὁμοίως (Θ 399 ..)
- LXX **283** *ταχινοί· γοργοί (Prov. 1, 16. Esai. 59, 7) vgA¹Br⁶⁵
- Hom. **284** †ταχή† βοή (Δ 456 ..)
- D **285** ταχίνης· λαγῶς. καὶ ἔλαφος
286 τάχιστα· γοργόν. ταχύ. λεπτόν
- Att./Prov. **287** ταχυβάμονας ὄρκους· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς, βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι
γινομένους· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες (trag. ad. fr. 333 a
K.–S.)
- 288** *ταχυναυτεῖ· ταχέως πλέει (Phil. plant. 152) vgA²Br⁶⁷
- Hom. **289** ταχύπῳλοι· ταχυπόροι, ταχύδοδι (Θ 161)
- Hom. **290** ταχυπῳλών· ταχεῖς ἵππους <ἐχόντων> (Δ 232)
- Hom. **291** ταχυτῆτος· τάχους. λέγει δὲ τοῦ δρόμου (Ψ 740)
- Hom. **292** τῶων· τούτων (E 320 ..)
- Hom. **293** *τῶων μοι· τούτων μοι (Δ 46) vgA²
- D **294** τῶως· τέως. Κοῖτες. καὶ <ταῶς> δασέως τὸ ὄρνεον (Ar. Av. 102 ..)
- Hom. **295** τεά· τὰ σά (E 237)
- Hom. **296** τεαῖς· ταῖς σαῖς (Φ 82 v.1.)
297 τεάν· σὴν
- 298** *τέγγει· βρέχει g³A⁶Br⁶⁸Σ, ὑγραίνει. σταῖζει (Soph. Tr. 848 .. Eur.
IT 404)
- Eur. **299** *τέγγεις· πληροῖς. κλαίεις. βρέχεις A¹⁰. σταλάζεις (Eur. e.g. Med.
922)
- D **300** τέγγεσθαι· εἴκειν. ἐνδιδόναι (Plat. rep. 361 c)
301 τέγγοις· βρέχοις. πληροῖς
302 τεγγύρος· ὄρνεον ποιόν
- Hom. **303** τέγε<α>· κόρυζα. Κῶοι. καὶ πόλις Ἰαρκαδίας (B 607. Ap.Rh. 1,
162)

282 τάχα] Ap. S. 150, 1; Schol.; Schol. Dem. 24, 1 (7 a.b); Erot. τ 15; Σ'' (Ph 572, 3. Su τ 196). ταχεῖα] Ap. S. 150, 7 **284** Schol.; Σ ι 7 **285** Ar. Byz. fr. 5 N. = 190 S.; Ael. n. an. 7, 47, 19; Eust. Od. 1821, 35 [2, 147, 11 St.] **287** Paus. τ 17 (Σ'' [Ph 572, 8. Su τ 201]; citatur Aristarchus); Prov. Bodl. 865 [= App. Prov. 4, 86] **288** = Σ τ 47 **292** = Schol.; Ap. S. 150, 6; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 7 **293** = Schol. **294** Athen. 9, 397e **295** Schol. **296** = Schol. **298** Σ τ 48 **300** = Tim. lex. τ 6 (Σ'' [Ph 572, 17. Su τ 213]); Schol. Plat. **303** καὶ κτλ.] Schol.; Schol. Ap. Rh.

282 σαφά H: accent. Mus. | σαφῶς errore om. Schm. | ἴσως (sine interpunct. insequ.) H: Ald. **283** Prov. 1, 16] cf. gl. π 4217 **284** h. e. ἰαχή (Voss.); Alb. cft. gl. ι 113 **285** ταχίνης] immo -ας (gl. Lac., cf. testt.) | καὶ errore om. Schm. **286** λεπτόν] Mein. 1857 p. 624 ci. λιπαρόν, coll. gl. γ 848 **289** ταχυπῳλοι H: accent. Mus.; ταχύπολοι ci. Mein. ap. Schm., ταχύπλοοι vel ταχύπλοι Cunningham **290** <ἐχόντων> Mus. **294** <ταῶς> Mus. in mg., ad fin. locavit Ald., post καὶ Cunningham **296** τεῆς Hom. **297** τεάν H: accent. Mus. **298** v.1.: gl. γ 235 **299** πληρεῖς H: Mus. **300** εἰκεῖν H: accent. Mus. **303** <α> Mus. | v.1.: gl. 470

304	τέγεοι· ὑπερῶοι οἴκοι (Z 248)	Ap. S.
305	τεγείδιον· κοσμάριον ποιὸν γυναικεῖον	
306	τέγεος· τέγους, ἤγουν στέγης (α 333 ..)	Ap. S.
307	τέγη· στέγη. οἴκημα	D
308	Τεγησσός· ἀκρωτήριον Κύπρου	D
309	*τεγκτούς· χριστούς [g ^{τει3} A ^{vτει9} Σ]	
310	*ἴτέγξω†· κατασκευάσω A ^{τευ11g} post τεφ25	
311	*τέγος· στέγη g ^{4v7} A ^{13Br94} Σ. δῶμα A ⁷ [Σ]. ὑπερῶον g ^{4Br94} Σ	
312	τεγοῦν· Λυδοὶ τὸν ληστήν	D
313	ἴτεειν†· σοί. Δωριεῖς (Λ 201. δ 619 ..)	Hom.
314	τεήν· σήν (P 39 ..)	Ap. S.
315	*τεῆς· τῆς σῆς (η 290 ..) Ag ^{1vτεγ8} Br ⁷⁴	Hom.
316	τεθαλυῖαν· θάλλουσαν, ἀκμάζουσαν (I 208 ..)	Hom.
317	τεθαγμένοι· μεμεθυμένοι	
318	τεθάξαι· μεθύσαι	
319	τεθαρρήκαμεν· ἐθαρρήκαμεν (Cyr. in xii proph. 2, 445, 10 ..)	
320	ἴτέθειγεν†· ἦψατο (Eur. Bacch. 617)	Eur.
321	ἴτεθελῶτα†· θάλλοντα	
322	*τεθηγμένον· ἠκονημένον Σ(vg ^{4A} 13v ^{τεκ19} Br ⁷⁷)	
323	ἴτέθηδεν†· ἐθαύμασεν. ἀνεφύη	
324	τεθήλαμεν· ἀνεφύημεν	
325	τέθηλε· θάλλει, ἀνθεῖ (Hes. op. 227. Soph. Phil. 259. Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 240 [37, 540, 12 M.] ..)	D/Greg.Naz.
326	*τεθηλότα· ὁμοίως (Hippocr. vet. med. 22 [1, 626, 13 L.]. Greg. Naz. c. 1, 1, 9, 15 [37, 458, 1 M.]) [v ^{5A} 14Br ⁷⁸ Σ]	D/Greg.Naz.

304 ὑπερῶοι] Ap. S. 150, 25 = Schol.; EM 749, 46 306 Ap. S. 151, 35 307 EM 749, 46
 308 St. Byz. 611, 1 309 Σ τ 62 311 Σ τ 51 313 Scholl.; Su τ 219 314 cf. Ap. S. 150,
 26; Su τ 218 (cit. Hes. op. 374) 315 = Schol.; cf. Ap. S. 150, 26 316 = Schol. 322 = Σ
 τ 52 325 lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 12; Schol. Opp. cyneg. 1, 125 326 Σ τ 53

304 τεγεοὶ H: accent. Mus 308 v.l.: gl. 354 | τέγησος H: accent. Salm. Pears. 649, ut gl.
 354 | ἀκρωτήριον] πόλις St. Byz. 309 τεικτούς AΣ (τεκτους g); unde τυκτούς ci.
 Cunningham ad Σ, contra ordinem | χρησιμοποιός H = ΚΣ: HSt. Thes. 3, 1276f, dubitanter
 310 h. e. τεύξω (K; Alb. post Sop. cft. gl. 695–8) 312 τὸν H] τὴν errore Schm. 313 h. e.
 τεῖν (Mus., cf. Scholl. et gl. 356) | Δωριεῖς] Δωρικῶς Scholl. 314 τεήν H: accent. Mus.
 315 τέης H: accent. Mus. 317 Alb. cft. gl. 352; et v. gl. 318 cum adn. 318 h. e. aut >τε
 θάξαι μεθύσαι (Schm.; Alb. cft. θάξαι. θῶξαι gl. θ 98. 1007; cf. gl. 330 et π 1557 cum
 adn.) aut τεθάξαι· <με>μέθουσαι Alb. 320 h. e. οὐτ' ἔθιγεν (Hansen post Mus. [τέθιγεν]
 et Schm. [τ' ἔθιγεν]) ad Eur. Bacch. 617 οὐτ' ἔθιγεν οὐθ' ἦψατ' ἡμῶν; de voce (parte vocis)
 ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 cum adn. 321 v.l. gl. 326 (Biel.)
 metathesi prava ελω pro ηλο 323 h. e. τέθηπεν· ἐθαύμασεν (Alb., coll. gl. ε 6522–3.
 θ 513–14) + nov. gl. τέθηπεν (Voss.; Alb. cft. gl. 324; litterae Δ et Λ saepius inter se com-
 mutatae sunt; cf. gl. ρ 380 cum adn.) ἀνεφύη 324 τεθηλάμεθα H: Mein. ap. Schm.
 325 Alb. cft. gl. ε 6521 326 v.l.: gl. 321 | expl. θάλλουσα ΚΣ

- Hom. 327 *τέθηπεν· ἔξεπλάγη (A¹⁸), πεφόβηται, ἔπτοήθη (ψ 105) (vg¹A¹⁰Br⁷⁵)
 328 τεθηπός· πεφοβημένον. σεσηρός
 D 329 τεθήσεται· Ἡρακλέων. δανεισθήσεται
 Hom. 330 †τεθήσατο· ἔθηλάσατο† (Ω 58)
 331 *τέθμια· νόμους g²(Σ)
 D/Greg.Naz. 332 τέθμια· νόμιμα (Callim. h. Dian. 174. Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 8 [37, 578, 12 M.])
 D 333 τεθμός· νόμος (Pind. Ol. 8, 33 = 25)
 334 *†τεθνία†· γαστριμαργία πολλή (Ar. Av. 1691) g⁸Av¹⁹Br⁸⁰Σ
 D 335 τεθολωμένον· †μεμυρισμένον† (Pherecr. fr. 120 K.–A.)
 D 336 τεθολός· ἀνάπλεως. Ἄμερις
 337 τεθο(ω)μένον· ὠξυμ(μ)ένον (Opp. hal. 5, 165). καὶ ἐθόωσα· ὠξυνα (ι 327)
 338 τεθράνευμα· συγκέκλασμαι. ἀπὸ τῶν θράνων
 339 τέθραπται· πέπηγεν
 D 340 †τεθορεῖν†· διαπηδῆσαι (Opp. hal. 3, 35)
 341 τεθρᾶσθαι· ὠγεῦσθαι
 LXX 342 *τεθραυμένος· πεπληγμένος (Deut. 28, 33 ..) Av¹⁷(Br³⁷⁷)
 343 τεθρηδών· πρωρεύς
 Eur. 344 *τεθριπποβάμονι στόλῳ· τῆ ὄρμη τοῦ ἄρματος (Eur. Or. 990) Av¹⁶
 Eur. 345 *τέθριππον· τετραῖππον ἄρμα [vg⁹A²⁰Br⁸²] (Eur. Suppl. 501)
 346 †τεθυλλιαμένον†· τεταραγμένον, ἀπὸ τῆς θυέλλης

327 cf. Schol. 330 cf. Schol. 331 Σ τ 56 332 = Schol. Callim.; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 498; id. (ord. alph.) τ 33; Su τ 228 333 Schol. Pind. 33a 334 = Σ τ 58 335 Σ'' (Ph 573, 7. Su τ 236. E. Gen. [EM 750, 10]) 340 cf. Schol. Opp. 345 cf. Σ τ 59

328 τέθηπος H: accent. Mus. | πεφοβεῖνον H: Mus. | σεσειρός H: Mus. 329 Ἡρακλέων] cf. gl. 245 cum adn. 330 τεθήσατο] h. e. τε θήσατο (Schm. post Alb., qui cft. gl. e 668; adde gl. θ 549); de voce (vel parte vocis, ut gl. 320) ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 318. 320. 340. 390. 570. 588. 653. 661. 681. θ 632. π 1557. 1744. 3145. σ 717. ω 458; v. etiam gl. π 1757. ρ 176. 191. 194. 327. 343. 524 | ἔθηλάσατο] h. e. ἐθήλασεν (Cunningham coll. Schol. et gl. e 668. θ 549; de expl. ad lemmatis formam assimilata cf. gl. 524. 1262. 1270) 331 νόμους H = g | νόμος Σ 332 Greg. Naz.] cf. gl. ο 206. π 531 333–48 v. ad gl. 190; hic notat H^c ζήτει (ζ^τ. expl. Hansen) ὅπισθεν εἰς τὴν πρώτην κατὰ στίχον (ἄσπι^τ. expl. Hansen post Schow) τεθμός 334 τεθνία H = KΣ] h. e. τευθεία (Mus., ut Su τ 314 cod. V) 335 μεμυρισμένον] μεμιασμένον vel μεμολυσμένον Voss., alii alia | Pherecr.] cf. gl. α 4801 (Pherecr. fr. dub. 284 K.–A.) 336 τεθολός H: accent. Mus.; Alb. cft. gl. θ 637 | Ἄμερις] cf. gl. π 2141 cum adn.; Degani Mac. Gl. no. 139 337 τεθομένον H: Mus. | ὠξυμένον H: Alb. (ὠ) et Mus. ((μ)) | ἐ· ὠ.] = gl. e 688 (Alb.) 338 Alb. cft. gl. θ 680. σ 2714 | τῶν] τοῦ Mus. | θραυδῶν H: Schm.; θραύω Mus. 339 πέπηγεν] πέπληγεν Voss.; Alb. cft. gl. 342 340 τεθορεῖν H: Schm., unde locum Oppiani repperit Hansen; de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 cum adn. | Opp. hal. 3, 35] cf. gl. α 5272 341 τεθρᾶσθαι ad θάρνυμι, θάρνυμαι (gl. θ 107. 109–10) refert Schwyzer Gr. I, 360 (C); Schm. ci. τεθραῦσθαι | ὀχεύεσθαι Palm. 343 τεθρηδών H: accent. Mus.; τεθρηδών Voss. | πρωρεύς] πρωρέως τόπος Perg. | Alb. cft. gl. 527 344 τεθριπποβάμον· ἢ στολωτὴ ὄρμη H: K 346 τεθυλλιαμένον] τεθυελλισμένον LSJ post Alb.

- 347 τεθυμ(μ)ένον· τὸ κεκαυμένον ὑπὸ πυρός (Plat. Phaedr. 230 a v.1.) D
 348 *τεθυκώς· εὐχαριστήσας (Plat. rep. 328 c) g^{6v}teγ¹²A¹⁵Br⁷⁹Σ
 349 *τεθυωμένον· ἠγγισμένον. ἤτεθυμιασμένον (g^{post} τεφ¹). εὐῶδες Hom.
 (Ξ 172)
 350 τεθωγμένοι· τεθυμιαμένοι
 351 τέθωκται· τεθυμιάται
 352 τεθωγμένοι· μεμεθυσμένοι
 353 *†τειαλεσθῆν· τήν† ἄμαξαν (Ω 711) Av⁷ Hom.
 354 †Τειγησός†· ἀκρωτήριον Κύπρου D
 355 τεῖδε· ἐνθάδε (Epicharm. fr. 97, 7 K.–A. Theocr. 1, 12 . .) D
 356 †τεῖν†· ζητεῖν. ἄλλοι δὲ σοί (Λ 201. δ 619 . .) Hom.
 357 *τεῖνεῖν· ἀποδιδόναι (Γ 289) v⁶ Hom.
 358 τεῖον· ποῖον. Κρήτες D
 359 *τεῖρεα· ἄστρα (Σ 485) vg⁴A¹⁰Br⁸⁴ Hom.
 360 τεῖρει· καταπονεῖ (Δ 315) Hom.
 361 †τεῖρεο†· καταπονεῖτο (E 797 . .) Hom.
 362 *τεῖρεσθαι· καταπονεῖσθαι (Z 387) (vg¹Br⁸³) Hom.
 363 *τεῖρόμενον· καταπονούμενον Av⁵. τιμωρούμενον (E 391 . .) Hom.
 364 τεῖρων· λυπῶν. τιμωρῶν. καταπονῶν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 338 Greg.Naz.
 [37, 995, 11 M.]
 365 τείχεα· τέκνα
 366 †τειχειόεσσαν†· καλὰ τεῖχη ἔχουσαν (B 559) Hom.

347 Tim. lex. τ 7 (Σ" (Ph 573, 13. Su τ 240); cf. Schol. Plat. (25); EM 458, 40 348 = Σ τ 60 349 Schol.; cf. Ap. S. 150, 27 = Σ τ 61 351 Ph 573, 16? 356 Scholl. 357 Schol. 359 Schol.; Ap. S. 150, 29; EM 756, 5; Su τ 452; Hdn. epim. 133; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 35 360 = Σ τ 63; Schol. 361 Schol. 363 Schol. 364 lex. Greg. carm. (ord. vers.) 304 (expl. †παιδεύων†) 365 cf. Σ τ 65 (v. app.) 366 cf. Schol.

347 τεθυμένον (H: ⟨μ⟩ Alb., post Ruhnck. in Tim. et Hemsterh. ad gl. α 6707 [quo loco Latte -η- perperam pro -υ- exhibet]) in Plat. v.1. ἔτι τεθυμμένον pro ἐπιτεθυμμένον exstitisse e Tim. intelligitur; ἐπιτεθυμ(μ)ένον (-θυμένων H [errat Latte]: Alb. post alios [⟨μ⟩] et Hansen post alios [-ον]) gl. ε 5304 legitur 349 τεθυμιασμένον] nov. gl. H: contin. Alb. 350-1 ad θάγω / θήγω, cf. Schwyzer Gr. 1, 770 (2) 350 τεθυμιαμένοι] Kust. ci. τεθυμμένοι, Ahr. Dial 2, 343 τεθυμωμένοι 351 τεθυμιάται] Ahr. Dial 2, 343 ci. τεθύμωται 352 Alb. cft. gl. 317, ad quam v. adn. 353 haec gl. et gll. 734. 835 sunt vv.ll. gl. nunc amissae τιλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν (Ω 711), sine expl. (Hemsterh. ad gl. 835) 354 v.1. gl. 308 355 τεῖδα H: Voss. 356 h. e. †τεῖν† (quod ⟨ζή⟩τεῖν [Alb. ci. ⟨ζα⟩τεῖν] decurtatum esse videtur; non liquet)· ζητεῖν + nov. gl. τεῖν (τεῖν H: G.): σοί 357 τεῖνεῖν H = v] h. e. τίνειν (Hansen, ut Schol.); Alb. cft. gl. 925 358 v. Thumb 1, 164 (22) 359 v.1.: gl. 942 361 τεῖρεο] h. e. τεῖρετο (Mus.) 363 v.1.: gl. 949 364 τεῖρῶν H: accent. Mus. 365 τείχεα] 'Quamvis commode exponi possit, quia liberi sunt quasi muri, domum sustententes [qua explicatione accepta, nihil mutandum censet Hansen]: malim tamen pro τείχεα legere τέκνα' Alb. (contra ordinem), coll. Σ; Mein. ap Schm. ci. τεχία; Hoffmann BB 18, 1892, 287–8 cft. similem formam Letticam 366 τεῖχει· h. e. τεῖχι· J. Wasse ad Thuc. 8, 26 (1731), cf. Schol.

- Hom. **367** τειχεσιβλήτα· τείχη καταβάλλ(λ)ων (E 31 v.1. . .)
- Hom. **368** τειχεσιπλήτα· προσπελάζων τείχεσι (E 31 . .)
- Att. **369** τειχίον· Ἀττικοὶ τὸν περίβολον τοῖς χωρίοις. ὁ δὲ Ὅμηρος τείχος μὲν τὸ τῆς πόλεως (Δ 407 . .), τειχίον δὲ τὸ τῆς οἰκίας (π 165 = 343)
- D **370** τειχομαχεῖ· πολιορκεῖ
- Hom. **371** τείχος Ἴαρειον· ἀντὶ τοῦ πόλιν Ἴαρεως. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἰσχυρόν, καὶ τὸ ἀσφαλές (Δ 407)
- D **372** Τειχοφύλαξ· ἦρος τις ἐν Μυρίνη
- Hom. **373** τέκεν· ἔτεκεν, ἐγέννησεν (A 36 . .)
- Hom. **374-4b** *τεκέεσσι[· τέκνοις ἰδίοις τέκεσι]ν ἑοῖσι· τέκνοις ἰδίοις (M 222) g⁶A¹⁴
- D+K **375** τέκμαρ· πέρασ, *τέλος v^{τ^{ει}2}Br⁶⁹
- D **376** τεκμαίροο· σημειῶσαι (Nic. al. 186. Opp. hal. 5, 1)
- 377** τεκμαίροεσθαι· σκέπτεσθαι. φράζεσθαι
- Ap.S. **378** τεκμαίρομαι· ἀποτελέσω. σημειώσομαι (η 317)
- Hom. **379** *τεκμαίρεται· ἐπὶ τέλος[υ]ς ἄγει A¹⁶. στοχάζεται vg⁹A¹⁶Br⁸⁹. περραίνει (H 70)
- Hom. **380** τεκμήρατο· συνεπεράνατο (κ 563)
- 381** *τεκμήριον· σημεῖον ἀληθινόν vg²Br⁸⁶Σ(Av¹⁸)
- 382** [τεκμήρων, ἦ] τεκμηρίων· σημείων
- Hom.+D **383** *τέκμωρ· τέλος g³Av¹³Br⁸⁷. 475 φανερόν, μαρτύριον, ἴσημεῖον (A 526 . .) g³Av¹³Br⁸⁷[v^{τ^{ει}2}]. τὰ δὲ εἰς ὠρ λήγοντα ὀνόματα οὐδέτερα· ἔλωρ, τέκμωρ, ὕδωρ
- D **384** τεκνοῦσα· τέκνον ἔμβρουον ἔχουσα (Soph. Tr. 308 v.1. Hippocr. Mul. 3, 217 [8, 418, 2 L.])
- Eur. **385** τεκνώσει· εὐτεκνον ποιεῖ (Eur. Med. 805)
- LXX **386** *τεκταινόμενος· κατασκευάζων (Prov. 11, 27) vg¹A¹¹Br⁸⁵Σ

367 Schol. (EM 756, 18–20); Schol. A ad E 31 d = Ariston. sign. Il. ad loc. 368 Schol. 369 Moer. 210, 19 [τ 9 H.] 373 = Schol. 375 Arist. rhet. 1357^{b9} 376 Scholl. Nic. 186 d. Opp. 378 Ap. S. 151, 28 379 Schol. 381 Σ τ 66 383 τέλος] Σ τ 67; Schol.; Ap. S. 150, 30. σημείον ad fin.] Choerob. in Theodos. 1, 351, 13 384 cf. Schol. Soph. 386 = Σ τ 69

367–8 τειχεσιπλήτα· τοῖς τείχεσι προσπελάζων, πορθητά. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ β γραφῆται, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων Schol. (EM); τειχεσιπλήτα· ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τειχεσιβλήτα, ὁ τείχη καταβάλλων. κτλ. Schol. A 367 τειχεσιβλήτα H: accent. Mus. | καταβαλών H: Hansen = testt. 368 τειχεσιπλήτα H: accent. Mus. 371 τείχος· ἄρειον (sine interpunct. insequ.) H: Ald. 372 Μυρίνη] μυρρίνη Mus. 373 τέκεν H = Schol.] h. e. τέκε (Hom. et ordo) 374-4b τεκέεσσι· τέκνοις ἰδίοις + nov. gl. τέκεσιν· ἑοῖσι (τέκεσιν· ἑοῖσι [sic] [sine interpunct. insequ.] H: Mus. fere) τέκνοις ἰδίοις H: K fere (τεκεσσιν) et Jens. Luc. 223 376 σημειῶσαι] -σον Schol. Nic.; σημείον Schol. Opp. 378 ἀποτελέσω] sic etiam Ap. S. 379 τέλους H: A et Schol. | Alb. (ad gl. 380) cft. gl. ε 6527 381 ἀλλ^ο· H ut vid.; expl. Hansen, coll. KΣ; ἀληθές Mus. falso 382 τεκμήρων, ἦ del. Alb.; habemus correctionem cum errore perperam non deleteo; cf. gl. σ 244 cum adn.

- 387 *τεκτήνατο· κατεσκεύασεν Av²¹Σ, ἐμηχανήσατο (E 62) Hom.
 388 τεκτονουργός· ἀρχιτέκτων (Soph. fr. 159 R.?) D
 389 *τέκτων· πᾶς τεχνίτης (Δ 110 . .) Av²⁰. εἶδος φαλαγγ[ε]ίου Ap. S.
 390 τ' ἔλα· σπεῦδε
 391 †τέλαθι†· ὑπόμεινον
 392 *τελαμών· λῶρος, καὶ ἴο ἀναφορεὺς vg¹⁴Br¹⁰²Σ(A³⁴) τοῦ ξίφους Ap. S.
 (H 304 . .) Σ(A³⁴) καὶ τῆς ἀσπίδος (B 388 . .) Σ, ἢ δεσμός (P 290), ἢ
 φασκία
 393 Τελαμώνια αἰδεῖν· ἀρχὴ σκολίου (carm. conv. PMG 898–9) D
 394 Τελαμώνιοι κόνδυλοι· οἱ προσδεόμενοι τῶν τελαμώνων. ἢ με- D
 γάλοι, χαλεποί
 395 τελάσσαι· τολμῆσαι, τλῆναι
 396 τέλγη· ὁ καλούμενος ῥώπος. κακῶς· ἔστι γὰρ γέλγη
 397 τελδαίνειν· κομιδῆς ἀξιοῦ(ν)
 398 *τελέθει· γίνεται (g^{11v30}post^{τεφ8}). ἔστι (H 282 . .). τελεῖται Hom.
 399 *τελέθειεν· ὑπάρχοιεν. θάλ(λ)οιεν (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 107 [37,
 1559, 5 M.]) (g¹¹.post^{τεφ8}Av³⁰ Σ)
 400 Τελεῖα· [καὶ τέλη· τὰ ἀναλώματα. καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ. D
 καὶ τὸ συντέμνειν. τάγμα. τάξις] ἢ Ἡρα (Aesch. Eum. 214. Ar.
 Thesm. 973)
 401 τέλεια ἱερά· τὰ ἐνιαύσια. οἱ δὲ τὰ ἡμέρας δέκα ὑπερβεβηκότα D
 402 τέλειοι· οἱ γεγαμηκότες Att.
 403 Τέλειος· τελεσιουργός ὁ Ζεὺς (e.g. Aesch. Ag. 973). καὶ D+Hom.
 ὀλόκληρος (A 66 . .)
 404 τέλειος ἡμέρα· ἡ ὑστάτη, καὶ τελοῦσα τὸν βίον

387 Σ τ 70; Schol. 388 Poll. 7, 117 389 Ap. S. 150, 31; Schol.; cf. Σ τ 71 392 Σ τ 72;
 Ap. S. 151, 1; Schol. B 388; EM 750, 25 393 cf. Ph α 557; Schol. Ar. Lys. 1237 398 Σ τ
 73 = Schol. 399 cf. Σ τ 74 400 Schol. Ar. (Su τ 271) 402 Ph 574, 10 (Ael. Dion. τ 5);
 Poll. 3, 38; Schol. Soph. Ant. 1240 403 Schol.

388 τεκτονουργός] τεκτόναρχος Salm. Heins., coll. Poll. 389 φαλαγγείου H: Mus.
 390 τέλα H: Hansen post G.; de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf.
 gl. 330 cum adn.; fons adhuc non repertus est; Alb. recte gl. ε 1835 cft., sed eius τ- pro
 φ- scriptum reiciendum est cum hoc verbum digamma non habeat 391 v.l. gl. 603 (Mus.)
 393 τελαμώνια· αἰδεῖν. H: Ald. (interpunct.) et Hansen (αἰδεῖν; Mus. habet ἄδειν); de iota
 adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348 | cf. gl. α 1765 394 τελαμώνιοι κόνδυλοι. H: Alb.;
 cf. Aristophont. fr. 5, 7 K.–A. 396 τέλγη ... ῥωπὸς ... γελγῆ H: accent. Alb. in app., qui
 et interpunct. post ῥώπος add. et cft. gl. γ 292 et ad Γ > T Poll. 7, 8 (fin.) cod. A 397 τελ-
 δαίνειν] -δε νιν Schm.; μελεδαίνειν Kust. | κομιδῆς H: accent. Mus. | ἀξίου H: Mus. |
 φελδαίνειν (a φέλδωρ, cf. Debrunner Gr. Wortbild. §219) κομιδῆς· ἀξιοῦ(ν κομιδὴν
 vel κομίζεσθαι Baun. 1911, 481 399 τελέθειεν· ὑπάρχοιεν, θάλοιοιεν H: Mus. | Greg. Naz.]
 cf. gl. α 7149 400 τέλεια καὶ τέλη· H: Schm. (accent.) et Alb. (interpunct.) | τέλη ... τάξις]
 v. ad gl. 427 x | ἢ H: Schm. | Ἡρα] ἱερά Mus. falso | cf. gl. δ 2184 401 τέλεια· ἱερά (sine
 interpunct. insequ.) H: Schm. tacite | δέκα] ἰ H: expl. Mus. 403 τελεσιουργός] cf. RE s. v.
 et Fraenkel ad Aesch. 404 Alb. cft. gl. 415, ubi v. adn.

- D 405 τελειότατον· ἐντελέστατον (Aesch. Suppl. 526)
 Hom. 406 τελειότατον πετεηνῶν· ἐπιτελεστικώτατον (Θ 247 = Ω 315)
 Hom. 407 τελείων· ἦτοι τὴν ἡλικίαν ἢ ὀλοκλήρων, ἀσινῶν (A 66)
 D 408 τελενικίσαι· ἀντὶ τοῦ [μῆ] κενὸν <...> ποιῆσαι (Cratin. fr. 232 K.–A.)
 LXX 409 *τελειώσεις· ἀγιάσεις (Exod. 29, 9 ..) (Av³⁶)
 Hom. 410 τέλεον· τὸ τέλος, καὶ πέρας (Ψ 373)
 411 τελεστικόν· τὸ ξηρόν σῦκον
 D 412 τελεσιά(ς)· ἢ μετὰ ξίφους ὄρχησις, ἀπὸ τοῦ εὐρόντος Τελεσίου
 Hom. 413 τελέσαι· δοῦναι (Ξ 195)
 D 414 τελεσί[γ]ερὸν παιᾶνα· τὸν ἐπιτελεστικὸν τῶν τοῖς θεοῖς ἐπιτε-
 λουμένων ἱερῶν
 415 τελέσιος ἡμέρα· ἢ ἐσχάτη
 416 τελεσιουργία· τὸ τέλειον πᾶν ἔργον
 417 *τελεσιουργεῖσθαι· τελειοῦσθαι ἐν ἔργῳ Av²⁰
 418 τελεσιφάστας· τελεσιουργός
 D 419 τελέσθια· θυσία τις ἐν Λίνδῳ
 420 τελεσφορεῖ· εἰς τέλος ἄγει
 Hom. 421 *τελεσφόρος· ὁ ἔτελεσφορῶν καθ' ὥραν τοὺς καρπούς Av²⁵, ἢ ὁ
 τελείους αὐτοὺς φέρων (Τ 32 ..)
 D 422 τελεσφόρος οἶκος· τοῦ γεγαμηκότος καὶ τεκνώσαντος (SH fr. ad.
 1109)
 423 *τελέσωμεν· πράξωμεν (Cyr. epp. pasch. 77, 788D) v(A)³²
 424 *τελεταί· ἐορταί (A²⁴Br⁹⁹). θυσίαι (v⁵g⁶Av²³Br⁹⁹). μυστήρια
 (v⁵g⁶Br⁹⁹)

406 Scholl. 407 Schol. 408 cf. Σ" (Ph 574, 6. Su τ 257. E. Gen. [EM 751, 5]) 412 Mar-
 syas FGrHist 135–136 F 11. Hippagoras FGrHist 743 F 1 ap. Athen. 14, 628 d. 629 d. 630 a
 (cf. 6, 258 e); Poll. 4, 99 421 cf. Schol. 424 cf. Σ τ 76 (sing., ut K); Tim. lex. τ 9; Schol.
 Ar. Pac. 413b

405 ἐντελέστερον H: Mein. 1857 p. 624 406 τελειότατον· πετεηνόν (sine interpunct. in-
 sequ.) H: Mus. (interpunct.) et Heins. Arcer. Pears. 650 (–ων) | ἐπὶ τελεστικωτάτων H: Mus.
 = Scholl. 407 ἡλικίαν] h. e. ἡλικίαν τελείων (Alb.) | ἦτοι ... ἢ novies et quadragies apud
 Hsch. reperitur (ἦγουν ... ἦτοι semel, ἦ ... ἦτοι ter), ἦτοι sine alio verbo disiunctivo c. quin-
 quagies 408 τελενικῆσαι H = Su: Alb. = Ph EM | [μῆ] Heins. Vales. alii, cf. Ph | <...>]
 ἄσμα Mein. FCG 2, 1, 139 (sed ap. Schm. repudiat); ψόφον Kock; cf. Σ" τελενικίσαι· ἐν Σε-
 ριφίους (de Cratini nomine ante titulum omissis cf. gl. σ 1724 cum adn. et Ar. fr. 121 K.–A.
 cum adn.)· τὸ κενῶσαι ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένιτος παντελῶς καὶ λέγεται
 τις Τελενικεῖος ἡχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγελίων. 412 τελεσία H: Schm. (ac-
 cent.) et Meurs. Jungerm. ad Poll. (<ς>), cf. testt. | Degani Mac. Gl. no. 140 414 τελε-
 σιγέρων παιᾶνα (sine interpunct. insequ.) H: Hemsterh. ad gl. α 5734 (accent. iam Mus.) |
 τῶν ἐπιτελεστικῶν H: Mus. 415 τελέσιος· ἡμέρα (sine interpunct. insequ.) H: Schr.; Alb.
 cft. gl. 404 (unde Schm. recte sed contra ordinem τέλε[σ]μος vult) et Su τ 350, cui accedit
 Soph. Antig. 1330 419 τελεσθία H: accent. M. L. West | λύνδῳ H: Mus. 420 ἐντελῶς
 H: L. Dind. 7, 1971 c; cf. gl. π 133 422 τελεσφόρος· οἶκος (sine interpunct. insequ.) H:
 Mart. 224 (qui etiam <ὁ> τοῦ ci.)

- 425 τελεύτατον ἄκρον, ἔσχατον
 426 τελευτήσαι· τελέσαι (β 280 ..) Hom.
 427 τελέω· δῶ, παράσχω
 427x <τέλη· τὰ ἀναλώματα. καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ. καὶ τὸ
 συντέμνειν. τάγμα. τάξις>
 428 τεληέσσας ἐκατόμβας· τὰς ἐπιτελεστικὰς τῶν γινομένων εὐχῶν Ap. S.
 θυσίας, ἧ τῷ ἀριθμῷ πλήρεις (A 315 ..)
 429 τέλθει· ἐν ᾧ δὴ τέρπει
 430 τέλθεια· ὀνειδίη. καὶ πόλις. καὶ ἔθνη. τέλη. οὐσίαι
 431 τέλθος· χρέος (Callim. h. 5, 106) D
 432 *τελισκόμενος· πληρούμενος vg¹⁰A²⁷Br³⁷⁶Σ, τελειούμενος (Deut. LXX
 23, 18) Σ [vg¹⁰A²⁷]
 433 †τελλίην· ὁ δειναῖ. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 148 K.–A.) D
 434 τέλλεται· ἐπιτελ[λ]εῖν φαίνεται. γίνεται. ἀνύεται
 435 τελλίς· ὄλον. τάξις. μέρος
 436 τελμίνα· ὁ ἐκ τῶν τελμάτων πηλός (Isae. fr. 170 S.) D
 437 τέλλον· ἐποιοῦν. ἔμελλον
 438 *τέλημα· τόπος πηλώδης vg³A²¹, †ἔλαφος, πλέξῃ, ἰλὺς Att.
 439 τελμίνος· μολύσματος πηλώδους
 440 *τέλματα· τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος vg¹A¹⁹Br⁹⁷Σ
 441 *τελμάτων· πηλῶν Av²²
 442 τελμίς· ἧ ἐν τοῖς τέλμασιν ὑφισταμένη ἰλὺς καὶ πηλός
 443 Τελμισεῖς· ἔθνος περὶ Λυκίαν D
 444 τέλος· τάγμα (K 56 et 470; ..) *πέρας (B 122 ..) vg¹⁶A³⁵Br¹⁰³. καὶ Ap. S.
 τὸ καταβαλλόμενον τοῖς τελώναις
 445 *τελοῦντα· τεταγμένον Av²⁸(Σ)
 446 τέλσας· στορφάς. τέλη, πέρατα

426 = Σ τ 78 428 Ap. S. 150, 33 429 Σ τ 79 431 Schol. Callim. 432 Σ τ 80 436 Σ''' (Ph
 574, 12. EM 751, 25) 438 Σ τ 81; Phryn. praep. soph. 113, 1 440 Σ τ 82 444 Σ τ 83;
 Ap. S. 151, 2; Schol. K 56 445 Σ τ 84

427 τελεῶ H: accent. Schm. 427x glossa ad gl. 400 migravit; huc post Schm. reposuit
 Hansen | τὸ συντέμνειν] 'obscurius dictum' Schm. 428 τεληέσσας· ἐκατόμβας (sine
 interpunct. insequ.) H: Mus. (accent.) et Jens. Luc. 223 (interpunct.) | γενομένων Ap. S.
 429 ᾧ δὴ H: Ald., cf. Σ 430 gl. obscura et ft. e pluribus contaminata; Schm. πόλις καὶ
 ἔθνη ad Τευθέα(ς) (Strab. 8, 3, 11 p. 342, 10. 12 C.) referenda ci., Vales. τέλη· οὐσίαι separa-
 rat 434 ἐπιτελλεῖν H: Ald. | ἀνίεται H: Pauw ad Pind. Ol. 2, 126 435 τάξις] Alb. cft. gl.
 427x | μέρος] μέρος ci. Pauw l. c., coll. gl. 404 436 τελμίνα· H ut vid. (cf. Σ''', ubi tamen
 accus. e syntaxi oritur) τελμίς· Mus. 437 Alb. cft. gl. 450 438 ἐλαφρός Toup 3, 480 |
 πλάξ ci. Cunningham 439 τελμίνος H: accent. Mus. 440 τελευταῖα H: accent. Mus.
 443 Τελμισεῖς] de forma cf. RE v. Telmessos no. 2 (5A[1], 410–15) et PCG 3, 2, 279–85,
 fr. 543–55 444 ἀλώναις H: Mus. 445 contin. H: nov. gl. Mus., cf. K Σ; Schm. cft.
 gl. ε 6533 446 τέλσας· στορφάς] φέλσας· στορέψας Schm. Philol. 15, 1860, 348; pro
 τέλσας Alb. ci. τέλσα (coll. gl. 447), quo Schm. refert τέλη, πέρατα | cf. gl. 1129x cum adn.

- Ap.S. 447 τέλσον· πέρας (Σ 544; .). καὶ τὰ ὅμοια
 Att. 448 *Τελχῖνες· βάσκανοι vg¹⁸A⁴⁰Br¹⁰⁵, γόητες, λφθονεροί v¹⁸A⁴⁰Br¹⁰⁵. ἢ παρὰ τὴν τήξιν, ἢ παρὰ τὸ θέλγειν (Callim. h. Del. 31. fr. 75, 65 Pf.)
 449 *τελχिताίνοντες· σκληροτραχηλοῦντες Av³³(g¹³Br¹⁰¹)
 450 τελώμεν· ποιῶμεν
 451 †τέλωρ†· πελώριον. μακρόν, μέγα
 452 †τελώριος†· μέγας. πελώριος
 453 †τέλβεσθαι†· μεμψιμοιεῖν. ἐπικαλεῖν
 454 †τέλβει†· ῥήγγνυται. ὀδυνάται. σχίξει. ἢ πείθει
 Hom. 455 *τεμένη· ναοὶ vg²A⁴g^{τελ17}Br¹⁰⁶Σ. ἄλση vg²A⁴g^{τελ17}Br¹⁰⁶. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία (λ 185 v.l.) vg²Av⁹Br¹⁰⁶Σ
 Ap.S. 456 τέμενος· πᾶς ὁ μεμερισμένος τόπος τινὶ εἰς τιμὴν, ἢ ἱερὸν καὶ *βωμός Av⁷, ἢ ἀπονεμηθὲν θεῶ ἢ βασιλεῖ (B 696 . .)
 457 τεμενωρόν· τεμένους φύλακα
 458 τέμμαι· τείνει
 459 †τέμματα†· στεφανώματα
 460 τέμνηξ· πόρρω
 461 τέμνειν· πείθειν. τιμᾶν. [τεῖθεσθαι] ἠγεῖσθαι
 462 τέμνοντα· ἀμέλγοντα
 D 463 τέμπη· τὰ σύνδε(ν)δρα χωρία. τινὲς δὲ τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν
 464 *τέμπλα· [τέμπλω] ἐπίσημα g¹v^{τελ38}A⁵Br¹⁰⁷Σ

447 Ap. S. 150, 32; Schol. 448 Σ τ 85 (Σ + Σ''); Paus. τ 18; lex. αἴμ. τ 9 449 cf. Σ τ 86 455 Σ τ 87; cf. Schol. B 696 456 Ap. S. 151, 4; cf. Schol. 461 Σ τ 89 463 EM 751, 45; cf. Σ τ 90; gl. Hdt. 7, 173 (LGM 209); lex. αἴμ. τ 12 464 Σ τ 91

448 cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 75; Herter RE v. Telchines (5A[1], 197–224) 449 τελ-
 χιτένοντες H: Av | σκληροτραχηλοῦντες H (Latte -τρει- dubitanter legit [assentiente Cuning-
 ham], -τρει- Hansen): Av 451 v.l. gl. π 1367 πέλωρ (G.); de errore π > τ cf. gl. π 2065 cum adn. 452 v.l. gl. π 1372 πελώριος (G.); haec forma etiam in Puchstein Epigr. gr. p. 76 reperitur (Wack.*); de errore π > τ cf. gl. π 2065 cum adn. | πελώριος| vocem ad lemma corrigendum postea additam perperam fini explicationis adiunxit scriba aliquis (Alb.); cf. ad gl. π 2415 453 h.e. τέμβεσθαι (ordo et Voss.). 'Idem videtur quod στέμβειν' Voss. (cf. EM 158, 31; Alb. cft. gl. σ 1733); Schm. tamen ἀτέμβεσθαι conferre mavult, coll. Schol. Ap.Rh. 2, 55–56 b. cf. gl. 454. 459. 483 cum adnn. 454 h. e. τέμβει (ordo et Voss.); cf. gl. 453 c. adn. | σχίξει ad τέμνει refert Schm. | πείθει| cf. gl. 461 456 ἱερὸς H: Mus. 457 τεμένωρον H: accent. Schm. 458 τέμμαι verbum esse, scil. Aeol. pro τιμᾶ, censet Schm., et in expl. τ[ε]ῖνει legit; sed cum forma per dubia sit, aliam viam invenit de Saussure Rec. des Publ. 112 n.1 (prob. Wack. Kl. Schr. 651. Schwyzer Gr. 1, 548), viz. τέμμαι esse dativum pronominis indefiniti et in expl. legendum τ[ε]ῖν[ε]ῖ | totam gl. del. Mus. 459 τέμματα| h. e. στέμματα (Guyet. Pears. 651); cf. gl. 453–4. 483 cum adnn. et gl. σ 1735 460 de talibus adv. v. Schwyzer Gr. 1, 620 461 τέμμαι H: Alb. = Σ | πειθεῖν H: accent. Mus. | τεῖθεσθαι (h. e. πείθεσθαι [Pears. 651]; de errore π > τ cf. gl. π 2065 cum adn.; tum ft. dittogr.) nov. gl. H: del. Schm. et contin. post Alb. qui cft. Σ 462 Alb. cft. gl. ε 6543 463 τέμπη H: Mus. | σύνδεδρα H: Mus. 464 [τέμπλω] Hansen (dittogr.), coll. KΣ; le. alterius gl. esse censet Schm. | totam gl. del. Mus.

- 465 τεμποῦροι· ἀρχὴ ἐπιμελουμένη τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας D
 466 τενάγη· κάθυδροι τόποι. ἢ ποτάμ(ι)ος πηλός
 467 *τεναγώδεσι· τόποι, ἔνθα ὀλίγον ὕδωρ [Av⁵]
 468 *†Τέναγος†· νῆσος Τροίας (A 38 ..) [Av³] Hom.
 469 †τέναι†· ζῶναι
 470 †τένεα†· κόρουζα
 471 *τέναρος· κακοῦργος. συκοφάντης vgA¹Br¹⁰⁸Σ
 472 τένδει· ἐσθίει, ἢ λιχνεύει (Hes. op. 524). τένθαι γὰρ οἱ λίχνοι (Ar. Pac. 1009) D
 473 Τενέδιον βέλος· ἀντὶ τοῦ Τενέδ(ι)ος πέλεκυς. παροιμία δέ ἐστὶν Prov.
 ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι πραττόντων· ἔτι ἄρα τὸ πρᾶγμα Τενεδίω
 πελέκει συνέκοψαν’
 474 Τενέδιος ξυνήγορος· ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός Prov.
 475 Τένεδος· πόλις Τρωϊκῆ, ἢ νῆσος (A 38 ..) Ap.S.
 476 †τενεκοῦντι†· ἐνοικοῦντι. Αἰολεῖς D
 477 τένθαι· λωποδύται. μοιχοί D
 478 τενθρηδῶν· ζῶν τῶν ἐντόμων καὶ κεντροφόρων παραπλήσιον D
 σφηκί. ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν
 479 τενθρήνιον· κηρίον D
 480 τενθρηνῶδες· πολὺ[καί]κενον (ὡς) κηρίον καὶ ἀραιόν D
 481 τενθίνοι· λίθοι πλατεῖς
 482 *†τεναι†· ζῶναι Σ. στέφανοι Br¹³⁹. ἢ δεσμοί, διαδήματα
 483 τέννει· στένει. βρούχεται

466 Σ τ 92 468 cf. Schol. 471 = Σ τ 93 472 Scholl. Hes. Ar. (a); Su τ 308 473–4 cf. Ph 575, 23. 576, 15. 577, 5 et Su τ 309–11 vv. Τενέδιος ἄνθρωπος. Τ. ξυνήγορος. Τ. πέλεκυς; Heraclid. Lemb. Pol. 24; St. Byz. 615, 14 sqq.; Diogen. 8, 58; Apostol. 16, 26 475 cf. Ap. S. 151, 23; Schol. 478–9 cf. Arist. h. an. 623^b10. 629^a31. 629^b1; Schol. Nic. al. 547a 480 cf. Ael. h. an. 12, 20 (= Democr. VS 68 A 155); Plut. quaest. conv. 721e 482 Σ τ 94

465 τις H: Jun. alii; cf. gl. α 7326. π 82 466 κάθυδροι| κάθυγροι Σ; Hsch. habet cum καθυδρο- (novies) tum καθυγο- (novies) | ποταμός H: Guyet Heins.; idem error exstat gl. π 1261 467 τόποι H = Av, ubi legitur τεναγώδεσιν· τοποι ὅπου ἐστὶν μικρον το ὕδωρ ελαφρον κτλ.] τόποι(ς) Mus.; vel τεναγώδεις Schm. 468 contin. H: nov. gl. Mus. | h.e. Τένεδος (Palm. Heins.; cf. Av³ Τένεδος· νησος Τροίας et gl. 475, cuius haec ft. est v.l.) 469 v.l. gl. 35; cf. etiam gl. 482 (G.) 470 v.l. gl. 303 (Alb.); ‘Ordo hic postulat τεναια’ Schm. 471 Alb. cft. gl. 728–9 (ft. v.l.) 473 τένεδος H: Mus. | citationem auctoris ignoti agn. Alb. | ἔτι addub. Heins. Voss.; εἰ cit. CPG I, 317 | Τενεδίω| τενέδιον H: Mus. 475 cf. ad gl. 468 476 τενεκοῦντι ft. τ³ ἐνεκοῦντι vel sim. (Hansen post Schm., qui Αἰολικώτερον participium ἐνοίκεντι ci., cf. Alcae. fr. 328 οἰκεις; de τ³ cf. gl. π 1557 cum adn.) [de barbarismo φενεκοῦντι Schm. iniuste Ruhnkenium increpat, cum auctor sit Alb.] 478–9 Alb. cft. gl. α 5155. δ 597 478 κεντοφόρων H: Mus. 480 πολὺ καὶ κενόν H: Triller Obs. 420 (qui hanc gl. praecedenti contin., inserto γάρ) | (ὡς) I. G. Schneider ad Ael. l. c. 481 τενθίνοι| τενθίνοι Voss. 482 v.l. gl. 35 (G. Pears. 651) 483 Voss. cft. gl. 454; Alb. ci. τένει pro στένει, coll. gl. 459; Schm. ci. σ)τέννει, Aeol. pro στείνει (obstante significatione)

- 484 τέννος· στέφανος ἐλάϊ[ει]νος, ἐρίῳ πεπλεγμένος
 Ap. S. 485 *τένοντες· τὰ ἁδιατεταμένα νεῦρα (g^{post} τειφ¹⁰), ἀπὸ κεφαλῆς ἕως
 τῶν ποδῶν. καὶ ἡ συνάφεια τῶν νεύρων (Y 478 ..)
 486 τενο(ν)τώσεις· νωτοκοπ(ήσ)εις. ἀποκτενεῖς (Exod. 13, 13)
 487 τένων· τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον (Arist. h. an. 515^{b9})
 Ap. S. 488 τέο· τίνος· ‘τέο μέχρις ὄδουρόμενος καὶ ἀχεύων’ (Ω 128)
 Hom. 489 τεοῖο· σοῦ (Θ 37 ..)
 Hom. 490 *τεόν· σόν (A 138 ..) [vgA^{1v4}Br¹⁰⁹]
 491 *τεοί· σοί (Nonn. Dion. 11, 340 ..) g^{3v}τελ¹²
 D 492 τέορ· σοῦ. Κοῖτες
 Hom. 493 τεὸς φθόγγος· ἢ σὴ φωνή (E 234)
 494 *τεοῦς· σοῦς (Ap. Rh. 3, 713. Opp. hal. 4, 347) (v²)
 495 τεπτά· ἐπτά
 D 496 τέρα· τέρεα. σημεῖα (Nic. ther. 186)
 Hom. 497 *τεράεσσι· σημείοις (Δ 398 ..) vg¹⁷A⁴⁴Br¹²⁰
 D 498 τεράζει· τερατεύει
 499 τέραμνοι· στέγανοι. σκιαί. σκηνώματα
 500 τέραμνος· κυψέλη
 D 501 τερασκόποι· ὄνειροκρίται
 502 *τεράστ[ε]ια· θαύματα vg¹⁴A³²Br¹¹⁷Σ, σημεῖα g¹⁴Σ
 503 τεράστ[ε]ιοι θεοί· ἐπὶ σημείων τεταγμένοι
 D 504 τερατεύεται· δολιεύεται (Aeschin. 2, 98)
 505 *τερατευόμενον· δολιευόμενον, ἁψευδόμενον A³⁹. ἢ σημείον ποιῶν
 506 *τερατεῖαι· ψευδολογίαι (Isocr. 12, 1) (vg⁷A²⁴Br¹¹³Σ)

485 Σ τ 95; cf. Ap. S. 151, 5; lex. Hom. τ 96; Schol. 488 = Ap. S. 151, 6; cf. Schol.
 489 cf. Schol. 490 Schol.; Su τ 318; EM 752, 10; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 22
 493 Schol. 496 Schol. Nic. (b) 497 Schol. 498 cf. Ph 577, 16 501 cf. Poll. 7, 188
 502 Σ τ 97 506 Ph 578, 2; cf. Σ τ 98; Schol. Aeschin. 2, 11 (28)

484 ἐλαιινὸς H: Mus. 485 νευρῶν H: accent. Mus. 486 τενοτώσεις H: Mus. | νωτο-
 κοπεῖς H: Heins. alii, coll. νευροκοπήσεις Ios. 11, 6 | Heins. agn. hic praebere interpretatio-
 nes Aquilae (τ.), Symmachi (ν.), Theodotionis (ἀ.) pro eo verbo quod LXX λυτρώση
 in Exod. 13, 13 reddiderunt 488 τεότινος H: Ap. S. | ὄχεύων H: Ap. S. 490 contin. H:
 nov. gl. Mus. 492 -ρ ap. Lacones et Eleaticos solum reperitur 495 spatium unius litte-
 rae et τεπτά H (pro spatio unius litterae et ἐπτά; rubricator ‘:’ in spatio posuit; sic etiam gl.
 534. 719; alibi [gl. π 177. 700. σ 527. 1582] spatium vacuum non tetigit): nov. gl. Mus. τεπτά
 est ἐπτά; forma ἑπτα in inscriptione aut codice reperta male intellecta est; cf. gl. q 455 cum
 adn., etiam Schwyzer Gr. 1, 590 not. 8 496 τέρεα] forma Ionica (Hdt. 8, 37, 2) in expl.
 inexpectata; τέρατα ci. Pears. 652. Alb., coll. Moer. 210, 22 [τ 13 H.] τέρα Ἀττικοί τέρατα
 Ἑλληνες 497 τεράεσσι H (‘scriptura ... incertissima’ Latte) = K 498 spatium unius lit-
 terae et τεράζει H (nec rubr. nec Mus. animadvert.): nov. gl. Jens. Luc. 224 499 σε γα-
 νοισκίαι H: Mus. | σκίαι] σκηναί ci. Schm. 501 Alb. cft. gl. 508 502 τεράστεια H =
 A: vgΣ 503 τεράστειοι H: Mus. (del. ε) et Schr. (del. interpunct.) 505 ποιῶν vel
 ποιῶντα Jens. Luc. 224; vel ἢ (τερατευόμενος) Alb. 506 accus. pl. K, ut habet Isocr.;
 nomin. sing. Σ

- 507 τερετίσματα ἢ τερετίματα· ῥῥδαι ἀπατηλαί, ἠχητικαί. ἠ μωρο-
λογίαι ἠχημέναι
- 508 *τερατοσκόπος· μάντις vg⁹A³⁰Br¹¹⁵Σ, σημειωτικός (Plat. leg.
933 c. e) [v¹⁰]
- 509 τερατουργεῖ· παράδοξα ποιεῖ, ἠ τέρατα ἐργάζεται (Greg. Naz. or. Greg.Naz.
5, 4 [35, 668C M.]])
- 510 *ἴτερεινῆ· ἀπαλόν (T 323 .) g^{post}τεφ¹⁴Σ Ap. S.
- 511 *τέρεμνα· οἰκήματα (Eur. Hipp. 418 v.l.) A³⁶ Eur.
- 512 ἴτερεμνοςῆ· ἰσχυρός. ἠ στέρεμνος
- 513 *τέρενα χροά· ἀπαλόν χροῶτα (Ξ 406 .) A³⁷ Hom.
- 514 *τέρενα· ἀπαλά, τρυφερά (N 180 .) A³⁵ Hom.
- 515 *τέρετρα· τρύπανα (ε 246) (Br¹¹⁹)[vg¹⁶A⁴³Σ] Ap. S.
- 516 τέρεσσην· ἔτρωσεν. ἐτόρνωσεν
- 517 *τερετίζοντα· λαλοῦντα. ἐκ μεταφορῶς τῆς χελιδόνος (Aristox.
fr. 135 W. [Athen. 1, 19f–20a]) vg¹A¹⁸Br¹¹⁰
- 518 *τερετίσματα· ῥῥδαι ἀπατηλαί v⁸A²⁵Br¹¹⁴Σ. τὰ τῆς κιθάρας Greg.Naz.
κρούματα. καὶ τὰ τῶν τεττίγων ἄσματα (Greg. Naz. or. 28, 24 [36,
60A M.]])
- 519 *τερηδών· σκώληξ vg⁶Av²³ οἰκῶν ἐν ξύλῳ (Ar. Equ. 1308) g⁶Av²³ Att.
- 520 ἴτεροθεταῖῆ· ξηραίνεται. καίεται
- 521 *τεροθρεία· λογομαχία v³A²⁷. ἀπάτη Σ. φλυαρία vg³A^{21.27}Br¹¹²Σ.
φληναφία (Isocr. 10, 4)
- 522 τεροθρεύειν· τηρεῖν. σκοπεῖν. λιπαρεῖν
- 523 τεροθρεύμασι· φλυαρίαις
- 524 *τεροθρεύονται· ἀπατῶσιν (Arist. top. 156^b38) Av²⁶
- 525 *τέροθρ(ι)οῖ· οἱ εἰς τὸ κέρασ τοῦ ἰστίου ἐκατέρωθεν δεδεμένοι, ἐν
οἷς τὸ ἄρμενον ἔλκουσιν (Ar. Equ. 440) A⁴⁵

508 Σ τ 100 510 Σ τ 102 = Ap. S. 151, 11; Schol. 514 Schol. 515 = Ap. S. 151, 12; Schol.;
cf. EM 752, 43 517 cf. Σ τ 105 518 Σ τ 105; cf. Poll. 4, 83 519 Σ τ 107 (Paus. τ 21) = Erot.
fr. *57; Theophr. h. pl. 5, 4, 4 521 Σ τ 108 525 Schol. Ar.; Erot. τ 29 fin.; Galen. lex. 145, 13

507 v.l. gl. 518; ordo poscit τερα- (Voss., ut habent Cyr.v⁸ codd. BK et Σ cod. B) 510 τέρειν
H (Schow et Cunningham) et ordo] h. e. τέρεν (gΣ Ap. S.) | ἀπαλόν H: spir. asp. g, cf. gl.
513–14 511 τέρεμνα] i. q. τέρεμνα (Alb., v. Barrett ad Eur.); Alb. cft. α 8053. 8058
512 στέρεμνος correctionem lemmatis esse agn. Lob. El. 132 post Arnald. Misc. obs. cr. 6,
595, cf. gl. 452 cum adn.; στερεμν(ι)ος recte Schm. 513 τέρενα· χροά (sine interpunct.
insequ.) H: Schr. (interpunct.) et Mus. (accent.) | Ξ 406] cf. gl. 1755 514 τερενήῆ H (τε-
ρενην [τερενα· νεην ci. Drachmann] A): Mus. 515 sing. KΣ 516 ἔτρωσεν] Alb. cft. gl.
ε 6633 517 τ om. rubr., add. Mus., cf. K | χελιδόνος H: K 518 v.l.: gl. 507 520 v.l.
gl. 555 (Alb.) 524 ἀπατῶνται H: K 525 τεροθοῖ H = A: Thes. 7, 2034 c | ἄρμενον H, c.
spir. asp. ut semper in hac voce (et nonnumquam alii codices): Hansen (post Latte terdecies
in Hsch. α-ο [tacite], aliosque), coll. Schol. et Schol. A et Schol. b ad A 486; sic etiam gl.
φ 190 a. 1125. ψ 48 | δεδεμένοι (γάλοι) Barrett, Gr. Lyr., Trag. ... 226 adn. 26 (cf. Galen.) |
ἔλκουσιν] spir. asp. accentusque et λ in H perierunt, restituit Mus. (qui etiam -v perperam
del., ut saepe)

- D 526 *τέρθρον· ὁ λεγόμενος ἀρτέμων. ἔνιοι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ κέρως. καὶ στέγη οἰκίας. τινὲς δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὑψηλόν (h. Merc. 322; Hippocr. mul. 2, 125 [8, 268, 10 L.]. Eur. fr. 371, 2 K.)*
 527 *τερθρωτήρ· ὄπου ὁ πρωρεὺς προορᾷ τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ*
 528 *τερίκαρπον· μεγαλόκαρπον*
 529 *τερίμη· τάφος*
 530 *τερίνη· τετριμ(μ)ένη. οἱ δὲ τερπωλή*
 531 *†τεροῖνος†· τηρῶν. διάνοιαν λυπῶν*
 Hom. 532 **τέρμα· σημεῖον (Av³¹). τέλος vg¹³Br¹¹⁶Σ(A³¹) ζωῆς. [καμπτήρ (Ψ 323 ..) vg¹³Br¹¹⁶Σ. ἔσχατον*
 533 **τερματίζει· τελειοῖ A⁴²(Br³⁶¹Σ), ὀρίζει A⁴²*
 Eur. 534 *τερμάτων· τελευταίων (Eur. IT 117)*
 Prov. 535 *Τερμέρια κακά· τὰ μεγάλα*
 536 *τέρμοιοι· ὕστατοι*
 D 537 *τέρμινθος· φυτὸν ἐμφερὲς τῷ λίνῳ, ἐξ οὗ πλέκουσιν Ἀθηναῖοι [παρ]όρμας*
 Ap.S. 538 *τερμιόεντα· ποδίρη, καὶ εὔμετρον, τὸν μέχρι τῶν ποδῶν τερματιζόμενον (τ 242)*
 Hom. 539 *τερμιόεσσα· μέχρι τῶν ποδῶν ἀποτερματιζομένη (Π 803)*
 540 *τερμιόεν· ἀρμοστόν. τέλειον*
 541 *τέρμιον· ἔσχατον. ἀρμόζον, πρέπον*
 542 *†τερμίς†· πούς*
 Eur. 543 **τέρμονα· φραγμόν. τέλος (Eur. Hipp. 746. Tr. 1069) vg⁵A²²*
 D 544 *τέρμονες· τέλη. φραγμοί, ὄρια, τέρματα (Antim. SH 66, 6 = fr. 118, 6 M.)*
 D 545 *τέρνακα· τῆς κάκτου τοῦ φυτοῦ καυλός*

526 Erot. τ 29; Galen. lex. 145, 13 532 Σ τ 109 533 Σ τ 110 535 Zenob. vulg. 6, 6; Diogen. 8, 24; Prov. Bodl. 866; Σ'' (Ph 577, 22. Su τ 348 fin.) 537 Σ''' (Ph 579, 3. EM 753, 10); cf. Diosc. mat. med. 1, 71, 1 538 Ap. S. 151, 8; cf. Schol. 539 EM 753, 13 541 E. Gud. 544, 5 Stef.; Su ε 3254 fin. 542 Scholl. θ 278 a. ψ 198 a; EM 376, 42 545 Theophr. h. pl. 6, 4, 11 (unde Athen. 2, 70 e)

527 Alb. cft. gl. 343 528 τ' ἐρίκαρπον Pears. 528; περίκαρπον Voss.; τρίκαρπον Thes. 7, 2436a 530 τετριμένη H: Mus. | Alb. cft. gl. 561 531 τηρῶν] τείρων Palm. Pears. 652 534 spatium unius litterae et τεμάτων H (pro spatio unius litterae et εμάτων; rubricator '·' in spatio posuit; sic etiam gl. 495, ad quam v. adn.): nov. gl. Mus. 536 ἄστατοι H: HSt. Thes. 3, 1414c 537 Ἀθηναῖοι παρορμίας H: Hansen post Salm. in Solin. p. 911 a, qui habet Ἀ. τὰς ὀρμίας; <παρ> Ἀθηναῖοι(ς) [παρ]όρμίας Schm. 539 μέχρι τῶν ποδῶν] ἐν σποδῶ H: Hansen post Alb. in app., qui cft. gl. 538; μ. τ. π. etiam gl. π 1854. 2671. 2674 exstat; etiam ἕως τῶν ποδῶν post Voss. legere licet, coll. gl. 485; Heins. falso εἰς πόδας ci. 541 ἀρμόζον, πρέπον ad gl. 540 refert Schm. (cf. E. Gud. Su) 542 τερμίς] h. e. τ' ἐρμίς (Hansen post Schm.); de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 cum adn. | πούς] i. q. πούς κλίνης (gl. ε 5958) 545 τέρνακα] h. e. πτέρνακα (Sop., coll. Theophr.). Schm. cft. etiam gl. π 1980 | καυλόν Mus.

546	Τερπιάδης· Τερπίου υἱός, ὁ Φήμιος. πατρωνυμικῶς (χ 330)	Ap. S.
547	τέρπεται· ἦδεται (λ 603 ..)	Hom.
548	*τερπικέραυνος· ὁ τεροπόμενος vg ¹⁵ A ³⁸ Br ¹¹⁸ , ἢ τρέπων †πάσι,† κεραινοῖς (Θ 2 ..) [vg ¹⁵]	Ap. S.
549	*τερπνά· ἦδέα Br ⁶¹	
550	*τερπωλή· τέρωρις (σ 37) Br ⁹⁶	Hom.
551	*τερπωλῆς· τέρωψεως A ⁴¹	
552	τερπόμεθα· τρεπόμεθα (α 369 ..)	Hom.
553	τερρατόν· ἔσχατον. ἦδύ, τερπνόν	
554	τερρητόν· τριήρης	
555	*τέρσεται· ξηραίνεται g ^{post} τερ ¹⁵ ὑπὸ ἡλίου (η 124). <καίεται. οἱ δὲ πήγνυται>	Hom.
556	τερσαίνειν· ξηραίνειν	D
557	τέρσει· [τέργει.] ξηραίνει (Theocr. 22, 63) [καίεται. οἱ δὲ πήγνυται]	D
558	τέρτα· ἡ τρίτη	D
559	τέρυ· ἀσθενές, λεπτόν	
560	τέρυας ἴππους· οὕτω λέγονται ὅσοι ἀδ[δ]ηφάγοι εἰσίν. ἔνιοι τοὺς ἀσθενεῖς	D
561	τερύνης· τετριμμένος ὄνος. καὶ γέρων, ἢ δυσανάληπτος γέρων	D
562	τερύσεται· νοσεῖ. φθίνει	
563	τερύσκετο· ἐτείροτο	
564	τέρρη· λέπυρα (Nic. al. 268)	D
565	τέρχνεα· φυτὰ νέα. ἢ ἐντάφια (Callim. SH 257, 25)	D

546 Ap. S. 152, 2 548 Σ τ 112; Ap. S. 151, 9; Schol.; EM 753, 32 549 lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 29 550 Σ τ 113; Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 23 552 cf. EM 753, 29 555 Schol.; cf. EM 753, 38 557 cf. Schol. Nic. ther. 96 558 Choerob. 275, 23. 26

546 πατρωνυμικῶς H ut vid.: Gron. = Ap. S. 548 τέρων H: Bos Obs. 189 (cf. Schol. EM) | πᾶσι] τοῖς Alb. (cf. Schol. EM), ft. recte (πᾶσι τοῖς Pears. 652); πάλιν Schm. 552 expl.] non significatio sed origo explicatur; Alb. cft. EM I. c. τέρωπεσθαι μετάθεσις ἐστι τοῦ ρ· παρὰ τὸ τρέπεσθαι καὶ μετάγεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων, et gl. 581 553 duae gll. confusae esse videntur, sed quae sint incertum: verba a τέρωμα et τέρωπω derivata censet Alb., πέρατον (Guyet) et ὑπέρατον vel ἐπέραστον Schm. 554 gl. obscura, sive τριήρης i. q. navis sive poculum 555 < ... > ex gl. 557 | Schm. (ad gl. 520) cft. gl. ε 6580. 6582. v.l.: gl. 520 557 ‘ ... Nisi τέρωσει sit correctio vocis τέρωγει [cf. gl. π 302 cum adn.], quæ simul remanserit, ut sæpius [cf. gl. σ 244 cum adn.]’ Alb. in app., recte | κ. κτλ.] ‘ad gl. 555 pertinent’ Schm. 558 τέρωτα] gl. Aeol. (Guyet; Ahr. Dial I, 55–6 not. 24 cft. Choerob.) 560 cf. gl. α 1110 | τερύας H: accent. Mus. | ἀδδηφάγοι H: Hansen, coll. e.g. gl. cit.; -δδ- H etiam gll. α 1091. 2503. φ 179 (ut nonnumquam codd. alicubi), sed saepius -δ- 561 Alb. cft. gl. 530 562 φωνεῖ H: Lob. Prol. 419 not. 3; πονεῖ G. | 562–3 Schm. cft. gl. 1566 564 G. cft. gl. σ 1783 565 Schm. cft. gl. 1310 | Alb. cft. gll. 227. σ 1784

- Ap.S. **566** τερψιμβρότου· τοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἡγουν τοὺς βροτοὺς
τέρποντος (μ 269 ..)
567 τέρψις· τερπνότης
- Ap.S. **568** τέρψομαι· τερφθῶ (π 26 ..)
569 τεσσίχον· τὸ μικρόν
- Hom. **570** *τε στήλημι τε τύμβω· στήλῃ ἐν τῷ τάφω (Π 457 = 675) A³
571 τέτα· λίαν, κάρτα
- Ap.S. **572** *τεταγών· διατείνας· τινάξας (A 591 ..) g^{post} τεφ20
573 †τετακῶς†· τετολμηκῶς
574 τεταμένον· ἠπλωμένον
575 †τέτανος†· κονία· χρῖσμα· ἄσβεστος
- Hom. **576** *τετάνυ(σ)το· ἐκτέτατο [g^{post} τεφ21]. ἐπέκειτο (δ 135. ε 68 ..)
D **577** τεταργανωμένοι· ἐμπεπλεγμένοι
- Hom. **578** †τετάργιστο†· ἐκορέσθη, ἐπλήσθη (Ω 513)
D **579** τέταροι· φασιανῶν εἶδη (Ptol. VIII Euerg. II ap. Athen. 9, 387 e.
14, 654 c = FGrHist 234 F 2)
580 τεταρπῆσθαι· ἐμπλησθῆναι· τερφθῆναι
- Hom. **581** *τετάρπετο· ἐτέρπετο (Τ 19) A³²
- Hom. **582** τε(τα)ρπόμε(σ)θα· ἐμπλησθῶμεν (Ψ 10 ..)
D **583** τεταρτημόριον· οἱ δύο χαλκοῖ (Dinarch. 19, fr. 11)
D **584** τετάρτω· μέτρῳ τῶν ὑγρῶν
D **585** τέταρτον ἡμισυ· τὸ τέταρτον ἡμιστάτηρον

566 Ap. S. 151, 7 = Schol. 568 = Ap. S. 151, 32 = Schol. 572 cf. Ap. S. 151, 16 = Schol.; EM 753, 40 576 Scholl.; Ap. S. 151, 24 577 cf. EM 753, 52 581 cf. Schol. 583 Harp. 287, 7 (τ 5 K.) (epit. = Ph 579, 10. Su τ 372. EM 753, 49); Poll. 9, 65

566 ἀνούς H: expl. Mus. | ἀνθρώπους et βροτοὺς inter se commutat Mein. ap. Schm. | τέρποντα H: Mus.; cf. Ap. S.; de -ος in -α corrupt. cf. gl. π 2395 cum adn. 569 τεσσίχου H: Ald. post Mus.; Schm. cft. Aeol. τεσσοῦτον (Schol. Dion. Thr. 498, 30 Hilg.); Mus. scripsit τοσσίχον, cf. gl. ο 1439 570 τεστήλημι τε· τύμβω (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. A; τεστηλήϊ τε τύμβω (sic) Mus.; Perg. τύμβω τε στήλῃ τε ex Homero scribere et post gl. 1634 collocare vult (de Homero incuriose laudato cf. gl. 588); de τε¹ ante lemma e contextu fontis perperam additum cf. gll. 330. π 1557 cum adnn. | τεστήλῃ] de iota adscripto in Hsch. cf. gl. π 348 cum adn. 572 τεινάξας H (ταξας g): Mus. 573 τετακῶς] τετληῶς ci. Schm. (ΛH > AK) 574 Alb. cft. gll. 155. ε 6496 575 v.l. gl. 975 (Palm.) | χρῖσμα H: accent. Hansen 576 τετάνυτο H (-vv- g): Mus. = Ap. S. Scholl. | ἐκτέτατο (forma exstat e.g. Euseb. in Psalm. 23, 889, 32 M.)] ἐξετέτατο g Ap. S. Schol. ε 68 577 ἐμπεπλεγμένοι] Schm. ci. συμ-, coll. EM | Alb. cft. gl. 188, ad quam v. adn. 578 τετάργιστο] h.e. τετάρπετο (Alb., coll. gll. 581. ε 6512) 579 τετάργη· φασιανῶν H: Schm., coll. gl. 242 et Athen. (cuius cod. A p. 387 e τέταρτον habet) | εἶδη] εἶδος Schm. 580 τετάρπεσθαι H: accent. Mus. 581 ἐτέρπετο H: A 582 τερπόμεθα H (scriba formam e gl. 552 incuriose repetivit): ordo et (post Alb.) Schm.; σ e terminatione -μεσθα etiam gll. η 314. σ 1319 (et ft. ω 460, ubi tamen -μεθα v.l. in fonte est) excidit (lemma codicis gl. δ 398 est δεδημένοι [perperam e gl. 397 repetitum], non δεδηήμεσθα vel δεδηήμεθα) 583 οἱ β H: expl. Mus. | χαλκοῖ H: accent. Mus. 584 τετάρτω sine interpunct. H: Ald. 585 ex auctore quodam qui de stateribus disserebat (Hemst. ad Poll. p. 1030)

586	τέταται· τείνει (λ 19)	Hom.
587	*τέταχας· ἐτύπωσας A ⁴³ . ἔταξας (Habac. 1, 12) vg ¹⁶ A ⁴³ Br ¹³³ [ἐτύπασας]	LXX
588	*τε τεῖν κεφαλὴν· τὴν σὴν (P 39) A ³⁵	Hom.
589	τετέλεσται· γεγένηται (Σ 74 ..). οἱ δὲ γεγάμηκεν	Hom.
590	Τερέβινθος· πόλις Ἰακώβ (Gen. 35, 4 v.l.)	On.sacr.?
591	τετελεσμένον· τὸ οἶόν <τε> πρᾶγμα τελεσθῆναι (A 212 ..), ἦγουν πληρωθῆναι. ἢ καὶ *μειμασμένον (Hos. 4, 14) v ¹⁵ (g ¹⁵ A ⁴² Br ¹³²)	Ap. S.+LXX
592	*τετελεσμένος· τελισκόμενος. ἀνδρόγυνος (Hos. 4, 14) A ⁵²	LXX
593	†τέτευ[γ]κται· κατεσκευάσται	
594	τετεύξεται· κατασκευασθήσεται. γενήσεται (M 345 ..)	Ap. S.
595	τετευχῆσθαι· καθωπλίσθαι (χ 104)	Ap. S.
596	†τετηότι· λυπουμένω. ὀργιζομένω	
597	†τέτηφεν· ἐκπέπληκται, ἐκπλήττεται	
598	τετιμημένοι· τετιμωρημένοι	
599	τετ<ι>η[κ]ότες· ὁμοίως λελυπημένοι (I 13 ..)	Hom.
600	*τετ<ι>ηότι· λυπουμένω [A ⁵¹], τιμωρουμένω (Λ 555)	Hom.
601	*τετιμημένος· τὴν ψυχὴν [τετιμωρημένος (g ^{post} τεφ ²²)], ἐκ- πεπληγμένος, ἢ συγκεχυμένος (Λ 556. α 114 ..)	Ap. S.+Hom.
602	τέτλα· ὑπόμεινον, ἀνέχου (Δ 412 v.l. Arat. SH 117)	Hom.
603	*τέτλαθι· ὑπόμεινον (A 586 ..) vg ¹² A ³⁶ Br ¹²⁹	Hom.
604	*τετλήοτι· ὑπομεμενηκότι (δ 447 ..) [g ^{post} τεφ ¹⁸]	Hom.
605	*τέτμης· εὖρης, [καταλάβης (ο 15) (A ³³)	Hom.
606	τέτορεν· ἔτροσεν	

587 gl. Proph. 591 Ap. S. 151, 26 | Σ τ 115; gl. Proph. 593 = Σ τ 116 594 Ap. S. 151, 22
595 = Ap. S. 151, 36; Schol. 599 cf. Schol. 600 cf. Schol. 601 Ap. S. 151, 19; Su
τ 380; Schol. α 114 602 cf. Hellad. ap. Phot. bibl. 531 a, 30–531 b, 21 603 = Σ τ 118;
Schol.; EM 752, 56 604 cf. Schol. 605 Schol. 606 cf. Zonar. 1725

587 [ἐτύπασας] Biel.; habemus correctionem cum errore perperam non deleteo; cf. gl. σ 244
cum adn. 588 τετέων H: A (τετεην A: Drachmann) et ordo; τεῖν (τε omissio) Mus. falso |
τε] cf. gl. 330 et π 1557 cum adn. de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita;
hic tamen potius P 39 κεφαλὴν τε τεῖν incuriose laudatur | τὴν σὴν] τ. σ. κεφαλὴν A
589 τετέλεσθαι H: Mus. | Alb. cft. gl. ε 6536 590 ἰωβ H: expl. Pears. 653. Biel. Triller
Obs. 295; falso Ἰόβας Pric. (Iuba FGrHist 275 F 45) 591 <τε> Schm. = Ap. S. | Hos. 4,
14] cf. gl. σ 2567 592 τ. η τ. ὀ α. A 593 v.l. gl. 674 (Alb.) | γ om. Σ 594 cf. gl. 702
595 καθωπεισθαι H: Mus. = Ap. S. 596 v.l. gl. 600 (Mus.) 597 Schm. ci. τέθηπεν, cf.
gl. 327 598 -αι Alb., ad Θ 437 et Schol. (EM 754, 7) 599 τετηκότες H: ordo et
Mus. (<ι>) atque ordo et Alb. ([κ]) 600 τετηότι H: ordo et Mus. | Λ 555] cf. gl. 601 | v.l.:
gl. 596 601 τετρομημένος H: ordo et testt.; g habet τετιμενος et correctionem pravam
τετιμημενος post τετιμωρημενος falso additam (cf. e.g. gl. σ 1750 cum adn.); le. primitus
fuerit τετιμημένος ἦτορ (Schol. α 114); contra, Ap. S. et ἦτορ et τὴν ψυχὴν om. | Λ 555]
cf. gl. 600 602 cf. gl. 667 cum testt. 603 v.l.: gl. 391 605 τέτμης· εὖρεις καταλάβεις
H: -ης ter Alb. post Schol. et Mus. (-ης) 606 Alb. cft. gl. 1162. ε 6633

- 607 τετόρη· τρώση
 Eur. 608 *τετραβάμονος· τετράποδος (Eur. Tr. 517) A²⁸(g¹⁰Br¹²⁷Σ)
 D 609 τετραβαρήων πλίνθων †καί† τάγματα. Ἰαλκαῖος (fr. 398 V.)
 610 τετράγων· ὄργανον πολεμικόν
 Ap. S.+ D 611 τετράγων· τεσσάρων [ὄρ]γυῶν. γῆς δὲ μέτρον ἕκτον σταδίου.
 καὶ ἐν τῷ ἀρότρῳ τὸ κύρωμα τοῦ ἰστοβοέως γῆς. ἔνιοι γῆν τὸ
 ὄργυιαῖον μέτρον (η 113 ..)
 612 †τετραδάμονος†· τετράποδος
 Prov. 613 τετράδι μὲν †τοίχου†· τετράδι μὲν φασι γενέσθαι (<Ἡρακλέα>,
 καὶ πρῶτον ἐνδοξον ὄντα ἄλλῳ ταλαιπωρεῖν. ἔστιν οὖν ἡ πα-
 ροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων (Plat. com. fr. 107. cf. fr. 106
 K.–A.)
 D 614 τετραδισταί· σύνοδος νέων συνήθων κατὰ τετράδα γινομένη
 (Alex. fr. 260, 1 K.–A.)
 D 615 τετράδων· ὄρνέον τι. Ἰαλκαῖος (fr. 424A V.)
 D 616 †τετράδυσιν†· ἀηδόνας
 D 617 τετραέλικτον ἄλμαν· <τετρακυμῖαν.> ἦγουν τρικυμῖαν (trag. ad.
 fr. 266 K.–S.)
 D 618 τετραελίκωπες· τέσσαρας ὀφθαλμοὺς ἔχουσ(α)λι ναῦς
 D 619 τετραέλιξ· τετράκις περιειλημμένος, ἢ πολυέλιξ. ἢ φυτόν τι
 D 620 τετραέτηρον (Nonn. Dion. 19, 122), τετραετῆ (cf. Callim. h.
 Ap. 58), καὶ τετράενον (Callim. fr. 33 Pf.)
 Ap. S. 621 τετραθέλυμνον· τετράπτυχον, ἐκ τεσσάρων πτυχῶν [ὄ ἐστι]
 τεθειμένος, ὃ ἐστὶν ἐπιθήματα ἔχον τέσσαρα ἐπάλληλα, ἐκ
 τεσσάρων δερμάτων συνεστός (O 479 ..)

608 Σ τ 120 611 Ap. S. 151, 27; Schol. 613 Prov. Bodl. 867; Zenob. vulg. 6, 7; Zenob.
 Ath. 2, 78; Σ'' (Ph 579, 20. Su τ 388; Paus. τ 23); Apostol. 16, 34 621 Ap. S. 151, 14;
 Schol.; Zonar. 1722

607 τετορεῖν· τρώσει H: Mus.; 'menda nata est ex correctione: τετόρει' Schow 608 no-
 min. gBrΣ | v.l.: gl. 612 609 τετραβαρηων (sine accentu) H: Schow (add. accent.) et
 Schm. (del. interpunct.) | verba poetae incerta | Ἰαλκαῖος] cf. gl. 615. ε 5076 611 ὄργυῶν
 H: Schm. = Schol. Ap. S. | Alb. cft. gl. γ 980 612 v.l. gl. 608 (Salm. Pears. 653)
 613 τετράδι μὲν τοίχου] τετράδι μὲν γέγονας τοίχου Prov. Bodl.; τετράδι γέγονας (sine
 μὲν et τοίχου) Zenob. vulg. et Ath. = Σ'' | (<Ἡρακλέα>) Mus., cf. Prov. | ὄντα ἄλλῳ] ὄντα
 (sic interpunct.) ἄλλ' ὡς H: Heins. = Prov. Bodl. | Alb. cft. gl. α 7268 (ad quam cf. Ph α 2817
 et Plat. com. fr. 106 K.–A. cum adn.) 614 τετράδισται H: accent. Mus. | νεῶν H: accent.
 Mus. 615 Ἰαλκαῖος] cf. gl. 609. ε 5076 et adn. ad gl. 616 | cf. gl. 643 cum adn. 616 hanc
 gl. cum 615 coniungendam esse, ut verba Alcae, ci. Bergk PLG² p. 734 (Alcae. fr. 399 P.) |
 ἀηδόνας] ἀηδόσιν Mus.¹, ft. recte; ἀηδόνα Mus.², vix recte | cf. gl. 643 cum adn. 617 τε-
 τραέλικτον· H: interpunct. del. Schr. | <τετρακυμῖαν.> Hansen post L. Dind. 7, 2065b
 618 ὄ H: expl. Mus. | <α> Mus. 619 περιειλημένος ci. Schm. 620 'non est glossa cum
 expositionibus suis, sed tres sunt glossae ex onomastico aliquo petitae' Schm.; cf. gl. 552
 621 [ὄ ἐστι] Mus. | ἔχων ... συνεστός H (-ον ... -ὄς Mus., -ων ... -ὄς Ald.): Bos Obs. 189 |
 Alb. cft. gl. π 3468 et Schol.

- 622 τετραῖον· ὄρνιθάριον τι. Λάκωνες D
 623 τετρακίνη ἢ ἀγρία θρίδαξ (Hippon. fr. 168 W. = 178 Degani) D
 624 τετράκωλος· τετράπους (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 47 [37, 769, 7 M.]) Greg.Naz.
 625 τετρακτῦς· Πυθαγορικός ὄρκος, ἤγουν τῶν τεσσάρων στοιχείων D
 σημαίων
 626 τετράκωμος· μέλος τι σὺν ὀρχήσει πεπονημένον εἰς Ἡρακλέα D
 ἐπινίκιον. ἐκαλεῖτο δὲ τέσσαρες κῶμοι
 627 τετραμαίνει· τρέμει, φοβεῖται (Hippocr. mul. 2, 139 [8, 312, 15 L.]) D/Att.
 628 τετραμ(μ)έναι· ἀπεστραμ(μ)έναι, *πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις ἔχου- Ap.S.+K
 σαι (ε 71) (vg²⁰A⁴⁸)
 629 τετρανθίας· τετράγωνος. καὶ ἰσχυρός D
 630 τετράνθα· τετράγωνόν τι σχῆμα. δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς τέσσαρας D
 χαλκοῦς
 631 τετράξων· εἶδος χαλινουῦ
 632 τετράοροι· τέσσαρες ἐπὶ τοῦ τεθρίππου ὑπεξευγμένοι (ν 81) Hom.
 633 †τετράορχαι†· οἱ βασιλεῖς D
 634 τέτραπται· ἔστραπται
 635 τετρασάτηρον· τὴν τετράμνου D
 636 *τετραφάληρον· τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσαν [A⁴⁹], καὶ ἐξοχάς, οἱ Hom.
 εἰσιν ἤλοι λαμπροὶ περὶ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας κατα-
 κρουόμενοι (E 743 . .)
 637 τετράφυον· τετραπάλαιστον
 638 *τετράφθω· ἀναχωρεῖτω (M 273) A⁴⁷ Hom.
 639 τετραχίζειν· τὸ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι (Ar. fr. 900 K.–A.) D

623 Hippon. citatur a Pamphilo ἐν Γλώσσαις ap. Athen. 2, 69d 625 cf. Σ τ 121; Plut. Isid. 381e–382a 626 Tryph. fr. 109 V.; Poll. 4, 99. 105 627 Galen. lex. 146, 7; Moer. 210, 20 [τ 10 H.] 628 Ap. S. 151, 25; Schol. 632 cf. Schol. 633 cf. Harp. 287, 14 [τ 7 K.] 636 EM 754, 14; Schol.; cf. Ap. S. 161, 14; Arcad. 52, 18 639 Σ''' (Ph 580, 22. EM 754, 34); Poll. 7, 151

622 cf. gl. 643 cum adn. 623 G. cft. gl. θ 585. 751; v. porro Schwyzer Gr. 1, 590 et Frisk 1, 683 624 τετράκωλος H: G. | Pears. 653 cft. gl. α 2713, Alb. gl. κ 4802 625 τετρακτῆς H: Mus. | δ' H: expl. Mus. | σημαίων] 'Deest vox: vel potius leg. σημειον, ut Perg.' Alb. 626 τετρακῶμος H: accent. Mus. | τεσσάρειν H: Mus., pace Schow 627 τετραμένα H et ordo (Hansen, assentiente Cunningham [Schow -η legit; cf. Hippocr. cod. M τετραμμένη]) h. e. τετρεμαίνει (Salm.; cf. Galen. lex. et Hippocr. ed. Littre) 628 (μ) bis Mus. = Ap. S. Schol. | hanc gl. e duabus a lexicographo quodam confectam esse censet Cunningham, unam ex Ap. S. τετραμμένα· ἀπεστραμμένα (ε 71), alteram e Cyr. τετραμένοι (v: -μμ- gA)· πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις (A: τ. ὀ. πρὸς ἑαυτοὺς vg perperam) ἔχοντες (E 605) 629 τετρανθίας] τετρανθίας Salm. de modo usur. 255 (qui hanc et sequentem gl. funditus rescripsit) 630 τετράνθα] τέτραντα Salm. ibid., τετράντα accent. Schm. coll. Arcad. 22, 15 | δ' H: expl. Mus. | χαλκοῦς H: accent. Ahr. Dial 2, 392 not. 13 631 τετράξων H: ordo et Voss. Perg. 633 τετράορχαι] h. e. τετράρχαι (Ald.) 635 τρεσάτηρον H: ordo et Palm. Salm. | de statere aureo (ponderare) i. q. mina, v. Poll. 9, 57 636 φαλοῦς] rectius φάλους (Schm., cf. Arcad.) 637 τετράφυον· τετράπλεθρον Lob. Phryn. 494, coll. gl. π 1413

- N.T. **640** *τετραηλισμένα· πεφανερωμένα (Ep. Hebr. 4, 13) A⁴⁴
 D **641** τετράγμα· τετράδραγμα
642 *τετράψομαι· εἰς ἐκεῖνο ἤτραπήσομαι (Cyr. in Ioh. 3, 44, 27 ..)
 vg¹⁹Br¹⁴⁴
 D **643** τετράων· ὄρνις ποιός
 Hom. **644** *τέτρηνεν· ἐτρούπησεν (X 396 ..) g^{post} τεφ²⁴
645 τετροῆναι· τροῆσαι
 Hom. **646** τετροῆχει· τετράχυντο. πεπύκνωτο. τετάρρακτο. ἢ θοοῦβου πλήρης
 ἦν (B 95)
 Hom. **647** τεῦ· τινός (B 388 ..)
 Hom. **648** *τετρίγει· ἐτριζεν (Ψ 714) A³⁷Σ
 D **649** τέτριγε· τρίζει [τέτριγεν] (Ericharm. fr. 18, 3 K.–A.)
 Hom. **650** *τετριγώτας· τρίζοντας (B 314) vg¹³g^{teo1}A³⁸Br^{130.467}
 Hom. **651** τετριγυῖα· [τετρωμένη.] τρίζουσα (Ψ 101)
 D **652** τετριμμένη· πεπατημένη ὁδός (Ar. Ran. 123)
 D **653** τέτρομος· τρόμος (Γ 34? Hippocr. ap. Erot. et Galen.)
 LXX **654** *τετροπωμένους· νενικημένους (Ios. 11, 6) A⁴⁵(g^{post} τεφ¹⁹)
655 τετρόφασιν· ἀπενηνόχασιν
 Hom. **656** τέτροφε· πέπηγε, πέφυκε, μεμετεώρισται (ψ 237)
657 τετρουκότεσσι· κεκυπρωκόσι
 D/Greg.Naz. **658** τετρουμένον· λεπτόν. καταπεπονημένον. διεφθαρομένον (Hdt. 2,
 129, 1. Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 109 [37, 1236, 5 M.])
 Greg.Naz. **659** τετρο[ο]μένους· τετρουχωμένους. δεδαπανημένους ἐν κακοῖς (Greg.
 Naz. c. 1, 2, 14, 1 [37, 755, 12 M.] ..)
660 *τετροῦσθαι· καταδεδαπανῆσθαι. ἤκαταπεπονηῆσθαι (Hdt. 1, 22, 3)
 g⁷A²⁷Br¹²⁶Σ

640 gl. Apost. 250 **641** cf. EM 754, 40; Ammon. 465 **644** Schol. **646** Schol.; EM 754, 45; cf. Su τ 411 **647** = Schol. **648** = Schol.; Σ τ 122 **650** Schol.; cf. EM 766, 17; Choerob. in Theodos. 2, 310, 15 **651** Σ τ 123; Schol. **653** Gal. lex. 19, 146, 8; Erot. τ 24 v. τέτρομος (sic); Ap. Dysc. pron. 58, 12 **656** Schol. **658** Su τ 416 **660** Σ τ 125

641 τέτραγμα H: accent. Schm., coll. EM. praeterea vv. τετράγμα et τετραῖχμον sescenties in inscriptionibus reperiuntur **642** ‘Lyricus poeta aut Tragicus’ Cob. Nov.lect. 243 **643** cf. gl. 615–16. 622. ι 1032 (ἴστραξ [sic spir. len. H] h. e. τέτραξ [Mein. ap. Schm.]); Lat. ‘tetrao’ **644** τέτρηνεν· ἐτρούπησεν H: g **645** τρίσαι H: Mus. **646** ἐτετράχυτο Schol. | ἐτετάρρακτο EM **647** τινός] Schm. vult τίνος, ad o 509 **648** τετρίζει H: ordo et KΣ **649** [τέτριγεν] Mus.; habemus correctionem cum errore perperam non deleteo, cf. gl. σ 244 cum adn. **650** τετριγώτας] h. e. τετριγώτας (ABr) **651** [τετρωμένη.] Schm.; verbum e gl. 664 incuriose insertum est **652** cf. gl. α 8138 **653** Γ 34?] Jens. Luc. 225 cft. ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα; de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 et π 1557 cum adnn. **656** πέφυκεν, ἐμετεώρισται H: Cunningham; πέφυκε, μετεώρισται Mus. | Alb. cft. gl. ε 5325 **657** τετρικότεσσι H: ordo et Pears. 654. Voss. | κεκυπρωκόσι] κεκοπιακόσι Voss. **658** τετριμμένον H: ordo et Schm. | cf. gl. 659 **659** τετρουμένους H: ordo et Alb. | τετρουχωμένος H: Mus. | cf. gl. 658

- 661 *τε τρυφάλ(ε)ια· περικεφαλαία (K 76) vg¹¹A³⁰Br¹²⁸[g^{τρυ1}A^{τρυ12}] Hom.
 662 τετρωχωμένος· καταπεπονημένος (Greg. Naz. or. 43, 37 [36, Greg.Naz. 545C M.])
 663 †τέτραλον†· τετραίππον
 664 τετρωμένη· πληγείσα (Cant. 2, 5 ..) LXX
 665 τετρωμένος· πεπληγμένος D
 666 *τέτρωρον· τετραίππον g⁴Σ(v³A²⁴Br¹²²) ἄρμα (Eur. Alc. 483 ..) Eur.
 667 *τέττα· νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις Hom.
 (Δ 412) A⁴⁶
 668 τέτταρα ξύλα· ἐπὶ τῆς θύρας οὕτω λέγουσιν Ἄττικοί D
 669 Τέττιγος ἔδρανον ἢ Ταίναρος. Τέττιξ γὰρ ὁ Κορῆς Ταίναρον ἔκ- D
 τισεν (SH fr. ad. 1110)
 670 τεττιγοφόρος· Ἄττικοί ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν φειρομένων† Att.
 χρυσοῦς τέτ(τιγ)ας (Ar. Equ. 1331)
 671 τέττιξ· ἔξω τοῦ συνήθους ζώου παρὰ Ἄττικοῖς οἱ τῶν μαγείρων D
 ὑπηρεταί ξένοι, οἱ δὲ ἐντόπιοι μαίσωνες
 672 τετυγμένα· σύνθετα, πεπονημένα. πεφροντισμένα (X 511 ..) Hom.
 673 *τετύκοντο· ἠτοιμάζοντο (A 467 ..) (g^{post} τεφ¹⁷) Ap.S.
 674 *τέτυκται· κατεσκευάσται (Δ 84 ..) vg⁵A²⁵Br¹²⁴Σ Ap.S.
 675 τετύλωται· ἐμπέφρακται
 676 τετρωμένον· συγκεείμενον. ἀπὸ τοῦ πηγνυμένου γάλακτος LXX
 (Psalm. 67, 16)
 677 †τετύσκετο†· κατεσκευάζετο
 678 †τετύσκων†· ἐμφανίζων (Lycophr. 1403. Opp. hal. 2, 99) D

666 Schol. Eur.; Σ τ 127; Ael. Dion. τ 9 667 Schol.; EM 755, 1; Su τ 364; Hellad. ap. Phot. bibl. 531a36; cf. Ap. S. 151, 18 668 Poll. 7, 122 669 Plut. ser. num. vind. 560e 670 Σ" (Ph 581, 25. Su τ 377; Ael. Dion. τ 10); cf. Scholl. Ar. (a). Thuc. 1, 6, 3 671 Athen. 14, 659a; Poll. 4, 148 673 = Ap. S. 151, 13 674 = Σ τ 129 = Ap. S. 151, 17; Schol. 676 Ph 582, 5

661 τετρυφαλία H = vg¹¹A³⁰Br¹²⁸; τρυφάλεια g^{τρυ1}A^{τρυ12}: Pears. 654; de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 et π 1557 cum adnn. 662 τετρωχωμένος H: Mus. 663 v.l. gl. 666 (Pears. 654. Voss.); hic ordo poscit τέτρωλον (Perg.) 666 v.l.: gl. 663 | τέτρωρον] sc. ἄρμα, ut Eur. (<ἄρμα> Toup 3, 363) 667 Alb. cft. gl. α 8174, Schm. gl. ι 343 668 οὐράς H: Jun. Anim. 403. Sop. alii, coll. Poll. 669 κορῆ σταίναρον H: Mus. 670 τεττιγοφόρος H ut vid. (Hansen, coll. Ar. cum Schol. [-ας (sic) Schow falso]); -οι Mus., ut Σ" | εἰρομένων (ἠρομένων Mus.)] εἶρον vel ἐνεῖρον L. Dind. 7, 2092 a; Σ" et Schol. Thuc. habent ἐφόρον | χρυσοῦς H: accent. Mus. | τέτας H: Mus. 671 ἔξω] 'praeter' Alb., coll. gl. 1378 | μαίσωνες H: Alb., coll. gl. μ 96. 1759 | cf. com. Dor. test. 13 K.-A. (PCG 1, 5) 673 ἠτοιμάζοντο H: spir. asp. Alb.; ἠτοιμασαντο g 674 v.l.: gl. 593 676 τετρωμένον H = Ph: Biel. (1780) 3, 477–8 post Sop. (qui cft. LXX), cf. gl. 1686 et praesertim e 2552 | σάλακτος H: Mus.; litterae σ et γ saepius inter se commutatae sunt; cf. gl. π 302 cum adn. 677 v.l. gl. 998 (Mus.) 678 τετύσκων] h. e. τι- (Mus.) | Lycophr.] cf. gl. κ 4751

- N.T. 679 τετύφωται· ἀπόλωλεν. ἐμπέπρωται. ἐμβεβρόντηται. ἐπήρθη
(1. Ep. Tim. 6, 3)
680 *τετυφῶσθαι μεμηνέναι (Dem. 9, 20 ..) vg²A²³
- Hom. 681 τετύχησι τύχη. παρατύχη (Λ 116 v. 1.)
682 *†τετώμενοι†· [ύ]στερό[υ]μενοι. ἐνδεῶς ἔχοντες (Soph. El. 1326.
Eur. Heraclid. 31) A²²
683 †τευάζοντες†· πλανώμενοι
684 *τευθίδες· σηπίαι Σ. θρῖσ(σ)αι (Epicharm. fr. 54, 1 K.–A. Ana-
xandr. fr. 42, 46 K.–A.) A²⁰
- D 685 τευθῖς πέμμα πλακουντώδες (Iatrocl. ap. Athen. 7, 326e). καὶ εἶδος
ἰχθύος θαλαττίου (Semon. fr. 15 W. Antiphan. fr. 216, 20 K.–A.)
D 686 Τευκροί· οἱ Τρωῆς. καὶ οἱ ποιηταὶ
687 τεῦκρον· ποιητήν
688 *τευκτῆρος· ποιητοῦ A²¹Br⁹⁵
689 *τευκτοῖς· κατασκευασθεῖσιν A¹⁴
690 *τευκτόν· χειροποίητον v(g)³A⁷Br¹⁴⁸Σ, κατασκευαστόν Σ^b (Anti-
phan. fr. 55, 2 K.–A.)
691 τευμάται· τεχνάζει [τιμάται]
692 *Τεύμη· ποταμὸς Θηβῶν A¹³
- D 693 Τευμησία· περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γε-
γραφοῦτες ἱκανὰ εἰρήκασιν

679 cf. Harp. 288, 12 [τ 9 K.] (epit. = Ph 582, 6. Su τ 421. EM 755, 8) 680 = Σ τ 130; Schol. Dem. (27 a); cf. Theogn. can. 135 (p. 24, 31 C.) 681 Schol. A ad Λ 116 = Ariston. sign. ad loc. 684 Σ τ 131; cf. Arist. h. an. 541^b1. fr. 339 Rose 685 1) Iatrocl. teste Pamphilo 2) cf. Su τ 424 686 St. Byz. 618, 18 (δξυτόνωξ); Arcad. 74, 5; Schol. Lycophr. 1303 688 cf. Σ τ 132 690 Σ τ 133 693 Aristodem. FG^rHist 383 F 2 (Ph 582, 20. Su τ 429)

679 Schm. cft. gl. 1710 680 τετυφῶσθαι] τ om. rubr. in initio versus, add. Mus. 681 τετύχησι] h. e. τε τύχησι (Hom. vulg.); de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 et π 1557 cum adnn.; Ariston. iniuria inter duas formas haesitat (τετύχησι nusquam alibi reperitur nisi Orac. Sibyll. 11, 142 et Maxim. astrol. 12, 577; τετύχη Orac. Sibyll. 8, 202; τέτυχεν v.l. Ep. Hebr. 8, 6 al.; τετυχεῖν v.l. Pind. Nem. 6, 46 = 27) 682 τε-
τώμενοι H = A = ordo utriusque codicis] h. e. τητώμενοι (Mus.; ε hic esse vestigium litterae antiquae E i. q. H censet Baun. 1914, 221); Alb. cft. gl. 980 cum adn., cf. etiam gl. 243 | ύστε-
ροῦμενοι H = A: Mein. 1857 p. 624 ([ύ] et Hansen (of[v], quia στερου- in H non reperitur, cf. gl. ι 27. 28. v 536. τ 243) 683 v.l. gl. 703 (Mus.) 684 τευθίδες H: accent. Mus.]
θρῖσαι H: A | Anaxandr. habet τ. et σ. et θ. vv. 46. 47. 52 (R. Kassel); Epicharm. exhibet
σηπίαι eodem versu atque τ. 686 Τεῦκροι H: accent. Schm., cf. praeter St. Byz. Arcad. |
καί] (nov. gl.) τεῦκται Pears. 654 vel τευκτῆρες Mein. 1857 p. 624 687 contin. H: nov.
gl. Mus., qui τεῦκρον in τεῦκρον ἢ τευκτῆρα mutavit; τευκτῆν Pears. l. c.; τευκτῆρα
Mein. l. c. | <ὄν εἰς>ποίητον ci. Schm. coll. gl. 713 690 χειροποίητόν H: accent. Hansen |
cf. gl. 1618 691 Pears. 654 et Alb. cft. τευμήσατο Antim. fr. 3, 2 W. = 3, 2 M.; adde SH
anon. 1044 | τεχνάζει] cf. gl. 702 | [τιμάται] Alb., coniciens aut τέμνεται (ut gl. 702) aut
τεμάται (cum τευμάται confusum) 692 cf. Theogn. can. 402, p. 72, 32 C. Μυκαλησσός,
Τευμησσός, Ταρτησσός ὀνόματα ποταμῶν (τόπων Theb. 7, 2096 d, ut hic Unger Parad.
Theb. 402 coniecerat τόπος) 693 cetera ap. Aristodem. legere licet

- 694 Τευμησός· ὄρος Βοιωτίας (Eur. Phoen. 1100) Eur.
 695 *τεῦξαι· ποιῆσαι, κατασκευάσαι (Eur. Rhés. 959 ..) vg¹A^{5.15}Σ Eur.
 696 *τεῦξαν· κατεσκευάσαν (Φ 538 ..) A⁶ Hom.
 697 τεῦξε· κατεσκευάσεν (E 449 ..) Hom.
 698 τεῦξις· κατασκευή, ποιήσις
 699 *τευξομένη· ποιήσασα A¹²
 700 *τευξόμεθα· τύχωμεν (A¹⁰σ^{post} τεφ²⁵)
 701 τευτάζει· σκευωρεῖ. ἡσυχάζει. διατρίβει (Pherecr. fr. 198 K.–A.). D/Att.
 οἱ δὲ φροντίζει
 702 †τευτέξεται· τευχνάζει. τέμνεται†
 703 *τευτάζοντες· πλανώμενοι A¹⁷
 704 τευτασμόν· στραγγεῖαν
 705 τευτᾶ(ται)· τευχνᾶται
 706 *τεύχεα· ὄπλα vg⁴A⁸Br¹⁵⁰Σ, οὐ μόνον τὰ πολεμικά (B 808 ..), Ap. S.+Hom.
 ἀλλὰ (καί) τῆς νεώς (ο 218 ..), καὶ τὰ ὑκευή vg⁴A⁸Br¹⁵⁰Σ, καὶ τὰ
 χαλκευτικά ἐργαλεῖα· ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὄπλ' ἐν χειρὶν ἔχων
 χαλκήϊα, πείρατα τέχνης' (γ 432–3)
 707 τεῦχε· κατεσκευάσεν (Λ 624) Hom.
 708 *τεύχει· ποιεῖ (A 110. Hes. op. 265. Callim. fr. 2, 5 Pf.) A¹⁹ Hom.
 709 τεύχη· ὄπλα (H 207 et X 322, codd.) Hom.
 710 τευχησταί· ὀπλίται (Callim. h. Iov. 77. cf. Aesch. Sept. 644) D
 711 *τεύχος· βιβλίον. ὄπλον. ἄγγος A¹⁸, σκεῦος
 712 *τεύχοντες· κατασκευάζοντες vg²A⁹Br¹⁵¹Σ

694 Schol. Eur.; St. Byz. 618, 21 695 Σ τ 134 701 Σ τ 135; Lycophr. (fr. 134 Str.) et Didym. (fr. 31 p. 46–7 Schm.) ap. Σ' τ 136 et Σ'' (Ph 583, 10. Su τ 431. E. Gen. [EM 755, 38]. Schol. Plat. Phileb. (36) 56e; Ael. Dion. τ 11*) 703 Psell. poem. 6, 387 706 Σ τ 137; Ap. S. 151, 20; Scholl.; cf. EM 755, 36 707 Schol. 708 Schol. 709 cf. Schol. X 322 710 Arcad. 26, 7 (τευχιστής); Schol. Aesch. (d) 711 βιβλίον] Moer. 210, 35 [τ 25 H.]; cf. Euseb. comm. in Esai. 1, 48, 17 (Esai. 8, 1) 712 = Σ τ 138

694 Τεύμησος H: accent. Mus. 697 -v in H legitur, perperam del. Mus.; cf. gl. 525 (cum adn.) et 707 698 Schm. cft. gl. 1649 699 τευξομενη (Drachmann ci. -αμενη)· γεννησασα. ποιησασα A¹² | ποιήσασα H = A] ποιήσουσα Mus. 700 de fut. per subī. explicato cf. gl. π 1269 cum adn. 701 τευτάξει H: Mus. = Σ 702 τευτέξεται] τετευξεται Mus., cf. gl. 594; τευτάζεται Salm. Pears. 655 | τευχνάζει] τευχνάζει Salm. Pears.; γενήσεται (gl. 594) ci. Cunningham; Alb. cft. gl. 691, unde Schm. ci. τέμνεται (h.e. τευμᾶται)· τευχνάζει. (nov. gl.) τευτάζεται (vel τετευξεται): < ... > 703 v.l.: gl. 683 704 τευτασμός H: H^c vel Mus. | στραγγεῖαν H: Hansen post Sop. et Schm. 705 τευτᾶ H: Lob. Rhem. 222 post Voss., coll. Ph 584, 3 qui habet τευταται (sine accent.)· μηχανάται; τευμᾶται ci. Schm. 706 (καί) Alb. = Ap. S. | νεώς H: accent. Mus. | τέχνη H: Mus. | γ 432–3] cf. gl. π 4382. σ 2934; 'Sed hoc exemplum potius referendum erat sup. ad v. "Ὀπλᾶ [gl. ο 1029]: nihil enim facit ad vocem Τεύχεα: nisi ita in isto loco pro "Ὀπλᾶ ἐν olim lectum fuerit' Alb. 707 -v in H legitur, perperam del. Mus.; cf. gl. 525 (cum adn.) et 697 708–9 una glossa τεύχη ποιεῖ· τεύχει [– εἰ Latte, recte]: τεύχη Mus.) ὄπλα H: divisit et correxit Alb. 710 ὀπλίται H: accent. Mus. 711 βιβλίον] gl. Lat. τεύχος· volumen; porro Piers. ad Moer. p. 371 = 337 cft. Πεντάτευχος et Ὀκτάτευχος

- 713 †τεῦχος† ἀδελφὸς νόθος
 714 *τεύχω· κατασκευάζω (Theocr. 27, 38) (A¹⁶)
 D 715 τεύχονται· σάπτωνται. ὀπλίζονται (Nic. ther. 198)
 716 *τέφρα· σποδός g^{post} τεφ²⁶
 D 717 τεφρόν· σποδιόν, φαιόν, πολιόν
 718 *τέφρα· σποδός, κονία (Plat. Lys. 210 a) A³
 719 τέφρη καὶ τεφρόν· ὁμοίως (Σ 25 .. [-η] et Arist. fr. 347 R. [-όν])
 N.T. 720 *τεφρώσας· σποδώσας (2. Ep. Petr. 2, 6. Lycophr. 227)
 vg¹A²Br¹⁵³Σ
 721 τεχνάζω· τεχνάζομαι
 Hom. 722 τέχνη· ἐπιστήμη (Γ 61 ..). ἢ δόλος (δ 455 ..). καὶ ἀτεχνῶς· ἀδόλως
 723 *τεχνήματα· κατασκευάσματα Br⁶⁴
 Hom. 724 τεχνήσομαι· ἐπινοήσω. τεχνάσομαι (Ψ 415)
 D 725 τέχνης γὰρ οὐχ ἡμαρτες· <...> (trag. ad. fr. 267 K.–S.)
 Hom. 726 *τέφ· τινί (Π 227 ..) g¹. ἢ ἵ<τεώ>· τοὺς σοὺς, δυϊκῶς (E 230 ..) A³
 Hom.+D 727 *τέων δέ· ποιῶν δέ (Ω 387 ..) A². ἢ τῶν σῶν δέ (Pind. Nem. 7, 74 = 50)
 728 τεωρεῖς· δραπέται. κακοῦργοι, λησταί
 729 τέωρος· συνοφάντης. καὶ τὰ ὅμοια
 Hom.+D 730 τέως· ἕως, μέχρι (ο 231 codd.). ἢ πρὸς τὸ παρόν. ἢ ὅμως. ἢ τότε. ἢ ἐν τοιοῦτῳ. τηρικαῦτα (Ω 658; ω 162 codd.). ἢ ἀντὶ τοῦ πρότερον (Ar. Thesm. 449)
 Ap.S.+Hom. 731 τῆ· ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν (A 54 ..). καὶ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ (O 230 ..). [ἢ λάβε.] ἢ σέ. ἢ ταύτη (Ω 603). ἢ τῆ, χωρὶς τοῦ ἰπροστακτικὸν ἀνάλογον τῷ λάβε· ‘Κύκλωψ, τῆ, πῖε οἶνον’ (ι 347)

718 Ph 584, 8; Su τ 436 720 Σ τ 140 726 cf. Scholl. 727 cf. Schol. Pind. (corr. Drachmann 3, 24–25) 730 Scholl. ο 231. ω 162; Ap. S. 151, 34 | Schol. Ar.; Su τ 321 731 Σ τ 143; Ap. S. 152, 3; Schol. ι 347

713 τεῦχος] h. e. Τεῦχος (Mus.); cf. Blümel IF 43, 1926, 271–2 | <Αἴαντος> ἄ. v. Palm.
 715 τεύχονται· σάπτωνται H et ordo] h. e. τεύχονται· σάπτονται (Mus., cf. ὀπλίζονται) | Nic. ther. 198] cf. gl. 863 716 hanc gl. et gl. 718 e duabus stirpibus Cyrillianis accepisse videtur Hsch. 717 σποδιόν] σποδόν Mus. falso | τεφρόν a σποδιόν distinguit Arist. fr. 347 R. 718 κονία] κόνις A Alb., coll. gl. κ 3506. σ 1537. 1540; cf. etiam Su 719 spatium unius litterae et τέφρη H (pro spatio unius litterae et ἐφρη; rubricator ‘:’ in spatio posuit; sic etiam gl. 495, ad quam v. adn.): nov. gl. Mus. | Hom. et Arist. cit. Hansen (illum iam Pears. 655), ὁμοίως interpretatus ‘ut in gl. praec.’: ‘sensu simili’ malit Cunningham, de oculorum medicina (e. g. Plat. Lys. 210 a et Aët. 7, 10) 722 ἀτεχνῶς H] ἀτέχνως accent. Heins. edd., contra Ammon. 84 qui ἀτεχνῶς per ἀδόλως interpr., cf. etiam Schol. Ar. Plut. 109 724 τ om. rubr., add. Mus. 725 contin. H: nov. gl. Schm. post Alb. | ἡμαρτες H: spir. asp. Mus. 726 <τεώ> Mus. in mg.; in fine gl. locavit Schow, post ἢ Cunningham coll. A 727 τεῶν H: accent. Mus. | ποιῶν H: accent. Mus. 728–9 Alb. cft. gl. 471, ubi v. adn.; idem cft. etiam gl. γ 282. λ 791; unum certum, eas non pertinere ad Hippon. fr. 42 W. = 7 Degani 731 [ἢ λάβε.] Schm. (dittoqr. e seqq.) | ἢ σέ] quo referat incertum: ad τεῖ (Alcm. PMGF fr. 70 b) ci. Schm. | ἢ τῆ] ἢ σῆ. H: Heins. | τῷ] τὸ H: Pears. 655. Schr. | τῆ (ante πῖε)] τεῖ H ut vid.: Mus.

- 732 τῆ· λάβε, δέξαι (Ξ 219; Ω 287) Hom.
- 733 *τῆ ἀδρότητι· τῆ ὑψηλότητι (2. Ep. Cor. 8, 20) vgA¹Br¹⁵⁴ N.T.
- 734 †τῆ ἀλέσθη· τῆ ἀμάξει† (Ω 711) Hom.
- 735 †τῆ† ἄλλως· †τῆ† ματαιῶς
- 736 τήβεννος· εἶδος περιβολαίου παρὰ Ῥωμαίοις (Plut. e.g. Caes. 66, 6)
- 737 Τήβηθ· Περίτιος μῆν
- 738 τηγανίτης· ἄρτος ἐπὶ τηγάνου γεγώνως, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώ- D
μενος (Hippon. fr. 26 a, 2 W. = 37, 2 Degani)
- 739 *τῆδε· ὧδε A¹Σ, ἐνταῦθα (M 345. Ω 139 .) Br²⁴¹Σ Hom.
- 740 τηθαλλαδοῦς ἢ †τηθαμμοδοῦς† [η]· ὁ γυναικοτραφῆς. ἄλλοι τὸν D/Att.
ὑπὸ τήθη γενόμενον καὶ τεθραμμένον. ἄλλοι τὸν μαμμόθρεπτον
καὶ σπάταλον (com. ad. fr. 196 K.–A.)
- 741 *τήθεα· ὄστρεα (Π 747) g^{post} τητ¹Σ Ap. S.
- 742 *τήθεα <διφῶν>· τὰ †ἄρρυγα†, ἢ †ὄστρεα ζητῶν (Π 747) A² Hom.
- 743 τήθη, τηθίς· ἢ τῆς μητρὸς καὶ πατρὸς <μήτηρ>, ἢ καὶ μάμμη, καὶ ἡ Att. (K)
τῶν †γονέων ἀδελφή A¹
- 744 *†τηθηνόν†· ἐράσμιον A³
- 745 τηθύα· τενάγη, ἃ προχέουσιν οἱ ποταμοί. καὶ εἶδος ὄστρέων D

732 Σ τ 143; Scholl.; Ap. S. 152, 3 736 cf. Su τ 464–5 738 Hippon. l. c. citatur a Pam-
philo ap. Athen. 14, 645 c (fr. 2 Schm.) 739 Σ τ 144; Schol. Ω 139 740 Suet. convic. 7,
173 T. (p. 421 M.); Σ' (Ph 584, 18. Su τ 469. E. Gen. [EM 756, 31]; Ael. Dion. τ 12); Ph 584,
20; plura ap. Kassel-Austin 741 = Σ τ 146; Ap. S. 152, 12; EM 757, 56; Schol.
742 Schol. 743 Σ τ 147–8 (Ael. Dion. τ 13–14); Poll. 3, 16. 22; Tim. lex. τ 17; Ammon. 469;
lex. rhet. 309, 30 Bk.

732 contin. λάβε τι (ut vid.) δέξαι H (contin. . λάβε τῆ· δέξαι Mus. [, λάβε τῆ δέξαι Ald.]):
nov. gl. Voss., qui etiam ordinem verborum corr. (ut etiam Pears. 655); cf. Scholl. 734 v. ad
gl. 353 735 v. l. gl. 793 (cft. Pears. 655. Alb.) 736 τήβεννος (τῆ βέννος H: Mus.) i. q.
Lat. toga (cf. Dion. Hal. Ant. Rom. 3, 61, 1 et Frisk 2, 890) 737 Τήβηθ (varie scribitur
Τηβήθ Τεβέθ Τιβήθ) est mensis quartus Hebraeorum teste Lyd. mens. 3, 22 (per quem an-
nus a Septembri incipit), decimus teste Ioh. Damasc. mens. Maced. PG 95, 237 (per quem
annus a Martio incipit); Περίτιος est sextus Graecorum teste Lyd., undecimus teste Ioh.
Damasc. ergo non plene quadrant 738 ὀπτόμενος H: Mus. | Hippon.] Alb. cft. gl. α 8188
740 τῆ θαλλαδοῦση· τῆ θαμμοδοῦση H ut vid.: Mus. fere (τηθαλλαδοῦς ἢ [interpunct.
delere oblitus] τηθαμμοδοῦς [interpunct. addere oblitus]); η bis ex εἰ in versu comico ortum
esse ci. Schm. | τὸν bis H] τὴν bis errore Schm. | ὑποτιθῆ H (ὑπὸ τίτῃη Mus. ut vid.):
Schm., cf. e.g. gl. 743 cum adn. | σπαταλόν H: accent. Mus. 742 <διφῶν> Mus., cf. A;
Alb. cft. gl. η 219 >ῆθεα διφῶν (ῆθεα: δίφων [sine interpunct. insequ.] H: Mus. [interpunct.
post ῆθεα delere oblitus]); ὄστρεα ζητῶν; cf. praeterea Schol. | τὰ ἄρρυγα] τὰς ἀγρίας
<λεπάδας> ci. Schm. coll. Schol. Nic. al. 396b 743 τήθη, τηθίς, H (= Ald.); Hansen, post
alios; duae glossae τήθη· μάμμη, ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ (Σ τ 147) et τηθίς· θεία, πατρὸς
ἢ μητρὸς ἢ ἀδελφή (Σ τ 148) conflatae sunt; de glossa e duobus lemmatis et una explicatione
(interdum valde confusa) facta cf. gl. 986–7 et π 2507 cum adnn. | καί! rectius ἦ, cf. Σ τ
147 | <μήτηρ> G. Heins. = Σ τ 147 | ἢ τῶν γονέων H, cf. A] melius πατρὸς ἢ μητρὸς ἢ, cf. Σ
τ 148 744 τηθηνόν H, τηθινιον A; v. l. gl. 876 fin. (G. et Alb.) 745 εἶδος ὄστρέων] ad
τήθεα refert Alb. coll. gl. 741

- Hom. 746 Τηθύς· ἡ γῆ (Ξ 201 ..)
- Hom. 747 *)τηι ῥίνῳι σχετο· ἐν τῇ βύρσῃ ἐπεσχέθη, ὃ ἔστιν ἐν τῷ ὄπλῳ (A¹),
ἢ ἐν τῇ †βελέη† (H 248)
- 748 τηκεδανοῖο· τηκομένου, τήκοντος
- Eur./LXX 749 τήκει· φθείρει. δαπανᾷ. λεπτύνει (e.g. Eur. Med. 141. Nah. 1, 6)
- Hom. 750 τηκεδών· φθίσις, τῆξις (λ 201)
- Hom. 751 τηκόμενος· φθειρόμενος. λεπτυνόμενος. δαπανώμενος (ε 396)
- LXX 752 τηλαυγές· τηλέσκοπον. καθαρόν (Lev. 13, 24)
- Hom. 753 *τῆλε· μακρὰν g⁴A¹³Br¹⁵⁸. πόρρω (B 863 ..) g⁴Br¹⁵⁸[v⁹]
- LXX 754 *τηλαύγημα· ἀρχὴ λέπρας (Lev. 13, 23) ν^{τιο} 3vg⁷A²⁰Br¹⁶¹
- LXX 755 *τηλαυγήσεως· λαμπρότης (Psalm. 17, 13) A¹⁹
- N.T. 756 *τηλαυγῶς· λαμπρῶς (Ev. Marc. 8, 25) g³A¹¹Br¹⁵⁷
- Ap.S. 757 τηλεδαποί· οἱ πόρρωθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου δαπέδου (ζ 279 ..).
ξένος ἀλλοδαπῆς. καὶ τηλεδαπὸς ὅμοιον (ο 224)
- Hom. 758 *τῆλε δέ· μακρὰν δέ (K 153 ..) A¹⁷
- D 759 Τηλεβοάι· οἱ Τάφιοι (Ap. Rh. 1, 748. Euphor. SH 415 ii 19)
- Hom. 760 τηλεθάον· θάλλον, ἀκμάζον, εὐανθές (P 55)
- Hom. 761 *τηλεθώσαν· θάλλουσαν, θάλπουσαν (Ψ 142) (A¹⁶)
762 τηλέθορον· ὀξύφωνον, μεγαλόφωνον
- Hom. 763 τηλεκλειτοί· πόρρω ἔνδοξοι (Z 111 ..) A²³
- Hom. 764 τηλεκλυτά· ἔνδοξα, καὶ μέχρι πολλοῦ ἀκουόμενα (T 400)
- Hom. 765 Τηλεμάχῳ καὶ ἔμοι διαειπέμεν· πρὸς με καὶ Τηλεμάχῳ ἔσται ὁ
λόγος (δ 215)
- Hom. 766 τηλέπυλον· μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἔχουσαν διεστώσας τὰς πύλας,
ἔξ οὗ τὴν μεγάλην δηλοῖ (κ 82 ..), ἢ στύλου πύλαι
- D 767 τηλεσκόπος· πόρρω ὄρων (Ar. Nub. 290)

746 Su τ 475; EM 756, 37; cf. Schol. 747 Schol. 750 cf. Σ τ 149; Schol. 753 = Schol.;
cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 46; EM 756, 40 754 Σ τ 151; gl. Oct. τ 3; Psell. poem. 6,
387 755 = An. Ox. 2, 467, 11 756 = Zonar. 1729 757 Ap. S. 152, 14 760 Schol.
763 Σ τ 153 764 cf. Schol. 766 cf. Schol. (a)

747 τῆι (de glossis decurtatis cf. ad gl. π 41; de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348) ῥίνῳι
(accent. ap. Hsch. corr. Mus.) ἴσχετο H: A (qui praebet τῆι ῥίνῳι σχετο); Hom. habet ἐν τῇ
ἔβδομάτῃ (cf. gl. ε 67) ῥίνῳι (cf. gl. ρ 344) σχετο | βύρσω H: A | βελέη | βοέα ci. Schm. | v.1.:
gl. ω 99 748 τηκεδάνοιο H: accent. Mus. 749 Eur. Med. 141 et Nah. 1, 6] cf. gl. α 5479
et π 500 752 Lev. 13, 24] cf. gl. 754 | τηλεσκόπον H: accent. Alb. 754 λαμπρά H: K
testt.; 'λαμπρᾶ [sic accent. Ald. edd.] ex seqq. per incuriam huc inlatum' Alb. | Lev. 13, 23]
cf. gl. 752 756 Alb. cft. gl. δ 793 757 τηλεδάνοιο H: Jun. | τηλεδαπὸς H: Mus. = Ap. S.
759 πάφιοι H: Mus.; Alb. cft. gl. 277, ubi v. adn. 760 τηλέθασον H: accent. Mus.
762 τηλύθορον H: ordo et HSt. Thes. 3, 1462f 764 τηλεκλειτά H: Alb. 765 τηλεμάχῳ
H: interpunct. del. Schm. | διαειπέμεν· H: accent. Mus.; gl. δ 1007 = Schol. habent δια-
ειπέμεν· διαλεχθῆναι | τηλεμάχῳ ἔσται | τηλέμαχον ἔστω Mus. | Hom. habet ... μῦθοι
δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσσονται / Τηλεμάχῳ καὶ ἔμοι διαειπέμεν ἀλλήλοισιν; 'apparet Hesych-
chium ... egisse temere, qui junxit, quæ sunt dividenda' Jens. Luc. 226 766 στύλους
πυλῶν Mus.

- 768 τηλεφανής· μακρόθεν φαινομένη (Soph. Phil. 189) D
 769 τηλεφανές· φαινόμενον μακρόθεν (Aret. caus. et sign. 2, 13, 10) D
 770 Τηλεφίδην· Τηλέφου υἰόν (λ 519) Ap.S.
 771 τηλέφιλον· φυτόν τι. τινές δὲ ἀείζωον ἄγριον (Theocr. 3, 29) D
 772 τηλία· σηλία, ἐν ἣ διαμάττεται τὰ ἄλευρα. ἢ περιφέρεια κοσκίνου D
 773 τήλιδα· οὕτως ἐκάλουν τὴν συνηροσμένην
 774 τηλικαῦτα· τοιαῦτα
 775 τηλίκος· τηλικούτος ἢ νήπιος (α 297 . .) Hom.
 776 τηλικώτατον· πρεσβύτατον. πορρώτατον
 777 *τηλόθεν· πόρρωθεν (A 270 . .) A¹⁵Br³⁵⁰ Hom.
 778 *τηλόθι· ὁμοίως (A 30 . .) [g^{post} τη³Br³⁵²] Hom.
 779 τηλουρόν· πόρρω ἀφωρισμένην (Aesch. PV 807). τινές μὲν ὡς D
 πανοῦργον, τινές δὲ ὡς κηπουρόν τῷ τόνῳ
 780 *τηλουρός· μακρόθεν ἀποθείς A¹⁴
 781 *τηλυγέτην· μονογενῆ (Γ 175) A¹⁸Br⁴⁵⁹(g⁶) Hom.
 782 τηλύγετος· ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας τοῖς γονεῦσι γεγονώς, ἐπὶ γήρα Ap.S.
 παῖς *μονογενῆς (E 153; I 143 . .) v⁵g⁶A²⁴Br¹⁶⁰
 783 τηλυγέτων ἀποικιῶν· τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν
 784 τηλωπόν· μακρόθεν φαινόμενον (Iyr. ad. PMG fr. 929 (e), 2. Soph. D
 Phil. 216)
 785 *τημελεία· θεραπεία. Ἐπιμέλεια g^{post} τη⁴
 786 *τημελές· ἐπιμελές vg²A⁵Br¹⁶³Σ(g¹Σ), σπουδαῖον (g¹Σ)
 787 τημελητής· ἐπιμελητής
 788 *τημελήσαι· θλιῖναι. φιλοκαλῆσαι. σπουδάσαι [Σ¹⁵⁹]. καὶ
 Ἐπιμελήσαντες (A⁷Σ¹⁶⁰) καὶ τημελούμενον ὁμοίως (vg³A⁶Br¹⁶⁶ Σ¹⁶¹)
 789 τήμερον· Ἄττικοι τήμερος καὶ τήμερα λέγουσιν
 790 τῆ ᾠῆ· τῆ ἔμῃ ἔπεσθαι

768 = Σ τ 154; Schol. Soph. 770 Ap. S. 152, 31; Schol. 771 Poll. 9, 122 772 1) cf. Schol. Aeschin. 1, 53 (124b fin.). 2) Orus ap. EM 757, 1; Orion 154, 7 (E. Gen. EM 757, 6); Su τ 497 775 Schol. (b); cf. Ap. S. 152, 27 777 Schol.; cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 50 778 cf. Σ τ 155; Schol.; EM 757, 14 779 Arcad. 73, 6 781 Schol.; E. Gen. (EM 757, 18); cf. Ap. S. 152, 18 782 Ap. S. 152, 16; EM 757, 19; cf. Scholl. 786 Σ τ 157; cf. ibid. 158 788 cf. Σ τ 159–61

771 Alb. cft. gl. σ 1837 772 τηλία σηλία· H: interpunct. Schr. | Alb. cft. gl. σ 491, Sop. gl. α 2904; cf. etiam Frisk 2, 892 773 συνηροσμένην errore Ald. 776 ‘Confundi videntur τηλικώτατον et τηλότατον’ Schm. 778 τηλόθεν H: Brun. Jens. Luc. 226 779 τήλου-ρον H: accent. Schm. coll. Arcad. 73, 6 780 τηλοῦρος H: accent. Hansen coll. Arcad. 782 τηλούτης H: K 783 τηλυγέτων· (interpunct. omnino del. Ald.) ἀποικιῶν (H: accent. Mus.)· H: Schm. post alios 784 τήλωπον H: accent. Mus. | Soph. Phil. 216] cf. gl. 325 788 τημελίσα H: Salm. | θλιῖναι H, cf. A⁷ Σ 160] ἀλεῖναι Mein. 1857 p. 625 | τημελούμενον H = KΣ] τημελούμενοι Ald. 789 τήμερον] τ om. rubr., add. Mus. | τήμερα H: accent. Schm. tacite | cf. K.–A. ad Ar fr. 420 790 τῆ ᾠῆ H] hanc aphaeresim codd. saepe prae- bent, sed crasim τῆμῃ edd. recte malunt | ἔπεσθαι] intelligendum est τῆμῃ ἔπεσθαι· τῆ ἔμῃ (sc. γνώμη [Mein. ap. Schm.]) ἔπεσθαι (locus hucusque non repertus est); cf. gl. 76 cum adn.

- Hom. **791** *τῆμος· τηνικαῦτα vg⁴A⁸Br⁴³⁹, τότε (H 434 ..) Br⁴³⁹
 Ap.S. **792** τήν· ὅτε μὲν ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν (κ 112 ..). καὶ ἀντὶ τοῦ ταύτην· ἴτην ποτε Φοίνικες' (ο 419 v. l.)
793 *〈την〉ἀλλως· [τήν] μάτην (Philem. fr. 54 K.–A. Dem. 3, 21 .. Plat. Theaet. 172 e) A⁵Σ
 Hom. **793b** *[τήν] τήνδε· ταύτην (A 127 ..) vgA⁷
 D **794** τήνεβλος· ἐφύμνιον, ἀφ' οὗ ὁ νικῶν τήνεβλος (Ar. Equ. 276)
 D **795** τήνεβλα· τὰ ἐφύμνια ἀδόμενα τοῖς νικῶσι (Archil. fr. 324, 1 W.)
 D **796** τὴν ἐπιδεξιάν· περιέφερον ἐν τοῖς συμποσίοις ἐπὶ δεξιὰ τὸ πάλα κιθάραν, εἶτα μυρρίνην, πρὸς ἣν ἦδον
 D **797** τηνεσιμός· νόσημα περὶ τὰ ἔντερα (Nic. al. 382)
 N.T. **798** *τὴν εὐπερίστατον· τὴν εὐκολον (Ep. Hebr. 12, 1) Br³⁶²
799 *ττηνήδε, ἐποίησε δέ σοι† A⁴
800 τὴν ἡϊόνα· τὸν αἰγιαλόν (Hdt. 8, 96, 2)
 D **801** τήνης· ἕως. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 149 K.–A.)
 D **802** Τηνία· ἔχιδνα. ἄλλοι δὲ τὴν στηθοδέσμην
803 *τηνικάδε· τότε δέ Br³⁶³
804 *τηνικαῦτα· [πότε. ἦ] [τότε vgA¹Br¹⁶⁸Σ
805 *τὴν κύλικα· τὴν φιάλην vgA²Br¹⁶⁹, τὸ ποτήριον
806 *τὴν παῖδα· τὴν παρθένον A⁶
807 τὴν προσήκουσαν· τὴν ὀφειλομένην
808 *τὴν φειδῶ· τὸ φείδεσθαι vgA³Br¹⁷⁰

791 = Schol.; EM 757, 30; Ap. S. 152, 26; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 51 792 Ap. S. 152, 10 (loco ε 330 pro ταύτην citato); EM 757, 36 793 Σ τ 163 (Σ' [Ph 585, 21. Su τ 513] addit exempla); Schol. Ar. Ach. 114 793b Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 56 795 v. West ad Archil. 797 Schol. Nic. 382 a; Poll. 4, 201 798 gl. Apost. 270 802 cf. Schol. Ar. Plut. 718; Ph 586, 6; Diogen. Vind. 3, 78 804 Σ τ 165

792–3b glossae valde confusae; H et Mus. habent: nov. gl. τήν· ὅτε μὲν ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν. τὴν ποτε (τὴν ποτε Mus.) Φοίνικες, καὶ ἀντὶ τοῦ ταύτην (contin. H; post ταύτην interpunxit Mus., sed novam gl. distinguere omisit) ἄλλως τὴν μάτην. nov. gl. τὴν (τὴν [sic] Mus.): τήνδε ταύτην; v. plura infra ad gl. 792. 793. 793b 792 τὴν ποτε (v.l. pro τὴν δ' ἄρα) Φ. post θηλυκόν. legitur: transp. Alb. 793 ἄλλως τὴν μάτην H: ordo et AΣ | v.l.: gl. 735 793b τὴν· τήνδε ταύτην H: ordo et K; τὴν dittogr. esse videtur 794 h.e. τήνελλος (Scal. Pears. 656. Voss.), sed utrum corruptionem habeamus an alteram formam incertum 795 τήνεβλατὰ H: divisit et interpunct. Mus.; h.e. τήνελλα, v. ad gl. praec. 796 τὴν initio lineae H, prob. errore pro spatio unius litterae et ἦν: nov. gl. Mus. | ἐπὶ δεξιὰ] ἐπιδεξιὰ H: Mus. | ἦδον H: Mus. | Alb. cft. gl. α 1762 797 saepius (et rectius) τείνεσιμος 798 contin. H: nov. gl. Mus. | Alb. cft. gl. ε 7069 799 gl. totam del. Mus. | σοι δε A | v.l. gl. 1643 800 τὸν H] τὴν errore Schm. 801 'Non liquet' Schm., qui dubitanter ci. τήνη (h.e. τείνη, cf. ad gl. 731)· σέ, ὡς; notat tamen Cunningham ὡς sic cum gentis nomine rarissimum ap. Hsch. esse – tantum gl. λ 1269. μ 1922. σ 405 (μ 2030 Lattei interpunctio dubia est, alii ὡς τινες; μ 915 additum e Cyr.; α 6212. δ 2729. κ 8 haud comparabiles) 802 τήνια H: accent. Mus. | Τηνία et ταινία confundi agn. Alb. 803 ττηνικά δε ci. Schm. | δέ] δὴ Br 804 ποτε ἦ del. Alb. 806 contin. H: nov. gl. Palm. Heins. Pears. 656 807 Alb. cft. gl. π 3767

- 809 τῆξις· φθίσις, νόσος. παρὰ τὸ τήκεσθαι (Hippocr. Coa praesag. D 438 [5, 682, 9 L.] ..)
- 810 *τῆ ὀρέξει· τῆ ἐπιθυμίᾳ (Ep. Rom. 1, 27) vgA¹Br¹⁷¹ N.T.
- 811 †τήποδα†· λέβητα. τρισκελῆ, χαλκίον
- 812 *τῆ πρὸς ἀκτίνα· τῆ ἀνατολῆ (Cyr. c. Iul. 1, 8) vgA¹Br¹⁷⁵
- 813 †τηπτέδεσε† χρεώ; τίς δέ σε χρεῖα καταλαβεῖν;
- 814 τηρεῖ· φυλάσσει, φρουρεῖ
- 815 Τήρ(ε)ία· ὄρος Τρωάδος (B 829) Hom.
- 816 Τηρίας· ποταμὸς Σικελίας (Thuc. 6, 50, 4) D
- 817 τῆσί(ν) τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν· ταῖς ἐν θαλάσση κορώναις. προσημαίνουσι δὲ αὐται τοὺς χεμιῶνας (ε 67) Hom.
- 818 *τῆς ἄλλης· τῆς πλάνης (Greg. Naz. or. 6, 16 [35, 744B M.] ..) vgA¹ Greg.Naz.
- 819 τῆς δεῦρο· τοῦ παρόντος
- 820 τῆσδε φύσεως· ταύτης τῆς φύσεως
- 821 τῆς κουστωδίας· τοῦ συστήματος (Ev. Matth. 27, 66) N.T.
- 822 *τῆς ὑπερώας· τοῦ οὐρανόσκου A²
- 823 τήτει· σπάνει (Eur. fr. 492, 3 K. cod.) Eur.
- 824 *τῆτες· ἐν τῷδε τῷ ἔτει (Lys. fr. 216 S. = 268 C. Ar. fr. 154 K.–A.) K+D
[gA²Σ]. οἱ δὲ Δωριεῖς σάτες φασιν· ὅθεν σατανίους πυροὺς [καὶ] μὴ τελεσφοροῦντας, ἀλλὰ πρὸ ὥρας θεριζομένους
- 825 τήτη· ἀπορία, ἔνδεια, στέρησις (Eur. fr. 492, 3 K. e ci.) Eur.
- 826 τητωμένη· στερο[ρ]ομένη (Eur. El. 310 ..) Eur.
- 827 †τητθή†· μάμη. θεία
- 828 †τητύμα†· ἀληθῆ
- 829 τητωμένου· στερο[ρ]ομένου
- 830 *τητῶμενον· στερισκόμενον (Cyr. trin. 482, 23 ..) Σ(A¹)
- 831 Τηῦγετον· ὄρος (ζ 103) Ap.S.
- 832 *τηῦσίην· ματαίαν g^{post} τητ⁷· ‘σὺ δὲ <τη>υσίην ὁδὸν ἔλθης’ (γ 316). Ap.S.+Hom.
τινὲς ἀρχ(α)ίαν· ἄλλοι βλαβεράν (ο 13), ἣ περιβόητον
- 833 τηῦσιον· μάταιον (h. Apoll. 540)

809 Poll. 4, 187 815 Schol. 823 = Ph 587, 2 824 Harp. 289, 3 [τ 12 K.]; Σ τ 167; Schol. Ar. Ach. 15 (Su τ 542 fin.) [‘Schol. Ar. Nub. 624’ non citandum, v. Koster Mnem. 19, 1966, 176] 827 Σ τ 168 830 = Σ τ 169 831 Ap. S. 152, 29; Schol. Callim. h. Dian. 188 a; Schol. 832 Ap. S. 152, 28; Scholl.; cf. Su τ 545 = EM 758, 1

810 Alb. cft. gl. ο 1156 811 v.l. gl. 1417 813 v.l. gl. 939 | χρεῖα καταλαμβάνει A (ut gl. 939) 815 τῆσια H: Schm. coll. Schol. 817 τησίτε H (τῆσί τε Mus.); Pears. 656. Alb. | μέμηλεν] -v in H (ut in Hom.) legitur; perperam del. Mus. 820 τῆς δὲ Ald.; neutrius exemplum adhuc repertum est 821 gl. totam del. Mus. 822 τοῦ] τῆς H = A: Schm. tacite 823 τητῆ H: accent. G. 824 cf. gl. 240 cum adn. | τητῆς H: accent. Mus. | Δωριεῖς] cf. gl. σ 245 | σατές H: accent. Alb. | καὶ del. Schm.; τοὺς Mus. | cf. Frisk 2, 895 826 cf. gl. 829–30 et 980 cum adn. | στερορμένη H: Mus. 827 h.e. τίθη (Pears. 656) | θεῖα H: accent. Mus. 828 v.l. gl. ε 6623 (HSt. alii) 829–30 cf. gl. 826 et 980 cum adn. 829 στερορμένου H: Mus. 832 συδουσίαν H: Mus. | ἀρχίαν H: Barnes ad Schol. ο 13

- D **834** τιάλλακτον· Σέλευκος παρὰ Ἐπαινέτω ἔμβαμμα τι
 Hom. **835** *ἤτιαλέσθη· τήνῃ ἄμαξαν (Ω 711) A³
 D **836** τιάρα· ἡ λεγομένη κυρβασία. ταύτη δὲ οἱ Πέρσαι βασιλεῖς μόνου
 ἐχρῶντο ὀρθῆ, οἱ δὲ στρατηγοὶ ὑποκεκλιμένη. Ἡρόδοτος δὲ ἐν α΄
 (132, 1) ἀρρενικῶς
837 τιάρις· λόφος τῆς περικεφαλαίας, περιθέμε[εν]α κεφαλῆς, καμε-
 λαύκιον
838 τιβάθων· τιμώμενος
 D **839** Τιάσσα· κρήνη ἐν Λακεδαιμονίᾳ. τινὲς δὲ ποταμόν
840 τίβδαινον· φίλον
841 τιβδεῖ· φοβεῖται
 D **842** τιβήν[ος]· λέβης, τρίπους (Lycophr. 1104)
843 τιγάς· εἶδος ἀμπέλου
 Att. **844** τίγγα· Διοκλῆς ἐν Μελίτταις (fr. 10 K.–A.). Ἡρακλέων δὲ οὐ διε-
 λὼν τιγγάβαρυ τὸ κιννάβαρι[v] λέγει
 D **845** ἤτιγόνιον· εἶδος τι <...> Ἀριστοτέλει
 D **846** Τίγρης· ποταμὸς Περσῶν. καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥοῖζος. καὶ ζῶρον
 [παρὰ μὲν Ἰουδαίοις Φοραδ, παρὰ δὲ Ἑλλησι] τίγρις
 D **847** τί δαί; τί γὰρ ἄλλο, ἢ τί γάρ; [Κρητες, Βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε.] Ἀπτι-
 κοὶ διὰ τί δή;
848 τί δή ποτε; διατί;
849 *τί δῆτά σοι; διατί σοι; vgA¹Br¹⁷⁷
 D **850** τί ἡδόστορεῖ; τί ποιεῖτε; Ταραντῖνοι (gl. Ital. 150 K.–A.)

836 Σ' (Ph 587, 8. Su τ 547. E. Gen. [EM 758, 4]. Schol. Plat. rep. 553 c. Schol. Luc. 257, 17); Clitarch. FGrHist 137 F 5 **839** Polemo FHG 3, fr. 86 (ap. Athen. 4, 139 b); Paus. perieg. 3, 18, 6 **842** EM 758, 7; Choerob. 265, 5 **844** Ael. Dion. τ 17 (Ph 587, 20. Eust. II. 310, 30 [I, 482, 20 V.]) **845** Ph 587, 21 **846** Τίγρης / τίγρις Hdn. epim. 132 Boiss. Su τ 559. Schol. Opp. hal. 4, 204; cf. Choerob. in Theodos. 1, 160, 27 sq. | ῥοῖζος Strab. 11, 14, 8 p. 529, 20–22 C. **849** Σ τ 171

834 τιάλλακτον H: Voss. | ἐπαινετῶ H: accent. Mus. | ἐν βάμματι H: Mus. **835** v. ad gl. 353 | τηαλέσθη H: ordo et A³ **836** ταύτην H: Mus.; v. adn. ad gl. 1422 | μόνη H: Alb. coll. test. | ὑποκεκλιμένοι H: Mus. | ἕνα H: G. | cf. gl. κ 4662 **837** περιθέμενα H: Thes. 7, 2156a **841** τί βδεῖ Schm. Philol. 15, 1860, 348 coll. gl. β 393; cf. gl. ψ 178 **842** τίβηνος H: Heins. Brun.; grammatici errorem esse pro τριβήν censet Mein. 1857 p. 624 **844** le. τίγγα (βάρυ) Kock post Sop. et Tourp 4, 236 | ἡρακλεῶν H: accent. Mus.; cf. gl. 245 cum adn. | τιγγάβαρυ] ὅτι βαρὺ H: Schm. post Sop. et Pears. 657, coll. Theogn. can. 437. 730 (pp. 79, 8. 120, 29 C.) | [v] Mus. **845** τιγόνιον H = Ph] h. e. τιπιγόνιον (Paus. τ 34); aliter corrupt. gl. η 941 et alibi | <τεττίγων Mus., tum τεπιγόνιον δὲ παρὰ> Ἀριστοτέλει (h. an. 532^b17) e. g. Cunningham **846** παρὰ – Ἑλλησι del. Schm.; est nota marginalis loco erroneo inserta, ipsaque erronea (vel ad gl. multo pleniorum pertinens), nam Φοραδ (Φοράς) i. q. Euphrates est (cf. Ios. Ant. Iud. 1, 39) | φορα^d H; Φοραδ Const. Manass. comp. chron. 219, Φοράς Ios. I. c. **847** de locutione Attica τί δαί; v. Denniston Gr. Part. 262–4. Κρητες, Βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε ad τεῖδε (Thumb 1, 169) vel τυῖδε (cf. gl. 1613) et *τιδε (cf. -ι Thumb 2, 47) pertinere agn. Schm. **849** διατί] τί K

851	*τίει· τιμᾶ (v ¹), σέβεται, αἰδεῖται (I 238 ..)	Hom.
852	τίεσκε μύθους· <ἐ>τίμα λόγους (trag. ad. fr. *268 K.–S.)	
853	*τιέσκετο· ἐτιμᾶτο (Δ 46) g ^{τετ} 9 A ²	Hom.
854	τίεσκον· ἐτίμων (χ 414 ..)	Hom.
855	τίετο· ἐτιμᾶτο (E 78 ..)	Hom.
856	τίη; διατί; ἰνατί; (A 365 ..)	Hom.
857	†τιήνη†· ἡ βασίλισσα	
858	τιήρη<ς>· τὸ ὄξύ. Πέρσαι	
859	†τιητιβεῖν†· τιμωρεῖσθαι	
860	τιθαί· τιθασσαί. τέλειαι. ἐργάτιδες. πραεῖαι (Arat. 960)	D
861	τιθαιβώσσειν· βόσκειν. ἐργάζεσθαι. τρέφειν. †ἐθήβειν†. θησαυρίζειν. ἀγαπᾶν. θορυβεῖν. τιθῆναι τὴν βόσιν, τουτέστι τὴν τροφήν (v 106)	Hom.
862	*τιθαιβώσσουσιν· ἐν[αποτίθενται], ἀποθησαυρίζουσι [τὴν τροφήν] g ^{τληβ} αἰ μέλιται, τὸν λεγόμενον μελίκηρον (v 106)	Ap.S.
863	τιθαιβώσσουσι· τιθέασι. φυλάσσουσι (Nic. ther. 199)	D
864	τίθει· ἐνετίθει, ἐδίδου (A 441. 585)	Hom.
865	†τιθειῶν†· μαστός	
866	†τιθειῖσθα†· ποιεῖς (ι 404 ..)	Hom.
867	τιθέντες· ποιοῦντες (E 384 ..)	Hom.
868	τίθεντο· παρεσκευάζοντο (H 475 ..)	Hom.
869	>τίθειον· ἰσόθειον (A 264)	Hom.
870	*†τιθῆ†· τροφός [A ^{τη01}]	
871	τιθήνας· τροφούς, τίθας (Z 132)	Hom.
872	*τιθασσεύει· ἡμεροῖ, πραῦνει (Cyr. epp. pasch. 77, 741D ..) vgA ² Br ¹⁷⁹ Σ	
873	τιθηνεῖ· τρέφει	
874	τιθηνεύεται· ὅμοιον	

851 Schol. 853 = Schol. 854 lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 58 855 = Schol. 860 Schol. Arat. 861–3 Ap. S. 152, 33; Schol. v 106; EM 758, 16; Ph 588, 17; Schol. Nic. ther. 199 a; comm. in Antim. fr. 183 W. = 108 M. 864 Scholl. 866 cf. Schol. 867 Σ τ 174; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 59 868 = Schol. 869 Schol. 871 Σ τ 175; Schol. 872 = Σ τ 172

851 τιεῖ H: accent. Mus. 852 <ἐ> Mus. 853 ἐτίματο H: accent. Mus. 854 ἐτίμων H: Alb. 857 h. e. τιτήνη (HSt. Thes. 5, 116 f coll. gl. 983) 858 <ς> Schm. | ὄξύ <περίθεμα> Mein. 1857 p. 625 coll. gl. 837 859 τε>τιημένοι dubitanter ci. Cunningham post Thes. 7, 2160 c, coll. gl. 598 860 τίθαι H: accent. Arnald. Lect. 128 | τιθάσσαι H: accent. Mus. | τελεῖαι H: accent. Mus. 861 τιθεβώσσειν H: Mus. | ἐθήβειν] ἐν θήκη dubitanter ci. Schm. | βάσιν H: Heins. alii; Alb. cft. Ap. S. 862 τιθεβώσσουσιν H = g: Mus. 863 τιθεβώσσουσα H: Mus. (α) et Schr. (i), cf. Ap. S. | Nic. ther. 199] cf. gl. 715 865 v. l. gl. 986 (Mus.) 866 h. e. τίθησθα (Mus.) 869 v. l. gl. α 5411 ἀντίθειον (Pears. 657) 870 v. l. gl. 987 871 τιθάς H ut vid.: accent. Mus. 872 ἡμερεῖ H: KΣ 874 contin. H: nov. gl. Schm.

- Hom./D **875** τιθηνεύομενος· τρεφόμενος. ἀσκῶν
876 τιθήνη· τροφός (Z 389). μοσχοτροφός. ἢ ὁ τὰ τι(τ)θευόμενα
 τημελῶν παιδία. οἱ δὲ τὸν τιθηνὸν ἐράσμιον
- Hom. **877** τιθήμενον· παρατιθέμενον, ὃ ἐστὶ καθοπλιζόμενον (K 34)
 D **878** τιθηνόκομον γένος· τοὺς Αἰθίοπας, ἐπεὶ μέλανες καὶ κομήται
879 *τιθηνούμενος· τρέφων vgA¹Σ(Br¹⁸¹). τιθηνός γὰρ ἢ τροφός, καὶ
 τιτθοὶ οἱ μαστοὶ vgA¹Br¹⁸⁰
- Hom. **880** τίθησι· τιθεῖ (Δ 83 . .)
881 †τιθίασται· τιμᾶν†
 D **882** †τίθρασι· χαλεπά, τραχέα (cf. Theopomp. com. fr. 12 K.-A. Ar.
 Ran. 477)
 D **883** Τιθωνόκομον ἔθνος· μέλαν μὲν τὸ ὄλον σῶμα, λευκὸν δὲ τὰς κόμας
 LXX **884** *τί ἱκανόν; τί ὄφελος; (cf. Iob 21, 15) gA⁴Σ
 Hom. **885** τί κεν; τί ἄν; (T 90 codd. . .)
 Hom. **886** τίκτειν· καὶ ἐπὶ ἀρρένων· 'τίκτεν ἀνήρ ἀνάσων Μυρμιδόνεσι'
 (Φ 188)
887 τιλίαι· αἴγειροι
888 τιλλά· πετερά
889 *τίλλει· ἀνα(σ)πᾶ A¹. μέμφεται. διαβάλλει. ἀπο(σ)κόπτει
 (Anacr. PMG fr. 349, 2. Mnesimach. fr. 4, 53 K.-A.)

876 Hdn. epim. 132 Boiss. **877** cf. Schol. **879** Σ τ 176 **880** cf. Σ τ 177 = Schol. = lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 61 **882** Schol. Ar. Ran.; Athen. 14, 652 f; Ph 588, 16. Su γ 391. τ 579. 1124 **884** = Σ τ 178 **889** Ph 589, 3

876 τιθηνή H: accent. Schm.; τιθηνός Mus. | μοσχοτροφός H: accent. Mus. | τιθευόμενα H: Schm. | τιθηνόν κτλ] v.l.: gl. 744; τὸν post τιθηνὸν transp. Schm. tacite **878** τιθηνόκομον· γένος (sine interpunct. insequ.) H: Ald. (interpunct.) et Thes. 7, 2179 c (accent.) | μελανὶς καὶ κομήτις H: Mus. | Alb. cft. gl. 883; Thes. cens.v.ll. fuisse in fonte poetico **879** τρεφόμενος Br (ft. ad Cyr. ador. 68, 248C) | τιθητοὶ H: Vales. **880** τιθεῖ] Schm. ci. ποιεῖ, cf. testt.; Hansen notat τιθεῖ alibi in Hsch. non reperiri **881** τιθίασται] τεθιάσθαι Mus., contra ordinem | 'τιμᾶν aliunde irrepsit, ΤΙΘΙΑΣΤΑΙ ex ΤΙΘΡΑΣΙΑΙ [gl. 882] natum est' Schm. **882** τίθρασι] h.e. Τιθράσια Palm. Vales., coll. Ar.; Τιθρασ- exstat in Ar. (codd.) cum Scholl. Athen. Ph. Su; in inscriptionibus rectius Τειθρασ- legitur (cf. Meisterhans-Schwyzler 52) [Cunningham dubitat an haec neutrius generis gl. ad fem. Gorgones ap. Ar. referre possit, etiam minus ad Theopomp. qui, teste Athen., Τιθρασίας ἰσχάδας laudat; ft. Heins. verum vidisse, qui fontem Hesychii ad aliam verbi Τιθράσιος explicationem (ap. Schol. Ar. et Su), a 'Τίθρασος τόπος Λιβύης' itaque aspero derivatam, alludere censeat] **883** Τιθωνόκομον· ἔθνος; H: Perg. (interpunct.) et Thes. 7, 2179 c (accent.) | Alb. cft. gl. 878, ubi v. adn. **884** Iob praebere τί ἱκανός, ...; καὶ τίς ὄφελεια, ...; notat Alb. **885** Alb. cft. gl. 958 | A 527] cf. gl. α 5839. 8042. π 193 **886** nov. gl. τίκτεν· H: contin. Mus. (interpunct. delere oblitus) | τίκτεν ἀνήρ] 'Locus male contractus ab Epitomatore videtur. Verba Homeri sunt II. Φ 188 τίκτε μ' ἀνήρ πολλοῖσιν ἀνάσων μυρμιδόνεσσι' Heins. (cf. Pears. 657. Jens. Luc. 227) | μυρμηδόνεσσι H: Mus. **887** i. q. Lat. tiliae ut vid. (G.) **888** ft. v. l. gl. π 4226 (quam et gl. τ 1753 cft. Alb.); nisi a τίλλω derivandum (Orion. 128, 13; Lob. El. 119; ft. etiam LSJ s.v. τίλα). aliter τίλλει πετερά < ... > ci. Schm. **889** ἀναπᾶ H: K | ἀποκόπτει H: Sop.

- 890 τιλλομένη· λιοδορουμένη (Ar. Thesm. 543) D
 891 τιλμός· παιδιά D
 892 τιλτόν· εἶδος ταριχίου (Nicostr. fr. 5, 5 K.–A. Plat. com. fr. 211, 2 K.–A.) D
 893 *τιμάδιον· μικρὰ τιμή [A⁸]
 894 τί μαθών; τί βουλόμενος; D
 895 τιμαλφεῖν· τιμᾶν (cf. Pind. Nem. 9, 130 = 54. Aesch. Ag. 922) D
 896 τιμαλφής· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη· Ἴων Φοῖνικι δευτέρῳ (TrGF 19 F 43). τινές μὲν τὴν ἱώνιονϝ, Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνους (fr. 56 R.) ἐπὶ τοῦ ἔντιμου
 897 τιμαί· ὄνα(ί). τιμήματα
 898 *τιμαλφέστατα· τιμιώτατα (A⁵)[vg²A⁶], πολύτιμα. ἢ ὀσιώτατα (Cyr. epp. pasch. 77, 713B)
 899 †Τιμᾶναξ†· ὁ πρωκτός. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Θεόδωρος D
 900 τιμάσι· τί(ου)σιν
 901 τιμά(σ)ω· τιμήσω
 902 τιμή· δόξα (B 197 ..). ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία ἢ ἀντέκτισις ἢ κυρία Hom.
 (A 159. Γ 286)
 903 τί μέλλει(ς); τί βραδύνεις;
 904 †τιμηδές†· εὐλαβές
 905 τιμήεντος· ἐντίμου (θ 393 ..) Ap.S.
 906 τιμήορος· τιμωρός. βοηθός (Ap. Rh. 4, 709 ..) D
 907 τιμηρῦειν· τιμοπωλεῖν
 908 τιμῆς· τίσεως (P 92) Hom.
 909 *τιμήσεως· ζημίας (Dem. 24, 140) A⁷Br¹⁸⁴Σ
 910 τιμηταί· οἱ τιμώμενοι τὴν ἐκάστου οὐσίαν (Plat. leg. 843 d) D
 911 τίμιος· ἔντιμος, ἔνδοξος (κ 38) Ap.S.

892 Poll. 6, 49 894 = Ph 589, 16 895 Scholl. Pind. 127 b. Aesch. (Tricl.) 922d 898 cf. Σ τ 179 902 lex. Hom. τ 154; cf. Schol. A 159. EM 758, 44 905 = Ap. S. 153, 15 906 cf. Schol. Ap. Rh. 909 = Σ τ 181 910 cf. Harp. 130, 9 [ε 117 K.] (epit. = Su ε 2697. Ph ε 1764. E. Gen. [EM 366, 41]) s. v. ἐπιτιμητάς (Lys. fr. 82 S. = 93 C.) 911 Ap. S. 153, 16

890 gl. bis scripsit H (semel Ald.) 891 τίλμος H: accent. Schm. coll. Arcad. 59, 4 | παιδιά] cf. Eust. II. 1258, 1 (4, 576, 2 V.) 892 τίλτον H: accent. Heins. 893 τιμαδία H = A (qui tamen expl. αἱ μακραι [μικραι ci. Drachmann] τιμαι): Mein. ap. Schm.; Alb. cft. (sed vix apte) gl. 904 896 τιμαλφής H: ordo et HSt. Thes. 3, 1552 a | ἀλφάνουσαν H: Mus. | β̄ H, expl. Mus. | ἰώνιον] ὄνιον Sop., ἔνδιον Wil.* 897 τιμαίωνα H: Schm. post Vales. 899 h. e. Τιμησιάναξ (Sop. Vales. al.), cf. gl. α 7248 | πρώκτος H: accent. Mus. | καί] ὁ H: Bergk Rel. com. Att. 184 | Θεόδωρος] v. com. ad. fr. 351 K.–A. 900 τίουσιν] τίσιν H: Sop. 901 (σ) reicit Alb., impr. tacite Schm. 902 ἀντέκτησις H: Mus.; ft. ἀντ(ί τοῦ) ἔκτισις, cf. gl. 957 | ἡ Κυρίου ci. Pears. 658 903 (ς) Nauck Zt.schr. f. d. Alt.wiss. 14, 1856, 16, coll. Eur. Alc. 255 (locutio etiam i. a. ap. LXX et N. T.); vel βραδύνει (Mus.) 904 ἐπιμελές Schm. (ἐ)πιμηθές id. Philol. 15, 1860, 348 coll. Theocr. 25, 79, sed expl. inepta est, cf. Gow ad loc.) 907 τιμηροπῶν, ει sup. ῶ, H (ῶ del. Mus.): HSt. Thes. 3, 1561f

- 912 *τιμουλκῶν· τιμὴν αἰτῶν, ἢ ἤλλκων τὴν τιμὴν (Prov. 11, 26 vers. 'ἄλλοι') vg¹A⁴Br¹⁸²Σ
- 913 τιμουλκῶν· αἰτῶν καὶ ἀπαιτῶν
- D 914 τιμοῦντας· τιμίους ὄντας
- D 915 τιμοῦχος· ἔντιμος. ἀξιόλογος. καὶ ἄρχων, ἰσχυρότατος, μέγιστος
- 916 τιμῶμαι καταδικάζω
- D 917 τιμώμενος· εὐθυνόμενος. καὶ ἐπιτίμιον ὑπέχων. οἱ δὲ ἐπιτίμια πατρός (Dem. 31, 10)
- 918 τιμωρεῖσθαι· κολάζεσθαι
- 919 *τιμωρία· πρόστιμον, ἀνταπόδοσις A⁹. κόλασις. ἢ τιμὴ παρὰ Λυσία (fr. 332 S. = 510 C.)
- 920 τιμωροῦσι· καταπονοῦσιν, ἐκδικοῦσιν
- D 921 τίν· σοί (Alcm. PMGF fr. 60, 1. Pind. Ol. 5, 16 = 7 .). ἢ τινά
- 922 τινακτοπήληξ· σεισολόφος
- D 923 τινθαλέω· πυρί. διαθέρω (Nic. al. 445)
- 924 τινθαλέον· διάπυρον. διάφορον. διεφθααρμένον. διαφανές
- 925 †τιννεῖν†· ἀποδοῦναι
- Hom. 926 τί νυ βείομαι· τί δὴ μέλ(λ)ω βιοῦ(ν), ὅ ἐστι ζῆν (X 431)
- 927 *τιννύμενον· ἀπαιτούμενον. ἀποδιδόμενον A³(Σ)
- Ap.S. 928 τίννυνται· τιμωροῦνται (T 260)
- 929 *τιννύων· ἀποδιδῶν (v¹g²Br¹⁸⁵)
- D 930 τιντόν· ἐφθόν
- 931 τίξον· δεῖξον
- Hom. 932 τιοίμην· τίμιος εἶην (Θ 540 .)

912 Σ τ 182 917 Su τ 629 923 Schol. Nic. (a) 925 cf. Schol. Γ 289. Cyr. Br⁴⁶¹. Σ τ 183 τίνειν· (ἀπο)διδόναι; Theogn. can. 870 (p. 144, 6 C.) 926 cf. Schol. 927 Σ τ 184 928 = Σ τ 185 = Ap. S. 153, 7 = Schol.

912 τιμουλκῶν H: ordo et K; τιμουλκῶν Pears. 658 coll. gl. 913 913 τιμουλκῶν ci. Alb. | αἰτῶν] 'supplendum τιμὴν' Alb., <τιμὴν> M. L. West 914 sine dubio forma Rhodia participii τιμάοντες, cf. Thumb 1, 187 (§ 153, 1) et inscr. Rhod. Schwyzer 290 D(I) 10 τιμοῦντες (quod tamen 'magno aestimantes' significat) 915 interpunct. post ἄρχων add. Palm. 917 οἱ δὲ ἐ. π. ad gl. 919 refert Alb. | ἐπιτίμια H: accent. Schm. tacite 919 τιμή] τιμωρία non τιμή significat neque ap. Lysiam neque alicubi (quamquam τιμή potest τιμωρία significare, cf. gl. 902): ft. leg. τίμη(σις) (e.g. Lys. 1, 2; cf. gl. 909), nisi τ. παρὰ Λ. aliud celat vel alio pertinet 921 'confunduntur τίν et τιν' Schm. | v.l.: gl. γ 565 (cft. Alb.) 922 τινακτοπήληξ H: HSt. Thes. 3, 1542f | σεισολόφος H: accent. Mus.; σεισι- Cobet Mnem. 9, 1881, 379 (cf. Schwyzer Gr. 1, 442 1d), sed in expl. forma aet. infer. tolerari potest 923 διάπυρον, θερωῶ Bos Obs. 190, rectius, cf. test. et gl. 924 924 τινόλλεον H: Jun. Heins. Pears. 658 (ordo; ΘΑ > ΟΛ) | διάφορον dittogr. esse verbi διάπυρον, διεφθααρμένον corruptum e διάθερμον ci. Cunningham post Schm. 925 τιννεῖν] h.e. τίνειν (Mus.; τίγειν teste Schow, errore tyogr.), cf. testt. et gl. 357; τιννύειν Theogn. 926 τινυβείομαι H: Mus. | μέλω βίου H: Musoph. 927–9 τινν- H = ΑΣ; τιν[ν]- Voss., sed cf. Wack. Unters. 78 930 τινθόν Alb. coll. Lycophr. 36, sed contra ord., et de vt pro vθ cf. Bechtel 2, 79 | ἐφθόν H: spir. asp. Alb. tacite

933	τίοιτο· τιμηθείη (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 197 [37, 1242, 14 M.]	Greg.Naz.
934	τίον μέσον ἡμέρας· ἐτίμων	
935	*τίον ἑταίρων· τὰ ἀπρεπῆ (Σ 81) A ¹	Hom.
936	τί ὀνήσω· τί ὠφελήσω	
937	*τίπτε· τί δήποτε vgA ¹ Br ¹⁸⁷ . ἢ κατὰ συγκοπὴν τίποτε A ¹ . ἢ διατί vgA ¹ Br ¹⁸⁷ , ἢ ἵνατί (A 202 ..)	Hom.
938	vacat	
939	*τίπτε δέ σε χρεώ[ν]· τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει; (K 85) A ^{τηπ2}	Hom.
940	τίπτε με· διατί με; (Λ 606 ..)	Hom.
941	τί πράττεις; τί ποιεῖς; (Men. Georg. 43 ..)	D
942	†τίρεα†· ἄστρα	
943	*τί ῥέξεις; τί πράττεις; (Theocr. 27, 49) vgA ¹ Br ¹⁸⁸	
944	†τίρεται†· καταμολύνεται. καταπονεῖται (Greg. Naz. c. 2, 2, 4, 10 [37, 1506, 9 M.]	Greg.Naz.
945	τίριος· θέρου(ς). Κοῖτες	D
946	Τίρυνθα· πόλις ἐν Ἄργει (B 559)	Hom.
947	Τιρύνθιον Ἄργος· τὰς Μυκίνας (SH fr. ad. 1111)	D
948	Τιρύνθιον πλίνθε(ς)μα· ἀντὶ τοῦ τὸ τεῖχος. ὑπὸ Κυ(κ)λώπων δὲ κατεσκεύαστο (trag. ad. fr. 269 (a) K.–S.)	D
949	†τισάμενον†· καταπονούμενον	
950	τίσασθαι· τιμωρίας λαβεῖν (B 356 ..)	Hom.
951	τίσατο· ἐτιμωρήσατο (ι 479)	Hom.
952	τίσαι· ἀποδοῦναι (μ 378)	Hom.
953	τίς γάρ; τίς δὴ; (Σ 182 codd.)	Hom.
954	*τίς δ' αὖ τοι; τί(ς) δέ σοι; (A 540) Br ³⁶⁷	Hom.

934 Schol. E 535 (sic!). Aesch. Sept. 775c 937 Schol; EM 759, 19. 944 lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 14; Zonar. 1723 946 cf. Schol. 947 cf. Schol. Soph. El. 4 950 cf. Schol. 951 = Schol. 952 = Σ τ 187 954 Schol.

934 τίον· H: interpunct. del. Phav.; le. ('quod antiqui Poëtae fragmentum videtur' Alb.) quid significet incertum | ἐμουν, τί super μ, H (leg. Cunningham): Mus. | cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 231, 1 935 gl. totam del. Mus. | τίον H: accent. Nauck Zt.schr. f. d. Alt.wiss. 14, 1856, 14, qui Homerum agn. | ἐτέρου H: A | τίον ἑταίρων cum gl. 934 ἐτίμων coniungit Mein. 1857 p. 625, tum nov. gl. < ... ·> τὰ ἄ. 936 τιονήσω H: Mus. 939 χρεῶν H: K | v.l.: gl. 813 942 v.l. gl. 359 (Hansen) 943 ρεξεις vA (Eur. Alc. 262) 944 h.e. τείρεται (Alb. coll. gl. 361. 362) 945 τίριος | et τ < θ et ι < ε addub. Ahr. Dial. 2, 83. 122. 210; formam esse Σείριος et leg. Τίριος (genit.) ci. West, Eikasmos 19, 2008, 295–9 | θέρου, κοῖται H: Mus. 946 ad nom. πόλις Alb. cft. gl. γ 859. λ 2. μ 943 947 Τιρύνθιον· Ἄργος (sine interpunct. insequ.) H: Pears. 658 948 <υ> Mus. | τὸ del. Schm. tacite, sed ad hunc articuli usum (rarissimum quidem ap. Hsch.) cf. gl. q 88. σ 1148 (quamvis in hac, ut monet R. Kassel, etiam explicandum articulum praebeat) | <κ> Mus. | Sop. cft. gl. κ 4483 (huic a Mein. Anal. Alex. 51 not. coniuncta, sed v. Kannicht–Snell) 949 v.l. gl. 363 (Pears. 658) 952 τίσαι H: accent. Schm. | Alb. cft. gl. 925. 965. ε 1727 954 αὐτοὶ H: Mus. | <ς> Mus. = Schol. | δὴ Br et Jens. Luc. 227 coll. Schol.

- 955 *τίσ[ο]ι· ποίοις A⁴
- Hom. 956 τίσειαν· τιμωρίαν δοῖεν (A 42)
- Hom. 957 *τίσις· ἀντ(ῖ τοῦ) ἔκτισις Σ[A⁸]. ἀτιμία. ποινή A⁸, τιμωρία (α 40 ..; X 19) A⁸Σ
- Hom. 958 *τίς κεν; τίς ἄν; (K 303 ..) g²
- 959 τίσις· τί ποτε
- Hom. 960 *τίσον· τίμησον (A 508) Br⁴⁷²
- LXX 961 *τίσομαι· τιμωρήσομαι (Prov. 20, 9 c) v¹A³Br¹⁸⁹Σ[g¹]
- 962 [τίς γάρ; τίς δῆ;]
- Hom. 963 *τίσοῦσι· τιμωρήσονται (I 603 ..) A⁵(Σ)
- Prov. 964 τίς τρόπος; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων (Metagen. fr. 7 K.–A.)
- Hom. 965 *τίσω· ἀποδώσω (θ 356 ..) A⁷Σ. τιμήσω (I 142)
- D 966 τίται· εὐποροί. ἢ κατήγοροι τῶν ἀρχόντων
- Hom. 967 τιταινόμενος· τρέχων, ἔλκων, τ(ε)νόμενος (X 23 ..)
- Hom. 968 τιταί[τ]ν(ε)τον· ἔλκουσι, τείνουσι (N 704 ..)
- 969 τιταίνειν· σπεύδειν. τ(ε)ίνειν. κραδαίνειν. ἔλκειν. τίσιν λαμβάνειν. τιμωρεῖν
- Ap.S. 970 τιταινομένων· ἐκτετακότες (β 149)
- 971 Τιτάν· παιδεραστής. καὶ τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὄνομα
- 972 Τιτανίδα· τὴν Εὐβοίαν, παρόσον Βριάρεω[v] θυγάτηρ ἦν. ἔνιοι δὲ τὴν Ἄσσωπὸ φασί
- D 973 Τιτάνες· τιμωροί, ἀπὸ τοῦ τιταίνειν. ἄλλοι δὲ οἱ μὴ ἔχοντες ἀποτίσαι ἀτίτανες ὠνομάζοντο, οἱ δὲ ἔχοντες τιτάνες
- D 974 Τιτανὶς γῆ· ἦτοι πᾶσα ἡ γῆ, <ἦ> ἢ <Ἀττική> ἀπὸ τῶν κατασχόντων

956 Schol.; cf. Σ τ 188 957 Σ τ 189; Schol. α 40; cf. Ap. S. 153, 8 960 = Schol. 961 Σ τ 190; gl. Prov. 963 cf. Σ τ 192 964 Prov. Bodl. 901; Zenob. Ath. 3, 120; Σ" (Ph 591.9. Su τ 672.) 965 Σ τ 191; Schol. θ 967 Schol.; cf. EM 760, 44 968 = Schol. 970 = Ap. S. 153, 14 973 cf. EM 760, 39; Schol. Hes. th. 209 974 Philochor. FGrHist 328 F 74. Ist. 334 F1 ap. Σ" (Ph 591, 20. Su τ 677. E. Gen. [EM 760. 36])

955 τίσοι H: K; τίοισι (Sapph. fr. 162 V.) ci. Schm. | Alb. cft. gl. ε 3373 956 τίσοιεν H: Alb. 957 ἀντέκτισις H = Σ: Brun., ut Schol. et (om. ἀντι τοῦ) A | de ἀτιμία (H = A) dubito: ἀντίτιμα ci. M. L. West (gl. α 5489), ἀντιτιμία Vales. 959 gl. totam del. Mus.; v.l. esse gl. 1063 ci. Schm. | τί ὄς; Baun. 1914–16, 228 960 τίσον H: accent. Br 962 gl. totam del. Mus.; dittoqr. gl. 953 964 le. τ. τ. ἵππων testt. | expl. ἐπὶ τῶν παρηλλαγμένων καὶ ἀλλοκότων τι ποιοῦντων Prov. Bodl. 966 altera saltem pars glossae Cretica est, v. Schwyzer 175 967 <ε> Mus. 968 τίταινον H: Mus. ([τ]) et Schm. (<ετ>) 969 <ε> Alb. coll. gl. 981. ε 6619 970 ἐκτετακότες H (leg. Cunningham post Hansen) = Ap. S.; -ότε Pears. 659. Alb., -ότι (et τιταινομένων) Ald. 971 παιδαρέστης H: Ald. (accent. Alb.) | confusionem Τιτάν et Τειτάν agn. Pears. 659. Palm. coll. Iren. adv. haer. 5, 30 (litterae τειταν sunt 300. 5. 10. 300. 1. 50, h.e. 666, numerus Antichristi teste Apoc. 13, 18) | Schm. cft. gl. α 6862. κ 2225 972 τιτάνιδα H: accent. Mus.; Τιτανίδ' αἰήν· Wil.* | εὐβοίαν H: accent. Mus. | βριάρεων H: v leg. ed. 1520, ζ Ald., del. Schm. 973 τιτάνες H: <ἦ> Mus. | ἄλλοι δὲ scil. φασιν ὅτι 974 τίτανις· H: accent. Mus., interpunct. del. Alb. | <ἦ> Mus.; cf. adn. ad gl. 407 | <Ἀττική> Thes. 7, 2237c

- 975 Τίτανος· ὄρος Θεσσαλίας (B 735). και κόνια, ἄσβεστος. οἱ δέ τι Hom.+D
γύψου χροῖσμα
- 976 >τιτανωμένας· γεγυψωμένας
- 977 *τιτανωτή χροά· γυψωτή, ἢ λευκόχροος [A⁴]
- 978 Τιταρήσιος· ποταμὸς Ἡλείου (B 751 codd.) Hom.
- 979 τίταξ· ἔντιμος. ἢ δυνάστης. οἱ δέ βασιλεὺς
- 980 †τιτάσθαι†· στερήσασθαι (Soph. El. 265) D
- 981 *†τιτένων†· τείνων A⁵Br⁴⁶⁸. πέμπων A⁵. ἔλκων (B 390) Br⁴⁶⁸ Hom.
- 982 Τιτῆνες· Οὐρανοῦ παῖδες (Ξ 279) Hom.
- 983 τιτῆναι· βασιλίδες. <Αἰσχύλος Φρυξίν> ἢ Ἔκτορος Λύτροις D
(fr. 272 R.)
- 984 *τιτθαί· τροφοί (Ar. Equ. 716. Dem. 47, 55) A³
- 985 τίπθεν· τίκτειν D
- 986 *τιτθίον· <μαστός> (Ar. Ran. 412. Men. Sam. 266) A⁷
- 987 *τιτθή, τιτθός· μαστός (Σ), ἢ τροφός A⁹Br³⁶⁴Σ
- 988 *τι τίει· τιμᾶ (I 238. ν 144) A⁶ Hom.
- 989 τίρ· τίς. Λάκωνες D
- 990 τίλος· πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον (Ev. Ioh. 19, 19 .) N.T.
- 991 Τίτορμος· οὗτος Αἰτωλὸς ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρεία καὶ D
μεγέθει (Hdt. 6, 127, 2)
- 992 *τιτράται· τρουπάται. διανοίγεται vg¹A⁸Br¹⁹⁸
- 993 τιτυβίζει· ὡς χελιδῶν φωνεῖ D
- 994 τιτύπαι· αἱ ἐμπύλαι· αἱ πλάνας
- 995 τιτύρας· ὄρ<ν>ις ποιός. ἢ τιτυροδ^δ D

975 1) Schol. 2) Σ τ 194; Erot. τ 6; Poll. 7, 124; Theogn. can. 349 (p. 65, 11 C.) 978 cf. Schol.; Strab. 9, 5, 19, p. 441, 1 C. 980 Σ τ 166; EM 452, 13 981 Schol.; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 569 982 Hes. th. 207–8; Scholl. Aesch. PV 351 a. Pind. Nem. 6, 1 986 Theogn. can. 738 (p. 122, 12 C.) 987 cf. Σ τ 193. 195; Poll. 3, 42 988 Scholl. 991 Athen. 10, 412f (Alex. Aet. fr. 11)

975 τι γύψου] ἐπιγύψου H: Arnald. Lect. 129 | χροῖσμα H: accent. Schm. tacite | v.l.: gl. 575
976 h.e. τε>τιτανωμένας (HSt. Thes. Ind. v. Τίτανος) 977 τιτανωτή· χροά (sine interpunct. insequ.) H: Pauw ad Men. et Philem. 109 (interpunct.) et Mus. (accent.) 978 revera Thessaliae amnis (i. q. Europus), cf. testt. et comm. ad Hom.; Hsch. fontem (Schol.) incuriose reddidit 979 τίτας ordo (Pears. 659), cf. gl. 966 980 h.e. τητάσθαι (Pears. 659. G.; Alb. cft. gl. 826. 829–30) | ἐστερεῖσθαι Thes. 7, 2239a 981 h.e. τιταίων (Br, ut Hom. et testt.) 983 <Αἰσχύλος Φρυξίν> Jun. 986 μαστός A et gl. 865 | v.l.: gl. 29. 865 987 contin. H: nov. gl. Ald.; duo lemmata agn. Hansen, cf. ad gl. 743 | ἢ H] ἢ Br, om. A 988 τιτεῖ H (A?; τιτεῖ Mus.): Schm. 989 τίρ] cf. Thumb 1, 91; ‘ordo τιτίρ requirit’ Schm., qui (Philol. 13, 1858, 220 et Add. 5, 45) ci. τί] τίρ; <τί> τίς; 990 ἔχων H: Sop. Pears. 659 991 τίτόλμος H: m. 1 (q) et Alb. (accent.) 993 τιτυ- ut Eust. Il. 229, 28. 1290, 43 (I, 349, 10. 4, 693, 10 V.): alibi τιτυ- (hic ci. Pears. 659); de verbo v. Dunbar ad Ar. Av. 235 994 αἱ ἐμπολαῖαι πλάνας reicit Schm. (sed gl. ε 2513, per quam hanc defendit, nunc similiter a Latte emendata est) 995 <ν> Mus. | τιτυρώδης Mus., haud veri similiter; τίτυρος δ’ (i. e. τέσσαρα) <σημαίνει> ci. Schm.

- D **996** τίτυρος· σάτυρος. κάλαμος. ἢ ὄρνις (Theophr. char. 5, 9)
 D **997** τιτύρινος· μόνουλος. ἢ αὐλὸς καλάμιος
 Ap.S. **998** *τιτύσκετο· ἤτοιμάζετο (Br³⁷⁵), παρεσκευάζετο (Θ 41 ..). κατε-
 στοχάζετο (N 159 ..)
 Hom. **999** *τιτυσκόμενοι· εὐστοχοῦντες A¹⁰, στοχαζόμενοι (Γ 80 ..) (Br⁴⁵⁵)
 Hom. **1000** τιτυσκόμενος· τὰ αὐτά (Λ 350 ..)
 D **1001** τιτώ· ἢ ὡς ἡ αὖριον (Callim. fr. 21, 3 Pf.). ἢ τίνοι (Sapph. fr. 115, 1 V.)
1002 τί ὑμῖν διαφέρει; τί ὑμῖν μέλει; (Dem. 4, 11)
 D **1003** τίφαι· αἱ ὀλύραι. καὶ τιφή [ἐν τοῖς ἔλεσι]
 D **1004** τιφαίας· τὰς τῶν θηρῶν καταδύσεις
 D **1005** τίφ(ε)ια ὄρνεα· τὰ ἐν τοῖς ἔλεσι γινόμενα
 D **1006** τίφος· ἔλος (Ap. Rh. 2, 822)
 D **1007** Τίφυς· ὁ ἐφιάλτης, νέαλυς. καὶ ὁ τῆς Ἀργοῦς κυβερνήτης
 (Ap. Rh. 1, 105 ..)
1008 τί φῶ; τί εἶπω;
1009 †τιχίζομαι†· σκέπομαι (Basil. Seleuc. serm. 15, 2 [85, 196A M.])
 D+Hom. **1010** τίω· σοῦ (Rhinth. fr. 10 K.–A.). ἢ ἤτιμῶ (Δ 257 ..) A²Σ. ἢ ἤτιχῶ
 [A¹]
 D **1011** τλάθι· ὑπόμεινον (Pind. Pyth. 4, 491 = 276)
1012 τλαιπαθές· ταλαίπωρε
1013 *τλάς· ὑπομείνας (Eur. Herc. 1250 ..) vgA¹Br¹⁹⁹. ἢ ποιήσας (ib.
 1184)
1014 *τλασίφρονα· ὑπομονητικόν Br³⁷⁰
 D **1015** τλήθα· ὠραία. Κυρηναῖοι
 D **1016** τλήθυμος· ἰσχυροκάρδιος (AP 9, 472, 1 ..)
 Hom. **1017** *τλήμων· ὑπομονητικός (E 670 ..) vte²⁸A¹¹

996 Ael. v. h. 3, 40; Schol. Theocr. 7, 72d **997** Amerias ap. Athen. 4, 176 c. 182 d; Eust. II. 1157, 38 (4, 233, 1 V.) **998** Ap. S. 153, 9; Scholl. **999** cf. Schol.; EM 761, 1 **1000** cf. Schol.; Su τ 697 **1001** ad τιτώ = ἡμέρα v. Pfeiffer ad Callim. **1003** τ. et ὁ. distinguunt Theophr. h. pl. 8, 9, 2, al. **1006** Schol. Ap. Rh. (b); EM 760, 55 **1007** 1) Σ' τ 197; Moer. 211, 4 [τ 29 H.]. 2) Apollod. bibl. 1, 9, 16; Aphrod. FGrHist 386 F 1 (St. Byz. 150, 7 [α 557]) **1008** = Σ τ 196 **1010** 1) Ap. Dysc. pron. 74, 17. 75, 24. 2) Σ τ 198; Schol. **1011** cf. Σ τ 199; Schol. Pind. **1017** Schol.

997 τιτυρήνος H: Sop. Heins. | Degani Mac. Gl. no. 141 **998** ἡτιμάζετο H: Mus. (οι) et Ald. (spir. asp.) **1001** τί τῶ H: Voss.; confunduntur τιτώ et τίφ (Schm.) | πῶς H: Toup 4, 141 | τίνι H: accent. R. Kassel **1003** aut ἐν τοῖς ἔλεσι del. ut ditto. e gl. 1005 (Schm.) aut τίφειν· τοῖς ἔλεσι leg. (post Mus.) **1005** τίφια· H: <ε> M. L. West, interpunct. del. HSt. Thes. Ind. | τὰ errore om. Schr. **1007** τιφύς H: accent. Mus. | νέαλυς] ἐπιάλης Piers. p. 373 (R. Kassel cft. gl. ε 4612); an ἡπιάλης? **1009** h. e. τειχίζομαι (Ald.); Basil. habet ἀθανάτω σκέπη τειχίζομαι **1010** gl. totam del. Mus. | τύχῳ ad εἶω i. q. ὅ refert Schm. **1011** τλάθι H: accent. Mus. **1012** τλαιπαθές Salm., cf. gl. 1022 **1013** πονήσας ci. Alb. coll. gl. 1018; 'sine caussa, nam ἔργον τλάς i. e. ποιήσας' Schm. **1014** Alb. cft. gl. 73, ad quam v. adn. **1015** ingeniose, sed vereor ut recte, Schm. ci. ταλιθά· τὸ κοράσιον (Ev. Marc. 5, 41; cf. gl. Ev. Matth. [sic] ταλιθακούμ· τὸ κοράσιον ἀνάστηθι); tum ft. Σύροιο

- 1018 *†τλημαθειν†· ταλαιπωρεῖν (vg¹A⁸Br²⁰⁰), πονεῖν (Cyr. in xii proph. 2, 224, 11 ..)
- 1019 *τλημώνως· ἐλεινωῶς (Eur. Tr. 40) A¹⁰(vg²Br²⁰¹)
- 1020 *τληῖναι· ὑπομεῖναι g⁶Σ, τολμῆσαι, παθεῖν (A 534. E 383 ..) Ap.S.
- 1021 *τληπάθειαι· ὑπομοναί A⁹, ταλαιπωραίαι (Cyr. ador. 68, 185D)
- 1022 *τληπαθής· ὑπομονητικός (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 1038 [37, 1100, 11 M.]. Cyr. in xii proph. 1, 670, 1 ..) A⁷Br²⁰²
- 1023 τληῖσις· τόλμα. θράσος
- 1024 τλησίπονος· τολμηρός, καρτερικός (Opp. hal. 1, 35) D
- 1025 *τληῖτε· ὑπομείνατε (B 299) A¹³Br⁴⁶⁶ Hom.
- 1026 *τλητικῶς· ὑπομονητικῶς (Phil. quod omn. prob. 24 ..) Br³⁶⁹Σ
- 1027 *τλητῶν· ὑπομονητικῶν A¹²
- 1028 τμάγεν· διεχωρίσθησαν, διέστησαν, ἐτμήθησαν, ἐσχίσθησαν Ap.S.
(Π 374)
- 1029 Τμάριον· ὄρος Ἀρκαδίας
- 1030 Τμάριος· Ζεὺς ἐν Δωδώνῃ D
- 1031 τμήγας γατόμος· ἀροτήρ D
- 1032 τμήγος· [ἀρότης] βούτιμμα D
- 1033 τμήδην· τμητικῶς, τομῶς. ταχέως. ἀποκεχ(ω)ρισμένως. βέλτιον Hom.+Ap.S.
δέ, ὅσον ἐπιτεμεῖν καὶ οὐκ εἰς βάθος τρώσαι· ‘τμήδην ἀυχέν[εξ]’
ἐπῆλθεν’ (H 262)
- 1034 τμηθεῖσα· κοπεῖσα
- 1035 τμηθῆναι· <...>
- 1036 τμηῖξαι· τεμεῖν. <δια>λαβεῖν (Iliu persis fr. 4, 4 Bern.)
- 1037 τμήξας· τὰ αὐτά (Λ 146 codd.) Hom.
- 1038 τμητός· τμήμα

1018 E. Gud.531, 38; Zonar. 1735 1019 Σ τ 200 1020 Σ τ 201; Ap. S. 153, 17; Scholl.
1022 cf. Σ τ 202 1023 Zonar. 1735 (le. tantum) 1024 Schol. Opp. 1025 Schol.; cf. EM
761, 14 1026 = Σ τ 204 1028 Ap. S. 153, 19 1033 Σ τ 205; Schol.; Ap. S. 153, 18
1034 Su τ 714

1018 h.e. τληπαθεῖν (K) 1020 Alb. cft. gl. 1023 1021 τληπαθείαι H: accent. Mus.
1027 τλητῶν HA, sed prob. ad Ω 49 τλητῶν referendum 1028 Alb. cft. gl. α 7477. ε 4315
1029 Τμάρος (vel Τόμαρος) revera mons est apud Dodonam (v. test. ad gl. 1105), cuius τὸ
ἔθνικόν ἐστὶ Τμάριος, ut ap. Callim. fr. 23, 3 Pf. h. Cer. 51. Hsch. talem locum ft. male in-
terpretatus est; cf. ad gl. 978 et Hansen ad gl. ρ 509 1031 τμήγας γατόμος (sine inter-
punct. insequ.) H: Cunningham, nam γατόμος verbum poeticum est (le. tragico anonymo
tribuerat HSt. Thes. 3, 1408 e) | γατόμενος H: Mus. 1032 ἀρότης del. Schm. ut v.l. gl.
1031 ἀροτήρ; ἀρότου Mus. | Schm. cft. gl. 1038 1033 ἀποκεχωρισμένως H: Bos Obs. 190.
Kust. | τμήδην² nov. gl. H: contin. Mus. | ἀυχένες H: Mus.; δ’ ἀυχέν’ ex Hom. Jens. Luc.
227 1034 τμηθεῖσα | τ om. rubr., add. Mus. 1035 <κοπήναι> Mus. 1036 contin. H:
nov. gl. Mus. | <δια> Mein. 1857 p. 625 1038 τμητός adiectivum est, itaque τμητόν ci.
HSt., τμητύς Alb.; ft. f. l. gl. 1032 (cft. Schm.)

- Hom. **1039** *Τμῶλος· ὄρος (B 866 .) (A¹). καὶ ποταμός
 Ap. S. **1040** τὸ τὸ ἄρθρον οὐδέτερον προτακτικόν· [ἦ γὰρ] ‘τὸ μὲν ἦμισυ οἶ-
 νοπέδ<ο>ιο[ν]’ (I 579). καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτο· ‘<τὸ> μὲν οὐποτε
 φύλ<λ>α[τε] καὶ ὄξους φύσει’ (A 234–5)
1041 τοάκης· χιτῶν σχιστός
1042 τόβλικος· κρουματίου μίμησις
1043 *τὸ γε ἦγον· ὅσον δυνατόν (Cyr. in xii proph. 1, 269, 20–1 .)
 Br⁴²⁵[vg²A³Σ]
1044 τογέρα· μοιχός. λαλαχός
1045 τὸ δ’ αὐτό· τὸ αὐτὸ δέ. ὁμοίως δέ
1046 *τὸ δεῖν· τὸ δέον vg¹A³Br²⁰⁴
1047 τὸ δῆϊον· τὸ πολέμιον
 Hom. **1048** τόδ’ ἰκάνεις· ἐνθάδε ἦκαις (Ξ 298 .)
1049 τὸ ἐνσώματον· τὸ μετὰ σώματος (Greg. Naz. or. 28, 9 [36,
 37A M.])
1050 *τὸ ἠλύσιον· ὁ παράδεισος (Synes. prov. 2, 3 [p. 121, 17 Terz.].
 Anth. App. 672, 2) vgA¹Br²⁰⁵
1051 *τὸ ἦνυστρον· μέρος τῆς κοιλίας τῶν μηρυκωμένων A³
 LXX **1052** *τὸ θεέ· παραστάς (3. Regn. 14, 28) (g)A¹(Br²⁸⁵)
 Hom. **1053** τοί· οἱ (P 361 .). οὔτοι (A 447 .). καὶ σύνδεσμος παραπληρωμα-
 τικός (E 801 .). καὶ ἀντὶ τοῦ σοι (A 28 .)

1039 Schol.; cf. Ap. S. 153, 20 **1040** Ap. S. 153, 28 **1043** Σ τ 206 **1051** Poll. 2, 204;
 Schol. Nic. ther. 579 fin.; Ph η 205

1039 ποταμός susp. Cor. (prob. J. G. Schneider Theophr. 5, 525); expl. Scholiastae ὄρος
 Λυδίας, ἀφ’ οὗ καταφέρεται ὁ Πακτωλὸς ποταμός incuriose abbreviata esse videtur
1040 spatium unius litterae et τὸ H (pro spatio unius litterae et ὀ, quare rubricator τ non
 addidit): nov. gl. Mus. | ἦ γὰρ H: om. Ap. S., del. Schm. | ἦμισυ H: ed. 1520 | οἶνοπεδίον H:
 Mus. | <τὸ> Mus. | φύλατε H: Mus. **1041** τονάκης (i. q. Lat. tunica) Cor. ap. J. G. Schnei-
 der Gr.–Deutsch. Wörterb. Suppl. 179 | Alb. cft. gl. σ 3034 **1042** ft. τὸ βλίκος, cf. βλίτυρι /
 βλίτυρον i. q. χορδῆς μίμημα gl. β 754 (cft. Alb.). EM 201, 5. 43; ad talem conflationem v.
 Ar. fr. 914 K.–A. cum adn. **1043** δύναται vgAΣ **1044** λαλαχός] μαλακός HSt.; λάγνος
 Heins.; μάχλος anon. ap. Schm. aliter Schm. Philol. 11, 1856, 397 et in edit. ci. τὸ <ῥά οἱ>
 γέρα (δ 66) vel τὸ γέρας (Eur. Bacch. 1179)· μοῖρα, λάχος **1045** spatium unius litterae et
 τὸ H (pro spatio unius litterae et ὀ, quare rubricator τ non addidit): nov. gl. Mus. **1046** cf.
 V. Schmidt Sprachl. Unters. zu Herond. 118 sqq., praesertim 121 sub fin. locutio τὸ δεῖν pas-
 sim ap. Cyr. reperitur, sed δεῖν semper infin. est | Alb. cft. gl. δ 491 **1047** an ἔπλε)το
 δῆϊον (Opp. cyn. 2, 335)? | Alb. cft. gl. δ 777 **1048** τόδ’ in initio versus H (pro spatio unius
 litterae et ὀδ’, quare rubricator τ non addidit): nov. gl. Mus. | ἰκάνεις H: accent. Mus. | ἐνθα
 δὲ H: Mus. (ἐνθαδε: accent. Hansen) **1050** τὸ ἠλύσιον saepius cum verbo πεδίον vel sim.
 coniungitur **1051** τὸ] τ om. rubr. in initio versus, add. Mus. | μηρυκομένων H = A: Mus.
1052 τόθεε H: A | παραστάς H = gA: Perger, cf. Br; παραστάς def. Ernesti 268 ut a falsa in-
 terpretatione Theodoretī ad Ezech. 81, 1221B M. **1053** τοί· οἱ] τοῖσι H (τοῖσι leg. Schow
 perperam): Cunningham post Mus. et Schm. | τοῦ σοι] τούτοις H: M. L. West; ad τοῖσι
 (cf. gl. 1075) pertinere censet Schm.

- 1054** *τοιά<σδε>· τοιαύτας (g⁴) [τοιάσδε]
1055 τοιγάρ· τοιγαροῦν· σύνδεσμος (A 76 ..) Hom.
1056 *τοιγαροῦν· ὄθεν δή· ἢ οὐκοῦν vg¹⁰A²⁸Br²¹⁰Σ
1057 *τοιγάρτοι· καὶ γάρ <τοι>, τοιγαροῦν A³¹
1058 τοὶ δέ γε· ἐκείνοι δέ, ἢ οὗτοί γε
1059 τοιθορῦκτρα· ἢ τοὺς σεισμούςς ποιοῦσα
1060 τοιθορῦσσειν· σείειν
1061 *τὸ ἱερὸν· τὸ θεῖον vg¹A²²Br²⁰⁶
1062 τοὶ κεν· οἴτινες ἄν (B 346 ..) Hom.
1063 τοῖν· τί ποτε· Κρηῆτες D
1064 τοῖν· ἐκείνων (Λ 110 ..) Hom.
1065 *τοίνυν· διὰ τοῦτο A³⁰[vg¹⁷Br²¹²Σ]
1066 †τοινιστα† φράσαι· ἀγγελῖλαι· εἰπεῖν
1067 *τοῖο· τοῦτο<υ> vg¹³A²⁹Br²¹¹ ἢ αὐτοῦ (A 380) Hom.
1068 τοῖοι· τοιοῦτοι· ἀγαθοί (Γ 153 ..) Hom.
1069 τοῖον· τοιοῦτον (B 482 ..). οὕτως (X 241). ἀγαθόν (Ψ 16). τοῦ- Hom.
 τον· τάσσεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ
1070 τοῖος· τοιοῦτος (Δ 289 ..) Hom.
1071 τοίοις δέ· τοιούτοις δέ (Opp. hal. 3, 337) D
1072 *τοίους· τοιούτους (A 262 ..) g⁹A²⁷Br²⁰⁹ Hom.
1073 τοὶ ῥά· οἴτινες δή (Λ 8) Hom.
1074 *τοῖς· τούτοις (B 433 ..) g¹⁵ Hom.
1075 *τοῖσι· τοῖς σοῖς (α 295 ..). ἢ ἔν ἑαυτοῖς A²⁶Br²⁰⁸[g⁸]. ἢ A²⁶ ἐν Hom.
 τούτοις (A 68 ..) A²⁶g⁸ν^{τοβ}Br²⁰⁸
1076 τοῖς τῆδε· τοῖς ἐνθάδε
1077 τοῖς τυχοῦσι· τοῖς ἐντυγχάνουσι (Greg. Naz. c. 1, 1, 5, 81 [37, 436, Greg.Naz.
 4 M.])

1056 Σ τ 209 **1062** cf. Schol. **1065** Σ τ 211 **1067** Schol. **1068** Schol. **1069** Scholl.
 B. X; Schol. AbT ad Ψ 16a **1070** cf. Schol. **1071** Schol. Opp. **1072** = Schol.
1075 Schol. min. (P. Oxy. 2405, 27) ad A 68; Su τ 831

1054 le. τοῖα, correctio ad fin. τοιάσδε H: Cunningham (cf. Hansen ad gl. π 2415); g habet
 τοια και τοιαδε· τοιαυτα; ‘videntur τοῖα et τοῖας coaluisse’ Schm. (h.e. τοῖα· <... τοῖας>)
1056 ἢ om. KΣ | οὐκοῦν H: Pears. 660. Alb. **1057** expl. καὶ γάρ, τοιγαροῦν H: A; cf. Den-
 niston Gr. Part. 113, 566–7 **1058** τοιδέγε H: vel τοιδέ γε (Schm.) vel τοὶ δέ γε leg.; neutrum
 repperi **1059–60** cf. Schwyzer Gr. 1, 647 a) 1 **1061** τὸ ἱερὸν saepissime i. q. templum;
 adiective reperitur ap. Hippocr. ad ὀστέον, ap. Cyr. ad γράμμα et sim. **1062** τοῖκεν H:
 Mus. **1063** v. ad gl. 959; τ(ι) ὄν; Baun. 1914–16, 228; ‘unklar’ Schwyzer Gr. 1, 617 not. 6
1064 gl. totam del. Mus. (antea ci. τοῖο, sed cf. gl. 1067) | ἐκείνου H: Schm. **1065** διατοῦτο
 H: A; δια γαρ τουτο vgBrΣ **1067** τοῦο· τοῦτο H: K; Schm. tamen censet gl. esse confu-
 sionem verborum τοῖον (E 7 ..) et τοῖο **1068** gl. totam del. Mus. **1069** τοῖον H: accent.
 Mus. | τοῦτον nov. gl. H: contin. Mus. | ἐπὶ θαυμασμοῦ] Hansen cft. gl. 1188 **1070** gl. to-
 tam del. Mus. **1071** τοιοῖς H: accent. Schm. tacite **1072** gl. totam del. Mus. **1075** ‘Con-
 fundit τοῖσι et τεοῖσι’ Schm. | ἑαυτοῖς] αὐτοῖς K **1076** τοῖς· H: interpunct. del. Ald.

- 1078** τοιχοδιφήτωρ· τοιχωρούχος
 Hom. **1079** τοίχος· τοῦ πλοίου ἢ πλευρά (O 382 ..)
1080 *τοιχωρούχος· ληστής (Ar. Plut. 204) vg²⁰A³²Br²¹⁴[Σ], κλέπτῃς g²⁰Σ
 D **1081** τοίως· ἰσχυρῶς, καλῶς, ἀκριβῶς (Ap. Rh. 3, 1399)
 D **1082** τοκάδεο· ἔγκυοι
 Hom. **1083** τὸ καί· διὸ καί (Γ 176 ..)
1084 τὸ κατὰ γὰς ξίφος· θηρίδιον σκολοπένδρα ὅμοιον
1085 τοκέες· πατέρες, γονεῖς
 Hom. **1086** *τοκεῦσι· γονεῦσιν (Δ 476 ..) gA^{2ν}το¹⁹Br²¹⁶. ἐγγόνοις
 Hom. **1087** *τοκέων· γονέων (O 660 ..) (vgA¹Br²¹⁵Σ)
 Hom. **1088** τόκος· γένεσις (ο 175)
 Hom. **1089** τὸ κρήγυον· τὸ ἀληθές (A 106)
 D **1090** τὸ κῦρος· ἡ ἔξουσία, ἡ δεσποτεία (Plat. Gorg. 450 e)
1091 ἦτόλαϕ· τότε (Pind. Ol. 6, 112 = 66. Epicharm. fr. 145 K.–A. ..)
 Eur. **1092** τὸ λαιόν· τὸ ἀριστερόν (Eur. Suppl. 705 ..)
1093 ἦτο λέσπευσενϕ· εἰργάσατο
 D **1094** τολμήσω· καρτερήσω (Aesch. Sept. 1058)
 D **1095** τολμητίας· προπετής, αὐθάδης, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπιχειρῶν (com. ad. fr. *430 K.–A.)
1096 τόλυξ· αἰδοῖον
 LXX **1097** *τὸ λοβόν· τὴν ἀρχὴν τοῦ ὠτός (Exod. 29, 20 ..) A⁶
 D **1098** τολύπαι· τὸ κατασκευαστὸν ἔριον (Soph. fr. 1102 R.)
 +Hom. **1099** τολυπεύειν· ταιλαιπωρεῖν, μοχθεῖν, στρέφειν, μηχανᾶσθαι, ἐργάζεσθαι (Ξ 86)
1100 *τολύπευμα· τὸ κατασκευαστὸν ἔριον vg¹A⁸Σ
1101 *το[πο]λυπεύσας· κατεργασάμενος (Eur. Rhes. 744) A³
 Ap. S. **1102** τολύπευσεν· ἐξεργάσατο (Ω 7 ..)
1103 τολυπευτικώτατος· ἐργαστικώτατος, ἐπιτελεστικώτατος

1078 Theogn. can. 135 (p. 25, 3 C.) **1080** Σ τ 212; Theogn. can. 491 (p. 86, 32 C.) **1083** cf. Schol. **1086** Schol. **1087** cf. Σ τ 213; Schol. Γ 140 **1089** Schol. **1094** = Schol. Aesch. (b) **1098** cf. Schol. Ξ 86 **1099** EM 761, 52; Σ τ 216; Schol. **1100** Σ τ 218 **1102** Ap. S. 153, 32; Schol.; plura ap. Dyck ad Heliod. fr. 40

1078 τοιχορούχος H: Mus. **1079** ἦ H: Mus. **1081** τοίως H: accent. Mus. **1082** τὸ κάδεο H: Mus.; Laconice vel Eleaticae (Thumb 1, 91. 243) | ἔγκυος H: Alb. **1083** τόκαι· δίοκαι H: Mein. Zt.schr. f. d. Alt.wiss. 7, 1849, 415 **1084** καταγὰς H: Mus. | σκολοπένδρα H, corr. m. 1 **1087** τοκήων KΣ (Γ 140 ..) **1089** de interpret. Homeri (recte ἀγαθόν) v. Leum. Hom. Wört. 33–4 **1090** ἦ? | ἦ ci. Hansen **1091** h.e. τόκα (Mus.) **1093** τολέσπευσεν Mus.; v.l. gl. **1102** **1095** προπέτης H: accent. Schm. tacite **1097** λωβόν H: Mus.; λοβόν neutrum non reperitur (i. a. cf. gl. λ 1187); τὸ(ν) contra ord.; ὑ)πὸ λοβόν Schm. (coll. Aesch. Eum. 158, sed ibi λοβός i. q. iecur) **1098** τολύπη Salm. | expl. huius gl. ad gl. **1104** et huc inde τὰ – καλοῦσιν trsp. Biel | κατασκευάστον H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. **1100** κατασκευάστον H: accent. Mus. **1101** τοπολυπέσας H, τολυπεύσας A: Mus. **1102** v.l.: gl. **1093**

- 1104 τολύπη· τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ἃ καὶ βήρηκας καλοῦσιν. D
καὶ ἀγαθίδιον στήμονος, ἢ ῥοδάνης (Ar. Lys. 586)
- 1105 Τόμαρος· τὸ ἐν Δωδώνῃ ὄρος. καὶ προφήτης. καὶ ἱερεὺς. καὶ D
θύτης. καὶ μάντις
- 1106 τὸ μεταξύ· τηνικάδε
- 1107 τὸ μελάνδρους· τὸ μέσον τοῦ ξύλου· διὰ τὸ εἶναι εὖτονον τοῦτο Hom.
τὸ μέρος. ἄλλοι δὲ διαστειλαντες τὸ μέλαν δρυός εἰς δύο μέρη
λόγου ἀποδεδώκασιν τὸ μέσον τῆς δρυός μέρος μέλαν εἶναι καὶ
ἄσηπτον διαμένειν (ξ 12)
- 1108 τομεύουσι· τέμνουσι
- 1109 τομεύς· τμητής, ἦγουν ὁ τέμνων (trag. ad. fr. 412 K.–S.)
- 1110 τομή· ἢ ῥίζα, ὅθεν ἐτμήθη (A 235). καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ξίφους Hom.+D
(Soph. Tr. 887)
- 1111 τόμια· τὰ ἀποτμήματα, καὶ ἀκρωτηριάσματα τοῦ νεκροῦ (Ar. D
Lys. 186). οἱ δὲ τὰ ἱερά, ἃ σφάζοντες ὀμνύουσιν (Aeschin. 2, 87)
- 1112 *τό μοι· τοῦτό μοι (Π 55) vg^{τοῦ7} Hom.
- 1113 *τόμος· χάρτης (1. Esdr. 6, 22). ἢ ἰό τέμνων (Plat. Tim. 61 e) Br³³⁶ LXX+K
- 1114 τόμουροι· προφήται. ἱερεῖς. οἰωνοσκοποί. διάκονοι (π 403 v. l.) Hom.
- 1115 *τομώτερος· ὀξύτερος, ἰδυναίμενος τέμνειν (Er. Hebr. 4, 12) N.T.
[vgA¹Br²¹⁸]
- 1116 τόν· ἄρθρον ἄρσενικὸν προτακτικὸν πτώσεως αἰτιατικῆς (E 146 Ap.S.
. .). ἢ τοῦτον (T 96 . .). ἢ *ὄντινα (A 36 . .) g³
- 1117 τοναία· φωνῆς τάσις (Alex. fr. 174, 2 K.–A.) D
- 1118 τὸν ἀφ' ἱεράς· γραμμὴ τις <ἐν> τῇ παιδιᾷ τῶν πεσσῶν, ἱερά κα- D
λουμένη (Men. fr. 205 K.–A.)
- 1119 τὸν δ' ἄρ' πρὸς τοῦτον δέ (A 148 . .) Hom.

1104 Ael. Dion. β 13; Tryph. fr. 118 Velsen 1105 Strab. 7, 7, 11, p. 328, 21 C.; St. Byz. 628, 3; Eust. Od. 1760, 46 (2, 72, 35 St.) 1107 de Aristarchi et Cratetis interpr. v. Schol. BHQ 1110 cf. Schol. 1111 Eust. Od. 1671, 61 (1, 398, 4 St.); Schol. Aeschin. 2, 87 (195) 1112 Schol. 1113 Ammon. 476; Ioh. Philop. de voc. (rec. A) τ 7; Su τ 756 1114 Strab. 7, 7, 11, p. 328, 27–329, 6 C. 1115 aliter gl. Apost. 245 1116 Ap. S. 153, 21; Schol. A 36 1117 Σ'' (Ph 594, 22. E. Gen. [EM 761, 56]) 1118 Σ'' (Ph 594, 20. Su τ 758) 1119 cf. Schol.

1104 βήρηκας H: Salm. Plin. exerc. in Solin. p. 90aA | Sop. cft. gl. β 572, Alb. gl. β 213 | cf. Lob. Aglaoph. 1076 | v. ad gl. 1098 1105 τομαρός H: accent. Mus. | cf. gl. 1114 et adn. ad 1029 1106 τομέταξο H: Mus.; hoc tamen vix τηνικάδε significat, etiam minus τὸ μέταξε (Mein. 1857 p. 625; cf. gl. 96 et West ad Hes. op. 394) 1107 μέλαν δρυός H: Mus. | μελάνδρους H: Mus. | δύο] ἢ H ut vid. (non β): Mus. | μέσον] μέλαν H: Alb. | μελανεῖναι H: Mus. | ἄσι, sscr. π., H: Mus. 1109 Alb. cft. gl. ε 1736 1111 τομία H: accent. Pears. 660 | σφάζονται H: Mus. | Schm. cft. gl. ε 3375 1113 duas significationes coniunctas esse, accentus discrimine amisso, notat Alb. 1114 Alb. cft. gl. 1105 1117 φωνὴ στάσις H: HSt. Thes. 3, 1283f 1118 τόν· H: interpunct. del. Ald. | ἀφιερὰς H: Mus. | <ἐν> Mus., ut Σ'' | πιδία H: Mus. | ἱερά: accent. Mus. | v. Kassel ad Men. 1119 τόνδαο H: Mus. (oblitus tamen ὁ mutare: vidit Hansen)

- Att. **1120** *τὸν εὐθυτενή· τὸν ὀρθόν (Cyr. trin. p. 504, 16 [2, 138 Dur.]) A¹²
1121 *τονθορούζει· ἀτάκτως λαλεῖ. γογγύζει vg¹A⁸Br³⁴³Σ. ψιθυρίζει
 vg¹A⁸Σ. καὶ τονθρίζει τὰ αὐτά
- D **1122** τονθρῦς· φωνή
1123 τόνθων· παρὰ Κορίννη (PMG fr. 685) ἐπὶ νοτιαίου κρέως τὸ
 ὄνομα
- D **1124** τόνος· ἔντασις, ἰσχὺς, ῥώμη, δύναμις (Dem. 18, 280. Aeschin. 3,
 210)
- D **1125** τόνους· τὰς κειρίας, ἀπὸ τοῦ τετάσθαι
1126 τὸν ὀπισθότατον· τὸν ὀπίσω, τὸν τελευταῖον, τὸν ἔσχατον
1127 τὸν οὐδόν· τὸν βατήρα. ὁδοποιόν
- Hom. **1128** τὸν ῥα· τὸν δὴ (Π 228 v. 1.)
1129 τὸν σόν· τὸν ἴδιον
1129x <τὸν> τέρ[τρει]μονα· τὸ τέλος
- Hom. **1130** τό νυ γὰρ κατεάξαμεν· τοῦτο γὰρ τὸ δόρου κατεάξαμεν (N 257)
1131 *τόνω· λίαν g⁴A¹³Br²¹⁹ †τέρατι†
1132 τοξεύομαι· ἀποστεροῦμαι
1133 τοξεύοντο· τόξα ἔτεινον
- D **1134** τοξίου βουνός· τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Σικυῶνι. βέλτιον δὲ
 ἀκούειν τὴν ἐν Δελφοῖς Νάπην λεγομένην· ἐκεῖ γὰρ καὶ ὁ
 δρᾶκων κατετοξεύθη. καὶ ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς τάφος ἐστὶ τοῦ
 Πύθωνος
- Hom. **1135** τόξον· κυρίως αὐτὸ τόξον (B 718 . .). δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τοξικὴν
 ἔμπειριαν (B 827), καὶ αὐτὰ τὰ βέλη (O 709)
- D **1136** τοξοποιεῖν τὰς ὄφρῦς· συστρέφειν αὐτάς (Ar. Lys. 8)
 D **1137** τοξόται· οἱ δημόσιοι ὑπηρέται (Ar. Ach. 54)

1121 Σ τ 221; Phryn. praep. soph. 115, 10 **1124** cf. Σ τ 222 **1125** Poll. 10, 36 **1128** cf. Schol. **1131** Ap. Dysc. adv. 167, 2 τόνω adv. (ft. ap. Hippocr. prorrh. 1, 36 [5, 518, 12 L.], ubi ξὺν τ. codd., ξὺν om. Galen. ad loc. 16, 585 K.) **1134** Theogn. can. 229 (p. 42, 22 C.); Schol. Pind. Pyth. 1 inscr. (b) (2, 7, 15 Dr.) **1135** Schol. B 827 **1136** Schol. Ar.; Phryn. praep. soph. 43, 13; Σ''' (Ph 595, 3. EM 762, 8) **1137** Schol. Ar. (ii) (Su τ 771); ft. Ph 594, 2 (le. τολοται)

1120 contin. H: nov. gl. Ald. **1121** ἀτάκτως H = A, ὑπόπτως vgBrΣ | τονθρίζει | τονθο-
 ορίζει Mus.; τονθρῦζει Schm. (cf. Herond. 8, 8) **1123** νοτιβίου H: Mus. **1126** ad
 Θ 342 τὸν ὀπιστάτον (Schol. τὸν τελευταῖον) referunt Pears. 660. Schm. | cf. gl. o 1026
1127 ὁδοποιόν hic non aptum, nisi quis de οὐδόν = ὀδόν q 196 somniabat **1129x** nov. gl.
 et le. suppl. Cunningham ([τρει] Mus.) coll. gl. 543 et Cyr. g^{too4} τον τερμονα· τον καμπτηρα.
 aliter Schm., qui censet (Philol. 11, 1856, 397) confusas esse gl. τὸν σόν et τέλσον· τέρμονα,
 τέλος, πέρατα (gl. 447; cf. ad gl. 1131) **1130** τονὸν H: G. **1131** τέρατι | δυνάμει Biel coll.
 Cyr. Br; πέρατα ci. et ad gl. 1129 transp. Schm. (at numerus obstat) **1133** τοξεύομαι
 sensu medio non reperitur: an τόξευον[το] (dittogr.)? **1134** τοξίουβουνος H: Mus.;
 Λοξίου Dobree Adv. 1, 582; βωμός L. Dind. 7, 2293 c (Mein. 1857 p. 625 [sed in ed. Callim.
 154–5 Musuri lect. defendit]), sed cf. gl. β 946 **1136** τοξοποιεῖν· τὰς ὄφρῦς (sine inter-
 punct. insequ.) H: Heins. Pears. 661 **1137** v. RE 6A, 1855–8

- 1138 τοξότα λωβητήρ· διὰ τόξων λωβώμενε, καὶ βλάπτων· ἀφ' οὗ τὸν δειλὸν λέγει (Λ 385) Hom.
- 1139 τοξότης· πολεμιστής
- 1140 τόξου πήχυν· τὸ ὄλον τόξον, κατὰ ἀντεπέκτασιν τῆς νευροῦς (Λ 375 ..) Hom.
- 1141 τό οἱ· ὄπερ αὐτῶ (A 325) Hom.
- 1142 τὸ ὄντως· τὸ ἀληθῶς (Plat. Phileb. 37 b ..) D
- 1143 *ἴτοσσαῖ μέμηλε· τοσαῦτα φροντίζει (B 25 ..) [vg^{τοῦ5}A^{τοῦ14}] Hom.
- 1144 τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοί· τὸ κατὰ δύναμιν
- 1145 τοπάζει· εἰκάζει. ἰδρύει. ὑποπεύει. στοχάζεται ἢ ἴθοθάζει† D
- 1146 *τὸ παράπαν· παντελῶς vg³Br³⁷¹
- 1147 τὸ πάροιθεν· τὸ πρὸ τούτου (α 322 ..) Hom.
- 1148 τὸ παρὸν εὖ τίθεσο· παροιμία, ἧς καὶ Πλάτων ἐν Γοργία (499 c) μνημονεύει Prov.
- 1149 τοπάσαι· ὑπονοῆσαι. ὑπολαβεῖν (Plat. leg. 691 d) D
- 1150 *τοπαστέον· ὑποληπτέον. ὑπονοητέον vg¹A⁴Br²²⁰
- 1151 τὸ περιόν· πλῆθος (Dem. 27, 36 .. Iob 27, 3) D/LXX
- 1152 τοπήια· ὄπλα νεῶς, σχοινία, τοπεῖα, κάλοι (Callim. h. Del. 315) D
- 1153 τὸ πρὸς ἀκτίνα· τὸ πρὸς ἀνατολήν
- 1154 *τὸ προμηθέ[υ]ς· τὸ προνοητικόν (Thuc. 4, 92, 2. Cyr. ador. 68, 900C) A⁵Br⁴²⁷
- 1155 τὸ προσεχές· τὸ ἐγγύς
- 1156 τὸ πρῶτον· τὸ πρᾶξίματον
- 1157 ἴτὸ πυργίαις†· ἐμπυρισμοῖς
- 1158 *τό ῥα· ὄπερ δὴ (Ξ 172 ..) A⁸Br²²²(Σ) Hom.
- 1159 τόρβηλος· μεμψίμοιρος
- 1160 Τόργιον· ὄρος ἐν Σικελίᾳ, ὅπου νεοττεύουσιν οἱ γῦπες. ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι D

1138 Schol.; cf. Ap. S. 154, 1 1140 cf. Schol. 1141 = Schol. 1143 cf. Schol. 1145 cf. Σ" (Ph 595, 7. Su τ 773. EM 762, 12); Poll. 9, 151 1146 Su τ 775 1147 cf. Schol. Opp. hal. 4, 140 1148 Su τ 779 τὸ π. εὖ τίθεσθαι; Σ" (Ph 595.12. Su τ 778) τὸ π. εὖ ποιεῖν 1149 cf. Σ" (Ph κ 510. Su κ 1157. Schol. Plat. rep. 405 d) [Phryn. praep. soph. fr. *321] 1150 Zonar. 1739 1152 Schol. Callim.; Harp. 290, 5 [τ 16 K.] (epit. = Su τ 782. Ph 595, 18. EM 762, 20); Theogn. can. 778 (p. 128, 21 C.) (leg. τοπεῖον) 1158 Σ τ 225

1138 τοξότα· λωβητήρ (sine interpunct. insequ.) H: Pears. 661. Jens. Luc. 228 | λωβίμενε H: Mus. 1140 πήχyu H: Mus. | ἀντεπέκτασιν H ut vid.: Mus. | νεύρωσ H: accent. Mus. 1141 τὸ οἱ H: Mus. 1143 τόσσα H, τὸ ὅσα A] h. e. τόσσα (Mus., cf. vg) 1145 ἰδρύει] 'Alludere videtur ad v. τόπος, q. d. locare' Alb. | τωθάζει (ineptum) vel del. ci. Alb.; prob. corruptio lemmatis est, cf. Hansen ad gl. σ 244 | Alb. cft. gl. α 8131. ε 6632 1148 contin. H: nov. gl. Mus. | παροῦν H: Mus. | εὐτίθεσο H: Mus. | τὸ π. εὖ <ποιεῖ τὸ παρὸν εὖ> τίθεσο recte Heins.; corruptio antiqua est, cf. testt. 1149 Alb. cft. gl. υ 774 1152 ὄπλ. .εῶς H: Mus. | τοπεῖα] στυπεῖα G. | cf. Boeckh Urkunden 144 1153 cf. gl. 812 1154 προμηθεὺς H: K 1157 h. e. >το πυργ<α>γίαις (Alb. coll. gl. π 4432) 1158 τὸ ῥα H: accent. Schm. 1160 γῦπες H: accent. Mus. | cf. gl. 1161

- D **1161** τόργος· εἶδος γυπὸς αἵματορ(ρ)όφου. ἔστι δὲ καὶ ὁ γύψ παρὰ Σικελιώταις (gl. Ital. 255 K.–A. Callim. fr. 647 Pf.)
- 1162** τορεῖν· τορῆσαι, τρῆσαι, τεμεῖν
- D **1163** τορέλλη· ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ Θορακικόν
- 1164** †τορκιμόν†· τὸ βαρὺ καὶ μισητόν
- Att. **1165** τόρμη· εὐθύς δρόμος κατὰ τέχνην. καὶ <σ>τροφή. καὶ σύμπας <δρόμος>
- 1166** τορμίζ· ἡ δέσποινα
- Att. **1167** τόρμος· ἡ πλήμνη τοῦ τροχοῦ, εἰς ἣν ὁ ἄξων <ἐνήρμουςται>
- 1168** *τορνεύει· γλύφει vg³A⁹Br²²³Σ
- 1169** τορνευταί· γλύπτται
- D **1170** τόρνος· ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ᾧ τὰ στρογγύλα σχήματα περιγράφεται
- 1171** τορνῶσαι· περιγράψαι. κυκλῶσαι
- 1172** τορνῶσας· τῷ κύκλῳ περιγράψας (Nonn. Dion. 5, 63)
- 1173** τορνοῦμαι δὲ πρὸς μέτρον· ἀντὶ τοῦ περιγράφομαι
- 1174** *τὸ ῥόθιον· τὸ κῦμα (Ar. Equ. 546. Cyr. trin. p. 385, 7) A⁴
- 1175** *τορόν· λιθ(οκοπ)ικὸν σκεῦος (Philyll. com. fr. 17 K.–A.). ἡ ἤμεγαλόφωνον (Cyr. in Esai. 70, 1193A) A¹⁰(vg¹)
- D **1176** τορόνος· τόρνος. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 152 K.–A.)
- D **1177** τόρος· ἐργαλεῖον φρεωρουχικόν (Philyll. com. fr. 17 K.–A.). καὶ εἰς ὃ ὁ στελεὸς ἐμβάλλεται
- 1178** *τορόν τι· ὄξεια (Cyr. ador. 68, 429A) A⁵
- 1179** †τοροφ† ἐργαλείω. ὄξει, ἀκριβεῖ, τρανῶ, ἰσχυρῶ, μεγάλω
- Hom. **1180** τόρρα· ὅπερ δῆ (Π 228 v. 1.)

1161 Schol. Theocr. 2, 112; Schol. Lycophr. 88; Su τ 788; Ph 595, 24. Cypris trib. lex. rhet. ed. Bekker Anecd. 3, 1095 **1165** cf. Paus. τ 39 **1167** Paus. τ 40 **1168** Σ τ 226 **1172** cf. Schol. Ψ 255 **1175** 1) Eust. Od. 1533, 10 (1, 212, 18 St.). 2) E. Gud. 532, 37 **1177** E. Gud. 532, 31; EM 762, 32; Ph 596, 6; Poll. 7, 192

1161 τοργός H: accent. Mus. | <ρ> Mus. | cf. Pfeiffer ad Callim. D. A. W. Thompson Gloss. Gr. Birds 284–5; de falsa Cypris attributione in γλ. κατὰ πόλ. v. Latte Kl. Schr. 634 **1162** Alb. cft. gl. ε 6633 **1163** τορελλη H: accent. Salm. | cf. Bühler Zen. Ath. 5, p. 127 **1164** τὸ ῥίγιον (Λ 405) Schm. **1165** <σ> Scal. Heins. Salm. | <δρόμος> Kust. (similiter Voss.); Alb. tamen censet id tacite repetendum esse (cf. adn. ad gl. 76) **1166** δομορτίς (Aeolice) ci. Schm., cf. gl. δ 2182 **1167** < > Brun., cf. test. **1168** τορεύει KΣ recte, cf. gl. 1169 **1169** τορνευταί Alb., recte, cf. gl. 1168. v. ll. in Marc. Ant. 5, 1, 6 **1172** περιέγραψεν H: Mus.; possis etiam τορνῶσατο· κ. περιέγραψεν (Nonn. Dion. 4, 263 ..) **1173** τορνῶμαι H: Schm. **1175** confunduntur τόρον et τορόν (Schm.) | <οκοπ> Pears. 661. Hemsterh. ad Poll. p. 831 not. 7 coll. Eust. (qui dicit ἐργαλεῖον φρεωρουχικόν ἢ λιθοκοπικόν ... σκεῦος, cf. gl. 1177) **1177** φρεωρουχικόν H: Mus. | καὶ κτλ.] ad τόρμος **1178** τορόν τι H, τοροντι A] τοροτίξ (Ar. Av. 260) Schm., fav. ord.; τι· ὄξύ Mus.; · τὸ ὄξύ (Opp. cyn. 1, 181) Arnald. Lect. 129 **1179** τορόω· ἐργαλείω (sine interpunct. insequ.) H: Voss. | h. e. τορῶ (HSt. Thes. 3, 1314 d); hoc et τόρῳ confunduntur (Schm.)

- 1181** ἴτορτυρατ᾽ τῶν κεραμίων παραμῆκης πυθμῆν
1182 τορτυρόμενον νιφόμενον
1183 τορῦνη· σιτῶδές τι
1184 τόσα καὶ τόσα· ἢ τοσαῦτα (Plat. Phaedr. 271 d . . Dem. 57, 29) D
1185 *τὸ σέλας· ἢ ἐκλαμψις (Cyr. in xii proph. 1, 667, 23 . .) vg²A⁸Br²²⁵
1186 *τὸ σίνεσθαι· τὸ βλάπτεσθαι [A⁷]
1187 τὸ σκάφος· τὸ πλοῖον
1188 *τόσσον· τοσοῦτον A⁹Br²²⁴(vg¹), τηλικούτον (A 64 . .). λέγεται Hom.
καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ
1189 τὸ σὸν μένος· τὴν σὴν ὀργήν (A 207 v. l.) Hom.
1190 τοσοῦτον· ὄλον τοῦτο
1191 *τὸ σταῖς· τὸ ἄλευρον vg³A¹⁰Br³⁷⁴
1192 *τόσση μάλλον· ὄσση πλέον [v]g⁵A¹²Br²²⁶
1193 τὸ τάχος· συντόμως (Exod. 32, 7 . .) LXX
1194 τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν· εὐρὺ καὶ μέγα μοι χάσμα γῆς Hom.
γένοιτο, ἵνα με δέξηται· ὅπερ ἐστὶν ἀποθάνοιμι (Δ 182 . .)
1195 τὸ τεῦχος· τὸ σκεῦος
1195x τὸ τηνικάδε· τότε δέ, εὐθέως δέ (Cyr. in xii proph. 1, 32, 29 . .)
1196 *τὸ τηνικαῦτα· τὸ τότε (Greg. Naz. or. 40, 24 [36, 392C M.]. Cyr.
in Psalm. 69, 1005C . .) vg⁴A⁵Br²²⁷
1197 τὸ τί· διατί (Ar. Pac. 696 . .) D
1198 τοῦ· ἄρθρον προτακτικόν (A 340.) Ap. S.
1199 τοῦ δὴ πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴενται· τοῦ καλουμένου κομήτου Hom.
ἀστέρος (Δ 77)
1200 τοῦμα· στόμα D
1201 *τοῦμοῦ· τοῦ ἐμοῦ vg¹⁰A²⁴Br²⁴⁴
1202 *τοῦμφανές· φανερόν g²A¹⁶
1203 τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἴσταμένοιο (ξ 162 . .)· τὴν τρι- Hom.
ακάδα λέγει. τὸν μῆνα ἔχειν φησὶ ἡμέρας εἰκοσιεννέα, ὥστε
τὴν τριακάδα μέρος ἔχειν καὶ τοῦ παρωχηκότος καὶ τοῦ
ἐπιόντος μηνός

1183 Theogn. can. 697 (p. 115, 15 C.) **1188** Schol.; cf. Ap. S. 154, 3 **1189** = Schol.
1191 Ep. Hom. ad A 20 (a1) **1194** cf. Schol. **1196** Su τ 808 (le. tantum) **1198** cf. Ap.
S. 153, 25

1181 v. l. gl. γ 857 γοργύρα (cf. etiam gl. α 7086) | παραμῆκης H (leg. Cunningham); περι-
Mus., προ- error est ed. Alb. **1184** an del. ἢ vel lac. stat. ad fin. (e. g. <ἢ τηλικάῦτα>), cf. gl.
1188)? **1186** βλαπτον A, unde βλάπτειν ci. Drachmann, ut gl. ε 5535 quam cft. Schm.
1188 τόσον vg | fin. cf. gl. 1069 **1194** τὸ τομοιχάνοι H: Mus. | εὐρυνάχθων H: Mus. (χθῶν
accent. Ald.) | με] μοι H: Mus. **1195x** gl. totam om. Ald. (agn. Latte) **1199** δὴ] δέ τε
Jens. Luc. 228 (ut Hom.) | σπινθήρος H: Ald. | ἴενται H: spir. asp. Alb. tacite **1201** τοῦ
μοῦ H: Mus. (prim. accent. del. Ald.) **1203** φθίνοντος Ald. (litterae θί in H hic ἢ simill-
mae sunt) | εἰκοσιεννέα] ᾗθ' H: expl. Mus.

- 1204 *τοῦμπαλιν· τὸ ἐναντίον, ἀνάπαλιν vg⁵A¹⁸(Br²³¹), ἔπειτα πάλιν A¹⁸
- Hom. 1205 *τοῦνεκα· τούτου χάριν g⁴A¹⁷Br²³⁰Σ, τούτου ἔνεκεν (A 291 ..) (vg⁴Br²³⁰)
- D 1206 τουνή· σύ. Λάκωνες
1207 τοῦ παντὸς ἀξιόλογον· τοῦ παντὸς κύριον
1208 *τοῦθρον· τὸ ἔργον vg¹A¹⁴Br²²⁸, κατὰ συναίρεσιν τῶν φωνηέντων vg¹A¹⁴
- Eur. 1209 τοῦρθόν· τὸ[ν] ὄρθ[ρ]όν (Eur. fr. 206, 4 K.)
- Ap.S. 1210 τούς· ἄρθρον προτακτικόν (E 271 ..). καὶ ἀντὶ τοῦ οὓς (X 48 ..). καὶ ἀντὶ τοῦ τούτους (K 322 ..)
- 1211 τουσείρ· φύσκη πλήρης κριμνῶν, στέατος, αἵματος
- D 1212 τούς ἐμβόλους· τὰ ἔμβολα τῶν νεῶν (Hdt. 1, 166, 2). καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν
1213 τούς ἐν τέλει· τούς ἐν τιμῇ καὶ ἀρχῇ
1214 τοῦσχατον· τὸ ἔσχατον, καὶ μέγιστον
1215 τουτάκισ· τοσαυτάκισ, ὅπερ ἔστιν (<...>
1216 *τουτί· τοῦτο g⁷A²⁰Br²³³
1217 τοῦτις· ὁ κόσσυφος
1218 *τοῦτο μέν ποτέ μέν vg⁸A²¹Br²⁴³
- Prov. 1219 τοῦτο Πύθιον· τοῦτο πρῶτον καὶ ἔσχατον
- D 1220 τουτῶ· ἐντεῦθεν. Λάκωνες (Sophr. fr. 81 K.–A.)
1221 τοῦφος· τάφος
- Ap.S.+D 1222 τόφρα· ἐν τοσοῦτω. ἕως τούτου τοῦ χρόνου (N 83 ..). καὶ <ἔστιν> ἀνταποδοτικόν <τοῦ ὄφρα> (A 509 ..) ἢ ἄχρι, ἢ ἕως. ἢ ἵνα (Ap. Rh. 3, 807)
- Hom. 1223 *τόφρα δέ· τηνικαῦτα δέ (M 12) vgA¹Br²⁴⁹
- D 1224 τραγαλέον· διερωγότα

1204 E. Gud. 533, 39; Phryn. praep. soph. 4, 3; Schol. rec. Aesch. PV 202 1205 Σ τ 229; Schol. (et P. Oxy. 2405, 96) 1210 Ap. S. 153, 26; Su τ 831 1219 Su τ 175. Zenob. 6, 15. Prov. Bodl. 894 1222 Ap. S. 154, 5; Schol. A 509; EM 763, 7 1223 Schol.

1206 τουνή Mus., τουνή Ald.; sed cf. Thumb 1, 76 (1, e) 1207 contin. H: nov. gl. Mus. 1209 τοῦθρον· τὸν ὄρθρον H: Schm. Philol. 11, 1856, 396; τοῦρθριον· τὸν ὄρθρον Mein. 1858 p. 554 (cf. Ph 347, 1) 1211 τουσείρ vel τουσείρ Schm. post Voss., secundum ord. | κρημνῶν H: Sop. Pears. 661 1212 καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν videtur ἔμβολον i. q. αἰδοῖον (gl. ε 2308. Ar. fr. 334, 3 K.–A.) designare (vix ad θήλεα, gl. θ 485, ut censet Cor. 140) 1213 Alb. cft. gl. 1743. ε 3334 1216 Alb. cft. gl. 266 1217 τουτίς H: accent. Mus. 1218 v. LSJ s. v. οὔτος C VIII 3 1219 Πύθιον <καὶ Δῆλιον> Mein. Philol. 19, 1863, 720, cf. testt. 1220 τοῦτο H: Ahr. Dial. 2, 374 not.; varii tituli Dorici formam praebent, non tamen Laconici, et Ap. Dysc. solum Sophr. citat 1222 τοῦ χρ. καὶ <ἔστιν> ἀντ. <τοῦ ὄφρα>] καὶ ἀντ. τοῦ χρ. H: Schm. ex Ap. S. 1223 το τηνικαυτα δε K 1224 h. e. φραγαλέον (Ruhnk. add. ed. Alb. Ahr. Dial. 2, 56); cf. gl. 1314. ρ 555. υ 802

- 1225 τραγᾶν· οὕτως τὸ ἀκαρπεῖν τινες τῶν γεωργικῶν τοῖ δὲ μενῶν† D
νόσον. καὶ τῆς φωνῆς τὸ πάθος
- 1226 τράγαις· <τραγᾶς.> Αἰολεῖς [οὕτω λέγονται ἀπὸ λήμνης ἢ κα- D
λεῖται τράγη]
- 1227 Τραγασαῖοι ἄλλες· οἱ ἀπὸ Λεκτοῦ <οὕτω λέγονται ἀπὸ λήμνης ἢ D
καλεῖται Τραγ<άσ>η)
- 1228 τραγεῖον· πῶας εἶδος D
- 1229 †τράγη†· πεπληγμένη, πεπηγυῖα
- 1230 τραγηφόροι· αἱ κόραι Διονύσῳ ὀργιάζουσαι τραγῆν περι-
ήπτοντο
- 1231 τραγίζειν· τὸ τραγᾶν τῆ φωνῆ τούς ἀκμάζοντας τῶν παιδίων D
(Hippocr. epid. 6, 3, 14 [5, 300, 1 L.])
- 1232 *τραγικῆς· τραγῶδῶν ἄσματα [A²⁵]
- 1233 *τραγικὸν πάθος· μεστὸν συμφορᾶς (Greg. Nyss. vit. S. Macr. 9)
A²⁶Σ
- 1234 >τραγικὸς πίθηκος· παροιμία ἐπὶ τῶν παρ’ ἀξίαν σεμνου- Prov.
νομένων (Dem. 18, 242)
- 1235 τραγιστάς· τοὺς τὰ ἱερεῖα κλέπτοντας D
- 1236 τραγοπῶγων· πῶας εἶδος D
- 1237 τράγους· σατύρους, διὰ τὸ τράγων ᾧτα ἔχειν D
- 1238 τραγῶδειν· χορεύειν (Ar. fr. 873 K.?) D
- 1239 *τραγῶδία· χορεία. κωμῶδία A¹⁷
- 1240 τραγῶδός· χορευτής. κωμῶδός
- 1240a τρακτεύει· μηχανᾶται
- 1240b τ<ρ>ακτωρία· μηχανουργία

1225 1) Arist. h. an. 546*3; Su τ 897. 2) Galen. de usu part. 4, 172, 12 K. 1227 Hellenic. FGrHist 4 F 34 (St. Byz. 630, 2); Strab. 13, 1, 48, p. 605, 9 C.; Athen. 3, 73 d; Poll. 6, 63 1228 Galen. simpl. med. 12, 143, 14 K.; Diosc. mat. med. 4, 49, 50; Plin. n. h. 27, 141 1231 Arist. h. an. 581*21 1233 Σ τ 233 1234 Prov. Bodl. 868 = Greg. Cypr. 3, 85; Σ'' (Ph 598, 1. Su τ 893) 1236 Theophr. h. pl. 7, 7, 1; Diosc. mat. med. 2, 143; Plin. n. h. 27, 142 1238 Ph 598, 4

1225 τραγᾶν H: accent. Mus. | μενῶν] ἀμπέλων Gesner, cf. testt.; antea ft. φασίν 1226 le. τράγαις H (litt. ult. del. Mus.) | < > Schm. | [] ad gl. 1227 transp. Palm. 1227 Τραγασαῖοι] τραγᾶσαι H: Meurs. ad Lycophr. 135 | λέσβου H: Mein. ed. St. Byz. p. 721 | λήμνης H: Ald. | τράγη H: Mein. ib. p. 722; lacus tamen ap. Poll. nominatur Τραγᾶσαι (quod ap. Hellenic. χωρίον est) 1228 τράγιον testt. | Alb. cft. gl. 1236 1229 τεταρωγανωμένη (EM 753, 52) ci. Alb. coll. gl. 188. 577 | πεπλεγμένη Sop. 1230 contin. H: nov. gl. Scal. Palm. Pears. 662 | τράγην H: accent. Mus. 1232 A expl. habet: τραγῶδίας· τραγῶδῶν γὰρ ἄσματα γεγονασιν ὑπὸ θεοῖς τραγῶδημάτων 1234 τραγικὸς] h. e. αὐτοτραγικὸς; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. | πιθηκός H: Mus. | ἀξίας H: Schm. e testt. 1238 Ar. l. c. citatur a Ph l. c. τρ. χορ. Ἀριστοφάνης: K.–A. (PCG 3, 2, 440) ad Nub. 1091 referunt, sed haereo; ft. respicit com. ad fr. *826 K.–A. 1239–40 confunduntur τραγ- et τρυγ- (Schm.), cf. gl. 1549 1240 a. b confusio numerorum Schmidtio debetur 1240a τρακτεύει del. Mus., ita ut μηχανᾶται fin. gl. 1240 fiat 1240b gl. totam del. Mus. | <ρ> Schow fav. ord.; τρακτεία Thes. 7, 2350a

- D **1241** Τραλλεῖς· οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι Θοῤᾰκες τοῖς βασιλεῦ-
σιν, οἱ τὰς φο[ι]νικὰς χρείας πληροῦντες
1242 τραλλόν· πικρόν
- D **1243** τραμίς· τὸ <τ>ρῆμα τῆς ἔδρας, ὁ ὄρ<ο>ος (Hippon. fr. 114 a W. =
133 Degani). τινὲς ἔντερον. οἱ δὲ ἰσχίον
- D **1244** τραμίς· ναῦς ἄκατος. πορθμίς. τινὲς πλοῖα βαρβαρικά (Nic.
ther. 268. Lycophr. 97)
- D **1245** τρανές· σαφές. ἀληθές (Soph. Ai. 23)
- D **1246** τρανίαν· αὐλήν ἐν ὁδῷ μεγάλην
- D **1247** Τρανισοί· ἔθνος Θοῤᾰκιον (Theopomp. hist. FGrHist 115 F 16)
- Greg.Naz. **1248** *τρανός· σαφής. ἄληθής (Greg. Naz. c. 1, 2, 34, 188 [37, 959,
4 M.]) (g²)
- D **1249** τρανόν· ἕξαμηνιαῖον πρόβατον
- Hom. **1250** τραπέ· ἔτρεψεν (E 676 . .)
- Hom. **1251** τραπεζῆες· οἱ πρὸς ταῖς τραπέζαις λιχνεύοντες. καὶ οἱ ἐπι-
τραπέζ[ε]ιοι. καὶ οἰκουροὶ (ο 309). [λύσις τῆς τοῦ σώματος συν-
εχειίας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς συναφείας διακοπέισης]
- Hom. **1252** τραπεζῆας· παρὰ τῇ τραπέζῃ τρεφομένους (X 69)
- D **1253** τραπέζιον· παρὰ τοῖς γεωμέτραις σχῆμα, τὸ τὰς μὲν δύο
πλευρὰς ἀπεναντίας <καὶ παραλλήλους> πρὸς ἀλλήλας ἔχον
ἀνίσους, τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευγνυούσας ἴσας
1254 τραπεζεύς· παρὰσιτος ἄκλιτος
1255 *τραπεζίτης· κολλυβιστής, κερματιστής, δανειστής A¹⁴
- D **1256** τραπεξοποιός· οὐχ ὁ μάγειρος, ἀλλ' ὁ τῆς πάσης περὶ τὰ συμ-
πόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος (Antiphan. fr. 150, 2. Philem.
fr. 64, 2 K.-A. Men. Sam. 290)
- D **1257** τραπεζώ[v]· ἰερεῖά τις Ἀθήνησιν

1241 Diod. Sic. 17, 65, 1 1243 1) Schol. Luc. 191, 17 = EM 763, 55. 2) Erot. τ 13; Poll. 2, 173; Ph 598, 5 1244 Scholl. Nic. Lycophr.; Su τ 904 (le. tantum) 1245 Schol. Soph.; Σ τ 235 1247 Theogn. can. 429 (p. 77, 2 C.) 1251 cf. Schol. 1252 cf. Schol. 1253 Eucl. elem. 1 def. 22; Heron. def. 60–3; Procl. ad Eucl. p. 170, 1 sqq. Friedlein 1255 Poll. 7, 170 1256 Athen. 4, 170d–e; Poll. 3, 41; Σ''' (Ph 598, 14. E. Gen. [EM 763, 46])

1241 φοίνικας H: Ald. 1243 τραμίς H: accent. Mus. | <τ> Gesner ap. Sop. Pears. 662 | <ο> HSt. alii | Alb. cft. gl. ο 1316 1244 τραμίς H: accent. Mus., cf. Arcad. 33, 9. E. Gud. 216, 12 Stef. 1245 Alb. cft. gl. 1248 1246 h. e. τρανίαν (ovile) Schm. coll. gl. ο 111; ad τ <f cf. gl. 1249. 1224 1247 Θοῤᾰκιον] Θυνῶν Theopomp., cf. Xen. Anab. 7, 2, 32 Θυνοὶ καὶ Τρανίπαι 1248 neutrum g (LXX Sap. 7, 22) | cf. gl. 1245 1249 h. e. τρανόν, v. adn. ad gl. 1246 1251 [ε] Mus. | καιοίκουροι H: Mus. | [] ad gl. 1277 transp. Palm. | τῆς¹ τις H: Mus. 1252 τραπεζίας H: Scal. | τρεφομένους H: Mus. = Schol. 1253 δύο] β H, expl. Mus. | < > Cunningham (haplogr.); est definitio trapezii isoscelis 1254 Alb. cft. gl. ε 5350 1255 κολυμβιστής H: A | Alb. cft. gl. κ 3348 1256 Philem.] cf. gl. σ 935 1257 [v] Meurs. Att. lect. 4, 11 (Op. omn. 2, 1160); ad masc. -εῦς; fem. -ώ Lob. Rhem. 319 cft. βασιλώ, καμινώ | ἰερεῖα H: accent. Mus.

- 1258 τραπεζίτην Πάριν· τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν καὶ ἀτιμ- D
 άσαντα τὸν Μενέλαον (trag. ad. fr. 270 K.–S.)
- 1259 τραπέιομεν· τεροφθῶμεν (Γ 441 . .) Ap.S.
- 1260 *τραπελιζόμενος· συνεχῶς ἀναστρεφόμενος A²³
- 1261 τραπέμπαλιν· ἐνηλλαγμένως, ἢ παρηλλαγμένως (Crat. com. D
 fr. 17, 1. Pherecr. fr. 274 K.–A.)
- 1262 τράπεον[το]· ἐπάτου[ν]το, παρὰ <τὸ> τροπὴν λαμβάνειν τὸν Ap.S.
 βότρου πατηθέντα (Hes. scut. 301?)
- 1263 τραπέουσι· πατοῦσιν ἐπὶ τῇ ληνῷ (η 125) Hom.
- 1264 τράπηκι· δόρατι (Lycophr. 1001) D
- 1265 τραπεῖν· ληνοπατεῖν D
- 1266 τραπῆναι· στραφῆναι, πεισθῆναι
- 1267 τραπητός· ὁ οἶνος
- 1268 *τραπομένους· τρεπομένους (Hdt. 8, 108, 2 . . Cyr. in Ioh. 2, 152,
 29 . .) (A²⁴)[vg⁸]
- 1269 τράποντο· εἰς φυγὴν ἐτράποντο (Γ 422) Hom.
- 1270 *τράπω<μαι>· ἀπέλθω vg²A¹²Br³⁴⁷
- 1271 τραρόν· τ[ρ]αχύ
- 1272 *τρασιά· ἡ τῶν σύκων ψύκτρα, παρὰ τὸ τερσαίνειν (Eurpol. D/Att.
 fr. 488 K.–A.). ἤγουν τόπος, ἔνθα ξηραίνουσιν αὐτὰ (Soph.
 fr. 118 R.)
- 1273 ἴτρατικόν†· θρηνητικόν, λυπηρόν
- 1274 *τραυλίζει· ψελλίζει (vg³A¹³)
- 1275 τραυλόν· ἡδύ. λεπτόν
- 1276 *τραυλ[λ]ός· ψελλός A²⁷, τὴν γλῶτταν βεβλαμ<μ>ένος (Hdt. 4,
 155, 1)
- 1277 τραῦμα· πληγὴ, ἔλκος, μῶλωψ. <λύσις τῆς τοῦ σώματος συν- D
 χειας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς συναφείας διακοπέισης>

1259 Ap. S. 154, 9 1261 cf. Ph 598, 11 1262 Ap. S. 154, 11 1263 Schol.; EM 763, 52
 1264 Schol. Lycophr. 1265 cf. E. Gen. α 1366 1272 Poll. 7, 144; Paus. τ 44 (Ph 598, 13);
 Schol. Ar. Nub. 50 b (Su τ 913); Schol. Ael. n. an. 3, 10 = Zonar. 1742; Arcad. 99, 9
 1274 Moer. 211, 1 [τ 27 H.] 1277 Galen. 1, 239, 2 K.

1258 le.] ‘antecessit adiect.’ Wil. ap. K.–S. | τὴν Μενελάου Mus. 1260 h.e. τροπα-
 λιζόμενος (Mus.), cf. gl. 1489–90 1261 τραπένον πάλιν H: Alb. coll. Ph 1262 [το] bis
 Cunningham, <τὸ> Mus. = Ap. S. (in exemplari τὸ omissum est sed in marg. additum,
 tum loco falso insertum; deinde expl. assimilata, cf. ad gl. 330) 1264 τράπηκι Lycophr. |
 Alb. cft. gl. 1286 1267 τράπητος H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 1492, Schm. gl. 1262
 1270 τραπῷ H: K 1271 [ρ] Schm. | Alb. cft. gl. 1317, v.l.: gl. 198 1272 τρασία H: accent.
 Mus. | συκῶν H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 207, θ 108 1273 h.e. τραγικόν (Mus.), cf. gl.
 1233 1274 Heins. grammaticī cuiusquam confusionem notat, nam τραυλίζειν non esse
 i. q. ψελλίζειν (Arist. probl. 902^b22 sqq.) 1275 cf. LSJ s.v. τραυλός II 1276 τραυλλός
 H: A | <μ> Mus. | cf. ad gl. 1274 1277 < > e gl. 1251 transp. Palm. | λύσις H: accent.
 Mus. | τῆς¹ τις H: Mus.

- 1278** *τραυματαΐαι· σφαγαΐ. [τετροωμένοι (A²⁰Σ)
1279 τραύσανον· ξηρόν πᾶν. ἢ φρύγανον
 D **1280** Τραῦσος· ἔθνος Σκυθικόν, οἱ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀτιμάζουσι,
 τοὺς δὲ τελευτῶντας κατευφημίζουσιν (Hdt. 5, 4, 1)
1281 τράφαλλος· ὁ χλωρὸς τυρός. οἱ δὲ τραφαλλίδα
 Hom. **1282** τράφεν· ἐτράφησαν (A 266 . .)
 Ap. S. **1283** τραφερῆν· ξηράν. τὸ γὰρ πῆξαι θρέψαι λέγουσιν (υ 98)
1284 τραφερόν· πηκτόν. τρώφιμον. λευκόν. ξηρόν. πεπηγμένον
1285 *τράφεται· πήγνυται g^{τρ31}
 D **1286** τράφηξ· χάραξ. σκόλοψ. ἔνιοι δὲ τὸ δόρυ (Lycophr. 1001). ἄλλοι
 τὸ τῆς νεῶς χεῖλος
1287 *†τραφηρά†· ξηρά A²²
1288 τράφος· τάφος
1289 τράχε· πορεύου
 D **1290** Τραχίς· ἡ νῦν Ἡράκλεια καλουμένη (Eur. Heraclid. 193)
 Greg. Naz. **1291** *τραχηλιάσας· ἐναντιωθεῖς. ἀπειθήσας (Greg. Naz. or. 6, 13
 [35, 737C M.]) vg¹A¹⁰Br²⁵³
1292 τραχηλιῶ· ὑψῶ αὐχένα
1293 *τραχίλος· αὐχὴν A¹¹
1293x τραχύς· σκληρός
 D **1294** τραχίλους· τὰς πορφύρας (Posidipp. com. fr. 15, 3 K.–A. et al.
 com.). ἔνιοι τοὺς σπονδύλους τῶν κογχυλίων
 D **1295** τρέ· σέ. Κρητες
 Hom. **1296** *τρεῖν· φοβεῖσθαι. φεύγειν (E 256) g^{τρ132}A²
 Hom. **1297** τρ[ε]ῖς ἕκαστον αὐσας· τρ[ε]ῖς ἕκαστον φωνήσας καὶ ἀνακαλεσ-
 ἀμενος. ἔθος γὰρ ἦν ἐν τοῖς τῶν ἐπὶ τῆς ἄλλοδαπῆς τεθνηκότων
 <...> τὰς ψυχὰς μετακαλεῖσθαι κατὰ τὸν ἀπόπλου (ι 65)

1278 Σ τ 236 **1280** cf. St. Byz. 632, 1; Zenob. 5, 25 (CPG 1, 128, 5) **1282** = Schol. = lex.
 Greg. carm. (ord. alph.) τ 92 = E. Gud. 534, 22 **1283** Ap. S. 154, 6; cf. Σ τ 237 **1286** Schol.
 Lycophr. 641 = EM 764, 35. Schol. Lycophr. 1001 **1290** Athen. 11, 462a **1293x** EM 764,
 38 **1294** Athen. 3, 87f; Σ''' (Ph 598, 24. EM 764, 46) **1296** Schol.; Ap. S. 154, 18
1297 Schol.

1278 τραυματαΐαι H: accent. Mus. | 'Confundit τραυματεΐαι et τραυματαΐαι' Schm.
1279 τραύσανον] ad ξ > σ v. Schwyzer Gr. 1, 211 | Schm. cft. gl. γ 186 **1280** Τραουσί
 Pears. 662 coll. St. Byz. **1281** cf. gl. 1508 **1282** ἐτράφησαν H: Pears. 663. Alb. **1283** v.l.:
 gl. 1287 **1286** χάραγξ H: Ald. | νεῶς H: accent. Mus. | Pears. 662 cft. gl. 1264, Alb. gl.
 1510; cf. Boeckh Urkunden 103 **1287** τραφηρά H = A; v.l. gl. 1283 **1288** τράφος·
 ταφρός Alb.; τραπεῖς· ταφεῖς Ernesti 269, ad Gen. 15, 15 ubi LXX perperam interpretati
 sint, ταφεῖς recte Aquil. et Symm. **1289** Alb. cft. gl. θ 681 **1290** τραχίς H: Schm.
1293x contin. Schm. ut ordinem servet **1294** cf. gl. 175 cum adn. **1295** h.e. τρέ,
 cf. Thumb 1, 163 (14) et ft. gl. δ 411 **1296** Alb. cft. gll. 1305. α 5536. δ 1696, Hansen
 add. gl. 1401 **1297** [ε] bis Petit. Leg. Att. 349 | αὐσας H: Mus. | lac. hic Cunningham, e.g.
 <ἐναγισμοῖς>; ἐν τοῖς <ἐναγίσμασι> Schow | ad fin. <κατὰ τὸ Ὀμηρικόν> e gl. 1298 transp.
 Petit.

- 1298 τρεῖς θεοί· παρὰ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοισιν (legg. F 44 a R.) ὄρωφ D
τέτακται. ἔνιοι κατὰ τὸ Ὀμηρικόν (B 371 ..)
- 1299 Τρεμ[ε]ιλία· ἢ Λυκία
- 1300 *τρέπει μεταστρέφει A³
- 1301 τρέπεται· ἀλλάσσεται. μεταβάλλεται (N 279 ..) Hom.
- 1302 τρεπόντων· ἐπιστρεφόντων
- 1303 *τρεπτότης· τροπῆς A⁵
- 1304 τρέπω· διώκω. ἢ φεύγω
- 1305 *τρέσαι· φυγεῖν, ἄφοβηθῆναι (Soph. El. 1240) (g¹Br²⁵⁷)
- 1306 *τρεσ(σ)άντων· φοβηθέντων A⁶. ἢ ἄδιδά δεός φευγόντων (Ξ 522). Hom.+
καὶ τρέσσοντες ὁμοίως [A⁴]
- 1307 τρέστης· δειλός
- 1308 τρέφειν· ἔχειν (e.g. Soph. Ant. 1089). πηγνύναι (ι 246). καὶ D+Ap.S.
τρέφεται ὁμοίως (cf. Plat. Phaed. 96 b)
- 1309 τρέχειν· ἀγωνίζεσθαι (Men. Epitr. 324) D
- 1310 τρέχως· στέλεχος, κλάδος, φυτόν, βλάστημα (Besant. Ara D
[AP 15, 25; Bucol. ed. Gow 184], 6)
- 1311 τρέψαν· μετέβαλ[λ]ον
- 1312 *τρέψειαν· νικήσειαν Br¹⁹³, πατάξειαν (Θ 451) Hom.
- 1313 τρέψομαι· ἔξω πορεύσομαι. διώξω (Hdt. 3, 134, 6. Ar. Equ. 275) D
- 1314 τρηγαλέον· διερωγότα D
- 1315 τρήματα· τρυπήματα (Plat. Gorg. 494 b) D
- 1316 τρημα[σ]τικτάς· κυβευτάς. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων D
(Sophr. fr. 124 K.–A.?)
- 1317 τρη[ι]ρόν· ἐλαφρόν. δειλόν. ταχύ [πλοῖον μικρόν]
- 1318 τρήρων· δειλή. περιστερά. ἀπὸ τοῦ τρεῖν, ὃ ἐστὶν φοβεῖσθαι· Ap.S.
δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ταχύ (X 140)

1298 Poll. 8, 142 1299 St. Byz. 633, 8; ?Theogn. can. 40, 1 Alpers (p. 12, 15 C.) [τρεβλος codd.: Τρέμιλος Schm.] 1301 Schol. 1305 Su τ 926 1306 Schol. 1307 cf. Theogn. can. 40, 3 Alpers (p. 12, 15 C.) 1308 Ap. S. 154, 15; Σ" (Ph 598, 27. Su τ 928. E. Gen. [EM 764, 49]) 1310 Theogn. can. 40, 4 Alpers (p. 12, 16 C.) 1313 cf. Schol. Ar. 1316 Suet. lud. 1, 9 p. 65 T.; Poll. 9, 96 1318 Ap. S. 154, 18; E. Gud. 534, 38; EM 764, 56

1298 contin. H: nov. gl. Mus. | ἔνιοι ἐν ι^ω (h.e. δεκάτω, sc. ἄξονι) Petit. I. c. ad gl. 1297, ubi v. adn. 1299 τρέμεινα· ἠλικία H: Voss. 1304 φεύγω] potius ad τρέπομαι, cf. Hdt. 7, 18, 3 1306 τρεσάντων H = Schol.: A | φευγόντων H, cf. A⁴] h.e. φυγόντων (Schol.) | ὁμοίως expl. Jens. Luc. 228; A⁴ habet τρεσσοντες· δια δεος φευγοντες η φοβηθεντες η ευλαβηθεντες (τρέσαντες et φυγόντες ci. Drachmann) 1307 τρέστης nomen debet esse 1310 i. q. τέρχνος LSJ; Schm. cft. gl. 565 1311 μετέβαλλον H: Hansen; an μεταβαλόν? cf. tamen Hansen ad gl. σ 2264 1314 h.e. τρηγαλέον, v. ad gl. 1224 | roetae dactylico trib. Leum. Hom. W. 273, 20 1316 τρημαστικτάς H (τρησμ- error est Schowii): Meurs. De lud. gr. 57 (Op. omn. 3, 1037). Salm. ad Hist. Aug. p. 472A; τρηματιστάς HSt. Thes. Ind. | ἀπὸ] ἀντι H: Mus. 1317 τρηρόν H: ordo et Pears. 663. Voss. coll. gl. 1271. 1318 | verba πλοῖον μικρόν e gl. 1379 intrusa esse agn. Alb. 1318 τρήρων (sine interpunct.) H: Alb.

- Hom. 1319 *τροήρωνες· περιστεραί (μ 63) g^{τρι}33
 Hom. 1320 *τροήρωσι· περιστεραῖς (E 778) A¹
 Hom. 1321 *τροήρ[σ]ωνα· δειλήν A²Σ. ἀπό τοῦ τρο[έμ]εῖν (X 140 ..) A²
 Hom. 1322 >τροητοι λοβοί· τὰ ἀλόβα. τὰ γὰρ ἐνώτια ἐλλόβια, διὰ τὸ ἐν τοῖς
 λοβοῖς ἐνίεσθαι (Ξ 182)
 Hom. 1323 τροητοῖο λίθοιο· εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν λίθους, ἵνα ἐξ
 αὐτῶν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτωσιν οἱ ναῦται (ν 77)
 Ap.S. 1324 τροητοῖς ἐν λεχέεσσι· τοῖς κατὰ τὰς ἀρμογάς τετροημένοις, ἢ
 ἱμαντωτοῖς. ἱμάσι γὰρ ἐντείνοντο αἱ κλίνας, ὡς καὶ τὰ βάρθα
 (Ω 720 ..)
 1325 τροητοκουρήτας· γνησίας γυναῖκας. οἱ δὲ παρθένους
 1326 τροητὸν ἔλαιον· διὰ τὸ κοίλωμα ἔχειν τὸ <ν> ἄγριον ἔλαιον (SH fr.
 ad. 1112)
 Greg.Naz. 1327 τροηαλέω· τραχεῖ (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 30 [37, 441, 3 M.])
 Hom. 1328 τροηγεῖα· τραχεῖα. πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουσα (ι 27 ..)
 Hom. 1329 τροηγεῖαν· τραχεῖαν. καὶ τὰ ὅμοια (B 633 ..)
 1330 *τροηχὺ νόημα· σκληρὸν νοῦν (SH fr. ad. 1113) A³
 1331 τρί· κατὰ τοῦ πολλοῦ τοῦτο προστίθεται
 Prov. 1332 τρία Θηραμένους· ἀντικρυς τὰ τοῦ Θηραμένου<ς> ἐπιζήμια
 ἐπέθηκεν
 Hom. 1333 τρίαίνα· δόρου τρεῖς ἔχον ἀκμάς (M 27 ..)
 1334 τριαινατῆρες· ἀντὶ τοῦ ἀροτροιοῦντες
 Att. 1335 τρία καὶ δύο· ἐπὶ κράσεως πότου. δύο δὲ ἦσαν κράσεις· τρεῖς μὲν
 ὕδατος πρὸς ἓνα (Hes. op. 596), οἴνου δὲ μία καὶ πέντε ὕδατος
 πρὸς δύο (Eurpol. fr. 6 K.–A.)
 D 1336 τριακάς· ἢ τριακοστὴ τοῦ μηνός (Hyperid. fr. 110). καὶ σύστημα
 τι τῶν πολιτῶν

1319 Schol. B 502 1320 Su τ 935 1321 Σ τ 239 1323 Schol. 1324 Apio (fr. 137 N.)
 et Heliod. (fr. 41 D.) ap. Ap. S. 154, 16 et Schol. A ad Γ 448 a; plura ap. Dyck 1327 lex.
 Greg. carm. (ord. vers.) 21 1329 Schol. 1332 Schol. Ar. Ran. 540 g (Su δ 234)
 1333 Su τ 968 (le. tantum) 1335 Ael. Dion. τ 23 (Ph 599, 19. Eust. Od. 1624, 43 [1, 335,
 22 St.]) 1336 1) Harp. 292, 4 [τ 23 K.] (epit. = Su τ 938. Ph 599, 7. E. Gen.). 2) Poll. 8,
 111

1319 τροηῶνες H: accent. Mus. 1320 expl. δειλαῖς περ. A Su, δειλαῖς tantum Schol.
 Σ τ 240 1321 τροηρῶνα H ut vid.: AΣ (accent. Mus.) | τρέμειν H: A (cf. gl. 1318)
 1322 ἐντροητοῖσι λοβοῖσι Hom.; cf. gl. ε 7252 | λόβοι H: accent. Pears. 663 | τὰ ἀλόβατα
 γὰρ H: Mus.; <ἐν οἷς> τὰ ἐλλόβια· τὰ γὰρ Palm. Pears. 663, cf. (Alb.) gl. ε 2161 | λόβοις H:
 accent. Mus. 1324 ἱμάντα· τοῖς H: Voss. 1325 τριτοκούρη· τὰς L. Dind. 7, 2473 a coll.
 gl. 1445; an haec est illius v.1? 1326 <ν> Mus. 1327 τροηαλέω H: ordo et Scal.; ad
 adiect. in -αλέος v. Debrunner IF 23, 1908, 1–43 (τροηχ- 32–3) 1331 τρί H: Schow; ft.
 scrib. τρι- | Alb. cft. gl. 1425 1332 <ς> Mus. | ἐπιζήμια H: Heins. Vales. | ἐπέθηκεν
 Heins. sine causa | Schm. cft. gl. 1754 1334 τριαινωτῆρες Salm.; -ρος 'alius malit' Schm. |
 ἀροτροιοῦντος H: Mus. 1335 delenda videntur aut πρὸς ἓνα (M. L. West) aut οἴνου δὲ
 μία (Schm.) | cf. Page Sapph. and Alc. 308 1336 Kust. cft. gl. 1203

- 1337 τριακάτιοι· οἱ ἔφηβοι· καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν
 1338 τριάκις· ἀντὶ τοῦ τρι[ε]ῖς· Λάκωνες (et Ar. fr. 810 K.–A.?) D
 1339 τριάκοντα· οὗτοι ἐχειροτονοῦντο δικασταὶ Ἀθήνησιν, οἵτινες D
 ἐζημίουν[το] τοὺς μὴ παραγινομένους τῶν πολιτῶν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν
 1340 *τριακόντοροι· πλοῖα ὑπὸ τριάκοντα κωπηλατούμενα A⁵⁹
 1341 τριάντος πόρνη· λαμβάνουσα τριά[κο]ντα, ὃ ἐστι λεπτὰ εἴκοσι D
 (gl. Ital. 256 K.–A.)
 1342 τριάξ· τριακάς
 1343 τρία Στησιχόρου· ἔθος ἦν παρὰ πότον ἄδεσθαι, ὡς καὶ τὰ
 Ὀμήρου
 1344 τριβακόν· ἱμάτιον D
 1345 *τριβαλλοί· συκοφάνται Br³⁸⁴. οἱ δὲ τοὺς θωπευτικούς, ἐν τοῖς K+D
 βαλανείοις <δια>τρίβοντας, καὶ ἐπὶ τὰ δεῖπνα ἑαυτοῦς καλο-
 ῦντας (Dem. 54, 39)
 1346 τρίβανον· λήκυθος
 1347 *τριβή· διατριβή (A⁵²)[vg⁵A⁴²]. ἡ βραδυτής g⁵
 1348 τρίβολα· ἴστρεπτά, στωμύλα (Ar. Nub. 1003) D
 1349 τρίβολοι· ἀκάνθης εἶδος· ὅθεν καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐν τοῖς χαλινοῖς D
 ἐντιθέμενον
 1350 τρίβολον ἄκοντα· τρίαιναν
 1351 *τρίβοντες· λειοῦντες. ἡ ἴφανεράν ποιοῦντες, ἡ λείαν (Plat.
 rep. 435 a) A⁴³

1337 Ammon. 117 (p. 30, 2 N.); Eust. Od. 1592, 57 (1, 292, 26 St.) 1338 Theogn. can. 967
 (p. 160, 5 C.) 1339 cf. Ph 599, 11 (Phryn. praep. soph. fr. 34) 1341 cf. Arist. fr. 510
 Rose 1344 Scholl. Ar. Plut. 714(α). Theocr. 7, 17b 1345 lex. rhet. 307, 3 Bk.; Ph 600, 9;
 EM 765, 55 1347 Su τ 947 1349 1) Theophr. h. pl. 6, 1, 3. 2) Poll. 1, 148

1337 gl. Cyrenaica, v. testt. et Schwyzer 234, 14. 52, itaque τριακάτιοι Dorice accent. Ahr.
 Dial. 2, 281 | οἱ H (errat Schm. in app.) | εὔφημοι H: HSt. Scal. alii 1338 τριάκις H:
 accent. Mus. | [ε] Ald. | Λάκωνες e.g. Schwyzer 9, 5 1339 οὗτω H: Palm. | ἐζημιούντο
 H: Palm. | τὴν H] om. Schr. et subsequ. edd. 1340 τριακοντόροι H: A | ὑποληκωπελα-
 τούμενα H: A; λ' A, expl. Mus.; λή' Schow, sed η in H potius est correctio male locata
 sequentis ε 1341 τριάντος πόρνη (sine interpunct. insequ.) H: Schm. (accent.) et Salm.
 (interpunct.) | λ' H, τριάκοντα Mus.: Scal. De re numm. 5 | εἴκοσι λ' H, expl. Mus.;
 ἐν καὶ εἴκοσι Salm. De modo usur. 259 (τριάς = 3 χαλκοῖ, χαλκοῦς = 7 λεπτά), sed de usu
 numeri haud accurato (Anglice 'round number') v. Bentley Diss. Phal. ed. Dyce 2, 68 sqq.
 1343 τριάς· (fin. lineae) τησιχόρου H, τριάς· στησιχόρου Mus.: Scal. Pears. 663 | παρὰ
 περὶ H: Heins. Meibom; cf. gl. 1432. 1444 | Heins. censet gl. sic primitus fuisse: τρία Σ·
 <στροφῆ, ἀντιστροφος, ἐπωδή.> ἔθος <γάρ> ἦν παρὰ π. <τὰ Στησιχόρου> ἄδεσθαι, ὡς
 [καὶ] τὰ Ὀ. 1344 τρίβακον H: accent. Lob. Rhem. 314 | τρι. ἱμάτιον < > ci. Alb., sed
 cf. testt. 1345 τρίβαλλοι H = EM: accent. Schm. coll. Arcad. 54, 5 | θωπευτικῶς Mus. |
 <δια> Mus. 1348 στομύλα H: Mus. | Schm. ad Ar. l. c. στομύλλων ... τριβολεκτράπελα
 refert, arbitratus nonullos ibi τρίβολα ἐκτράπελα divise scripsisse et per στομύλα inter-
 pretatos esse; potius crediderim verba τρίβολα στρεπτά ex τριβολεκτράπελα corrupta
 esse 1350 τρίβολον H: interpunct. del. Pears. 663

- Eur. **1352** τρίβος· ἀτραπός, ὁδός (Eur. Or. 1251)
1353 †τρίβουνος· ἔμπειρος† g^{τ06}Σ
1354 *τρίβο(υ)ς· ὁδό(υ)ς (Diphil. fr. spur. 136, 6 K.–A.) A³⁹
- D **1355** τρίβων· στολή ἔχουσα σημεῖα ὡς γάμμα
1356 *τρίβωνα· στολισμόν g⁶Br¹⁷²Σ
1357 *τρίβώνιον· πάλλιον [v⁹Br⁴²⁹Σ]. περιβόλαιον
1358 *τρίβωνοφόρος· ὁ φορῶν στολήν vg⁷A⁴⁴Br²⁶⁰Σ
1359 †τρίγανον†· εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς γεωμέτραις
- D **1360** τρίγλα· ἰχθὺς θαλάσσιος. καὶ τόπος τις
- Ap.S. **1361** τρίγλινα· πολυθέατα· γλῆναι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί· τρίκοκκα, τρι-
ὀφθαλμα, πολυειδῆ (Ξ 183. σ 298)
1362 τριγλίξιν· κατὰ μίμησιν ἐπὶ τῶν γελόντων
1363 τριγλίνας· εὐμόρφους ὀφθαλμούς
1364 vacat
1365 *τριγκῶσαι· φράξαι Br³⁸⁶
- Hom.+K **1366** *τριγλώχινι· τριγώνω, †τρεῖς γωνίας ἔχοντι (E 393 ..) A⁶²
1367 τρίγονοι· τρίτην γενεὰν ἐπισχόντες· ἢ οἱ τρεῖς
- D **1368** τρίγονον· εἶδος ὀργάνου ψαλτηρίου. ἢ φυτὸν ἐν Αἰγύπτῳ
1369 †τριγός· τρηγών†
1370 τρίξει· φωνεῖ
1371 *τριγκός· περιφραγμα, στεφάνη, τειχίον vg⁸A⁴⁵Br²⁶¹Σ
- Hom. **1372** τρίζουσα· φωνοῦσα λεπτόν τι (ω 5 ..)
1373 τρίζωος· <ὄς> τρεῖς γενεὰς ἐξήγαγεν

1353 Σ τ 245 1355 Schol. Plat. conv. (85) 219 b; Schol. Diog. ep. 30 (Hinz Rh. Mus. 142, 1999, 31) 1356 = Σ τ 243 1357 cf. Σ τ 244; Schol. Ar. Plut. 714 1358 Σ τ 246 1360 1) Arist. h. an. 557*26. 591*12; Su τ 962. 2) Athen. 7, 325d 1361 Heliod. (fr. 42 D.) et Apio (fr. 138 N.) ap. Ap. S. 154, 24 = Σ τ 247; Scholl.; Eust. II. 976, 35 (3, 610, 9 V.) 1366 cf. Schol. 1368 1) Athen. 4, 183 e; lex. rhet. 309, 25 Bk.; Σ''' (Ph 601, 8. EM 766, 13.) 2) Diosc. mat. med. (rec. Vind.) 2, 147 1371 = Σ τ 248; E. Gud. 535, 16

1352 ἀτραπος H: accent. Mus. | cf. gl. 1354 1353 h.e. τρίβουνος· ἔμπειρου (gΣ) 1354 τρίβος· ὁδός H: ordo et A | cf. gl. 1352 1355 τρίβων H: accent. Mus. | γράμμα Cas. e test. (et cf. ad gl. 1358) 1356 τρίβωνα H: accent. Mus. 1357 πάλλιον H (i. q. pallium Sop.)] παλαιόν KΣ (cf. Schol. Ar.) 1358 KΣ add. ἔχουσαν σημεῖα ὡς γράμματα (K Σ [Su^{Gfvm} E. Gen.]: γαμμῆτια Σ [ABC Su^A Ph]), cf. gl. 1355 1359 h.e. τρίγονον (Palm. Sop.) 1361 τρίκοκκα nov. gl. H: contin. Heins. Salm. | τρίκοκκα H (Schol.)] τρίκοκα Pears. 663 (Heliod., etiam Schol.); τριόττια Sop. (Eust.) 1362 τριγλίξιν H: Mus.; Piers. 215 cft. κιλίξιν 1363 τρίγλινα ... <ἔχοντα> ci. Schm., ad Ξ 183 1365 τριγκῶσαι H, τριγκῶσαι Br] h. e. θριγκῶσαι (Eur. HF 1280); de forma τρ- cf. gl. 1371. Eust. Od. 1570, 17 (1, 262, 26 St.) 1366 τριγλωχίνι H: accent. Mus. 1367 τρίγονοι H: Mus. | cf. Eur. Ion 496 (fem.). HF 1023 (neut.) 1368 ordo postulat τρίγονον (Pears. 664) 1369 τε>τριγός· τρίζων (Callim. fr. 260, 68 Pf. [SH 288] = Hec. fr. 74, 27) Schm.; an τε>τριγός· τρίζων (Cyr. in Esai. 70, 649C M.)? 1370 Alb. cft. gl. 1372 1371 τειχίον H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. σ 2005; cf. et ad gl. 1365 1373 <ὄς> Scal.

- 1374 τριήμερος· Θεσμοφόρια ὑπὸ Λακῶνων
 1375 τριημιολία· ναῦς μακρὰ ἄνευ καταστρώματος
 1376 *τριήραρχος· τριήρους ἄρχων A⁴⁹, ἦτοι πλοίων πολεμικῶν
 νγ¹⁶A⁶¹B^r264
 1377 *τριήρεις· πλοῖα πολεμικά A⁶¹Σ
 1378 τριήρης· ἔξω τῆς νεῶς καὶ ὄντων τι, ἔκπωμα (Erpinic. fr. 2, 8. An- D
 típhan. fr. 223, 4 K.–A.)
 1379 *τριήρον· πλοῖον μικρόν A⁵¹
 1380 τριηρονόμος· τριήραρχος
 1381 τριθαλλία· μεγάλως τοῦ θάλλειν αἰτίαι
 1382 τρίκαρπον· τριετῆ
 1383 Τρίκκη· πόλις Θεσσαλίας (B 729) Hom.
 1384 τρίκκος· ὀρνιθάριον <ὄ> καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ἡλείων
 1385 τρικόλ(λ)υβον· νομισμάτιόν τι (com. ad. fr. 811 K.–A.) D
 1386 τρικόνητος· ὁ πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος καὶ καταχωσθῆναι
 1387 Τρικόρυνθος· ἀνδρεῖος ἦρως
 1388 τρικότυλος οἶνος· οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται (com. ad. D
 fr. *431 K.–A.)
 1389 τρίκουρος· ὁ ἐπὶ τρία ἔτη κεκ[αθ]αρμένος κριός. ὁμοίως καὶ ὁ
 μὴ κεκ[αθ]αρμένος
 1390 τρικτεῖρα· θυσία Ἐνναλίω. θύεται δὲ πάντα τρία καὶ ἔνορχα D
 1391 τρικτύα· τριάδα. ἔνιοι θυσία κάπρου, κριοῦ, ταύρου (Callim. D
 fr. 578 Pf.)

1375 Σ''' (Ph η 167. E. Gen. [EM 430, 36]) 1376 Tryph. trop. 192, 31; E. Gud. 535, 18; Poll. 1, 96 1377 Σ τ 249 1383 Schol.; Strab. 9, 5, 17, p. 437, 20 C. 1385 Poll. 9, 72 1391 Ph 605, 12. 13; Eust. Od. 1676, 37 (1, 404, 16 St.)

1374 θεσμοφορία H: accent. Mus. | λάκωνες H (ε in ει mut. Mus.): Mus. postea; vel del. ὑπὸ (utraque locutio passim in Hsch.) | τριήμερος in tali contextu non alibi reperitur, neque est forma Laconica: itaque Schm. ci. τριήμερος < > (nov. gl.) < · > Θεσμοφόρια ὑπὸ Λακῶνων 1378 ἔξω τῆς νεῶς] i. e. praeter 'navem' (Meibom. Voss.), cf. gl. 671 | ὄντων H: Mus.; interpunct. post τι add. Cunningham, nam ὄντων nomen est 1379 τριήριον vel τριηρίδιον ci. Schm. (hoc Wack.*) | cf. ad gl. 1317 1380 τριήρ· ὁ νόμος H: Scal. alii 1381 τρι(ε)ρι)θαλίδες Mein. ap. Schm., cf. (ut iam Alb.) gl. ε 5836; τριθαλεία (et αἰτίαι) Matthews ad Antim. fr. 107 (182 W.) 1382 Alb. cft. gl. 528 1384 <ὄ> Schm. 'nam Elei non regem appellabant τρίκκον, sed regulum aviculam' | ἀπὸ ἱλείων H: Mus. | Alb. cft. gl. δ 2379 1385 <λ> HSt. Thes. 3, 1609h 1386 καταχωσθῆναι H: Mus. | Schm. cft. gl. κ 2088. ε 4841. δ 1068 1387 Τρικόρυνθος est alibi (Strab. 9, 1, 22 p. 399, 7 C. . . St. Byz. 635, 5) nomen demi Attici, ft. (Schm.) hic nomen eius herois eponymi; tum pro ἀνδρεῖος Mein. ap. Schm. ci. Ἀττικός 1388 cf. Austin–Olson ad Ar. Thesm. 743 1389 [αθ] bis Jun. Scal. Sop. alii | ad fin. <ἄκουρος> Alb. 1390 τρικτεῖρα Mus.; τρικτεία L. Dind. 7, 2477 c et tit. Delph. (ubi tamen nunc legitur τρικτενα, Schwyzer 325, 34, de qua forma v. Bechtel GGN 1918, 400–2) | ἐν ὑάλιω H: Mus. | τρία] γ H, expl. Mus. 1391 τρικτύα H: accent. Mus. | confusa esse accus. τριτύα· τριάδα et τρικτύα· θυσία agn. Schm.; cf. gl. 1452 et Pfeiffer ad Callim.

- D **1392** τρικτῆς· μέρη φυλῆς
1393 τρίκυζα· πολλῆς δεόμενα λιτανείας
1394 *τρικυμία· ζάλη Br¹⁹⁴(A⁴⁰Br⁴⁷⁸)
- Hom. **1395** *τριλίσιτος· πολυλιτάνευτος (Θ 488) A⁶⁴
- D **1396** τρίμηνοι πυροί· οἱ καὶ σητά[μη]νιοι λεγόμενοι (Philyll. fr. 4, 1 K.–A.)
D **1397** †τριμίον†· τὸ εὐσπάθητον ἱμάτιον (Cratin. Iun. fr. 5 K.–A.)
1398 τριμίσκον· ἱμάτιον. Ἰασπένδιοι
1399 †τριμηταγωνιστής†· ὁ τρίτος ἀγωνιζόμενος
1400 *τριμίτινα ὑφάσματα· τρίμιτα (Aesch. fr. 365 R.) A⁶⁵
- Hom. **1401** †*τριμίμε†· φοβεῖσθαι με (E 256) A⁵⁸
- D **1402** τριμίμα· [ὁ] ἄρ[ρ]ωματίζον πόμ[μ]α ἐν γάμοις πινόμενον καὶ ἐν
θεατρικοῖς ἀγῶσιν (Alex. fr. 193, 3 K.–A.)
- D **1403** τριόγδον· μέτρον τι παρὰ Ταραντίνους (gl. Ital. 153 K.–A.)
- D+LXX **1404** τριόδος καὶ τριόδους πληθυντικῶς· ἰδίως τὰς τρεῖς ὁδούς
(Ar. fr. 209, 2 K.–A.). καὶ τρίαίνα (I. Regn. 2, 13)
- D **1405** τριολύμπιον ἄρμα· τὸ ἐκ τριῶν Ὀλυμπιάδων ἐξευγμένον
(Soph. fr. 511 R.)
1406 τριόπην· τριόφθαλμον
- D **1407** †τριόπηλις†· δέσμη σκοροδῶν (Ar. Ach. 813)
- D **1408** Τριόπιον· ἡ Κνίδος. καὶ ἱερὸν ἔνθα ἐορτάζουσιν (Hdt. 1, 144,
2. Thuc. 8, 35, 2)
- D **1409** τριοπίς· τριόφθαλμος. ἔνιοι ζῶον ὅμοιον ἀκρίδι. καὶ περι-
τραχήλιον τρεῖς ἔχον ὀφθαλμοὺς ὑαλοῦς

1392 Arist. Ath. pol. fr. 3 Ken. (fr. 385 Rose) **1394** Poll. 1, 108 **1395** = Schol.; Ap. S. 154, 35; EM 766, 28 **1396** Theophr. c. pl. 4, 9, 1 **1397** Poll. 7, 58. cf. 78 **1400** Poll. 7, 78
1401 Schol.; Ap. S. 154, 18 **1402** Athen. 1, 31 e; Poll. 6, 18; Σ' (Ph 601, 20. Su τ 988)
1404 Poll. 10, 133 **1407** Schol. Ar.; Σ''' (Ph 606, 13. EM 769, 1); Arcad. 31, 14 **1408** cf.
EM 766, 38 (Oros) **1409** 1) Schol. bT ad Ξ 183 c; Eust. II. 976, 36 (3, 610, 8 V.). 2) Ph 602,
4. 3) Poll. 5, 98; EM 766, 33

1392 τρικτῆς ut vid. plural. (cf. Schwyzer Gr. 1, 573ε?); secundum ordinem τρικτῆς (Salm.,
accent. M. L. West); ad -κτ- cf. gl. 1391 | μέρη H (leg. Latte) | μέρος Mus. **1393** 'Non
liquet' Schm.; M. L. West ci. λιτανείας e gl. 1395 irrepsisse **1395** τριλίσιτος H, τριλισιτος
A: Mus. = testt. **1396** πυροί H: accent. Mus. | σηταμήνιοι H: Scal.; Alb. cft. gl. σ 540,
Schm. gl. 824; cf. et Galen. 18 a, 474, 16. Poll. 6, 73. EM 711, 43 **1397** h. e. τριμίτων (Scal.
G. Salm.); cf. gl. 1400 et testt. **1398** τρίμισκον H: accent. Ald.; τριμίσισκον ci. LSJ |
Ἰασπένδιου] cf. gl. π 2222 **1399** v. l. gl. 1435 (Mus.) **1400** τριμίτινα· ὑφάσματα (sine
interpunct. insequ.) H = A: Schm. | τρίμιτα H, τριμητα A; τριμιποστα errore Schr. (non
Ald. pace Alb.: in gl. 1399 Ald. τρις praebet, ed. 1520 τρί/τος, sed neutra huic τος inserit)
1401 τρίμιμα H = A] h. e. τρεῖμ με (Schulze QE 43 not. post Nauck Zt.schr. f. d. Alt.wiss. 14,
1856, 16) | cf. gl. 1296 **1402** τρίμιμα H: accent. Schm. | [ὁ] Schm.; τὸ Scal. Salm. |
ἄρρωματίζων H: Mus. ([ρ]) et Scal. Salm. (-ζον) | πέμμα H: Alb. | γινόμενον H: Mein.
FCG 2, 295 **1403** τριόγδοον ci. Wack.* **1406** τριόπην H: ordo et Voss. | Alb. cft. gl.
1409 **1407** h. e. τριόπηλις (Schm.); aliter corrupt. in gl. 1449, quam Sop. cft.) **1409** τριό-
πιος H: Jens. Luc. 229 | ὑαλοῦς H: accent. Lob. Phryn. 309 | τριοπι- de monili hic. sch. b.
Poll., alibi τριοπτ-

- 1410 τριόροφατ· τρίστεγα
 1411 τριόρο[ο]χος· εἶδος ἱέρακος (Ar. Av. 1206) D
 1412 τριόψ· ὁ ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἐν Δελφοῖς τρίπους D
 1413 Τριπατρεῖς· οἱ πρῶτοι γεννώμενοι D
 1414 τρίπεξαν· τὴν τράπεζαν. Βοιωτοί D
 1415 τρίπλακα[ι]· τρεῖς ἐπιπτυχθῆναι δυναμένης· ἐξ οὗ τὴν μεγάλην Ap.S.
 δηλοῖ, τρίπτυχον, τριπλῆν (Σ 480)
 1416 τριπλῆ τετραπλῆ τε· τριπλασίονα καὶ τετραπλάσια (A 128) Hom.
 1417 *τρίποδα· λέβητα ν²⁹A⁶⁶Br²⁷⁰ τρισκελῆ, χαλκίον (Θ 290 .) A⁶⁶ Hom.
 1418 τρίπολον· τὴν τρεῖς ἢ πολλάκις μεταβεβλημένην διὰ τῆς ἀροτρι- Ap.S.
 άσεως γῆν (Σ 542 .)
 1419 Τρίπολις· εἶδος πέμματος. καὶ πόλις D
 1420 τριπονῆται· ἕορτή τις D
 1421 τρίπος· τρίπους (X 164) Hom.
 1422 τρίπους· λέβητος, κρατήρ. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ εἰς τὸ θερμαίνειν D
 ὕδωρ. ὁ δὲ ἐμπυριβήτης ἐστὶν ὁ ἐξ ἑαυτοῦ πόδας ἔχων εἰς τὸ
 ὑποκαίεσθαι (Aesch. fr. *1, 1 R.)
 1423 τριπτήρ· ᾧ τὴν σταφυλὴν τρίβουσιν (Isae. fr. 24 S.). ὑπὸ δὲ Σικε- D
 λῶν ὁ δοῖδουξ (gl. Ital. 257 K.–A.)
 1424 τρίπτυχος· τριπλῆ, ἢ πολύπτυχος, ἢ τρεῖς ἐπιπτυχὰς ἔχουσα Hom.
 (Λ 353)

1411 cf. Su τ 995; Ph 602,5 1412 Athen. 14, 637c 1413 cf. lex. rhet. 307, 16 Bk.
 1415 Ap. S. 155, 10; Schol. 1416 Schol. 1417 cf. Σ τ 251; Schol.; Semus FGrHist 396 F 16
 1418 Ap. S. 155, 3; Poll. 1, 222 1419 St. Byz. 637, 5 1421 Su τ 1002; Theogn. can. 373
 (p. 68, 22 C.) 1422 Semus FGrHist 396 F 15; Athen. 2, 37f; Poll. 10, 63; Ap. S. 154, 30
 1423 Harp. 293, 10 [τ 29 K.] (epit. = Su τ 1004. Ph 603, 6. EM 766, 41); Poll. 7, 151

1410 v.l. gl. 1476 (cft. Sop.) 1411 τριόροχος εἶ· H: Mus.; τριόροχος hic. gl. μ 884. π 4215.
 Ph, τριόροχος gl. β 495. κ 1968. Su 1412 Πυθ. (οὕτω λεγόμενος) Lob. Aglaoph. 387; ἐν
 Δ. (ἀνατεθεῖς) Wack.* 1413 Τρι(το)πατρεῖς ci. Wack.*; cf. LSJ s.v. | v. Lob. Aglaoph.
 760–4 1414 τρίπεδδαν Wack.* 1415 τριπλάκαι H: Mus. | τρεῖς ἐπιπτυχθῆναι] προσ-
 ἐπιπτυχθῆναι H (accent. prior. del. Mus.): Mein. 1857 p. 622 | <ν> Mein. | τριπτύχων H:
 Mus. 1416 τριπλῆ· H: accent. Mus., interpunct. del. Ald. | τετραπλη^{re} (accent. videri
 non potest) H: Mus. | τριπλασίονα H: Mus. | τετραπλασίονα Jens. Luc. 229 (ut Schol.)
 1417 τρισκελῆ nov. gl. H: contin. Pears. 664. Alb., accent. Mus. | χαλκία H, χαλκεια A: Alb.;
 χαλκεῖα Jun. | Alb. cft. gl. 1422. λ 484; v.l.: gl. 811 1418 τρίπολον H: Mus.
 1420 τριτόμηνις Schm., cf. gl. 1446 1421 τριπὸς H: accent. Mus. 1422 αὐτὸ H: Mus.;
 Schm. ad h.l. et alibi asseverat Hesychii consuetudinem esse locutione χρῆσθαι τι uti –
 perperam, nam e 139 locis ubi χρῆσθαι cum casu coniungitur, saepissime dativo usus est:
 quater H genitivum praebet (α 854. 2159. θ 267 [ubi Wack. accus. ci., sequente Latte].
 π 1153), terdecies accusativum (ε 7324. ι 640. κ 3063. 3098. 4080. λ 720. μ 928. ξ 10. π 65.
 σ 673. τ 174. 836. 1422); hos in dativum Mus. al. correxerunt, quos Schm. ipse et Latte
 insequenter (et nonnunquam tacite) consecuti sunt, Hansen et ego semper | ἐμπυ/
 (nov.lin.)ριβήτης H] τ ante ρι add. rubr. (ut in tribus superioribus lin.), del. Mus. | ἔξ H:
 Mus. 1424 τριπλῆ H: accent. Mus. | ἦ] ἦ ci. M. L. West

- Hom. **1425** τρις· ἐπὶ τοῦ πολλάκις (A 213 ..)
- LXX **1426** *τρισαλιτήριος· ἀμαρτωλός (2. Macc. 8, 34 ..) (A⁴⁸Br²⁶³)[vg¹²]
- D+Prov. **1427** τρις ἕξ· νικητήριος βόλος (Aesch. Ag. 33). καὶ παροιμία· τρις ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι. ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κυβευτῶν (Pherecr. fr. 129 K.–A.)
- 1428** *τρισευδαίμων· τρισμακάριστος (Bacch. 3, 10. Aeschin. epist. 5, 5) v[g]²⁶
- 1429** *τρισόλβιος· τρισμακάριστος (cf. Ar. Eccl. 1129. Soph. fr. 837, 1 R.) v¹(g²A³⁸Br²⁵⁸)
- D **1430** τρισπόλιον· βοτάνη τις
- D **1431** τρισσός· εἶδος ὄφρατος
- LXX **1432** *τριστατάι· οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς λόγγας (Exod. 14, 7) Σ(vg¹¹A⁴⁷Br²⁶²)
- Hom. **1433** τριστοιχεί· ἐπὶ τρεῖς τάξεις (K 473)
- D **1434** Τριτ[τ]α· οὕτως ἢ Κνωσσός ὀνομάζετο
- D **1435** τριταγωνιστής· ὁ τρίτος ἀγωνιζόμενος (Dem. 18, 129 ..)
- Hom. **1436** *τριτάτη· τρίτη (K 253 ..) (A⁵⁶)
- D **1437–8** τριτέα· παρὰ Σόλωνι (legg. F 46 R.) μὴ πλείω εἶναι τριτέως τὴν κτιστὴν· τριτεὺς γὰρ ἤχοιτικός οὕτως†
- D **1439** Τριτῆες γενεήν· οἱ ἀπὸ τῆς Τριτέων πόλεως κύνες, ἢ ἐστι πλησίον Φωκίδος (SH fr. ad. 1114)
- D **1440** τρίτη Θεσμοφορίων· ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην Θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τετάρτων οὐσῶν ἡμερῶν (Ar. Thesm. 80)
- D **1441** τριτημόριον· οἱ ἕξ χαλκοῖ (Philem. fr. 76, 2 K.–A.)
- D **1442** τριτημόριον· ἐλέγετο καὶ ἐπὶ τῆς μοίρας (Thuc. 2, 98, 4), καὶ ἐπὶ νομίσμα(τος) ἀργυρίου

1425 cf. Schol. 1427 Zenob. Ath. 2, 29; Prov. Bodl. 869 [= App. Prov. 4, 99]; Σ" (Ph 602, 9. Su τ 934) 1432 Σ τ 253; gl. Oct. τ 2 1433 Schol.; cf. Su τ 1010 1437–8 Poll. 4, 168 1439 Thuc. 3, 101, 2; St. Byz. 637, 15 1440 Schol. Ar. (a); Athen. 7, 307f; Ph θ 134 1441 Harp. 293, 14 [τ 30 K.] (epit. = Su τ 1017. Ph 602, 22. E. Gen. [EM 753, 51]); Poll. 9, 65; lex. rhet. 306, 26 Bk. 1442 Poll. 9, 66

1425 Alb. cft. gl. 1331 1426 τρισαλιτήριος H: Mus., cf. K 1427 le. τρισεξ H: Mus. | τρεῖς] τρις H: Ald. | v. Fraenkel ad Aesch. Kassel ad Pherecr. Bühler ad Zenob. (4, p. 224 sqq.) 1430 τριπόλιον Schm., ut Theophr. h. pl. 9, 19, 2 (cit. Hes. fr. 349. Musae. VS 2 B 19). Diosc. mat. med. 4, 132 1431 L. Dind. 7, 2465 d censet ft. esse i. q. θρίσσοσ ap. Jul. Afr. cest. 290, 25 (p. 16 V.) 1432 περι H: Biel. (1780) 3, 465. Alb.; cf. gl. 1343. 1444 1433 τριστοιχεί H: Mus. 1434 [τ] ordo et Voss. 1435 gl. totam del. Mus. | v. l.: gl. 1399 | v. Pickard-Cambridge Dram. Fest.² 132–5 1437–8 τριταῖα ... τριταῖας H: ordo, ut agn. Schm. (sed reicit) | κτιστὴν] κρίσιν Mus. | τριτεὺς nov. gl. Schm., tum pro γὰρ ci. γ' (τρίτων) < > | ἠχοίνικες ις' (ἐκκαίδεκα) Pears. 664 (post Petit. Leg. Att. 369) 1439 τρίτηες· γενεήν H: accent. et interpunct. Mus. | τῆς H] τοῦ error Schmidtii est 1440 v. Deubner Att. Feste 50–60 1441 χαλκοῖ H: accent. Pears. 665 1442 ἐπινόμισμα H: ἐπὶ Ald., <τος> Mus. | ἀγρ' H, expl. Sop.

- 1443 Τριτογένεια· ἡ τὸ τρεῖν ἐγγεννώσα τοῖς ἐναντίοις (Δ 515) Hom.
- 1444 Τριτογενής· ἐπιθετικῶς ἡ Ἄθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐγγεννᾶν τοῖς πολεμίοις (Δ 515). ἡ τῷ παρὰ Τρίτωνι, τῷ ποταμῷ Λιβύης, ἐμφανισθῆναι (Ar. Equ. 1189) Ap.S.+D
- 1445 τριτοκούρη· ἢ πάντα συν<τε>τέλεσται τὰ εἰς τοὺς γάμους· τινὲς δὲ γνησία παρθένος D
- 1446 τριτόμηνης· ἡ τρίτη τοῦ μηνός (Lycurg. fr. 49 S.) D
- 1447 τρίτον ἡμίδραχμον· αἱ δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον (Dinarch. fr. 8, 4 S.) D
- 1448 Τριτοπάτορας· ἀνέμους ἐξ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς γενομένους καὶ γενέσεως ἀρχηγούς. οἱ δὲ τοὺς προπάτορας D
- 1449 ἴτριτοπηλίστ· σκοροόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ πεπιλησθαι καὶ συν-εστράφθαι D
- 1450 τρίτος κρατῆρ· Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι (fr. 425, 2 R.). ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκιρνῶντο κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον· τὸν δὲ δευτέρον ἠρώων· τὸν δὲ τρίτον σωτήρος D/Att.
- 1451 τριτοστάτις· Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς (fr. 503 K.–A.) D
- 1452 *τριτ<τ>ύς· τριάς (Dem. 14, 23) vg¹⁷A⁵³Br²⁶⁵Σ D
- 1453 τριτώ· ῥεῦμα. τρόμος, φόβος
- 1454 τριτώ· Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος (fr. 145) φησι τὴν κεφαλὴν καλεῖν Ἀθαμᾶνα D
- 1455 τριφάσιοι· τριπλάσιοι. τρίφωνοι (Hdt. 2, 156, 3) D

1443–4 Ap. S. 154, 21; Schol.; Schol. Aesch. Eum. 293; Σ'' (Ph 603, 11. Su τ 1020. E. Gen. [EM 767, 40]) 1446 Harp. 294, 14 [τ 33 K.] (epit. = Su τ 1021. Ph 603, 21. E. Gen. [EM 767, 47]); lex. rhet. 306, 32 Bk. 1447 Harp. 294, 1 [τ 31 K.] (epit. = Su τ 1022. Ph 603, 25. E. Gen.); Poll. 9, 62; lex. rhet. 306, 19 Bk. (Ph 604, 2) 1448 Harp. 294, 3 [τ 32 K.] (epit. = Su τ 1023. Ph 604, 4. E. Gen. [EM 768, 1]), cit. Demon. FGrHist 327 F 2. Philochor. 328 F 182. Phanodem. 325 F 6. anon. 352 F 1. ad fin.: Arist. fr. 415 Rose 1450 Ael. Dion. τ 25 (Su τ 1024. Ph 604, 25. E. Gen.); Scholl. Pind. Isthm. 6, 10 a. Plat. Phileb. (48) 66 d; Poll. 6, 15. 100; Ph 564, 3 1451 Poll. 4, 106 1452 = Σ τ 255 1454 Σ'' (Ph 603, 16. Su τ 1020. EM 767, 43). Boeotiiis trib. Schol. Lycophr. 519, Cretibus Eust. II. 696, 37 (2, 522, 2 V.) 1455 gl. Hdt. (LGM 203)

1443 ἐν γεννώσα H: Mus. 1444 τριτογένης H: accent. Mus. | ἐν γεννᾶν H: Mus. | τῷ¹ τὸ H: Mus. | περὶ H: Jens. Luc. 229, cf. gl. 1343. 1432 1445 ἡ H: Mus. | <τε> Pears. 665. Jens. Luc. 229 | γνησία] abbrev. in H expl. Mus. sed sine accent., γνήσια Ald.: Schm. tacite | Schm. cft. gl. 1325 1446 τριτομηνης H: accent. Lob. Prol. 462 1447 τριτόν· H: accent. Mus., interpunct. del. Meibom. Brun. Hemsterh. ad Poll. p. 1031 not. 55 | ἡμίδραχμον ... δραχμαὶ H: Pears. 665. Schr. | τριώβολον H: Pears. 1448 προπατέρας H: Alb. 1449 h. e. τρόπηλις (cf. gl. 1407) | δεσμή H: accent. Mus., interpunct. add. Alb. | πεπηδεῖσθαι H: Mus. 1450 ἐκέρνοντο H: Mus. | ᾧ H, expl. Mus. | σωτήρος] Alb. cft. gl. σ 3104 1451 contin. H: nov. gl. Mus. | τριτοστάτης H: G. Dind. ad Ar., cf. Poll. | Σκηναῖς <καταλαμβανούσας> Schm. 1452 contin. H: nov. gl. Heins. Pears. 665. Schr. | τριτύς H: KΣ^APh 1453 τριτώ-ρευμα H: Mus. 1454 τριτωνίκανδρος H: Mus. | ἀθαμᾶνας H: accent. Jens. Luc. 229

- D **1456** τρίφυλλα· πολύφυλλα. και πόα δέ τις μηδική οὔτω καλουμένη (Nic. ther. 520)
- D **1457** Τρίφυλλοι· οἱ Καύκωνες (Xen. Hell. 4, 2, 16 ..)
1458 τριφύον· τριπλοῦν
- Hom. **1459** *τριῖα· τριχῶς (θ 506) Σ(Br²⁶⁷)
- Ap.S. **1460** τριχάϊκες· τριχόθεν ἐλθόντες †ἀπό βίας† (τ 177)
1461 †τριχάν†· ἡ τρίτη φυλακή
- LXX **1462** τριχαπτόν· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἀπτόμενον, ἢ πολύτιμον (Ezech. 16, 10)
1463 *τριχῆ· εἰς τρία μέρη vg²¹Br²⁶⁷(A⁵⁴)
1464 †τριχῆν†· τρικόρουφον
1465 τριχῆ· τὸ δ' αὐτὸ και τὸ τριῖα, ἢ τὸ τρίτον μέρος
- D **1466** τριχίδες· αἱ χαλκίδες. Ἡρακλέων <δὲ> μεμβράδες (Ar. Equ. 662 ..)
- D **1467** τριχόβρωγ· θηρίδιον κατεσθίον τοὺς λόφους τῶν περικεφαλαίων (Ar. Ach. 1111)
- D **1468** τριχορδον· ὄργανον
1469 *τριχοκόμος· τριχῶν ἐπιμελούμενος Br¹⁹⁵(A⁵⁵)
1470 τριχοτρῶνται· ζώφια τὰ τὰς τριῖας κατεσθίοντα
1471 *τριχῶδη· ὄργανα πολιορκητικά πρὸς χῶ[ρη]σιν ἐπιτήδεια (A⁶⁷)
1472 *τριχῶς· τρισσῶς g²⁸ [ὑπομονητικῶς]
1473 τριχῶσαι· θάψαι

1456 1) Diosc. mat. med. 2, 147; EM 279, 11. 2) Schol. Ar. Equ. 606a(1); Poll. 7, 142; Σ'' (Ph μ 381. Su μ 883) 1457 Strab. 8, 3, 29, p. 353, 9 C. 1459 = Σ τ 257 = Schol. 1460 cf. Ap. S. 155, 4 1462 Σ τ 260; Poll. 2, 24; gl. Ezech. 1463 Theogn. can. 972 (p. 160, 29 C.) 1466 Arist. h. an. 569^b25; Athen. 7, 328 c. 8, 357e 1467 Σ''' (Ph 606, 6. EM 768, 49); cf. Schol. Ar. (a) (Su τ 1040); Poll. 2, 24 1468 Poll. 4, 60; Euseb. praep. ev. 10, 6, 11

1456 τρίφυλλα] τ om. rubr., add. Mus.; τριφ- H. testt. plur., τριφ- EM (cf. Choerob. 267, 34. Schol. Dion. Thr. 444, 12), τριόφ- codd. Nic. | μηδική H, testt.] μηδική hoc sensu praescribunt Ioh. Philop. de voc. rec. A μ 4. Eust. Od. 1967, 28 (2, 330, 39 St.); Alb. cft. gl. μ 1159 1457 Τρίφυλλ[λ]οι Schm., sed fuerit Τριφύλλοι 1458 τρίφυλλον Lob. Phryn. 494 ('Etym.' scribens pro 'Hesych.')

1459 τριῖα H: accent. Alb. 1460 ἀπ' Εὐβοίας Leopard. emend. 20, 14 coll. Eust. Od. 1861, 14 (2, 197, 38 St.). Schol. V ad τ 177; 'possis etiam ἀπὸ Βοίου' Schm. coll. Andron. FGrHist 10 F 16 (Hsch. et Κυτινίου et Ἐρινεόν nomina-visse ci. Wil.*) 1461 τριῖα ν(υκτός) (μ 312 ..) Schm., ft. recte 1462 βομβύκινον Jun. Palm., haud necessarie | πολύτιμον H = Σ] πολύμυτον Salm., prob. Kühn. ad Poll. p. 1179 not. 13 cum Symmachus verbum sic interpretatus sit quod LXX τριχαπτόν 1463 τριχῆ H: accent. Mus., ι subscr. add. Hansen 1464 τριχῆ<λο>ν Blomfield ad Aesch. Sept. 757 (760) 1465 τριχῆ H: accent. Mus., ι subscr. add. Hansen; τριχθά (Γ 363 ..) ordo, ut notat Schm. 1466 τριχθάδες H: Sop. | Ἡρακλέων] cf. gl. 245 cum adn. | <δὲ> Schr. tacite 1467 τριχοβρωγ H: Sylburg. ad EM p. 46a 1469 τριῖας H = A: Br 1471 πολιορκητικά H: A | χῶρησιν H: A 1472 ὑπομονητικῶς susp. HSt. Thes. 3, 1611 a, ad gl. 1026 refert Schm. 1473 χῶσαι Pears. 665 (sim. Toup 4, 281; melius >τρι χῶσαι); ταρχῶσαι Alb. Hemsterh., i. e. v.l. gl. 230

- 1474 τριψημερεῖν· στραγγεῦσθαι, καὶ παρέλκειν τὰς ὥρας (Ar. D Vesp. 849)
- 1475 τριώδελον· τριῶν ἡμιμναίων σταθμός
- 1476 *τριώροφα. τρίστεγα (Ezech. 41, 7) Br¹⁹² LXX
- 1477 τριῶλαξ· ἀγὼν παρθένων δρόμου D
- 1478 Τροία· πόλις
- 1479 Τροίης· τῆς Ἰλίου (Z 529 . .) Ap. S.
- 1480 Τροιζή(ν)· πόλις, ἢ χωρίον ἐν Ἄργει (B 561) Hom.
- 1481 τρομέοντο· ἔτρεμον (K 10) Hom.
- 1482 *τρόμος· εὐλάβεια vg¹⁶A³⁶Br²⁸⁰. δέος A³⁶Br²⁸⁰. φυγή (Γ 34 . .) Hom.
- 1483 τρόνα· ἀγάματα. ἢ ῥάμματα ἀνθίνα (X 441) Hom.
- 1484 τρόνοι· στύπιοι. στήμων. ἀρπεδόνη. ἄτρακτος
- 1485 τρόπα· εἶδος παιδείας, καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς D τὸ ἕτερον μέρος (Cratin. fr. 180 K.–A.)
- 1486 τροπαγός· ὁ ἀπητιμασμένος
- 1487 *τρόπαι(α)· νικητήρια vg¹¹Br²⁷⁶Σ, σύμβολα νίκης vg¹¹A²⁹Br²⁷⁶
- 1488 τροπαί· αἱ δύοσις (ο 404). καὶ αἱ *μεταβολαί (g¹⁸⁻¹⁹), αἱ φυγαί, αἱ Hom.+K+ διώξεις. νομίσματα τίνα. καὶ αἱ μεταβεβλημένα φροντίδες
- 1489 τροπαλίζει· στρέφει
- 1490 τροπαλισμός· μεταβολή. καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδέχεσθαι
- 1491 ἴτροπαλόν· τραχύ†
- 1492 *τροπέοντο· ἐπάτου (Σ 224 v. 1.) g²¹. ἀπὸ τούτου καὶ ὁ οἶνος Hom.+ λέγεται τραπητός
- 1493 τρώπηκος· μερὶς τῆς κόπης ὁ τρώπηξ, οὗ ἐπιλαμβάνονται οἱ D ἐρέσσοντες· ὥστε ἀπὸ μέρους τὴν κόπην
- 1494 τροπικώτερον· θεωρητικώτερον
- 1494x <τροπικῶς> ἀλληγορικῶς, μεταφορικῶς, οὐκ ἀληθῶς vg¹³A³²

1474 Eust. Od. 1441, 60 (1, 93, 2 St.); Poll. 1, 43 locutionem improbat 1476 gl. Ezech. 1479 cf. Ap. S. 155, 11; lex. Hom. τ 226; Theogn. can. 134 (p. 24, 25 C.) 1480 Theogn. can. 134 (p. 24, 25 C.); St. Byz. 639, 5 1485 Suet. Iud. 1, 26 p. 67 T.; Poll. 9, 103; Ph 606, 8 (leg. τρόπα· δι' cum Alb.) 1487 Σ τ 262; EM 469, 18 1488 cf. Σ τ 263

1474 τριψημερεῖν H (leg. Latte): Mus. | στρατεύεσθαι H: Scal. Heins. Sop., cf. gl. ε 2095. σ 1963 1475 Dorice pro τριώβολον, cf. tit. Cret. D. I. 4957 a 3, Ahr. Dial. 2, 81 1476 v. l.: gl. 1410 1477 τριῶλαξ H: accent. Schm. tacite; 'i. e. τριαύλαξ' G., et Lob. Prol. 260 cft. πυλωρός / πυλαυρός (sed v. Hansen ad gl. π 4349) 1479 contin. H (prob. Latte, del. Τροίης): nov. gl. Alb. 1480 τροίζη H: Mus. 1482 φυγή] φόβος K (cf. Schol.); φρίκη Triller Emend. 39 1483 h. e. θρόνα (Mus.), ft. v. l. gl. θ 774 | βάμματα Taylor Lect. Lys. 701; τὰ ἱμάτια Toup 4, 202 coll. Schol. Theocr. 2, 59–62(b) 1484 στυπλίοι H: accent. Mus. | ἀρπεδόνη H: spir. asp. Alb., ὁ Mus. | Schm. cft. gl. 1558. 1586 1485 παιδείας H: Mus. | καθῆν H ut vid.: Mus. 1487 τρώπαι H: KΣ 1488 νομίσματα] Thes. 7, 2494 c cft. τροπαϊκόν 1489 Alb. cft. gl. 1260 1491 v. l. gl. 1522 (Schm.) 1492 τραπητός H: Mus., cf. gl. 1267 1493 τρώπηξ H: Mus. | ft. Dorice (?Cretice, cf. Thumb 1, 149 [§ 141, 1]) pro τρώπηξ (gl. 1264) vel τρώφηξ (gl. 1286) 1494 τροπικώτερον H: Mus. 1494x contin. H: nov. gl. et le. suppl. Alb., cf. K

- N.T. **1495** *τροπῆς ἀποσκίασμα· ἀλλοιώσεως καὶ φαντασίας ὁμοίωμα (Er. Iac. 1, 17) vg¹⁰A²⁸Br²⁷¹(Σ)
- D **1496** τροπίας οἶνος· μεταβεβληκῶς καὶ ἔκλυτος (Ar. fr. 219 K.–A.)
1497 *τροπή· ἀλλοίωσις g¹⁹
- Hom. **1498** τροπίς· τὸ κατώτατον τῆς νεῶς (η 252 ..)
- Hom. **1499** τροποί· οἱ ἱμάντες τῶν κωπῶν, ἧ οἱ κατέχοντες τὰς κώπας δεσμοὶ δερμάτινοι, ὅταν ἐλαύνωσιν, οἱ τροπωτῆρες (δ 782 ..)
1500 τρόπον τινά· ἀντὶ τοῦτον τὸν τρόπον
1501 *τρόπος· ἦθος vg¹²(A³¹Br²⁷⁷Σ). γνώμη, προαίρεσις
- D+LXX **1502** τροποῦσθαι· ἀρμόζεσθαι (Ar. Ach. 553). μεταβάλλεσθαι, τρέπεσθαι (Iud. 20, 39)
- D+LXX **1503** τροπώσασθαι· τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῶ τροπωτῆρι (Eubul. fr. 51 K.–A.). ἢ διὰ μηχανῆς *νικῆσαι (2. Regn. 8, 1) g²²
- LXX **1504** *τροπώσομαι· νικήσω vg¹⁵A³⁴, πλῆξω (Psalm. 88, 24) A³⁴
- D **1505** τρούεται· ἰσχναίνεται, τήκεται
1506 τρούροι· δρόμοι, στάδιοι
1507 τρουφονίδα· εἶδος κροκωτοῦ
1508 τροφαλ[λ]ίς· τυρὸς μακρὸς
- D **1509** †τροφήμ.†· δέσποινα. ἢ μήτηρ
1510 τροφήξ· χάραξ, σκόλοψ
- Hom.+D **1511** τροφί· τεθραμμένον. μέγα· ἴσχυρον δὲ τροφί κῦμα' (Λ 307)· γέγονε δὲ κατὰ ἀποκοπήν τοῦ τροφίμον
- D **1512** τροφίμον· ὃν ἡμεῖς δεσπύονον. καὶ τροφίμον· <Μέν>ανδρος Δακτυλίω (fr. 101 K.–A.)
- Ap.S. **1513** *τροφέοντα· εὐτραφή g²⁴, καὶ μεγάλως ἀυξόμενα (O 621 v. 1.) [g²⁴]

1495 Σ τ 264 **1496** Σ' (Ph 606, 20. Su τ 1052. E. Gen. [EM 769, 6]); Poll. 6, 17 **1498** Schol.; E. Gud. 536, 7; Poll. 1, 85 **1499** Schol.; Poll. 1, 85 **1501** Σ τ 265 **1504** = gl. Psalm.; Σ τ 267 **1508** Σ' τ 268; cf. Schol. Ar. Vesp. 838b **1509** Poll. 3, 73 **1511** lex. Hom. τ 251; Σ' (Ph 607, 18. Su τ 1062. EM 769, 36). etym. a τροφίμον est Herodiani (Schol. A ad Λ 307 a. Arcad. 118, 20) **1512** Poll. 3, 73. aliter Eust. II. 846, 13 (3, 202, 9 V.) **1513** Ap. S. 155, 14

1495 ἀλλοιώσεως ἴχνος vgBr(Σ) **1496** τροπίας· οἶνος (sine interpunct. insequ.) H: testt. **1499** post ἐλαύνωσιν interpunct. Meibom. | Alb. cft. gl. 1503 **1500** Σ τ 266 expl. habet ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν, quam Schm. hic pro -τον τὸν τρόπον malit **1503** μηχανῆς H] μάχης L. Dind. 7, 2510d **1504** Alb. cft. gll. 654. ε 6646 **1505** Laconice pro τρούεται (Sop., cf. Thumb 1, 82) | Alb. cft. gll. 1581. 1552 **1508** [λ] Schm. tacite; Alb. cft. gll. 1573. 1281 | μακρὸς] ἀβρός Voss.; μαλακὸς Triller Emend. 39, cf. gl. 1573: sed cf. Schol. Ar. ἐπιμήκη τυρὸν **1509** le. litt. ult. α dubitanter leg. Cunningham; h. e. τροφήμη (Mus.) | ἦ H: Mus. **1510** τροφήξ H: Schm. (non Alb.), interpunct. add. Schr. | σκόληξ H: Alb. coll. gl. 1286 **1511** μετὰ πολλῶν τέτροφι H: Mus. et (δὲ) Heins. Jens. Luc. 229 | δὲ ἢ κατὰ ἐπικοπήν H: Mus. **1512** τροφίμον²] τροφίμην Kassel coll. Poll. (Men. Dyc. 883 . .) | ἀνδρὸς H: V. Jernstedt ap. Nauck Mél. gr.-rom. 6, 1894, 109; lac. maiorem esse ci. Koerte | v. Kassel ad Men. fr. *140 **1513** τροφίοντα H (leg. Latte): g; cf. gl. 1516

- 1514** τρόφις· εὖ τεθραμμένους
1515 τροφιοῦται· παχύνεται
1516 τροφόντα· εὐτραφή και μεγάλα (O 621) Hom.
1517 τροφοί· ἀντι τοῦ θρέμματα
1518 *τροφός· νεώτερος δεσπότης [A³⁵Σ]. ἢ μήτηρ (Soph. Ai. 849)
1519 *τροχάδες[αι]· σανδάλια ἀπὸ αἰγείου δέρματος A³⁸
1520 τροχαῖα· μέσα ἐν κύβοις. ἢ ὁδός, ὡς ῥίνθων (fr. 23 K.–A.) D
1521 τροχαλοί· οἱ ἤδη περι(ι)όντες
1522 τροχαλόν· τροχαῖον. τ[ρ]αχύ. ἢ περιτρέχον
1523 τροχαντήρες· πρὸς τὰ πηδάλια καλεῖται τῆς πρῦμνης μέρος D
1524 τροχαντήρ· τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἢ ἔξω ἔκφυσις D
1525 τροχάσας· σπεύσας, δραμών, προλαβών (Hippocr. epid. 5, 48 D
 [5, 236, 1 L.])
1526 *τροχηλατεῖ· ἐλαύνει (Eur. Or. 36) v³A³⁰Br⁴⁷⁹(g⁴Σ)
1527 *τροχαίαι· αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις (Nic. ther. 816) (A³³)
1528 *τροχιάς· πορ(ε)ῖας (Prov. 4, 26) g¹⁴Σ LXX
1529 <τροχίς>· ἄγγελος, ἀκόλουθος (Aesch. PV 941) D
1530 τροχμαλον· τὸ πλῆθος τῶν λίθων, και τὸν σωρόν (Ar. fr. 906 D
 K.–A.)
1531 τροχόεν· τροχοειδές, στρογγύλον D
1532 τροχός· περιβόλαιον, τεῖχος (Soph. fr. 227 R.). ἢ κύκλος (Z 42 .). D
 ἢ δρόμος (Eur. Med. 46)
1533 *τροχόωσαι· τρέχουσαι (Arat. 27 v. 1.) vg⁵A³⁷
1534 τροχῶν· δρόμων. και τὰ ὅμοια

1514 Galen. lex. 147, 3 **1516** Schol. **1518** Σ' τ 277 **1523** cf. Zonar. 1750 **1524** Galen.
 de oss. 2, 773, 16; Poll. 2, 187 **1526** = Zonar. 1752; Σ τ 269; cf. Schol. Eur. **1528** Σ τ 271
1529 Ph 608, 1; Scholl. Aesch. PV 941ab. Lycophr. 1471. Opp. hal. 2, 634 **1530** cf. Σ'''
 (Ph 607, 26. E. Gen. [EM 770, 3]) **1531** Schol. Nic. ther. 332b **1532** Σ''' τ 272; Arcad.
 84, 29

1514 τροφίς H: accent. Mus. | ἐπτεθραμμένοι H. Larcher ad Hdt. 4, 9, 4; sed cf. test.
1516 gl. totam del. Mus. | Schm. cft. gl. 1513 **1517** τροφαί (Eur. Cycl. 189) Mein. Anal.
 Alex. 248; τρόφιες Schm. coll. Schol. Opp. hal. 2, 634 τρόφιν· ... τὸ θρέμμα **1518** duas gl.
 coniunctas esse agn. Schm., viz. τρόφιμος· v. δ. et τροφός· μ. **1519** τροχαδέσαι H: A;
 τροχάδες· τὰ Voss. **1520** τροχαῖα H: accent. Mus.; τρόχια τὰ Kaibel; sed gl. obscura ma-
 net, alteram partem ad τροχιά rettulit Schm. **1521** τρόχαλοι H: accent. Voss. | ἤδη]
 σπούδη Voss. | <ι> Voss. | 'qui iam ambulat, velut infantes' Thes. 7, 2521 d; sed περιέεινα vix
 aptum **1522** gl. ad Hes. op. 518 τροχαλὸν γέροντα pertinere non potest | τροχαῖον dittoqr.
 esse censet L. Dind. 7, 2521 a, sed de τροχαῖος i. q. τροχαλός vel τροχερός R. Kassel cft. Arist.
 rhet. 1409*1; adde Hephaest. fr. IV p. 78 Consb. | [ρ] Pears. 665 | Alb. cft. gl. ε 1766. 5363
1526 τροχηματεῖ H: K **1527** τροχίαι H: accent. Mus., cf. Hansen ad gl. π 2089
1528 τροχιάς H: accent. Mus. | πορίας H: g **1529** contin. H: nov. gl. et le. suppl. Sop. Heins.
 Pears. 666 **1530** τροχμαλὸν H: accent. Heins. **1531** Alb. cft. gl. π 1928 **1532** 'Confundit
 τροχός et τρόχος' Schm. | κύκλος H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. κ 4480 **1533** τροχόωσαι
 H (leg. Cunningham; ωφ Latte): K **1534** τροχῶν H: accent. Mus.; v. ad gl. 1532

- +N.T. **1535** *τρούβλιον· ὄξυβάφιον vg⁵A¹⁷Br²⁸⁴Σ. ἢ ποτήριον g⁵A¹⁷Σ μυστηρίου (Ev. Marc. 14, 20) g⁵(A¹⁷)
- 1536** τρύγα· οἶνον ἀδιήθητον ἀπὸ ληνοῦ
- 1537** τρυγαβόλια· εἰς ἃ καρποὺς ξηροὺς ἀπετίθεντο
- 1538** τρυγεῖ· ξηραίνει
- D **1539** τρύγητος· ὁ καιρός, τρυγητός· ὁ τρύγος
- D **1540** τρυγέρανος· φάσματι ἐοικώς (Philem. fr. 49, 4 K.–A.)
- D **1541** τρυγερούς· τρυγῶδεις, ὄξεις (Polyzel. fr. 13 K.–A.)
- 1542** τρύγη· ὁ πυρός, καὶ ἡ κριθή, καὶ πᾶς ἄλλος καρπός, καὶ ποιά βοτάνη (h. Apoll. 55)
- 1543** τρυγήλλα· τρώγλη
- 1544** τρύγηλλος· οἰκοδόμημα μεταλλικὸν κατασκευαζόμενον
- 1545** τρύγιος· τρυγία οἴνου, ἢ ἐλαίου
- 1546** ἴτρούγμα†· δίπλωμα
- Prov. **1547** τρυγόνα ψάλλειν· παροιμία ἐπὶ τῶν φαύλως πρᾶττόντων· ἀπὸ τοῦ τρύζειν
- D **1548** τρύγοιπος· ὑλιστήρ (Ar. Plut. 1087 . .)
- 1549** τρυγῶδεῖν· κωμῶδεῖν
- D **1550** τρυγῶν· ἰχθὺς θαλάσσιος, ἧς τὸ κέντρον δηλητήριο (Epicharm. fr. 59 K.–A. Nic. ther. 829). καὶ ὄρνις (Ar. Av. 302 al.). καὶ ἡ τῶν γυναικῶν μίξις (Antiphan. fr. 27, 23 K.–A.). καὶ σύντροφος
- 1551** τρυγῶς· τὰς τρυγόνας
- 1552** τρύειν· κατατρίβειν, καταπονεῖν
- 1553** *τρώζει· γογγύζει vg²Br²⁸¹Σ, ψιθυρίζει vg²Σ

1535 Σ τ 273. aliter Schol. Ar. Av. 361 c (cf. Dunbar ad loc.) **1538** Theogn. can. 134 (p. 24, 20 C.) **1539** Su τ 1092; Arcad. 81, 2; Theogn. can. 417 (p. 75, 13). inverso accentu Ammon. 38 **1541** Poll. 2, 118 **1542** Ap. S. 58, 21; Ph 608, 5; Theogn. can. 134 (p. 24, 20 C.) **1545** Theogn. can. 134 (p. 24, 20 C.) **1547** Paus. τ 51 (Ph 608, 6; Su τ 1094); Diogen. 7, 71; Prov. Bodl. 799 **1548** Σ τ 275; Schol. Ar.; Poll. 10, 75; Phryn. ecl. 269 **1550** Theogn. can. 134 (p. 24, 23 C.). 1) Arist. h. an. 598^a12; Ael. h. an. 2, 36; Diosc. mat. med. 2, 20. 2) Arist. h. an. 544^b7. 3) Ph 608, 10. 4) Paus. perieg. 8, 25, 11? **1553** Σ τ 274

1535 τρούβλιον H = Br] τρύβλιον Arcad. 119, 19 | ὄξυβαφίον H: accent. Mus. | fin. Ernesti 270 **1536** λινοῦ H: Ald. | Alb. cft. gl 1559 **1537** εἰς ἀκάροπους H: Ald. **1538** τρύγει malit Alb. coll. gl. ε 6648, ut Theogn. **1539** le. τρυγητός H: accent. Mus. **1540** φάσμα τι H: Mus. **1542** τρυγη H: accent. Mus. **1543** τρυγία (Sophr. fr. 49 K.–A.) Vales., cum expl. τρύγη; τρύπημα (Ar. Pac. 1234 . .) Schm. **1545** i. q. τρυγίας (Schm.), vel ft. sic leg. (Psalm. 74, 9) **1546** v. l. gl. π 4246 πτύγμα (Ruhnck.) **1547** τρυγοναφαλλεῖν H (-ψάλλειν Mus.): Pears. 666. Alb. **1548** τρυγητός H: Flor. ad Ar. Pac. 534 | ὑλιστήρ H: Mus. **1550** ἰχθὺς H: accent. Hansen; cf. gl. π 1506 cum adn. | σύντροφος] τροφός sc. Aescularii ci. Schm. coll. Paus. **1551** le. τρυγῶς (accus. Dorice) HSt.; τρυγούς Lob. Rhem. 324 (contra ord.); τρυγῶς (genit. Dorice vel Aeolice) Schm. | τρυγῶνας H: HSt.; τρυγόνος Schm. | de mixtura -ω- et -ον- nominum cf. Schwyzer Gr. 1, 479 (4) **1552** Alb. cft. gl. 1581. 658. 662. 1505. 1560 **1553** Alb. cft. gl. ε 5365. π 718

- 1554 *τρούζητε· ψιθυρίζητε, λογοποιήτε, λογογγύζητε (I 311) A¹³ Hom.
 1555 τροηλίζ· ζωμήρουσις
 1556 *τρουμαλαί· τροῦπαι (Jud. 6, 2 vers. B .) A²⁰ LXX
 1557 Τρουμαλιτις· Ἀφροδίτη (com. ad. fr. *432 K.–A.) D
 1558 τρύνης· ἐφίππιον. στήμων
 1559 τρύξ· ὁ νέος οἶνος, παρὰ τὴν τρύγην. καὶ γλεῦκος ἀδιήθητον D
 (Ar. Pac. 576)
 1560 τρύξοντα· καταπονήσοντα, ἀνιάσοντα (Q 387) Hom.
 1561 τροπᾶν· τρίβειν (Plat. Crat. 387 e .) D
 1562 τροπάνη· ἐργαλεῖον τεκτονικόν
 1563 *τρουπανίζεται· τροπάνω πλήσσεται A¹⁸
 1564 τροπήλα· τορύνη
 1565 τρουσίππιον· τὸν χαρακτήρα τὸν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκι- Att.
 μασίαις τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τετρο[μ]μένοις < ... >, ἵνα μηκέτι
 στρατεύωνται, τὸ παλαιὸν ἐκάλουν τρουσίππιον (Eurpol. fr. 343
 K.–A.). τροχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτήρ τῇ γνάθῳ τῶν
 ἵππων
 1566 τρύσκει· τρύχει. ξηραίνει
 1567 τροῦσις· νόσος. πόνος
 1568 *τρουσμός· γογγυσμός Greg. Naz. c. 2, 1, 19, 3 [37, 1271, 4 M.] Greg.Naz.
 Σ(γ<sup>τ_{οι}36γ^{τ_{ρο}9}A¹⁹Br¹⁷³)
 1569 τρου[σ]όν· νοσερόν. λεπτόν, ἀσθενές
 1570 *τρουτάνη· ὁ ζυγός (Ar. Vesp. 39) A¹⁴Σ(Br³⁹²)
 1571 τρύφακτος· ἐνιοὶ διὰ τοῦ δ· δοῦς γὰρ τὸ ξύλον
 1572 *τρουφάλη· περικεφαλαία [g¹A¹²Σ], τρεῖς ἔχουσα λαμπροῦς Hom.
 ἀστέρας, ἢ ἦλους (cf. E 182 .)
 1573 τρυφαλίδες· τὰ τμήματα τοῦ ἀπαλοῦ τυροῦ (1. Regn. 17, 18) LXX
 1574 τρυφερός· νέος, ἀπαλός, ἢ ψιλός</sup>

1554 Schol.; Ap. S. 155, 22 1560 Schol.; Ap. S. 155, 19 1561 Theogn. can. 134 (p. 24, 22 C.)
 (τρουτᾶν cod., Zonar. 1752: Schm.) 1565 Ael. Dion. τ 26 (Ph 608.18. EM 771, 16); Poll. 7,
 186; Theogn. can. 134 (p. 24, 23 C.) 1568 Σ τ 276 1569 Theogn. can. 134 (p. 24, 21 C.)
 1570 Σ τ 278 (Paus. τ *53); Schol. Ar.; E. Gen. α 1376 1572 cf. Σ τ 279; Schol.

1554 τρούζεται H, cf. Ap. S.: A = Schol. | ψιθυρίζεται H = Ap. S.: Pears. 666 | λογοποιεῖται
 H: Pears. | γογγύζεται H: A = Schol. 1555 ζῶον, ῥύσις H: Salm., cf. Luc. 46, 7
 1556 τρύπαι H: accent. Schm. tacite 1557 τρουμαλιτις H: accent. Schm. tacite | ad τρο-
 μαλιά sens. obsc. Schm. cft. Sotad. fr. 1 Pow. 1558 ἐφιππίον H: accent. Mus. | στημῶν H:
 accent. Mus. | Schm. cft. gl. 1484 1560 τρύξοντα H: ordo et Heins. Pears. 666 | cf. ad gl.
 1552 1563 πρίζεται Triller Obs. 42, vix recte 1565 [μ] Petit. Leg. Att. 550, qui tum <τῶν
 ἵππων ἐπιβαλλόμενον> coll. Poll. | παλαιονές H: Mus. | τρουσίππιον H (quamvis τρυ- in le.):
 Mus. | Sop. Pears. 666 cft. gl. ι 863 1566 Schm. cft. gl. 562–3. 1538 1567 τρύσις H:
 accent. Schm. 1568 Alb. cft. gl. θ 758 1569 [σ] Lob. Prol. 419, ut Theogn. 1570 Alb.
 cft. gl. ζ 196 1571 Alb. cft. gl. δ 2445. 2438 1572 τρυφάλεια KΣ 1573 Alb. cft. gl.
 1508. 1281 1574 interpunct. post νέος add. Schr.

- 1575 τρυφέν· κλασθέν
 1576 τρυφηλοῖς· ἐπιθυμητ(ικ)οῖς
 D 1577 τρυφοκαλάσιρις· ἔνδυμα γυναικεῖον (Ar. fr. 332, 6 K.–A.)
 D 1578 τρύφος· κλάσμα ἄρτου (Lycophr. 607). ἡ ξύλον καταδεδα-
 πανημένον (Ach. Tat. 3, 3, 3)
 1579 τρυφή· γαστρομαργία, πολυφαγία, εἰκαιοφαγία
 D 1580 τρυφώματα· θρύμματα. Ἰταλοί (gl. Ital. 258 K.–A.)
 1581 *τρύχειν· φθείρειν, ἴτηκειν (A¹⁵). καταπονεῖν (v³Br²⁸²Σ). κακο-
 ποιεῖν. ἴκακοπαθεῖν (g³Σ)
 1582 *τρυχηρά· ῥακώδη (Eur. Tr. 496) A¹¹Σ
 1583 τρυχίνους· ῥακίους
 Hom. 1584 τρυχόμενος· καταπονούμενος, ἀνιόμενος, δαπανώμενος (α 288 . .)
 D 1585 τρύχουσα· τρύχουσα, ἐπιτριβουσα. <Λάκωνες>
 1586 τρῶα· ἄρπεδόνη
 D 1587 τρωγάλια· τὰ τραγήματα [Λάκωνες] (Ar. Pac. 772)
 1588 τρωγάλιον δέσμα· τὰς μελικοκκίδας
 1589 τρῶγας· †τρῶγλας†
 LXX? 1590 *τρῶγλας· τρύπας (Batr. 184. Esai. 2, 19) A⁶
 D/LXX 1591 Τρωγλοδύται· οἱ εἰς τὰς τρῶγλας οἰκοῦντες (Hdt. 4, 183, 4. 2.
 Chron. 12, 3)
 1592 τρωγμός· τὸ ἐπιθέσθαι τὴν ὕλην τρωγμόν
 Ap. S. 1593 τρῶει· τιτρώσκει (φ 293). δαπανᾷ
 Hom. 1594 Τρῶες· οἱ τὴν Ἰλιον οἰκοῦντες, καὶ οἱ τὴν Τρωάδα χώραν
 (A 256 . .)

1575 Theogn. can. 134 (p. 24, 19 C.) 1578 cf. Cyr. g^{sup} 8Br⁴⁵²); Σ τ 280 1581 Σ τ 281
 1582 = Σ τ 282 1584 Schol. 1587 Arist. fr. 104 Rose (quem locum [ap. Athen. 14, 641 b]
 LSJ perperam interpretantur); Schol. Ar. (Su τ 1075); Antiatt. 114, 17 1593 Ap. S. 155, 33;
 Schol.; Galen. lex. 147, 8 K.

1576 <ικ> Mein. 1857 p. 622, h. e. voluptariis 1577 τρυφός (τρύφος Mus.) καλασιρίς H:
 Voss. 1580 θρέμματα H: G.; Alb. cft. gl. θ 796 | Ἰταλοί susp. Schm., sed v. gl. α 3137. ι 77.
 π 290 1581 KΣ habent τρύχεται | κακοπονεῖν Schm., errore ut vid. tyroth. | κακοπαθεῖν,
 nisi dittogr. est ut censet Schm., ad pass. τρύχεται aptum itaque ex K (κακοπαθεῖ g³A)
 negligenter intrusum est (aliter, sed aeque negligenter, Σ' terminationem assimilavit κακο-
 παθεῖται) 1583 τρυχίους Pears. 666, nam τρύχινος adiectivum est; possis etiam vel
 ῥακίνοις vel τρυκίνοις ῥακίους (Alciphr. epp. 3, 6, 1) < > 1584 Alb. cft. gl. 662. ε 1714
 1585 < > e gl. 1587 transp. Mein. 1857 p. 622, qui formam Dor. agn. 1586 ἄρπεδόνη H:
 Salm. (spir. asp.) et Mus. (ὁ) | Schm. cft. gl. 1484, nescio an apte 1587 [] v. ad gl. 1585
 1588 τρωγάλιν H: Mus.; post τρωγάλιον interpunct. Schr., nam τρ. adiectiv. dubium est |
 cf. gl. κ 3330 1589 expl. θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις ex Ph 609, 12. E. Gen. (EM 770, 43)
 inserit Schm.; tum ft. Στράτις (fr. 90 K.–A.) pro τρῶγλας vel hoc del. ut dittogr. e gl. 1590
 1591 forma Τρωγλο- non solum in grammaticis sed etiam in nonnullis auctorum codd.
 reperitur, pro genuina Τρωγο- (v. Schulze Orth. 34) 1592 τρωσμός· τὸ ἀποθέσθαι τὴν
 ὕλην τρωσμόν <ἔλεγον> ci. Schm. ingeniose, sed ἀποθέσθαι τὴν ὕλην pro 'abortum facere'
 vix dici potest

- 1595** τρώεσθαι· τραυματίζεσθαι
1596 τρώζειν· ψιθυρίζειν. συνουσιάζειν
1597 *τρωθείς· πληγείς vg²A⁵
1598 Τρώϊοι Ἴπποι· ἀπὸ Τρωὸς τοῦ ἥρωος (E 222)· ἢ ἀπὸ Τροίας Ap. S.
1599 τρώκται· κακοῦργοι (ο 416) Hom.
1600 *τρώκτης· φάγος A⁷, ὁ ἀπὸ πάντων ἐσθίων. καὶ κερδαίνειν K+Ap. S.+Hom.
 βουλόμενος, πανοῦργος, ἀπατεῶν (ξ 289)
1601 τρώματα· τραύματα (Hdt. 1, 18, 1. Hippocr. fract. 31 [3, 524, 21 L.]..) D
1602 *τρωπάσθαι· περιτρέπεσθαι (Π 95 v. 1.) A⁹ Hom.
1603 *τρωπάσκετο· ἐτρέπετο A¹⁰, μετεβάλλετο (Λ 568) Ap. S.
1604 τρωπασκέσθω· μεταβαλλέσθω, ἐπιστρεφέσθω
1605 τρωπᾶν· τρέπεσθαι. πείθειν. στρέφεσθαι, μεταβάλλεσθαι
1606 τρωπᾶντο· ἐτρέποντο, μετεβάλλοντο (ω 536) Ap. S.
1607 τρωπῶσα· τρέπουσα τὴν φωνήν (τ 521) Ap. S.
1608 τρώσας· πλήξας, τοξεύσας
1609 *τρωτός· παθητός (Φ 568) A⁸Br²³⁶ Hom.
1610 τρωχῶσι· τρέχουσι (X 163) Hom.
1611 τρώχων· ἔτρεχον. ἐκρούνιζον. ἐστάλαζον (ζ 318) Hom.
1612 τοῦ· σοῦ
1613 τυί· ὦδε. Κρηῆτες D
1614 τυβηκτίς· κακόσχολος
1615–16 τυ<ι>δε· ἐνταῦθα. Αἰολεῖς. ‘τυ<ι>δ’ ἂν κολωνᾶν Τυνδαριδᾶν’ D
 (lyr. ad. PMG fr. 983). κολωνᾶν < ... >
1617 τύιγγα· ὄρνιθαρίον τι
1618 *τυκτὸν· κατεσκευασμένον (E 831) A^{1g}post τυψ¹ Ap. S.
1619 τυκτὸν κακὸν· τουτέστι μέγα κακὸν (E 831) Ap. S.

1596 Zonar. 1753 **1598** Ap. S. 155, 29; cf. Schol. **1599** cf. Schol. **1600** Ap. S. 155, 34; Schol.; Σ''' (Ph 609, 15. EM 770, 49); Theogn. can. 79, 25 Alpers **1603** = Ap. S. 155, 27; Schol. **1606** = Ap. S. 155, 27; Schol.; Eust. Od. 1969, 50 (2, 333, 20 St.) **1607** Ap. S. 155, 32 **1610** = Schol. **1611** Schol. **1618** Ap. S. 156, 2; cf. Schol. **1619** Ap. S. 156, 2; EM 771, 36

1596 Alb. cft. gl. 1553 **1597** cf. gl. 1657 **1598** τρώϊοι Ἴπποι (sine interpunct. insequ.) H: Schr. | τρώως H: Mus. **1602** Alb. cft. gl. π 214 **1605** πείθειν ad τρωπᾶν, reliqua ad τρωπάσθαι (Π 95) Schm. **1606** τρώπωντο H: accent. Mus. **1607** τρώπωσα H: Mus. **1609** πληκτός Mein. 1857 p. 625 coll. gl. 1608; παθητός def. Hansen ('nihil offensi habet, πληκτός peius est') **1610** τρώχουσι H: accent. Mus. **1612** τυ· σύ ordo et Pears. 667. Voss.; τοῦ (Corinn. PMG fr. 654 iii 44 . . .)· σύ et τεοῦ· σοῦ reicit Schm. **1613** cf. Schwyzer Gr. 1, 622 (5) | Schm. cft. gl. 1615. 1689. ι 690 **1614** κακοσχόλος H: accent. Cunningham **1615–16** τυδαί H: Pears. 667 | (nov. gl.) τυδᾶν· κολωνᾶν. τυνδαριδᾶν· κολωνᾶν H: contin. et corr. Bergk PLG³ 1336 et (τυίδ') Page | <Τυνδαριδᾶν τὴν Θεράπην λέγει> Bergk **1617** ἴγγα J. Bourdelot Animadv. in Heliod. 57 (cf. Schol. Pind. Pyth. 4, 381 a. Arist. h. an. 504^a12); ft. melius τ' ἴγγα (quod Schm. perperam Bourdelotio adscr.) **1618–19** derivantur ex una gl. Ap. S. 156, 2, sed eas iamdudum separatas esse eo demonstratur quod tantum 1618 in Cyr. reperitur, tantum 1619 in EM **1619** τυκτὴν H: Mus.

- 1620 τυτθόν· ὀλίγον
 Hom. 1621 τυκτῶ δαπέδῳ· εὖ κατεσκευασμένῳ (δ 627 . .)
 1622 τύκω· ἐτοιμάζω
 D 1623 τύλ[λ]αι· <αἶ> ἐν ταῖς χερσὶ φλύκταιναι, ὡς περισσά τινα, καὶ τοῖς ὤμοις
 D 1624 τύλη· τῆς καμήλου ἐπὶ τῆς ῥάχεως τὸ ἄκρον δέσμα
 D 1625 τύλοι· αἶ ὄχθῶδεις ἐπαναστάσεις, καὶ τὰ τῶν ἀχθοφόρων ἐπὶ τῶν ὤμων τυλώματα (Nic. ther. 178)
 1626 τύλον· τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ ξύλον
 1627 *τύλος· νενεκρωμένη σάρξ vg¹A²Br²⁸⁶Σ
 1628 τύλωμα· τύμμα
 1629 τύλαρος· μάνδαλος
 1630 τυλαρώσας· μανδαλώσας
 D 1631 τυμβὰς γυνή· τυμβάδας ἔλεγον τὰς φαρμακίδας, ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς τύμβους διατρίβειν καὶ τοὺς νεκροὺς ἀκρωτηριάζειν
 D+Att. 1632 τυμβογέρον· ἐσχατόγηρος, καὶ παρη<λλα>γμένος τῇ διανοίᾳ (Ar. fr. 907 K.–A.)
 Hom. 1633 *τύμβος· τάφος vg¹A⁷Br²⁸⁷Σ, μνημεῖον (B 604 . .) (vg¹Br²⁸⁷)
 D 1634 τυμβωρύχος· λωποδύτης νεκρῶν (Ar. Ran. 1149)
 Hom. 1635 *τυμβοχοῆσαι· περιχῶσαι, θάψαι (Φ 323 v. 1.) A¹⁰
 Hom. 1636 τυμβοχόης· τύμβου [καὶ] χώσεως, οἶον ταφῆς (Φ 323)
 D 1637 τύμμα· πληγή (Aesch. Ag. 1430)
 D 1638 τύμπανα· τὰ δευράτινα [π]ῶκτῆρια κόσκινα, τὰ ἐν ταῖς βακχ<εῖ>αῖς κρουόμενα (Eur. Bacch. 59)
 1639 *τυμπανίζετα· πλήσεται [vg²A⁹Br²⁸⁸Σ], ἐκδέρεται [v]g²A⁹Br²⁸⁸Σ, ἰσχυρῶς τύπεται A⁹
 D 1640 τύμπανον· ᾧ αἶ Βάκχαι κρούουσιν (Eur. Bacch. 156). ἦ[v] εἶδος τιμωρίας (Ar. Plut. 476)

1621 cf. Schol. 1623 Schol. Ar. Ach. 860 (a)(ii); cf. id. 551(b) 1626 Poll. 2, 176; EM 125, 24; Theogn. can. 135 (p. 24, 29 C.) 1627 Σ τ 287; Schol. Nic. ther. 178 a; Theogn. can. 135 (p. 24, 29 C.) 1628 Su τ 1156 (le. tantum) 1631 Psell. poem. 6, 388 1632 1) Su τ 1157; Poll. 2, 16. 2) Ael. Dion. τ 29 (Ph 610, 1. Su τ 1160. EM 771, 41); Phryn. praep. soph. 114, 3 1633 Σ τ 289; cf. Schol. 1634 Poll. 6, 148; Theogn. can. 491 (p. 86, 32 C.) 1636 cf. Schol. 1638 Σ τ 292 1639 Σ τ 291 1640 1) cf. Σ τ 292. 2) Schol. Ar. (a, α); Ph 610, 8

1620 ad ord. rectificandum τυθθόν (Cret., cf. Thumb 1, 165.159) malit Schm., ego τυκτόν, v. l. gl. 1691 1622 τύκω a grammaticis inventum est, cf. Eust. II. 387, 18. 697, 4 (1, 610, 32. 2, 523, 9 V.). Pedias. ad Hes. scut. 366 1623 [λ] et <αἶ> Mus. | φλυκταίνα H: accent. Mus. | ὡς πυρὶ ἀνιστάμενα Triller Obs. 139, cf. Schol. Ar. 551b 1624 ἐπι| ἀπὸ H: Bochart Hieroz. 1, 87 1626 ξύλον] ‘proprie ξύλινον ἦλον’ Schm., cf. Ar. Ach. 553 c. Schol.; de Eur. fr. 693, 1 v. Kannicht 1628 cf. gl. γ 831. τ 1625 1629–30 τυλωρ- ordo (not. Pears. 667) 1632 <λλα> Alb., cf. Ael. Dion. | cf. Hansen ad gl. π 1015 1634 τυμβωρύχος H: Mus. 1635 Alb. cft. gl. κ 1708. ε 6662 1636 καὶ del. M. L. West | χώσεως H: Mus. 1638 [π] Salm., cf. gl. ρ 90 (ubi nomen est) | βά.χαις vel βάχαις H (βάκχαις Mus.): Voss.; τοῖς βακχείοις Thes. 7, 2581 a | Alb. cft. gl. 1640 1640 ἦν H: Biel | Alb. cft. gl. 1638

- 1641 Τυμφαῖον ἔθνος· Α(ι)θί(κ)ων ἔθνος. λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἥπει- D
 ρώτας
- 1642 τύνη· [ἐντυπείς· πεσών, πληγείς.] Δωρικῶς [δὲ] σύ (E 485 ..) Ap.S.
- 1643 τύνη δὲ ἐποίησας· σὺ δέ
- 1644 τυννός· μικρός. τηλικούτος (Callim. fr. 471, 1 Pf. Theocr. 24, 139) D
- 1645 *τυννοῦ(το)ν· τὸν μικρόν A² (Ar. Thesm. 745)
- 1646 *τυντλάζει· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγει vgA¹Br²⁹⁰(Σ). ἢ ταράττει. K+D
 ἐπιβαίνει πηλοῦ (Ar. Pac. 1148). οἱ δὲ σκάπτειν ἀμπέλους
- 1647 τύντλον· πηλόν (Men. fr. 578 K.–A.) D
- 1648 *τυντλώδους· ὑλώδους (com. ad. fr. *670 K.–A.) Σ(gt^{μη4})
- 1649 τύξιν· τεῦξιν. παρασκευήν
- 1650 τυπάδι· σφύρα (Soph. fr. 844, 4 R.) D
- 1651 τυπάζειν· κόπτειν
- 1652 τύπαι· ἔορτή τις D
- 1653 τυπαῖς· πληγαῖς (Nic. fr. 32, 2) D
- 1654 τύ[μ]πανον· ξύλον τι, ἐν ᾧ τυμπανίζουσιν (Ar. Plut. 476) D
- 1655 τυ[μ]παστήριον· τὸ τῶν ἀλιέων στυμνίον
- 1656 τυπεῖ· ψοφεῖ, κτυπεῖ, κροτεῖ, πλήσσει
- 1657 *τυπείς· πληγείς A²Σ ἐκ χειρός, καὶ πεσών. ἢ Ἴτρωθείς (Λ 191 ..) Ap.S.
 Σ
- 1658 τυπήσει· πλήξει
- 1659 τύπης· πλήκτης
- 1660 *τυπῆσι· πληγαῖς (E 887) A³ Hom.
- 1661 τυπίας· οὕτω καλεῖται τῶν τοῦ χαλκοῦ τις τροχῶν D
- 1662 τυποῖ· πλάττει, γλύφει (Greg. Naz. c. 2, 1, 12, 518 [37, 1203, Greg.Naz.
 11 M.])

1641 Strab. 7, 7, 8, p. 326, 10 C.; Schol. Lycophr. 802; St. Byz. 641, 13; Theogn. can. 285 (p. 52, 31 C.) 1642 Ap. S. 156, 5; Schol.; Su τ 1170; EM 314, 42 1644 Schol. Ar. Ran. 139 1646 Σ τ 293; Σ''' (Ph 610, 13. EM 771, 50) 1647 Ph 610, 17; Schol. Ar. Pac. 1148 a; Phryn. praep. soph. 112, 16 1648 = Σ τ 294 1650 Psell. poem. 6, 388 1653 = Σ τ 295 1654 Schol. Ar. (a, α) (Su τ 1174) 1657 Σ τ 296; Ap. S. 156, 6; Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 103 1659 Theogn. can. 135 (p. 24, 30 C.) 1660 Schol. 1661 Poll. 7, 105

1641 ἄθρον H: Voss. coll. gl. α 1862; cf. Lycophr. 802 1642 [ἐντυπείς· π. πλ.] v.l. vel ditto-
 togr. gl. 1657 (Pears. 667); ἐντυπᾶς Mus. | [δὲ] Pears. | Schm. notat Ap. S. 156, 5 = hanc gl. et
 156, 6 = gl. 1657; ft. igitur error ortus est in Ap. S. excerpando 1643 v.l.: gl. 799 | ἐποίησαν
 H: Mus. 1645 τυννοῦν H, τυνουτον A: HSt. Thes. Ind.; cf. Ph 610, 12 τυννοῦ(το)
 (Porson) 1646 τυντλάζει αὐτό· H: interpunct. K | [αὐ]τὸ καὶ [αὐ]τὸ ci. Kassel ad com.
 ad. fr. *670 1647 τυντλόν H: accent. Schm. 1648 τυνφλ- H: K | ἰλυώδους HSt. Thes.
 Ind. 1649 κατασκευήν ci. Alb. coll. gll. 698. 690. 1618 1650 Soph.] cf. gl. γ 849. λ 521.
 χ 314 1652 contin. H: nov. gl. Pears. 667. Alb. 1653 τύπαις H: accent. Alb. | Alb. cft. gl.
 1660 1654 [μ] ordo et G. 1655 [μ] ordo et Salm. 1656 an τύπτει? sed cf. gl. 1658
 1657 v.l.: gl. 1642 1658 τυπήσει HSt., sed cf. gl. 1656 1659 τύπτης L. Dind. 7, 2585ab,
 sed τύπης def. Lob. Paral. 135 1660 Alb. cft. gl. 1653 1661 εἷς τρόπων Mein. 1857
 p. 625 coll. Poll. 1662 τυπεῖ H: ordo et Mus.

- 1663 *τύπος· χαρακτηῖρ (vg¹A⁴Br^{240.291}), εἰκῶν
 1664 τυποῦται· πλήσσειται. ἰοῦται. μιμεῖται. ἢ πλάττεται
 D 1665 τυπῶντες· χοροὶ τινες
 D 1666 τυραννοδαίμονα· ἦν οὐκ ἄν τις τύραννον μόνον εἴποι, ἀλλὰ καὶ
 δαίμονα (com. ad. fr. 433 K.–A.)
 1667 *τύραννος· παράνομος βασιλεύς vg⁵A¹⁰Br²⁹⁴, ἢ ἄρχων ἀπηνῆς
 καὶ ἀπάνθρωπος
 D 1668 τυρβασία· χορῶν ἀγωγή τις διθυραμβικῶν
 1669 *τύρβη· θόρυβος Σ(vg¹A⁶Br²⁹²), ἀγωγή, [τάραχος (Xen. Cyr. 1, 2,
 3) [vg¹A⁶Br²⁹²Σ]]
 D 1670 Τυρβηνός· ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος
 1671 *τύρβησιν· ἠλίβα(τὸν) ἄερα A¹²
 D 1672 Τυρεῖν· τόπος τις Κλαζομενίων
 1673 τυρεῦεται· ταράττει, κυκᾶ
 ?+K 1674 τυρεῦσαι· τὰ αὐτά. καὶ [τυρεῦων (vg²A⁷Br²⁹³)
 1675 τυρικίλοι· αὐλοὶ καλάμιννοι
 D 1676 Τύρις· ὁ Περσικὸς χιτῶν. ἢ ποταμὸς ἐκδιδοὺς εἰς τὸν Βορυσθένη
 D 1677 τυρόεντα· πλακοῦντα (Theocr. 1, 58)
 D 1678 τυρόκησις· σχῆμα τῶν ἀκολάστων. οἱ δὲ μάχαιρα (Ar. Lys. 231)
 D 1679 τυροκομεῖον· τάλαρος, ἐν ᾧ ὁ τυρὸς τῆς ἐπιμελείας τυγχάνει
 D 1680 Τυρρηνικὰ σανδάλια· κάττυμά τι ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται (Cratin.
 fr. 139 K.–A.)
 1681 *τύρις· ὁ [περίβολος τοῦ τείχους A⁹(Σ)]
 D 1682 Τυρρηνοὶ δεσμοί· οἱ ληστρικοὶ καὶ χαλεποὶ
 D 1683 τύρις· πύργος, ἔπαλις, προμαχῶν

1663 Su τ 1178 1668 Poll. 4, 104; Paus. perieg. 2, 24, 6 1669 Σ τ 299 1672 EM 772, 10?
 (<Τυρεῖν> ἢ πόλις Hansen; <Τύρος> Sylburg) 1673 cf. Poll. 6, 130 1676 1) Poll. 7, 58
 κάπυρις. 2) St. Byz. 642, 6 (alibi Τύρας) 1678 Schol. Ar. (Su τ 1197); Σ''' (Ph 611, 9.
 E. Gen. [EM 772, 9]); Galen. lex. 112, 10 K. 1679 Ph 611, 10; Poll. 7, 175 1680 Ph 611, 7;
 Poll. 7, 86. 92 1681 Σ τ 302 1682 St. Byz. 391, 9 1683 Erot. τ 20 (Bacchius fr. 51)

1664 gl. varie explicari potest: 1) πλάττεται correctionem esse verbi πλήσσειται et ἰ(ς)οῦται le-
 gendum (Alb.); 2) πλήσσειται, ἰοῦται ad τύπεται pertinere, μιμεῖται ἢ πλάττεται ad τυποῦται
 (Schm.) 1666 εἶπη H: Mein. ap. Schm. 1668 χορῶν H: Mus. | διθυραμβικῶν] αἰ θυραμ-
 βικῶν H: Meurs. Heins. Pears. 667 1669 Hansen cft. gll. σ 2764. 2766 et Frisk 2, 947
 1671 τύρβησις H: A | ἠλίβα H: A; ἠλεῖοι τὸν Mus. | Mein. 1858 p. 530 ci. τύρην ἠλίβατον· τὸν
 ἄερα, h. e. infernum Plutonis castrum, cf. gl. ω 108. Theocr. 17, 120 (ubi v. Gow) 1672 Τυρήν
 Mus. 1673 τυρεῖε Toup 3, 372 | cf. Kassel ad com. ad. fr. 654 | Alb. cft. gl. 1686
 1674 K habet expl. συνταράττων, συγχινῶν 1675 ft. v.l. gl. 997 1676 τυρίς H: accent. Mus.
 1677 τυρῶντα Heins. ed. Theocr. p. 299; cf. Gow ad loc. 1678 τυροκνιστής (ι vel ft. ει leg.
 Latte) H: Mus. (accent. Schm.), cf. testt. | Alb. cft. gl. λ 475; cf. Wil. ad Ar. 1680 τυρρηνικός·
 σανδάλια (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (-ὰ) et Ald. (interpunct.) | οὔτω] οὔτην H: Ald.
 1681 τυρίς H (τυρίς A, τυρίς Σ): accent. G.; τύρις Palm. Voss. 1682 τυρρηνοί· H: inter-
 punct. del. Pears. 668. Alb. | Alb. cft. gl. δ 703 1683 τύρις H: ordo et Guiet. Pears. 668 ('alio-
 quin delenda [gl. 1684] quae inanis esset repetitio ejusdem vocis' Alb.) | πῦργος H: accent. Mus.

- 1684 *τύρσις· τὰ αὐτά (Lycophr. 717) (A¹¹)
 1685 *τύρσος· τὸ ἐν ὕψει οἰκοδόμημα A⁸(vg³Σ)
 1686 τυρωθέντα· ταραχθέντα, κινήθέντα Att.?
 1687 τύσσει· ἰκετεύει
 1688 τυτάνη· ὄργανόν τι, ᾧ χρῶνται εἰς τὸν ἀλοητὸν τοῦ σίτου D
 1689 τύτη· τὸ αὐτόθι
 1690 τυτθῆν· ὀλίγην, μικράν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 416 [37, 1001, 4 M.]) Greg.Naz.
 1691 *τυτθόν· ὀλίγον (A 354 ..) vg¹A²Br²⁹⁵, βραχύ (Π 302 ..), καὶ Hom.+Ap.S.
 μικρόν (Z 222 ..) vg¹Br²⁹⁵
 1692 τυτώ· ἡ γλαῦξ
 1693 τυφεδανός· τετυφωμένος (Ar. Vesp. 1364) Att.
 1694 *τύφεται· καίεται g¹A⁸Br¹⁹⁰Σ, καπνίζεται g¹A⁸, φλέγεται (Eur. Tr. 145) [τυφόμενον]
 1695 *τυφόμενον· τὰ αὐτά (Ev. Matth. 12, 20) [v⁴] N.T.
 1696 τυφείσας· μεμαραμμένας
 1697 τύφεισθαι· μαραινέσθαι, ἡσυχῆ ἐκκαίεσθαι, χωρὶς φλογὸς καπνὸν ἰέναι D
 1698 Τυφίον· ὄρος Βοιωτίας
 1699 τυφλίνος· ἰχθὺς Νειλῶ[ε]ιος, καὶ ὄφρεως εἶδος
 1700 τυφλός· τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ κωφός (Soph. OT 371 ..) D
 1701 τυφλότερος· σπάλακος· τοῦτο τὸ ζῷον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· ἔχει δὲ ὀδόντας ἡμαρωτάτους†, καὶ ὀύγχος ὡς γαλῆς, καὶ πόδας ἄρκου Prov.

1685 Σ τ 303 1686 Σ τ 300 (Ael. Dion. τ *32) 1688 Eust. II. 967, 18 (3, 577, 18 V.); Theogn. can. 135 (p. 24, 28 C.) 1690 = Σ τ 304; Schol. Theocr. 1, 45a 1691 1) Schol. min. (P. Strasb. inv. 33 ix 17 a) A 354; EM 772, 12. 1), 3) Scholl. Z 222. Nic. ther. 47 a. Opp. hal. 3, 331. 4, 191. 3) Ap. S. 156, 7 1693 Ael. Dion. τ 33 (Ph 611, 16. EM 772, 53); Su τ 1209 (le. tantum); Theogn. can. 135 (p. 24, 32 C.) 1694 Σ τ 305 1697 E. Gud. 543, 30; Theogn. can. 135 (p. 24, 31 C.) (μαίνεσθαι cod.: an μ<αρ>αίνεσθαι vel καίεσθαι? cf. tamen Schol. Dem. 18, 11 [38]) 1699 1) Marcell. Sid. de pisc. 25. 2) Arist. h. an. 604^b25; Schol. Nic. ther. 491b 1701 Paus. τ 55 (Σ": Ph 611, 26. Su τ 1216); Prov. Bodl. 870; Arist. h. an. 491^b28. 533^a

1685 οἰκοδομημένον vg, φ- Σ 1686 τυρευθέντα Alb. coll. testt.; cf. ad gl. 1673 1687 Alb. cft. gl. σ 2815 1688 τυκάνη testt. 1689 τ<α>ύτη ci. Alb.; tuñ Baun. 1914–16, 229, coll. gl. 1613. ι 690 1690 an τυτθόν (fem. X 480)? 1691 v. ad gl. 1620 1694 τυφόμενον del. Alb. ut ditto. gl. sequ. | Alb. cft. gl. ε 5326 1695 τυφόμενον etiam v. l. est ap. Aesch. Sept. 222 1697 εἶναι H, ἀν εἶναι E. Gud.: Arnald. Lect. 130; possis et ἀνιέναι 1698 prob. leg. Τυφάσιον (Τυφασίον anon. Misc. obs. cr. 1, 1732, 350), ex Hes. scut. 32 = fr. 195, 32 et Pedias. ad loc. 1699 ἰχθὺς H: accent. Hansen; cf. gl. π 1506 cum adn. | νειλώσιος H: [ε] Schm. tacite, accent. Cunningham (de ι adscr. in H v. Hansen ad gl. π 348) | Alb. cft. gl. κ 4901 1701 τυφλότερος· H: interpunct. del. Mus. | σπάλαξ H: Schm. post Mus.; σπαλ-, non ἀσπαλ-, hic. gl. σ 1396. Ph. al., cf. Solmsen Beitr. 1, 21. Chantraine Dict. 2, 1032 | μαρωτάτους H = Σ". Prov.] μικρωτάτους Hemsterh. in add. ed. Alb., recte | ἄρκου Σ". Prov. ('frustra' Hemsterh.) | Alb. cft. gl. α 7746. σ 1396

- D 1702 †τυφλῶνες†· εἶδος ὄφρων (Nic. ther. 492)
 Prov. 1703 τυφλῶν ὄν(εί)ρων < ... > (trag. ad. fr. 335 K.–S.)
 1704 †τύφοι†· σφήνες
 1705 *τύφος· ἀλαζον(ε)ία vg³A⁷Br²⁹⁷Σ, ἔπαρσις, κλενοδοξία vg³A⁷Br²⁹⁷
 D 1706 Τυφῶ· ἀντὶ τοῦ Τυφῶνος. Σοφοκλῆς (Soph. fr. 1104 R.)
 Hom. 1707 Τυφωεῖ· Τυφῶνι, ἐνὶ τῶν γιγάντων (B 782)
 1708 †τύφουμεν†· βρέχειν
 Greg.Naz. 1709 Τυφωεύς· θεός τις γηγενής, ἐναντιωθεὶς τῷ βασιλεῖ τῶν θεῶν
 (Greg. Naz. c. 1, 2, 25, 134 [37, 823, 1 M.])
 N.T. 1710 *τυφωθεὶς· ἐπαρθεὶς vg²A^{6.9}Br²⁹⁶, ὑπερηφανεύσας (1. Ep. Tim. 3, 6) [A⁹]
 K+D 1711 *τυφῶν· ὁ μέγας ἄνεμος Br³⁵³. τινὲς δὲ τὰ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως
 (Plat. Phaedr. 230 a)
 1712 *Τυφῶνος· πυρ[ρ]ώδους δαίμονος (Lycophr. 689) vg⁵A¹⁰Br³⁵¹Σ
 1713 τυφῶσαι· πνίξαι, ἀπολέσαι
 1714 τυχάζεσθαι· στοχάζεσθαι
 1715 τυχεῖν· ἀξιοθῆναι
 1716 τύχη· εὐτυχία
 Hom. 1717 τύχε· κατέτυχεν (E 587 ..)
 Greg.Naz. 1718 τυχήσαι· ἐπιτυχεῖν (Greg. Naz. c. 2, 1, 32, 41 [37, 1303, 11 M.])
 Hom. 1719 *τυχήσας· ἐπιτυχόν (Δ 106) (vg²A⁴Br²⁹⁸)
 1720 τυχθεὶς· κατασκευασθεὶς
 1721 τυχθῆναι· γενέσθαι. ἐπιτυχεῖν
 Hom. 1722 Τυχίος· ὄνομα τοῦ κατασκευάσαντος τὴν Αἴαντος ἀσπίδα σκυ-
 τοτόμου (H 220)

1702 Schol. Nic. ther. 491 b; Ael. n. an. 8, 13 1703 Σ'' (Ph 611, 17. Su τ 1218. E. Gen. [EM 772, 24]); Diogen. 8, 26; Prov. Bodl. 871 1705 Σ τ 308; Theogn. can. 135 (p. 24, 31 C.) 1707 Schol. 1710 gl. Apost. 222 1711 1) Arist. meteor. 339^a3. .2) Σ'' (Ph 612, 8. Su τ 1223. E. Gen. [EM 772, 31]. Schol. Luc. 215, 14) 1712 = Σ τ 309 1713 cf. Theogn. can. 135 (p. 24, 31 C.) 1714 cf. Erot. τ 18 1716 Theogn. can. 135 (p. 24, 29 C.) 1717 cf. lex. Hom. τ 263 1719 cf. Schol.; Schol. Nic. ther. 18e 1722 cf. Su τ 1238

1702 h. e. τυφλῶπες (HSt. Thes. 3, 1703 fin.) 1703 τύφων· ὁ ἦρον H: Heins. ex testt. | <τῶν ἀπατηλῶν> Pears. 668 ex testt. | aliter Lob. Phryn. 474 not. ci. τυφλῶν· ὁ πηρῶν 1704 v. l. gl. 1723 (cft. Pears. 668; Alb. cft. etiam gl. 1727) 1705 τύφος H: accent. Schm. (secundum usum antiquum; τύφ- tamen Greg. Naz.) | ἀλαζονία H: ABrΣ 1706 τύφωνος H: accent. Mus.; Τυφῶνα West ap. Radt ad Soph., cf. Ar. Equ. 511. Moer. 210, 23 [τ 14 H.], sed Τυφῶ genit. ap. Aesch. Sept. 517. Suppl. 560 et Ar. Nub. 336 reperitur 1707 τύφω. H (v Hansen. εἰ vel σι Latte): Jens. Luc. 230 post Mus. | τύφωνι H: accent. Mus. (Schow, et post eum Schm., de lectionibus H errat) | v. West ad Hes. th. 820 sqq., et de nominis forma ad 306 1708 gl. totam del. Mus. | ft. >τυφ' ὕειν (cf. Erot. v 2. Schol. Tzetz. ad Ar. Nub. 187) 1709 τυφώευσ H: accent. Mus. 1711 δὲ H] om. Schr. et edd. subsequ. 1712 τύφωνος H: accent. Schm. | πυρρῶδους H: KΣ 1713 πνίξαι H: accent. Schm. tacite | Alb. cft. gl. 679 1715 τυχεῖν <ἀξιώσεως> Mein. ap. Schm.; an <τῆς ἀξίας>, coll. Ar. Av. 1223? 1721 ἐπιτυχεῖν del. Schm.; ft. ad τευχθῆναι pertinet 1722 τύχιος H: accent. Schm. ex Hdn. ap. Schol. A ad E 39 c(1). Arcad. 41, 19

- 1723 τύχοι· λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα Att.
 1724 τυχόν· ὡς φθάσει. ὡς λάχοι. ἢ *πολλάκις g¹A³
 1725 Τύχων· ἔνιοι τὸν Ἐρμῆν· ἄλλοι δὲ τὸν περὶ τὴν Ἀφροδίτην (Ar. D
 fr. 325. Apollorph. fr. 6 K.–A.)
 1726 τυχοῦσι· τεύχουσι
 1727 τύχων πυλῶν· τὸν ἐσφηνωμένον· τύχους γὰρ καὶ τοὺς σφῆνας
 καλοῦσιν
 1728 τύψαι· τὸ διὰ χειρὸς πατάξαι, ἢ τρῶσαι (cf. Y 462 . .) Ap. S.
 1729 †τυπέλη†· ὁ ἐν τοῖς ὠσί ῥύπος
 1730 *τύψον· ἔκχεε, ἐκκένωσον. | τρῶσον g¹Σ, δάμασον (E 830) vg¹Br³⁰⁰ Hom.
 1731 *τῶ· οὔτοι vg¹ δυϊκῶς (A 304 . .), καὶ τούτους (A 330 . .). ἢ διὰ
 τοῦτο (A 418 . .). ἢ | τινί (A 299 . .) vg¹A² Hom.
 1732 τῶ γε· οὔτοι γε (A 304 . .) Hom.
 1733 *τῶν γὰρ· ἐκ τῶν γὰρ vg⁶A¹⁷
 1734 *τωθάξει· χλευάζει vg¹A⁸Br³⁰¹Σ, μετὰ κενοδοξίας | σκώπτει
 vg¹A⁸Br³⁰¹Σ. ἐρεθίζει. κατακαυχᾶται (Σ). λοιδορεῖ Σ(g⁷). θω-
 πεύει. κακολογεῖ (g⁷)
 1735 *τῶ κεν· οὔτως ἄν (Ψ 527. α 239 . .) vg^{post} τω-4 Hom.
 1736 τῶ κέ τοι· οὔτως γὰρ ἄν (Q 244) Hom.
 1737 τῶ κε λάχον· οὔτως γὰρ ἄν <ἔ>λαχον (ε 311) Hom.
 1738 τῶν· τούτων (A 272 . .) Hom.
 1739 τῶνα· ζώνη D
 1740 *τῶν ἀκεραίων· τῶν ἡσύχων (Cyr. in Ioh. 2, 568, 20 . .) vg¹⁰
 1741 τῶν μὴ σύ[γ] γε μῦθον ἐλέγξις· σὺ τὴν ἰκετείαν τούτων μὴ ἐπ-
 ονείδιστον ποιήσης (I 522) Hom.
 1742 τῶνδε πάροιθεν· πρὸ τούτων (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 262 [37, 989, Greg. Naz.
 14 M.]

1723 Paus. α 137; Eust. II. 136, 23 (I, 209, 16 V.); Poll. 10, 147; Theogn. can. 426 (p. 76, 20 C.) 1725 1) Clem. Al. protr. 10, 102, 1; Theogn. can. 184 (p. 33, 31 C.); 2) Ioh. Philop. de voc. (rec. A) τ 14; EM 773, 1 1728 Σ τ 311 = Ap. S. 156, 8 1730 Σ τ 312; Schol.; E. Gud. 538, 23 1731 cf. Scholl.; Ap. S. 156, 9; EM 773, 29 1734 Σ τ 314; Moer. 210, 24 [τ 15 H.] 1737 cf. Schol.; Ap. S. 156, 14 (Apio fr. 140 N.) 1738 = Schol.

1723 Sop. cft. gl. α 6754; de τυχ- v. P. Maas Kl. Schr. 219–20 1724 λάχει H: Mus. 1725 τυχόν H: Meurs. Athen. Att. 132 (Op. omn. 1, 183) | cf. RE 7A, 1698–1701 1726 τύχοισι accent. Mus., sine causa; cf. ad gl. 1723 1727 τυχῶτων πυλῶνα (hoc Mus.) Mein. 1857 p. 626 1729 v.l. gl. α 4757. 4760 (cft. Alb.) 1730 Schm. ἔκχεε, ἐκκένωσον ad ψύω ψύττω *sputo* refert 1731 confunduntur τῶ, τῶ (τῶ), τῶ (Schm.) | διατοῦτο H: Schr. tacite | Alb. cft. gl. η 207 1733 contin. H: nov. gl. Pears. 668. Jens. Luc. 230 | τῶν γὰρ ap. Hom. (K 113 . .) aliud significat 1734 Alb. cft. gl. θ 1026 (? v.l.). ε 5372. θ 7; adde ε 5345 1736 τωκετῶ H: Latte 1737 λαχόν H: accent. Mus.; κ' ἔλαχον Jens. Luc. 230 coll. Hom., sed v. Ap. S. | λαχόν H: Mus. 1739 τῶνα | Cretice pro ζώνη (Schm. Philol. 18, 1862, 231–3. Thumb 1, 159–60); cf. gl. 43 cum adn. | Alb. cft. gl. 35 1741 σύγγε H: Mus. | μύθων H: Mus. 1742 τῶν δὲ H: Cunningham; aliter τῶν δὲ π.: <τῶν> Mus.

- 1743 *τῶν ἐν τέλει· τῶν ἀρχόντων vg¹²Br³⁰⁹ ἐν τῷ δήμῳ
 1744 *τῶν ἐπὶ σκηνῆς· τῶν θεατρικῶν vg^{τωθ} 2A¹³Br³⁰²Σ
 1745 *τῶν μοι· ἐκ τῶν μοι vg⁵A¹⁶
 D 1746 τῶν οἰνάρων· τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων
 1747 ἴωνολβεύς· τὸ κακοδαίμων†
 Hom. 1748 τῶν ὀπι[σ]θεν· ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων (λ 66)
 Hom. 1749 τῶν οὔτι· ὧν οὐδαμῶς (A 160 ..)
 N.T. 1750 *τῶν παρεκτός· τῶν ἔξωθεν (2. Ep. Cor. 11, 28) vg⁴A¹⁵Br³⁰⁴
 1751 *τῶ<ν> πέλας· τῶ<ν> πλησίον vg⁹
 1752 *τῶν πλωτήρων· τῶν πλεόντων, τῶν ναυτῶν (Cyr. ador. 68, 937D ..) vg^{τωθ3}A¹⁴(Br³⁰³)
 1753 τῶν πτίλων· τῶν πτεροῶν
 D 1754 τῶν τριῶν ἐν· Θηραμένης ἐψηφίσατο τρεῖς τιμωρίας κατὰ τῶν παράνομον τι δρῶντων (Ar. fr. 563. Men. fr. 579. Polyzel. fr. 3 K.–A.)
 Hom. 1755 τῶ οἶ· οἴτινες αὐτῷ (A 321 ..)
 1756 *τῷ ὄντι· τῆ ἀληθείᾳ (Plat. rep. 474 a) vg^{των8}A¹Br³⁰⁵
 LXX 1757 ἴτωπιν†· μέτρον ἴδεκαἴχοϊνικον (Lev. 5, 11 ..)
 1758 τῶ πόδε· τοὺς πόδας δυϊκῶς
 Hom. 1759 *τῷ ῥα· διὸ δὴ (E 209 ..) g^{των11}A¹Σ
 Hom. 1760 τῶς· οὔτως, ὁμοίως (Γ 415 ..)
 1761 τῶ· τὸ ἐντεῦθεν
 1762 *τῷ φύσαντι· [ἦ τῷ φύντι]· τῷ γεννήσαντι (Soph. OC 1113) vgA¹Br³⁰⁶
 1763 ἴτῶ χορτᾶν†· τῶν σίτων ὑποστέλλου

1744 = Σ τ 316 1746 Theophr. c. pl. 5, 4, 1 .. 1749 cf. Schol. 1750 gl. Apost. 187
 1754 cf. Σ'' (Ph 613, 4. Su τ 871); Schol. Ar. Ran. 540g 1755 = Schol. 1759 = Σ τ 317 =
 Schol. 1760 Schol.; Su τ 876 1762 cf. Σ φ 229

1743 ἦ τῶν δήμων H: Mus. | Alb. cft. gl. 1213. ε 3334 1744 θεατρικῶς Σ v.¹ 1745 τῶν²
 H = K test. Drachmann) τούτων K test. Voss. et Alb. 1746 οἰναροῶν H: accent. Mus.
 1747 τῶνὸλβιον Mus.; τῶνὸλβον Cob. Mnem. 9, 1881, 379 | κακόδαμιον Mus. | Alb. cft. gl.
 α 5254 1748 [σ] Mus. 1749 οὔτιῶν· H: Cob. Nov. Lect. 176 | Hansen cft. gl. ο 1896 (ad
 A 153 ..) 1751 τῷ (τῷ Mus.) ... τῷ (τῷ Ald.) H: K 1753 πτίλων H: Mus. 1754 παρανό-
 μον H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. 1332 1755 gl. totam del. Mus. | τῶσι H: Mein. 1857 p. 625 |
 αὐτοῖ H: Mein. 1756 gl. totam del. Mus. | ὄητοι H: K (ὄτι ν) | Plat. rep.] cf. gl. θ 7 1757 'Pro
 τὸ οἶφιν' Voss., sed potius τῷφιν] i. q. τοῦ οἶφι ut in LXX (οἶφιν etiam gl. ο 433, quam cft.
 Alb.) | h. e. τετραχοϊνικον (Schm.), ut gl. ο 433; Δ male intellectum est 1758 gl. totam del.
 Mus. 1760 τῶς H: accent. Alb. 1761 gl. totam del. Mus. | ordo poscit τῷτῶ· ἐντεῦθεν
 (Schm.), sed talis forma inaudita 1762 [] Mus., non praebet K (recentioris linguae vitium,
 cf. Thes. 8, 1178 a) 1763 τῶν χορτῶν (Mus.) non sufficit | ὑποστέλλου H: accent. Mus.

Υ

- 1 *Υάδας· τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου κέρατα τοῦ Ταύρου τοῦ ἐν οὐρανῷ Hom.
 ἄστρου [vg¹A⁸Br²Σ]. εἰσὶ δὲ ἄστῆρες ἑπτὰ, ὧν κατὰ τὴν ἀνατολὴν
 ἕτερος γίνεται (Σ 486)
- 2 ὕαινα· τετράπουν ζῷον. καὶ ἰχθύς (Ierem. 12, 9) LXX
- 3 ὑακίζει· τοῖ εἰς τὰ ἀυχένια D
- 4 ἡυακίζει· βρέχει ἢ ὑετίζει ἢ ὕει
- 5 *ὑακίνθινον· ὑπομελανίζον g³A⁹Br³Σ[v³], πορφυρίζον (Exod. 36, LXX
 29 .) Br³Σ[vg³]
- 6 Ὑακίνθια· ἑορτὴ ἐν Λακεδαιμόνι (Hdt. 9, 11, 1. Thuc. 5, 23, 4) D
- 7 Ὑακινθίδες· ἐπόνυμοι [Ἀπόλλωνος] ἀπὸ Ὑακίνθου (Phryn. com. D
 fr. 31 K.-A.)
- 8 ὑάκινθος· πάσας εἶδος τὸ ὑακινθόκομον. τὰ ὑακίνθια. εἴρηται δὲ Hom.
 ἀπὸ τοῦ Ὑακίνθου (Ξ 348)
- 9 ὑακινθίνω (ἄνθει)· τῷ ὑακίνθω. ἔστι δὲ ἄνθος μέλαν καὶ μαλακόν Hom.
 (ζ 231 .)
- 10 ὑάλε(ο)ν· λαμπρόν, ὑαλίζον
- 11 ὑάλεται· σκωληκιᾶ
- 12 *ὑάλη· ὕαλος vg²A¹⁰Br⁴Σ. βόμβυξ. σκώληξ
- 13 ἡυαλίης ἢ ὑαλιεύς· εἰκαῖος. βλοσυρός
- 14 ὑάλικος· κώμη. Διονύσιος D

1 Schol. (b); Σ υ 1; Theogn. can. 104 (p. 18, 28 C.) 2 cf. Athen. 7, 326e-f 5 = Σ υ 2
 6 Polycr. FGrHist 588 F 1 (ap. Athen. 4, 139d-f) 8 Theogn. can. 104 (p. 18, 28 C.)
 12 Σ υ 4 13 Theogn. can. 104 (p. 18, 29 C.)

1 K Σ habent explicationes (le. Ὑάδες) οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἄστῆρες | cf. Arat. 173; Gemin. elem. astr. 3, 3; ad etymologiam Pherecyd. FGrHist 3 F 90 c; RE 8(2), 2615-23 2 ἰχθύς H, de accentu v. ad gl. π 1506 3 le. i. q. Boeot. ὑακίδδι (Schm.), h. e. οἰακίζει (Palm.; Schr. cft. gl. 24), nisi v. l. cum itacismo gl. ο 176 | ft. expl. <οἰακίζει> (Alb.) οἷ(ακ)ες τὰ (Alb.) vel οἷῆα (Palm.) ἀυχένια, ad fin. cf. gl. ο 174 vel Schol. μ 218 4 ὑακίζει ut dittogr. gl. 3 del. Schm., qui tum ci. ὑετίζει ἢ ὕει· βρέχει (malim ὑετίζειν βρέχει ἢ ὕει) 5 μελανίζον v | ὑποπορφυρίζω v | cf. J. André Ét. sur les termes de couleur dans la langue latine (1949) 197-8 6 ὑακίνθια H: accent. Mus. (contra Ioh. Philop. de voc. rec. A υ 1) | λακεδαίμο, sscr. vi, H: accent. Mus. | <τὰ Ὑακίνθια. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Ὑακίνθου> huc e gl. 8 transp. Palm., <Ἀπόλλωνος τὰ Ὑακίνθια> e gl. 7 et 8 Schm. post Schwenk 7 Ἄπ. del. Schwenk RhM 3, 1845, 158, cf. ad gl. 6 | Ὑακ.] utrum homo (Harp. 295, 12 [υ 1 K.]) an πάγος (Phanodem. FGrHist 325 F 4) incertum. v. RE 9(1), 2-3 8 ὑακινθόκομον H: Palm. | cf. ad gl. 6 9 add. Alb. 10 ὑαλὲν H: ordo et G. (accent. Lob. Prol. 101) | ὑαλίζων H: Mus. | ad verbum et derivata v. Frisk et Chantraine 11, 12 εὐλάται et εὐλή ci. Ruhnk. 12 ὕελος Br 13 contin. H: nov. gl. Ald. | v. l. gl. 21 (Schm.: ΛΙ < N; cft. Pears. 669) 14 ὑάλικος sine interpunct. H: LSJ (accent.) et ed. 1520 (interpunct.) | κώμος Mus. | quis Dionysius sit ignotum (cf. gl. 48)

- D 15 ὑαλκάδαι· χορὸς παίδων. Λάκωνες
 16 ὑαλό[θ]εν· διαφανές, λαμπρόν
 17 ὑαλο(ῦ)ν· λαμπρόν. πρᾶον. ἢ λίθος τίμιος
 Att. 18 ὑαλος· ἕλος. βόρβορος
 19 ῥῦαματ· βάθος
 Hom. 20 Ὑάμπολις· πόλις Φωκίδος (B 521)
 21 ὑάνεος· εἰκαῖος. βλοσυρός, χαλεπός. ὕπιος
 22 ὑανεῶς· τὰ αὐτά
 D 23 ὑανία· τύρβη, μάχη, ὕβρις, ἀγερωχία (Epicharm. fr. 146, 3–4 K.–A.
 [θουανια codd.])
 D 24 ὕαξ· πηδάλιον. ὄδηγός
 D 25 Ὑαργίδες· αἱ εὐειδεῖς Βάγκαι αἱ Ἄργ(ε)ῖται
 Hom. 26 *ὑάσιν· υἰοῖς (E 463 ..) vg^{ua5}A^{ua11}Br⁵
 Hom.? 27 *ὑββαλεῖ· ὑπερτίθεται gA¹, ὑποβάλλει (T 80?)
 28 ὑβ[β]αλής· καταφευγής, λάγνος
 D 29 Ὑβλα· πόλις Σικελίας
 30 Ὑβλήτης· μάντις
 K+D 31 *ὑβ[λι]όν· τὸν κυρτόν (vgA⁴Br⁷Σ), καμπύλον, γυρόν. οἱ δὲ ὑβός,
 κυρτός [ὑβριστής] (Nonn. Dion. 4, 424)
 D 32 ὕβρις· τραύματα, ὄνειδη (Eur. Herc. 741 .. Dem. 18, 205 ..)
 D 33 ὑβρίς· ὄρνεον νυκτερινόν
 34 ῥῦβρεωςτ· τῆς ὕβρεως
 35 ὑβριστής· ὑπερήφανος, ἀγνώμων

16 Theogn. can. 104 (p. 18, 29 C.) (Zonar. 1760) 17 Theogn. can. 104 (p. 18, 29 C.); formam damnat Orus A 80 18 Theogn. can. 104 (p. 18, 28 C.); ὑαλος, non ἕλος, probant Atticistae (Ael. Dion. v 1. Phryn. praep. soph. 118, 15. Moer. 211, 7 [v 1 H.]. Orus A 80) 20 Ptol. geogr. 3, 14, 19; St. Byz. 644, 10 24 cf. Poll. 1, 89 28 Theogn. can. 105 (p. 18, 33 C.) 29 Theogn. can. 105 (p. 18, 32 C.); Ptol. geogr. 3, 4, 7; St. Byz. 644, 24 31 Σ υ β; Schol. Theocr. 5, 43 d. e 33 Theogn. can. 103 (p. 18, 16 C.) vel can. 105 (p. 18, 32 C. [corr. Schneider, Bodleiana]); Arist. h. an. 615^b10 35 Theogn. can. 105 (p. 18, 32 C.)

16 ὑαλοθὲν H (θ leg. Latte): Mus. 17 ὑαλὸν H, cf. Theogn.: Schm.; ὑαλόεν iam G. Dind. 8, 7 c | ἢ λίθος H: Mein. 1857 p. 626 (ἢ λίθον iam Scal.); Schm. putat verba ἢ λ. τ. ad gl. 18 pertinere 18 ἕλος· ὑαλος H: ordo et Alb. 19 h.e. ὕδμα (i. q. οἶδμα) M. L. West 20 ὑαμπολις H: accent. Mus. 21 ὑάνεος Mus.; Dorice pro ὕην–? tum σκαῖος pro εἰκαῖος ci. Schm., coll. Σ'' (Ph 616, 17. Su v 81. E. Gen. [EM 775, 9]) ὕνην· σκαῖων καὶ ἀμαθῶν | v. l.: gl. 13 22 ὑανέως Mus., ὑάνεως Thes. 8, 10d 23 Alb. cft. gl. σ 2121. 2214 | Epicharm.] cf. gl. σ 2852 24 ὕαξ H: spir. len. Schm. (i. q. Boeotice pro οἶαξ, quod in marg. add. Mus.) 25 cf. gl. α 7004 (praesertim si Meinekii coniectura Ὑαργεῖται recipienda est) | ἄργαι H: Mus. 26 ὑασιν H et ordo: υἰάσιν Mus. = K (contra ordinem) et Hom. 27 ὑββαλεῖ h. e. ὑββάλλει (K; ὑββάλλει Mus.) (-ειν Hom.) 28 [β] Schm. contra ordinem, cf. Theogn. | Alb. cft. gl. σ 2127 29 RE 9(1), 25–29 30 μάντις | ι (τι?) m. pr. in ras. (Latte) 31 λι om. K | ἢ βός H (ut Su η 23): Mus. | ὑβριστής del. Ruhnck. ('e sequentibus') 33 ὕβρις H: accent. Ald. (et Arist. cod. P) 34 le. ὕβριος [A 214 cum Schol.] vel ὕβρεος [Ar. Plut. 1044, -ως codd. pler. contra metrum] Mein. 1857 p. 626

- 36 ὑβριστοδίκαι· οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ Ἀπτικοῖς D
(tit. fab. Eurolidis? cf. PCG 5, 466)
- 37 ὑβώματα· κυρτώματα (Hippocr. artic. 75 [4, 306, 5 L.] .) D
- 38 ὕγγεμος· συλλαβή. Σαλαμίνοι D
- 39 ὕγυλόν· ὕγιές
- 40 ὕγρον· μαλακόν
- 41 ὕγιᾶ· σῶον (Thuc. 3, 34, 3. Plat. Charm. 155e .). νεαρόν. Κοῆτες D
- 42 ὕγεια· ἄλφιστα οἴνω καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα. καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ D
φερόμενον, εἴτε μύρον, εἴτε θαλλός. ἢ ὕγεια
- 43 *ὕγιῆς· τέλειος A⁶, σῶος v²
- 44 ὕγιοῦν· τὸ σα[ρρ]οῦν. καὶ τὸ θεραπεύειν D
- 45 *ὕγιῶς· ὀρθῶς A⁷, σώως, ὀλοκλήρως g⁴A⁷, ἐρρωμένως A⁷, καὶ εἶ τι LXX
ὅμοιον (Prov. 31, 8)
- 46 ὕγλιῆναι· φουσησαι D
- 47 *ὕγρᾶ κέλευθα· θαλασσία ὁδός (A 312 .) [vg¹A⁸Br⁸Σ], καὶ ἡ παρὰ Hom.
τὴν θάλασσαν
- 48 ὕγρῆν· τὸ οὔρον. Διονύσιος
- 49 ὕγρον ἀέντων· μαλακῶς πνεόντων (ε 478 .) Hom.
- 50 ὕγρον ἔλαιον· [ὁ καταφερῆς] διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν τὸ σῶμα, ἢ Ap.S.
ὅτι πάντων τῶν ὕγρων ὑγρότατόν ἐστι τὸ ἔλαιον. πᾶσι γὰρ τοῖς
ὕγροῖς ἐπιπλεῖ βαλλόμενον τὸ ἔλαιον (Ψ 281 .)
- 51 *ὕγρός· ὁ εὐκαταφερῆς εἰς ἡδονάς [vg³A⁹Br⁹Σ]
- 52 ὕδαλῖς· ὕδροπιῶν D

36 Ph 614, 8; Crater. FG rHist 342 F 4b ap. Poll. 8, 126 37 Galen. lex. 148, 2 42 Σ'''
(Ph 614, 19. EM 774, 39); Theogn. can. 107 (p. 19, 9 C.); Sosib. FG rHist. 595 F 6(b)
(ap. Athen. 3, 115 a); lex. rhet. 313, 13 Bk. 43 Theogn. can. 107 (p. 19, 9 C.) 47 cf. Σ v 7
= Schol. (= K); Ap. S. 157, 8 49 cf. Schol. 50 Helioid. fr. 43 D. ap. Ap. S. 157, 9 51 Σ
v 8; Poll. 6, 126; Theogn. can. 107 (p. 19, 10 C.)

38 ὕγ- = συγ-; -γεμ- cf. gl. α 6270 (Schm., cf. Bechtel 1, 412. 446), R. Kassel add. gl. γ 362
39 ὕγιλόν ordo, ὕγιλόν HSt. Thes. 3, 1725 f (prob. Lob. Prol. 140) | Pears. 669 cft. gl. 137
40 Alb. ci. errorem ὕγερόν correctum esse, ordinem tamen neglectum 41 ὕγιασῶον H:
Mus. | Κοῆτες dubium, nam ὕγιᾶ non nisi Atticum fuit (Moer. 211, 9 [v 3 H.], Schwyzer
Gr. 1, 188. 250): nisi ad νεαρόν tantum pertinet (post Oudendorp ed. Moer. 1757, p. 864
R. A. Brown Evidence for Pre-Greek Speech on Crete 88) 42 θεοῦ| θῦ H: expl. Mus.;
ἱεροῦ Ph EM; ἐκ θεοῦ addub. R. Kassel, qui malit ἐν ταῖς θυσίαις (Sosib.) vel τοῖς
θυομένοις (lex. rhet.) | θαλλός, ἢ Toup 3, 516 44 de ὕγιοῦν voce Hippocratica v. N. Van
Brock, Rech. sur le vocab. méd. (1961), 144–5 | [ρρ] C. L. Struve, Opusc. sel. (1854), 2, 191
[ρρ] Mus.) | θεραπεύεσθαι H: HSt. Thes. 3, 1725f 46 an ὕγρῆναι? cf. Aret. cur. acut.
morb. 1, 2, 15 ὕ. γαστέρα καὶ φύσας ἀγαγεῖν . . Hippocr. diet. 93, 4 [6, 660, 18 L.; CMG 1,
2, 4, 230, 3] ψῦξαι καὶ ὕ. τὸ σῶμα 47 ὕγρᾶ κέλευθα ap. Homerum (et alios) semper
accus. est, itaque τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν Cyr. Σ Schol., τὴν θάλασσαν Ap. S. 48 vix
ὕγρ[ι]ήν, nam hoc unam significans non repperi | quis Dionysius sit incertum (cf. gl. 14)
50 [ὁ κ.] Mus. (ε gl. 51) 51 εὐκατάφορος K Σ (cf. gl. ε 6914) | τὰς ἡδ. K Σ 52 ὕδαλῖς| ὕ
om. rubr. in initio versus, add. Mus.; ὕδαλῖς HSt. | ὕδροπιῶν H: Alb.

- 53 *ὔδάν· ἀγορασθεῖσαν g¹A¹⁰
 54 ὔδαρι<ᾱ>· ὔδρωπιᾱ
 55 *ὔδατίδες· σταγόνες vg³A¹¹Σ(Br¹⁰)
 Hom. 56 ὔδατοτροφέων· ὑπὸ ὔδατος ἀὔξομένων ἢ τροφεομένων (ρ 208)
 D 57 ὔδέουσιν· ὕμνουσιν
 D 58 ὔδερον· τὸν ὔδρωπα
 D 59 ὔδαρες· τὸ ὔδαρόν (Antiphan. fr. 25, 4 K.–A. Diph. com. fr. 57, 3 K.–A.)
 60 *ὔδ<ε>ρῶν· ὔδρωπιῶν Br¹¹Σ[v^g4A¹³]
 Hom. 61 Ὑδη· πόλις τῆς Λυδίας (Y 385)
 D 62 ὔδειν· ὕμνεϊν, [ἄιδειν] ἄδειν, λέγειν (Eur. fr. 752 g, 15 K.?)
 63 ὔδης· συνेतός, ἢ ποιητής
 64 ὔδναι· ἔγγονοι, σύντροφοι
 D 65 ὔδνεϊν· τρέφειν, κρῦβειν. αὔξειν
 66 ὔδνης· εἰδώς, ἔμπειρος
 D 67 ὔδνόφυλ<λ>ον· ἢ ἐπὶ τοῖς ὔδνοις φυομένη πτόα
 D+K 69 Ὑδρα· νῆσος εὐτελής Δολοπῶν. καὶ ἰθηρίον πολλὰς ἔχον ὄφρων ὄφεις [vg⁶A¹⁸Br⁹³], πολυκέφαλον (Anaxil. fr. 22, 5 K.–A.) (A¹⁸)
 D 68 ὔδος· ὔδωρ (Callim. fr. 268 Pf. = Hec. fr. 93 H.)
 70 ὔδραλῆς· μετάβολος
 D 71 ὔδρα· ὁ ὔδρος ὄφις. οἱ δὲ τὸν χέρσυδρον
 D 72 ὔδράνα· εἰς θυσίαν ἀκραιφνές. Ἦνθων (fr. 24 K.–A.)

55 = Σ v 10 56 Schol.; Ap. S. 157, 12 57 cf. Schol. Callim. h. Iov. 76b; Su v 43 58 Moer. 211, 13 [v 7 H.] 59 Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.)? 60 = Σ v 11 61 Schol.; Ap. S. 157, 15; St. Byz. 645, 11; Su v 47 (Δ) 62 Su v 46 (Δ); lex. can. Joh. Damasc. (3, 126) 162; E. Gud. 539, 56; EM 776, 12; Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.) 63 Theogn. can. 110 (p. 19, 26 C.) 65 Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.); τρέφειν ci. Schm.); EM 776, 11 67 Pamphil. ἐν Γλώσσαις ap. Athen. 2, 62d 69 Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.) 68 Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.); Su v 48 (Δ); E. Gud. 539, 60

53 ὔδαν (Aeolice pro ódān) <ἀγοράζειν. nov. gl. ... > ἀγορασθεῖσαν ci. Schm., sed v in initio verb. ante δ dubium, v. Thumb 2, 89 (5) 54 ὔδαρι ut vid. H (leg. Latte): Mus.; ὔδεο- HSt. Thes. 3, 1790e 56 -τροφέων H (Athen. 2, 41 a codd., Eust. Od. 1553, 20 [1, 240, 19 St.]); -τροφέων HSt. Thes. 3, 1788d coll. Hom. (Ap. S., Eust. Od. 1815, 51 [2, 139, 8 St.]) 57 cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 371 (= Hec. fr. 78 Holl.) et 372 (= SH 257, 33. Hec. fr. 151 Holl.) 59 contra ordinem, itaque Schm. ci. <ὔδεροῦν> ὕ., τὸ ὔδερον, coll. Erot. v 7 ὔδεροῦν τὸν ὔδερον, ft. audacius 60 ὔδρῶν H: K (υδερον vgA, ὑδερῶν Br) Σ 62 ὔδειν Mus. (prob. Bast in Greg. Cor. 242 et Lob. Rhem. 72) | αἰδεῖν del. Mus. (error pro verbo proximo) 63 Alb. cft. gll. 62 et 66 64 ὔδναι i. q. ὄγναι (h. e. ὀμόγνιοι) esse, nisi ab ἄλοο-ὔδνη fictum, censet Schulze QE 495 65 κρῦβειν (v. ad gl. τ 102, quam Alb. cft.) hic dubium, del. Thes. 8, 45d 67 ὔδνόφυλο H (leg. Cunningham): Mus. 69, 68 ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii (cuius mandatum typheta neglexit) 69 duae gll. confusae; le. prioris Ὑδρέα Thes. 8, 49a. 57b (Paus. perieg. 2, 34, 9. St. Byz. 646, 3); cf. Fick KZ 41, 1907, 201 | δολοπῶν H: accent. Mus. | A habet explicationem πολλὰς κεφαλας ὄφρων ἔχον, οφίς πολυκεφαλος 71 ὔδρος et χέρσυδρόν H: accent. Mus. 72 ὔδράνου H (leg. Hansen): Mus. | Alb. cft. gll. 73. 74. 84. 85. o 1597; Chantr. Dict. cft. Schwyzer 74, 37

- 73 ὕδρανι· τὸ ἀκραιφνὲς καὶ καθαρὸν
 74 ὕδρανός· ὁ ἀγνιστὴς τῶν Ἑλευσινίων D
 75 ὕδραλης· ὄφιν ὕδατος D
 76 ὕδρευεῖν· ποτίζειν (Theophr. h. pl. 2, 6, 3). ἀντλεῖν (Theognid. 264) D
 77 *ὕδρουσάμενος· ἀντλήσας (Hdt. 7, 193, 2) A¹⁷Br²⁵²
 78 ὕδρευσαν· ὕδωρ φέρουσαν, ἤγουν ὕδρευομένην
 79 ὕδρη· ὁ ἔχις (Hes. th. 313) D
 80 ὕδρηϊον· ὕδρ[ε]ία (Hdt. 3, 14, 2. Hippocr. hum. 11 [5, 492, 4 L.]) D
 81 ὕδρηλά· ὕδατώδη (Aesch. Suppl. 793) D
 82 *ὕδρηλοί· κάθυδροι [g⁸Σ], μαλακοί, ἔνυδροι, ὕδατώδεις (ι 133) Ap.S.
 83 ὕδρηλός· τὸ αὐτὸ
 84 *ὕδρηναμένη· λουσαμένη g⁹, ἢ περιρ(ο)αμένη, ἢ ὕδατι περιχε- Hom.
 αμένη (δ 750 ..)
 85 ὕδρηνασθαι· λούσασθαι, περιρ(ο)άνασθαι
 86 ὕδρηχός· ἰχθύες D
 87 ὕδριαφόροι· μέτοιχοι D
 88 ὕδρισκη· ὕδρ[ε]ία (4. Regn. 2, 20) LXX
 89 ὕδροδόκοι· λάκκοι
 90 *ὕδρόμυλοι· ὕδραλετία ἀπὸ ὕδατος [A¹⁹]
 91 *ὕδρος· ὄφιν [A¹⁶]
 92 *ὕδρου· ὄφως (B 723) A¹⁵Σ [εἶδος] Hom.
 93 Ὑδροῦσα· ἢ Κέως οὕτως ἐκαλεῖτο (Callim. fr. 75, 58 Pf.) D
 94 ὕδροχόας· ἀμάρας
 95 Ὑδροφόρια· ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν D
 96 ὕδροφόρους· ὕδρορρούους (Ios. 9, 27) LXX
 97 *ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε· διαλυθεῖτε καὶ ἄποθάνοιτε (H 99) Hom.
 v⁷A²⁰

76 Σ" (Ph 615, 9. Su v 59) 82 Ap. S. 157, 13; Σ v 12 = Schol. (= K) 84 Schol.; Ap. S. 157, 14 (= K) 87 cf. Ph 615, 11; Poll. 3, 55 91 Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.); Arist. h. an. 487^a23 92 Σ v 13 = Schol. (= K) 93 Heraclid. Lemb. Pol. 26 94 verbum damnat Moer. 211, 21 [v 14 H.] 95 Σ" (Ph 615, 13. Su v 68. E. Gen. [EM 774, 56]) ex Apollon. Acharn. π. τῶν Ἀθήνησιν ἑορτῶν FGrHist. 365 F 4 97 cf. Schol.

74 ὕδραγός male Lob. Prol. 178 not. | ἀγνωστὴς H: Mus. 77 K habet explicationem ὕδωρ ἀντλήσας 78 ὕδρευ(ου)σαν Mus. (cf. κ 105) 79 ὄφιν Arcer., vix necessarie quamquam Alb. cft. gl. 71. 91 80 [ε] Thes. 8, 49c 82 κάθυδροι gΣ testt. (formas καθυγρ- et καθυδρ- utrasque novies praebet H) 84 <ραν> Schm.; περι(ε)ρ(α)κ(μ)μένη Mus. | περιχευομένη Schol. 85 περιρανᾶσθαι H: HSt. Thes. 3, 1786 e (accent. iam Mus.) | Alb. cft. gl. α 8780 86 ὕδρονιχέες Ruhnk. (prob. Thes. 8, 51 a); ὕδρηχοί Schm. 87 <αί> μ. Scal. (cf. testt.) 88 [ε] Biel 1779–80, 3, 483 90 A habet explicationem ὕδρ. δι' ὕδατος κινουμένοι μυλοι 91 εἶδος οφεις A 92 εἶδος (ordine verborum inusitato, cf. gl. q 574) del. Hansen, coll. A Σ; ft. e gl. 91 93 Ὑδροῦσσα M. L. West; cf. Callim. fr. 75, 58 Pf. et Pfeiffer ad fr. 43, 86 | ἢ] quid scripserit H incertum (neque ὁ [Schw] neque ἢ [Latte] legi potest): Mus. | οὕτω H: Mus. 94 Alb. cft. gl. α 3448 95 ὕδροφορία H = Σ": accent. Bernhardy ad Su 97 διαλυθεῖοιτε H: Mus. = Schol. | ἀποθάνοιθε H: Mus. = Schol.

- Hom. 98 *ὔεν· ἔβροχεν (M 25) vgA¹Σ
 99 ὔει· βρέχει· χειμάζει
 100 ὔει· ῥωεῖοι^ω
 101 ὔελος· ὕαλος
 102 ὔεν· φεῦρεν†
- Hom. 103 *ὔες· χοῖροι (Ψ 32) gA³Br¹²
 D 104 ὕεσι· στολή· Πάφιοι
 105 ὑελέψης· ὑελο(...)
 106 ὑεστάκα· ἱματισμός
 D 107 ὑετής· ὁ αὐτοετής· Μαρούας (FGrHist. 135–136 F 25)
 D 108 ὑετίς· ὑδρίς· Ταραντῖνοι (gloss. Ital. 154 K.–A.)
- Hom. 109 *ὔετός· ὄμβρος vgA⁴Br¹³. δρόσος, ὕδωρ (M 133)
 D 110 Ὑεύς· Σαβάζιος
 D 111 ὕή· ἡ Σεμέλη ἀπὸ τῆς ὕσεως, καὶ ὑὲ δειλέ
 D 112 Ὑῆς· Ζεὺς ὄμβριος
 113 ὕησον· σάλευσσον
 D 114 ὕητα· ὕσις· Ταραντῖνοι (deest in gloss. Ital. K.–A.)
 D 115 ὕθλειν· ληρεῖν, μωραίνειν (Ar. Nub. 783, al.)
 116 *ὕθλος· φλυαρία vg³A⁴Br¹⁷Σ, μωρία g³A⁴Br¹⁷Σ, ληρότης, φληναφία (Plat. Theaet. 176 b ..)
 117 *ὕθλους· φλυάρους g¹, μωρούς, λήρους (Plat. rep. 336 d) vg¹
- Hom. 118 ὕϊα· ὕϊόν, τέκνον (M 129 ..)

98 = Σ υ 14 = Schol. 101 v. ad gl. 18 110 Ph 616, 19; Eust. Il. 1155, 63 [4, 225, 21 V.]
 111 Pherecyd. FGrHist 3 F 90a ap. Σ" (Ph 616, 11. Su υ 82. E. Gen. [EM 775, 2])
 112 Theogn. can. 104 (p. 18, 30 C.; interpunct. Schm.) 116 Σ υ 19; Hdn. epim. 139 Boiss.;
 Theogn. can. 114 (p. 20, 14 C.)

98 v.l.: gl. 102 100 gl. totam del. Mus. | .ει H (accent. legi non potest) | ῥωεῖοι^ω H (leg. Hansen); non liquet 102 v.l. gl. 98; gl. totam del. Mus. 103 χοῖροι H: accent. Ald. 104 ὕεσι] h. e. φέσις, cf. Thumb 2, 160 (9). 163 (c); ὕεσ(τ)ι h. e. φεστι(ον) (sing. verbi γεστία, gl. γ 454 cod.) Baun. 1911 p. 377; h. e. φέστι(ε) Bechtel 1, 403. 421 | Alb. cft. Lat. vestis, gl. 106. γ 454. 455. ε 6383; Schm. add. gl. 629. ε 6344 (hanc addub. Latte, cf. Bossi Eikasmos 6, 1995, 263). EM 195, 45 105 expl. ὑελο, tum litterae incertae sscr., H; χης legere sibi videtur Latte, unde ὑελοχόης fingit; τχ¹⁵ Hansen, unde ὑελοτέχνης possis (ὑελοτέχνηαι Mus.) 107 ὕ om. rubr., add. Mus.; ὕ Lob. | αἰῶνι Wack*, cf. gl. α 8249 et Latte ad loc. (αἰετής dubitanter Schm.); = ὀέτης Lob. El. 1, 362, 11 (Schulze QE 495, 5, coll. gl. 168) | Degani Mac. Gl. no. 142 108 Thes. 8, 68 b cft. gl. 114, unde hic ὕσις Kaibel CGF 210 (gl. 143) (Chantr. Dict. cft. gl. 853) 110 alibi Ὑῆς (var. accent.) | RE 9(1), 88–90. Wankel ad Dem. 18, 260 111 εὔσεως H: Mus. | ὕὲ δειλέ' Alb.; Κλειδήμος Schm. (sed ille, FGrHist 323 F 27, ὕης esse ἐπιθέτον Διονύσου affirmat) 112 Ὑῆς accent. Mein. Anal. Alex. 49 ex Arcad. 24, 9 Schm. (23, 9 B., ubi ὀῦης) | v. ad gl. 110 114 ὕ om. rubr., add. Mus. | ὕσις. Ταρ. dittogr. esse e gl. 108 censet Kaibel CGF 185 (ad Rhinth. fr. 3), itaque ὕητα e Gloss. Ital. excludit 115 ὑελεῖν H: ordo (notat Pears. 670) et HSt.; Cob. Nov. lect. 179 exempla corruptelae praebet 117 ante ἄρους in initio versus rubr. ὕ scr., del. Mus. 118 ὕα H (leg. Latte): Mus. | de formis huius verbi v. Schwyzer Gr. 1, 573–4 et Frisk, de accentu Aeolico Wack. Kl. Schr. 2, 1158

- 119 *υἱας· τέκνα Br¹⁸[vg¹A⁷], υιούς (A 240 ..) g^{ua6}Br¹⁸[vg¹A⁷] Hom.
 120 υἱδεῖς· υἱῶν υιοί, ἔγγονοι (Isocr. epist. 8, 1) D
 121 υἱδες· θυγατέρες ἢ υἱῶν θυγατέρες
 122 υἱδῆν· υιοῦ θυγατέρα[v] (Phil. leg. spec. 3, 26) D
 123 *υἱδο(ῦ)ς· ὁ τοῦ υιοῦ υιός (Xen. Anab. 5, 6, 36. Dem. 43, 25) vg²A⁸Br²⁵⁶
 124 υἱδοῦς ἢ υἱδεῖς· υἱῶν υιούς (Alciph. ep. 2, 31, 1) D
 125 *υἱεῖς· υιοί (E 464 ..) g³ (A⁹) Hom.
 126 υιέος· υιοῦ, τέκνου (Ω 122 ..) Att.
 127 *υ(ῖ)ες Ἀχαιῶν· οἱ Ἕλληνες περιφραστικῶς (A 162) A¹⁰ Hom.
 128 υἱήν· τὴν ἀμπελον. ἢ υἱόν D
 129 υἱήω· ποιά βοτάνη D
 130 υἱλή· ὄμιλος
 131 υἱόν· ἀναδενδράδα D
 132 υιοθεσία· ὅταν τις θετὸν υἱὸν λαμβάνη. καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα (Ep. Rom. 9, 4 ..) N.T.
 133 *υιοθετεῖ· υιοποιεῖ vg⁵A¹¹, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει
 134 ϖυἱωνεῖςϖ· υἱῶν υιέες
 135 υἱωνοί· υἱῶν υιοί (B 666) Hom.
 136 *υἱωνός· ὁ υἱὸς τοῦ υιοῦ Σ, ἔγγονος (E 631 ..) Br⁴⁷ Hom.
 137 ὑκελόν· ὑγέες
 138 ὑλαγμός· βοή (Φ 575) Hom.
 139 ὑκος· ἐρυθρίνος D
 140 ὑλάει· θρουλλεῖ. ὑλακτεῖ. λέγει. θρηνεῖ (v 15) Hom.

119 lex. can. Joh. Damasc. (2, 39) 160 122 Poll. 3, 17 126 formam probat Phryn. praep. soph. 118, 3 127 = Schol.; cf. Ap. S. 157, 19 135 Schol. 136 = Schol. (EM 775, 27); Σ v 21; Hdn. epim. 138 Boiss. 137 Theogn. can. 118 (p. 20, 32 C.) 139 Zenod. ap. Athen. 7, 327 b; Clitarch. ἐν Γλώσσαις ap. Athen. 7, 300f 140 Theogn. can. 122 (p. 21, 32 C.)

119 υας H (leg. Hansen): Mus. 120 Ditt. Or. Gr. 377 cum not. 4 120–123 υἱδ- Schm. Pears. 670, sine causa 122 υἱδῆν H: accent. Mus. | [v] Mus. (sic Hsch. sexies alibi) 123 υἱδός H: K 124 le. υἱδοῦς· Schm. 127 υες H: ordo et A testt. 128 cf. 1) Myc. *we-je-we*, ft. ‘vites’ (LSJ Suppl), 2) υἱῆ ‘filio’ ap. Greg. Naz. AP 8, 88, 3 129 cf. gl. 128 1) | υἱήω | v sine spir. rubr., supra ι add. Mus., supra υ Ald. (sed sic diphthongos imprimere solet). Alb. (sed accent. υἱήω) 130 υἱλή sic accent. H (leg. Cunningham): h.e. ϖῖλη (Ruhn. ep. crit. 2, 15); de dialecticis vulgares terminationes exhibentibus v. Latte 1, XXVIII not. | ὄμηλος H: Mus. 131 G. cft. gl. 128 133–6 υἱ a rubr. scriptae sunt 134 v.l. gl. 135 135 v.l.: gl. 134 136 ὑωνός Br | ἔγγονος Schol. Hdn. 137 ὑκηλ- Theogn. | Alb. cft. gl. 39 138 ὑλαγμοί H: Mus.; possis etiam cum Schm. ὑλαγμόν· βοήν (accus. ap. Hom.) 139 alibi (Phil. fr. 20 Pow. = 18 Sp.; Callim. fr. 394 Pf.; Numen. SH fr. 571, 1. 581, 1) ὑκης cum v longo: an hic scribend. ὑκος vel ὑκης? de pisce v. Spanoudakis ad Phil. (pp. 198–201), de glossae historia Latte Kl. Schr. 659 not. 140 ὑλαεῖ H: accent. Mus. | nov.gl. ὑλακτεῖ H: contin. Alb., coll. gl. 163 (adde Theogn.) | λέγει | Schm. putat verbum ad gl. ὑδει pertinere | v.l.: gl. 163

- D 141 ὑλάζεσθαι· ξυλίζεσθαι
 142 ὑλακή· ὑλαγμός, βοή
 Hom. 143 Ὑλακίδης· Ὑλάκου υἱός (ξ 204)
 Ap. S. 144 ὑλακόμωροι· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι· ὄπερ ἔστιν ἴσον
 τῷ πεπονημένοι· οἱ βαρῦφωνοι, ὀξύφωνοι (ξ 29 . .)
 145 *ὑλακτηθέντων· φλυαρηθέντων A⁶
 Eur./Greg. Naz. 146 *ὑλακτῶν· μετὰ μανίας κρᾶζων (Eur. Alc. 760. Greg. Naz. c. 2, 1,
 11, 813 [37, 1085, 7 M.]) A¹⁰
 Hom. 147 *ὑλαον· ὑλάκτου<ν> (π 5) A⁸
 148 †ύλαλοῦν· ὑλακτοῦν†
 D 149 Ὑλας· κρήνας Κιανοί. καλοῦνται δὲ καὶ βαρβάρων γένος οὕτως
 150 ὑλάσασθαι· ξύλα συναγαγεῖν
 D 151 ὕλασσα· ἢ ξυλ<ε>ία, καὶ φρυγανισμός
 152 *ὑλᾶται· ἔστερήθη. ἀπέθανεν g²A⁷
 Hom. 153 Ὑλη· πόλις (E 708 . .). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σύνθηρες, καὶ ξύλα τὰ ἤδη
 κεκομμένα (H 418 . .). ἢ Ἰσύμφυτος τόπος A², ἔξ οὗ ἀποτελεῖται
 τὸ ἔργον (E 52 . .)
 D 154 ὑληεν· δασύ, ξυλωδες (Nic. ther. 147. Simon. AP 6, 217, 8 =
 HE 3311)
 Hom. 155 *ὑληέσσης· συμφύτου A³, ἢ ὕλας ἐχούσης (N 12 . .) (A¹)
 156 ὕλην· κισσίαν. τὸν στέφανον
 157 ὕληρεῦς· νομεὺς ἐν ὕλη φυλάττων
 D 158 ὕλης μητέρα· εἶδος σκώληκος, ὃ καλεῖται ὕλομήτρα. ἄλλοι δὲ
 βόμβυκα

141 Poll. 7, 109; Theogn. can. 122 (p. 21, 32 C.) 142 Theogn. can. 122 (p. 21, 31 C.)
 143 = Schol. = Ap. S. 157, 25; Eust. Od. 1758, 25 [2, 70, 14 St.] 144 Ap. S. 157, 22; Schol.;
 cf. Cyr. g³ = Σ υ 23 (EM 776, 21 = Σ + Schol.); Theogn. can. 122 (p. 21, 31 C.) 147 Schol.
 151 Theogn. can. 122 (p. 21, 33 C.)? 153 cf. Apion. p. 101, 24 Ludw. (LGM 332); EM 776,
 32; Schol. E 708; St. Byz. 647, 13

141 Schm. cft. gl. 150 143 ὑλακοῦ H: accent. Schm. 144 μεμορημένοι H (Schol.): Mus.
 = Ap. S. | τῷ τὸ H: Mus. = Ap. S. 145 ὑλακτιέντων, a m. pr. corr. in -τιθέντων, H (leg.
 Latte): K | φλυαριθέντων H: K 147 ὑλακτοῦ H: A et gl. 148 | v.l.: gl. 148 148 v.l. gl.
 147 149 κρήνας] ad Ὑλας falso ut accus. intellectum adsimulatum videtur, sed κρήνη
 (Perg.) non sufficit, cum nomen fontis in quem Hylas cecidit Πηγαί sit (Ap. Rh. 1, 1221–2 et
 Schol.), non Ὑλας; ft. lacuna statuenda, in qua fabula breviter narrata est | Κιανοί] καὶ ἄνοι
 (ἄνθρωποι expl. Mus.) H: Schm., cf. Paus. v 4 [Ph 617, 7. Su v 90]. Schol. in Theocr. 13, 30b
 150 Alb. cft. gl. σ 2736, Schm. gl. 141 151 aut Thessalica pro ὕλασία (de -σι- > -σσ- v.
 Thumb 2, 56 (b)) aut corruptela eiusdem (Salm.; occurrit IG II², 1177, 18) | <ε> Schm. 152
 ft. σ)υλᾶται (post G.; Eur. Hipp. 799) 156 Κισσίαν ‘Persicam’ ineptum (nisi ft. le. debet
 esse ὕλην K., ut ci. M. L. West [sic iam Pears. 670, nisi κισσίαν]), κισσίαν ignotum; κίσσινον
 στέφανον Sop. (cf. Callix. FGrHist 627 F 2, pp. 173, 2. 174, 21, Schol. Arat. 71), sed dubito
 utrum ὕλη talem significationem praebeat 157 ὕλωρός (gl. 174) vel ὕληωρός (Pfeiffer ad
 Callim. fr. 373) HSt. Thes. 3, 1740f 158 contin. H: nov. gl. Mus. | καλ|εῖται H, litteram ὕ in
 initio versus ante λείται per errorem posuit rubr., del. Mus. (expl. Latte) | Alb. cft. gl. 172

- 159 ὕλιγγες· λόγγαι
 160 ὕλιμη· μάχη τις
 161 *†ὕλιωροι†· τέκτονες (Callim. fr. 373 Pf. = Hec. fr. 152 H.) A¹
 162 ὕλίτης· οἴνου εἶδος D
 163 †ὕλλει†· θουλλεῖ, λέγει
 164 ὕλλει· τὰ πρὸς κάσσωσι δέρματα D
 165 Ἐλ(λ)έες· οἱ ἐν Κρήτῃ Κυδώνιοι D
 166 ὕλιας· τοὺς καρπατίμους τόμους D
 167 *Ἐλλος· ποταμὸς Λυδίας (Y 392) g^{υλα4} Ap.S.
 168 ὕλογος· στρατός. Περγαῖοι D
 169 ὕλοι· σπόνδυλοι
 170 *†Ἐλοιχθυόεντι†· ὄνομα ποταμοῦ ἰχθύας ἔχοντι (Y 392) A^{υλλ2} Hom.
 171 *ὕλομανής· ὁ ταῖς ὕλαις χαίρων (Cyr. in Ep. Hebr. p. 406, 13 ..) [vg¹A³Br²⁰]
 172 ὕλομήτρα· εἶδος σκώληκος
 173 *ὕλοτόμος· ξυλοτόμος (Ψ 114?) (A⁵) Hom.?
 174 ὕλωρός· ὕλην φυλάσσω D
 175 ὕμά· ὕμέτερα (α 375 ..) Hom.
 176 *ὕμεδαπῶν· τοῦ ὕμετέρου ἐδάφους A⁸
 177 *ὕμεναιος· γάμος A¹². ἢ ᾧδῆ ἐπιγάμιος (Σ 493) (vg⁴A¹¹Br²³) Hom.
 178 *ὕμεναιῶν· γαμικῶν ἄσμάτων A¹⁰(vg⁴Br²³), μέλος ᾧδῆς (Eur. Alc. Eur./LXX 922. 3. Macc. 4, 6)

161 Theogn. can. 248 (p. 45, 32 C.) 165 Cydonia in Creta Ptol. geogr. 3, 15, 5. Strab. 8, 6, 16 p. 376, 2 C. St. Byz. 390, 17 167 Ap. S. 157, 26; Theogn. can. 122 (p. 21, 33 C.); Strab. 13, 4, 5 p. 626, 3 C. 173 Schol. 174 Zonar. 1765; Arist. pol. 1321^b30 175 = Schol.; Theogn. can. 124 (p. 22, 13 C.) 176 cf. Ap.Dysc. pron. 31, 13 177 cf. Schol. 178 Schol. Eur.

159 π)ὕλιγγες· πλοκαί dubitanter Hansen post Schm., coll. gl. π 4357 160 H. Kronasser Sprache 6, 1960, 178 a verbo Hethitico derivat 161 ὕλιωροι H (leg. Latte), ὕλιοροι A, ordo: h. e. ὕλωροι (Mus.), vid. Hollis ad Callim. Hec. fr. 152 et 52; ὕλουρογοί Arnald. Lect. 130, coll. Ap.Rh. 2, 80 162 ὕλίτης H: ordo et Schm. post Mus., coll. voc. ἀπίτης, παραγορίτης (gl. π 3183), ἠτηνίτης, σελινίτης; ὕλείτης occurrit BGU 2430, 23 163 v.l. gl. 140 164 ὕλιαι Mus. (ὕλλιαi faveret ordo) | προσκ- H: Sop. | -καττύμασι Mus. (melius -σσο-) 165 ὕλεες H: ordo et Voss. (accent. Mus.); Alb. cft. St. Byz. 647, 20 Ἐλλεῖς (qui tamen Illyrici sunt), quod R. A. Brown Evidence for Pre-Greek Speech on Crete 88 hic scribere vult 166 ὕλλιας ordo et Voss., cf. gl. 164 | καρπατίμους Sop. (melius καρβ-, cf. Latte ad gl. κ 861) 167 RE 9(1), 122 168 i.q. σύλλογος (Thumb 2, 186 (23)) 169 σφόνδ)υλοι (Nic. ther. 781) ci. Alb. 170 Ἐλοιχθυόεντι h. e. Ἐλλω ἰχθυόεντι (A, et Mus. nisi ὕλω) | ἔχοντος A 171 ὕλομανεῖς H: Mus. = K | τη ὕλη K 172 Pears. 670 cft. gl.158 173 -ους- -ους A Schol., ut Hom.; an Hsch. ad LXX Sap. 13, 11 attinet? 174 ὕλωρός H: Mus. 175 Alb. cft. gl. ο 1763 | in fine verbum (et ft. aliquid sscr.) aqua evanidum del. Mus. 176 ἠμετέρου H (leg. Cunningham) = A: Mus. 177 A habet explicationem ᾧδῆ γαμου. η γαμος; <ἕμνος> γαμικός (cf. EM 776, 41) ἢ ᾧδῆ ἐπιγαμῆλιος (cf. Schol.) Nauck Ar. Byz. p. 185 | cf. R. Muth WSt 67, 1954, 5–45

- D 179 ὑμένιον· λεπτόν
 180 *ὑμενωδες· λεπτόν, ἀεροειδές (auct. med.) vg³Br²²(Σ)
 D 181 ὑμήν· εἶδος ἐνδύματος (Eubul. fr. 67, 5 K.–A. Callim. fr. 547 Pf.).
 ὑμέναιος· ἐπίπλους. καὶ τὸ διαφανές. καὶ τὸ τοῖς γαμοῦσιν ἐπαυ-
 λούμενον ὑμέναιος, ἀπὸ τοῦ ἡμήσης παιδός, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ
 ναίειν
 Hom. 182 ὑμῆς· ὑμετέρας (ι 284)
 D 183 Ἑμήτης· ἐν Ἑμήτη ὁ Ἀπόλλων τιμώμενος
 D 184 Ἑμήτιος· Ζεὺς παρὰ Ἀττικοῖς
 Hom. 185 ὕμμε· ὕμας (Λ 781) [ὑμεῖς, Αἰολικῶς]
 Hom. 186 *ὕμμες· ὑμεῖς vg⁶A¹³ <Αἰολικῶς>, καὶ τὰ ὅμοια (A 274 . .)
 187 *Ἑμμητός· ὄρος Ἀττικῆς g⁷A¹⁴
 Eur./LXX 188 *ὑμνεῖ· εὐλογεῖ, ἄδει (Eur. Rhes. 548. Odae 12, 15) A¹⁶
 189 *ὑμνηπολείτω· ὑμνεῖτω g¹A¹⁵Σ
 190 ὑμνίον· τὸν ἀμόλγην Διονύσιον
 D 191 ὑμνοθέται· ποιηταί
 D 192 ὑμνοθέτης· ποιητής (Theocr. epigr. 11, 4 [AP 7, 661, 4])
 D 193 ὑμνοτήϊαι· σύνοδοι τῶν ἐπ' ἔτος γεγαμημένων
 194 ὕμνος· χρῆσιμος
 195 ὕναν· τὴν εἰρήνην
 D 196 Ἑνναρεύς· Ζεὺς ἀπὸ τοῦ Ἑνναρίου ὄρους
 197 ὕννας· αἴξ ἀγρία
 198 *ὕννη· αἴξ. καὶ τὸ τοῦ ἀρότρου σιδήριον [A¹Br²⁵] τὸ τέμνον τῆν
 γῆν. καὶ ὕννης ὁμοίως
 D 199 ὕννος· πῶλος ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσήσας, πρὶν κνηθῆναι

180 Σ υ 28 181 Poll. 3, 37; E. Gud. 540, 9 (EM 776, 41) 182 = Schol. 184 cf. Paus. perieg. 1, 32, 2 185 Schol. 186 Schol. 187 St. Byz. 649, 3 189 = Σ υ 30 194 Theogn. can. 124 (p. 22, 14 C.)? 198 Hdn. epim. 140 Boiss.; Theogn. can. 125 (p. 22, 20 C.). 260 (p. 47, 20 C.) 199 Ael. Dion. ι 14; Arist. h. an. 577^b25. gen. an. 748^b35

180 λεπτότατον gBr Σ | ἀρεῶδες K Σ (v.l. ἀρεῶδες) 181 le. ὕμη H: ordo et Schm. | nov. gl. ὑμέναιος¹ H: contin. Schm. | τοῦ ἡμήσης H, ημι .. E. Gud.; τοῦ τῆς Μούσης Schm. (i. e. Uraniae, cf. Schol. Callim. Aet. P. Oxy. 2262, fr. 2 (a), 42–3 [2, 104 Pf.]) 183 Ἑμμητῶ Mus. | de Apolline ibi culto v. RE 9 (I), 134 185 ὕμμε H: spir. len. Ahr. Dial. 1, 125 | [] ad ὕμμες, gl. 186, transp. Cunningham 186 ὕμμες H: spir. len. Schm. | < > e gl. 185, cf. Schol. 187 ὕμμητος H, ὕμμητος A: Mus.; h. e. Ἑμμητός (Scal. = g). Mein. Philol. exercit. in Athen. Deipn. spec. prim. (1843) 8 arguit μι longum vocalem v (ut ap. Nic. al. 446. Besant. AP 15, 25, 21. Nonn. Dion. 13, 183 [adde Callim. fr. 238, 25 = Hec. fr. 18, 11 Holl.]) indicare 190 ft. v.l. pro ἄμνιον (γ 444), quod Alb. olim ci. | ἀμολγία olim Alb., hoc vel ἀμόργην dubitanter Schm.; cf. Arcad. 105, 13 σεσημείωται τὸ ἀμολγῆ δῆξινόμενον | Διόνυσον Mus.; Διονύσιος Alb. 191–192 vid. Gow ad Theocr. 191 gl. totam om. Ald. ed. 1521, hab. ed. 1520 196 ἐπὶ H: Mus. | Cook Zeus 2, 987 197 Alb. cft. gl. σ 171, Schm. gl. 198 et ψ 213 198 ὕννης] ὕννης H: Mus. (fallitur LSJ s.v. ὕννας); ὕνης Schm. (ut K in le.); -vv- gl. α 8286. ο 1979, -v- gl. α 1729. 7062 (et Theogn. p. 47, 20 teste Schneider Bodl.) 199 i. q. γίννος (testt.); ft. v.l.

200	†ύντετρασίαν†· κατεαγέν. Σαλαμίνιοι	D
201	*ύντωσαν· συμπαρήσαν A ² Br ²⁴ (g ²)	
202	ὔξον· βοήθησον	D
203	ύολλός· τόπος συῶν βορβορώδης	
204	ύοβότης· συοβόσκης	
205	῎Υομεμνία· έορτή τις έν ῎Αργει	D
206	ύομένη· βρεχομένη (Hdt. 2, 25, 4)	
207	ὔον· ὅμοιον	
208	ύός· χοίρου (K 264 . . Prov. 11, 22)	Hom./LXX
209	ύοσκαμαῖς· μαίνει άπό τῆς πόας (Pherecr. fr. 78 K.–A.)	D
210	ύοχαί· τὸ βορβορωῶδες ὔδωρ	
211	ὔπάγειν· τὸ ἠσύχως πίνειν	
212	ὔπαγορ(ε)ία· συμβουλία	
213	*ὔπαγορεύουσι· λαλοῦσιν A ³⁶ (Br ³²)	
214	†ὔπάγορον†· κατά βίαν ὔπερήφανον	
215	ὔπαγωγές· πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός (Ar. Av. 1149)	D
216	ὔπαγωγή· ὔποχώρησις	
217	ὔπάγων· ὔπὸ δίκηγ ἄγων	D
218	ὔπαί· πρὸ τοῦ [καί] νῦν ὔπὸ πόδα (B 824)	Hom.
219	ὔπαι δὲ ἴδεσκεν· ὔπέβλεπεν (Γ 217)	Ap. S.
220	ὔπαι δείους· ὔπὸ τοῦ δέους (O 4 . .)	Hom.
221	ὔπαιδρασ[ε]ίαν· ὔποψ[ε]ίαν	
222	ὔπαιθα· ἔμπροσθεν (O 520 . .)	Ap. S.
223	*ὔπαιθριον· ὔπὸ τὸν ἀέρα Σ[A ²²]	Att.

208 gl. Prov. 216 = Σ υ 34 217 cf. Ael. Dion. υ 5 (Ph 619, 17); Tim. lex. υ 3 (s. v. ὔπάγειν)
 219 Ap. S. 157, 28; Eust. II. 406, 35 [1, 639, 28 V.] 220 Schol. (sub 3) 222 = Ap. S. 157,
 30; Ep. Hom. υ 33 Dyck; cf. Schol. (EM 777, 43); Schol. Ap. Rh. 2, 735 (g) 223 = Σ υ 35;
 Schol. Pind. Ol. 6, 97 d; formam probat Phryn. ecl. 221

200 ὔν- (i. q. συν-, cf. ad gl. 168) -τεθραυσιμένον vel-τέθραυσται ci. Schm.; si illud verum,
 κατεαγέν cum H legend. (cf. gl. α 441), sin hoc (pro quo melius -τι, cf. Thumb 2, 168 [12]),
 κατέαγεν (cf. E. Gud. p. 5, 10 de Stef. κ. ... οίονει συντέθραυσται) | σαλαμίνιος H: Mus. (i)
 et Perg. (ou) 201 ὔντωσε H: K 202 cf. ft. gl. α 6051, Bourguet Dial. Lac. 112 (sed 'unklar'
 censet Schwyzer Gr. 1, 803 [5β]) 203 ὔολλός H (ὔλλός Schr. Alb., sine dubio ex mendo
 typographico) Schm. cft. gl. 18 ὔαλος; Voss. ci. ὔοάς, coll. ordine et gll. σ 2213. 2752
 204 cf. gll. σ 2139–40 cum adn. 205 an ῎Υομέμν(ε)ία? (accent. post Hansen, <ε> post
 Schm.) 207 ὔ(μοι)ον ci. Alb., cf. Theocr. 29, 20 209 ὔοσκαμεις H: Heins., cf. Pherecr. |
 μαιή Mus., sine causa | interpunct. post μαίνει Alb., falso (cf. EM 777, 17) 210 cf. gl.
 σ 2752 cum adn. 211 Schm. cft. gll. α 386. σ 2380 212 <ε> ordo et Schm. 214 h. e.
 (post Ruhnk.) ὔπαγόρηγ (α 385) 218 ὔπαι πρὸ H: interpunct. Schm. | [καί] Hansen:
 'intelligendum est ὔπαι πόδα: πρὸ τοῦ νῦν ὔπὸ πόδα; cf. ad gl. τ 76, et v. gl. 229' | ὔπὸ H
 (leg. Schow, ὔπᾱ errore typoth. Schm.)] ὔπαι Mus. 219 ὔπαι δαήδασκεν H (leg. Hansen):
 Mus. | ὔπεβλέπετο gl. 269. testt., ft. recte | v. l.: gl. 269 221 ὔπαιδράσιαν· ὔπόψειαν H:
 Alb. | Schm. cft. gl. 618, adde 617 222 ὔπάσσεια H: ordo et Voss. | v. l.: gl. 276
 223 ὔπαιθρον A (improbat Phryn.) | v. l.: gl. 281

- 224 ὑπαικαλ(λ)ούσας· ὑποτρεμούσας
 225 ὑπαιλίχαζε· ἐκ πέτρας ὑποχώρει
 226 *ὑπαινίττεται· αἰνιγματωδῶς ἐμφαίνει vg^{17A}19Br²⁶
 Ap. S. 227 ὑπαλευάμενος· φυλαξάμενος (ο 275)
 Hom. 228 *ὑπαίξας· ὑφορήσας (B 310) vg^{8A}38Br³³
 Hom. 229 *ὑπαὶ πόδα· ὑπὸ πόδα (B 824) A²⁸
 Hom. 230 ὑπαλύξαι· ἐκφυγεῖν· ἐκκλῖναι (M 327)
 Hom. 231 ὑπ' ἀνέρος· ὑπ' ἀνδρός (Γ 61)
 Hom. 232 *ὑπ' ἀνθερέωνος· τὸν ὑπογένειον τόπον (A 501) [A²⁵Br²⁴⁰]
 Att. 233 ὑπαντάξι[ας]· ἐξ ἐναντίας (Ar. fr. 627 K.–A.).
 Hom. 233x ὑπαντιάσας· ἀντὶ τοῦ συναντήσας (Z 17)
 234 *ὑπαντιάζει· ὑπαντᾶ (Pind. fr. 52 b, 32) vg^{4A}20Br²⁷
 235 ὑπ' ἀντ[ι]αίης· ὑπὸ τῆς ἐχθρᾶς, ἐξ ἐναντίας πολεμούσης
 236 ὑπάντλ[ε]ια· χαλκᾶ ἀγγεῖα, κἀδοί
 237 *ὑπαντροί· οἱ ὑπὸ τὸ σπήλαιον A²⁴[Br¹⁰⁷]
 238 ὑπανύσθαι· ὑπουργεῖν
 239 ὑπαπίει· ὑποστρέφει
 D 240 ὑπ' ἀπειρίας· ὑπὸ ἀμαρτίας (Thuc. 2, 8, 1. Plat. Crat. 404 c . .)
 Hom. 241 ὑπαρ· τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. ἐν ἡμέρᾳ. οἶον φανερωῶς, ἐναρωῶς, ἀληθές (τ 547 . .)
 Ap. S. 242 *ὑπαρ· μεθ' ἡμέραν. ἀληθές (τ 547 . .) A⁴⁰
 Eur. 243 *ὑπαρνος· ποίμνη ἄρνας ἔχουσα (Eur. Andr. 557) A³²
 244 ὑπάργυρον· τὸ κινάμωμον
 245 ὑπάρξας· κατάρξας
 LXX N.T. 246 ὑπαρξίς· προγένεσις. ἢ οὐσία (Prov. 13, 11. Ep. Hebr. 10, 34)

227 Ap. S. 160, 34 230 Σ v 36 231 = Schol. 232 Schol. 233 Ael. Dion. v 7 234 Σ v 40 237 cf. Zonar. 1779 241 Schol.; Su v 155 242 Ap. S. 157, 27 243 cf. Ap. S. 160, 15 245 cf. Σ'' (Ph 620, 7. Su v 159. E. Gen.) (ad Plat. Tim. 41 c)

224 <λ> Ruhnk. (prob. Thes. 8, 100 c) 225 Alb. cft. gl. ε 1498, ubi Latte cft. gl. λ 1170; ὑπαίχαζε ci. Schm. | ὑποχώρει H: accent. Mus. 228 Alb. cft. gl. α 2013 229 cf. gl. 118 230 ὑπαλίξαι H: G., cf. gl. 695 | ἐκκλῖναι H: accent. Mus. 232 ἀνθερέωνος H: accent. Mus. | τοῦ ὑπὸ τὸ γένειον τόπου A Schol. 233 ὑπάνταξας H (sic accent.: -τάξας Mus.): Alb. 233x contin. H: nov. gl. Schm. post Alb. | ἀντὶ τοῦ ante ὑπαντιάσας H: transp. Cunningham (ante 233 ἐξ Schm.) 235 ὑπαντ- H: Mus.; [ι] Ruhnk. (ed. Alb. 2, Auct. Emend.), qui etiam -ας ut e loco tragico derivatum: sed potest aequae ex epico | αἰσχροῦς H: Ruhnk. (ib.), tum interpunct. Cunningham | πολεμούσης] nomen scriptoris latere ci. Mein. ap. Schm., ft. (Σοφοκλῆς) Πολυτίδω ut gl. α 5305 (quam cft. Alb.) 236 [ε] Angli ap. Thes. 8, 122 d, coll. Σ^p α 1536 | χαλκᾶ H: accent. Mus. 237 g¹¹ habet explicationem ὑποσπηλαιοι τοποί, Br¹⁰⁷ ὑποσπήλαιοι 238 ὑπανύσ(ασ)θαι HSt. Thes. 1, 472h 239 ὑπάπει· ὑπό-στρεφε ordo et Schm. (contra ordinem ὑπαπίει· ὑπέστρεφεν Mein. 1857 p. 626 et ὑπαπίη· ὑποστρέφη Schm.) 240 ὑπαπειρία H: Mus. (ὑπ') et Toll. (-ας) 242 gl. totam om. Ald. ed. 1521, hab. ed. 1520 | ἀληθειᾶ A 243 Ie. ὑπαρνος ποίμνη Schm. (cf. Spanoudakis, Phil. p. 284) | post ποίμνη interpunct. Mus. | ἀρνία A 244 κινά- etiam gl. η 154, κιννά- gl. κ 2738 | Schm. cft. gl. ι 984 246 ἦ Schm.

- 247 ὑπάρχει προκατάρχει
 248 *ὑπαρχος· οἰκονόμος πολέμου <ἦτοι> στρατηγός A³¹
 249 ὑπάρχων· πεφυκώς, ὦν
 250 ὑπαρχθεῖσαν· προγεγονυῖαν
 251 *ὑπασπισταί· βοηθοί A²¹. ὑπηρέται (4. Macc. 9, 11) LXX
 252 ὑπασπίδια προποδίζων· ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιθεῖς τοὺς πόδας καὶ Ap.S.
 οὕτως προβαίνων (N 158)
 253 *ὑπασπιστής· βοηθός vg¹, δορυφόρος vg¹A²³Br²⁸, ὑπηρέτης (Hdt.
 5, 111, 1. Xen. Anab. 4, 2, 20)
 254 ὑπά[σ]τη· ὑψηλή. δυνατή (Ψ 165 ..) Hom.
 255 *ὑπάτε κρειόντων· βασιλεῦ βασιλευόντων (Θ 31 ..) vg¹⁰A⁴¹Σ Hom.
 256 ὑπάτη· ὑπερτάτη, ἀνωτάτη. πλουσία (Ψ 165 ..) Ap.S.
 257 ὑπάτμενοι· δοῦλοι, ὑπουργοί D
 258 ὑπατον μήστορα· τὸν ἐν τῷ βουλεύσασθαι σοφώτατον, οἶον Ap.S.
 πρῶτον (Θ 22)
 259 *ὑπάτος· ὑψηλός (g¹⁵Σ). ἔντιμος, πρῶτος, διαφέρων τῶν ἄλλων, Hom.
 ἔξοχώτατος (T 258 ..) (vg¹⁵A⁴²Br³⁵)[A³³]
 260 ὑπ' αὐλήν· ὑπ' οἶκον
 261 ὑπ' αὐλοῦ· μετ' αὐλοῦ (Hes. scut. 281)
 262 ἴπ' αὐνήν· παρ' Ἑκαταίῳ. Φιλιάς (fr. 51 Sp.?) D
 263 ἴπαφήτορες· ὑποτεταγμένοι

247 cf. Ap. S. 157, 31; Σ' (Ph 620, 8. Su υ 161. E. Gen. [EM 777, 37]); Schol. Aeschin. 2, 26 (52) 252 = Ap. S. 158, 1; cf. Schol. 254 Schol. A^{ti} 255 = Σ υ 46 = Schol. (v. l.) 256 Ap. S. 157, 33 et Apion. fr. 141 N.; Schol. A^{ti} 258 Ap. S. 157, 32 259 cf. Σ υ 45; Schol. Ap. Rh. 3, 1213 b; Schol. 261 cf. Schol. Pind. Ol. 4, 3 f τῆ ὑπὸ ἀντι τῆς μετὰ κέχρηται

247 ὁ om. rubr. in initio versus, add. Mus. 248 ἦτοι om. et post οἰκονόμος interpunct. H: A 250 ὑπασθεῖσαν H: Mus. 251. 253 cf. Kalléris, Anc. Macéd. 1, 271–2; Degani Mac. Gl. no. 143. 144 252 ὑπ' ἀσπίδα Ap. S. (v. l. in Hom.) 254 ὑπαστή H: Mus. (accent., ft. [σ]) et Salm. ([σ]), contra ordinem 255 βασι, sscr. λ', H (βασιλεύς Mus.): testt. 257 ὑπαγμένοι H: ordo et G. Dind. 8, 132 a; cf. ἄτμενος gl. α 689 (corr. Nauck; cf. Latte vol. 1 p. 506). 8117. Archil. fr. 264 W. Callim. fr. 507 Pf. 258 μήστορα H (ut gl. μ 1269–71): Mus. 260 αὐλήν H: accent. Mus. 262 παρεκατέω H: Mus. | φιλιτάς (sic) H | gl. difficillima: le. corruptum est, incertum utrum ad gl. 260 corrigendum et ft. cum eo coniungendum sit, utrum Ἑκαταίῳ nomen historici an Hecatae statua sit, utrum Φιλιάς nomen poetae sit annon. tentamina: 1) ὑπ' αὐλήν· ὑπ' οἶκον παρ' Ἑκαταίῳ (Miles. FGrHist. 1 F 365). Φιλιάς (fr. 51 Sp.) [init. Voss., Spanoudakis in edit. et ZPE 130, 2000, 40–1, post Kuchenmüller; ad Z 247. I 472, contra Aristarch.]; 2) ὑπ' αἰνήν· παρ' Ἑκαταίῳ (i. q. statua). Φιλιτᾶς [Alb.]; 3) ὑπ' Ἀχνην· παρ' Ἑκαταίῳ (FGrHist 1. c.). Φιλιτᾶς (fr. 28 Sp.: Ἀχναί urbs Thessalica ap. St. Byz. α 571 (152, 16), a Phileta ft. sub forma sing. memorata teste St. Byz. 342, 17) [LSJ s. v. αὐνή]; 4) ἴπαυνην· παρ' Ἑκαταίῳ (FGrHist 1. c.) φιλιτῆς [Jacoby]. dubium videtur Hecataeum, sculptorem statuae Philitae poetae (Posid. epigr. 63 A.–B.), ad rem esse 263 v. l. gl. 789 (Baun. 1914–16 p. 40)

- D 264 ὕπαφρον· τὸ μὴ φανερόν ὕπαφρον λέγουσιν (Eur. Rhés. 711). ἄλλοι [τὸ] ὕπαφ(ρ)ον τὸ ὑγρασίαν ἔχον ἐμφερῆ ἀφροῦ. ἔνιοι κρύφιον καὶ ὕπουλον τὸ ὕπαφρον (Hippocr. de arte 10 [6, 18, 11 L. = CMG 1, 1, 1, 16, 8] codd. Soph. fr. 236, 1 R.)
- D 265 Ὑπαχαιοί· ὀνομαστικόν (Hdt. 7, 91)
- 266 *ὕπαχθέντες· ὑποβληθέντες vg⁶A³⁵Br³¹. πεισθέντες. ἄπατηθέντες (Dem. 5, 10) vg⁶A³⁰Σ
- 267 ὕπεα· τὰ ὀπήτια
- Hom. 268 ὑπέασιν· ἐλληλύθασιν (I 204)
- 269 ἴπεδείδεσκεν†· ὑπεβλέπετο
- LXX 270 ὑπέγραψεν· ἐχάραξεν, ἢ ἔγραψεν (3. Macc. 2, 30)
- 271 ὑπεδεσμεύθη· ὑπεξέκειτο
- Hom. 272 *ὑπέδου· [ὑπείσελθοι] ἴπείσηλθεν (κ 398) vg¹⁴A⁷⁰Br⁴⁸Σ
- 273 ὑπεξευγμένος· ὑποτεταγμένος
- D 274 ὑπεζῶσθαι· τὸ εἰς ἄνδρα ἐλθεῖν. Φιλίτας (fr. 52 Sp.)
- 275 *ὑπεζωσμένοι· ἀναπείσαντες A¹⁴⁶
- 276 ἴπέθηνη†· ἔμπροσθεν [ὑπεκθέμην]
- LXX 277 *ὑπέθεντο· συνεβουλεύοντο (Jerem. 43, 25) (vg⁴⁴A^{138x}Br⁶⁹)
- Hom. 278 *ἴπεθολιάσθη†· ἔμπροσθεν ἐκλείσθη (O 520) A¹⁰⁶
- 279 *ἴπεθόμησεν†· ὁμοίως [g²¹A¹⁶³]
- Eur. 280 ἴπεθροεῖ†· ὑπερέχει, ὑπερβάλλει (Eur. Andr. 195)
- 281 ἴπεθρον†· ὑπὸ τὸν ἄερα
- 282 *ὑπειδ[υ]μένοι· ὑφορώμενοι A⁷⁴(vg²⁰Br⁵⁰Σ)
- 283 *ὑπείκει· ὑπακούει (A¹⁴³). ὑποχωρεῖ (vg³⁰A⁹⁷Br¹⁵³), ὑποτάσσεται vg²²

264 Schol. Eur. (cod. C); Ph 620, 19 (leg. <μη> φανερόν). Erot. v 10; Zonar. 1781 266 Σ v 47 268 cf. Schol. 272 = Σ v 49 = Schol. 278 cf. Schol. (EM 777, 43) 280 Schol. Eur.

264 le. ὕπαφροῖς H: Mus. | ὕπαφρον²] ὕπαφρόν H: accent. Mus. | ἀλλὰ τὸ H: Wesseling Prob. 47 | <ρ> Mus. | τὸ] τὴν Mus. 265 contin. H: nov. gl. Heins. Pears. 671 267 ὕπεα τὰ H, interpunct. ante τὰ Mus. ut vid.: ὕπεα· τὰ vel ὑπέατα· Schm. (hoc post Pears. 671); ὕπεα Lob. Paral. 34 | ὀπίσθια H: Schm. 268 ὑπελληλύθασιν Jens. Luc. 231 = Schol. 269 v. l. gl. 219 270 ὑπέδ[υ]ψεν H: ordo et Toll. Biel. 271 ὑπεδέομευεν H: Schm. | Schm. cft. gl. 604. 605. 607 272 ὑπέδοι H (= A?): Mus. | del. Mus. 274 ἀλίδρας H: Salm. (ΛΙ < Ν); ἀλινδήθρας Jun. Anim. 403 | φιλήτας (sic) H (-ητάς Mus.) 275 ἀνδρισθέντες εἰ. Schm., cf. gl. 274 276 v. l. gl. 222 (Cunningham post Schm.); ὑπεκθέμην correctio tentata 277 συνεβουλεύσαν K, unde συνεβουλεύσαντο Schm. 278 ὑπεθολιάσθη (H = A; v add. Mus.)] h. e. ὕπαθα λιάσθη (A m. rec. Alb., cf. gl. 222. λ 931) | ἐκλείσθη H: Mus. (εκλισθη A, εκλιθη m. rec.; cf. adn. ad gl. 279) | v. l.: gl. 279 279 contin. H: nov. gl. Jens. Luc. 231 | v. l. gl. 278 | ὑπεθωμησεν· ἐμπροσθεν εκλιθη (g; εκληθη A) K 280 h. e. ὑπερθεῖ (Alb., coll. gl. 399) (Schol. Eur. demonstrat hanc gl. non esse v. l. gl. 399) 281 v. l. gl. 223 (cft. Hansen) 282 ὑπειδόμενοι H: K(Σ); ὑπιδόμενοι Mus., contra ordinem et morem scribarum | v. l.: gl. 528 283 Alb. cft. gl. ι 497

- 284 *ὑπείκετε· τὰ αὐτά (Ep. Hebr. 13, 17) vg⁵⁰A¹⁴³Br⁷² N.T.
- 285 ὑπειλημμένη· ἀντ(ε)ιλημμένη
- 286 *ὑπειλημμένον· ὑπονενοημένον vg²⁹A⁸⁴Br⁵⁸Σ. ὑπενηνεγμένον K+D
(Dem. 23, 6)
- 287 ῥύπεινεχεν· ὑπέβαλεν, ὑπείχεν
- 288 *ὑπεῖξά σοι· ὑπεχώρησά σοι (Jerem. 38, 19 v.l. ap. Ioh. Chrys. et LXX
Theodoret. ad loc. 64, 976D et 81, 664B M.) A^{137x}
- 289 ὑπεῖξομαι· ἦξω, ὑπονοστήσω. ὑποχωρήσω (A 294) Hom.
- 290 ὑπεῖρ ἄλα· ὑπὲρ τὴν ἄλα, ὑπὲρ τὴν θάλασσαν (Ψ 227 ..) Hom.
- 291 *ὑπεῖροχος· ὑπέροχος, ὑπερέχων (Z 208 ..) g^{post υπ3} Hom.
- 292 ὑπεῖχεν· ὑπέβαλεν (Plat. leg. 872 c) D
- 293 ὑπ' ἐκ Διὸς αἴσαν· παρὰ τὸ ἐκ Διὸς εἰμαρμένον (P 321) Hom.
- 294 ὑπέκειντο· ὑποκείμενοι ἦσαν
- 295 *ὑπέκθεσις· ὑπόθεσις A¹⁴⁷
- 296 *ὑπεκينوῦντο· κατενύγοντο, ἢ ἐπτοοῦντο A¹³⁴
- 297 ὑπέκλινεν· ὑπέταξεν
- 298 ὑπεκδράμω· φ[ε]ύγω (Eur. Andr. 338) Eur.
- 299 ὑπεκπροθέων· ὑπεκτρέχων (θ 125) Ap.S.
- 300 ῥύπέκτρνον· τὸ ἔτρεμον
- 301 *ὑπελθεῖν· ὑπείσελθεῖν A¹²⁶, ὑποδραμεῖν (Plat. Theaet. 173 a) Br⁸⁴Σ
- 302 ὑπέλαιος· γλοιός D
- 303 ὑπέλαβεν· ὑπεδέξατο (Act. 1, 9) N.T.
- 304 ὑπελεῖν· ὑπειλεῖν
- 305 *ὑπ' ἔμβρουον· νεογνὸν βρέφος [g^{post υπ1}] ὑπέβαλεν, ἵνα εὖρη Hom.
ἀμέλξαι (ι 245 ..)

286 Σ υ 51 289 Schol. 290 cf. Schol. γ 73 291 Su υ 419; EM 778, 8; Schol. (Y^s)
299 Ap. S. 160, 30; cf. Schol. 301 Σ υ 54 303 gl. N. T. p. 62, 3 305 cf. Σ υ 55

284 ὑπείκεται H (ὑπείκετε A, ὑπείκεται v Ald.): g | τὰ αὐτά ὑποτασσεσθε, ὑπακουετε, ἐξακολουθετε A (ὑποτ. vgBr) 285 'Male pro ἐπειλημμένη' Alb., coll. gl. ε 4333, sed cf. e. g. Plut. Lys. 12, 8 | <ε> Mus. 286 v.l.: gl. 330 287 v.l. gl. 292 (cft. Schm.) | Alb. agn. verbum ὑπείχεν correctionem lemmatis esse. aliter Wack.* ci. ὑπείρεχεν· ὑπ(ε)έβαλεν, ὑπ(ε)εῖχεν (et sic A⁹⁴, ad Γ 210 cum Schol.) 288 ὑπεῖξασοι· ὑπεχώρησασοι H: A 289 Alb. cft. gl. 628 290 ὑπεῖραλα H: Mus. | ὑπὸ bis H (= gl. 551 cum A): Mus. | v.l.: gl. 338. 551 292 ὑπέβαλλεν Cor. ad Heliod. Aeth. 4, 18, sed v. Curtius Curt. St. 9, 1876, 463–6 et Hansen ad gl. σ 2264; cf. gl. 368 | v.l.: gl. 287 293 ὑπ' ἐκδιόσαισαν H: Mus. (ὑπὲρ Hom.) | ἡμαρτημένον H: Toll. Valck. Misc. obs. 175 294 ὑποτεθεῖμένοι Mein. ap. Schm. 296 ὑπεκίνουον ci. Cob. Coll. crit. 91 | κατενοίγοντο H: A (ad formam cf. praeter grammaticos Ioh. Chrys. de pat. 60, 731D M.); κατηπείγοντο Thes. 8, 349 c, quo accepto Schm. (ad gl. 300) ci. le. ὑπεκινουῦντο 298 [ε] Thes. 8, 146c 300 v.l. gl. 411. 563 302 ὑπέλαιον ci. Alb.; Ὑπέλαιος· κρήνη (Creophyl. FGrHist. 417 F 1 ap. Athen. 8, 361 d) subsesse ci. Schm., sed quid tum de γλοιός? num ὑπέλεθρος· γλ.? 304 gl. totam del. Mus.; incertissima ci. Schm. 305 ὑπέμβρουον H = g Σ: Arcer. Heins. Pears. 671. Kust. Valck. Misc. obs. 175, qui omnes tum <ἦκε> e Hom. addunt

- Ap.S. **306** ὑπεμνήμυκεν· ὑπομέμυκε, κλαίει, στενάζει, στυγνάζει (X 491)
 Hom. **307** ὑπ' ἐμοί· ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν (E 646 ..)
308 *ὑπεμφαίνει· φανεροῖ v⁵A¹⁰⁹[g³³Br⁶⁰]
 LXX N.T. **309** *ὑπεναντίος· ἐχθρός (Psalm. 73, 10. Ep. Hebr. 10, 27) (A¹³⁰)
 Hom. **310** *ὑπένερθεν· ὑποκάτωθεν (B 150 ..) g^{post} υπ4Σ[A¹⁴⁸]
 D **311** †ὑπενέσ†· εἰς τετάρτην
312 ὑπ' ἐνεσίησι· βουλαῖς
313 *ὑπενηγεγμένον· ὑποκείμενον A¹¹⁷
 LXX **314** *ὑπενόθευσεν· ὑπέφθειρεν (2. Macc. 4, 7) g⁴⁸A¹⁴¹Br⁷⁰Σ
315 *ὑπενόστησεν· ὑπέστρεψεν (g¹A⁸⁵), ὑπεχώρησεν (Σ)· νόστος γὰρ ἡ ὁδός (Thuc. 3, 89, 2)
316 *†ὑπεξέθαυτο†· ὑπεκέκαυτο A¹⁵¹
 Hom. **317** ὑπεξέφερε· προέτεινε, προεβάλλετο (E 318 ..)
 Hom. **318** ὑπεξέφερον· εἰς τὸ ἔξω ἔφερον (E 377)
 Hom. **319** *ὑπεξάλασθαι· ὑπεκκλίνειν (O 180) [A⁹²]
 Eur. **320** *ὑπεξήκρizon· ὕβριζον (Eur. Bacch. 678) A¹⁰³
321 ὑπεξίει· ὑπεξίσταται
322 ὑπεξίσταται· τὰ αὐτά
 Greg.Naz. **323** ὑπεξίστησι· μεθίστησι (Greg. Naz. or. 4, 72 [35, 596A M.])
 D **324** ὑπέπιστα· ὑπεπότησα
325 *ὑπεπόδισεν· ἀνεπόδισεν A¹²⁷
 NT **326** ὑπέρ· πρόθεσις. πολύ, πλεόν, λίαν (2. Ep. Cor. 11, 23)
327 †ὑπέρα†· ἐν τῇ νηὶ σχοινία τινά
328 ὑπεραγασθεῖς· ὑπερθαυμάσας
329 ὑπειρεσία· ἡ τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα

306 Ap. S. 159, 3 (cum Apion. fr. 142 N.) **310** = Σ v 56 = Schol. **314** = Σ v 58 **315** cf. Σ v 59 **318** = lex. Hom. v 114 **319** Schol. **324** = Σ'' (Ph 621, 9. Su v 210. E. Gen.) **326** Su v 212 (cit. N. T.) **328** cf. Σ v 60

311 h. e. ὑπ' ἔνας (Thes. 8, 150b). in huiusmodi locutionibus habemus aut genit. sing. sine praepositione (Ar. Eccl. 796. Theocr. 18, 14. Hsch. ε 2656. 2683) aut accus. cum praepositione (εἰς, ἐς, ἐπ', ὑπ'), vel sing. (Ar. Ach. 172. Hsch. ε 1116) vel plur. (Hsch. ε 4403. 6187) **312** ὑπενεσίησι H: Mus. qui etiam -vv- legit contra ordinem (praebent Ap. Rh. 1, 7. .; Greg. Naz. c. 1, 1, 35, 7 [37, 517, 10 M.]) | Alb. cft. gl. ε 2943 **313** ὑπενηγεγμένον H: A **314** Alb. cft. gl. 707 **316** ὑπεξέθαυτο H, -θαλπτο A] h. e. ὑπετέθυπτο (Cunningham post Hemsterh. Misc. obs. cr. 4, 1734, 290 [ὑπεξέθυπτο h. e. ὑπετετέθυπτο]); Schm. cft. Σ''' (Ph 624, 21. E. Gen. [EM 780, 24]) ὑπετέθυπτο· ὑπεκαίετο (ὑπεκέκαυτο Blyades) καὶ κέκνηστο. Ἀπολλοφάνης (com. fr. 10 K.-A.) **319** ὑπεξελέασθαι H, ὑπερελεασθε A: A^{m.rec.} Mus. **320** expl. vix sana; ἡκρizon (Heins.) non sufficit | Eur. cum ὑπερ- citat E. Sym. 230, 20 **321** ὑπεξίηει (Plat. Phaed. 106a)· ὑπεξίστατο Thes. 8, 153b **322** an dittogr gl. 321? an gl. post gl. 323 primitus locata est (ad Greg. Naz. or. 12, 3 [34, 845C M.])? **324** ὑπεπότησα H: Alb., coll. Σ'' et gll. 719. π 2350 **325** -δησεν bis H: Mus. **326** ὑπερ H, cf. gl. 562 **327** v. l. gl. 336 (Hansen) **328** Schm. cft. gl. 386 **329** Alb. cft. gl. 544, adde 546. codd. formas cum -ειρ- non raro praebent, e. g. Schol. P in κ 78. Ph 445, 22. Su v 415 (sed -ηρ- Σ v 107 cett. test.), vv. ll. in Plut. Them. 4, 4. Poll. 6, 9. Su π 1204

- 353** *ὑπερβατόν· ὑπερβαινόμενον (Thuc. 3, 25, 1) A¹¹⁵
 Ap.S. **354** ὑπέρβιον· ὑπεράγοντα τῇ βία· ὑπὲρ δύναμιν· πάνυ βιαίως (P 19 ..)
 D **355** ὑπερβλήδην· ὑπεράγαν (Orph. Arg. 257)
356 ὑπερβλύζει· <...>
 D **357** ὑπερβολῆ· πολύ (Men. fr. 544, 1 K.–A. al.)
358 ὑπερβολία· ὕβρις· κόρος
 D **359** ὑπεργμένων· δοθέντων· προελθόντων
360 ὑπεργύιον· ὑπέρμηκες, μέγα
 Ap.S. **361** ὑπερδέα· ὑπεραγόντως ἔνδεα, ἢ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν.
 ‘ὑπερδέα δῆμον ἔχοντα’ (P 330)
362 †ὑπέρδεσμα†· ἐνέχυρα, ὑποδήματα
 D **363** ὑπέρδικοι· συνηγόροι οἱ τὸ δίκαιον ὑπερβαίνοντες
 D **364** ὑπερδειπνεῖ· ὑπερτρυφᾶ (Men. Her. 17)
365 *ὑπερείδει· στηριζέει (Plat. Phaed. 99 c) (vg¹²A⁶⁸)
366 †ὑπερείδει· καταφρονεῖ†
367 *ὑπερειδούσης· στηριζούσης (vg⁵⁸A¹⁵⁹Br⁷⁵Σ)
368 ὑπέρειπε· κατέβαλεν, ἀπὸ τοῦ ἔρειπειν
369 ὑπερεῖσατε· στηρίξατε
370 *ὑπερεκστήξει· ὑπερσταθήσεται A¹⁶⁷
371 ὑπερέκτισις· ὑπεραπότισις
372 ὑπερένεγκαν· ὑψώθησαν
373 ὑπερέλασις· ὑπέρθεις, ὑπερβολή
 LXX **374** ὑπερένδοξος· ἄγαν ἔνδοξος (Odae 8, 53 ..)
375 ὑπε<ρ>έξουσι· μείζονες ἔσονται
 D **376** ὑπερέπτατο· ὑπερίπτατο· ὑπερέδραμεν· ὑπερεπήδησεν (Ap.Rh.
 4, 1513)
 Hom. **377** ὑπέρεπτε· ἦσθιε<ν>. ὑπενεδίδου· ὑπέσουρεν (Φ 271)
 D **378** ὑπέρευγε· ὑπερκάλως (Men. Asp. 412. al.)
379 ὑπεριφερές· μετεωροφόρον

354 Ap. S. 158, 20 361 Ap. S. 159, 10; Σ v 66 363 Schol. Plat. Phaed. (90) 86e 367 cf.
 Σ v 67 377 Schol.; Eust. II. 1234, 16 [4, 491, 16 V.]

354 nov. gl. ὑπὲρ δύναμιν H: contin. Arcer. 355 ὑπερβλύ, sscr. δη, H: Mus. | ὑπεράγων H:
 Alb. 356 contin. H: nov. gl. Alb. 357 ὑπερβολή H: Cunningham, ut Men. etc. 358 v.l.:
 gl. 441 359 h. e. ὑπηγμένον (Mus.), cf. Ar. Lys. 1159. Dem. 1, 10. al. 361 ὑπερδέα] de
 significatione cf. Schol., West Studies in the Text ... Pliad 241–2 | nov. gl. ὑπερδέα? H: contin.
 Heins. | ἔχοντα H = EM] ἔχοντας Hom. 362 v.l. gl. 604 (cft. Schm.) 363 συνήγοροι H
 (leg. Cunningham): accent. Mus. 364 ὑπερδειπνεῖ ordo? Schm. 365 ὑπερεῖσει· στηριζέει
 K, sine dubio ad LXX Iob 8, 15 ὑπερείση 366 v.l. gl. 410 368 κατέβαλεν Schm., sed cf.
 ad gl. 292 | ἔρειπεῖν H: accent. Schm. 370 h. e. ὑπερεστήξει (Schm.), cf. Cyr. de S. Trin.
 p. 540, 38 371 ὑπερέκτισις H: Mus. 375 <ρ> Mus. 376 ὑπερίπτατο] ὑπερήπτατο
 H: Mus. | nov. gl. ὑπερέδραμεν H: contin. Schm. 377 <ν> Mus. | nov. gl. ὑπενεδίδου
 Mus. | Alb. cft. gl. ε 5725 378 ὑπερκαλῶς H: accent. Schm. tacite 379 ft. v.l. gl. 485

- 380 ὑπερέσχε[σ]θε γαίης〈 ...〉 (Λ 735) Hom.
 381 ὑπερέσχεν· ἀνέτειλεν (v 93) Hom.
 382 ὑπερέσσεται· περιέσται, κρατήσει
 383 *ὑπερέχει· ἄνωθεν ἐπιβάλλει. βοηθεῖ. ἴδιαφέρει, ὑπερβάλλει +K
 (A⁷⁶), ὑπεράνω ἔχει
 384 *ὑπερέχοντι· ἐξουσιάζονται (1. Ep. Petr. 2, 13) vg⁴⁷A¹⁴²Br⁷¹ N.T.
 385 ὑπερζέσας· ἀναφλεχθεῖς
 386 *ὑπερηγάσθη· ὑπερεθαυμάσθη vg²³A⁷⁷Br⁵³
 387 ὑπερηκόντισεν· ὑπερέδραμεν (Ar. Plut. 666 v. I.) D
 388 ὑπερήκρισας· ὑπεράγαν ἐπήδησας
 389 ὑπερήμεροι· οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες D
 καὶ μὴ διαλυσάμενοι
 390 *ὑπερήμερος· ἐκπρόθεσμος vg³⁷A¹¹⁸Br¹²⁷⁼²²⁵Σ
 391 ὑπερηνωρεόντων· ὑπερηφάνων (Δ 176 ..) Hom.
 392 ὑπερήνωρ· εὐψυχος, ἀνδρεῖος, ὕβριστής, ὑπερέχων, ὑπερήφανος,
 παράνομος. ἢ ὁ ὑπερέχων κατὰ τὴν ἀνδρείαν (Hes. th. 995)
 393 *ἔὑπερήρησῆ· ὑπὸ τῆς ὀρμῆς (T 358 v. I. .) A¹⁰⁸ Hom.
 394 *ὑπερῆρτο· κατεξανίστατο A¹³⁷
 395 ὑπερήσει· ὑπερβαλεῖ (θ 198) Hom.
 396 Ὑπερησία· πόλις (B 573 ..) Hom.
 397 ὑπερήμασι· στηρίγμασι
 398 ὑπερήφανος· ὑπέρ[α]φρων, ἀγνώμων
 399 *ὑπερθεῖ· ὑπερέχει A¹⁰⁵. ὑποτρέχει, ἤγουν θέει (Eur. Andr. 195) Eur.
 400 *ὑπερθεν· ὑπεράνωθεν (B 218 ..) A¹⁵³ Hom.
 401 ὑπέρ θεόν· παρὰ τὸ θεῖον ἢ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην (P 327) Hom.
 402 *ὑπερθέοντας· ὑπερτρέχοντας (Cyr. in xii proph. 1, 643, 4) A⁸⁶
 403 *ὑπερθέσεις· ἀναβολαί (vg³⁵A¹²³Br⁶⁷). ὑπερβάσεις
 404 ὑπερθορόνται· ὑπερπηδῶσιν (Θ 179) Hom.
 405 ὑπέρθορον· ὑπερεπήδησα, ὑπερηλάμην (I 476) Hom.

381 Schol. 386 cf. Σ v 68 389 = Σ v 71; Harp. 296, 3 [v 7 K.]; lex. rhet. (V¹) 311, 28 Bk.
 390 Σ v 70 391 Schol. (EM 778, 55) 392 cf. Ap. S. 159, 1 393 cf. Schol. 395 Schol.
 396 Schol.; St. Byz. α 95 (39, 6. 9) 398 Schol. Plat. Phaed. (108) 96a; Thom. Mag. 370, 12;
 Theogn. can. 126 (p. 22, 30 C.)? 400 cf. Schol. 401 cf. Schol. 402 Σ v 74 (= Cyr. A⁹⁹)
 404 Schol. 405 Σ v 76; Schol.

380 [σ] Heins. | γαῖαν H: HSt. | 〈ὑπερέσχεν, συνεμάχησεν〉 Cunningham e Schol.;
 〈ὑπερέσχεν, ἀνέτειλεν〉 Pears. 672. Valck. Misc. obs. 175–6 e gl. 381 381 ἀνέτειλεν
 Schol. 388 ὑπέρ ἄκραν Mein. ap. Schm. | Alb. cft. gl. e 4545 391 ὑπερηνωρεόντων H:
 ordo et Mus. 393 ὑπερήρησῆ H, ὑπερερησῆ A] h. e. ὑπέ (= ὑπαί) ὀπιῆς (ordo et Mus., cf.
 Schol.), cf. gl. 734; cf. etiam gl. ρ 354 395 ὑπερβάλλει H: Mus. 397 h. e. ὑπερείσμασι
 (Mus.) 398 ὑπεράφρων H: Alb., cf. Schol. Plat., Thom. 399 Ie. ὑπερθεει A (ft. igitur
 ἤγουν θέει in Hsch. v. I. est) | ὑπερ(τρ)έχει D'Orvill. Misc. obs. cr. 1, 1732, 152, cf. gl. 402
 401 ὑπέρθρον H: Schr. | παρὰ H (per compendium, expl. Hansen): ὑπέρ Mus. 405 ὑπερ-
 ἐπήδησα] σ e prima linea litterae μ ut vid. corr. H dum scribit (leg. Cunningham post Hansen)

- Hom. 406 ὑπέρθυμοι· πρόθυμοι· μεγάλῳψυχοι (Z 111 ..)
 Hom. 407 ὑπερθύριον· ὁ ἐπάνω τῶν θυρῶν τόπος (η 90)
 Hom. 408 Ὑπερία· ἡ τῶν Φαιάκων πόλις (ζ 4). καὶ κρήνη (B 734 ..)
 409 *ὑπεριόντα· ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντα A⁸⁷ [ὁ ἥλιος, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι]
- D/LXX 410 ὑπερίδη· καταφρονῆ (Plat. rep. 496 b. Sir. 23, 11)
 Ap.S. 411 ὑπ(ερ)ικταίνοντο· ἔνιοι ὑπὲρ δύναμιν, ἴκνουν ὑπερικνοῦντο διὰ τὴν χαράν, ὃ ἐστὶν ἐξετείνοντο (ψ 3)
 D 412 ὑπερίππια· ἀγών τις παρθένων
 Hom. 413 *ὑπέριπτεν· κατέσειεν (Φ 271 v. l.) [A¹⁶⁵]
 414 *ὑπερισχούσαν· ὑπερβάλλουσαν (Cyr. Flor. 138, p. 171, 9) A⁷⁵
 Hom. 415 Ὑπερίων· τῶν ἐν τῷ ἀέρι, ἢ ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι (α 8 ..)
 D 416 ὑπερκαταβαπτύουσιν· ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνους λόγους ποιουμένην (com. ad. fr. *434 K.–A.)
 417 ὑπερκακεῖν· ὃ νῦν ἐκκακεῖν
 Eur. 418 *ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα· ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον (Eur. Hipp. 1058–9) A^{88Σ}
 419 *ὑπερκείμενον· ἄνω κείμενον A⁸¹
- LXX 420 *ὑπέρκεισαι· ὑπερβάλλεις (Prov. 31, 29 ..) vg¹³Br⁴²(A⁶⁹)
 421 *ὑπερκείσθω· ὑπερτεθείσθω A¹²⁵
- Hom. 422 ὑπὲρ κεφαλῆς· ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς (B 20 ..)
 D 423 ὑπερκόμπως· ὑπερηφάνως (Aesch. Pers. 827 ..)
 D 424 ὑπερκάϋστρα· ἡ τῆς Ἀθηνᾶς ἰέρεια
 425 *ὑπερκόσμια· ὡς ἀγγελοι, καὶ τὰ μέλλοντα ὑπὲρ τὸν κόσμον [vg⁸A⁶⁵]

406 cf. Schol. E 376 (EM 778, 48) 408 Apion. p. 101, 28 Ludw. (LGM 332) 409 cf. Σ v 77 411 Ap. S. 158, 8 (cum Aristarch. et Heliod. fr. 44 D.); EM 779, 9; cf. Schol. 415 Schol. (E. Gud. 542, 42. EM 779, 1); Ap. S. 158, 29 418 = Σ v 78 420 = Zonar. 1783 423 gl. Aesch. 827b

407 ὑπερθύριος H: Mus. (ύ) et Kuhn. Pollux 1706, p. 49 not. 22 (v) 408 h.e. Ὑπέρεια (Mus.) 409 ὑπεριόντα H = A; verbum ὑπεριέναι inventum est ut etymologia nominis Ὑπερίων (gl. 415) praebeat; quod si reicitur, l. Ὑπερίον[τ]α cum Mus. | [] e gl.415 repetita del. Cunningham 410 ὑπερίδειν καταφρονεῖ H: Mus. 411 ὑπικταίνοντο H: ordo et Heins. Vales. (ὑπερίκνοντο Mus.) | v. Dyck ad Heliod. | v.l.: gl. 300 412 ὑπεριπτία H: ordo et Mein. 1858 p. 512 (accent. LSJ); Schm. cft. gl. ε 7495. ι 793 (cum Meinekii coniectura ἵππευμα· ἀγώνισμα) 413 cf. gl. 377 415 Ὑπερίονα· τὸν Mus. | ὑπὲρ ἡμᾶς| ὑπερήμην H: Mus. | cf. gl. 409 416 ὑπερκαταπτύουσιν Jens. Luc. 233; ὑπερκαταβακχεύουσιν Mein. 1857 p. 626; ordinem postulare ὑπερκαβαπτ- notat Schm. | ποιούμενους H: Mus. 418 ὑπερ²] ὑπεράνω A, cf. gl. 422 | δεχόμενον H: A Σ 419 ἀνακείμενον H: A 420 ὑπερ- κείσθω H = A: vgBr | ἀναβάλλεις H: vgBr(A) 421 ὑπερτελείσθω A 423 ὑπερκόμπως cī. Schm., coll. Aesch. Cho. 136 et Ag. 468 (coniect. Portus) 424 ὑπερκαύστρια G. Dind. 8, 143 d, coll. Plut. qu. Gr. 292a 425 K habet explicationem τα ὑπερ (τονδε add. vg) τον κοσμον οντα ὡς ἀγγελοι και τα μελλοντα

- 426 ὑπερκυάνεον· λίαν κυάνεον
 427 ὑπερκύδαντας· ὑπερέχοντας τῆ δόξει, ὑπερενδόξους γενομένους Hom.
 (Δ 66 ..)
 428 ὑπερκυδέοντας· λίαν ἐνδόξους
 429 *ὑπερμαζᾶ· ὑπερτρυφᾶ (com. ad. fr. *546 K.–A.) g⁵⁹Σ(Br²²⁶)[A¹⁶¹]
 430 ὑπερμενεῖ· τῷ ὑπεράγοντι κατὰ τὸ μένος, τουτέστι τῆ ἰσχύι ὑπερ- Ap.S.
 κροατεῖ (B 116 ..)
 431 *ὑπερμενής· μεγάλην ἔχων ἰσχύν [A¹⁵⁶]
 432 *ὑπερμένεον· ὑπερηφανοῦντα. ὑπερέχοντα τῆ δυνάμει (B 350) +Hom.
 Br²⁴⁵(A¹⁵⁷)
 433 *ὑπέρμορα· ὑπὲρ τὸ δέον A¹⁶², ὑπὲρ τὸ καθήκον (B 155) Ap.S.
 434 ὑπέρμορον· ὁμοίως (α 35) Ap.S.
 435 ἴπερνεμεῖς· ὑπερορᾶς
 436 *ὑπερνήχεται· ὑπερέχει Br⁸³, ὑπερβαίνει (Cyr. fr. in 1. Ep. Cor.
 p. 282, 13 ..) A⁹⁰Br⁸³Σ
 437 ὑπερνικᾶ· ἀντιμάχεται (Hippocr. septim. 50, p. 73 Roscher) D
 438 *ὑπέρογκον· μέγα, ὑψηλόν, ὑπέρομετρον (Exod. 18, 22 ..) LXX
 vg⁵¹A¹⁴⁴Br⁷³
 439 *ὑπεροι(α)ζομένου· ὑπερηφανευομένου A¹⁰⁰Σ
 440 ὑπεροησάμενοι· ὑπερηφανοῦντες
 441 ἴπερόλβη· κόρος. ὕβρις
 442 ἴπεροπεύει· ψεύδεται (ο 421) Hom.
 443 ὑπεροπεύς· ψεύστης. ὑπερόπτης
 444 ὑπεροπλίαις· ὑπερηφανίαις, ὑπεροφροσύναις (A 205) Hom.
 445 ὑπεροπλίαι· ὑπερβῆναι, ὑπεροπηθῆσαι
 446 ὑπεροπλίσαίτο· νικήσειεν. ἢ ὑπερηφανήσειεν (ο 268) Ap.S.
 447 *ὑπέροπλον· ὑπὲρ τὸ δέον. ὑπερήφανον A¹⁵⁴Σ, ψευδές (O 185. +Hom.
 P 170)

427 cf. Schol.; Ap. S. 158, 4; EM 779, 19 429 = Σ υ 79; Athen. 14, 663b 430 Ap. S. 158, 3; cf. Schol. (Cyr.A¹⁵⁷) 432 Schol. 433–4 Aristarch. et Heliod. fr. 45 D. ap. Ap. S. 160, 18; cf. Schol. B 155 (EM 779, 39) 436 Σ υ 81 438 = gl. Oct. υ 2 439 = Σ υ 82 444 Schol. (Su υ 329; E. Gud. 542, 44) 446 Ap. S. 159, 12 (cum Aristarcho); Schol.; cf. EM 779, 56 447 Σ υ 83 = Schol. O 185; Schol. P 170

427 ὑπερκυδάντας H: accent. Mus. 430 ὑπερμενεῖ H: accent. Jens. Luc. 233 431 A habet ὑπερμενεων (Θ 236)· μεγάλην εχων την δυναμιν 432 ὑπερμενεά Br (ut ci. Alb.); ὑπερμενεοντα G. 433 ὑπερμορᾶ H: accent. Mus. 434 ὑπὲρ μόρον Alb.; de lect. Hom. v. edd. (etiam ad Y 30) 435 gl. obscura 438 ὑπὲρ μέτρον H: K (nisi ὑπέροπερον Br) gl. Oct. 439 ὑπεροζομένου H: A Σ 441 v.l. gl. 358 (cft. Baun. 1914–16 p. 188 not. 97) 442 h.e. ἴπεροπεύει (G. Pears. 673); cf. gl. η 675 443 ἴπεροπεύς Mus., cf. λ 364; an ὑπεροπευ(τή)ς, cf. Cyr. epp. pasch. 77, 592B M.? 444 h.e. ὑπεροπλίησι (Pears. 673. Alb.) 445 ὑπεροπλίησαι H: ordo et G. Pears. 673 | ὑποπηθῆσαι H: Mus. 446 ὑπεροπλίησαι H: ordo et G. Pears. 673 447 ὑπεροπλον A | ψευδές] e gll. 442–3 intrusum esse censet Schm., ex αὔθαδες (Schol. P 170) corruptum Hansen

- 448 ὑπέροπτον· μέγα, καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον, καὶ τὰ ὅμοια (Cyr. Glaph. in Pent. 69, 77D . .)
- 449 *ὑπερορῶ· καταφρονεῖ A¹²², παραβλέπει vg⁴¹A¹²²Br⁶⁶
- 450 *ὑπερόριος· ἐκτὸς τῶν ὁρίων vg¹⁸A⁷³(Σ)
- Prov. 451 ὑπέρου περι[σ]τροπή[ν]· παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων (Philem. fr. 30 K.–A. Plat. com. fr. 1 K.–A.)
- 452 ὑπερούσιος· ἀγαπητός, πεφιλημένος
- 453 *ὑπερόφρος· ὑπερηφάνους (g²⁴A⁷⁸Σ)
- Greg.Naz. 454 ὑπέροφρος· ὑπέροπτος (Greg. Naz. c. 2, 1, 16, 7 [37, 1255, 1 M.])
- 455 *ὑπεροχή· ἔξοχή (vg²⁸A⁹¹Br⁵⁷), ὑπερβολή
- 456 ὑπέροχον· περισσόν. δεινόν. μεῖζον (Aesch. PV 428)
- 457 *ὑπεροψία· ὑπερηφανία vg⁶Br³⁸(A⁶³), παρὰ τὸ τὰ ὑπὲρ αὐτὸν θεωρεῖν A⁶³
- 458 ὑπερπαθήσας· πάνυ λυπηθείς
- 459 ὑπερπηδῶν· ὑπερ<θ>ορῶν
- Hom. 460 ὑπερ<ρ>άγη· διερράγη (Θ 558 . .)
- 461 ὑπερσχεῖν· ἀνατελ<σ>εῖν. ὑπερμαχῆσαι. βοηθῆσαι. σκεπάσαι
- 462 ὑπέροσχε· σκέπασον, καὶ τὰ ὅμοια
- 463 *ὑπερτάτην· ὑψηλήν, ὑπερβαίνουσαν (Eur. Tr. 1219) g²⁶A⁹⁸Br⁵⁹(v³¹)
- Hom. 464 *ὑπέρτατος· μέγιστος A¹⁵⁵. πρῶτος [A¹⁵⁵]. ἀνώτατος (M 381 . .) vg⁵⁷A¹⁵⁵, ὑψηλότετος g⁵⁷. εὐγενέστατος
- Greg.Naz. 465 ὑπὲρ τέγος· ὑπεράνω τῆς στέγης (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 176 [37, 983, 8 M.])
- D 466 ὑπερτεῖς· Κορητικῶν πόλεων ἐπίθετα
- D 467 ὑπερτελής· ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη (Aesch. Ag. 286)

448 cf. Σ v 86; Cyr. A¹⁵⁴ 449 cf. Σ v 84 450 Σ v 85 451 Σ'' (Ph 623, 5. Su v 341, cf. 342. Schol. Plat. Theat. [255] 209d); Zenob. vulg. 6, 25; Prov. Bodl. 923 [= App. Prov. 5, 5] 453 Σ v 87 (= K) 460 cf. Schol. bT Π 300a 464 Schol.; Theogn. can. 126 (p. 22, 30 C.)

450 ὁρίων H: spir. asp. K; ὁρῶν Σ 451 περι στροφήν H (περιστροφήν Mus.), περίτροφον Su v 342 = Prov. Bodl.: Σ'' = Zenob. | περαινόντων H: Σ'' = Zenob. 452 'Intellegit Christum patris delicias' Schm., non tamen locum repperi talem significationem praebentem, nec placet ἐπέραστος (Alb.) 453 ὑπερόφους H: Schm.; ὑπέροφρος· ὑπερήφανος K Σ 456 ὑ· μεῖζονα (Soph. Tr. 1096) Br²¹¹ 458 ὑπερπαθήσας' (Eur. Phoen. 1456)· πάνυ λυπηθεῖσα ci. Schm. 459 ὑπερορῶν H: Triller Obs. 39–40 460 <ρ> Mus. 461 ὑπερσχεῖν H: ordo et Mein. 1857 p. 626 | ἀνατελεῖν H: Mein. (cf. EM 751, 31); ἀνατεῖλαι ci. Schm. | in duas gll. divisit Mus.: ὑπερέχειν· ἀνατέλλειν. nov. gl. ὑπερμαχῆσαι β., σκ. 462 ὑπεράγασσον H: ordo et Mein. 1857 p. 626. de lemmate ad expl. assimilato cf. Baun. 1914–16 p. 21 not. 66 464 ὑψηλότετος H: g 465 ὑπέρτεγος H (errat Schm.): Alb. | τῶν στέγων H: Mus. 466 ὑπερτε<λε>ῖς Salm.; ἄπτερες· Κορητῶν παλαιῶν ἐπίθετον ingeniose Schm., cf. St. Byz. α 366 (107, 8) ἄπτερα πόλις Κορήτης ... τὸ ἔθνικόν ἄπτερές, Strab. 10, 4, 13 p. 479, 11 C.

- 468 ὑπερτέλλοντες· ἀνατέλλοντες
 469 *ὑπερτέλλων· ὑπερα<να>τέλλων (v³²A¹⁰²Br¹⁵⁴Σ), ὑπερφαινόμενος Greg.Naz.
 τῶν ἄλλων ἄστρον (Greg. Naz. c. 2, 1, 38, 16 [37, 1326, 11 M.])
 470 *ὑπερτενή· ὑπερνατείνουσα<ν> [A⁶⁷], ὑψηλή<ν> (Cyr. in xii
 proph. 1, 431, 12 . .) A⁶⁷(vg¹¹Br⁴¹Σ)
 471 ὑπερτέρα· ὑψηλότερα· οἱ δὲ νεωτέρα (Archil. fr. 38 W.). ἢ πρεσ- D
 βυτέρα (Aesch. fr. 266, 4 R.). ἢ ἄροτρον
 472 ὑπερτερία· τὸ ἄνωθεν τῆς ἀμάξης ἐπιτιθέμενον (ζ 70) Hom.
 473 ὑπερτερίησι· νεωτερισμοῖς· ὑπερηφανίαις
 474 ὑπερτερε[ε]ώτερος· νεώτερος (Aesch. fr. dub. 445 a R.)
 475 *ὑπέρτερον· ἔσχατον, ὕστερον· νεώτερον· εὐγενῆ (Λ 786) (A¹⁶⁴) Hom.
 476 ὑπερτερε[ε]λή· τὸ πῆγμα τῆς ἀμάξης (ζ 70) Ap.S.
 477 ὑπέρτερα· κρέατα ἐκτὸς τοῦ σώματος πρὸς τὴν σύγκρισιν τῶν
 ἐντὸς (γ 65) Ap.S.
 478 *ὑπερτεροῦν· δεσπόζον (Cyr. in Ioh. 1, 457, 7 . .) A⁸²Br²⁰⁷Σ[vg²⁷Br⁵⁶]
 479 *ὑπερτηρ<ί>α· τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα (Plat. Theaet. 207 a codd.)
 A¹¹²
 480 ὑπέρτεχον· σπουδαῖον
 481 ὑπερτοναίων· ὑπὲρ τῶν ἄνω συνδεδεμένων καὶ διατετα[γ]μένων D
 482 ὑπέρθρος· πυρράκης
 483 ὑπέρφασις· ὑπερηφανία, μεγαλορρημοσύνη
 484 ὑπερφέρεις· ὑπερβά<λ>λεις (Eur. Heraclid. 554) Eur.
 485 *ὑπερφερές· μέγα vg²⁵A⁷⁹Br⁵⁵Σ ὑπὲρ φύσιν, ἢ ὑπεράγον (Cyr. in
 xii proph. 1, 544, 7 . .) (A⁹⁶)[g²⁵Σ]
 486 ὑπέρφευ· ὑπεράγαν (Eur. Phoen. 550) Eur.

469 Σ υ 90 (= A) 470 Σ υ 91 472 Schol.; Poll. 1, 142. 144 474 cf. Cyr. A¹⁶⁴
 ὑπέρτερος· νεώτερος 475 cf. Schol.; Schol. bT (b) (cf. etiam A [a]) 476 = Ap. S. 158,
 23 477 Ap. S. 158, 24 478 = Σ υ 93 479 = Tim. lex. υ 5 = Su υ 371 481 Poll. 7,
 122 485 Σ υ 95 486 = Schol. Eur.

469 <να> Mus., cf. K Σ 470 ὑπερτενή H = A; -τενής Mus., nomin. in expl. retentis, sed haec
 forma tantum masculine reperitur, Cyr. epp. pasch. 77, 564D M.; -τενές (Cyr. de incarn.
 p. 697, 28 . .) et neut. expl. vgBrΣ | ὑπερνατείνουσα H: A (quamquam ανα om.) | ὑψηλή H:
 A 471 Alb. cft. gl. 475. ε 4445 472 cf. gl. 476 474 [ε] Alb. 475 ὑπέρτερος (et nomin.
 in expl.) A, ut Hom.; Hansen ci. accus. e Schol. bT (b) ὑπέρτερον αἰετὸν ὑπερέχοντά φησιν
 derivari 476 [ε] Salm. = Ap. S. | cf. gl. 472. 479 | de talibus nominibus Ionicis ap. Hsch. v.
 Fick BB 28, 1904, 24–97 477 ὑπερτέρα H: accent. Mus. 478 vgBr⁵⁶ habent ὑπερτερον·
 ανωτερον (om. v) δεσποζων 479 ὑπερτήρα H: A Su; -τερία Tim. Su^{v.1} (contra ordinem),
 cf. gl. 472 481 ὑπὲρ τῶν νεῶν H: Voss. (-αιῶν: accent. Schm.) | ὑπερ<θύρων> τῶν ci.
 Schm. (ft. melius ὑπερ<θύρ>[τ]ῶν), coll. Poll. τὰ δὲ ὑπέρθρα ὑπερτόναια | [γ] Voss.
 482 ὑπέριθρος H: ordo et Mus. | πυρακτής H: Ruhnck., coll. gl. π 4385; v. Lob. Prol. 313
 484 ὑπερφερεῖς H: accent. Thes. 8, 253 b | ὑπερβαλεῖς H: Thes. 485 φύσει H: Mus. (cf. gl.
 490); vel ὑπερ<έχον> φύσει Schm. (cf. expl. in g Σ μέγα, ὑπερέχον) | ὑπεράγων H: Toll. Biel.
 1779–80, 3, 502 | v.1.?: gl. 379 486 ὑπέρφευ H: accent. Alb.

- Hom. 487 *ὑπερφιάλος· ὑπερήφανος A⁸³(Br²³⁷), ὑβριστής A⁸³, παράνομος, ὑπερφυής. μεγαλοπρεπής. ἢ ἔκσπονδος (O 94 ..)
- 488 ὑπερφλύζει· ἀναρρεῖ, ἐκφυσᾷ
- Greg.Naz. 489 ὑπέρφρονα· ὑπερήφανον. ἀγνώμονα. ὑψηλόφρονα (Greg. Naz. c. 1, 1, 5, 21 [37, 425, 11 M.]
- D 490 ὑπερφυᾶ· ὑπέρ φύσιν μέγαν (Ar. Nub. 76 ..)
- 491 *ὑπερφυές· ὑπερμέγεθες, μεῖζον A¹⁶⁸
- D 492 ὑπερφύς· ὑπεργεννηθείς (Hdt. 6, 127, 2)
- D 493 ὑπερφυῶς· ὑπεραγόντως (Ar. Ach. 142)
- 494 ὑπερχειλές· ὑπερμεμετρημένον
- 495 ὑπερχειλῶν· ὑπερμέστων
- D 496 ὑπερχέων· ὑπερέχων (Hippocr. morb. 2, 6, 31 [5, 138, 14 L.]
- 497 *ὑπέρχολος· ὑπερβαλλόντως ὀργιζόμενος (Antiphan. fr. 301 K.–A.) A¹⁶⁰[Br¹⁷²]
- 498 ὑπέρχρεως· ὁ πολλῶ πλείω τῆς οὐσίας ὀφείλων (Dem. 27, 25)
- D 499 ὑπερῶ· ὑποβα[λ]λῶ. ἀντί τοῦ προερῶ (Ar. fr. 669 K.–A.)
- 500 *[ὑπερῶ] ὑπερῶ(α)· στόματος [A¹⁵⁰]
- Hom./LXX 501 *ὑπερῶα· ἀνώγαια (Π 184 .. Psalm. 103, 3) g⁵³A¹⁴⁵
- Hom. 502 *ὑπερῶησαν· ὑπ[ερ]εχώρησαν (Θ 122 ..) A¹⁰⁷Σ
- Hom. 503 *ὑπερῶιον· ὑπερῶον, ἁνώγαιον οἴκημα (q 101 ..) A¹⁶⁹
- 504 ὑπερῶον· ἀνώγαιον
- D 505 ὑπερῶφθη· παρῶφθη (Thuc. 5, 28, 2 ..)
- 506 ὑπεσάκκιζεν· ὑπήθει τῷ σάκκῳ. ἔνιοι προ(έ)κοπτε
- Hom. 507 *ἦὑπεσενεχίζετοῖ γαῖα· ὑπεκάμπτετο. ἐκινεῖτο (B 95. 781. 784) A⁹³
- 508 *ὑπεσις· ταπεινώσις, ἔνδοσις A¹¹⁰
- Hom. 509 ὑπέρβιος· ὑπέωρος (Σ 262 ..)

487 Schol.; cf. Ap. S. 158, 30 489 cf. Schol. F Thuc. 3, 39, 5 491 Σ v 96 (= Cyr.g¹⁷)
 498 Σ v 97 499 Ammon. 488 500 Arist. h. an. 492^b26; Poll. 2, 98 501 gl. Psalm. 305
 Ernesti 502 Schol. (EM 780, 23) = Ap. S. 159, 8 = Σ v 98 503 Schol. 504 Su v 350
 508 cf. Zonar. 1789 ὑφασίς (l. ὑφασίς)

487 nov. gl. ὑπερφυής Mus. et Alb., qui ἢ ἔκσπονδος ad ὑπερφιάλος transponit; cf. g¹⁷ Σ v 96
 488 cf. gl. φ 654 490 φύσει H: Mus. (cf. gl. 485) | μέγα H: Mus.; ante μέγαν interpunct.
 Tour. 4, 113 495 ὑπέρχεilon· ὑπέρμεστον H: G. Dind. 8, 260a 498 πολλῶν H: Mus.;
 πολλά ... χρέα Σ 499 ὑπερβάλλω H (errat Schm.): Valck. ad Ammon. 219 (qui etiam lec-
 tionibus vulgatas ὑπερορῶ [Mus.] et προορῶ [Ald.] correxit), coll. Ar. 500 ὑπερῶ(α)]
 ὑπερῶ· ὑπερῶ H: A | A habet explicationem το ανωθεν του στοματος ενδον και της
 γλωττης 502 ὑπερχώρησαν H: A Σ 506 ὑπεσάκκιζεν H, -ισεν Ald., vulg.; de κκ/κ v.
 LSJ s.v. σάκκος | ὑπήθη H: Mus. | πρόκοπτε H: Mus. | Schm. cft. gl. 737 507 ὑπεσε-
 νεχίζετο H, ὑπεσεναχίζε A (-σεν- m. rec.)] h.e. ὑπεστοναχίζετο (Mus.; cf. Il. ed. West 1,
 xxxv) aut ὑπεστεναχίζετο (cf. στεναχίζετο H et ordo gl. σ 1743) | γέα H = A: Mus.
 508 ὑπεσις H: accent. Mus.; Ionice pro ὑφεις (Schm.), cf. ὑπίεται Hdt. 4, 181, 4. etc. |
 ὑπενδοσις A 509 expl. ὑπερήφανος vel sim. desiderari videtur; aliam viam ingreditur Baun.
 1911 p. 483, qui post Schm. ci. ὑπερῶιος· ὑπερῶος, coll. gl. 350

- 510 ὑπεσπληνισμένον· ὑποπιασμένον· ἢ πεποικιλμένον D
 511 ὑπέστη· ὑπέσχετο (I 519 . .) Hom.
 512 ῥυπέστρεχον· ὑπεράνω τοῦ πυρός εἶχον (B 426) Hom.
 513 ὑπέστησαν[ον]· ὑπέστησαν, ἐπηγγείλ[λ]αντο (B 286) Hom.
 514 *ὑπεστειλάμην· παρητησάμην (Act. 20, 20) g⁴⁹Br¹⁹³Σ N.T.
 515 *ὑπεστόρεσται· ὑπέστρωται, ἤπλωται vg²A⁶¹
 516 ὑπέ(σ)χε[σ]θε· ὑπέ[ρ]βαλλεν (H 188) Hom.
 517 *ὑπεσχηκώς· ὑποστάς A¹¹⁶
 518 ὑπέσχηται· ἐπήγγελται (Men. Georg. 74 . . al.) D
 519 *ὑπέφηνεν· ὑπέδειξεν, ἐφανέρωσεν (Q 409) vg⁹A⁶⁶Br⁴⁰ Hom.
 520 ὑπεχάλκισα· πρὸς χαλκοῦ ὑπεθέμην
 521 *ὑπ' εὐθείας· ἐφ' ἴσης A¹³²
 522 *ὑπεύθυνος· ἔνοχος vg³⁹A¹²⁰Br⁶⁴. ὑποκείμενος Br²⁰⁵
 523 *ὑπεχε· ὑπόφερε· παρέχε· ὑπόμενε (Ar. Pac. 431) A¹¹⁹
 524 *ὑπέχει· ὑπομένει. ἤφίσταται g⁴²Σ. δίδωσιν (Dem. 23, 78. Men. D+K
 Leucad. fr. 2 K.–A.)
 525 ὑπέχεται· προμηθεῖται
 526 *ὑπέχευεν· ὑπέβαλλεν g^{post} υ^π 2, ὑπέχυσεν (Λ 843 . .) Hom.
 527 *ὑπηγάγετο· ἠπάτησεν A⁸Br^{178. 253}. ὑπέμεινεν (Ion FGrHist 392
 F 6, p. 280, 14) A⁸
 528 ῥυπηδόμενοι· ὑφορώμενοι
 529 ὑπηλάτων· τῶν ὑπελαυνόντων φύλλων (Hippocr. acut. 7 [2, 274, D
 9 L.]
 530 *ὑπήλυθεν· ὑπέδυ, ἤπεισιῆλθεν (H 215 . .) vg⁵Br⁷⁹ Hom.
 531 ῥυπηλήφαμεν· ἐνομίσαμεν (Plat. Phileb. 36 e. Dem. 60, 34) D
 532 ὑπήλλαξεν· ὑπεχώρει
 533 *ὑπήν· ὑπήρχεν vg³A⁷Br⁷⁷
 534 ὑπήει· ὑπομένει, ὑποφέρει

511 = Schol.; cf. Σ υ 100 512 = Schol. (in duas partes divisum) 514 Σ υ 99 515 Su υ 398 (Δ) 516 Schol. 519 cf. Ap. S. 158, 5; Schol. 524 Σ υ 101 526 Schol.; Ap. S. 159, 9

510 ὑποπιασμένον Perg. Toll. Jens. Luc. 233; ο frequens in codd. (cf. gl. 718 ubi ab ordine requiritur) 512 ὑπέστρεχον] h.e. ὑπέιρεχον (Ruhnk. post Mus.) 513 [ον] Mus. | ἐπηγγείλλαντο H (ἐπεγγ- teste Latte, perperam): Ald. 515 ὑπεστόρηται H: K 516 ὑπέχεσθαι H (ὑπ(ε)ρ- Mus.): ordo et Schm. | ὑπερβάλλεσθαι H: Cunningham, coll. Schol. et gl. 292 (expl. assim. ad le. iam corruptum) 521 ἐφ' ἴ- H = A] ἐπ' ἴ- Mus. sine causa, cf. Schwyzer Gr. 1, 306. Threatte 1, 501 (e.g. Schwyzer 708 a, 1) 524 Alb. cft. gl. 523. 887 | v.l.?: gl. 534 526 ὑπέβαλλεν H, ὑποβαλλεν g] ὑπέβαλεν Ap. S. Schol. 528 v.l. gl. 282 (cft. Alb.) 529 ὑπελαυνόντων] ὑπὸ ἐλάττων ἔνιοι H: Heins., cf. (Schm.) Eust. Od. 1635, 42 [1, 351, 5 St.] ἐκ τοῦ ὑποήλασα ... τὸ ἰατρικῶς κληθὲν ὑπήλατον λέγεται 531 h.e. ὑπειλήφαμεν (Mus.) 532 contin. H: nov. gl. Mus. | ὑπήλλαξεν H: Mus. 534 ὑποίσει· ὑπομένει ci. Schm., ft. recte (cf. Cyr. vg^{uto} 9 et gl. 649); tum ὑποφέρει (de quo silet) delend.; vel v.l. gl. 524

- D 535 ὑπήνας· γενειάδας (Ar. Lys. 1072)
 D 536 ὑπηνέμια ὡά· τὰ δίχα τοῦ ὀχευθῆναι γεννώμενα (Ar. fr. 194, 2 K.–A.)
 D 537 ὑπηνέμους· σκεπηνοῦς (Arist. h. an. 559^a3)
 D 538 ὑπηνέμιον ἄνεμον· ὑέτόν, καί τὰ ὅμοια
 Ap.S. 539 *ὑπήνη· τὸ [γένειον,] ἦτοι [πώγων vg¹Br⁷⁶Σ(A⁶). ἄλλοι [μύσταξ vg¹Σ, ἄλλοι ὑπήνη, ὅς ἐστιν ὑπὸ τὴν ῥίνα τόπος
 D 540 ἴπυπήνημος†· σκέπη
 D 541 ὑπηντίαζον· ὑπῆντουν (Hdt. 4, 121)
 Hom. 542 *ὑπῆοιοι· ὑπὸ τὸν ὄρθρον g⁴Σ, πρὸ τῆς ἔω (Θ 530 ..)
 543 *ὑπῆρατος· λογομάχος. ὑπέρλαμπρος A¹⁰
 D 544 ὑπῆρέσια· τῶν κωπηλατούντων δέρματά τινα, ὡς προσκεφάλαια, ἐφ' ὧν καθέζονται
 D 545 ὑπῆρέτης· δοῦλος (Plat. Phaed. 116b. Dem. 23, 209 ..)
 546 ὑπῆρέσιον· ἢ σανὺς τῆς καθέδρας
 D 547 ὑπήτριον· ὑπογάστριον, ἐφήβιον (Theopomp. com. fr. 52 K.–A.)
 D 548 ὑπῆχεῖ· βομβεῖ (Plat. Phaedr. 230 c)
 549 ὑπήχθην· ἦλθον
 Hom. 550 *ὑπ' ἧῶ· ὑπὸ τὸν ὄρθρον (E 267? Θ 530 ..?) vg⁴A⁹Br⁷⁸
 551 *ἴπυπῆρ ἄλα· ὑπὸ τὴν θάλασσαν A²
 Ap.S. 552 ὑπίσχεται· ἀναδέχεται, ὑπισχνεῖται (Ψ 209 ..)
 553 *ὑπισχνεῖται· ὁμολογεῖ, συντίθεται, ἐπαγγέλλεται vg¹Br⁸¹
 D 554 ὑπίχτιον· ὑπὸ τὰ ἴχνη (Q. S. 9, 383)
 Ap.S. 555 ὑπιωγαί· ὑπαγωγαί, ὑποδρομαί τῆς πέτρας διὰ σκέπην, σκεπηνὰ μέρη (ε 404)

536 = EM 780, 27; Athen. 2, 57e 539 Ap. S. 159, 22; Σ v 104 (lex. Greg. or. 174, 20 [LGM 187]) 542 Schol.; cf. Σ v 106 544 Orus ap. EM 780, 47, citans Irenaeum fr. 12 Haupt. 545 Su v 432 547 Athen. 9, 399d 552 = Ap. S. 160, 23; Σ v 108 555 cf. Ap. S. 160, 28; E. Gud. 287, 1 (EM 481, 22); Su v 436 (Δ)

536 ὑπηνέμια· ὡά H ut vid.: interpunct. del. Ald. 538 ὑπηνέμιον· ἄνεμον H: interpunct. del. ed. 1520 | <ὑπὸ τὸν> ἄνεμον Toup. Add. ad Theocr. 403, cf. Zonar. 1768 | an ὑέτιον? 539 ἐστιν per compendium H, expl. Hansen (ἐστι Ald.) | ῥίνα H: accent. Mus. 540 h. e. ὑπήνεμος (Mus.)· σκεπη(νός) (Toll.; cf. gl. 555) vel <ἐν> σκέπη (Schm. ad gl. 537; cf. Poll. 1, 100 [epitheta portuum]) ... ἐν σκέπη τῶν πνευμάτων ... ὑπήνεμος 541 ὑπῆντων Thes. 8, 122b sine causa 542 ὑπῆροίη H (= ρ 25, sed hunc locum non significari demonstrant Scholia), ὑπ' ἧοῖ (ἧῶ vAbr) K Σ (= v. l. in Hom.): Hansen post Heins. (ὑπ' ἧοῖοι, v. l. in Hom.) | πρὸς Ald. vulg., falso 543 ὑπῆριστος Baun. 1914–16 p. 229 (coll. ἀμφ-, δυσ-, ἐπ-), ft. recte; idem expl. alteram ad ὑπειρ-ιστος refert, minus feliciter 544 ὑπῆρεσία H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. μ 1830, Hansen gl. π 3142 548 Alb. cft. gl. π 1595 550 ὑπήω H: K; 'aut E 267 male explicatur [revera = in mundo] aut error librarii subest pro ὑπ' ἧοῖ, cf. ad gl. 542' Hansen 551 v. l. gl. 290 (Hansen) | ὑπῆραλα H: ordo et A | ὑπὸ H = A = H gl. 290] h. e. ὑπέρ (Alb.) 552 ὑπίσχεται H: ordo et Mus. = Ap. S.; cf. Wack. Unters. 217 554 ὑπ' ἴχτιον Mus. sine causa 555 ὑπιωγαί H, test.] h. e. ἐπιωγαί (Hom.), cf. gl. ε 5449

- 556 ὑπνάσσει· ὑπνώσσει
 557 ὑπνοῖ· κοιμᾶται
 558 ὕπνος· [κυρίως] <...> (Ξ 233. 353. Λ 241 ..) Ap. S.
 559 ὕπνου δῶρον· ὕπνος, ἀνάπαυσις (H 482 ..) Ap. S.
 560 ὑπνώ· κοιμῶμαι [ἢ ἀγρυπνῶ] (Greg. Naz. c. 2, 1, 74, 6 [37, 1421, 13 M.]) Greg. Naz.
 560x *⟨ὑπνω⟩ ἀγρυπνία (μ 281 ..) A¹ Hom.
 561 ὑπνωτικόν· ὁ μανδραγόρας D
 562 ὑπό· πρόθεσις
 563 ὑποακαίνοντο· ἔτρεμον (ψ 3 v. 1.?) Hom.
 564 *ὑποβάθρα· κρηπίς A¹⁶⁹, θεμέλιος A¹⁶⁹(vg³⁶Br¹¹⁴Σ). ὑπόβασις (vg³⁶A¹⁰⁰Br¹¹⁴Σ)
 565 ὑποβαίνει· ἐλαττοῦται
 566 *ὑποβάσει· ὑποκαταβάσει A¹¹⁴(Br²⁰⁶)
 567 ὑποβάλλει· ὑποκροῦει
 568 ὑποβασ[ι]μόν· ὑποβάθραν
 569 ὑπόβασις· ὁ ἐνδότατος χιτών, ἢ περιζῶμα D
 570 ὑποβάταν· ὑποβατόν. τὸ ὑποπόδιον D
 571 *ὑποβεβηκῶς· μικρότερος (Br¹⁸³), ἐλάττων
 572 *ὑποβιβάζοντες· ὑποκαταβαίνοντες (A⁹¹Σ). ἐλαττοῦντες (Cyr. in Ioh. 1, 354, 23 ..) A⁹⁷Σ
 573 ὑποβιβασθέν· ὑποβεβρυχμένον, ὑποπεπτωκός
 574 *ὑποβλεπόμενος· ὑπονοῶν vg⁵²Br¹³⁵Σ. ἐχθραίων (1. Regn. 18, 9) LXX
 vg⁵²Σ
 575 *ὑποβλήδην· ὑποβάλλων τὸν λόγον πρὶν σιωπῆσαι τὸν λέγοντα Hom.
 Br²²⁰. ἄλλοι ὑπολαμβάνων (A 292) A¹⁷⁰

558 Ap. S. 161, 3; EM 781, 2 559 Ap. S. 161, 6; Schol. 560x Schol. BQ 564 Σ υ 111
 568 = Σ υ 112 572 Σ υ 113. 114 574 Σ υ 115 575 Σ υ 116; cf. Schol.; Schol. Ap. Rh. 1,
 699. 3, 400

556–557 ft. ὑπνάσσει delend. ut error (non correctus) pro verb. seq.; tum duo glossae coniun-
 gend., ὑπνώσσει· ὑπνοῖ, κοιμᾶται (Eur. Or. 173 cum Schol.) 558 [κυρίως] del. Schm., qui
 intellexit vocem e glossa praecedenti in Ap. S. (161, 1 ὑπό· κυρίως μὲν ...) irrepssisse, explica-
 tione expulsa 560–x unam glossam H, 560x separatam A; cf. Schulze QE 372 not. 2 |
 ἀγρυπνῶ H: A 561 μανδραγόρος H: Mus. | Alb. cft. gl. μ 226 562 ὑπό H, cf. gl. 326
 563 v.l.: gl. 300 565 Schm. cft. gl. 571 566 ὑποβάς (LSJ IV 2)· ὑποκαταβάς ci. Schm.
 568 ὑποβάσιμον· ὑπόβαθρον H: Alb. = Σ 569 ὑπόβασις] subesse ὑποφεις (cf. gl. 104,
 629) ci. Schm. 570 ὑποβάταν H (errat Schow); huius vocis correctio ft. est ὑποβατόν cum
 errore perperam non deleteo 573 le. et expl. altera de equis dici possunt (cf. Xen. equ. 6, 16),
 sed quid sit vox mira ὑποβεβρυχμένον nescio. si tamen hoc nescioquo modo ex ὑπόβρυχος
 derivatur, possis in lemmate ὑποβυθισθέν. Schm. expl. ὑποβεβρεγμένος, ὑποπεπωκός temp-
 tavit, lemmate non explicato 575 ὑποβάλλον H: Mus. = Σ(AB Ph); ὑποβαλὼν BrΣ(Su EM)
 Schol.; ὑπολαβὼν ci. Hagedorn

- 576 *ὑποβολιμαῖον· οὐ γνήσιον (A⁸⁰), ἀλλὰ νόθον (g⁴A⁸⁰), ὑποβαλλόμενον, ὡς ἀπὸ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες (vg³A⁶⁹Σ)
- 577 ὑποβορβόριον· ἢ τρυξ
- 578 ὑπόβρυχα· ἴποβρύχια. ὑπὸ τὸ ὕδωρ· ὑπὸ κάτω τῶν κυμάτων ἴβυθισθέντες (vg¹⁹A⁷⁸Br⁹⁵Σ)
- 579 ὑπογαῖδιον· ὑπόγειον τύμβον
- 580 ὑπὸ γαμφηλαῖς· ὑπὸ ταῖς σιαγόνσιν
- Hom. 581 *ὑπὸ γαμφηλήσιν· ὁμοίως (Π 489) A¹⁰⁹
- D 582 ὑπογεγραμμένη· ἐγκεχυμένη (Ar. fr. 910 K.–A.)
- D/LXX 583 *ὑπόγειον· ὑπὸ τὴν γῆν (Plat. Axioch. 371 a. Ierem. 45, 11) vg²⁷A⁸⁸Br¹⁰⁶Σ
- 584 ὑπογενειάζων· λιτανεύων. ἀπὸ τοῦ γενείου ἀπτόμενος (Aeschin. 1, 61)
- D 585 ὑπογλωττίς· εἶδος στεφάνου (Plat. com. fr. 51, 2 K.–A.). καὶ πάθος τι κατὰ τὴν γλωτταν. καὶ μέρος ἐνστόμιον
- Hom. 586 *ὑπὸ γλωχίνα· ὑπὸ τὴν γωνίαν (Ω 274) A¹¹²
- 587 ὑπόγνυθα· τὸ καθῆσθαι τὰς χεῖρας ἔχοντα ὑπὸ γνάθον
- 588 ἱπόγοιον†· πρὸ μικροῦ γεγονός
- D 589 ὑπογράμματα· στιμ(μ)ίσματα τῶν ὀφθαλμῶν (Ar. fr. 332, 5 K.–A.)
- N.T. 590 *ὑπογραμμός· τύπος. μίμημα (1. Ep. Petr. 2, 21) (vg³⁸A¹¹⁸Br¹¹⁶)
- 591 *ὑπογράφειν· τυποῦσθαι (Plat. leg. 934 c) [Br¹⁹¹]
- 592 *ὑπογραφεῖν· εἰσακουσθῆναι A¹²⁶

576 Σ v 117 578 v. app. crit. 580–1 cf. Schol.; Ap. S. 53, 34; Tzetz. ad Lycophr. 152
 583 = Σ v 120 584 = Σ' v 119; Schol. Aeschin. 1, 61 (141); lex. rhet. 312, 6 Bekk.; cf. Hdn. Philet. 39 585 1) 'corona' Pamphil. π. ὀνομάτων ap. Athen. 15, 677 b, citans Theodor. Ἄττ. φωναί (FGrHist. 346 F 3(a)); Poll. 2, 108; Ph 626, 25. 2) 'pathos' Poll. 4, 199. 3) 'linguae radix' Poll. 2, 105 586 cf. Schol.; Ap. S. 55, 5 589 Phryn. praep. soph. 118, 9; Poll. 5, 101

576 ἀπὸ] ἐπὶ K Σ | v.1.: gl. 689 578 nov. gl. ὑπὸ τὸ ὕδωρ H: contin. Voss. D'Orvill. Misc. obs. cr. 2, 1733, 443. ego malim aliter dividere:

Hom. 578 ὑπόβρυχα· ὑποβρύχιον, ὑποκάτω τῶν κυμάτων (ε 319)
 Schol.; Ap. S. 160, 6

ὑπόβρύχιον] -ια H: Schol. Ap. S. | ὑπὸ κάτω H: Dragoumis Ἰαθηνᾶ 31, 1919, 151

578x *(ὑποβρύχιοι)· ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθέντες (Opp. hal. 4, 519) (vgABrΣ)
 Σ v 118

ὑποβρύχιοι Σ | ποντισθέντες Σ

579 ὑπο . . ἰδιον H: Mus. (γα in textu et γαί in margine) (leg. Cunningham) 580 γαμφήλαις H: accent. Mus. (ὑπο- teste Schow, perperam; item gl. 581) 581 γαμφηλήσιν H: accent. Mus. (sed -ῆ-) | A habet explicationem ὑπο ταῖς σιαγόνσιν 584 ἀπὸ om. Su(GM) (cf. Schol. Aeschin. lex. rhet.), del. ci. Alb. 585 ὑπογλωττός H: Mus. 586 ὑπογλωχίαν H, ὑπο γλωχίαν A: Perg., cf. testt. et gl. γ 698 587 ὑπογνύθα H: accent. Lob. Paral. 154 not. 7 588 v.1. gl. 594 (Alb.) 589 στιμίσματα H: Mus. 591 ὑποτυποῦσθαι Br

- 593 ὑπογραφίων· τῶν ἐπὶ τῷ σώματι δεδανεισμένων
- 594 *ὑπόγονον· προσδόκιμον. ἐγγύς, ἢ ὁμοῦ, καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου +K
γεγονός, καὶ τὸ ἔτοιμον, [πρόσφατον v²⁵g^{post} vπ7A⁸⁴Br¹⁰²Σ
- 595 *ὑπὸ δαί(δ)ων· ὑπὸ λαμπάδων (Σ 492 . .) g⁶ Hom.
596 ὑποδέγμενος· ὑποδεχόμενος (v 310 . .) Hom.
597 ὑποδεέστερος· ταπεινότερος (Hdt. 1, 134, 1) D
598 *ὑποδεής· ἐνδεής, καταδεής. [ὑπόφοβος vg¹³A⁷⁵Br⁹²Σ +K
599 ὑποδενδρουάζειν· τὸ ἐξ ἀφανοῦς καὶ αἰφνιδίως ἐπιφαίνεσθαι
600 ὑποδεξίη· ὑποδοχή, ἢ ἡ χορηγία πρὸς ὑποδοχήν (I 73) Ap. S.+Hom.
601 ὑποδέραια· ὑποτραχήλια
602 ὑποδέραιον· ὑποδείριον καὶ περιτραχήλιον D
603 ὑποδερίς· ὀρμίσκος. ἔνιοι πλόκιόν τι περιτραχήλιον καὶ μέρος τι D
(Ar. fr. 332, 14 K.–A.)
604 ὑποδέσματα· ἐνέχυρα D
605 ὑποδέσμιος· ἢ ὑποδήμιος, ἢ ὑποτεθείς
606 *ὑπὸ δ' ἔτ(ε)ινε· ὑπέβαλλεν (Eur. Or. 915) A¹⁰³ Eur.
607 ὑποδησαι· ἐνέχυρα θεῖναι. Ἰταλιῶται (gloss. Ital. 260 K.–A.) D
608 *ὑπόδειγμα· σημεῖον (2. Macc. 6, 28. Ev. Ioh. 13, 15) vg⁶¹A¹⁵⁶Br¹⁴⁴ LXX N.T.
609 ὑποδιδάσκαλος· χοροδιδάσκαλος (Plat. Ion. 536a) D
610 *ὑπόδικος· ὑπεύθυνος vg⁶²A¹⁵⁸Br¹⁴⁵. χρεώστης. ἔνοχος δίκης N.T.?
(Aesch. Eum. 260. Ep. Rom. 3, 19)
611 *ὑποδομῶς· ὑποτεταγμένος v³⁹ δοῦλος vg³⁹A¹¹⁹Br¹¹⁸Σ, θεράπων Ap. S.
(δ 386)
612 ὑπόδρα· ὑποβλεψάμενος, <ὑπο>βλεπτικῶς (A 148) Ap. S.
613 ὑποδράξ· ὁμοίως (Nic. ther. 457) D

594 cf. Σ v 123 595 cf. Schol. 596 = Schol.; cf. Ap. S. 160, 35 598 Σ v 124 600 Ap. S. 160, 8 + Schol. bT (b¹) 602 Σ v 127; Poll. 5, 98 603 Σ v 128 606 Schol. Eur. 609 Poll. 4, 106 610 Theogn. can. 126 (p. 22, 30 C.) 611 Σ v 129; Ap. S. 160, 26 (cum Heliod. fr. 47 D.); Schol. 612 Ap. S. 160, 9; EM 781, 39; Eust. II. 59, 2 [1, 109, 11 V.] 613 Schol. Nic. (c)

593 ὑπογραφίον H: Mus.; ὑπογράφων Wil.* 594 ὀλίγον H: Mus., cf. Σ | Alb. cft. gl. ε 3980 | v.l.: gl. 588 595 ὑποδαῖον H: g (ὑπο δαδων) et Schm.; Hansen cft. gl. δ 54 596 ὑποδεγμένος H: accent. Mus. 597 ταπεινώτ(ερος) H: Mus. 598 ἐπιφοβος H: K Σ 600 ὑποδέξειν H (ὑπόδεξιν Mus.): Schm. | ὑποδοχή] ὑποδοχήν H (-ήν Mus.): Schm. 601 ὑποδέρεα H: Mus. 602 ὑποδέρεον H: Mus. | ὑποδείριον H (errat Schow) 603 ὑποδερές H: Heins. | πλοκίον H: accent. Cunningham 604 Alb. cft. gl. 605. 607. 638 | v.l.: gl. 362 605 ἢ ὑποδήμιος ἢ del. Schm.; ft. v.l. lemmatis (ἢ ὑπόδεσμος ci. Schm.) 606 ὑποδέτινε H, ὑπο δε τινε A: Mus. (δ') et Toll. (<ε>) 607 cum sententia obligationis in verbo ὑποδέω (cf. etiam gl. 604 – 605) non insit, in verbo tamen ὑποτίθημι frequens sit (LSJ s.v. VII), Blumenthal 11–12 ci. Italiotas vulgo *de- pro *dhe- (h. e. θη-) dixisse itaque has formas creasse (cf. gl. ψ 101) | ἐνεχυραθῆναι H: Salm. 608 ὑπόδιγμα ordo* Schm. 611 ὑπόδομος H = vgA: BrΣ, de accent. v. Arcad. 93, 23 612 βλαπτικός H: G. 613 ὑπόδραξ H: accent. Schm., v. Pfeiffer ad Callim. fr. 374, et ad etym. Frisk

- Hom. 614 ὑποδρακεῖν· ὑποπτεῦσαι
 615 *ὑπόδρα ἰδών· δεινῶς ὑποβλεψάμενος A¹⁰⁷(Br²⁴⁷), ἢ ὑποβλέψας (A 148 .) A¹⁰⁷
 616 *ὑποδραμών· ὑφαρπάσας (Ar. Equ. 742 codd.) A¹³⁹
 D 617 ὑποδρασίας· τὰς ἔχθρας
 618 ὑποδρασίη· ὑποψία
 Greg.Naz. 619 ὑποδρήσ(σ)ουσιν· ὑπουργοῦσιν, ὑπηρετοῦσιν (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 16 [37, 440, 2 M.] .)
 620 ὑπὸ δρόμον· ὑπὸ τροχασμόν. ὑπὸ κακοήθειαν
 621 *ὑποδρόμους· στόμια (Phil. leg. spec. 4, 154 .) vg⁶⁴A¹⁶³Br²⁰⁴Σ
 622 *ὑποδύεσθαι· δειλιᾶν g¹⁴Br¹⁷¹
 623 ὑποδῦναι· ὑπεκδῦναι
 Hom. 624 *ὑποδύντες· ὑπείσελθόντες (Θ 332 .) A⁷⁴Br⁹¹(vg¹²)
 625 *ὑποδύς· ὑποβάς A⁹², ὑπείσελθών g¹¹A⁹²Σ
 LXX 626 *ὑποδύτης· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον (Exod. 28, 31 .) (vg⁵¹A¹⁴³Br¹³⁴Σ)
 D/Greg.Naz. 627 ὑπόκεινεν· ἀνεχώρει (Ap. Rh. 2, 1266. Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 79 [37, 1457, 9 M.])
 Hom. 628 *ὑποείξομαι· ὑποχωρήσω (Ψ 602) A¹²²
 D 629 ὑποέστης· χιτῶν
 630 ὑποεχμένη· ὑπείκουσα. θεραπεύουσα
 D 631 ὑποζάκοροι· νεωκόροι
 632 ὑποζατηθεῖς· ὑποκατασχών
 D+LXX 633 ὑποζύγια· κτήνη τὰ ὑπὸ τὸν ζυγόν, καὶ *τὰ [ὑπό]ζῳ[μ]α πάντα τὰ ἐξευγμένα (Gen. 36, 24 .) (g⁴²A¹²¹)
 Hom. 634 ὑποθέσθαι· συμβουλευῆσαι (Λ 788)
 635 *ὑποθέσεις· καταβολαί. πρᾶγματα [A¹³⁸]. αἰτία (vg⁴⁸Br¹²⁴Σ)[A¹³⁸], προφάσεις
 Hom. 636 ὑπόθευ· ὑπόθου. συμβούλευσον (ο 310)
 D 637 ὑπόθευτον· Ῥόδιοι ἐπὶ θυσίας

615 Schol. 616 Schol. Ar. (a II) 621 = Σ v 130 624 Schol. 625 Σ v 131 626 Σ v 132 634 Schol. 635 Σ v 133 636 Schol.; Eust. Od. 1782, 11 [2, 100, 11 St.]

614 ὑποπτεύσας H: Alb. 615 ὑποδραειδῶν H, ὑποδρα ειδων A: Mus. | A habet explicationem ὑποβλεψαμενος. δεινωσ ὑποβλεψας teste Drachmann; post δεινωσ interpungi potest 616 ὑφερπύσας Mein. 1857 p. 626 618 Alb. cft. gl. 221 619 <σ> Mus. 620 ft. l. ὑπόδρομον (Eur. Phoen. 1391), cum verisimile sit H ter ὑπο- scripsisse, a Mus. in ὑπὸ mutatum (tamen sine dubio ὑποδρόμον H) 624 h. e. ὑποδύντε (Hansen coll. Hom.) 628 Alb. cft. gl. 289 629 ὑποεστής H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. ε 6356. 6383 630 ὑποεχμένη H: ordo et Alb., coll. gl. ε 7652; ad corruptelam Hansen cft. gl. ε 291 631 ὑπεξακόροι H: ordo et Mus. 632 Schm. cft. gl. ζ 10 (b), Baun. 1914–16 p. 41 censet esse v.l. gl. 643: neutrum placet 633 K habet explicationes (ad le. ὑποζύγιον) παν ζευγνυμενον g, παν ζων εξευγμενον A | ζῳα] ὑπόζωμα H: Pric. 368, cf. A 636 ὑπόθεο Schm., errore typos. | Alb. cft. gl. 770 637 ἐπίθυτον Latte, coll. gl. ε 5525 (ex ipsius ci.)

- 638 *ὑποθήκη· παραίνεις (g³¹v³³A⁹⁸Br¹¹²Σ), διδασκαλία. ἢ ἐνέχυρον.
ἢ συμβουλή
- 639 *ὑποθημοσύνη· τὰ αὐτά (Xen. Mem. 1, 3, 7) Br²¹⁰Σ
- 640 *ὑποθήμων· ὑποθέσεις κακὰς γράφων A¹⁶⁵
- 641 *ὑποθήσομαι· διδάξω (α 279 . .) vg⁵⁰A¹⁴⁰Br¹³³Σ. καὶ ὑπόθου ὁμοίως Hom.
- 642 ὑποθυμί[ο]ς· στέφανος ὑποτράχηλος (Alcae. fr. 362, 2 V. Sapph. D
fr. 94, 15 V. Anacr. PMG fr. 397, 2)
- 643 †ὑποιατιθεῖς†· ὑποστρατευθεῖς
- 644 ὑποίξεσθαι· ὑπονοεῖν
- 645 ὑποικουρεῖ· ἀντὶ τοῦ συνέστη καὶ γεγάμηται
- 646 ὑποικουροῦσα· εἰς βάθος οἰκοῦσα
- 647 *ὑποίσει· ὑφέξει, βαστάσει (Prov. 18, 14 . .) vg⁹A⁷¹Br⁹⁰ LXX
- 648 ὑποι(ς)τά· φορητά, βαστακτά
- 649 *ὑποίσω· ὑπενέγκω Σ'(g⁹), ὑπομενῶ A^{96.160}(vg⁹Br⁹⁰Σ), καὶ τὰ LXX
ὅμοια (Mich. 7, 9)
- 650 ὑποκαθῆσθαι· ἐνεδρεῦειν
- 651 ὑποκάλυκα· ὑπὸ τὴν κλεῖδα τοῦ πυρός D
- 652 ὑπὸ †κόρασιν†· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς
- 653 *ὑποκείσεται· ὑποβληθήσεται vg²⁹A⁹⁰Br¹⁰⁸Σ
- 654 *ὑποκεντά· ὑπομονητικά (A¹⁰⁴)
- 655 ὑποκέοιτο· ὑποκείσεται (Hippocr. artic. 16 [4, 128, 18 L.]) D
- 656 ὑπὸ κεῦθεα· ὑπὸ κοῖλ[ι]α (h. Cer. 340 . .)
- 657 ὑποκυσσαμένη· ἐγκυοῦσα (cf. Z 26. λ 254) Hom.
- 658 ὑποκόλπιον τοῦ χοροῦ· τῆς στάσεως χῶραι αἱ ἄτιμοι D
- 659 ὑποκομψίας· τὸ κομψὸν ὑποφαίνων
- 660 *ὑποκορίζεσθαι· ὑποκοριστικοῖς λόγοις χρῆσθαι, ἦτοι ἤκολα- +K
κεῦειν (vg²⁶A⁸⁶Br¹⁰³Σ)

638 Σ υ 134 639 Σ υ 135 641 Σ υ 136 642 Plut. quaest. conv. 647 e; Athen. 15, 674 c.
678d 648 Σ υ 137 649 Σ υ 139–140; gl. Proph. 653 = Σ υ 143 660 Σ υ 144

639 expl. διδασκαλία Σ, δ., ὑποθήκη Br 640 κακογράφων H: A; cf. Eudoc. mart. S. Cyr. 2, 210 κακορραφίης ὑποθήμων 642 ὑποθύμιος H: Salm. 643 ὑποιακισθεῖς Palm., vix credibiliter 644 ὑποίεσθαι Mus., cf. tamen gl. δ 2619–21 et infra gl. 706, et ad medium Soph. fr. 269 c, 47 R., Eur. Rhes. 805 645 ὑπηκουρεῖ H: ordo et Mus. 647 βαστάξει ABr, -άξει g, -άξει v 648 <σ> Mus. = Σ | Alb. cft. gl. ο 1919, adde gl. ο 1721 649 de fut. per subi. explicato v. gl. π 1269 cum adn. | Alb. cft. gl. ο 1940 651 ὑπὸ κάλυκα Perg. | πυροῦ Toll. 652 v.l. gl. 662 | ὑποκόρασιν H: Schm. post Mus.; ὑπὸ κωρσίν ordo et Toll. 654 h.e. ὑπομενετά Schm. (Chrysipp. fr. mor. 89 SVF) 656 ὑποκεῦθεα· ὑποκοιλία H: G. Dind. 8, 348 c, cf. gl. κ 2391 657 ὑποκυσσαμένη H? Latte leg. ὑποκισσαμένη (secundum ordinem), corr. Mus.; ft. potius (sed dubitanter) ὑποκυσσαμένη, corr. Mus. | Hansen cft. gl. 675. 677 658 ὑποκόλπιον τοῦ χοροῦ H sine insequ. interpunct.: Palm. | post στάσεως interpunct. H: del. Schm. | cf. Pickard-Cambridge Dram. Fest.² 241 659 ὑπὸ κομψείας G. Dind. 8, 353 b; an ὑπόκομψος? 660 χρᾶσθαι H: Schm. tacite (ut H semper [octodecies] alibi)

- 661 ὑποκοριζόμενος· ὁμοίως
 Hom. 662 *ὑπὸ κρασίν· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς (K 152) A¹⁰⁶Σ
 D 663 ὑποκρέκειν· ἐπὶ τῶν ἵππων, πορείας τις τρόπος, βῆμα
 Hom. 664 ὑπὸ κράτεσφιν· ὑπὸ τῆ κεφαλῇ (K 156)
 LXX 665 ὑποκριθῆναι· ἀποκριθῆναι (2. Macc. 6, 21 ..)
 Hom. 666 ὑποκρίναιτο· ὑποκρίσει τι ποιῶν (M 228. ο 170)
 667 ὑποκρίνοιτο· ἀποκρίνοιτο. ἔνθεν καὶ ὑποκριτής, ὁ ἀποκρινόμενος πρὸς τὸν χορὸν
 668 ὑπόκρισις· εἰρωνεία. ὑπουλότης. δόλος
 D 669 ὑποκριτής· μάντις (Plat. Tim. 72 b). καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἀποκρινόμενος
 670 *ὑποκρούει· ἀντιλέγει (Cyr. Hierosol. Catech. 13, 14 [PG 33, 792A]) A¹⁶⁴Br²²²
 D 671 ὑποκρουνίδια· θυσία τις παρὰ Κνιδίοις
 D 672 ὑποκρουσταλῖς· εἶδος τοῦ λίνου σπέρματος
 673 ὑποκυδές· <...>
 673x <ὑποκυλῖς> ὑποφρῦδιον
 Hom. 674 ὑπόκυκλα· τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ὑποτιθεμένους τῷ πυθμένι τῶν τριπόδων (Σ 375 v. 1.)
 Hom. 675 *ῥύποκυησαμένη†· ὑπὸ γαστρὸς ἔχουσα [A¹³⁴] ἐγκοίλιον (Z 26. λ 254)
 Ap. S.+Hom. 676 ὑπόκυκλον· ὑπότροχον, ἢ κάτωθεν σπεῖραν ἔχοντα (δ 131)
 Ap. S. 677 *ὑποκυσαμένη· ἔγκυος γενομένη, ἔγκύμων (Z 26. λ 254) A¹³⁴
 LXX N.T. 678 *ὑπολαβῶν· ὑπονοήσας, νομίσας (2. Macc. 12, 12). ἀποκριθεῖς (Ev. Luc. 10, 30) vg⁵⁴A¹⁴⁶Br¹³⁷Σ
 D 679 ὑπολαῖς· ὄρνις τις τῶν σκωληκοφάγων

662 = Σ v 147 = Schol. 664 = Schol. 667 cf. Schol. M 228; Ap. S. 160, 1; Ael. Dion. v 11 670 Schol. Ar. Ach. 38 b (Su v 528) 676 Ap. S. 160, 5; Schol. 677 Ap. S. 160, 33; Scholl. 678 Σ v 150; Schol. F Thuc. 2, 72, 1

662 ὑπόκρασιν H: A Σ | v.1.: gl. 652 663 Schol. Pind. Ol. 9, 59 b ὑποκρέκειν γὰρ κυρίως ἐστὶ τὸ ἡρεμαίως ὑπηρεῖν ἐν τῷ ἀρμόζειν τὴν κιθάραν: vocabulum ad equos translatum, si non ad illos Sybaritanos et Cardianos qui ad tibias saltabant (Arist. fr. 583 R., Charon FGrHist 262 F 1) hic refert, saltem rhythmicum quendam gradum ostendit | πορεία H: Sop. Salm. 664 ὑποκρατέσφιν H: Mus. 666–7 coniungend. ci. Schm.: ὑποκρίναιτο· ἀποκρίναιτο. ἔνθεν ... χορὸν, ὑποκρίσει τι ποιῶν 667 ἀποκριτής H: Mus. 671 ὑποκρουνίδια H: accent. Büchner RE 11 (1), 919, 39 tacite 673–x separavit et le. alterum supplevit Schm. (post Lob. Rhem. 96 not. 38) | expl. gl. 673 <δίυγρον> ci. Cunningham post Ruhnk., cf. Harp. 296, 10 [v 9 K.] ὑποκυδής ἐστὶν ὁ δίυγρος, ὡς ἐκ τῆς γ' Κτησίου (FGrHist 688 F 62) φανερόν ἐστιν. notandum, quamvis dubie ad rem, Harp. qui Dinarch. fr. 18, 7 C. citet, dicere in eo v.1. pro ὑποκυδεις esse ὑπόκοιλοι (-κυλοι VG) 675 h. e. ὑποκυσαμένη (A), cf. gl. 677, etiam gl. 657 676 ὑπὸ τροχόν H: Mus. = testt. 677 ὑποκυσαμένη H = A Schol. (P. Haun. 3 et Z) ad Z 26] -σ- Ap. S. Schol. (YQ) ad Z 26; cf. gll. 657. 675 679 ὑπολαῖς H (errat Schow), -λαῖς Mus.] ὑπολάας ci. Dunbar ad Ar. Av. 302 (p. 250); obstare tamen videtur gl. 685; cf. etiam λαῖός Arist. h. an. 617*15 | v.1.?: gl. 685

- 680 ὑπολαλεῖ· ψιθυρίζει
 681 ὑπολάμβανε· νόμιζε. ἀντιτίθει
 682 Ὑπολάμπτειρα· Ἐκάτη ἐν Μιλήτῳ D
 683 ὑποληπτέον· νομιστέον
 684 *ὑπόληψις· ὑπόνοια vg⁵⁹A¹⁵⁴Br¹⁴², καὶ τὰ ὅμοια
 685 ὑποληΐς· εἶδος ὄρνιθος. ἤ -λαΐς D
 686 ὑποληκᾶν· ὑποκρούειν
 687 †ὑπολιπαράξασ†· ὑποκενώσας D
 688 *ὑπολίζον[τ]ες· μεγέθει ἐλάσ(σ)ον[τ]ες, ὀλιγώτεροι (Σ 519) A¹¹¹ Hom.
 689 †ὑπολιμαῖος· ὁμογνήσιος†
 690 ὑπολείπει· ἐκλείπει
 691 ὑπόλινον· τὸ ὄρμινον
 692 *ὑπολιπαροῖσι(ν)· εὐτραφέσι (Ξ 186 v. 1.) A¹⁰⁵ Hom.
 693 ὑπόλι(σ)φον· ὀλισθηρόν
 694 ὑπολαιόν· ὑποδαιστόν
 695 *†ὑπολύξασ†· ἐκκλίνας (θ 355) A^{υπα26}[vg^{υπα14}] Hom.
 696 *ὑπομάζιον· θηλάζον vg²⁸Br¹⁰⁵(A⁸⁹) παιδίον [A⁸⁹]
 697 ὑπομαλανδριῶδες· εἶδος τι ταρίχου (Epicharm. fr. 101, 2 K.–A.) D
 698 ὑπομελάθρα· Ἀρτέμιδος ἐπίθετον, ὡς ὁ Μύνδιος D
 699 *ὑπομειδιῶντι· γελῶντι [A⁶⁶]
 700 *ὑπὸ μνηθμόν· ὑπὸ τὴν ὄργην (Π 202) A¹⁰⁸ Hom.
 701 ὑπομηλαφήσαι· ψηλαφήσαι (com. ad. fr. *435 K.–A.) D
 702 ὑπομονή· καρτερία (Ep. Rom. 5, 3–4) N.T.
 703 ὑπομνηματιστής· ὁ ὑπόμνημα λέγων
 704 ὑπονέμεσθαι· ἔξαπατᾶν (Epicharm. fr. 9, 2 K.–A.) D

687 Σ''' (Ph 629, 4. EM 556, 41 s.v. λάπαθος) 688 cf. Schol.; Ap. S. 120, 7 692 cf. Schol. 697 cf. Pamphil. π. ὀνομάτων ap. Athen. 3, 121b 700 cf. Schol. 701 Σ''' (Ph 629, 17. EM 783, 12)

682 ὑπολάμπτηρα H (errata Schow): Mus. | ἐν Μιλήτῳ] Alb. cft. gl. ε 5089. θ 843
 685 ὑποληΐς H: Schm. | λάις H: Heins.; ὑπολαΐς Alb. sed lectio codicis ad formam variam indicandam sufficit | vix forma Dorica (Fick BB 28, 1904, 84 sqq.), ft. v.l. gl. 679 687 h. e. ὑπολαπάξας (Mus. = Ph EM) 688 ὑπολίζοντες H: A | ἐλάσαντες H, ελαττωνες A: Bos Obs. 192 | Alb. cft. gl. λ 985. ο 559 689 v.l. gl. 576 (ὄμο- ex ὁ μὴ [Schm.]) 692 ὑπολιπαροῖσι H, -ιν A] h.e. ὑπὸ λιπαροῖσιν | συντραφέσι H: A (praecedit τοῖς) | Ruhnk. cft. gl. λ 1087 693 ὑπολιφόν H: Ruhnk. ad Tim. lex. s.v. λίσσαι (p. 126 ed. pr.), coll. Moer. 202, 15 [λ 6 H.]. E. Gen. λ 121 694 ὑπὸ λαιόν (πόδα) ci. Schm. (qui de Alb. errat) | ὑπ' ἄριστερόν (ΥΠΟΑΡΙΣΤΟΝ > ΥΠΟΔΑΙΣΤΟΝ) Baun. 1914–16 p. 201 post Alb. 695 h. e. ὑπαλύξας (K, cf. gl. 230) 697 ὑπομελανδριῶδες Epicharm. 698 ὑπομέλαθρα H: accent. Dragoumis Athinā 31, 1919, 152 | Μύνδιος] utrum Alexander (Athen. 9, 388d, al.; v. M. Wellmann Herm. 26, 1891, 481–566. RE no. 100, 1, 1459–60) ut Sop., an Zeno (RE no. 11, 10A, 143) ut Roeper, Philol. 3, 1848, 33, an alius, incertum 700 ὑπ' ὀμνηθμόν vel -ων H (leg. Cunningham): Mus. 701 Alb. cft. gl. μ 1184 704 cf. Bechtel 1, 289

- Ap.S. **705** ὑπὸ Νηΐω· τόπος δένδρα ἔχων, ἐν οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς (α 186 v. 1)
706 ὑπονοεῖ· ὑποπτεύει
LXX **707** ὑπονοθεῦσαι· ὑποφθεῖραι (2. Macc. 4, 26)
708 ὑπόνοια· ὑπερηφανία, θράσος
709 *ὑπονομαί· κλοπαί (A¹²⁴). ὄχετοί
710 *ὑπονοστήσας· ἐπανελθών (Σ), ὑποστρέψας (Cyr. in xii proph. 1, 507, 9 . .) (g⁷)
LXX **711** *ὑπονύσσεται· καταπονεῖται (Esaï. 58, 3) vg⁵⁸A¹⁵²Br¹⁴¹
712 ὑποοργός· ὑπουργός
713 *ὑποπαθών· ἠρέμα παθών A¹²⁹
714 ὑποπεράτωσις· τελείωσις
715 ὑποπεζία· ταπεινώσις
Ap.S. **716** ὑποπερκαΐζουσι· μεταβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὄμφακος καὶ ὑπομελαίνονται (η 126)
Prov. **717** ὑπὸ παντὶ λίθω· παροιμία τὸ ‘ὑπὸ παντὶ λίθω σκορπίος εὔδει’
Greg.Naz. **718** ὑποπιάζομεν· ταπεινοῦμεν. μαραίνομεν (Greg. Naz. or. 27, 7 [36, 20B M.]). ὑποπιασμός γὰρ ταπεινώσις ἐστὶ σώματος (id. or. 14, 3 [35, 861B M.])
719 ὑποπίσαι· ὑποποτίσαι
Hom. **720** ὑπὸ Πλάκω· ὑπὸ τῷ Πλακίῳ ὄρει Κιλικίας (Z 396 . .)
721 *ὑπόπλεως· μεστός vg⁴³A¹²⁵Br¹²¹Σ, ἔμπλεως (Hdt. 7, 47, 2 v. 1.)
722 ὑποποιεῖται· προσποιεῖται
Hom. **723** *ὑπὸ πρραλίδων· ὑπὸ τῶν φρενῶν (Λ 579 . .) A¹¹⁰
D+K **724** *ὑπόπτερος· κοῦφος (Aesch. Cho. 602). καὶ ὑπόπτ(ε)ρος ὁ ἴταχός (Ion TrGF 19 F 14, 2) (vg⁴⁷A¹³⁶Br¹²³)
D **725** [ὑποπέτρον] ὑποπτέρου· ταχειάς (Pind. Ol. 9, 36 = 24)
726 *ὑποπτεύει· ὑπονοεῖ g⁵A¹³⁵, ὑπολαμβάνει
727 *ὑποπτος· ἐχθρός vg⁶⁰A¹⁵⁵Br¹⁴³

705 Ap. S. 160, 11 (cum Heliod. fr. 48 D.) **710** Σ v 152 **716** Ap. S. 160, 29; cf. Schol. **717** Zenob. vulg. 6, 20; Diogen. 8, 59; Σ' (Ph 629, 24. Su v 554) **720** = Schol.; cf. EM 603, 22 **721** Σ v 153 **723** cf. Schol. **724** 1) Schol. Aesch. (b) 2) cf. Σ v 155 **725** Schol. Pind. (a. b) **726** cf. Ph 630, 6

705 ὑπονῆω H: Schm. (ὑπό) et Alb. (φ) | δένδρου H (leg. Cunningham): Valck. Misc. obs. 176. Hansen (qui hoc in H perperam legit), cf. Ap. S.; δένδρον Mus. **707** Alb. cft. gl. 314 **711** h. e. -ετε· -εῖτε ut ap. Esaï. (Cor. 143) **712** ὑποοργός HSt.; Alb. tamen cft. gl. δ 2631 **715** G. Dind. cft. gl. π 1803 **716** καταβάλλουσιν H: Heins. = Ap. S. | ὑπομελαίνεται H: Mus. **717** σκορπίος H: accent. Mus. **718** ὑπω- bis Mus., cf. ad gl. 510 **719** ὑποπίσαι H: accent. Schm. tacite | cf. post Alb. gl. 324. π 2350 **720** ὑποπλακῶ H: Alb. (accent. iam Mus.) | πλακεί H, πλάκει Mus.: Schm. = Schol. | Alb. cft. gl. π 2445 **723** ὑποπρραλίδων H: A | Hansen cft. gl. π 3210 **724** ὑποπτερος H: (ε) Mus. (accent. Ald.) **725** errorem, correctum sed non deletum, del. Mus.; interpunct. post ὑποπτέρου add. Alb. **727** vgBr habent explicationem ἐχθρος ἐν ὑπονοια; ὕ. ἐ. < ... > Schm., ad Aesch. Ag. 1637 referens

- 728 ὑπόπτως· ἐχθροειδῶς
 729 *ὑπόπτωσις· κατάπτωσις Br²¹⁷
 730 ὑπόπτωτον· ὑποπίπτον
 731 ὑπόρ(ε)ια· τὰ ὑπὸ τὰ ὄρη D
 732 ὑπορίνους· τοὺς ὑπὸ ῥινὶ φθεγγομένους
 733 ὑπορηθεῖσα· ὑποχρισθεῖσα
 734 ὑπὸ ῥιπῆς· ὑπὸ τῆς ὀρμῆς (T 358. θ 192 . .) Hom.
 735 *ὑπορ[ρ]όφιοι· ὑπόστεγοι (I 640) A^{161.1831} Hom.
 736 *ὑπορράπτεις λόγους· συντιθεῖς (Eur. Alc. 537) A¹⁰²
 737 ὑποσακίζειν· ὑπηθεῖν τῷ σάκκῳ· καὶ τὸ προ[σ]κόπτειν D
 738 *ὑποσκελίσει· ἀπατήσει g⁵⁶A¹⁴⁹Br¹³⁹, χλευάσει vg⁵⁶Br¹³⁹
 739 ὑπόσκοπον χέρα· Αἰσχύλος (fr. 339 R.). ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες, D
 οὕτω κελεύει σχηματῖσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πάνας ποιοῦσι.
 σχῆμα δέ ἐστιν ὀρηχστικὸν ὁ σκοπός (Eurpol. fr. 482 K.–A.)
 740 ὑπὸ σκῆπτρω· ὑπὸ τῆ βασιλείᾳ (Z 159 . .) Hom.
 741 ὑποσμος· ὀσφραϊνόμενος (Soph. fr. 314, 97 R.) D
 742 *ὑποσμήχει· θλίβει, ἀνιᾶ, καταπονεῖ vg²A⁶⁸Br⁸⁸, ἐκ μεταφορᾶς
 τῶν τραυμάτων (Greg. Nyss. in inscr. Psalm. 2, 6 [5, 89, 10]) A⁶⁸
 743 *ὑποσμήχεται· ὑποκαίεται (vg²Br⁸⁸)
 744 ὑποσμήχουσα· ἔνδον ἐρεθίζουσα (Ephr. Syr. de record. mort. 3,
 115 F Assem.)
 745 *ὑπόσπονδος· σπονδὰς αἰτήσας A⁸¹
 746 ὑποσ(σ)είουσι· κάτωθεν ἔλκουσιν (ι 385) Ap. S.
 747 *ὑπόστα· ὑπόμενε vg⁶⁵A¹⁶⁷Br¹⁴⁷
 748 *ὑποστάθμη· τρυγία (A¹¹⁷), τρύξ (Plat. Phaed. 109 c) vg¹A⁶⁷Br⁸⁰
 749 ὑποσταίη· ὑπόσχοιτο (I 445) Hom.
 750 ὑπόστασις· πρόσωπον

731 cf. Su υ 571 (Δ) 734 cf. Scholl. 735 cf. Schol. 737 cf. Ael. Dion. υ 13 738 Zonar. 1785 739 fin. Ph 524, 11 740 cf. Schol. 743 cf. Zonar. 1784 (= K) 744 Σ υ 157 746 Ap. S. 160, 32 748 Su υ 582; cf. Σ υ 159; Phryn. ecl. 49 749 = Schol. (EM 783, 43)

730 ὑποπίπτον accent. Schm., sed cf. West, Hom. II. 1, XXI 731 (ε) Alb., coll. gl. 797 734 ῥοπῆς H: Mus., cf. gl. ρ 354 | v. etiam gl. 393 735 ὑπορῥόφιοι H: A; h. e. ὑπωρ- (Schm.), cf. gl. 798 736 ὑπορράπτεις· λόγους (sine interpunct. insequ.) H: Mus., cf. ὑ. λογους; [sic] A; Eur. ὑ. λόγον habet | συντιθεῖς H, συντιθεῖς A: accent. Hansen; συντίθης Mus. 737 ὑποθεῖν H: Mus. | [σ] Heins. Vales. Salm. in HA 246, coll. gl. 506 (ubi v. adn.), test. 738 ὑποσκελίσει H: K 739 ὑποσκεπόνχερα H: Mus. contra ord. (Radt ad Aesch. [cf. etiam Kl. Schr. 357] imper. in le. vult et ci. ὑπερσθέθου χέρα, sed -σχοπ- magis requiritur et imper. extra citationem fuisse verisimile est | αἰσχῦλος) H: accent. Mus. | Pears. 675 cft. gl. σ 1218; v. Borthwick Cl. Qu. n. s. 18, 1968, 49 742 ὑποσμήγει H: K | καυμάτων Kust.; ἐκ μ. τῶν τρ. ad gl. 781 (Cyr. A⁷⁶) pertinere putat Drachmann 744 ὑποσμηγοῦσα H: accent. Mus. | ἔνδον] ἐνδι- Σ; ἔνδον ex auctore acceptum esse censet Schm., cum et Ephr. et alii patres ἔνδον ὑποσμήχουσα iungant 746 (σ) ordo et Jens. Luc. 234

- Ap. S. 751 ὑποσταχύοιτο· ὑπαύξοιτο ἀπὸ τοῦ στάχυος (v 212)
 752 *ὑποστειλόμενος· ὑποκρουψάμενος Br⁹⁹[vg²²A⁸²Σ]. φοβηθεῖς (Plat. ap. 24 a. Dem. 4, 51) g²²Σ
 753 *ὑποστέλλεσθαι· ἀναδύεσθαι A⁷²(vg¹⁰Σ). δολιεύεσθαι. ὑποκρίνεσθαι (vg¹⁰A⁷³Σ)
 754 ὑποστέλλεται· φοβεῖται. καὶ τὰ ὅμοια
 755 ὑπόστειρον· ὑπογάστριον
 LXX 756 *ὑπόστημα· πλήθος (2. Regn. 23, 14) vg⁵³A¹⁴⁵Br¹³⁶Σ
 757 ὑποστήσαι· ὅταν τις ἐγκάθετον στήση ἐπὶ τῷ ὀνήσασθαί τι
 LXX 758 ὑποστήσεται· ὑπομενεῖ (Psalm. 129, 3)
 Hom. 759 ὑποστήτω· ὑποταγήτω, εἰξάτω, παραχωρησάτω (I 160)
 N.T. 760 *ὑποστολή· δειλία, ἄφυγη (Ep. Hebr. 10, 39) (vg⁴⁶A¹³¹Br¹²²Σ)
 Hom. 761 †ὑποστρέσαι†· ἀποφυγεῖν διὰ δέος (H 217)
 762 ὑπόστροφον· ἀφιγμένον, ὑποστρέφοντα
 763 *ὑπόστρωμα· περιστρωμα A¹³³
 Hom. 764 ὑπόσχε[τ]ο· ὑπόσχου, ἐπαγγέλλου (A 514)
 765 *ὑποσχεῖν· ὑποβαλεῖν A⁹⁴Σ[g³⁴Br¹¹¹], δοῦναι
 766 *ὑποσχέσεις· ἐπαγγελία A⁹⁵(Br²⁰⁹)
 Hom. 767 *ὑπόσχομαι· ὑποβάλωμαι (A⁸⁵Σ), ἐπαγγέλλωμαι (X 114)
 Hom. 768 ὑποσχών· τὰ αὐτά (E 269)
 768b *ὑποτάβλων· ὑπεξουσίαν A¹²⁸
 D 769 ὑποτέτροφεν· ὑπέτρεφεν (Nic. al. 589)
 D 770 ὑποτίθεται· συμβουλεύει
 771 *ὑποτιμήσεως· προφάσεως A¹¹⁶
 LXX 772 *ὑποτίθια· θηλάζοντα vg⁵⁷A¹⁵¹Br¹⁴⁰, γαλουχούμενα [vg⁵⁷A¹⁵¹Br¹⁴⁰] παιδία (Hos. 14, 1) A¹⁵¹
 773 *ὑποτονθορῶζει· γογγύζει [vg⁴⁵A¹²⁷Br²⁵⁸]

751 Ap. S. 159, 27 (cum Apion. fr. 144 N.); cf. Schol.; Schol. Ap. Rh. 1, 972a 752 = Σ v 160 753 Σ v 161 754 cf. Cyr. vg⁶³A¹⁵⁹Br¹⁴⁶ ὑ· ὑποπτήσσει, ὑποσιωπᾶ 756 = Σ v 162 759 Schol. (EM 783, 52); Ap. S. 160, 24; Su v 594 760 Σ v 163 761 Schol. 763 Moer. 211, 8 [v 2 H.] 764 Schol.; cf. EM 783, 47 765 Σ v 166; Schol. F Thuc. 7, 21, 3 767 Σ v 167 768 Schol. 770 EM 782, 27 772 gl. Proph.

751 τοῦ] τῆς H: Mus. 752 ὑποκρουψάμενος H = vBr; ἀπο- gA (eadem v. l. intra Σ) 753 ὑποστέλεισθαι H = A: Schm., cf. vg; possis etiam ὑποστελεῖσθε (et -εσθε ter in expl.) ad Iob 13, 8 (quem locum cft. Ernesti Gl. sacr. 274) 755 ὅ om. rubr. in initio versus, add. Mus. 760 φυγή] φρίκη possis, cf. Cyr. in xii proph. 1, 393, 21 τὴν ὑποστολήν, ἧτοι τὴν εἰς τοῦτο δειλίαν, ἦν καὶ τῷ τῆς φρίκης ὀνόματι καταδηλοῖ 761 h. e. ὑποτρέσαι (Mus.) | ὑποφυγεῖν Schol. 764 [τ] Mus., cf. Hansen ad gl. π 807 765 ὑπολαβεῖν H = (g απο-)A Σ Schol.: (Br ἀπο-) Arcer. Kust., cf. gl. 767 767 ὑπόσχομαι H: Mus., cf. A Σ | ὑποβάλλωμαι H: Mus., cf. A Σ | ἐπαγγέλλωμαι H: Mus.; ft. ἐπαγγείλωμαι, nisi hoc verbum additum est postquam le. corruptum erat 768b gl. totam del. Mus. 769 ὑπέτρεφεν] ὑπέτροφεν H: Alb. 770 Alb. cft. gl. 634. 636. 638 772 γαλακτοτροφούμενα K 773 ὑπογογγύζει K

- 774 *ὑποτοπάσαι· ὑπολαβεῖν (g⁸), ὑπονοεῖν (vg⁸A⁷⁰Br⁸⁹)
- 775 *ὑποτοπήσομεν· ὑπονοήσομεν (Cyr. in Ioh. 1, 377, 19) (A⁸⁷)
- 776 *ὑποτρέχοντες· ὑπεισερχόμενοι, σπεύδοντες A¹⁷¹
- 777 *ὑπότριμμα· ἐκ φοίνικος καὶ μέλιτος καὶ κυμίνου καὶ ἄλλων τινῶν ἄρτυμάτων ἔργον (Ar. Eccl. 292) vg³⁷A¹¹⁵Br¹¹⁵Σ
- 778 ὑποτρύζει· ὑποβάλλει. ὑποψιθυρίζει. γογγύζει
- 779 *ὑπότροπον· ὑποστρέφο(ν)τα g^{post υπ12}, ἐπανελθόντα ἐκ δευτέρου Ap.S. (Z 501 . .)
- 780 *ὑπότροπος· ἐξ ὑποστροφῆς (Z 367 . .) A¹¹³Σ Hom.
- 781 *ὑπουλος· ὑποπτος A⁷⁶, δόλιος vg¹⁷A⁷⁶Br⁹⁷Σ, ὑποκριτής (Cratin. fr. 498 K.–A.?) A⁷⁶, ὀλέθριος, ἀσυμφανής. ὑπο(ν)λα δὲ λέγεται τὰ μὴ φανερά τῷ ὀφθαλμῷ ἔλκη (Hippocr. medic. 11 [9, 216, 14 L. = CMG 1, 1, 23, 30]) K+D
- 782 *ὑπουργεῖ· ὑπηρετεῖ (Soph. Phil. 53?) vg¹⁸A⁷⁷Br⁹⁴
- 783 *ὑπουρα· ὑπὸ τὰ ὄρη (vg²⁰A⁷⁹Br⁹⁶Σ)
- 784 ὑποφαίνει· φανεροῖ, δεικνύει
- 785 *ὑποφάσεις· εἰς θεωρίας (Ezech. 41, 16) A¹⁵³ LXX
- 786 *ὑποφέρει· ὑπομένει (Prov. 6, 33 . ., 1. Ep. Petr. 2, 19) A¹⁵⁷ LXX N.T.
- 787 ὑποφέρονται· ὑποβάλλονται
- 788 *ὑποφῆται· μάντις, ἱεροφῆται vg³⁵Br¹⁶⁹Σ, ἱερεῖς vg³⁵A⁹⁹Br¹⁶⁹Σ, διερχομένηται, ἱεροφῆται (Π 235) g³⁵Σ Hom.
- 789 ὑποφήτορες· ὑποτεταγμένοι (Ap. Rh. 1, 22) D
- 790 ὑποφθάς· προφθάσας (H 144) Hom.
- 791 ὑποφθαμένη· προφθάσας (ο 171) Hom.
- 792 *ὑπόφορος· ὑπὸ τέλους A¹⁴¹Σ(vg⁴⁰Br¹¹⁷), ὑπὸ κίνσον g⁴⁰A¹⁴¹Br¹¹⁷Σ, ὑπεύθυνος g⁴⁰A¹²⁰Br¹¹⁷Σ
- 793 ὑποφωνῆσαι· ὑποδειξαι
- 794 Ἐποχαλκίς· ἢ ὑπὸ Ὀμήρου (B 537 . .) Χαλκίς διὰ τὸ κεῖσθαι ὑπὸ τι ὄρος

774 cf. EM 784, 6 775 cf. Σ υ 173 777 Σ υ 174 779 Ap. S. 159, 35 780 = Σ υ 175 = Schol. 781 cf. Σ υ 178 783 Σ υ 179 787 Σ υ 180 788 Σ υ 181; cf. Schol.; Poll. 1, 14 790 = Schol. (EM 792, 28); cf. Σ υ 182; Ap. S. 160, 7 792 Σ υ 183

777 φοινίκων K Σ | κυμίνων ABr 778 ὑποβάλλει H: Mus.; ὑπολαβεῖ Ruhnk., sed v. LSJ s.v. ὑποβάλλω III | nov. gl. ὑποψιθυρίζει H: contin. Alb. | Alb. cft. gl. τ 1553 779 ὑποτρόπον H: accent. Alb. tacite | ὑποστροφότα H (ὑπεστρ- Mus.): g | β' H: expl. Mus. 780 ἐξαποστροφῆς H, cf. A Σ: Kuhn. Pollux 1706, p. 107 not. 65 = Schol. 781 ὑπόλα H: Mus. | τῶν ὀφθαλμῶν H: HSt. 782 Alb. cft. gl. π 3919 783 ὑπουρα] spatium unius litterae et πούρα H (ὑ a rubr. omissam add. et accent. Mus.), ὑπουρῆαι A, ὑπ' οὔρει vgBrΣ; an h.e. ὑπόρῆαι (v. gl. 797)? | τα ὑπο τα ὄρη A; τῷ ὄρει vgBr 785 ὑποφάσεις H: A (ci. Toup 4, 16) 789 v.l.: gl. 263 792 ὑποτελής vgBr | κίνσον H, cf. gll. κ 2520 (ubi legend. κίνσος). 2742 et Σ(APhEM)] κῆνσον K et Σ(BSu) 794 ὑποχαλκίς H: Mus. | Homerī Chalcis est in Euboea (cf. Schol. et gl. χ 94); non igitur ad rem St. Byz. 651, 13 ὕ· πόλις Αἰτωλίας, quem citat Schm.

- LXX+Hom. **795** *ὑπόπια· τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα [vg¹A⁴Br¹⁵⁰Σ]. Ἰὰπὸ μέρους·] δὲ ὄλην ἴτην ὄψιν g¹Σ δηλοῖ (M 463). καὶ ἴτὰ πελιώματα (Prov. 20, 30) [vg¹Br¹⁵⁰Σ]
- D **796** ὑπώπις· ἡ θαψία
- Hom. **797** ὑπώρ(ε)ῖα· τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους (Y 218)
- D **798** ὑπωρόφιον· ὑπόστεγον (Ap. Rh. 3, 293 . .)
- 799** ἴπῳς· ἀρτίως
- Hom. **800** ἴρῳεῖ· φοβεῖται (Λ 554)
- D **801** ὑράξ· μίγδην, ἀναμίξ
- D **802** ὑρειγαλέον· διερωγός
- Hom. **803** Ὑρία· πόλις Βοιωτίας (B 496)
- 804** ὑριατόμος· ὁ τὰ κηρία τέμνων τῶν μελισσῶν
- D **805** ὕριγγα· πτύον. Σαλαμίνοι
- D **806** ὑρίσιδα· σπυρίδιον, σπυρίς
- D **807** ὑρισ[σ]ός· φορμός (Ar. fr. 581, 5 K.–A.)
- Hom. **808** Ὑρμίνη· πόλις (B 616)
- D **809** ὕρον· σμήνος. Κρητες. ἴησυχον·
- D **810** Ὑρράδιος· ἀπὸ τινος τῶν προγόνων, ἄδοξος, ἢ εἰκαῖος. Ὑρρα παιδίον (Callim. ep. 1, 2)
- 811** ὕρραχα· περίσχη
- 812** ὑρῳφθαῖ· φληναφᾶν

795 Σ v 190; gl. Prov.; cf. Schol. **796** cf. Diosc. mat. med. 4, 153 **797** Schol.; Ap. S. 160, 16 **798** = EM 784, 51; cf. Σ v 156 **800** Schol. **801** Theogn. can. 130 (p. 23, 22 C.) **802** Theogn. can. 130 (p. 23, 20. 23 C.)? **805** Theogn. can. 130 (p. 23, 20 C.) (ἴρ(ε)ῖα Schm. Qu. Hes. p. C) **806** Theogn. can. 130 (p. 23, 23 C.) (Zonar. 1787); Ph 634, 4 **807** cf. Theogn. can. 130 (p. 23, 20–1 C.); Phryn. praep. soph. 116, 4 **808** Theogn. can. 130 (p. 23, 21 C.); Strab. 8, 3, 9 p. 341, 19 C.; St. Byz. 652, 12 **809** Theogn. can. 130 (p. 23, 22 C.)? **810** Theogn. can. 130 (p. 23, 21 C.; προγονικόν cod. teste Schneider Bodl., ut ci. Lehrs); D. Thr. 26, 3 Uhl. cum Schol. p. 368, 13 Hilg.; Su v 663 (Δ)

797 ὑπώρ.α H, incertum utrum ι (Schow) an ε (Latte): Mus. **798** cf. gl. 735 **799** h. e. ὑγιῳς (Schm., coll. gl. α 7527; Π < ΓΙ) **800** h. e. τρεῖ (Ruhnk. ep. crit. 2, 19) **801** ὕρραξ Theogn. (forma Aeolica teste Lob. Paral. 77 not. 10) **802** ὑρειγάλεον H: accent. Mus. (qui ὕρωγ-); h. e. φρειγαλέον (Hansen; Boeotice pro φρηγ- [cf. gl. τ 1314] = ὀρωγ- [gl. ρ 555; B 417]; φ primus agnovit Valck. ep. ad Röver lxxvii). ap. Theogn., ubi cod. ὕρράπλεα· ὄρηγαλέα, Schm. Qu. Hes. p. C ci. ὑρειγαλέα, sed melius ὕραγαλέα, cf. gl. τ 1224 **804** Schm. cft. gl. 809 **805** ὕρρα Theogn. ὕριγγα Cyprice pro σύριγγα censet Schm. KZ 9, 1860, 367 (et sic Thumb 2, 162 [16a]); πτύον = 1/2 δίπτυον (gl. δ 1955), i. e. 1/4 medimnum, censet Bechtel 1, 453; sed quomodo σῦριγξ i. q. πτύον esse possit, explicari nequit **806** ὕρραδα Theogn., ὕρριδα Zonar. Schm. (post Voss.) censet lectionem H contaminationem esse lemmatum ὑρίδα et ὑρίς **807** ὑρίσος H, ὑρισσός Theogn.: Schm. **809** Bechtel 2, 793. R. A. Brown Evidence for Pre-Greek Speech on Crete 89 | ὕρους· σίμβλον Theogn. (ὕρον· σίμβλου Schm. Qu. Hes. p. C) | ἴησυχον· ἢ συχόν Schm.; ἢ σίμβλον Latte, coll. Theogn. **810** spatium unius litterae et ὕρράδιος H (pro spatio et ρράδιος): rubr. et Mus. | nov. gl. ὕρρα ut vid. H (agn. Hansen): contin. Mus. | nomen proprium agn. Sop. Palm.; spir. len. bis Schm. | Lob. (cit. ad gl. 801) cft. gl. σ 2786 **812** σ)υρραφθεῖν ci. Schm., coll. gl. σ 232

- 813 ὑρτακός· ὄστρεον
 814 ὑρτάνα· ἀπομάχυτρας
 815 ὑρτήρ· πλυνεύς
 816 ὕρχας· ἄμφωτον κεράμιον, καὶ βικῶδες τὸ εἶδος (Ar. fr. 435 K.–A.) D
 817 ὕρχη· ἐφ' ἧς τὰ φορτία φέρουσιν οἱ ναῦται
 818 *ὔς· χοῖρος vg¹A¹⁰Br¹⁵²Σ, ἢ Ἴσϋς (N 471) vg¹. καὶ ἰχθύς (Archestr. K+D SH fr. 153, 1)
 819 ὕς· ἄλειφα βοῦς· οἱ γὰρ Σκύθαι ἀλείμ<μ>ατι χρῶνται ὑ<εἰ>φ καὶ D
 μοσχ<ε>ίω στέατι
 820 ὕσας· βρέξας (Greg. Naz. c. 1, 1, 38, 3 [37, 522, 2 M.]) Greg.Naz.
 821 ὕσινον· βάμ<μ>α τι (Nic. ther. 511) D
 822 ὕσδοι· ὄζοι, κλάδοι (Sapph. fr. 2, 5 V.) D
 823 ὕσαι· βρέξαι (Hdt. 1, 87, 2 ..) D
 824 ἔῤῥσειμι· ἐκεῖ βαδίζω D
 825 ὕς ἐκώμασε· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιοῦντων Prov.
 826 *ὔσθλος· σαλός, Ἰφλύαρος [g^{v01}A^{v06}]
 827 ὕσκλοι· ἀγκύλαι, βρόχοι, οὓς ἡμεῖς ὕσκλους τῶν ὑποδημάτων
 καὶ τὰς λέγνας τῶν ἱματίων
 828 ὕσκυθά· ὑὸς ἀφόδευμα
 829 ὕσκίνιοι· ὕσκάσιοι
 830 ὕσμηθες· οὐσίαι
 831 *ὔσμίνας· μάχας (B 40 ..) A¹¹ Hom.
 832 *ὔσμήνη· μάχη g⁹Br¹⁸⁹. παρόταξις. ταραχή. σύνοδος (Δ 462 ..) Hom.

816 cf. Ph 634, 3; Su υ 669 (le. tantum); Poll. 6, 14; Schol. Ar. Vesp. 676a 817 cf. Theogn. can. 130 (p. 23, 24 C.) (ὕρχαι Schm. l. I. ad gl. 805) 818 Σ υ 194; Hdn. epim. 141 Boiss.; ad 'piscis' cf. Athen. 7, 302d 819 Theogn. can. 132 (p. 24, 5 C.) 820 = Σ υ 195 821 cf. Su υ 691 822 Theogn. can. 132 (p. 24, 7 C.) (ὕσδοι· ὄζοι Schm. l. I. ad gl. 805, p. CI); Plan. in Hermog. 2, 4 (5, 534, 4 W.) (cft. Neri Eikasm. 12, 2001, 17 n. 28) 825 = Prov. Bodl. 919; Diogen. 8, 60 (Su κ 2258); Theogn. can. 132 (p. 24, 6 C.) 827 Theogn. can. 132 (p. 24, 7 C.) (ἀγκύλαι Schm. l. I. ad gl. 805, p. CI); cf. Phryn. praep. soph. 25, 21; Poll. 7, 80 831 Schol. 832 Hdn. epim. 141 Boiss.; Theogn. can. 132 (p. 24, 7 C.); Σ υ 196

814 ὑρχάνη Lob. Prol. 175 not. 3 | πῶμα χύτρας Mus.; ἀπομάκτρας Schm. 816 υρχας H (accent. et spir. legi non possunt); ὕρχας Ald., spir. len. Voss. | ἄμφωτῶν κεραμίων H: Ald. | τὸ] τὶ H: Heins. 817 ὕρχή H: spir. len. et accent. Voss., cf. Ep. Hom. υ 42 Dyck 818 spatium unius litterae et ὕς H (pro spatio et ζ): rubr. et Mus. | Hansen cft. gl. σ 2797 819 ἀλείφα H: accent. Mus. (qui etiam ρ add. ut fiat ἄλειφαρ, cf. West ad Hes. th. 553) | βοῦς] ὑός Voss. ὑός καὶ βοός Heins. | σκύθαι H: accent. Schm. | <μ> Mus. | ὕω H: Mus. | <ε> Mus. 821 ὕσινὸν H: accent. Schm. | <μ> Mus. 822 ὕοδοι H: ordo et Guyet 823 ὕσε poscit ordo 824 le. videtur esse ὕς (vel ὕς vel ὕς) εἶμι (Pears. 676), quamquam ὕς alibi Dorice pro οἶ, non ἐκεῖ(σε). alii aliter 825 ὕς in initio versus H per errorem (pro spatio et ζ): rubr. et Mus. | ἐκώμασα H (errat Schm.): Mus. = testt. 826 h. e. ὕθλος (G., cf. K [ὑθλοῖ A ὕθλους vg]) 827 ὕσκλους H: accent. Mus. | λέγνας H: Salm.; cf. gl. ω 84 | cf. Chantr. Dict. 829 ὕσανον· σύσκηνοι ci. Schm.; melius ὕσκάσιοι συσκήσιοι 830 ὕσμηθες ci. Schm., cf. Schwyzer Gr. 1, 510 (2) 831 ὕσμήνας H: A 832 ὕσμήνη H = g: Br

- 833 ὕσόν· τὸ ὄσον. [βοὸς σὺν ἀρότρῳ συνανα(σ)τροφή]
- 834 *ὕσπληξ· βαλβίς A¹². μύωψ, ὁ πλήσσω τὸς βόας vg³A¹³Br¹⁵⁵Σ
καὶ παγίς λύκων
- 835 ὕσπληγα· τὸ ῥόπτρον τῆς σφραγίδος
- K+D 836 *ὕσπληξ· ἄφεις, ἄφετηρία. πάγη [A¹²Br¹⁸⁸Σ]. πάσσαλος, καὶ ὁ
κεράτινος κρικός
- 837 ὕσπολεῖν· συβωτεῖν
- D 838 ὕσσακος· ὕστακός
- D 839 ὕσταξ· πάσσαλος κεράτινος
- D 840 Ὑσέλιον· τὸ νῦν Ἄραχναῖον ὄρος ἐν Ἄργει καλούμενον
- LXX N.T. 841 ὕσ(σ)ωπος· βοτάνη σμήχουσα (Lev. 14, 4 .. Ev. Ioh. 19, 29)
A¹⁴Br¹⁵⁶(g⁶)
- D 842 ὕστάδα· ἡ δασεῖα ἄμπελος
- 843 ὕστακητεῖ· φενακίζει
- 844 ὕσταλωπιᾶ· νυστάζει
- D 845 ὕστάς· π[λ]αστάς ἀμπέλων
- Hom. 846 ὕστατα· ἔσχατα (A 232 ..)
- Hom. 847 *ὕστατον· ἔσχατον (vg⁴Br¹⁵⁷Σ), τελευταῖον (E 703) (vg⁴A¹⁶Br¹⁵⁷Σ)
- D 848 ὕστερα· μήτρα
- LXX 849 *ὕστεροβουλία· μετάνοια g⁸(v⁷A¹⁸Br¹⁵⁸), μετάμελος [v⁷g⁸Br¹⁵⁸], ἡ
ἔσχατη βουλή (Prov. 31, 3)
- D 850 ὕστερον· ἦσσον, ἦττον, ἔσχατον (Soph. Ant. 746)
- 851 *ὕστερόπους· ὕστερον ἐρχόμενος (Ar. Lys. 326) A¹⁷

834 Σ v 197 836 cf. Σ v 197; Poll. 3, 147; Scholl. Ar. Lys. 1000 b. Luc. 43, 29. Theocr. 8, 58 a | πάσσαλος ... κρικός] cf. Theogn. can. 132 (p. 24, 7–8 C.); Schol. Plat. Phaedr. (100) 254e 838–9 cf. Ph 634, 7 (EM 785, 7); Theogn. can. 132 (p. 24, 9 C.) 840 Theogn. can. 132 (p. 24, 9 C.); Su v 687; Paus. perieg. 2, 25, 10 844 cf. Paus. v 3 (ubi Erbse perperam dicit ‘He. s. νυκταλωπιᾶν’) 847 Σ v 198 (= vgBr. Schol. ι 444); EM 785, 10 848 EM 785, 23 851 Schol. Ar.

833 ο) ὕσον· τὸ ο(ῖ)σον Schm. (οὔσον Alex. Aet. fr. 3, 21 Pow. οὔσα Lycophr. 20. gl. o 1871. coniect. in Antim. fr. 57, 2 W. = 68, 2 M.; οἶσον gl. o 402. Orion. 123, 14 [Philox. fr. 573*]) | cett. aliena, sed quo attineant incertum (nec βουλυτόν [Schm.] nec βου-στροφηδόν [Sop.] placet) 834 ὕσπληξ H: accent. Mus. | cf. gl. 836 835 ὕσπληγα H: accent. Mus. (qui etiam -γγ- sine causa) | τῆς παγίδος Salm.; Toup. 3, 337 cft. Theocr. 8, 58 cum Schol. 836 ὕσπληξ Mus. sine causa | ἄφειστίριον H: A | πάγη] τῆ γῆ H: A | κρικός H: accent. Mus. 837 spatium unius litterae et ὕσπολεῖν H (pro spatio et σπολεῖν): rubr. 839 contin. H: nov. gl. Schm. 840 Ὑσέλειον Theogn.; Ὑστέλειον Su; ἡσάπυς ἐλάτων ἦ Paus. cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 36 841 ὕσωπος H: K | τοτάνη H: K | cf. J. André, Notes de lex. botan. gr. (1958) 167; ft. vox Semitica (cf. Hebr. ’ozob, H. Lewy Die semit. Fremdw. in Griech. 1895, 38) 842 ὕστάς Mus. (Alb. cft. gl. 845); σ)υστάς Lob. Paral. 79, ft. melius ξ), cf. gl. ξ 193 et Kassel–Austin ad Ar. fr. 749, nisi forma Cypria (LSJ) 844 h. e. ν)υκταλωπιᾶ (L. Dind. 5, 1589b) 845 ὕστάς] v. ad gl. 842 | [λ] Perg. cf. gl. π 1083 847 ἔσχατιον H: Biel., coll. K (ἔσχατιος verb. poeticum quod in explicatione Hesychiana displicet) 849 μεταμέλεια(v) vgBr

- 852 ὑστερόποτμος· ὦ ζῶντι ὁ τάφος ὠ(ς) τεθνηκότι γέγονεν. ἄλλοι D
τὸν δεύτερον γάμον
- 853 ὑστιακός· ποτήριον ποιόν. Ἰταλιῶται (Rhinth. fr. 3, 1 K.–A.) D
- 854 ὑστρία· κωλεός
- 855 ὑστριξ· ζῶν ὄστρακόδερον, ἐνάλιον, βρώ(σι)μον
- 856 ὑστριχίς· μάστιξ πεπλεγμένη ἐξ ὑείων τριχῶν (Ar. Pac. 746) D
- 857 *ὑστρος· γαστήρ [A¹⁵]
- 858 ὕς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται· παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς εἰς ὄλεθ- Prov.
ρον ἐμβαλλόντων (Dinoloch. fr. 14 K.–A.)
- 859 ὑσωπὶς· ἢ σάμψυχος D
- 860 ὑθόν· τὸ πυρίεφθον D
- 861 ὕφα(ι)μον· αἱματῶδες (Men. Epitr. 580 = 900. Greg. Naz. c. 1, 2, D/Greg.Naz.
25, 94 [37, 820, 3 M.]
- 862 *ὑφαίνει· κατασκευάζει (ο 517) (g¹vg^{υφ^ε10}) Hom.
- 863 ῥύφαιραϝ· τὸ ἐπιφυόμενον ταῖς πεύκαις καὶ ἐλάταις D
- 864 ὑφαίρεισις· μείωσις, στέρησις
- 865 ῥύφαωρή· μεγαληγόρωϝ
- 866 ῥύφαῖϝ· ἢ ὦα, λῶμα. φυλακή
- 867 ὑφαιρέτρια· μαῖα
- 868 *ὑφάλοις· τοῖς ὑποκάτω τῆς θαλάσσης vg²Br²⁵⁴[A⁴]
- 869 ὕφαλος φάτις· ἢ κρυφ(ι)α Prov.
- 870 ὑφαιρῶ· μειῶ

852 Plut. qu. Rom. 264e–265a 855 Hdt. 4, 192, 2 856 Schol. Ar. (Su υ 693); Σ''' (Ph 634, 13. EM 785, 25); Poll. 2, 24; Theogn. can. 132 (p. 24, 9 C.); Eust. ad Dion. perieget. 121 858 Prov. Bodl. 918. 920 [= App. Prov. 5, 9] (ὑς ὑπὲρ ὄπλον); Paus. υ 16 (Σ'' [Ph 634, 15. Su υ 694]) 859 Schol. Nic. ther. 872a 860 Theogn. can. 103 (p. 18, 17 C.). 133 (p. 24, 15 C.)? 862 Schol. (P. Ant.) Callim. h. Ap. 57; Schol. I 93; EM 785, 32; Su υ 704 869 Prov. Bodl. 921; Σ'' (Ph 634, 22. Su υ 697)

852 ὑστεροπότμος H: accent. Mus. | ὦς] ὦ H: Schm.; οὐ Mus. | δέντερον H (leg. Latte): Ald. | δευτερόγαμον L. Dind. 2, 1021 d | Sop. cft. gl. δ 746 855 βρώμον (accent. incert.) H: Mus. | confusionem lexicographi expl. Palm.: cum ὑστριχα i. q. ἐχῖνον χειρσαῖον esse legisset (cf. Su υ 692 [?Δ]), etiam i. q. ἐχῖνον θαλάττιον esse opinatus est 858 ὕς· ὑπὸ ῥόπαλον. H: interpunct. del. Schr. (post ὕς) et Ald. (post ῥόπαλον) | ἐμβαλλόντων H (errat Schow) 859 ὕσωπος ci. Alb. contra ordinem (σ/σσ frequens variatio, -ις alibi non reperitur; v. LSJ s. v. ὕσωπος) 860 ὑθόν] formam dialecticam [Boeoticam?] pro ὑστόν (Lat. ustum) esse censet Curtius Curt. Stud. 4, 1871, 202, coll. gl. β 1350; cf. etiam Schwyzer Gr. 1, 216 | πυρίεφθον H: Pears. 677 861 (ι) Mus. 863 h. e. ὕφραο (Mus.; Theophr. c. pl. 2, 17, 1. [Ἀρκάδες, cf. Bechtel 1, 395]) | ἐλάτταις H: Mus. 865 v. l. gl. 920 (Hansen) 866 ὕφή Mus.; notand. tamen plur. ὑφαί saepius reperiri, ὕφαῖς Eur. IT 814, Greg. Naz. c. 1, 2, 10, 263 [37, 699, 4 M.] | σῶμα H: Guyet | φυλακή ineptum videtur, ft. correctio est lemmatis, ipsa postea corrupta 868 ὑφάλοις] haec forma plerumque fem. cum πέτρας (sic A), masc. cum τόποις Heliod. Aeth. 5, 17, 5, cum ἔρμασι Dion. Hal. ant. Rom. 1, 52, 3. al., nomen Basil. spir. sanct. 30, 77. Ioh. Chrys. ad Theodor. laps. 2, 5 (47, 315, 4 M.) 869 ὕφαλοσφατις H: Heins. | κρυφ^α H: Σ''

- LXX **871** ὕφασμα· ἰστός τις (Exod. 28, 8 ..)
872 †ύφάυχην· μεγαλύχην†
873 *ὕφειεις· ὑπενδούς vg^{7g^{uφω3}}
874 ὑφ[ε]ίενται· παρομολογοῦσιν
875 *ὕφευμένος· ἐνδεδομένος Σ(vg^{uφ6}), κεχάλασμένος (Br²⁰²), ἡλαττωμένος
- D **876** ὑφάψαι· ἐμπροῆσαι. [ὑφᾶται.] ᾽Αμερίας
- Eur. **877** ὑφεῖτο· ὑπεβάλλετο (Eur. Phoen. 31)
878 ὕφεκτον· ὁ λέβης
879 *ὕφέλκεται· προτρέπεται Br²¹⁸
880 ὑφέν· ἄμα, ὁμοῦ. καὶ πάθος προσφιδῶν
- Hom. **881** *ὕφέντες· χαλάσαντες vg^{7A}Br¹⁶². ὑφελόντες (A 434)
- LXX **882** *ὕφείλατο· ἐπῆρεν, ἐκούφισεν (Iob 21, 18 ..) vg^{uφ13A}Br¹⁶¹
883 *ὕφεξαίρειν· ὑφαίρειν vg^{2A}Br²¹⁹], ἐπαίρειν (Ephr. Syr. de abst. ab omni consuet. 3, 68A Assem. -εῖν) A¹³
884 *ὕφεξαιρομένου· ἐπαιρομένου A¹⁷
885 *ὕφέξει· παραστήσει Br²²³
886 *ὕφέξελε· ἔπαρον vg^{5A}Br²⁵⁹
- Eur. **887** ὑφέξω· δώσω (Eur. Hec. 1253 ..)
888 *ὕφείσει· ὑποκαταβάσει vg⁹(Br¹⁶³)
889 *ὕφεις· ὑπένδοσις A²⁰[g⁸Br¹⁶³], ταπεινώσις (vg^{1A}Br¹²), ἐλάττωσις g⁸Σ, χάλασις (Cyr. Glaph. in Pent. 69, 629A M.)
890 ὑφισμούς· συμποδισμούς
891 *ὕφεστάναι· εἶναι, ὑπάρχειν vg^{3A}Br¹⁵⁹
892 ὑφιστώς· ὄχετός
893 *ὕφιστώς· ἐνυπόστατος Σ(vg^{4A}Br¹⁶⁰), ὑποκείμενος (vg^{4A}Br¹⁶⁰)

873 = Zonar. 1790 875 Σ v 202 876 Poll. 9, 155 877 Schol. Eur. 880 Zonar. 1789; Suppl. artis Dionysianae p. 106, 4. 107, 5 Uhl. (ὕφέν est unum trium παθῶν, quae unam classem τῶν προσφιδῶν constituunt) 881 Schol. 883 Zonar. 1790 886 = E. Gud. 546, 37 889 Σ v 203 893 Σ v 204

872 v. l. gl. 922 | utrum H hic ὑφαύχην an ὑφαύλην praebeat, incertum (hoc Latte) 873 'ordo poscit ὑφειεις, h. e. ὑφεις' Schm., qui malit ὑφεισ(α): ὑπενδοῦσ(α) ad Eur. Med. 24 c. Schol. 874 [ε] Mus. | παρ-] α corr. Mus.; id quod H scripsit (litteram minutam) legi nequit 875 ἐνδεδομένος H = K (-ως v)] ἐνδιδομένος Σ | ἐλαττωμένος H: Mus. | Hansen cft. gl. 899 | v. l.: gl. 905 876 le. ὑφαίνει H: Faehsius | ὑφᾶται] h. e. ὑφάψαι = correctio lemmatis (Cunningham post Schm., qui ἀφαῦαι ci., vix recte) | ᾽Αμερίας] v. Hansen ad gl. π 2141; Degani Mac. Gl. no. 145 878 'Non liquet' Schm. 879 an h. e. ἐφέλκεται? (Thes. 8, 533 c; π 294 . .; notand. etiam ἐφέλκ., προτρ. in expl. lemmatis ἐνάγει, Cyr. vg^{8A}Br⁵⁹ = Σ ε 365) 882 de forma ὑφείλατο (ὑφείλετο Br) v. Hansen ad gl. π 3403 | ἐκούφισεν H = v: gA 883 sic scr. et accent. H = K; ὑπ- ὑφ- et -αίρειν -αιρειν adeo hic et alibi confunduntur ut haud tuto ad normam corrigas | ἐπαίρειν H = A, Zonar.] ἐξείρειν Toll., sed cf. gl. 884. 886 884 ὑφεξαίρουμένου A; cf. ad gl. 883 886 ὑφέξελαι H: K 888 ὑφέξει H: ordo et K 893 ὑφιστός H = vA: gBr Σ (expl. -ov, -ov K)

- 894 ὑφεπτόν· ὑπομονητόν D
 895 *ὑφήγησις· ἐξήγησις A²
 896 ὑφήμενος· καθήμενος, ταπεινός (Greg. Naz. c. 2, 2, 5, 244 [37, Greg.Naz. 1539, 6 M.])
 897 ὑφήναι· κατασκευάσαι (Ar. Lys. 586) D
 898 ὑφηνίοχος· ἡνίοχος (Z 19) Hom.
 899 *ὑφιεμένον· ἐνδιδόμενον A¹³, τεταπεινωμένον
 900 *ὑφιζάνει· ἐλαττοῦται Br²²⁹Σ, ὑποκάθεται Br²²⁹(vg⁵)[Σ], ὑφίεται
 901 *ὑφιζάνοντι· ὑποκαθημένῳ (Cyr. Glaph. in Pent. 69, 545B M.)
 vg¹¹A¹⁶
 902 *ὑφίησιν· ὑποχαλαῖ[ν] vg¹⁰A¹² Br²⁶⁰, ἐλαττοῖ[ν], μειοῖ[ν] vg¹⁰A¹²
 903 *ὑφιστάς· ὑποτιθεῖς vg⁸A¹⁴Σ
 904 *ὑφίσταται· ὑπομένει (Prov. 13, 8) Br²²¹(vg²) LXX
 905 *†ὑφ.μένως†· ἐνδεδομένως A^{υφ15}
 906 ὑφορᾶ· φοβεῖται
 907 ὑφόριον· ὕποπτον
 908 ὑφόλμον· μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι ἢ αἰ γλωττίδες D
 (Pherecr. fr. 276 K.–A.). καὶ ὑπόθεμά τι
 909 ὑφὸρ(μιον)· χρυσοῦν κοσμάριον Att.
 910 *ὑφορώμενος· ὑποβλεπόμενος vg¹Br¹⁶⁵, φοβούμενος, ὑπονοῶν LXX
 (2. Macc. 7, 24) vg¹A³Br¹⁶⁵
 911 ὑφώσι[ο]ν· ὑφαίνουσιν (η 105) Hom.
 912 ὑφύδρο[ο]ν· ὑποβρύχιον (Strab. 4, 1, 6, p. 182, 5 C.) D
 913 ὑφ᾽ οὗ· παρ᾽ οὗ
 914 ὑφ᾽ ᾧ· ἐν ᾧ
 915 *ὑφ᾽ ὧν· ὑπὸ τῶν v¹A⁵Br¹⁶⁶[g¹]
 916 ὑφοραθειήν· φοβηθειήν
 917 ὑφορᾶσθαι· διανοεῖσθαι

895 Poll. 4, 42 897 Su υ 725 (Δ) 898 Schol.; Σ υ 206 899 Σ υ 207 900 Σ υ 209
 901 = Zonar. 1790 903 Σ υ 210 908 1) μέρος αὐλοῦ Poll. 4, 70; Arcad. 188 2) ὑπόθεμα
 cf. Poll. 10, 114 (ὑπόθεμα, cit. Ar. fr. 65 K.–A.) 909 Paus. υ 17 911 = Schol. = Su υ 737
 (Δ) 912 Poll. 1, 187

894 Cretice pro ὑφεπτόν, cf. gl. δ 2060. ε 6656. Bechtel 2, 707 896 ὑφημένος·
 καθημένος H (ει pro η bis Mus.): accent. Alb. | ταπεινός] ad ὑφιεμένος (Schm.) 899 sic
 H, e confusione, ut agnovit Alb., glossarum ὑφιεμένον· ἐνδιδόμενον (sic Σ) et ὑφιεμένον·
 ἐνδεδομένον (hoc Mus.), τεταπεινωμένον | cf. gl. 875 900 gl. alteram ὑφίεται· ἐλαττοῦ-
 ται (cf. gl. 902) separavit Alb., favente K sed obstante Σ 902 ὑφινεῖν· ὑποχαλᾶν, ἐλατ-
 τεῖν, μειεῖν H: K; in le. HC>NE, tum explicationes ad ‘infin.’ adsimilatae sunt 905 v.l. gl.
 875 (Hansen) | ὑφιμένως leg. Schow, vix recte, ὑφομένως dubitanter Hansen; ὑφιεμένως
 Mus.; ὑφιμενως A | ἐνδιδομενως A 907 varia, nec credibilia, ci. Schm. 908 ‘ordo
 postulat ὑφόριον’ Schm. | interpunct. post στόματι H: del. Cunningham | ad γλωττίδες
 cf. gl. γ 689. ε 3884. λ 1528 909 ὑφὸρ H: Sop. 911 ὑφορώσιον H: Mus. = Schol.
 912 ὑφύδροον H (-υον Ald.): Guyet. Heins.

- 198** ὑφορώμενον· τὰ αὐτά
199 ὕχιος· νύξι
 Ap.S. **200** *ὑψαγόρη· μεγαλήγορε (β 85 . .) A³[vg^vψη¹Br¹⁷³Σ]
 Hom. **201** ὑψαύχενες· γαῦροι· ἢ ὑπερήφανοι (E 772 v. 1.?)
 D **202** ὑψαυχεῖν· μεγαλαυχεῖν (Soph. fr. 1106 R.)
203 ὑψεῖται· τραπεζῖται ἀργυρίου
 Hom. **204** *ἔψηβρεμέτης†· ὁ ἐν ὕψει βροντῶν (A 354 . .) vg^vψη⁵A^vψη¹⁶Br²⁴⁸Σ
205 *ὑψηγορία· ὑπερηφανία A⁵
 Hom. **206** *ὑψηρεφές· ἐν ὕψει τὸν ὄροφον ἔχον A^vψη¹²⁰, ἢ ὑψηλὴν ὄροφὴν. ἔξ
 οὗ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν δηλοῖ (E 213 . .)
 Hom. **207** ὑψηλόν· μέγα (Y 146 . .)
208 *ἔψηπητησινίο†· ὑψηλῆς, μεγάλης A⁴
 Hom. **209** ὑψηχέες ἵπποι· ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἔχειν τοὺς τραχήλους, οἶον
 ὑψαύχενες, ἢ μεγαλόφωνοι (E 772)
 Hom. **230** ὕψι· μετέωρον. ἄνω. ὑψηλοῦ (N 140 . .)
231 *ὑψιβάμονος· ἐν ὕψει βαίνοντος A¹²(Br²⁶⁷)
 Hom. **232** *ὑψίζυγος· ὑψηλὴν ἔχων τὴν καθέδραν (Δ 166) vg⁷A²¹
 Hom. **233** ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν· μετέωρον αὐτὴν ἐπὶ ἀγκυρῶν
 ὀρμίσσομεν (Ξ 77)
234 *ὑψικέρανος· ἢ διάπυρος πλληγή [A¹⁸]
 D **235** ὑψικόλωνον· τραχεῖαν. ὑψηλὴν (Opp. hal. 3, 637)
 Hom. **236** *ὑψικόμος· φοῖνιξ A¹⁷(vg⁸Br¹⁷⁶). καὶ ὁ ἄνω τὰς τρίχας ἔχων (μ 357
 ..)
 Greg.Naz. **237** *ὑψιμέδων· ἐν ὕψει βασιλεύων (vg²Br¹⁸⁰Σ) (Greg. Naz. c. 1, 2, 1,
 176 [37, 536, 2 M.])

200 = Ap. S. 161, 8; cf. Σ v 215 **201** cf. Schol. (etiam ad Ψ 27) **204** Σ v 216; Schol.
 (EM 786, 2) **206** cf. Schol.; Su v 750 **209** EM 785, 50; Su v 751 (Δ); cf. Schol.
232 EM 786, 3; cf. Ap. S. 161, 9 **235** Schol. Opp. **237** Σ v 220

199 ft. <v>ύχ[i]ος, h.e. v.l. gl. v 757 (cft. Schm.) **200** ὑψαγορεῖ H: A (ὑπήγορε vel
 ὑπίγορε vgBr Σ) | μεγαληγορεῖ H: K Σ | v.l.: gl. 865 **201** ταῦροι H: Schm. | Alb. cft. gl.
209 **202** ὑψαύχην· μεγαλαύχην ordo, A²Br | v.l.: gl. 872 **203** ὑψεῖται dittoqr. esse
 lemmatis τραπεζῖται (<ΤΨΙΤΑΙ, h.e. τ(ρα)πζῖται pronunciatione vulgari) censet Baun.
 1914–16 p. 59 **204** h.e. ὑψιβρεμέτης (K Σ) **206** ὑψηρεφές (ὑψι- A et gl. 943)] haec
 forma extra grammaticos et lexicographos non reperitur nisi in genit. -έος (I 582. h. Merc.
 23), quamquam metrum non vetat; ὑψηρεφής -ές -έα -εῖς autem et ap. Hom. (terdecimens) et
 ap. alios poetas occurrunt; contra alia ab ἐρέφω composita (ἄμφ- ἄν- ἐπ- κατ- νυκτ- πετρ-
 συγκατ- συν-) -ηρεφ- tantum praebent. v. Wack. Dehnungsgesetz. Kl. Schr. 2, 897–961,
 impr. 939–40. 947 | v.l.: gl. 943 **208** ὑψητησινίο H (οἰνίο del. et σ sscr. Mus., i. e.
 ὑψητῆς), ὑψητησινίο A; insequens ὑψηλῆς huius correctionem esse ci. Alb., tum termin.
 obscura manet (Γλιού ludit Schm.) **209** ὑψηχέες· H: interpunct. del. Alb. | cf. gl. 921 |
 v.l.: gl. 950 **230** ὑψημετέωρον H: ordo et Mus. (ὑψι), interpunct. Latte **231** ὑψηβόμος
 H, ὑψηβάμονας Br, ὑψιβομονος A: HSt. Thes. 3, 1771 b post Mus. **233** ὑψιδεπυνάων
 H: Alb. (ὑψι) et Mus. (cett.) | ὀρμήσαμεν H: Alb. | ἀγκύρων H: accent. Mus. | ὀρμήσαμεν
 H: Alb. **234** διά πύρος H: Heins. **235** ὑψικόλων δν H: Mus. **236** φοῖνιξ H: accent.
 R. Kassel

- 938 ὕψι(ον)· μεῖζον. μετέωρον (Pind. fr. 213, 1) D
 939 ὑπιπέτηλον· ὑψηλόν, μακρόν (N 437 ..) Hom.
 940 *ὕψιπέτης· εἰς ὕψος πετόμενος (M 201 ..) vg¹Br¹⁷⁵(A¹⁵) Hom.
 941 *ὕψιπόρους· δι' ὕψους τρέχοντας (Nonn. Dion. 23, 301) A¹⁴
 942 ὑπίπυλον· ὑψηλὰς πύλας ἔχον (Z 416 ..? Q. S. 8, 368?) Hom.? D?
 943 †ὕψιρεφές†· ζητεῖ ὑψη-
 944 †ὕψιροφον†· ὁμοίως
 945 ὑπίστολοι· οἱ ἄνω ἐσταλμένοι τοὺς χιτῶνας
 946 ὑπιτελέες· ταχιτῶνες, ζητεῖ
 947 ὕπιστον· ὑψηλότατον
 948 *ὕψιτένων· ὑπαύχην Br¹⁸¹, ὑψηλὸς τῷ φρονηματι (Greg. Naz. c. 2, Greg.Naz.
 1, 44, 2 [37, 1349, 8 M.])
 949 *ὕψιφοίτης· ὑψηλοπόρος Σ(vg³Br²³⁰)
 950 †ὕψιχέες†· ὑπαύχενες
 951 ὑπόθι· ἄνωθι (K 16 ..) Hom.
 952 ὑπόσε· εἰς ὕψος (K 461 ..) Hom.
 953 ὑπόροφον· ὑψηλόν, μέγα(ν) (Γ 423 ..) Hom.
 954 *ὕψοῦ· ἄνω ἐν ὕψει (A 486 ..) vgA² Hom.
 955 *ὕψοῦ διαίτ(τ)ει· εἰς ὕψος ὄρομᾶ (com. ad. fr. *548 K.–A.) vgA¹
 956 *ῥω· βρέχω (Exod. 9, 18 ..) v¹A⁴Br¹⁸² LXX
 957 †ὕωλυνύων†· μολύνων
 958 ὠδία· ἀηδία. φυρμός ἐν βορβόρω
 959 ὠδίνων· φύρων. βορβορῶν. μολύνων
 960 *ῥων· βρέχων g³Σ, ὕγραίνων
 961 ὕπιστάριος· αἵρεσις, ὡς φασι, τῶν τὸν ὕπιστον σεβομένων (Greg. Greg.Naz.
 Naz. or. 18, 5 [35, 992A M.]

939 Schol.; EM 785, 55 940 = Schol.; Su v 762; Hdn. epim. 142 Boiss. 949 Σ v 221
 953 Schol. 955 Σ v 223 956 Hdn. epim. 138 Boiss. 960 Σ v 224 961 cf. Su v 763
 (Δ); E. Gud. 547, 3

938 ὕψι H (ὕψι Mus.); ordo et Schm. (qui fallitur de H lectione) 940 ὑπιπετής H: accent.
 Mus. | ὄ ἐν ὕψει vgBr Hdn.; δι' ὕψους A | πετόμενος H = Br: vgA 942 ἔχον] ἔχουσαν
 malit Alb. cum Hom. ὕ. Θήβην vel Τροίην dicat; lexicographum dormitavisse ci. Hansen,
 coll. gl. π 1836. aliter, Q. S. habet ὕ. ποτλιέθρον 943 v.l. gl. 926 (Hansen) | ζτ' H: expl.
 Schm.; de compend. v. Baun. 1914–16 p. 42, de usu in Hsch. v. Hansen ad π 1510 | ὕψη H:
 Cunningham, nam ὕψη(ρεφές) intellegend. 944 v.l. gl. 953 (Hansen) | ὁμοίως i. q. ζητεῖ
 ὕψη- 945 ὑπίστολοι H: accent. Mus. 946 ὑπιτενέες ci. Hansen | τε χιτῶνες Mus. (in
 le., explicatione amissa, locat Alb.) | ζτ' (cf. gl. 943), ut saepe, scriba ipsi dicit 'inquire quid
 hoc significet vel quid hic legendum sit' 950 v.l. gl. 929 (Hansen) 953 μέγα H: Hansen;
 ὑπόροφον semper masc. est | v.l.: gl. 944 955 διαίτῃ H: K | Alb. cft. gl. δ 1402
 957 v.l. gl. 959 (cft. Voss.) 958 ὠαδδία H: ordo et Salm. 959 φυρῶν, βορβορῶν, μο-
 λυνῶν H: accent. Mus. | v.l.: gl. 957

Φ

- 1 *φᾶ· εἰπέ vg^{φaa2}A^{φaa4}Br⁵, λέγε
 2 *φᾶν· λέγειν [v^{φασ6}vg^{φae1}A^{φae11}]
 Hom. 3 *φᾶανθεν· ἐφάνησαν (A 200) A⁵
 Hom. 4 *φᾶάνθη· ἐφάνη (P 650) v¹A³Br¹(g¹)
 Greg.Naz. 5 *φᾶάντερον· λαμπρότερον (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 199 [37, 985, 5 M.]
 ..) g^{φae3}Br²
 D 6 φάβα· μέγας φόβος, καὶ τὸ σύνηθες ὄσπριον
 D 7 φαβοτύπος· εἶδος ἰέρακος (Arist. h. an. 592^b2), καὶ περιστερᾶς
 ἄγρίας σπερμοφάγου
 8 φαβοκτόνος· ἰερακοκτόνος
 D 9 Φαβρίς· νησίδιον πρὸ τῆς Ἀττικῆς
 10 φαγανθρώπων· ἀκαθάρτων
 11 *φάγαινα· φαγέδαινα νόσος <...> vg¹A³Br⁶Σ ἔλκῳδες νεμόμενον
 D 12 φαγέσωρ[ι]ον· πολυφάγον (com. ad. fr. 786 K.–A.)
 D 13 φάγιλος· ἄμνος
 14 φαγλαός· χεῖμαρρος
 15 φαγόνες· σιαγόνες, γνάθοι
 16 *φάγυλοι· μαστοί. ἤμαρσιπποι [vg²A⁴Br⁷Σ]
 D 17 φάγωρος· ἰχθύς ποιός
 18 †φαδάσαι†· γνάψαι
 Hom. 19 *φάε<α>· οἱ ὀφθαλμοί (π 15 ..) vg⁷A¹⁶Br²⁷²

3 = Schol. 6 ὄσπριον] cf. EM 387, 8 9 cf. Strab. 9, 1, 21 p. 398, 26 C. 10 = Σ" (Ph 636, 2. Su φ 6) 11 Σ φ 1; Ammon. 496; Thom. Mag. 381, 1 12 cf. Poll. 6, 42 13 Arist. fr. 507 Rose; Ar. Byz. fr. 4 N. = 117 S. 16 Σ φ 2 19 Schol.

1 φᾶ imper. Aeol. (cf. Ahr. Dial. 1, 140); confirmat g, qui φῶσσον add.; itaque coniectura Musuri φαθί non opus est. φά accent. Br, cum quo congruit forma neo-hellen. 2 φᾶν H, φα(υ)ειν K: Schm. (post Schow, qui hoc in H perperam legit) | cf. gl. 139 3 φᾶανθὲν H: accent. Mus. | v.1.: gl. 26 6 Alb. cft. gl. θ 101; h.e. φοβά (a φέβομαι) Taillardat (ap. Chantr. Dict.) | ὄσπριον] Lat. faba, cf. LSJ 7 καὶ περιστερᾶς κτλ. ad gl. 6 pertinere censet Schm., cf. Arist. fr. 347 Rose 8 ἰέρα<ξ φασ>σοκτόνος Schm., coll. (post Alb.) gl. 89. 218 9 νησίδιον H: Mus. | πρὸ H] ut πρὸς perperam interpr. Ald., recte HSt. al. 10 cf. Lob. Phryn. 628 11 φάγενα H: Mus.; ft. delend. (cf. K Σ), ut error pro voc. seq. | νόσος <λομμική [K Σ], φῆμα> ἔλκῳδες Thes. 8, 569 b, coll. Ammon. 12 φαγεσώριον H: Heins. Salm. = Poll. 13 φαγιλός H: Bochart Hieroz. 1, 428 | Schm. cft. gl. 143 14 φάγιλος G. Dind. 8, 571 a, χίμαρος Palm.: addub. Nauck Ar. Byz. p. 105; certe φ. de capro non reperitur 15 σιαγῶνες H: Mus. 17 i. q. φάγωρος vel φαγρώριος (hoc ci. E. Spanheim Diss. de praestant. et usu numism. antiqu. 207); de ρ omissio v. Fick KZ 43, 1910, 151. Schwyzer Gr. 1, 260 | ἰχθύς] de accent. v. ad gl. π 1506 18 σπαδίσαι Lob. [ad Soph. Ai. 1020 teste Schm., sed nihil tale ibi dicitur], alii alia 19 φάεα· οἱ] φάεοι H, φάεα K: Cunningham (post Schm.; cf. Baun. 1911 p. 455 not. 36)

- 20 φαέθει· καίει, λάμπει, φαίνει
 21 φαέθοντα· ἐπιφανῆ, λάμποντα (Soph. Ai. 929) D
 22 φα(έ)θοντα τόκον· ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τῇ προσόψει Prov.
 23 *φαέθων· φαίνων, ἴλαμπων (Λ 735 . .) g⁸A¹⁷Σ Ap. S.
 24 *φαεινή· λαμπρά (K 76 . .) vg⁴A¹³Br⁹, φαιδρά Ap. S.
 25 φάεν· ἐπέστειλεν (ξ 502) Ap. S.
 26 φαένθεν· ἐφάνησαν
 27 *φαεινόν· λαμπρόν vg⁶A¹⁵Br²⁶⁰Σ, φαιδρόν, ἴωραῖον (Γ 247 . .) vg⁶A¹⁵ Hom.+
 28 †φαέσασθαι†· ἰδεῖν, μαθεῖν
 29 *φαεσίμβροτος· ἡ τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις παρεχομένη (Ω 785) Ap. S.
 (v²)[Br⁸]. καὶ ἥλιος (κ 191)
 30 *φαεσφόρος· γνώσει φωτίζων (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 545 [37, 1010, 10 M.]) A¹⁹, καὶ ὁ τὸ φῶς παρέχων (id. c. 1, 1, 27, 71 [37, 503, 13 M.]) Greg. Naz.
 31 *†φαζακηνίαις· δειλίαις† A¹(g^φαλ³)
 32 φαζάλη· πάθος σωματικόν, ὃ γίνεται τοῖς ἐρυθρὰν θάλασσαν πλέουσιν
 33 †φάηρες†· ὀφθαλμοί
 34 *φάθι· εἰπέ (Ar. Equ. 23. Plat. Polit. 263 b . .) A^φαι¹⁴Σ
 35 †φαῖ· δῆμος†
 36 Φαίακες· ἔθνος (ξ 55 . .) Hom.
 37 Φαιάκων· αὐτὰ τὰ ἔθνη (ε 35 . .) Hom.
 38 †φαιδεί†· ὄψει
 39 *Φαίδιμος· ὄνομα κύριον (δ 617). ἡ ἴλαμπρός vg⁶A²³Br¹⁶Σ. κατὰ Hom.+Ap. S.
 ψυχὴν ἴσχυρός g⁶A²³Br¹⁶Σ. ἐπίσημος. σπουδαῖος (Δ 505)
 40 *φαιδρός· καθαρὸς Σ. γεγηθώς. φανερός (Ion TrGF 19 F 9a) Z¹
 41 φαιδρυντής· ὁ τὸ ἔδος τοῦ θεοῦ θεραπεύων D

22 = Σ" (Ph 636, 5. Su φ 15); Prov. Bodl. 938 23 Ap. S. 161, 28; Σ φ 3 24 Ap. S. 161, 20; E. Gen. (EM 786, 29) 25 Ap. S. 161, 30 27 Σ φ 4; Schol. 29 Ap. S. 161, 10; Σ φ 5; Schol. Ω 785 30 cf. Σ φ 6 34 = Σ φ 7; Moer. 212, 11 [φ 21 H.] 36 cf. St. Byz. 654, 16 39 Schol. δ 617; Ap. S. 161, 11; Σ φ 9; cf. Schol. Δ 505; Theogn. can. 41, 12 a Alpers 40 Σ φ 11; Theogn. can. 41, 12 Alpers (p. 12, 22 C.) 41 vix comparand. lex. rhet. (V¹) 314, 11 Bk. (Ph 636, 24)

20 φαεθεῖ H: accent. Mus. 22 φάθοντα· τόκον H: <ε> et interpunct. Alb. = testt.; φαέθοντα· ἵππον ex ψ 246 anon. ap. Crusius Anal. crit. ad paroem. gr. 122 not. 3 | τὴν προσόψην testt. 25 ἐπέτειλεν Pears. 678; ἐπέτελλε Ap. S. 26 gl. totam del. Mus. v. l. gl. 3 (Hansen); haec forma reperitur in schol. min. (P. Yale inv. 1544 ii 9) ad A 200 et in Schol. cod. Z 27 φαεννὸν ordo (notat Schm., coll. Pind. Ol. 1, 9 = 6. 7, 123 = 67. Eur. Bacch. 631) 28 φαεσασθαι def. Bechtel Lex. 325, coll. φάε et φαεσίμβροτος; φράσασθαι Ruhnk., cf. gl. 840 30 γνωσφωτίζων H: K 31 v. l. gl. 952 (cft. Alb.) | φαζακινίαις A, φαζακινίης g | δειλίαις K 33 φάη· †ρεσ† Schm. (Nic. ther. 292; cf. Orion. 159, 22. EM 786, 35. Ap. S. 126, 18) 34 gl. totam del. Mus. 35 ut ditto. gl. 39 del. Palm.: φαῖ (cf. Thumb 2, 101–2)· ἡ δ' ὅς ci. (inter alia) Schm. 36 v. l.: gl. 258 37 gl. totam del. Mus. 38 a *φαιδομαι ducit Lob. Rhem. 73 not. 3, a *φαιδος Frisk 2, 981; neuter mihi persuasit 40 γεγηθὸς H: Z 41 cf. Ditt. Syll. 885, n. 9

- Eur. 42 *φαιδρωπόν· χαρίεν τὸ πρόσωπον (Eur. Or. 894) vg⁵A¹⁸Br¹⁵Σ
 43 *φαῖεν ἄν· [φαίειν ἄν] εἶποιεν ἄν (Plat. Crit. 51 c .. Dem. 38, 18)
 vg²A¹⁵Br¹³
- Hom. 44 φαίη· εἶποι (σ 218)
- Hom. 45 *φαίην· εἶποιμι (Z 285) Br²⁷⁸
 46 *φαίην ἄν· εἶποιμι ἄν (Hdt. 7, 16γ, 2. Xen. Mem. 1, 2, 39 .. Plat. Euthyphr. 5 b ..) vg³A¹⁷Br¹⁴
 47 φαίκανον· πήγανον
 D 48 φαικάσιον· ὑποδήματος εἶδος γεωργικοῦ (Eratosth. fr. 9 Powell)
 49 †φαίκελον†· φορτίον
 D 50 φαικόν· ἐλαφρόν· ἰταμόν· κοῦφον· λαμπρόν
 D 51 φαικῶ· ἐνεργῶ, ἀκμάζοντι, ἀπὸ τοῦ φαίειν οἶον λαμπρόν (Soph. fr. 1107 R.)
 D 52 φαικῶς· λαμπρῶς· ἢ λίαν, καὶ τὰ ὅμοια
- N.T. 53 *φαιλόνης· εἰλητάριον μεμβραῖ(ν)ον· ἢ γλωσσόκομον (2. Ep. Tim. 4, 13) vg⁷A²²Br¹⁷Σ
- Hom. 54 φαῖμεν· εἶπομεν· ὑπολάβομεν (B 81 ..)
 55 *φαινακίζει· πλανᾷ g¹²A^{φεν7}, ἀπατᾷ v^{φ αυ6}[g¹²A^{φεν7}], χλευάζει (Dem. 25, 80 ..) v^{φ αυ6}Br⁵³[Σ]
 56 *φαινακισθεῖς· ἀπατηθεῖς (Dem. 22, 32) vg^{φ αυ7}Br⁵⁵[A^{φεν8}]
 57 φαινακισμός· τὰ ὅμοια (Isocr. 15, 197. Dem. 19, 94 ..)
 58 *φαίειν· λάμπει (A²⁰), φαντάζει (σ 74)
- Hom. 59 φαίνεται· δοκεῖ· καὶ ὅμοια (λ 336 ..)
 D 60 φαινόλα· τὸ ὕφασμα οὕτως ἔχουσα καινὰν φαινόλαν' (Rhynth. fr. 6 K.–A.)
 D 61 φαινόλις· λαμπρά, φωσφόρος (Sapph. fr. 104 (a) 1 V. Mosch. 4, 121)
 62 φαινόν· φωτεινόν

42 Σ φ 12 43 cf. Σ φ 13 45 cf. Schol. 48 Poll. 7, 90; Theogn. can. 41, 13 Alpers (p. 12, 23 C.) 51 cf. Ph 637, 1 53 Σ φ 15; gl. apost. 234 54 cf. Schol. 55 Σ φ 65 56 cf. EM 790, 15 58 cf. Hdn. epim. 142 Boiss.; Theogn. can. 41, 10 Alpers (p. 12, 21 C.) 59 Schol. 60 Poll. 7, 60–1 62 Choerob. 273, 30; Schol. rec. Pind. Ol. 1, 41 = 27

42 χαρίεν (sic accent.: χάριεν perperam Mus.) τὸ H] το χαριεν K, cf. Σ 43 φαίειν ἄν del. Schm. 44 φαίει (?): εἶην (?) H (leg. Hansen et Latte): Mus.; sed ft. v.l. aut dittogr. est gl. 45 φαίει H: Mus. | v.l.?: gl. 44 48 ἱεροουργικοῦ ci. Kühn. (ad Poll.), coll. App. b. c. 5, 11 | Eratosth.] cf. gl. π 1359 49 v.l. gl. 70 (Hansen; cft. Alb.) 50–52 cf. Cunningham ZPE 150, 2005, 66 50 ἰταμόν H: spir. len. Alb. 53 φαιλόνης] sic (vel φελ-) scriptum etiam in papyris, v. LSJ; cf. gl. 60 | εἰλητάριον (H = A et [+ του νομου] v, cf. gl. apost.; melius εἰλητόν τομάριον gBr Σ) μεμβραῖνον (A: -άιον H, -ανον gBr Σ) ἢ γλ. expl. falsa: veram ἢ (καί) χιτώ- νιον add. gBr Σ. cf. Chantr. Dict. 1170–1 55–57 legend. φενακ-, ut H alibi (gll. α 5837. ε 3580. 7420. π 2181. 2206. 2477. υ 483. φ 285. 286); φαινακ- etiam vgBr hic et gll. α 5837. φ 285. 286 59 ὅμοια] cf. Hansen ad gl. σ 2173 60 οὕτως (Pίνθων) Jungerm.; οὕτως <καλεῖται ...> Hansen | ἔχουσα Guyet; ἔχουσα Salm., coll. Poll. 61 φαινόλις H: accent. Schm. (φαινόλις Aeolic edd. Sapph.) 62 h.e. φαῖνόν, corrupt. pro φαινόν (Choerob.) Ruhnck.

- 63 Φαινύλιος· ὄνομα ἥρωος
 64 φαίνων· δεικνύων, δηλῶν (B 353 ..)
 65 *φαιόν· μέλαν (Gen. 30, 32 ..) g¹[A²¹]
 66 φαιούς· ἄρτους ὄυπαρούς (Alex. fr. 125, 4 K.–A.)
 67 φαιρίδδειν· σφαιρίζειν
 68 φαιρωτήρ· <σ>κῦτος
 69 *Φαιστός· πόλις Κρήτης (γ 296; B 648) g^{φαι9}
 70 *φάκελον· φορτίον εὐάλωτον (Eur. Cycl. 242) g¹Σ
 71 *φακέλους· φόρτους (Hdt. 4, 67, 1. Thuc. 2, 77, 3) vg³A⁴Br²³⁸
 72 φάκελοι· ὁμοίως (Hdt. 4, 62, 1)
 73 φακός· βρῦον τὸ ἐν τῇ λίμνῃ (Gal. meth. med. 10, 704, 3). καὶ μέλασμα τι ἐν τῇ ὄψει (Hippocr. loc. hom. 3 [6, 280, 25 L.]). καὶ μέρος τοῦ χαλινού. καὶ ἡ λεπτή τῆς μεταλ(λ)ικῆς λίθου. καὶ ἰατρικὸν σκεῦος (Hippocr. nat. mul. 34 [7, 376, 13 L.])
 74 φάκτα· ληνοί, σιπύαι, πύελοι
 75 Φακέ· διάνοιξις (4. Regn. 15, 25 ..)
 76 φρακτεῖν· φράττειν. φρακτός γὰρ ὁ φραγμός. *καὶ τὸ μέτρον φάκτον Z⁹
 77 φάλαγγες· πολεμικαὶ τάξεις, ἀπὸ τοῦ πέλας ἀλλήλων εἶναι (B 558 ..). καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα (Arist. h. an. 493^b29). καὶ νεῶν ὑπερείσματα (Ap. Rh. 1, 375 ..)
 78 φαλάγγια· στοργγγύλα ξύλα καὶ σύμμετρα. Ἰατρικοὶ δὲ κόρακας
 79 *φαλαγγηδόν· κατὰ τάξεις (O 360) v(g)⁶A¹³Br³
 80 φάλα<γ>ξ· ζῶον παραπλήσιον ἀράχνη, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ὑφαίνειν δοκεῖ (Plat. com. fr. 21, 2 K.–A.)
 81 φαλάγγωμα· πομπή τις ἐν τοῖς Διονυσίοις

64 Σ φ 17; cf. Schol. 65 cf. Theogn. can. 41, 16 Alpers (p. 12, 24 C.); Poll. 7, 56 66 Athen. 3, 114d 69 St. Byz. 654, 17; Su φ 182 (Δ); cf. Schol. γ 296; Theogn. can. 41, 14 Alpers (p. 12, 23 C.) 70 = Σ φ 19 71 Schol. F Thuc. 2, 77, 3 (= K) 73 βρῦον] Diosc. mat. med. 4, 87 75 cf. Georg. Mon. Chron. 221, 24–26 (Su φ 24) 76 cf. Σ φ 38; EM 667, 23 77 Schol.; Paus. φ 2 (Su φ 31. Ph 637, 12. E. Gen. [EM 786, 42]); Scholl. Ar. Ran. 1314b. Opp. hal. 1, 1 78 Paus. et Schol. Opp. (ut gl. 77); Schol. Ap. Rh. 2, 843 79 cf. Schol.; EM 786, 53 80 cf. Paus. (ut gl. 77)

64 δεικνύων ut vid. H: Mus. 67–68 v. Bourguet Dial. Lac. 138 et Schwyzer Gr. 1, 334 68 κῦτός H: <σ> G. Sop. Salm. Pears. 771 (accent. Cunningham, cf. Hansen ad gl. σ 1202) | G. Salm. Pears. 679 cft. gl. σ 2836 70 εὐάλωτον H = g Σ] εὐάγαλον Toup. 4, 145 coll. gl. ε 6679 | v.1.: gl. 49 71 φακέλλους· φόρτια K Schol. Thuc. 72 φακέλοι H: accent. Mus.; ‘φακέλω ordo’ Schm. (Synes. epp. 88 Herch. = Garzya) 73 <λ> Mus. | ft. ἰατρικόν H, corr. ipse 74 φάκτα Taillardat (Chantr. Dict. 2, 1173, s.v. 2 φάκτον); cf. ad gl. 76 | σηπύαι H: G. Palm. Pears. 679 | πυελοί H: accent. Mus. 75 nomen regis Israelitorum derivatur ab Hebr. pekh ‘apertio’ (Sop.); cf. gl. 116 76 φρακτεῖν Salm. (cf. testt. et gl. 176); φακτεῖν ordo suadet 79 φαλαγγύδων H: K | τάξεις H = vABr Schol.] τάξις g EM 80 <γ> Guyet. Pears. 679 81 cf. Riess Ant. class. 15, 1946, 114

- 82 φαλαγγῶσα· τεθηρωμένη, ἤρεθισμένη
 D/LXX 83 φάλαγξ· πολεμιστῶν παράταξις (Xen. Hell. 3, 4, 13 . 1. Macc. 9, 12)
 84 φάλαι· ὄρα, σκόπει
 85 φαλαγγοστορύναι· ὄργανα πολεμικά
 D 86 Φάλακραι· τόπος τῆς Ἰδης (Theophr. h. pl. 3, 17, 6; cf. Callim. fr. 34 Pf.), καὶ νύμφαι
 87 Φάλακρας· ἄκρας τῆς Εὐβοίας
 88 Φάλακρον· ἀκρωτήριον Ἰδης
 89 φαλακτόνοιο· εἶδος ἰέρακος
 90 φαλάνθη· ἐριουργός
 91 *φάλανθον· πολίον. καὶ ἡ Νέστορος κάρα. οἱ δὲ φαλακρόν (Soph. fr. 144 a R.) Z²
 92 φάλα· ἡ μικρὰ κάρα
 Hom.? 93 φάλαρα· ἀστραγαλίσκος ὁ ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας, καὶ παραγναθίδες, χαλινοί, ἢ ἵπποκόσμια (Π 106)
 D 94 Φαλαρεῖς· δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς
 95 φαλάρικα· εἶδος λόγχης
 96 φαλαρόν· λευκόν
 D 97 φαλαρός· φαλῖος, φαλακρός, λευκομέτωπος, λευκός (Theocr. 8, 27), καὶ †φαλέον†
 98 φαλεριαῶ· πέφρικα
 D 99 φάληρα· λευκά. ἀφρίζοντα, φρίσσοντα (Nic. ther. 461)

86 St. Byz. 655, 7; Scholl. Nic. al. 40 b.e. ther. 668–72. Lycophr. 24 91 φαλακρόν] cf. Σ φ 26 93 Poll. 10, 54 94 cf. Harp. 298, 3 [φ 2 K.]; St. Byz. 656, 16; Poll. 4, 105 96 Eust. II. 87, 12 [1, 137, 28 V.] 97 cf. Schol. Theocr. 99 cf. Schol. Nic. 461b

82 φαλαγγῶσα HSt. Thes. ind. 158 a (contra ordinem ut not. Thes. 8, 600 c) 84 φάλαι Lob. Prol. 87 not. 6 (imper. similis Homericο φίλαι; vel tert. pers. φαλαῖ· ὄρα, σκοπεῖ): φάλα Taillardat (ap. Chantr. Dict.; a *φαλάω, cf. παμφαλάω) 85 φάλαγγος (accent. add. Ald.) τορύναι Mus.; ft. metaphoricе de lanceis dixit aliquis, ut Luc. Charon. 7 de tridente (= com. ad. fr. 354 Kock [non recep. K.–A.]) 86 φάλακραι H: accent. Mus. | καὶ νύμφαι <Φαλακραιαι> Schm., καὶ <Φαλακραιαι κόραι> νύμφαι <Ἰδαίαι> Hansen, coll. Lycophr. 24. 1170 cum Schol. (non tamen hic citatur Lycophr. 24, ubi Φ. κόραι i. q. νῆες) 87 ft. i. q. Φαλασσία Ptol. 3, 15, 25 (G. Dind. 8, 604 d) | v. l.: gl. 118 88 φαλακρόν H: accent. Mus. | cf. gl. 86; haec forma non alibi de Idae promontorio reperitur (in Schol. Lycophr. 24 est etymologia [ἐκείθεν ἐποίησεν ὁ Πάρις τὰς ναῦς καὶ ὡς φαλακρόν ἐποίησε τὸν τόπον]; in St. Byz. 655, 12 et Ptol. 3, 13, 9 est promontorium Corcyraeum) 89 φαβακτόνοιο ci. Scal., cf. gl. 8; φασσοκτόνοιο HSt., cf. gl. 218 91 φάλανθον H: accent. Schm. 92 φάλα<ξ> suadet ordo, quod potest i. q. φήληξ esse (ut Guyet, coll. gl. κ 762); recte tamen dub. Schm. an tale vocabulum Doricum exstiterit 93 ἵπποκόσμια H: accent. Mus. 94 h.e. Φαληρεῖς (G.), cf. testt. | αἰάντιδος H: accent. Mus.; hoc verum esse demonstrant inscrr. (cf. RE 5, 111 no. 154), Ἄντιοχίδος error Harpocrationis est, cf. gl. 335 95 Lat. falarica (Verg. Aen. 9, 705. Liv. 34, 14, 11) 96 Alb. cft. gl. ε 7260; v. Gow ad Theocr. 5, 103 97 φαλέον] βαλῖος vel βάλιος Toup. 3, 338, coll. Schol. Theocr. λ. καὶ φ.] λευκοκέφαλος Triller Emend. 40 (Thes. 8, 611 d); -on ut ad gl. 96 retractum expl. Schm. 98 φαληριαῶ Mus.; φαληριῶ Thes. 8, 610 c | v. l.?: gl. 123

- 100 *Φαληρεύς· πολίτης (Plat. conv. 172 a. Dem. 18, 37) vg⁸A¹⁷Br²⁰Σ
 101 Φαληρικοί· αἱ ῥάφανοι ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς D
 102 *φαληριόωντα· λευκανθίζοντα g^{φau}12A¹⁹, ἢ λευκαινόμενα (N 799) Hom.
 103 φαληρίς· ὄρνις λιμναῖος (Ar. Av. 565). καὶ τὸ <...> D
 104 Φάλης· δευμάτινον καὶ ἀνδρ(ε)ῖον (Hippon. fr. 21 W. = 34 Degani) D
 105 φαλίξει· θέλει
 106 φαλικρόν· ἄκρατον
 107 φαλίον· λαμπρόν (Callim. fr. 383, 16 Pf. = SH fr. 254, 16) D
 108 φαλῖς· κάνναβις
 109 φαλίопουν· λευκόпουν. Φαλ[α]ιοὶ ταῦροι· λευκομέτωποι (Callim. fr. 383, 16 Pf. v.l.) D
 110 φαλίπτει· μωραίνει
 111 φαλίσσει· λευκαίνεται. ἀφρίζει
 112 φάλλη· ὁ τῆς κόμης αὐχμός. ἢ νυκτερίς
 113 φάλλ(λ)αι· φάλλ(λ)αιναι (Lycophr. 84) D
 114 φαρισαῖος· ἀφωρισμένος, μεμερισμένος, καθαρὸς (Ev. Luc. 7, 39 ..) N.T.
 115 *φαλλός· τὸ ξύλινον αἰδοῖον ἀνδρικόν (Ar. Ach. 243) [vg⁷A¹⁶Br²⁷⁴]
 116 φαρά· διασκεδασμός. ἢ νόσος LXX?
 117 φάλλ(λ)αινα· ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ θορίξ. καὶ ἰχθύς κητώδης (Ar. Vesp. 35) D
 118 †Φάλλα†· ἄκρα τῆς Εὐβοίας
 119 φάλλη· ἡ πετομένη ψυχῆ D

100 = Σ φ 28; cf. ad gl. 94 102 Schol.; Ap. S. 161, 12; Schol. Theocr. 8, 27a 103 Arist. h. an. 593^b16; Schol. Ar. (a) (Su φ 48) 107 cf. Schol. Γ 362 109 Theogn. can. 41, 15 Alpers (p. 12, 24 C.) 114 Georg. Mon. Chron. 336, 9–337, 3 (Su φ 94); cf. gl. N. T. 115 E. Gud. 548, 44; Scholl. Ar. (a). Clem. Al. protr. 307, 13 117 Arist. h. an. 521^b24. fr. 280 Rose

101 ῥάφανοι] ἀν ἄφραι αἱ? (Φαλ. ῥάφ.· αἱ ἀπὸ iam Thes. 8, 611 b–c) cf. Ar. fr. 521 K.–A. τὰ Φαληρικά ... ἀφύδια 102 φαληριόωντα H, –όντα K: Mus. 103 λιμναῖος H: Ald. | τὸ <φυτόν> Schm., coll. Diosc. mat. med. 3, 142. Plin. n. h. 27, 126 104 contin. H: nov. gl. Palm. | φαλῖς H: accent. Mus. | δ. καὶ ἀνδρῖον H: Mus.; δ. [καὶ] αἰδοῖον Heins. Palm.; <θεός> (Ar. Ach. 263) καὶ δ. ἀνδρεῖον malit Schm.; <θεός> καὶ δ. αἰδοῖον Herter RE 19 (2), 1667 105 χατίξει ci. Schm. 106 χαλικρόν Palm. (cf. Schol. Nic. al. 59f) 108 κανναβίς H: accent. Mus. 109 [α] G. Sop. Palm. Pears. 679 | ταῦροι] γὰρ οἱ H: Schm., coll. Callim. (ubi E. Gen. praebet φαλίων ταύρων pro -ον -ον) 110 φαλίπτει Toll., prob. Chantr. Dict. s. v. φαλός | Alb. cft. gl. 124 111 ἀφρίσει H: HSt. 113 φάλα H: ordo et Pears. 679 (<λ>) (cf. Thes. 8, 614c) et Ald. (-αι) | φάλαινα H: Thes. (<λ>) et Guyet (-αι) 116 Φαράω Biel. ('regum Aegypti nomen [e.g. Exod. 5, 1] ... derivatur a 𓆎 quod LXX per διασκεδάξιν, *dispergere*, reddunt Exod. 32, 25'; ad etym. Ernesti Gloss. sacr. 278 cft. Phil. somn. 2, 211. leg. alleg. 3, 12; cf. gl. 75) | 'ἢ νόσος nescio quo pertineant' Schm. 117 <λ> ordo et Voss. | ἰχθύς] cf. gl. 17 118 v.l. gl. 87 (Hansen) 119 de φάλλη v. Im-misch Glotta 6, 1915, 194. sed ft. l. φάλλ(λ)αιν(α), coll. Nic. ther. 760 cum Schol. φ. λέγεται ἡ παρ' ἡμῖν λεγομένη ψυχῆ (cit. Sostr. π. βλητῶν καὶ δακετῶν) ... ἄλλως τὰ περὶ λύχνους πετόμενα θηρία φάλαινα καλοῦνται ὑπὸ Ῥοδίων | πετωμένη H: Schr.

- D **120** φαλ<λ>ικά· ᾠδὴ πεπονημένη εἰς τὸν Διόνυσον, <ἐπὶ> τῷ φαλ<λ>ῶ
ἄδομένη (Ar. Ach. 261)
- 121** φαλλικόν· ὄρχημά τι. οἱ δὲ μέλος. ἄλλοι ᾠδὴν αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ
φαλ<λ>ῶ ἄδομένην (Ar. Ach. 261)
- 122** *φαλός· λευκός g^{φαι11}. ἢ βόλος. καὶ [τὸ] φαλ[λ]ὸν τὸν ἐμμανῆ[ον]
- 123** †φαλλοαί†· πέφρικεν
- 124** φαλόν· τὸ στερεὸν κύκλωμα τοῦ στέρονου. οἱ δὲ τὸν μωρόν
- Ap. S. **125** φαλός· ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας. καὶ τριφάλ(ε)ια ἢ τρεῖς
κεφαλὰς ἔχουσα. ἔνιοι λευκὸς ἦλος (Γ 362 ..). ἄλλοι ψελλός.
ἄλλοι κωφός
- 126** φαλύγματα· ὑγράσματα
- 127** φαλύνει· λαμπρύνει
- 128** φαλύσεται· καταρρήσει. περιέρχεται
- 129** φαλωθεῖς· παρατραπείς
- Eur. **130** *φάμαν· φήμην (Eur. Hec. 176) vg⁶A¹²Br²²
- 131** φασάξαι· φάσεις
- 132** †φασμένων†· τετελευτηκότων
- 133** *φασμελία· ὁμόδουλος A¹⁴
- Hom. **134** *φασμέν· λέγομεν (O 735) vg³A¹¹Σ
- Hom. **135** *φασμενος· εἰπών (E 290) vg²A¹⁰Br²¹
- Hom. **136** *φάμη· εἶπον (M 165 v.l. . .) A¹³
- 137** φάμμη· ἄλφιστα
- D **138** φασμάστρια· τὰ ψαιστά. καὶ ἔορτή τις
- Hom.+ **139** φαν· ὑπέλαβον, λέγειν

120 Schol. Ar. (Su φ 51) **121** Σ' (Ph 637, 22. Su φ 44. E. Gen. [EM 786, 56]); Poll. 4, 100
122 Apio fr. 145 N. ap. Ap. S. 161, 15; Orion. 159, 19 **125** Ap. S. 161, 13 (cum Apione
fr. 145 N.); cf. Schol. **133** cf. E. Gud. 547, 38 **134** = Σ φ 32 **135** Schol.

120 φάλικα H: Guyet. Pears. 771 | <ἐπὶ> τῷ] τοῦ H: Schm. e Schol. Ar. | φαλοῦ H: Mus.
(<λ>) et Schm. (-ῶ) | ἄδομένου H: Mus. (ᾠ-) et Schm. (-ῆ) **121** φαλλικῶν H: Meursius
Orchestr. | <λ> Mus. **122** φάλλος Ald. | βόλος] βῶλος Heins., λόφος G., uterque e Σ φ 31 |
τὸ del. Toll. | φαλ[λ]ὸν τὸν] φάλλοντα H: Scal.; φάγυλον Wil.* (cf. gl. 13) | ἐμμανῆον H:
Toll. (errat Schow de Mus.); ἀμνόν ut vid. Wil.* **123** gl. totam del. Mus. an v.l. gl. 98
(cft. Schm.)? **124** ad fin. cf. gl. 110 **125** φάλος H = Ap. S. Schol. E 182 v.l.] φάλος
Schm., cf. Arcad. 52, 18 | τριφαλία H: Mus. | κεφαλὰς] φαλοὺς Palm., cf. Ap. S. Schol.
127 Schm. cft. gl. 198. 433 **128** Lob. Rhem. 247 cft. gl. σ 2843; aliter Schm. ad λαφύσσει
(Λ 176) et πλανύσσει (cf. Ar. Av. 3) retulit **129** G. cft. gl. 345 **130** le. φάμμη H, φασμεν
A: ordo et vgBr; φᾶμμη Mein. 1857 p. 628 **131** φασάξαι Mus.; φασίξαι Mein. 1857
p. 628; φᾶμαι (Eur. Med. 416) Schm. | φήσεις Mus. **132** πε)φασ)μένων (trag. ad.
fr. 682, 16 K.-S.?) Schm. (post Mein. 1857 p. 629 πε)φασμένων); φθιμένων Mus.; φασμένων
def. Pfeiffer ad Callim. fr. 756, ut (si recte intellego) a παλαιφασμένη excerptum **133** gl.
totam del. Mus. | Lat. familia, quamquam expl. ad famulus (-a) aptior est (M. L. West) |
ὁμόδου^λ H, expl. A **137** ψάμμη Baun. 1914–16 p. 232; G. cft. gl. ψ 62 **138** cf. Nilsson
Gr. Feste 469 **139** φᾶν H, φάν Mus.: duas formas (indic. Homerice, Z 108; in fin. Aeolicæ,
cf. gl. 2 et Thumb 2, 105) confusas esse agn. Schm.

- 140 *φάναυ· εἶπεῖν (Hdt. 1, 27, 4 .. Xen. Mem. 1, 2, 41 .. Plat. ap. 27 d ..)
vg⁸A¹⁵Br²⁴Σ
- 141 Φαναῖος· Ἐπόλλων. Ἀχαιοὺς Ὀμφάλη (TrGF 20 F 35). παρὰ D
Χίοις οὕτω λέγεται
- 142 φανᾶν· θέλειν
- 143 †φάναοι†· ἄρνεσ
- 144 *φάνας· ἐκλάμψας, ἢ ἰτάς ἐκλάμψεις (Eur. Ion 550 ..) A¹⁷Σ Eur.
- 145 φανόν· τὸ φαινόμενον, φωτεινὸν καὶ λαμπρόν (Phryn. com. fr. 91 Att.
K.–A.?). Ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν, ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν
- 146 φάντα· λάμποντα
- 147 φαντάζομαι· συκοφαντοῦμαι (Ar. Ach. 823) D
- 148 *φαντάζου δόμων· φαίνου (Eur. Andr. 876) A¹⁶ Eur.
- 149 φαντάσας· δείξας
- 150 φαντασία· τὸ μὴ ὄν ἀληθές, ἀλλὰ σχήματι
- 151 φάντι· εἰπόντι
- 152 φαντίζοιτο· φαίνοιτο
- 153 φάντος· εἰπόντος (Ion FG rHist 392 F 6). [ἢ πλάτανος φανωτάτη,
περιφανής, λαμπρά]
- 154 *φανοτάτη· φωτεινοτάτη [g⁹]
- 155 †φαορκίς· τρυγίς†
- 156 *φάος· φῶς vlg^{φω}14A²Br²⁷¹, ὄρθρου ἀνατολή (ψ 245) +Hom.
- 157 φάος ἠελίοιο· ἡ αὐγή (A 605 ..) Hom.
- 158 Φάπην· τὴν Παφίην
- 159 φαραγγαῖον· τῆς φαρέτρας τὸ κάλυμμα
- 160 φάραγξ· τάφος, κοίλωμα (Ap. Rh. 2, 745. Nic. ther. 146) D

140 = Σ φ 33 141 Plut. de E ap. Delph. 385 b; Cornut. nat. deor. p. 67, 3; Macrob. sat. 1, 17, 34 144 Σ φ 34 (= K) 145 cf. Ph 639, 2; Schol. Ar. Ach. 938 a; Poll. 6, 103; Moer. 202, 14 [λ 5 H.] | Phryn. a Ph nominatus] vel gramm. fr. 35 de B. (tum citand. Plat. rep. 518 c) 147 Schol. Ar.; Σ' (Ph 639, 8. Su φ 82) 156 Schol. E 120; Su φ 88 160 cf. Su φ 91

141 φαναῖος H: accent. Mus. | ὀμφαλή H: accent. Mus. | Χίοις] cf. St. Byz. 657, 13 Φάναυ· ἀκρωτήριον τῆς Χίου 142 expl. φαίνειν Wil.* 143 φᾶναοι ut vid. H: accent. Mus.; h. e. φάγιοι, ΓΙΑ > NA (Schm., coll. gl. 13) 144 confusa sunt φάνας = φήνας et φανάς | ἐλλάμψεις H: K Σ 145 λυχνοῦχον H: Mus. 146 φαντά vel φανῶντα Lob. ad Soph. Ai. p. 224 (ed. 3 p. 186); φανά (Plat. rep. 506 d): τὰ vel potius φῶντα (gl. 1104) Schm. 148 δομῶ H, δομῶ A: Flor. ad Eur.; <ἐν> δόμῶ vel δόμων <πάροισθε> ex Eur. Arnald. Lect. 130–1 150 σχήματα H per compend.: Mus.; supplendum esse φαντασθέν not. Schm.; aliter ἀληθῶς ci. Suicer. Thes. 2, 1416 153 incl. (quae secl. Schm.) ad gl. 154 pertinere verisimile est 154 φωτεινοτάτη· φανοτάτη H: K? (-ος -ος g), Ald. | v. ad gl. 153 155 v.l. gl. 173 (Schm.) 156 φῶς H: accent. Cunningham | φ. ὄ., ἄ. interpunx. Cor. 143 157 ἠελίοιο H: spir. len. Alb. 158 Venerem agn. Guyet. Φαπίην Gron. Obs. 682. Pears. 680 (Lob. El. 1, 527), sed Schm. (in addendis suis) cft. CIG 4, 7033 c (in gemma imaginem Veneris praebente) AI ΦΑΠΗ 159 φάραγγα· τῆς πέτρας (vel φάραγγος) τὸ κοίλωμα Schm.; cf. gl. 160 et Aesch. PV 1017

- LXX **161** *φάραραξι· κοιλάσι (Esai. 7, 19. Psalm. 103, 10 ..) vg¹A⁶Br²⁶
162 φάραι· ύφαινειν, πλέκειν
163 φαραιδάκη· μυρίκη
164 φάρογμα· φραγμός
- Hom. **165** *φαρέτρα· βελοθήκη (A 45) vg⁴A¹¹Br²⁹Σ
166 φαρετροών· τοξότης
- Eur.+ **167** φάρη· ίμάτια (Eur. Hipp. 133 ..). νεφέλαι
D **168** φαρικόν· φάρμακον σύνθετον θανάσιμον (Nic. al. 398)
D **169** φάριον· τὸ〈ν〉 ἔρεοῦν
- Hom. **170** Φάρις· ὄνομα πόλεως (B 582)
171 φαρκάξει· κλέπτει
172 φαρκιδούμενοι· στυγνάζοντες
D **173** φαρκίς· ῥυτίς ἢ ἐκ τοῦ γήρους γινομένη (Soph. fr. 1108 R.). ἢ ῥίζα, πρὸς ῥυτίδας ποιοῦσα. ἢ στολὶς
D **174** φαρκίδων· ῥυτίδων. ἢ πόλις (Theopomp. hist. FGrHist 115 F 82)
175 φάρκες· νεοσσοί
176 φάρκτου· φυλακὴν σκεύαζε[v]
177 *φάρμακα· βοτάναι (Λ 741?) A¹³. χρώματα (Empedocl. VS 31 B 23, 3 [1, 321, 12]). καὶ πᾶσα πόα
178 φαρμακεύεται· σκευάζεται, ἀρτύεται
D **179** φαρμακίτης· ἀδ[δ]ηφάγος
D **180** φαρμακίς· ἐπὶ γυναικὸς φαρμακίδος (Ar. Nub. 749). καὶ εἶδος φαρμάκου. ἢ ἀκρις
D **181** φαρμακοί· καθαρθήριοι. περικαθαίροντες τὰς πόλεις, ἀνήρ καὶ γυνή (Ar. Ran. 733)

165 = Σ φ 37; Schol.; gl. Psalm. **168** Schol. Nic. (a) **169** Poll. 7, 67 **170** Paus. perieg. 3, 2, 6 ..; St. Byz. 658, 16; Schol. Nic. al. 398a **173** Σ''' φ 47; Erot. φ 21 **174** St. Byz. 658, 19 **177** Schol. Nic. ther. 936; Poll. 7, 128. 169 **179** cf. Poll. 6, 42 **181** cf. Ammon. 494

162 φαρῆ· ύφαινειν (cf. v 108) Schm. (sed quid ad rem πλέκειν?); φᾶναι Chantr. Dict. (i. q. ύφᾶναι, quod iam ci. Cor. 143–4; sed mira temporum coniunctio); alii aliter **164** 'i. q. φράγμα' Schm.; cf. Schwyzer Gr. 1, 342 **165–6** φαρέτρα· τοξόται (cf. gl. π 2805 = trag. ad. fr. 257 K.–S.) / φαρετροών· βελοθήκη Schm.; φαρέτρα· 〈ἦ〉 βελοθήκη 〈καὶ〉 φαρετροών / 〈φαρετροφόρος〉· τοξότης Bergk PLG³ 3, 968 (om. in PLG⁴) **167** 'scripserat aliquis αἰθέρος φάρη, id est νεφέλαι' Tour. 4, 321 **168** φάρικον H: accent. Schm. | de φ. v. Ps. Diosc. de venenis 19 = Paul. epit. med. 5, 53 (CMG 9, 2, 2, 36, 22) **169** φαρὸν H (leg. Cunningham), φαρινόν Mus.: Schm. | 〈ν〉 Schm. | ad fin. 〈κεκρούφαλον〉 Jungerm. ed. Poll. 734 not. 98 **170** φαρὶς H: accent. Schm. post Mus. **171** ἄφαρπάξει ci. Taillardat ap. Chantr. Dict. 2, 1177 **173** στολὶς] an πόλις (cf. gl. 174)? | v.l.: gl. 155 **174** ἦ H: Mus. | πόλις] ad Φαρκηδών (de orthogr. v. Theogn. can. 179 [p. 32, 20 C.]) pertinere agn. Heringa Obs. 126 **175** φάρκιες vel sim. ex ordine Schm. **176** φαρκτοῦ Taillardat (ap. Chantr. Dict. 2, 1225; post Thes. 8, 1035 b). cf. gl. 164 et Σ''' φ 38 | [v] Mus. **179** ἀδδηφάγος H: Schm., cf. gl. τ 560 cum adn. **181** φάρμακοι H: accent. Heins., Ammon. et V. Schmidt Sprachl. Untersuch. zu Herondas 100 not. 16

- 182 φαρμακή· ἡ χύτρα ἦν ἠτοιμαζον τοῖς καθαίρουσι τὰς πόλεις
 183 φάρμακον· ἡ ὑποστάθμη. ἄλλοι σύνθεσις ἢ κηδεύουσι τὰ ἱερά
 τῶν ζώων
 184 φαρμακῶνες· τὰ βαφεῖα, διὰ τὸ τὰ βάμματα φάρμακα καλεῖσθαι D
 (Soph. fr. 1109 R.)
 185 φαρμάξαι· ὀξῦναι. βάψαι
 186 *φαρμάξασα· ἀπατήσασα A¹⁰(vg³Br²⁸)
 187 φαρμάσσοι· φαρμακεύεται, θεραπεύει, φαρμακεύει (Ap. Rh. 4, D+Greg.Naz.
 1512. Greg. Naz. c. 2, 2, 4, 136 [37, 1515, 12 M.])
 188 *φαρμάσσων· βάπτων. Ἴστομῶν g^{αυ15}, στομοποιῶν. φαρμακεύων Hom.+Ap.S.
 (ι 393)
 189 *φαρμαπτόμενος· κολακευόμενος. ἀλειφόμενος A¹²
 190 *φάρος· ἰμάτιον, περιβόλαιον (B 43 .) vg²A⁹Br²⁷Σ. ἀκρωτήριον Hom.
 καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ (δ 355)
 190a *φάρος στέλ(λ)ων· τὸ περιβόλαιον στέλ(λ)ων, ἢ τὸ ἄρμενον Eur.
 (Eur. Hec. 1081) A⁷
 191 φαροῦν· ἀροτριᾶν
 192 φάρσος· τρύφος, κλάσμα. περὺγιον. ἀκρωτήριον (Hdt. 1, 180, 1)
 193 φαρύγεθρον· ὁ κατὰ τὰ παρίσ(θ)μα τόπος
 194 φαρυγίνδην· ἀντὶ τοῦ <κατὰ> γαστρομαργία(ν) (com. ad. fr. 549 D
 K.-A.)
 195 *φάρυγξ· λάρυγξ vg⁵A¹⁴Br⁴, βρό(γ)χος (Thuc. 2, 49, 2) vg⁵A¹⁴. K+LXX
 στόμα (Prov. 8, 7)
 196 φαρυμός· τολμηρός, θρασύς
 197 φαρβός· ὁμοίως
 198 φαρύνει· λαμπρύνει
 199 φαρῶσαι· ἀρόσαι, νεῶσαι. λαμπρυνθῆναι
 200 *φάς· εἰπών (I 35) g³A¹⁷Σ Hom.

184 Poll. 7, 169; Schol. A ad Δ 191 a; Eust. II. 464, 41 [1, 734, 21 V.] 186 cf. Σ φ 43
 187 lex. Greg. carm. (ord. alph.) φ 17 188 Schol.; Ap. S. 161, 18 190 Σ φ 44; Ap. S. 161,
 17; Schol. B 43; cf. Schol. δ 355; Ptol. geogr. 4, 5, 76 190a Schol. Eur. 192 Σ φ 45; gl.
 Hdt. (LGM 200); Poll. 7, 121 194 cf. Σ''' (Ph 640, 23. E. Gen. [EM 788, 38]) 200 = Σ φ
 46; Schol.

182 ἠτοιμαζον H: spir. asp. Alb. 183 καταδύουσι τὰ ἔρια ci. Schm. (cf. Schol. Ar. Equ.
 44 c. Poll. 7, 169) 185 ὀξῦναι H: accent. Schm. tacite | cf. gl. 188 187 φαρμάσσει
 Mus. | θεραπεύοι lex. Greg. 190 φάρος H: cf. Ioh. Philop. de voc. rec. B φ 2 φάρος τὸ
 ἐνδύμα προπερισπᾶται, Φάρος ἡ νῆσος παροξύνεται, secundum usum Homericum
 190a στελών τὸ π. στέλων H: K | ἄρμενον H: Hansen, cf. gl. τ 525 cum adn. 191 cf. gl.
 199 et Pfeiffer ad Callim. fr. 287 193 φαρύγαθρον H (def. Frisk 2, 995): HSt. | <θ> Mus.
 194 φαρυγγίδα H: Thes. 8, 665 a = Σ''' | <κατὰ> Thes. | <ν> Mus. 195 βρόχος H: K
 197 φαρβό(ς) H (recte interpr. Latte) 198 h.e. φαιδρύνει Schm., qui cft. gl. 127. 433;
 et cf. ad gl. 199 199 Alb. cft. gl. 191 | λαμπρ. ad φαρυνθῆναι (cf. gl. 198) refert Schm., vel
 λαμπρῶναι ci.

- D **201** φάσακες· συκοφάνται (com. ad. fr. 436 K.–A.)
- Ap.S. **202** *φάσγανον· ξίφος g²A¹³Br³⁰Σ, παρὰ τὸ φάσαι ὃ ἐστὶν ἀνελεῖν (A 190 ..)
- 203** φασγάνεται· ξίφει ἀναιρεῖται
- 204** φασγανιῶσαν· ἐξιφισμένην
- 205** φασγανίων· ἐξιφισμένων
- + N.T. **206** *φάσεις· ἐγκλήματα, συκοφαντία (Dem. 39, 14) Σ. ἢ ἐνυπνίων ὄψεις. λόγοι. φῆμαι (Act. 21, 31) (vg⁴A¹⁸)
- Hom. **207** *φᾶσθαι· λέγειν (A 187 ..) vg⁵A¹⁵Br³³
- D **208** Φασιανοί· ὄρνεις ποιοί (Ar. Nub. 109). οἱ δὲ τοὺς ποντισμοὺς φασιν
- 209** Φᾶσις· ποταμὸς Κόλχων (Hes. th. 340)
- D **210** φασκάδες· ὄρνεις ποιοί
- Hom. **211** *φασί· λέγουσι (B 783) vg⁷A¹⁹Br³⁴Σ
- 212** *φάσκει· λέγει vg¹¹A²³
- 213** *φάσκοντα· λέγοντα (g⁹A²⁴)
- 214** φάσκος· τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν γινόμενον
- D **215** φασκῶλιον· βαλάντιον δερμάτινον (Ael. n. an. 6, 10). φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται (Ar. fr. 336, 2 K.–A.)
- Greg.Naz.? **216** φάσκω· λέγω (Greg. Naz. c. 2, 1, 88, 155 [37, 1441, 13 M.])
- 217** *φάσμα· φάντασμα vg¹A²²Br³¹. σημεῖον, τέρας (Pind. Ol. 8, 57 = 43)
- Hom. **218** *φασσοφόνω· τῷ τὰς φάσσας φονεύοντι. ἔστι δὲ εἶδος περιστερᾶς ὑπὸ τὴν τρυγὸνα (O 238) A¹⁶
- 219** *φάτε· εἶπατε Br³⁵
- 220** *φατέ· λέγετε vg²A⁶Σ

202 = Ap. S. 161, 19; Σ φ 48; Schol. **206** Σ φ 49; Su φ 122 **207** cf. Schol. **208** cf. Σ' (Ph 641, 24. Su φ 125. E. Gen. [EM 789, 4]); Arist. h. an. 557^a12 **209** cf. St. Byz. 660, 20; Scholl. Hes. (ad 338). Ap. Rh. 2 ad init. (p. 124, 6). Theocr. 13, 24. Eur. Andr. 651. Mosch. Soph. OT 1227 **210** Alex. Mynd. ap. Athen. 9, 395d **211** = Σ φ 50 = Schol. **213** cf. Σ φ 54 **215** Schol. Plat. Hipp. min. (3–3) 368 c; EM 789, 5. 7; lex. αἴμ. φ 4; cf. Ael. Dion. φ 4 **217** Scholl. Pind. Soph. Tr. 508; gl. Iob **218** Schol.; Arist. fr. 347 Rose **220** = Σ φ 55; gl. apost. 285

202 ad etym. cf. Chantr. Dict. **203** φασγανοῦται ci. Wil.* et M. L. West, coll. κεραννώ; sed cf. Schwyzer Gr. 1, 700 (β) ad fin.; cf. etiam gl. 204. 205 **204** φασγανόωσαν G. Dind. 8, 666c **205** φασγανίων G. Dind. l. c.; φασγανιών(των) G. Wolff Philol. 16, 1860, 530 **207** φάσθαι Schm. post Lob. Rhem. 9, sed φᾶσθαι approbatur ab Heraclide Milesio fr. 54 (ap. Eust. Od. 1641, 35 [1, 359, 21 St.]) **208** Φασιαναί H: Mus. | Ποντικούς Mus., sed non liquet **209** φασίς H: accent. Mus. (cf. Ioh. Philop. de voc. rec. A φ 1) **212** contin. H: nov. gl. Mus. = K **214** δρυῶν H: accent. Mus. | ft. γεννώμενον e gl. σ 2841 (γενόμενον errore typo. Schm.) | cf. gl. σ 2841 et Chantr. Dict. **215** φασκῶλος H: accent. Mus. (cf. Arcad. 57, 14) **216** φάσκω subiunct. reperitur Aesch. Cho. 93. Ar. Vesp. 561; φάσκων (Soph. El. 319) ordine posci notat Schm. **218** φασσοφόνου H: K | δὲ <φάσσα> Toup. 3, 288 **219** φάτε imper., **220** φατέ indic.; cf. Choerob. in Theodos. 236, 6

221	φατίζει· λέγει· χωρίζει	
222	φατιρίς· εἶδος ὀρχήσεως	D
223	φάτης· ψεύστης	
224	*φάτις· φήμη $\sigma^{\text{φαιμ-φαιν}^7} \text{A}^9 \text{Br}^{43} \Sigma$. δόξα. λ λόγος $\text{Br}^{43} \Sigma [\text{A}^9]$. κληδών (ζ 29)	Ap.S.?
225	*φάτην· καὶ ἡ τράπεζα (Eur. fr. 670, 2 K. Eubul. fr. 126, 2 K.–A.), καὶ λ ή τῶν κτηνῶν (E 271 . .) A^{11} , καὶ εἷ τι τῶν τοιοῦτων	D+K
226	*φατνώματα· σανιδώματα (Cant. 1, 17) $\text{vg}^1 \text{A}^5 \text{Br}^{41} \Sigma$	LXX
227	*φατνωτῶν· σανιδωτῶν $\text{A}^8 (\Sigma)$	
228	*φάτο· εἶπε (A^{10}). διανοήθη A^{10} , ὑπέλαβεν (A 188 . .)	Hom.
229	φατοί· τεθνεῶτες. ῥήτοί (Hes. op. 3)	D
230	φατός· ὁμοίως (Ar. Av. 1188)	D
231	φατόν· τεθνηκός. ῥήτόν (Pind. Ol. 6, 63 = 37. Ar. Av. 1713)	D
232	φατός· στοιβή· φήμη	
233	φᾶτραι· σύστημα	D
234	*φατρία· σύνταγμα $\text{vg}^4 \text{A}^7 \text{Br}^{42} \Sigma$, σύστημα	
235	φάτρι(ο)ν· τόπον ὑπαιθρον, ἐρείπιον, φάνα	
236	φατῶς· ἀν(ά)γνωθι	D
237	Φαυδαί· γένη Σκυθῶν	D
238	φαύειν· ποιεῖν	
239	φαύζειν· φρύγειν	D
240	φαῦλα· κακά. δόλια. εὐτελή	
241	φαυλία· εἶδος ἐλαίας. οἱ δὲ τὰς λεύκας	Att.

221 cf. Schol. Pind. Pyth. 2, 140a 224 φήμη] Σ φ 56; Scholl. Opp. Hal. 1, 554. Aesch. Sept. 841 f. Ap. Rh. 1, 969–70 a; lex. Greg. carm. (ord. alph.) φ 15. δόξα] Ap. S. 161, 27. λόγος] Σ φ 56; Scholl. Opp. Hal. 1, 554. Aesch. Sept. 841 g. Nic. ther. 484c 225 cf. Su φ 132 226 Σ φ 57; Eust. II. 547, 3 [2, 72, 4 V.] 227 Σ φ 58; Eust. II. 547, 3 [2, 72, 4 V.] 228 cf. Schol. 234 Σ φ 59 239 Ph 642, 12; Eust. II. 962, 50 [3, 562, 15 V.] 241 Ael. Dion. φ 6 (Ph 642, 14. Su φ 138. E. Gen. [EM 789, 25]); Ammon. 490; Moer. 211, 22 [φ 1 H.]. Theophr. h. pl. 2, 2, 12 . .

221 χορήζει (de oraculi responso) Schm. 223 φάτις ψ· <...> Schm., coll. ordine et Pind. Nem. 5, 53 = 29 224 φατις et κλήδων H: accent. Mus. 226 cf. gl. π 1117 (de π pro φ scripta Hansen ad gl. π 3072) 227 φατνωντων A 228 φᾶτο H: accent. Mus. 229 duo verba φατός confusa sunt | Hes.] cf. gl. ρ 277 230–1 inter se transponi vult Schm., secundum ordinem et ὁμοίως 231 v. ad gl. 229 232 φήμη ad φάτις refert Schm. (φάτις· τιμή volebat Cor. 144) 233–5 ad φατο- pro φρατο- v. Bechtel 1, 339. 3, 91 235 <ο> Pears. 788, coll. φράτιον Eust. II. 239, 30 [1, 364, 19 V.] | ὑπεθρον, ἐρείπιον H: Mus. | φάνα quid sibi velit incertum; an Φάνα (urbs Aetolica Paus. perieg. 10, 18, 1; Italica St. Byz. 657, 15 codd. [Αἰτωλίας Mein.]?) 236 φατῶσαν· γνώθι H: Schm. (cf. Schwyzer Gr. 1, 803 (d)) 237 Φαῦδαι Mus. | σκυθαί H: Mus.; possis et Σκυθικόν; Σκυθαί Schm., sed talis appositio inusitata (non comparanda e.g. ο 267 ἐξ Ἰθάκης γένος εἶμι) 238 π. <φανερόν> Schm. post Lob. Rhem. 13 239 M. L. West cft. gl. 1081, Schm. verb. φάζειν (Stratt. fr. 9, 2 K.–A.) 241 τὰς λευκάς] τῆς συκῆς ci. Schm., h. e. ad φυλία (cf. gl. 985)

- D 242 φαύλια μῆλα· τὰ μεγάλα (Teleclid. fr. 4 K.–A. Theopomp. com. fr. 20 K.–A.)
 243 †φαυλίον†· ἄδρον, καλόν
 244 φαύλιξ· ὄρθος
 D 245 Φαῦνος· ὁ Ἴταλικὸς θεός
 LXX 246 *φαυλίστρια· ἡ καταγελῶσα (Sophon. 2, 15) vg⁴A²²Br⁴⁷
 Att.+D 247 φαῦλον· ἄδρον (Plat. rep. 423 c?) , καλόν (Eur. fr. 473, 1 K.?) ,
 εὐειδές, μέγα (Soph. fr. 41 R.). μοχθηρόν (Plat. leg. 757 a). ἀραιόν.
 †παληλιθιτόν†
 248 *φαῦλος· κακός (Plat. Phaed. 95 e) vg³A²¹Br⁴⁵(A²³), δόλιος, χα-
 λεπός g³Br⁴⁵Σ. εὐτελής Σ(A²³), ἀπλοῦς (Eur. fr. 473, 1 K.). καταγέ-
 λαστος
 249 *φαύλως· ὀλοσχερῶς Z⁹, καὶ τὰ ὅμοια (Ar. Vesp. 656)
 250 φαῦνος· φαίνων αὐτόν (Aesch. fr. 123 b R.)
 251 φαυόν· ἀκανθῶδες φυτόν
 D 252 φαυοφόροι· Αἰολεῖς, ἰέρεια (SH fr. ad. 1042?)
 253 φαῦρος· κοῦφος
 D 254 φαύσιγγες· αἱ ἐν ταῖς πτέρυγαις γινόμεναι ῥαγάδες. ἔνιοι τὰς ἀπὸ
 τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς σκέλεσι γινομένας φλυκ-
 ταίνας (Ar. fr. 913 K.–A.). δηλοῦσι δὲ καὶ αὐγὰς καὶ ἀκτίνας.
 ἄλλοι δὲ αἰμορροΐδας καὶ φλυκταίνας καὶ λαμπηδόνας
 LXX 255 *φαῦσις· φῶς, φέγγος (vg²A²⁰Br⁴⁶), φωταυγία (Gen. 1, 14. Psalm.
 73, 16)
 D 256 φαῦσμα· σπλάγγνα ἐκ σίτων πεπονημένα. καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν
 πεμμάτων

242 cf. Σ''' (Ph 642, 13. EM 789, 26); Glaucides [RE 7, 1401 no.2] ap. Athen. 3, 81 a; Athen. 3, 82b–c (et Androtion ib. = FGtHist 324 F 77) 245 Dion. Hal. ant. Rom. 5, 16, 3; Plut. Rom. 21, 9 246 = E. Gud. 550, 30; gl. Proph. 247 Ael. Dion. φ 7 (Σ''' φ 261. Schol. Plat. Alc. II [5] 147 d); Σ'' (Ph 642, 19. Su φ 141. E. Gen. [EM 789, 33]. Schol. Plat. rep. 423 c); Schol. Greg. Naz. p. 166, 18 Picc. 248 Σ φ 61; Schol. Dem. 2, 5 (40). 24, 85 (176) 254 Σ''' (Ph 643, 22. EM 789, 52); Poll. 7, 110; Galen. lex. 154, 3. 150, 15 255 Su φ 149; gl. Psalm. 306 Ernesti

242 φαύλια· μῆλα (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Cunningham = testt. 243 v. l. gl. 247 244 vel φαῦλιξ; 'εὐφημίας ergo pro φάλλιξ' Voss | ὄρ(ν)θος <εἶδος> ci. Schm. 245 contin. H (quamquam interpunct. ut le.): nov. gl. Schm. | φαύλιος H: Pears. 680 | ὁ Ἴταλικὸς] σιταλιὸς H: Baun. 1914–16 p. 48 not. 48 (post Heins. Pears. 680) | cf. Otto RE 6, 2054–73 247 ἄδρον] ῥάδιον ci. Schm., coll. Σ'' et Σ''' | εὐειδές] εὐτελής Toup. 3, 382, coll. gl. 248 | παληλιθιτόν del. Mus.; πάνυ ἠλίθιον Mein. 1857 p. 629 (Σ'' [Ph. E. Gen.] ad fin. ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου cft. Schm.) | v. l.: gl. 243 250 v. Radt ad Aesch. 252 αἰολεῖς H (errat Hansen ad gl. π 1079 cum Latte) | ἰερεῖαι H: accent. Mus. 253 ἀ)φαυρός Lob. El. 1, 19 254 φαυσίγγες H: accent. Schm. | αἱ – ῥαγάδες pertinere ad φύσιγγες (gl. 1048, q. v.) agn. Piers. 397 | ἀκτίνας H: accent. Mus.

- 257 *Φά(ων τ)ῶν εὐμόρφων ἐγένετο ἡρέσθηγ (Men. Leucad. fr. 1, 2) Att.
[A¹]
- 258 *ἸΦέακες†· ἔθνος ἸΦεάκων† (g^{φεν2})
- 259 φέβεσθαι· φεύγειν (E 223 ..) Hom.
- 260 φέβομαι· φεύγω A¹, φοβοῦμαι
- 261 φέβοντο· ἐφοβοῦντο, ἔφευγον (Λ 121 ..) Hom.
- 262 φοβεῖ· διώκει (Π 689), φεύγει Hom.
- 263 Ἰφοβίσι†· λαμπρὸν φαίνουσα
- 264 φέγγουσαν· λαμπρύνουσαν
- 265 *φέγγος· φῶς A¹ ἡμέρας, σελήνη(ς) σέλας
- 266 Φειά· πόλις ἸΘεσσαλίας† (H 135) Hom.
- 267 φειδαλιτῆσαι· φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιστα γενέσθαι (com. ad. fr. *684 K.–A.) Att.
- 268 φείδεσθαι· ἔλεεῖν (Esai. 63, 9 ..) LXX
- 269 *Ἰφειδικόμισος†· ἡ διὰ μαρτύρων πίστις A⁵
- 270 φειδός· φειδωλός (com. ad. fr. 184 K.–A.) D
- 271 *φειδοῦς· φειδωλίας (Sap. 12, 18) A² LXX
- 272 φειδώ· τὸ φείδεσθαι (H 409 ..) v^{φελ17}A³ Hom.
- 273 φειδώλιον· δίφρος, Ἰφελάς· χόρτος†
- 274 *φειδωλός· φειδόμενος g^{φελ15}Σ δαπάνης, σκνιφός vg^{φελ15}Br⁴⁹(A⁴Σ)
- 275 Φειδών· ὄνομα κύριον (Ξ 316 ..) Hom.
- 276 Φεισών· ποταμὸς παραδείσου, ὃ ἐρμηνεύεται στόμα κόρης· παρὰ δὲ Ἑλληνισι Γάγ(γ)ης (Gen. 2, 11) On.sacr.
- 277 φεῖσαι· ῥῦσαι, σῶσαι (Psalm. 18, 14 ..) LXX

257 cf. Paus. φ 4 (Ph 643, 24. Su φ 89); Ael. v. h. 12, 18; Voigt ad Sapph. fr. 211a
259 cf. Schol.; Su φ 183 260 Theogn. can. 41, 1 Alpers (p. 12, 19 C.) 261 Schol. (leg. <φέβοντο· ἐ>φοβοῦντο, ἔφευγον) 266 Schol.; St. Byz. 661, 11; Eust. Od. 1477, 63 [1, 140, 11 St.] 267 Phryn. praep. soph. 121, 9; Su φ 243 (Δ) 270 Suet. convic. VIII, 225 (p. 61) T. (Eust. II. 537, 39 [2, 52, 21 V.]) 272 cf. Schol. 274 Σ φ 63 275 = Schol. = Ap. S. 162, 7; EM 791, 17 276 flumen Su φ 254 (Δ); interpret. Phil. leg. alleg. 1, 74. Hieron. on. sacr. PL 23, 1208; = Ganges (sed aliter interpret.) Ios. Ant. 1, 38; cf. Lagarde Onom. sacr.² 298, 59 (p. 287)

257 Φά(ων τ)ῶν] φαῶν H: Mus. | ἐρασθῆν(αι δὲ αὐτοῦ φασι τὴν Σαλπφά) Schm. (post multos) 258 totam gl. del. Mus. | v.l. gl. 36 (cft. Hansen) 260 φοβοῦμαι] φοβῶμαι H: Mus. 261 φεβῶντο H: Mus. 262 cf. gl. 666 263 φοίβ(η· ὄ)φιν λαμπρᾶν ci. Schm. 265 σελήνη(ς) per symbolum H (ut gl. α 5134. β 979. ζ 181. μ 94. 1217); hoc et σέλας del., φέγγος σελήνης in marg. scr. Mus. (haec omnia expl. Hansen, errant Schow et Latte) 266 φεία H: accent. Mus. | recte τῆς Ἰλείας (Bochart [a Palm. cit.]) vel τῆς Ἰλιδος (Alb.), cf. Thuc. 2, 25, 3 .. et testt.; v. ad gl. 292 et (de erroribus geographicis) Hansen ad gl. φ 509 269 φιδεῖκόμισος Salm. Sop., rectius -ισσον (Lat. fidei commissum) 273 le. i. q. ἐδώλιον Voss. (Lob. El. 1, 138 cft. Lat. sedile) | <σ>φέλας Mus., sed glossa Homericā explicationi haud apta: an σέλλα? | χόρτος quo pertineat nescio 274 δαπάν() H: Schm.; δαπανᾶν Mus., haud verisimiliter | σκνιφός H: accent. Mus. 275 φειδών H: accent. Mus. 276 <γ> Mus.

- 278 φεργύνει· ἄσυνετῆ, ληρεῖ
 279 φελλά[ν]τας· λίθος σκληρὸς ἀπὸ τόπου
 280 φελλεῦον· ἐπιπλέον
 281 *φελλεύς· τὸ δυσεργὲς χωρίον (Ar. Nub. 71 . . Plat. Criti. 111 c) g¹A⁴
 282 φελλίνιοι· ὄροβάκχαι
 283 φελλίνας· κοῦφος, ἀπὸ τοῦ φελλοῦ
 +K 284 φελλός· σκληρὸς τόπος καὶ δυσεργῆς, καὶ ἔξ ἐπιπολῆς πετρώδης.
 καὶ φλοιοὺς δένδρου, καὶ *ξύλον ἔλαφρον.] τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φελλεύς.
 [καὶ τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα A³. καὶ ἀλαζών
 285 *φέννακας· ἀπατεῶνας (Cyr. in Esai. 70, 461C M.) (vg^{φαι9})
 286 *φένναξ· γλευαστῆς Σ(ν^{φαι5}A³Br⁵²), ἀπατεῶν Σ(ν^{φαι5}Br⁵²), ψεύστης,
 πλάνος (Ar. Ach. 89 . .)
 D 287 Φενεός· Φενέα. πόλις Ἰαρκαδίας (B 605)
 D 288 φεννίδα· παιδιὰν σφαίρας
 D 289 φεννίον· ἡ μηδικὴ ὁδός. Παμφύλιοι
 Att. 290 *φεννίς· εἶδος παιδιᾶς μετὰ σφαίρας A⁶(Br⁵⁶)
 291 *φέννος· θάνατος. [ἐνιαυτός vg¹A⁵Br⁵⁴
 Hom. 292 Φεραία· πόλις Ἰτῆς Ἰηλείας† (B 711)
 D 293 Φεραία· Ἰαθῆνσι ξενικὴ θεός. οἱ δὲ τὴν Ἐκάτην (Callim. h. Dian.
 259)
 294 *φεραυγές· κατάλαμπρον vg⁹A²⁹Br⁶²(Σ)

279 Polemo FHG 3, 136 fr. 73 (Zenob. 5, 13 fin.; Clem. Al. protr. 4, 47, 7 cum Schol. 311, 18) 281 Moer. φ 27 H.; cf. Schol. Plat. 282 Schol. Nic. ther. 869a? 284 Σ φ 64. Su φ 188 (= A). ἀλαζών] Theogn. can. 41, 4 Alpers (p. 12, 19 C.) 286 Σ φ 67; Hdn. epim. 142 Boiss.; Theogn. can. 41, 9 Alpers (p. 12, 20 C.) 287 St. Byz. 662, 4 288 de φαινίνδα (Antiphan. fr. 278 K.–A.) cf. Athen. 1, 14f sq. Poll. 9, 104–5. Suet. lud. 2. Paus. φ 1; ad formam φεν- cf. Schol. Plat. Theaet. (15) 146a (cod.). Orion. 161, 12. EM 790, 25 290 Paus. φ 1 292 Schol.; Ap. S. 162, 3; St. Byz. 662, 12; Theogn. can. 41, 3 Alpers (p. 12, 19 C.); Su φ 202 293 Paus. perieg. 2, 23, 5; Tzetz. et Schol. ad Lycophr. 1180 294 Σ φ 68

278 Latte cft. gl. α 8594. ε 7375; unde ft. ἄ)φεργύνει 279 [ν] Heins. | ἀπὸ <Φελλέως> τόπου <πετρώδους> Schneidewin CPG 1, 121 | Alb. cft. gl. 281. π 1336 281 δυσεργὲς H: Mus., cf. gl. 284 | cf. gl. 279 (cum adn.) et Chantr. Dict. 2, 1186 283 i. q. φέλλινος Lob. Prol. 213, quod malit Schm. 284 confusa sunt φελλός et φελλεύς et φέλων | ἐπιπολ() H ut vid. (leg. Hansen dubitanter): Ald. (ἐπιπολῆς Mus.) 285 φέννακας H: accent. G. | ἀπαταῖωνας H (leg. Latte): Mus. 286 ἀπαταίων H: Mus. 287 Φενέα del. Schm., sed cf. St. Byz. 288 aut corrupt. pro φεννίδα (Pears. 681; tum παιδιὰ[ν] legend. vidit R. Kassel) aut accus. vocabuli φεν(ν)ίς (Chantr. Dict. 2, 1187; cf. gl. 290) | παιδιαν σφαίρας] quos accentus prae buerit H incertum; ut supra Mus. ultimo tentamine 289 ἢ H] errore om. Alb. | Μηδικὴ M. L. West; δημικὴ Brun. 290 μετὰ] διὰ Heins., coll. Paus. 291 φένος K (G. Dind. 8, 703 d); φέννος Ahr. Dial. 2, 54 292 φέραι H: accent. Mus. | τῆς Ἰηλείας] recte Θεσσαλίας Mus. = testt. cf. gl. 266: Schm. censet duplicem errorem ortum esse e Schol. HQ γ 488 Φηραὶ μὲν τῆς Λακωνικῆς, Φεραὶ δὲ τῆς Θεσσαλίας, Φεραὶ δὲ τῆς Ἰηλίδος (cf. Eust. Od. 1477, 62 [1, 140, 10 St.]) neglegenter excerpto 293 φερεά H: Boeckh CIG 2, 12 (ad num. 1837) 294 κατάλαμπρον H: accent. Mus.

- 295 *φέρβειν· τρέφειν ν(g)⁴A²⁰Br⁵⁹Σ, βόσκειν Ap. S.
 296 φέρβεται· τρέφεται (Pind. Pyth. 5, 148 = 110)
 297 φερβήτας· νομεῖς
 298 φερβόμενος· τρεφόμενος (Theocr. 7, 85) D
 299 *φερέγγυος· φέρων τὸ βέβαιον νg¹⁴A³⁵Br⁶⁴, ἣ ἴτη βίβλω ἐμφε-
 ρομένους†
 300 *φερέγγυος· ἀξιόπιστος, ἐγγυητής (Aesch. Sept. 396) νg¹⁴A³⁶Br⁶⁴,
 καὶ βεβαιωτής (Hdt. 5, 30, 4. Soph. El. 942). ἐγγυος· βέβαιος
 301 φερέγγυον· βέβαιον, δυνατόν (Aesch. Sept. 449 . .) D
 302 *φέρειν· λαμβάνειν. βραστάζειν νg¹²A³²Br⁶³. ὑπομένειν (Aesch.
 Pers. 293. Soph. OT 1211) g¹² D+K
 303 Φερεκλέα· τὸν Ἄδωνιν D
 304 φερεντάριοι· τάγμα στρατιωτικόν
 305 φερέοικος· ὁ κοχλίας (Hes. op. 571). ἔνιοι ζῶον ὅμοιον γα[λ]λῆ D
 ὑπὸ δ<ρ>υσὶ καὶ ἐλάταις γινόμενον (Cratin. fr. 101 K.–A.). οἱ δὲ
 ζῶον σφηκὸς μεῖζον
 306 φερέσβιος· ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον φέρων καὶ σφῶν (Aesch. fr. 204 b,
 12 R.), ἣ Ἴζωποιοῦς (Greg. Naz. c. 2, 1, 93, 7 [37, 1448, 9 M.]
 νg⁸(A²⁸Br⁶¹Σ) D+Greg.Naz.
 307 φέρεσκον· ἔφερον (κ 108) Hom.
 308 *Φέρητος· ὄνομα κύριον (Eur. Alc. 11) A²¹ Eur.
 309 φέρι· ἄγριε ἢ ἄγρια
 310 *φέριστε· βέλτιστε ν(g)⁷(A³⁴), κράτιστε, ἐξοχώτατε ν(g)⁷A²⁷Br⁶⁰, Hom.
 ἀγαθέ (Z 123. O 247 . .) A²⁴Br⁶⁰(g⁷). [καλλίον. μεῖζ()]

295 Σ φ 69 = Ap. S. 161, 33 (= K). βόσκειν] cf. Σ'' (Ph 644, 13. Su φ 205) 299 cf. EM 790,
 30 300 Σ φ 70; Schol. Aesch. (g). βεβαιωτής] gl. Hdt. (LGM 206); Schol. Soph. El. 942
 (Su φ 208). βέβαιο] Theogn. can. 41, 7 Alpers (p. 12, 20 C.); Schol. Aesch. (k. m)
 301 Schol. Aesch. (e) 302 λαμβάνειν] Σ'' (Ph 644, 19. Su φ 222. E. Gen. [EM 790, 31]).
 βαστάζειν, ὑπομένειν] gl. Aesch. (d). Schol. Mosch. Soph. 304 Lyd. mag. 1, 46
 305 Schol. Hes. (Dion. Thr. fr. 48); Athen. 2, 63 a; Σ'' (Ph 644, 16. Su φ 221. E. Gen.
 [EM 790, 35]); Ph 645, 8 306 Σ φ 71; Theogn. can. 41, 6 Alpers (p. 12, 20 C.); lex. can.
 Ioh. Damasc. (2, 46) 167 307 EM 381, 37 308 cf. Schol. Ap. Rh. 1, 49 (a) 310 Σ φ 73;
 Theogn. can. 41, 8 Alpers (p. 12, 20 C.). βέλτιστε] Ap. S. 161, 32; Schol. O 247; lex. Greg.
 carm. (ord. alph.) φ 21. κράτιστε] Schol. Z 123. ἐξοχώτατε] lex. can. Ioh. Damasc. (2, 29) 165

297 φερβήτας H, φέρβητας Mus.: accent. Cunningham (post LSJ) 298 v.l.: gl. 754
 299 φερεγγούς H = A: νgBr | βιβλίον H: K EM; cf. gl. 300–1 | τῶ βεβαίῳ Cob. Nov. lect.
 179; debuit etiam ἐμφερόμενος, sed haec addita sunt postquam initium corruptum erat
 300 βεβαιότης H: Mus. | ἐγγυὸς H: accent. Mus. 302 cf. gl. 325 303 Adonis] v. Hansen
 ad gl. π 4281 304 gl. totam del. Mus. | Lat. ferentarii (Varr. LL 7, 57. Veget. r. mil. 1, 20,
 16–17) 305 γάλλη H: Mus. = Σ'' | δυοὶ H: Mus. = Σ'' | ἐλαίας H = Ph, ἐλαιαίς Mus. = Su
 E. Gen.: Mein. 1857 p. 628 | cf. West ad Hes. 306 sing. masc. in loc. citt. tantum reperitur
 (fem. frequenter); -ους ABr Σ 309 gl. totam del. Mus. | an conf. Athanas. petit. Arian. 26,
 821A M. καὶ (ὁ βασιλεὺς) ὀργισθεὶς εἶπε 'φῆρι φῆρι'? an intelleg. Lat. feri' ἄγριοι (Schm.)? |
 ἄγρια H: Schm. tacite 310 καλλίον μεῖζ' (sic H) del. Mus., ad gl. 322 refert Reitzenst. Rh.
 Mus. 43, 1888, 449

- D **311** φέρμα· ἄς ἔνιοι ἀσίλλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα, οἷον σφυρίδια (Men. fr. 468, 2 K.–A.)
- Att. **312** *φερνάς· προΐκας, δῶρα A²² νυμφικά, ἀπὸ τοῦ φέρειν φεράς, καὶ πάντα τὰ φερόμενα (Hdt. 1, 93, 4. Eur. Med. 956 . .)
- LXX **313** *φερνή· προίξ (Exod. 22, 16) vg²A¹⁸Br⁵⁷, δῶρα νυμφικά [A¹⁸]
- Hom. **314** φέροντο· προσεφέροντο (κ 124 v.l.)
315 φερρεύει· ἀποφέρει
D **316** Φερ(ρ)εφάττιον· τόπος ἐν ἀγορᾷ (Dem. 54, 8)
D **317** Φερσεφόνεια· ἡ τῆς Δήμητρος θυγάτηρ, ἡ φέρουσα τὸ ἄφενος, τουτέστι τὸν πλοῦτον, διὰ τὸν καρπὸν, <ῆ> ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄνησιν (Hes. fr. 185, 4)
318 φερτάζει· φέρει
Hom. **319** *φέρτατος· ἀγαθώτατος (A 581 . .) A²⁵[Br⁷⁹]
Hom. **320** φέρτε· φέρετε, κατὰ συγκοπὴν (I 171)
Hom. **321** φέρτατον· κρᾶτιστον, ἀγαθώτατον, φέριστον, βέλτιστον (P 105)
Hom. **322** *φέρτερον· κρεῖσσον (A³⁷Br²⁶³Σ), ἀπὸ τοῦ φέρειν. βέλτιον (A 169) A²⁶(vg⁶A²³)
Hom. **323** *φέρτρον· φορεῖον. καὶ ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη (Σ 236) vg¹⁰(A³⁰Σ)
D **324** φερτρ[ρ]ύς· ἄθλος. Θούριοι (gloss. Ital. 174 K.–A.)
D **325** φέρων· λαμβάνων (Ar. Ach. 66)
326 *φερώννυμος· ἀληθεύων τῷ ὀνόματι (Ael. n. an. 17, 8) vg³A¹⁹Br⁵⁸
- Greg.Naz. **327** *)φετμαῖς· ἐντολαῖς, παραγγελίαις (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 16 [37, 440, 2 M.]) A^{φερ38}
- Att. **328** *φεῦ· σχετλιασμοῦ ἐπίρρημα [vg²A⁵Br⁶⁶Σ]
- Hom.+ **329** *φεύγει· ἀποδιδράσκει (O 588) A⁶. ἀντὶ τοῦ εὐθύνεσθαι, ὡς καὶ φεύγειν κλοπῆς ἢ μοιχείας φαμέν

311 Ael. Dion. φ 10; Poll. 10, 132; Theogn. can. 743 (p. 123, 10 C.) **312** Ael. Dion. φ 9 (Ph 645, 5. E. Gen. [EM 790, 49]) **313** Ar. Byz. fr. 4 S.; Σ φ 74; gl. Oct. φ 2; Schol. Eur. Med. 956 **314** = Schol.; Ap. S. 162, 5 **317** fin.] etym. ad fin. gl. φέρνιξ hab. EM 790, 51 (cf. gl. 313) **320** Schol. (cf. etiam Schol. A); Tryph. pass. 3, 9 **321** Schol. Tⁱⁱ (a²) **322** Schol.; Σ φ 75; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 611 **323** Ap. S. 162, 8; Su φ 233; Σ φ 72; cf. Schol. **325** vid. ad gl. 302 **326** cf. Σ φ 77 **327** lex. Greg. carm. (ord. alph.) ε 452; Schol. Pind. Pyth. 2, 39 **328** Ael. Dion. φ 11 (Σ φ 79)

311 φόρμα H ut vid. (leg. Latte dubitanter): Mus.; φέρνια Heins. Sop. Pears. 681. al., cf. testt. | ἀστίλλας H: Hemsterh., cf. Lob. Prol. 150 **312** φέρνας H: accent. Mus.; cf. Arcad. 110, 23 | φεράς H: accent. Mus. **313** φέρνη H: accent. Mus.; cf. gl. 312 **315** Schm. cft. gl. β 535 **316** <ρ> Schm. tacite | Φ. vel i. q. Ἐλευσίνιον (v. Paus. perieg. 1, 14, 1–3; The Athenian Agora, Guide [1990], 152) vel pars eius **317** τὸ τὰ H: Mus. | <ῆ> Schm. | ὄνησιν H, v prior. corr. ex ῆ, ft. ab ipso (sic Cunningham: Schow litteram v Musuro ascriptis [sed lectionem primam legere non potuit], Latte scribae) **321** φέριστον nov. gl. H: contin. Pears. 682 **322** cf. ad gl. 310 **324** φέρτρος H: Blumenthal 46 (q e gl. 323 φέρτρον intrusa); cf. gl. 847 cum adn. | ἄθλος H: accent. Mus. **327** h. e. ἐφετμαῖς (A m. rec.), cf. gl. ε 7422 **329** κλωπῆς H: Mus.

- 330 *φευκτά· φεύξιμα (θ 299) A⁷ Hom.
 331 φευκταῖοι· ἀποτρόπαιοι
 332 φεύξεσθαι· φεύγεσθαι (N 89 ..) Hom.
 333 *φεῦ φεῦ· ἴσον τῷ οἴμοι (Eur. Alc. 727. Ar. Av. 162 ..) [Br⁷⁸]
 334 φεψάλυξ· φέψελος, σπινθήρ, ἄνθραξ (Archil. fr. 180 W. Ar. Lys. Att. 107)
 335 Φηγαία· δῆμος Αἰγιήϊδος D
 336 *φήγινος· δρυΐνος (E 838) Br⁸³Σ Hom.
 337 *φηγός· ἡ δρυς (E 693 ..) v²Σ(vg¹A⁵⁻⁶Br⁶⁷)[A³] Ap. S.
 338 φηδαινής· ἀφρηνής
 339 †φηδῶσαι†· ἀπατήσαι. φθειραί, ἀπολέσαι
 340 φηληκόθρεπτον· ὑπὸ ὄλυνθον τῆς συκῆς τεθραμμένον D
 341 φήληξ· ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεμ<μ>ένον σῦκον (Ar. Pac. 1165) D
 342 φῆ· εἶπεν, ἔλεγεν (B 37 ..) Hom.
 343 φηλήτησι· λησταῖς (Hes. op. 375 v.l.)
 344 φῆλον· ἀπατηλόν, ληθαργόν, κακοῦργον, ἐπίβουλον
 345 φηλωθεῖς· ἀπατηθεῖς
 346 φηλωθεῖσα· ἀπατηθεῖσα (Μυθικὰ ἔπη 16, Babr. ed. Crusius p. 217)
 347 φηλώσωμεν· ἀντὶ τοῦ βοήσωμεν
 348 φήματα· ῥήματα. φάσματα
 349 †φημασίωμεν†· βοήσωμεν
 350 φήμη· ἀκοή, ὀνομασία (β 35 ..) Hom.
 351 *φημί· λέγω vg¹A³Br²⁶²Σ. ὑπολαμβάνω (B 129 ..) g¹Br²⁶²Σ Hom.
 352 φημίζεται· μαντεύεται. λέγει
 353 φήμις· φήμη, κληδών, φωνή, λόγος (ξ 239. K 207) Hom.

330 = Schol. 334 Schol. Ar. (b); Paus. φ 6; Schol. Aesch. PV 362a 335 St. Byz. 663, 1; Harp. 300, 6 [φ 11 K.] (epit. = Ph 645, 18. Su φ 256. E. Gen. [EM 791, 27]) 336 = Σ φ 80; Schol.; Ap. S. 162, 9 337 Σ φ 81; Ap. S. 162, 9; Hdn. epim. 143 Boiss.; cf. Schol. 339 E. Gen. α 1327 (E. Gud. 87, 31. EM 160, 40; Schol. Lycophr. 785) 341 lex. rhet. 315, 11 Bk. 342 Schol. 344 Theogn. can. 329 (p. 61, 11 C.); E. Gen. α 1327 (E. Gud. 87, 32. EM 160, 39); Su φ 265 346 Su φ 266 351 = Σ φ 83; Schol.; Hdn. epim. 143 Boiss. 353 Scholl.; EM 791, 38

330 φευκτά H = Schol.: φυκτά Hom. et gl. 965 331 φευκτέοι HSt. Thes. 4, 128f 332 an φεύγειν? sed tum fut. non explicatur. vix φυγήσεσθαι 333 ἴσον H: accent. Schm. tacite | τὸ H: Mus. (cf. gl. π 576. 3164. σ 555) 335 φηγαίς H: Cunningham e St. Byz.; Φηγαίεύς Mus., sed haec forma τὸν δημότην significat | αἰγιήϊδος H: accent. Mus.; Αἰαντίδος Harp. per errorem, cf. RE 5, 111 no. 155–6. 19, 1913 et gl. 94 337 δρυς H: accent. Mus. 339 h. e. φηλώσαι (Salm., coll. gl. 345–7) 340 ὄλονθον H: Ald. (spir. len.) et Mus. (v) 341 ὄλονθος H: Mus. | πεπαμένον H: Mus. 343 de φηλ- / φιλ- cf. LSJ, Chantr. Dict. 2, 1204 344 le. oxyton. Theogn. (prob. Lob. El. 1, 123 not. 46) 347 γοη(τεύ)σωμεν Mein. 1857 p. 628 | Schm. cft. gl. 349. 366 348 exprll. ad 1) φάω i. q. φάσκω, 2) φάω i. q. φαίνω refert Lob. Rhem. 9 349 φημασίωμεν, o corr. in ω, H (leg. Hansen)] φημάσωμεν Mus., φήμας ἴωμεν Mein. 1857 p. 628 | dittogr. sive v.l. gl. 347 esse ci. Schm. 353 φημίς H: accent. Schm. | κληδών H: accent. G.

- Hom. 354 *φῆν· εἶπον, <ᾗ>λεγον (β 174) vg¹A⁴
 355 φήνας· δεῖξας
 356 *φηνάσης· δεῖξάσης (Liban. or. 11, 243) vg²A⁵Br⁶⁹
- Ap.S. 357 φήνη· ἀετοῦ εἶδος (γ 372)
 358 φηνόν· λαμπρόν
- Hom. 359 φήνωσι· δεῖξωσι (ο 26)
- D+Hom. 360 φῆρα· θῆρα (Pind. Pyth. 3, 9 = 4). εἶπεν (δ 504)
- Ap.S. 361 *Φῆρες· οἱ Κένταυροι γ^{φη}ο⁵, Αἰολικῶς (B 743)
- Ap.S. 362 φηρία· θηρία. Αἰολεῖς
 363 φῆρος· ἡ τῶν ἀρχαίων θεῶν τροφή
- Hom. 364 *φῆς· λέγεις vg²A⁸Br⁷⁰. ὑπολαμβάνεις (Δ 351 ..)
- Ap.S. 365 *φῆσθα· λέγεις [g⁴]. ἔφησθα (Φ 186 ..)
 366 *φῆσομαι· λέξομαι v[g]³A⁹Br⁷¹, βοήσομαι (Pind. Nem. 9, 103 = 43)
- Hom. 367 †φητῶ· στρόφιγξ†
 368 *φθαίημεν· φθάσωμεν vg⁴A⁶
- Ap.S. 369 φθάν· ἔφθασαν δὲ πολ<λ>ῶ τοὺς ἵππεάς οἱ πεζοί (Λ 51)
- Hom. 370 *φθάνει· καταλαμβάνει v¹[g¹Br⁷²], προλαμβάνει (I 506 ..)
 v¹A⁵Σ[g¹Br⁷²]
 371 φθατήση· φθάση
 372 φθει<ει>· θνήσκει
- LXX N.T. 373 *φθαρόν· θνητόν (Esai. 54, 17 ..1. Ep. Cor. 9, 25 ..) vg³A⁷Br⁷³
- Eur. 374 *Φθειάδος· Θετταλικῆς (Eur. Andr. 861) vg^{φθ14}A^{φθ19}Σ
 375 *φθειμένων· ἀποθανόντων (Aesch. Cho. 406 cod.) A²
 376 φθίνει· ἀναλίσκεται

354 Schol. 357 Ap. S. 162, 14; cf. Schol.; Arist. h. an. 592^b5 358 Theogn. can. 352 (p. 65, 32 C.); Arcad. 63, 19 359 = Schol. 361 Ap. S. 162, 17; cf. Schol.; Schol. rec. Pind. Nem. 10, 125 = 68 362 Ap. S. 162, 18 (post gl. 361) 363 Theogn. can. 382 (p. 69, 30 C.) 364 cf. Schol.; Su φ 278 365 Ap. S. 162, 25 369 Ap. S. 162, 28; Schol. 370 Σ φ 85; cf. Schol. 374 Σ φ 91

354 λέγων H, λεγον A, η λεγω vg: Hansen, coll. gl. 342 356 contin. H (quamquam interpunct. ut le.): nov. gl. K 357 v. Dunbar ad Ar. Av. 304 (pp. 255–6) 358 contin. H: nov. gl. Mus. | φανόν H: ordo et Pears. 682 360 confusa esse φῆρα et φῆ ῥα agn. Pears. 682 | φῆρα· θῆρα H: accent. Sop. 361 αἰωλικῶς H: Mus.; cf. Hansen ad gl. π 1079 (ubi del. gl. φ 252 et add. φ 361–2) | v. Thumb 2, 60. 209 362 αἰωλεῖς H: Mus.; cf. gl. 361 363 φῆρον Schm. ex Arcad. 122, 26 364 φῆς H, sine iota ut Ap. Dysc. (ap. Choerob. in Theodos. 332, 28) 365 ἐφῆσθα H: accent. Mus. 366 φῆξομαι H: ordo et Sop. Palm. Pears. 682; φημίξομαι Mein. 1857 p. 629 367 φητῶ H, φητώ Mus.] h. e. ἀ>φήτωρ· στροφεύς (I 404 cum Schol.) Schm. Philol. 18, 1862, 193 368 cf. (post Schm.) φθαίη K 368 cum Schol. et παραφθαίησι K 346 369 πολῶ H (leg. Latte): Mus. 371 Schm. cft. gl. 422. ψ 75. 74. 7, adde κ 1487 372 φθει H: G. Dind. 8, 766 b; h. e. φθίει 374 Φθειάδος Mus. = K Σ (et utriusque ordo) (Eur.) 375 φθειμένων H = A] φθιμένων Mus. 376 φθάνει H: ordo et Voss. (cf. Σ φ 92 codd. AB); φθίνει Biel. | ἀναλίσκει H: Biel.

- 377 *φθεινόπωρον· τροπή μετὰ τὸ θέρος. ἢ νόσος [A⁴]
 378 *φθειρ· ὁ τῆς πίτυος καρπός Σ(vg^{φ^θ04}A^{φ^θ10}). καὶ μέρη τῆς νεῶς K+D
 πρὸς τῇ πρύμνῃ. καὶ ἰχθύς τις
 379 φθειρα· φθειρίασις
 380 φθίρεται· πλανᾶται (Eur. El. 234). ἀπόλλυται (Thuc. 7, 13, 2)
 381 φθειροκομίδης· φθειρῶν γέμων (com. ad. fr. *437 K.–A.) D
 382 φθείης· φθαρείης (β 368 v. 1.) Hom.
 383 φθειρῶν ὄρος· πιτυῶδες ὄρος, διὰ τὸ πληθύνειν ἐν αὐτῷ πίτυς[ι]. Hom.
 τῶν γὰρ στροβίλων τὰ ἐντὸς φθειρας καλεῖσθαι (B 868 v.l.)
 384 Φηρσί· Κενταύροις (A 268) Hom.
 385 *φθείσονται· διαφθαρήσονται (Λ 821 v.l.) vg¹A³(Σ) Hom.
 386 *φθῆ· ἔφθασεν (Λ 451 . .) [v]g^{φ^θ02}(A⁴) Hom.
 387 φθῆ· φθάση πρότερος (Π 861) Hom.
 388 *φθῆναι· φθάσαι A³, προλαβεῖν (Thuc. 3, 89, 2 . .) A³Σ. δεῖξαι A³
 389 *φθῆσεται· καταλήφεται vg¹A²Br⁷⁴Σ. φθάσει vg¹A²Br⁷⁴ [καί]
 390 Φθία· πόλις Θεσσαλίας (A 155 . .) Hom.
 391 φθιακόν· τμητικόν
 392 φθίη· φθίσει
 393 φθίμενοι· θανόντες (Greg. Naz. epigr. AP 8, 232, 2) Greg.Naz.
 394 φθίμενος· φθαρείς, θανών (Θ 359) Hom.
 395 φθίνα· ἡ ἔρυσίβη. καὶ εἶδος ἐλαίας
 396 φθινὰς ἀμέρα· τὴν ἰσταμένου τρίτην τρομήνιον λέγει (Eur. Hera- Eur.
 clid. 779)

378 1) = Σ φ 87. 2) Poll. 1, 89. 3) Marcell. Sid. de pisc. 86; Plin. n. h. 32, 150 382 Schol.
 BQ 383 cf. Schol.; EM 792, 41 (τὰ λεγόμενα στροβίλια post Σ φ 87) 384 Schol.
 385 = Σ φ 95; cf. Schol. 386 Schol. 387 cf. Schol. 388 Σ φ 89; Schol. Thuc.
 389 Σ φ 90 390 Schol.; Schol. Ar. Vesp. 1271 b; Su φ 489 394 Su φ 490

377 φθινόπωρον Mus. | μετὰ H = A] κατὰ Schm. tacite | ἢ νόσος ad fin. gl. 379 transpo-
 nend. ci. Schm., sed de morbis autumnalibus ipse cft. Galen. temper. 1, 527, 7–528, 14
 378 φθιρ K, ut v.l. gl. 407 (cft. Alb.) | v. Hansen ad gl. π 1939 | νεῶς H: accent. Mus.
 379 φθειρίασιν Mus. | cf. ad gl. 377 380 ἀπαλλ(άττ)εται ci. Schm., coll. Moer. 212, 5
 [φ 25 H.], haud necessarie 381 v. Taillardat Rev. de Phil. 37, 1963, 102 382 φθειῆς·
 φθαρείης H: accent. Mus. 383 φθειρῶν· ὄρος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct.
 Mus. | [ι] Heins. Jens. Luc. 236 | στροβήλων H: Mus. | φθειρας H: accent. Mus. 384 ordo
 poscit φθηρσί (Voss.), ft. e φθηρσί natum (Schm.) 385 φθείσονται H = v Ph (Hom. papyri,
 cf. West II. 1, xxxvi)] φθίσονται g Σ Schol. (Hom. codd. plerique); φθίσονται Mus. (Ψ 444
 codd. plerique) 386 φθῆ H: accent. Mus. 387 φθειῆ H: ordo et Schol. (Hom.) | , προ-
 τερήση Mein. 1857 p. 629 388 φθῆναι] θ pro φ per errorem rubr.: Mus.; cf. gl. 398 | δεῖ-
 ξαι 'pertinet ad φῆναι' Kust., cf. Su φ 274 et gl. 355–6 389 φθάση H: K | καί] cf. ad gl.
 390 390 contin. H (cf. ad gl. 389): nov. gl. Verwey 392 le. φθει Schm. sine causa; con-
 tra, de fut. per sub. expl. v. Hansen ad gl. π 1269 394 φθιμενός H: accent. Mus. | θανείς
 H: Schm. (corrupt. propter φθαρείς, cf. J. Jackson Marg. scaen. 223 sqq.) 395 φθινὰ H:
 accent. Mus. | ἔρυσίβη H: Mus. hoc ad φουινιάς (gl. 685) refert Schm. 396 φθινὰς· ἀμέρα
 H: interpunct. del. Ald. | quid haec velit, haereo; ft. primitus idem ac gl. 399

- D 397 φθινάσμασι· φθίσεισι (Aesch. Pers. 232?)
- Hom. 398 *φθίνοντος· λήγοντος vg⁵A¹³, παυομένου, ἀναλισκομένου (ξ 162 ..) A¹³
- Hom. 399 φθίνοντος μηνός· λήγοντος τοῦ μηνός. φθίνων δὲ μὴν καλεῖται ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος· μέσος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος· ἰστάμενος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως πέμπτης (ξ 162 ..)
- Eur. 400 φθινόντων· φθειρομένων (Eur. Alc. 55)
- D 401 φθινόπωρον· ὁ ἀπὸ τῆς πεντεκαίδεκάτης Αὐγούστου μηνός ἕως τῆς πεντεκαίδεκάτης Δεκεμβρίου. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας Αὐγούστου ἕως πάλιν εἰκοστῆς δευτέρας Δεκεμβρίου (Thuc. 2, 31, 1 ..)
- Hom. 402 *φθινύθειν· φθείρεσθαι [g^{φθ06}Σ], τήκεσθαι (B 346)
- Ap.S. 403 φθινύθουσιν· εἰς φθίσιν ἄγουσιν (α 250 ..)
- Hom. 404 φθινύ(θ)ουσι· φθείρονται (Z 327 ..)
- LXX? 405 *φθίνουσιν· ἐλαττουμένην (Soph. Tr. 548. Iob 31, 26) vg⁷A¹²
- Hom. 406 Φθῖοι· οἱ ὑπὸ Πρωτεσίλαφ τεταγμένοι (N 686)
- 407 †φθίρ†· ὁ τῆς πίτυος καρπός
- 408 φθῖσα· ἡ λεπτή ἀπὸ φθίσεως
- Hom. 409 φθίσεσθαι· θανεῖν (T 329 ..)
- Hom.? 410 φθισήνορα· †ἦ† τοὺς ἄνδρας †διαφθείρουσα†, ἢ τὴν ἀνδρείαν (B 833 ..?)
- 411 †φθισκός†· φθισικός
- Hom. 412 φθίσει· ἀπολέσει (Z 407 ..)
- Hom. 413 φθίσθαι· ὀλέσ(θ)αι (I 246 ..)
- Hom.? 414 φθισίμβροτος· ἀνθρωποκτόνος, †διαφθείρων τοὺς ἄνδρας (N 339 ..?)
- 415 φθίσων· εἰς φθίσιν ἄξων, καὶ φθέρσων καὶ φθερῶν

398 Schol. 402 Schol.; Σ φ 93 403 cf. Ap. S. 163, 4 404 Schol. 406 cf. Schol.; Strab. 9, 5, 7 p. 432, 10 C.; Ammon. 498 410 Schol.; EM 792, 52; gl. Hes. th. 431; Su φ 499 414 Σ φ 94

398 φθίναντος H (θ pro φ per errore rubr.: Mus.; cf. gl. 388): ordo et K 399 πέμπτης] ε̄ H, expl. Mus.: δεκάτης Pears. 683 401 ιε̄. ιε̄. κβ̄. κβ̄ H, expl. Mus. | δεκεβρίου bis H: Mus. 402 τέκεσθαι H: G. Sop. Heins. Mart. 404 <θ> Schm. 406 φθῖοι H (leg. Hansen), Φθῖοι ed. 1520 407 v.l. gl. 378 408 v. Chantr. Dict. 2, 1201 410 φθισήνορα H: accent. Mus. | si ad Hom. spectat, τὸν ... διαφθείροντα legendum (cf. testt.); corruptionem per ἦ ... -οντα > ἦ ... -οντα > ἦ ... -ουσα dubitanter expl. Hansen. si tamen femin. retinetur (tum le. φθισήνωρ Thes. 8, 771 c), vix spectare potest ad Nonn. paraphr. Ioh. Π 8 (λοιβήν) vel Q. S. 11, 19 (χάρμην), sed ft. (ut ci. R. Kassel) ad Circen (κ 301 = 341) vel similem feminam quae viros eorumque ἀνδρείαν (h.e. membrum virile, cf. Schol. T ad κ 301. Artemid. 1, 45) minatur. cf. etiam ad gl. 414, 512 411 φθισικός· φθοϊκός vel φθοϊκός· φθισικός ci. Schm. 412 Alb. cft. gl. ψ 218 413 <θ> Thes. 8, 767d 414 si ad Hom. spectat, legendum διαφθείρουσα (Σ); si minus, cf. Ap. Rh. 3, 1357 de Marte; cf. ad gl. 410, 512 415 καὶ φθέρσων ut dittogr. del. Thes. 8, 767b; sed fut. φθέρσω exstat in E. Gen. α 631 (EM 82, 10)

- 416 φθ[ινο]ῖτο· θάνοι[το] (λ 330) ἢ ἔθανεν (Pind. fr. 70 d (e), 8?) Hom.
 417 *φθιτοί· φθαροί vg²A¹⁴Br⁸⁰, θνητοί, νεκροί (Aesch. Pers. 220 .. Eur. Hipp. 1437 ..) ἢ εἶδωλα
 418 *Φθιώταν· Θετταλικήν A⁸
 419 φθογγή<ν>· φθέγμα, ἢ φωνήν (B 791 ..) Hom.
 420 *φθόγγος· φθογγή, φωνή g⁸(A¹⁰) καὶ τὰ ὅμοια (E 234 ..) Hom.
 421 *φθόη· φθίσις Σ, φθορά g⁷, λύμη
 422 φθοατήσει· φθάσει κήσασθαι
 423 *φθόις· πλακοῦς [A⁹Σ]. καὶ τὰ πρὸς λεπτόν ἀληθεσμένα. καὶ τὸ ἀπορρέον ψῆγμα τοῦ χρυσίου
 424 φθονεῖς· ζηλοῖς, βασκαίνεις (α 346) Hom.
 425 φθονερός· ζηλωτής, ζηλότυπος
 426 *φθόνος· πάθος <λύπης> ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγία vg¹A¹²Br⁸²Σ
 427 φθορά· ἄλεθρος
 428 *φθόσις· φθίσις A¹¹
 429 φθύδιον· ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον D
 430 φθήρεται· ὀδύρεται
 431 †φία· πιονία†
 432 *φιαρόν· λαμπρόν A¹Σ, καθαρόν
 433 φιαρύνει· λαμπρύνει
 434 φιβαλέα· εἶδος σύκων, καὶ ἡ συκῆ ὁμωνύμως (Apolloph. fr. 5, 4 K.–A.).τινὲς δὲ ἰσχάδας (Ar. Ach. 802) D
 435 *φίβλα· πόρπη A¹, φικίον. περόνη

417 gl. Aesch. (a) 419 Schol. 420 cf. Schol. 421 φθίσις] Σ φ 97; Harp. 301, 1 [φ 14 K.]; Phryn. praep. soph. 123, 7; Tim. lex. φ 7; Moer. 212, 24 [φ 35 H.]; lex. rhet. 313, 26 Bk. φθορά] Arcad. 103, 17 423 Σ φ 98; Poll. 6, 77; Erot. φ 20; Schol. Ar. Plut. 677b 426 Σ φ 99; Arist. rhet. 1386^b18 427 Artem. 1, 78 428 E. Gud. 552, 6 429 Schol. Theocr. 7, 127a 432 Σ φ 100; E. Gen. [EM 793, 23]; Galen. lex. 151, 6; Scholl. Theocr. 11, 21 b. Nic. al. 91e 434 συκῆ] Σ'' φ 101; Galen. lex. 151, 7. ἰσχάδας] Poll. 6, 81 435 cf. Schol. Callim. h. Ap. 32

416 [ινο] ordo et Schm. | [το] Schm. | confunduntur optat. φθίτο et aor. φθίτο | Alb. cft. gl. ε 7468. 7720 417 εἶδωλα H: spir. len. Ald.; ad Ψ 72 refert Heins. 418 Φθιώτιν vel Θετταλικόν Mein. 1857 p. 628 (hoc iam m. rec. in A) 419 <ν> Cunningham, coll. Schol., Hom | φωνήν H (leg. Latte)] φωνή Ald. 420 φθογγον· φωνην A (ut Hom.) 422 Schm. cft. gl. 371 423 φθοῖς· πλακοῦς H: accent. Mus. | cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 610 424 φθο- νέεις Pears. 683 (ut Hom.) | ζηλεῖς H: Mus. 426 λύπης om. H: K (-η ν) Σ | τῶν τοῦ H: K Σ 427 φθορά H (leg. Latte): Mus. 429 φθίδιον H (φ om. rubr.: add. Mus.): ordo et Schm., coll. gl. ψ 257. 258 (hinc Schol. Theocr. corr. Ahrens) 430 φθύρεται (ft. ὄλο)φ[θ]ύρεται, v.l. gl. ο 640) secundum ordinem Schm. 431 πιονία (accent. prior. del.) ut vid. H: Ald. | φια<ρά>· πιον[ι]α Toll.; †φια· πιον[ι]α Ruhnk., coll. gl. ι 1127. EM 480, 12 (ad E 556); Φία· π(όλεως) ὄνομα 'alii' ap. Schm., cf. St. Byz. 664, 6; φιλοπονία· <...> Schm. 432 cf. gl. σ 2864 cum adn.; v. Gow ad Theocr. 11, 21. v. ll.: gl. 443. 546 433 h.e. φαιδρύνει M. L. West | Schm. cft. gl. 127. 198 434 φιβάλεως Schm., sed cf. Σ''' | συκῆ H: accent. Alb. 435 h.e. Lat. fibula | Φίκιον Schm., coll. Su φ 290; id. Reitzenst. Rh. Mus. 43, 1888, 448, coll. gl. 444

- D 436 Φῖγα· φῖκα· σφίγγα
 D 437 Φιγαλία· ἀπὸ ἑνὸς τῶν Λυκάονος παιδῶν
 438 φιδάκνη· π[ε]ιθάριον μικρὸν στενόν
 D 439 φιδίτια· συσσίτια (Antiph. fr. 46, 3 K.–A.)
 Greg.Naz. 440 Φιδίαι· λιθοξόοι (Greg. Naz. or. 28, 25 [36, 61A M.]
 441 φίδωλος· ἐπιθυμητός
 442 φίδνα· ῥίζα ἢ Ἰαχίλλειος καλουμένη
 443 †φιδρόν†· καθαρὸν, λαμπρὸν, ἄγνόν, ἴλαρόν
 444 *Φίκιον· ὄρος Θηβῶν (Hes. scut. 33) A¹
 Hom. 445 *φίλα· προσφιλέστατα (A 107 .) A⁵²[vg¹³Br¹⁰²Σ]
 Hom. 446 φίλαι· φίλησον (E 117 .)
 447 φιλαίμων· φιλῶν τὸ αἷμα
 448 *φιλαίτατος· φίλος σφόδρα (Xen. Hell. 7, 3, 8. Theocr. 7, 98)
 [v]g⁷A⁴⁵Br⁹⁷
 449 φιλαίτιοι· μεμψίμοιροι
 D 450 φιλαίτιος· μεμψίμοιρος (Aesch. Suppl. 485. Isocr. 1, 31)
 451 φιλακριβοῦντες· μετ' ἀκριβείας διαχωρίζοντες
 452 φιλακροάμονας· <...> (Cyr. in Luc. 72, 809D M.)
 453 φιλαλήθης· ὁ τὴν ἀλήθειαν φιλῶν
 454 φιλαλληλίαν· οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους (Cyr. in xii proph. 1, 394, 14 .)
 D 455 φίλαξ· δρυς, νέος. Ἡλειοί
 456 *φιλαπεχθημόνως· φιλομίσως A³¹(vg⁴Br⁹⁴Σ), φιλοῦντα μισεῖσθαι
 (Plat. rep. 500b) (A³⁶)

436 Schol. Hes. th. 326 437 Paus. perieg. 3, 17, 9. Φίγαλος filius Lycaonis id. 8, 3, 1
 438 cf. Σ'' πιθάκνη (Ph 429, 14. Su π 1571); aliter Moer. 212, 13 [φ 23 H.] 439 Plut. Lyc.
 12, 1; Athen. 5, 186b; Schol. Plat. Criti. 112b = Ph 558, 5; Su φ 366 444 St. Byz. 664, 17;
 Schol. Lycophr. 1465 445 Σ φ 102 446 cf. Schol. 452 Su φ 298 (Δ) (item sine expl.)
 456 cf. Σ φ 105

436 φῖκα· φίγα H: transp. Schr., accent. Schm. | v. West ad Hes. 437 φισταλία H: ordo et
 Palm.; Φιγάλεια ut orac. ap. Paus. perieg. 8, 42, 6 Schm. tacite, sed haud necessarie |
 λυκίονος H: Mus. 438 [ε] Mus. (H ipse teste Latte, perperam) | Alb. cft. gl. π 2263
 439 φιδάτια· συσσίτιον H: Mus.; φιλίτια Schol. Plat. Ph. Su, cf. Croenert Mon. gr. Herc.
 98–100 440 Φειδίαι Mus., sed contra ordinem; de orthogr. -ι- cf. e.g. RE 19, 1936
 441 φειδωλός Mus., sed contra ordinem; de accent. errat Schow | expl. ft. nata e loco qualis
 Plat. rep. 548b φειδωλοὶ χρημάτων male intellecto 442 gl. ι 166 ἰδανόν· ... ἰαχίλιον
 (Ἀχίλλειον Mus. [reicit Latte]) ῥιζίον cft. Schm., utrumque ex ἰδαία ῥίζα (Diosc. simplic.
 1, 199 [ubi etiam Ἰαχίλλειον reperitur]) corruptum esse suspicatus 443 v.l. gl. 432 (φιαρόν
 Ald.) 444 φικιών· προσθηβῶν H: K 446 φίλαι H: accent. Schm. 447 φιλόμων H:
 Mus.cf. adn. ad gl. 394 452 contin. H: nov. gl. Alb. 453 φιλαλήθης H: accent. Mus.; cf.
 Arcad. 28, 4 454 φιλαλληλίαν· <... nov. gl. φιλάλληλοι> Schm. post Suicer 455 μίλαξ
 Mein. 1857 p. 628; φίλαξ Schm. Philol. 13, 1858, 218; φίλαξ id. in edit.; φίλαξ id. ad gl. 559
 (coll. ἰλαξ gl. ι 537, Lat. ilex) | δρυς H: accent. Mus.; interpunct. (quod praebet H) delend.
 ci. M. L. West | ἡ λειός ci. Schm., coll. gl. ψ 195 | Alb. cft. gl. 559, quam huius v.l. esse
 censet Schm. 456 φιλαπεχθημονας· φιλοντας μισεσθαι A³⁶

457	φιλαργυρία· φιλοχρηματία	
458	φίλατο· ἐφίλησεν, ἠγάπησεν (Y 304)	Hom.
459	†φιλαυρᾶ†· τὰ κακά, τὰ ἄτοπα	
460	*φιλαυτία· τὸ πάντα πρὸς τὰ ἑαυτῷ ἀρέσκοντα πράττειν A ⁵³	
461	φίλαυτοι· οἱ ἑαυτοὺς φιλοῦντες (2. Ep. Tim. 3, 2)	N.T.
462	φιλεῖ· εἴωθεν (Aesch. Ag. 763). ξενίζει (κ 14), ἢ κατὰ ψυχὴν ἀγαπᾶ (I 340)	D+Ap.S.
463	φιλέεσκεν· ἐξένισεν (Z 15)	Hom.
464	†φιλεκλήδωτον†· κηδεμονικόν	
465	φιλέντολος· ἐλεήμων	
466	φιλέοντων· φιλεῖτωσαν, ὡς τὸ ἔστων ἔστωσαν (ω 485)	Ap.S.
467	*φιλέουσα· φιλοῦσα (A 196 .) A ⁵¹	Hom.
468	φιλεργήσασι· <...> (Cyr. in Matth. fr. 283, 39)	
469	φιλεργοί· οἱ τὸ ἔργον φιλοῦντες (Ar. fr. 672 K.–A. v.l.)	D
470	φιλέριδες· οἱ ἀγαπῶντες ἐρίσασθαι (Arist. soph. el. 171 ^b 26)	D
471	φιλέταιρος· πεφιλημένος	
472	φιλέψιος· φιλοπαίγμων. φιλοπάλαιστρος (Ar. Plut. 177)	D
473	φίλη σχίνου· παραφυάς	
474	φίληθεν· ἐφιλήθησαν (B 668)	Hom.
475	φιλήμης· φιλίας	
476	*φίλην· φιλίαν A ⁵⁹ , ἢ τὴν προσφιλεστάτην (A 20 .)	K+Hom.
477	φιλήρετμοι· φιλόκωποι, φιλοναῦται (α 181 .)	Hom.
478	*φίλησα· ἐξένισα (Γ 207) A ⁴⁶ , ἠγάπησα (Γ 415 v.l.)	Hom.
479	φιλήσια· φιλοτήσια, προσφιλή	
480	φιλησίαις· κλεψοσύναις	
481	*φιλήτης· κλέπτῃς Br ²¹⁴ , ληστής (A ⁶¹)	
482	φιλήτωρ· ἐραστής (Aesch. Ag. 1446)	D

457 Poll. 3, 113 458 Schol. 462 cf. Erot. φ 12; Ap. S. 163, 5 (Cyr. Z⁽²⁾¹⁴) 463 cf. Schol. 466 = Ap. S. 164, 3 467 Schol. 469 Poll. 1, 155 472 Su φ 316; EM 406, 9; App. Prov. 5, 13 474 Schol. 475 Philox. fr. *72, 5; Theogn. can. 682 (p. 112, 21 C.) 476 cf. Schol. 477 Schol. DEZ; Ap. S. 163, 19 481 Hellad. ap. Phot. bibl. 279 p. 535^b7; Suet. convic. IV, 95 (p. 55) T. (p. 418 Mill.); Orion. 159, 26; Su φ 336 (Δ). de accent. cf. Ioh. Philop. de voc. (rec. A) φ 6. de orthogr. cf. Choerob. 271, 30

458 Alb. cft. gl. ε 7491 459 v.l. gl. 575 (φλαῦρα Mus., φιλαῦρα Ald.) 460 τὸ| τὰ H, ἢ A: Mus. | πρ^δ H: expl. Mus. = A 463 φιλέεσκον H: Jens. Luc. 237 | ἐξένιζεν Schol. 464 φιλοκηδῆ· τὸν Cor. 145. Schm., coll. gl. 503 465 φιλένδοτος Ruhnk., sine causa: φιλέντολος reperitur in Dioscor. fr. 16, 6 (GDRK XLII) et in inscriptionibus (LSJ) 466 φιλήτωσαν H: Mus. | ἐστων ἔστησαν H: Mus. 469 contin. H: nov. gl. Schm. 471 φιλέτερος H: Mus.; φίλ^δ ἐταῖρε· πεφιλημένε Mein. 1857 p. 627 (ad Σ 333 v.l.) 472 φιλέθιος H: Vales. Pears. 684. Voss. | Alb. cft. gl. ε 7708 473 παραφυάς H] παραφανάς perperam legerunt Ald. et Latte 474 Alb. cft. gl. ε 7492 475 φίλης· ἐμῆς, Toup. 4, 345 post Sop. (ad α 203) 477 φιλοκῶποι H: accent. Mus. 481 cf. gl. 343 cum adn. 482 v. Fraenkel ad Aesch.

- D 483 φιλητῶν γένος· κλεπτῶν (SH fr. ad. 1115)
 484 φίλια· προσφιλέστατα
 Hom. 485 *)φι λιάζετο· ἔχωρίσθη αὐτοῦ (Ω 96) A⁴²
 486 †φιλίδα†· σύριγγα
 D 487 φίλιος· ὁ ἀποτρόπαιος, κατ' εὐφημισμ[εν]όν
 488 φίλιπποι· μοιχοί
 D 489 Φιλιστιδ(ε)ιον· νόμισμά τι
 Ap.S. 490 φίλιων· ἀντί τοῦ φίλτερος, προσφιλέστερος. ἐσχημάτισται δὲ διὰ
 τὸ μέτρον, ὡς τὸ καλλίων· ἔξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἔμὸν ἴκετο
 δῶμα' (ω 268)
 491 *φιλόδικος· φιλοπράγμων (Dem. 40, 32) A⁵⁵
 492 *†φιλοδοτεῖν†· λεπίδας ἔχοντι A⁴⁰
 493 φιλόθακος· ἀργή
 494 φιλοθεάμων· φιλοθεωρητής (Plat. rep. 479 a)
 495 *φιλοθεάμοσι· φιλοθεωρηταῖς (Phil. orif. 158 .. Cyr. quod unus
 p. 740, 9) vg⁵A³⁴B^{r95}(Σ)
 Hom. 496 Φιλοθερσ(ε)ίδης· Φιλοθέρσου παῖς (χ 287 v.l.)
 D 497 φίλιος· πασχητής (Theocr. 4, 62)
 Hom. 498 φίλοι· προσφιλέστατοι (B 56 ..)
 499 φιλοκαλία· φιλοῦσα τὰ σπάστρα
 500 φιλοῖστωρ· φιλῶν ἱστορεῖν (Cyr. c. Iul. 1, 40, 20)
 D 501 φιλόκαλος· φιλόκοσμος (Xen. Cyr. 1, 3, 3. Isocr. 1, 10)
 Hom. 502 φιλοκέρτομε· φιλῶν σκώπτειν (χ 287)
 D 503 φιλοκνήδης· ὁ κηδεμονικός (Ar. fr. 752 K.–A.)
 504 φιλοκνήμιδες· φίλοπλοι
 505 φιλοκρινεῖν· διαιρεῖν (Cyr. in Ioh. 1, 56, 8 ..)

484 cf. Σ φ 112 490 Ap. S. 163, 33 491 Poll. 6, 166 495 Σ φ 113 497 Schol. Theocr.;
 Eust. Od. 1597, 30 [1, 298, 5 St.] 498 cf. Σ φ 112 501 Poll. 6, 166 502 cf. Schol.

483 φιλήτων· γένος (sine interpunct. insequ.) H: accent. Mus., interpunct. Schm. | v. Pfeiffer
 ad Callim. fr. 260, 65 485 φιλιάζετο H = A] h. e. σ)φι λιάζετο (Kust.) | αὐτό H: Mus. =
 K; primitus fuerit αὐτῶν, ut ci. Schm. 486 contin. H: nov. gl. Ald. | v.l. gl. 729 (cft. Han-
 sen) 487 φίλιός H: accent. Sop. | εὐφημομένον H (errat Latte, qui -σμόν leg.):
 Schm. | i. e. Ζεὺς φ., cf. Ar. Ach. 730. etc. 489 <ε> Mein. 1857 p. 628, qui tamen nominis
 originem perperam agnovit: est (ut me certiozem fecit R. Kassel) Philistis, regina Hieronis II
 Syracusarum regis, cf. Head Hist. num.² 184–5 et fig. 108 490 φέλτερος H: Mus. |
 ἔμῶν H: Mus. | δόμα H: Mus. 492 h. e. φολιδωτῶ (m. rec. in A [φιλοδωτειο m. 1] et
 Ald. [-δοτῶ Mus.; errat Schow]) 493 contin. H: nov. gl. Mus. | ἄργη H: accent. Mus.
 496 <ε> G. Dind. 8, 841 d; Πολυθερσείδης ex Hom. Pears. 684, animadvertens variam lect.
 πολυ- in Hom. exstare pro verbo sequenti φιλοκέρτομε (gl. 502) 497 φιλοίφας Wil.* |
 Alb. cft. gl. π 1089, adde gl. ο 435 499 non liquet 502 σκώπτειν H: Mus. | v. ad gl.
 496 503 φιλοκνήδης H: accent. Mus. 504 φιλοκνήμιδες H: accent. Mus. 505 φι-
 λοκρινεῖν H; incertum utrum accent. acut. ab H ipso scriptus sit an a Mus. | Pears. 684 cft.
 gl. 1003

- 506 φιλοκτέανος· φιλοκτῆμων, φιλοχρήματος (Nonn. Dion. 29, 51 ..) D
 507 *φιλοκτεανώτατε· φιλοχρηματώτατε (A 122) A⁴⁴Br²⁶⁷ Hom.
 508 φιλοκτῆμων· φιλοχρήματος (Sol. fr. 36, 21 W. = 30, 21 G.–P.)
 509 φιλολάμπαδος· ἡ Ἔρτειμις D
 510 *φιλόλογος· ἀσκητῆς vg²⁰A⁶²Br¹⁰⁸. πολύλαλος (Plat. Theaet. 161 a ..)
 511 φιλόλογος· λαλιός, λάλος (Alex. fr. 285 K.–A.?) D
 512 *φιλομειδῆς· φιλόγελως vg³A³⁰Br⁹²Σ, φιλῶν τὰ μειδιάματα. Hom.+Ap.S.
 Ἰλάρα (Γ 424 ..) (g³Br⁹²)
 513 Φιλομηλείδης· οἱ μὲν κύριον ὄνομα. πολλάκις γὰρ πατρωνυμικῶ Ap.S.
 τύπῳ κύριον δηλοῦται, ὡς †Εὐριπίδης†, Ἡρακλείδης (δ 343 ..)
 514 φιλομούθῳ· πεπλασμένῳ λόγῳ (Cyr. c. Iul. 2, 2, 30 citans Iul. c. Gal.
 p. 163, 4)
 515 *φίλον· προσφιλές (A 167 ..) vg¹⁰A⁵⁰Br¹⁰¹ Hom.
 516 *φιλόνεικος· μάχμος, Ἰφίλερις (1. Ep. Cor. 11, 16) vg²²A⁶⁴Br¹¹². N.T.
 φιλονεικία γὰρ ἡ μάχη
 517 *φιλοπευστεῖν· ἀκούειν (vg²A⁶⁵Br⁹¹). μανθάνειν. ἐρωτᾶν (Phil.
 sacr. 79 .. Cyr. in xii proph. 2, 375, 9 ..) (vg²Br⁹¹)
 518 *φιλοπευστοῦντα· ἠδέως A²⁸ ἀκούοντα. ἢ ἐρωτῶντα (Phil. fug.
 132) A²⁸(A³⁹)
 519 *†φιλοποιός†· φιλεργός A²⁹
 520 *φιλοπονία· σπουδαῖα ἔργα (Dem. 61, 26) [vg¹¹A⁴⁸Br⁹⁹]
 521 *φιλόπονος· φιλεργός vg²⁶Br²⁷³Σ, σπουδαῖος
 522 †φιλοπίστη†· φιλοπράγμων
 523 *φιλόσοφος· ὁ πάντων πειραθῆς vg²¹A⁶³Br¹⁰⁹, φιλομαθῆς.
 [φιλόστοργος· φιλότεκνος.] φιλοσόφους τέ φασι †Λυδοῦς† τοὺς
 κιθαριστὰς καὶ μουσικοῦς. οἱ ἀρχαῖοι σοφοὺς τοὺς φιλοσόφους
 καὶ σοφιστὰς ἔλεγον
 524 φιλόστοργος· φιλότεκνος

506 Σ φ 117 507 = Schol.; Ap. S. 163, 9 512 Σ φ 118; Schol.; Ap. S. 163, 13 (cum Apion.
 fr. 148) 513 Ap. S. 163, 21; EM 165, 38 sqq.; Su φ 387 515 Schol. 521 Σ φ 121

510 cf. Pfeiffer Hist. Class. Schol. 1, 156–9 512 φιλομειδῆς H: accent. Mus. (-μμ- Hom.) |
 φιλῶν nov. gl. H: contin. Ald.; φιλοῦσα Ap. S. ut postulat Hom. (qui semper de Venere
 verbo utitur; nusquam alibi reperitur); cf. ad gl. 410, 414 513 φιλομηδιάδης H: Jens. Luc.
 239 = Ap. S. | κύριον² κυρίως H: Lob. Paral. 6 | εὐριπίδης H = Ap. S.] Εὐριπίδης Schm.
 post G. Dind. 8, 860a (qui -ειδης), cf. EM | ἠρακλειδ⁸ H: Ald., cf. Ap. S. (-ειδαις Mus.)
 514 le. ap. Iul. sine dubio adiectivum est, sed possit substantive ut hic explicatur accipi
 516 μάχημος H: Mus. | [φιλο]νειαία Toup. 3, 344, haud necessarie (νειαία rarissimum)
 519 v.l. gl. 521 | φιλοποις A 520 φιλοπονία H: accent. Wopkens Lect. Tull 102; φιλοπονία
 Ruhnk. 521 φιλοπόνος H: accent. Hansen, cf. Arcad. 89, 17 | v.l.: gl. 519 522 prob.
 legend. cum vg²Br φιλοπευστεῖ (Cyr. in xii proph. 2, 345, 6–7 ..) (hoc iam Schm.): φιλο-
 πραγμόν(ως ἀκούει) 523–4 unam glossam H: 524 extraxit Heins. 523 περασθεῖς H:
 Br (πειρασθεῖς vgA) | τε] δὲ Mus. | Λυδοῦς τοὺς] τοὺς ἀοιδοὺς καὶ Ruhnk.; an ἀλλητὰς
 καὶ (cf. Plat. com. fr. 149 K.–A.)? | ἀρχαῖοι <δὲ> Heins. | τοῦς²] καὶ H: G. Dind. 8, 884d

- 525** φιλόστροφος· εὐμετάβολος
 D **526** †φιλοσύμμαχος†· φιλολοίδορος, μάχιμος
 Hom. **527** φίλος· ὁ προσφιλῆς (A 381 ..)
 Ap. S. **528** *φιλότης· φιλία (Δ 83) (Br⁸⁵⁼²⁵⁷Σ), ἢ Ἰσυνουσία (Γ 441) (v²³g²⁴A⁶⁷)
 D **529** φιλοτησία· πρόποσις τις μετὰ τὸ[ν] δεῖπνον ὑπὲρ φιλίας (Ar. Lys. 203. Alex. fr. 293, 1 K.–A. Dem. 19, 128)
 Hom. **530** φιλοτήσια ἔργα· ἀφροδίσια, τὰ συνουσιαστικά (λ 246)
531 *φιλοτιμεῖται· μεγάλα φρονεῖ, ἐπαίρεται A⁶⁶, πλουτεῖ (A⁵⁷)
532 *φιλοτιμία· δωρεά (vg⁹A³²Br⁹⁸Σ). κενοδοξία (vg⁹A⁴¹Br⁹⁸Σ).
 πλοῦτος. μεγαλοφροσύνη
533 *φιλότιμος· ὁ φιλῶν τιμᾶν μεγάλως ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζεσθαι A⁶⁸
534 φιλοτιμούμενοι· δαφιλῶς τιμῶντες
535 φιλοτίμως· φιλοδοξῶς. πλουσίως. μεγαλοψύχως. δαφιλῶς
536 φιλοφρονοῦμαι· δεξιῶς καὶ προθύμως εἰσδέχομαι, ἢ ἀποδέχομαι
537 *φιλοφροσύνη· προθυμία, διάθεσις, σπουδή. Ἰγάπη. παρὰ τὸ φίλα] ἢ φιλία [φρονεῖν g¹⁹Br⁸⁹(v¹⁹A²⁷)
 D **538** φιλοχωρῶν· τὴν χώραν ἀγαπῶν (Ar. fr. 156, 5 K.–A.)
539 φιλοψεύστης· ὁ τὸ ψεῦδος φιλῶν (Cyr. in Ioh. 2, 101, 14)
 Eur. **540** φιλόψυχον· ἄψυχον (Eur. Phoen. 597)
 Eur. **541** φίλτατα· τὰ ὄμματα καὶ προσφιλέστατα (Eur. IA 458 ..)
 Hom. **542** φίλτατοι· φιλικώτατοι (I 198 ..)
 Eur. **543** φίλτρον· φιλία (Eur. Andr. 540?)
544 *φιλύδρα· <ᾶ> φιλεῖ τὸ ὕδωρ [vg⁶A³⁷Br⁹⁶Σ] (Theophr. h. pl. 2, 7, 1 ..)
 D **545** φιλύρινον· ἀσθενῆ, <ἐλαφρόν> (Ar. Av. 1378)
546 †φιλυρόν†· εὐῶδες [ἐλαφρόν]
547 Φιλωνίδας· ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ φιλεῖν Φιλωνίδης
548 φίλω· ἠδέως

525 Poll. 6, 168 **527** cf. Schol. **528** Ap. S. 163, 7; EM 794, 41. φιλία] Σ φ 124; Schol. Γ 73. συνουσία] Schol. B 232 .. **529** Pamphil. ap. Athen. 11, c. 106; Poll. 6, 30 **531** cf. Σ φ 126 **532** Σ φ 127; Schol. Eur. Phoen. 532 **535** Σ^b φ 128 **544** Σ φ 134. 135

526 h. e. φιλόμαχος (Ruhnck.; Aesch. Sept. 128) **528** an conf. Cyr. (vg¹²Br¹⁰⁰ Σ φ 125) φιλοτησία· φιλία? | ἢ H: Hansen **529** [v] Schr. **530** φιλοτήσια· ἔργα (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. **531** μεγαλοφρονεῖ K Σ **533** θέλων ἢ H: transp. Mus., cf. καὶ θέλων A | δοξάζετ(αι) H: A **534** expl. defectiva **537** διάθεσις H (errat Schm.; διάθησις Ald.) **538** Alb. cft. gl. ε 2559 **540** εὐψυχον H: Ruhnck. **543** v. Stevens ad Eur. I. c. **544** contin. H: nov. gl. Mus. | φιλύδρα H: accent. G. Dind. 8, 911 b; φιλύδρας Br, φιλυδρίας vg Σ φ 135 | <ᾶ> Schm. (φιλοῦσα E. Gen., φιλοῦντα A Σ φ 134, φιλῶν vgBr Σ φ 135) **545** φιλυρινόν H: accent. Mus. | ἀσθενές H: Strecker ad Euphron. fr. 141 | <ἐλαφρόν> e gl. **546** transp. Schm., coll. Schol. Ar. | cf. Dunbar ad Ar. **546** v. l. gl. 432 (φιαρόν Heringa Obs. 275) | ἐλαφρόν] v. ad gl. **545** **547** φιλεῖν om. Ald. (errat Schow); Φίλων vel Φιλῆνος ci. Schm., tum nov. gl. Φιλωνίδης

- 549 φίλωσ χ' ὀρόωτε· ἠδέωσ ἄν βλέποιτε (Δ 347) Hom.
- 550 Φιλώψ· κρήνη· ἢ †φίλωσ†
- 551 φιλωτερίς· κασταναία
- 552 φιλώτατα· φίλτατα
- 553 φιλώτατος· φίλτατος
- 554 φίμα· κημός, παραστόμιον, φημός (Diph. com. fr. 77 K.–A.) D
- 555 *φιομοῖ· δεσμευεῖ. ἐμφράπτει. Ἰάγγχει vg¹A³Br¹¹³Σ. ἐπιστομίζει g¹Σ(vg²A⁴Br¹¹⁵)
- 556 φιομοῖ· δεσμοῖ
- 557 φιομοῦν· δεσμευεῖν, καὶ τὰ ὅμοια (I. Ep. Petr. 2, 15) N.T.
- 558 φίν· αὐτοῖς (Γ 302 .. v.l.), ἢ αὐταῖς (Callim. h. Dian. 213) Ap.S.
- 559 φίνακα· δροῦν
- 560 φίνηται· συντιθῆ
- 561 *φίσκος· δημόσιον ταμεῖον A²(vg¹Σ) πολύχρημον [A²]
- 562 φισκοσυνήγορος· ὁ ταμειῶν συνήγορος
- 563 φίτρον· μέτρον. μάταιον, ῥῆδιον. καὶ τὸ μέσον τοῦ ῥίνιου, τὸ κοῖλον. καὶ ὁ *κορμός (vg¹A²Br¹¹⁶Σ) τοῦ ξύλου (g¹Σ), παρὰ τὸ φύεσθαι (M 29 ..) D+Ap.S.
- 564 φῖτυ· φυτόν, φύτευμα D
- 565 φίτυμα· τέκνον, γέννημα (Aesch. Ag. 1281. Lycophr. 453) D
- 566 φιτύσατο· ἐγέννησεν (Hes. th. 986) D

549 cf. Schol. 552 Eust. Od. 1441, 31 [1, 92, 13 St.] 554 glossographi ap. Harp. 301, 16 [φ 22 K.] (epit. = Ph 650, 3. Su φ 465. E. Gen. [EM 795, 19]) 555 Σ φ 137 558 cf. Ap. S. 163, 15; E. Gen. [EM 702, 42] (cf. Lloyd-Jones–Parsons ad SH fr. ad. 1043) 561 Σ φ 156 563 κορμός] Ap. S. 163, 18; Σ φ 139; Schol.; Hdn. epim. 143 Boiss.; Schol. Lycophr. 913 564 Σ''' φ 138; Theogn. can. 438 (p. 79, 11 C.). 731 (p. 120, 34 C.) 565 Σ'' (Ph 650, 10. Su φ 474. E. Gen. [EM 795, 30]. Schol. Plat. Criti. 116c); Schol. Lycophr. 453 566 Schol. (gl.) Hes.; cf. Schol. Opp. cyneg. 1, 4; Σ'' (ad gl. 565)

550 ad gl. α 3239 ἸΑλόπη refert Alb., cf. Wil. Men., Das Schiedsger. 130 | ἢ Φιλό(τη)ς lemmatis aut v.l. aut correctionem esse censet Schm. 551 καστανάα Mein. 1857 p. 627, sed -αία reperitur Athanas. defin. 28, 540B M.; vix καστάναια plur. (cf. LSJ) | castaneam a Philoteride sorore Ptolemaei Philadelphi [revera Philotera, cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 228, 43] nominatam intellegit Mein. 554 φιά Lederlin Poll. 1706, 116 not. 100 (plur., cf. Anyte AP 6, 312, 2 = HE 715); φημός ad fin. correctionem lemmatis esse ci. Schm. 555 Alb. cft. gl. ε 5256 556 φιομοῖ· δεσμοῖ Stanley ad Aesch. Sept. 469 = 463 (p. 748), ft. recte, quamquam forma δεσμοῖ in Graecitate aetatis inferioris reperitur 557 cf. gl. 555 558 φῖν H: accent. Mus. hanc formam in Hom. v.l. esse et ibi a Callimacho et Nicandro lectam esse demonstrat Giangrande Herm. 98, 1970, 273 cum not. 7 559 ft. v.l. gl. 455 (cft. Schm.) 560 ἔσ)φιγκται· συντέθει(ται) ci. Schm.; συντιθῆ(ται) Schwenk Rh. Mus. 13, 1858, 147 561 ταμειον A 563 haec e quatuor fere glossis coniuncta est: 1) μέτρον ft. ad λίτρον (cf. LSJ s.v. II); 2) μάταιον, ῥῆδιον obscura; 3) τὸ μ. τοῦ ῥ., τὸ κ. ad φίλτρον (Schm.), cf. Bion. 1, 48, Poll. 2, 90 (LSJ s.v. II); 4) κορμός ad φητός (Schm.; ad accent. v. Arcad. 74, 16), cuius exempla sunt ap. Hom. et alios poetas 564 φῖτυ H: accent. Schm. tacite 566 Alb. cft. gl. ε 7500

- D 567 φλᾶ· θλαῖ, μαλάττει, συντριβει (Hippocr. cap. vuln. 4 [3, 196, 4 L.] . .)
 568 φλαδιᾶν· θλαδιᾶν, μαλάττειν, τύπτειν
 D 569 φλᾶν· μαλάσσειν πληγαῖς
 570 φλανύσ(σ)ει· φλυαρεῖ, ληρεῖ
 D 571 φλασμός· τύφος (com. anon. dor. 1, 19 K.–A.?)
 D 572 >φλασμένος· τετυφωμένος (Hippocr. cap. vuln. 14 [3, 240, 5 L.] . .)
 D 573 φλάσας· θλάσας (Hippocr. morb. 3, 17 [7, 158, 9 L. = CMG 1, 2, 3, 98, 7] . .)
 574 φ(λ)αυρικῶς· ἀηδῶς
 575 *φ(λ)αῦρα· φαῦλα (vg⁵A¹¹Σ), κακά (g⁵Br¹²⁰Σ), πονηρά, λκουφα (vg⁵A¹¹Σ), ἀσθενῆ (Soph. Ai. 1323. Plat. Polit. 273 c . .)
 576 φλέβαι· νεῦρά τινα αἵματος δεκτικά
 On.sacr. 577 φίλιππος· στόμα χειρῶν, ἢ λαμπάδος
 Hom.+D 578 *φλέγει· καίει (Φ 13) vg⁴A¹²Br¹¹⁷⁼²⁶⁶. λαμπρύνει (Pind. Ol. 2, 130 = 72)
 D 579 †Φλέγεια· ἡ νῦν Πελλήνη†
 D 580 φλέγεται· καίεται (Plat. leg. 716 a). λαμπρύνεται (Pind. Nem. 10, 4 = 2)
 Ap.S. 581 *φλέγμα· φλόξ (Br¹¹⁰), καῦσος, παρὰ τὸ φλέγειν (Φ 337)
 D 582 φλεγμαίνει· ὀγκοῦται, φυσοῦται
 583 φλεγματί(ς)· ἡ φλέγματα ἔχουσα
 D 584 φλεγματοέν ἔκρηγμα· τῆς φλογός (SH fr. ad. 1116)
 585 φλεγμός· τὸ αἷμα ([Thesp.] TrGF 1 F 4, 6)
 586 φλέγος· τὸ φλέγμα
 Hom. 587 Φλεγύαι· ἔθνος ὑβριστικὸν καὶ ἀσεβές (N 302)
 D 588 φλεγύας· ἀετὸς ξανθός, ὄξύς (Hes. scut. 134)
 589 φλεγόμεν· καίωμεν. λαμπρύνωμεν
 D 590 φλεγυρά· ὑβριστική (Cratin. fr. 62, 2 K.–A.). λαμπρά (Ar. Ach. 665)
 591 φλέγουσι· βλάπτουσι

567 cf. Ph 650, 16; lex. can. Ioh. Damasc. (2, 25) 167 569 Σ'''(Ph 650, 17 E. Gen. [EM 795, 36]) 574 cf. Schol. Ar. Pac. 96 575 cf. Σ φ 140 577 Isid. orig. 7, 9, 16; Hieron. on. sacr. PL 23, 1205; cf. Lagarde Onom. sacr.² 174, 84 (p. 203), 200, 3 (p. 223) 580 cf. Schol. Pind. 1 (d) 581 cf. Ap. S. 164, 4 587 Eust. II. 933, 10 [3, 474, 18 V.] 588 EM 795, 57; Su φ 529 (Δ); Eust. II. 933, 26 [3, 475, 12 V.] 590 Schol. Ar. (b)

567 Alb. cft. gl. α 4667. κ 1489 568 φλαδιᾶν] φ om. rubr. in initio versus; add. Mus. 570 (σ) Ald. 571 τύφος H: accent. Schm. 572 πε>φλασμένος HSt. Thes. 4, 163a 574 φαυλικῶς H: ordo et Pears. 685. Voss. 575 (λ) ordo et HSt. G. Sop. Pears. 685 | v.l.: gl. 459 576 forma aetatis inferioris: φλέβας Heins. Biel. 579 h.e. Φλέγρα· ἡ νῦν Παλλήνη (Biel.); cf. Hdt. 7, 123, 1. St. Byz. 497, 12. 667, 12 583 φλέγματι H (Latte; errat Schow): G. Pears. 685 586 φλεγός H: accent. Mus. τ]ὸ φλέγος dub. l. est ap. Aesch. fr. 342, 4 M. = 451 i, 4 R. (ιοφλεγές Radt) 587 φλεγῦαι H: accent. Mus. 588 φλέγματος H: Jun. Anim. 403. HSt. Pears. Adv. 685 590 φλεγῦρα H: accent. Mus. 591 Φλέγουσι ex ordine Schm.

- 592 φλεγυροῦ· βλαβεροῦ
 593 φλεδονεῖ· ἀναισθητεῖ, φλυαρεῖ. καὶ φλεδονεύεσθαι τὰ αὐτὰ
 594 φλεδονώδη· φλύαρα, ληρώδη (Hippocr. prorrh. 1, 101 [5, 540, 3 L.]) D
 595 φλέδων· φλυαρία (anon. antiqui ap. Galen. in Hippocr. prorrh. 16, D
 733, 9). καὶ ὁ ἀλαζών, εὐήθης (Aesch. Ag. 1195)
 596 φλεῖ· γέμει. εὐκαρπεῖ, πολυκαρπεῖ D
 597 φλέβηα· φλυαρία
 598 φλέξαι· κατακαῦσαι (I 653 v.1.) Hom.
 599 φλεξοντί[η]ς· ἱππική τάξις παρὰ Ῥωμαίοις
 600 φλέοντας· †φιλοῦντας†, ἢ φλυαροῦντας
 601 φλέος· βασκανία. φθορά. καὶ ὁ †αἴλιος φλοιός†
 602 φλέψ· μώλωψ. καὶ τὸ ἀναλογοῦν τῷ σώματι
 603 Φλέω· Διονύσου ἱερὸν D
 604 φληδῶντα· ληροῦντα
 605 *φληναφᾶ· φλυαρεῖ A¹⁴Σ, μωρολογεῖ (Ar. Nub. 1475) A¹⁴
 606 φλήναφοι· μωρολόγοι
 607 *φλήναφος· φλύαρος g⁶Br¹¹⁸Σ, λῆρος, μωρολόγος (Men. fr. 372,
 6 K.–A.) vg⁶A¹⁵Br¹¹⁸Σ
 608 φληναφῶντα· φλυαροῦντα
 609 †φληφοσ†· φλύαρος
 610 φλιαρά· χλιαρά
 611 φλιάς· τῆς θύρας παραστάδας (Deut. 6, 9 ..) LXX
 611a †φλίσαισμος†
 612 φλιδᾶν· σήπεσθαι (Plut. quaest. conv. 642 e) D

593 cf. Zonar. 1815 594 Galen. in Hippocr. prorrh. 16, 733, 8; id. lex. 19, 152, 2
 595 EM 796, 3 596 St. Byz. 668, 5; EM 796, 43 601 Theogn. can. 266 (p. 49, 6 C.)
 603 de Φλέως / Φλεύς / Φλιούς cf. Ael. v. h. 3, 41. EM 796, 43. Schol. Ap. Rh. 1, 115
 605 Σ φ 142 607 Σ φ 143 (Σ''' φλύαρος, Σ μωρολόγος); lex. αἰμ. φ 6; Moer. 211, 29 [φ 9
 H.]; Poll. 6, 119 611 Schol. ρ 221 (Su φ 536). Orion. 160, 32 (Philox. fr. *621). EM 796, 19

594 φλεδονώδη H: accent. Mus.; -ώδεα Hippocr. 595 verba φλεδῶν et φλέδων confusa
 esse agn. Schm. 597 le. φλεδονία Toll.; cf. EM 796, 3 599 gl. totam del. Mus. | φλε-
 ζοντιῆς H (legit Cunningham; ε pro ο Schow et Latte, linea deletionis decepti): R. Kassel
 post Mein. 1857 p. 628 (i. q. Lat. flexuntēs) 600 φλύοντας Arnald. Lect. 131; φηλοῦντας
 Taillardat (ap. Chantr. Dict. 2, 1312) 601 φλέος sic accent. Theogn. | Αἴλιος (sc. Diony-
 sius) Sop. Pears. 685 (hic ci. Αἴλιος καὶ ὁ), sed neque Hsch. nec (quoad scio) quisquam alius
 sic grammaticum nominat (e.g. Eust. semper Αἴλ. Διον. vel Διον. Αἴλ.); ἔλειος HSt. |
 φλοῦς ci. Schm. 602 Alb. cft. gl. μ 2022, Hansen gl. σ 1298 603 Φλέω genit., cf. Bechtel
 3, 114. RE 20, 290. Wil. GdH 2, 373 not. 1. Chantr. Dict. 2, 1211. Usener Götternamen
 242 not. 13. 244 605 φληνάφα· φλύαρεῖ, μωρολόγει (ad Ar.) Bernh. post Dobree
 607 v. l.?: gl. 609 609 φληνος HSt. G. Salm., cf. EM 796, 9; φληνάφος Kust. (i. e. v. l.
 gl. 607) | φλυαρός H: accent. Mus. 610 Schm. cft. gl. δ 1461. λ 927 611 φλιάς· ...
 παραστάδα H: Cunningham (φλιάς· ... παραστάδος Mus.) | cf. gl. 618 611a λλίσαισμος
 H (λ pro φ scr. rubr., ut agn. Latte): Mus., qui tum del.; φλιάς (Bion. 1, 87)· ὁμοίως Schm.
 612 contin. H: nov. gl. Mus. | φληδᾶν H: Mus. | cf. gl. 652

- 613 φλιδάνει· διαπίπτει, διαρρεῖ
 614 φλιδιόωντο· διε(σ)πῶντο. ἐτέμνοντο
 615 φλιδόνες· τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σπάσματα, καὶ ὄυτίδες. τινὲς δὲ σφυγμοί
 D 616 φλιδόωσα· ῥηγνυμένη (Nic. ther. 363)
 617 φλίεθος· καρποφόρος
 D 618 φλιή· πρόθυρον, ἢ παραστάς τῆς θύρας (Callim. fr. 194, 24 Pf.)
 619 φλιούς· ἢ τῶν καρπῶν ἔκχυσις
 Ap.S. 620 φλίψεται· ἀποθλιβήσεται (Q 221 v. 1.)
 621 φλίψις· θλίψις
 622 φλόγα· φλογερόν
 Eur. 623 φλογερόν· θερμόν, λαμπρόν (Eur. Hel. 1126)
 Hom. 624 φλόγε(α)· λαμπρά, φλογώδη (E 745)
 D 625 φλογίδες· κρέα ὀπτά. διὰ τὸ φλογίζεσθαι (Stratt. fr. 12, 2. Archipp. fr. 10, 3 K.–A.)
 D 626 φλεγμονή· ὄγκος πυρῶδης συρρυνέντων ἐπὶ τὸ ἀσθενῆσαν μέρος τῶν ὕγρῶν, καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόντων τὸ πεπονθὸς
 627 φλογίδια· αἱ κεγχρίδες δι' ἐλαίου σκευαζόμεναι
 LXX 628 *φλογίνη· καυστική (Gen. 3, 24) (v³A⁸Br¹²⁶)
 629 φλογίσει· καύσει
 Eur. 630 φλογμός· καῦσος, [βρασμός,] καύσων, φλογισμός (Eur. Suppl. 831)
 Eur. 631 φλογμῶ· κατακαύσει, καταφλέξει (Eur. Hec. 474 . .)
 632 †φλογόδερπνοι†· ἄνθρακες
 D 633 φλογῶδες· καυστικόν (Hippocr. prorrh. 1, 67 [5, 526, 11 L.])
 D 634 φλογόλευκον· ἔρυθρόλευκον
 635 φλογώματα· τῶν ἄρτων τὰ ἐπικεκαυμένα (Hippon. fr. 118 D, 10 W. = 131E, 10 Degani [etiam p. 233]?)

616 cf. Schol. Nic. (a). EM 716, 22 618 v. ad gl. 611 620 Ap. S. 164, 7; cf. Schol. 624 Σ φ 144; Schol. 625 Athen. 14, 656b; Poll. 6, 55 630 cf. Cyr. (vg¹A⁶Br¹²² Σ φ 145) φ· καῦμα 634 Poll. 7, 129 635 cf. comm. in Hippon. P. Oxy. 2176, fr. 6

613 Alb. cft. gl. ε 7504 614 διέποντο H: G. 615 cf. Chantr. Dict. 2, 1213 617 Φλῖος· θεός ci. Schm., cf. EM 539, 32 Φ. ὁ Διονύσος et gl. 603 (sed καρποφόρος epitheton Cereris est) | καρποφ(θ)όρος ci. G. 618 φλίη H: accent. Mus. | ἢ π(α)ρά τὰς H: man. prim. (agn. Latte) 619 φλιούς H: accent. Mus. 621 φλίψις· θλίψις H: accent. Schm. 622 'Nisi φλογερόν e seqq. iteratum est, interpretatus videtur φλόγα πῆματος· φλογερόν πῆμα Soph. OT 156 [l. 166] Schm. 624 λόγε H] φ om. rubr. in initio versus, add. Mus.; <α> Mus. = testt. 626 πυρῶδης errore typos. Schm. 627 κεγχρίδαις H: Mus. 628 accus. K (ut LXX) 629 φλογιῖ H: Mus. 630 βρασμός ad φλοῖσμος (cf. gl. 641) refert Schm. | καῦσον H: Mus. 632 φλογότερπνοι Pears. 686. Mein. ap. Schm.; φλογόδειπνοι Headlam JPhil. 31, 1910, 7, coll. Callim. fr. 590 Pf. (sed ibi πυριδείπνον videtur falsa lectio esse, cf. Pfeiffer et SH 257, 23) 635 Pears. 686. Alb. cft. gl. ο 1544

- 636 Φλοιά· τὴν Κόρην τὴν θεὸν οὕτω καλοῦσι Λάκωνες D
 637 φλοιδιᾶν· πεπρωῆσθαι
 638 φλοιδοῦμενος· ταραττόμενος (Lycophr. 35) D
 639 φλοινόν· φλοιόν
 640 φλοιόν· τὸ λέπος τοῦ ξύλου (A 237) Hom.
 641 *φλοῖ(σ)βος· τάραχος A⁹Σ. ἀφρός A⁹. ταραχή (E 322) v² Hom.
 642 φλόμος· πόα τις, ἧ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρωῖνται. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ D
 θρουαλλίς (Cratin. fr. 363, 3 ci. Pauw. Eupol. fr. 13, 5 K.–A.)
 643 φλονίδες· λεπίδες (Empedocl. VS 31 B 82, 2 [1, 341, 3] ci. Karsten)
 644 φλόξ· ἡ τοῦ πυρός (Θ 135). καὶ ἄνθος τι (Mel. AP 4, 1, 51 = Hom.+D
 HE 3976)
 645 φλουάζει· φλυαραεῖ, ληρεῖ D
 646 φλοῦκτος· εἶδος ῥοφήματος
 647 φλοῦς· φλοιός, λεπύχανον, λέπυρον
 648 †φλυάκια†· τὰ ψυδράκια (Hippocr. acut. spur. 10 [2, 446, 11 L.] ..) D
 649 φλύαξ· μέθυσος, μεθυ[α]στής. γελοιαστής D
 650 φλύαρος· φαῦλος, εὐήθης
 651 φλύασσει· φλυαραεῖ. φλύει D
 652 φλυδᾶν· διαχειῖσθαι (Hippocr. morb. sacr. 13, 11 [6, 386, 7 L.] ..) D
 653 Φλυεῖς· δῆμος τῆς Πτολεμαῖδος φυλῆς D
 654 φλύζει· ἀναζεῖ
 655 φλύζειν· ἀναζεῖν, φλύζεσθαι
 656 Φλυήσιος· ὁ Ἴερωῆς (Hippon. fr. 47, 2 W. = 51, 2 Degani). καὶ μὴν τις D
 657 †φλυκτά†· κακά, σχέτλια
 658 *φλύκταινα· τὸ ἀπὸ πυρός φύσημα γενόμενον ἐν τῷ σώματι (Hip-
 pocr. vet. med. 16 [1, 610, 7 L. = CMG 1, 1, 1, 48, 8]) A³

640 cf. Schol. (EM 796, 29); Su φ 545; Hdn. epim. 147 Boiss. 641 Σ φ 146; cf. Schol. Apion fr. 150 N. 642 Σ''' (Ph 651, 14 EM 796, 28); Poll. 6, 103 644 Theophr. h. pl. 6, 6, 2 648 Galen. lex. 152, 15 652 Erot. φ 9 653 Schol. Ar. Vesp. 234 c. d; cf. St. Byz. 668, 13, Harp. 302, 3 [φ 23 K.] 655 cf. EM 796, 39 656 μὴν] St. Byz. 668, 6 658 cf. Cyr. (vg¹Br¹²⁷ Σ φ 147) s. v. φλυκτίδες

636 φλοιᾶν Mus., haud necessarie | cf. RE 19, 1971–2. 20, 292 639 φλόινον· {...} [φλοιόν e gl. 640] Thes. 8, 950a 640 Alb. cft. gl. λ 669 641 φλοῖβος H: K | v. ad gl. 630 | Alb. cft. gl. α 8703. δ 1433 642 φλόμος H: accent. Mus. | ἀντιελυχνίω H: Mus. = Σ''' 645 Laconice pro verbo φλύασσει (gl. 651), v. Ahr. Dial. 2, 126. Thumb 1, 82 | ad Phylaces v. PCG 1, 259 646 ft. (M. L. West) Lat. fluctus 647 de forma contracta φλοῦς v. LSJ s. v. φλόος; reperitur in serie monosyllabarum in ostraco scriptarum (Huys ZPE 152, 2005, 209–17 no.9) | λεπυρόν H: accent. Dragoumis Athinā 31, 1919, 152 648 h. e. φλυζάκια (Schm.) 649 [α] Jungerm. Poll. 1706, 1133 not. 83 | ad Phylaces v. PCG 1, 259 651 Schm. cft. gl. 645 | ad Phylaces v. PCG 1, 259 652 διαχειῖσθαι errore typo. Schm. | Schm. cft. gl. 612 653 φλύεις H: accent. G. | cf. RE Suppl. 10, 535–8 656 καὶ μὴν τις ad Φλιάσιος mensem Lacon. refert Masson ed. Hippon. 135 not. 3, coll. St. Byz. 657 contin. H: nov. gl. Mus. | v. l. gl. 965 (Schwenk) 658 φλυκταίνα H: accent. Mus.

- 659** φλύον· βιβλίον. καθαρὸν
660 φλύσει· ἀποβαλεῖ. ἐμέσει. ζέσει
661 φλυσός· στυβή. οἱ δὲ φλοιός
662 φλύσσει· ἐρουγγάνει
663 φλυσ(σ)ῶσα· μαινομένη
 Hom. **664** φοβεῖται· φεύγει (E 140 ..). κνίζεται
665 φόα· ἔξανθήματα ἐν τῷ σώματι
 Hom. **666** φοβεῖ· κνίζει. διώκει (Π 689 ..)
 D **667** φοβερόν· δειλόν, ἔμφοβον (Thuc. 6, 55, 3. Pherecr. fr. 279 K.–A.)
668 φοβερόν· δηλητήριον
 Hom. **669** φοβεύμενος· διωκόμενος (Θ 149)
670 φόβη· κόμη. χαιτή, θριξ. οἱ δὲ ἐκτενισμένη, ἀπὸ τοῦ φοίβου, ὃ
 ἐστὶ καθαροῦ
 Hom. **671** φοβῆσαι· †ρίψαι† (P 505 ..)
 Hom. **672** φόβος· φυγή (E 272 ..)
673 †φοβήσασ†· ἔνθουν ποιήσας
 Hom. **674** φοβηθεῖς· εἰς φυγὴν τραπεῖς (Z 135 ..)
675 φοίβα· ἀγών δρόμου
 D **676** φοιβάζει· μαντεύεται (Lycophr. 6)
677 *φοιβαζόντων· προλεγόντων A¹²(Br²⁴⁵)
678 φοιβᾶναι· λαμπρῦναι. μαντεύσασθαι. κοσμησαι. καθᾶραι.
 ἀγνίσαι. καὶ φοιβᾶσαι ὁμοίως
679 φοιβᾶσθαι· καθαίρει[ι]σθαι (Cyr. ador. 68, 448A M.)
680 φοιβητεύειν· χρησιμωδεῖν
681 φοιβήτρια· καθάρτρια
682 φο(ῖ)βοι· ἝΑττικοὶ ἐπὶ τῶν λυσσωδῶν. οἱ δὲ καθαροῦς

664 cf. Schol. 667 Poll. 5, 124; Σ" (Ph 651, 19. Su φ 556. E. Gen. [EM 797, 53]) 669 Schol.
 670 cf. Theogn. can. 81, 2 Alpers; Su φ 558 (Δ); EM 797, 56 672 = Σ φ 148; cf. Ap. S. 164,
 8 et Schol. (+ P. Berol. inv. 11636 ii 33); Theogn. can. 81, 3 Alpers 674 = Schol. 676 cf.
 Theogn. can. 138 (p. 25, 33 C.; v. Alpers p. 17); E. Gen. (EM 797, 8); Ap. S. 164, 12 (Schol.
 Soph. Tr. 823) 678 cf. EM 797, 6 679 = Σ φ 149 681 cf. Theogn. can. 138 (p. 25, 33 C.)
 682 cf. Zonar. 1816 φοιβόληπτος· ὁ μαινόμενος

659 φλοιόν G.; βύβλον Sop.; tum καθαρὸν manet obscurum, nisi ad φοῖβον, cf. gl. 683
 661 στοιβή Mus., cf. tamen LSJ s.v. στύβη 663 (σ) G.; Lob. El. 175–6 cft. Nic. al. 214
 665 φοαί (i. q. φναί) Lob. Rhem. 24 not. 38, (i. q. φοραί) Schulze QE 278; φωῖδες cft.
 Voss. 666 cf. gl. 262 669 φοβευμένος H: accent. Mus. 671 ῥῖψαι Schm., sed expl.
 inepta: an φριξαι? 673 h. e. φοιβήσας (Pears. 686; cf. Schol. Soph. Ai.332 a) 676 Alb.
 cft. gl. ο 1918 677 sequuntur in H gl. 676 et 677 perperam repetitae 678 φοιβαναι·
 λαμπρῦναι ... καθᾶραι H: accent. Thes. 8, 968 c | ἀγνήσαι H: Alb. (spir. asp.) et Mus.
 (i) | . καὶ interpunct. Viger ed. Euseb. praep. ev. Notae p. 15 | φοιβᾶσαι H: accent. Mus.
 679 καθαίρεισθαι H: HSt. = Σ 680 cf. Wack. Synt. 2, 321 681 ἡ Φ. CIG 4987 (Aethio-
 pia), ft. = Isis (LSJ) | καθάρτρια H (leg. Hansen): Mus. 682 φόβοι H: ordo et Palm. Pears.
 686 | δυσόδων H: Valck. ad Ammon. 149

- 683 *φοῖβος· καθαρός vg⁵A¹³Br²⁴⁴Σ, λαμπρός, ἄγνός vg⁵Σ, ἀμίαντος
vg⁵A¹³Br²⁴⁴Σ
- 685 φοινιά(ς)· ἐρυσίβη
- 684 φοίνια· πυρρά
- 686 *φοίνικι· ἐρυθρῶ βάμματι (Δ 141 . .) [g^{φ0929}] Hom.
- 687 Φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα· ἀπατηλὸν καὶ κἀπηλὸν (com. D
ad. fr. 438 K.–A.)
- 688 Φοινικίοις γράμμασι· Σοφοκλῆς Ποιμέσιν (Soph. fr. 514 R.). ἐπεὶ Att.
δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κεκομικέναι
- 689 Φοινική(ι)· γράμματα· ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἄκταιονός φασιν Att.
ὠνομάσθαι αὐτὰ (Scamo FGrHist 476 F 3)
- 690 φοινίεντα· λεπιδωτὸν ὃ Ἄπιων φησί (fr. 151 N.). οἱ δὲ φόνιον, ἢ <Ap.S.)
ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ καταπληκτικόν, ἢ φονευτικόν (M 202)
- 691 φοινικάδες· αἱ ῥάφανοι ὑπὸ Εὐβοέων D
- 692 Φοίνικες· γένος τι Ἄθηναισιν (Dinarch. or. 20) D
- 693 Φοινική(ι)· Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοινικός τινος Att.
- 694 †φοινικέγκτον†· ἀπατηλὸν
- 695 φοινικήϊον· πυρρὸν
- 696 φοινικηῖδες· αἱ ἀνεμῶναι, ἢ πόα. οἱ δὲ τὰ φοινικᾶ ἐνδύματα
- 697 φοινικιστής· παρὰ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως (2, 20)·
‘ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρσην, Μεγαφέρνην, φοινικιστὴν βασιλείων’
- 698 φοίνια· κύναρος πυρρά
- 699 φοίνικι φαινόν· φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένον (Z 219 . .; Hom.
cf. O 538)

683 Theogn. can. 138 (p. 25, 20 C.); Σ φ 151; Ap. S. 164, 10; Schol. Ap. Rh. 2, 301–2 b; Plut. de E ap. Delph. 393c 685 Theogn. can. 138 (p. 25, 30 C.), cf. can. 81, 11 Alpers
684 Theogn. can. 138 (p. 25, 32 C.) 686 cf. Schol. 687 Theogn. can. 138 (p. 25, 31 C.) =
Su φ 784 688 Ael. Dion. φ 16 689 Paus. φ 8; Σ'' (Ph 652, 3. Su φ 787. E. Gen. [EM 797,
37]) 690 cf. Schol.; Theogn. can. 138 (p. 25, 30 C.) 693 Paus. φ 8; Σ'' (ut ad gl. 689)
696 1) φαινίς = ἀνεμώνη Sosib. FGrHist. 595 F 24. 2) φοίνιξ = πόα Diosc. mat. med. 4, 43.
3) φοινίς = ἔνδυμα Arist. fr. 542 Rose. Poll. 4, 119. 7, 55 699 Schol. Z 219; cf. Schol.
min. (P. Vind. inv. 39940 ii 25) ad O 538 (ubi φ[οινικίνῳ suppl. Hansen)

685, 684 H (ord. inverso Schm.) 685 φοίνια H: Mein. 1857 p. 626 (φοινιάς Arr. phys. fr. 4
[2, 191, 21 Roos] sed non i. q. ἐρυσίβη; φοινιάς Theogn. can. 138; φοινιάς id. can. 81, 11)
686 φοινικί H: accent. Mus. 687 ἀπατηλοὶ καὶ κἀπελοι H (leg. Latte): Mus. | v. l.: gl. 694
688 ἐκ φοινίκος H: Gron. | cf. Edwards Kadmos 14, 1974–75, 48–57 689 φοινική(ι) H:
Mus. | ἀκταίωτος Mus., haud necessarie | ὠνομάσθη H: Thes. 8, 985 b; ὠνομασθηῖναι
Mus. | de Scamone v. Jacoby RE 3A, 437 690 φοινίεντα H (i leg. dubitanter Cunning-
ham): Mus. | λεπιδωτῶν H: Mus. | ἀπιίων H: Mus. | φασί H: Alb. tacite 691 εὐβοιαίων
H: Mus. 692 cf. Toepffer Att. Gen. 300–1 693 φοινική(ι) H (non, ut leg. Schow et
dubitanter Hansen, φοινίκια) | fin. abbrev. lexicographus, cf. testt. 694 v. l. gl. 687
695 φοινίκιον malit Schm., ft. recte (cf. Xenoph. 21 B 32, 2 [VS 1, 136, 15]. Simon. fr. 550 a
1 P.) 696 φοινικηῖδες H: accent. Mus. | φοινικά H: accent. Schm. 697 πρώτῳ] ᾗ H,
expl. Mus. | μέγα φέρηνη H: Mus. | βασιλέρον H: Mus. 698 an φοινιά? | κύναρος] cf.
Soph. fr. 718 R. 699 φοινικί· φαινόν· H: accent. et interpunct. Mus.

- Eur. **700** *φοινικολόφοιο· ξανθο[υ]λόφου (Eur. Phoen. 820) (A⁸Σ)
 Hom. **701** φοίνικος ἔρνος· περιφραστικῶς τὸν φοίνικα (ζ 163)
702 φοινικῆς· ὄπλον ἐρυθρόν
703 φοινικοβάλανα· τὸ τράγημα. [καὶ εἶδος ἀμπέλου]
 Hom. **704** *φοινικέσσα· πυρρὰ (g^{φ0030}) τῷ χρώματι, ἐρυθρὰ (K 133 ..)
 D **705** φοινικόλεγνον· Ἴων (TrGF 19 F 68) τὸν πηνέλοπα, τὸ ὄρνενον.
 τὸν γὰρ τράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν. ἡ δὲ λέγνη παρῆλκει
 LXX **706** *φοινικοῦν· πυρρὸν vg²A⁷Br¹²⁹Σ, κόκκινον vg²A⁷Br¹²⁹, αἱματῶδες
 (Esai. 1, 18)
 D **707** φοινίκουρος· ὄρνις ποιός, καὶ ὁ ἐρίθακος
708 φοινικοῦς μάλιστα· διὰ τὸ τὰ νῶτα φοινίσσειν
709 †φοινικόχλοις· ξανθόχλοις†
 Ap.S. **710** φοῖνιξ· τὸ δένδρον· ‘φοίνικος νέον ἔρνος’ (ζ 163). καὶ ὁ καρπός
 (Hellanic. FGrHist 4 F 56. Phorm. fr. 1 K.–A. [PCG 1, 175]). καὶ ὁ
 πυρρὸς τῷ χρώματι (Ψ 454)
711 *φοῖνιξαι· αἱμάξαι (vg⁴A¹¹Br¹³¹Σ). βάψαι (vg⁴Br¹³¹Σ)
 Ap.S. **712** *φοῖνιον· φόν(ι)ον A⁹, δεινόν. ἐρυθρόν (σ 97)
713 φοῖνισσα· εἶδος ἀμπέλου
714 φοῖνίσσων· βάπτων, ἐρυθρῶν
 LXX **715** φοίνικες· γλυφαί (Ezech. 41, 25)
716 φοινιχθέντων· αἱμαχθέντων, αἱματωθέντων
 Hom. **717** *φοῖνόν· πυρρὸν (Π 159) (vg³A¹⁰Br¹³⁰Σ)
 +Hom. **718** *φοῖτᾶ· ἔρχεται, βαδίζει. μαίνεται. περιείσιν, ἴαφικνεῖται A⁶,
 περιέρχεται vg¹A⁶, παραγίνεται (Ω 533) vg¹Σ
 Eur. **719** φοιταλέος· παράκοπος, μανιώδης (Eur. Or. 327. Euphor. fr. 93
 Pow.)

700 Σ φ 153 **704** Ap. S. 165, 3; Schol. **706** Σ φ 154; Theogn. can. 138 (p. 25, 31 C.) φοι-
 νικον (-οῦν Latte)· αἱματῶδες **707** Arist. h. an. 632^b28 **710** Ap. S. 164, 26; Cyr. (Z³);
 Apio p. 102, 18 Ludw. (LGM 333); Su φ 798; Athen. 14, 652 a; Schol. Ψ 454 **711** Zonar.
 1820; Schol. Opp. hal. 4, 18; cf. Σ φ 155; Schol. Lycophr. 1191 **712** Ap. S. 164, 16; Schol.
714 Σ φ 158 **717** cf. Σ φ 159; Schol. **718** Σ φ 160 **719** cf. Scholl. Aesch. PV 597. Sept.
 661b

700 ξανθοῦ λόφου H: A Σ **701** φοίνικος· ἔρνος· H: interpunct. Ald. **703** φοινικο-
 βάλανοι Alb. | an [τὸ] τράγημα(τα)? | εἶδος ἀμπέλου ad φοινικόεσσα (gl. 704) vel ad φοι-
 νικίς refert Schm.; vel cf. gl. 713 **704** accus. g testt. (ut Hom.) **705** (-)λεγν- bis H pace
 Schow | πηνέλοπα H: Mus. | φοινικοῦν(τα ἔχει) Pears. 686 | cf. Dunbar ad Ar. Av. 298
707 φοινικου’ (duas litteras supra ou scriptas [quarum prior non fuit ρ; ς vel ως Latte, haud
 recte] del. Mus.) H: ρος add. Mus., accent. Ald. **708** φοινίκους H: accent. Thes. 8, 974 a |
 μάλιστα H: Mus. **709** -χλόις bis Hemsterh. (in addendis ed. Alb.); an -χόλοις bis? vel
 (ut ci. M. L. West) -χήλοις aut -χάλοις? **710** φοῖνιξ accent. Schm., sed cf. West, Aesch.
 p. xlviii **712** φόνον H = A: <ι> Pears. 686. Pauw ed. Q. S. 301, cf. Ap. S.; φο(ι)νόν Jens.
 Luc. 239, minus bene **715** γλύφαι H: accent. Schr. **718** περιείη H (leg. Latte): Mus.
719 φοιταλέως H: Mus.

- 720 φοίτης· ὁ κήρυξ· παρὰ τὸ φοιτᾶν παντ(αχ)οῦ
 721 φοιτήσας· παραγενόμενος (Cratin. fr. 46 K.–A. Plat. Gorg. 456 d) D
 722 *φοιτητής· μαθητής (Plat. Euthyd. 295 d .) (vg^{φουτ1}A¹⁵Σ)
 723 φοῖτος· μανία, λύσσα (Aesch. Sept. 661) D
 724 *φοιτῶν· ἀναστρεφόμενος (Soph. Tr. 11) vg^{φουρ20}A¹⁴
 725 φοιτῶντα ἄνδρα μανιάσι (νόσοις)· λυσσήμασι· τὴν ἐδραίαν
 μανίαν φοῖτον ἔλεγον, τουτέστι τὸν μεθ' ὄρηις μεμνηνότα (Soph.
 Ai. 59)
 726 (Φο)λέγανδρος· νῆσος ἐρήμη (Antip. Thess. AP 9, 421, 3 = D
 GP 233. Arat. SH fr. 109, 1)
 727 φολιά· πάθα· Χρῦσιππος δὲ καὶ τὸ σέλινον οὕτως καλεῖ
 728 *φολίδες· αἱ λεπίδες τοῦ ὄφρεως (Ap. Rh. 1, 221 . . Nic. ther. 157 . .)
 vg¹Br²²³Σ(A⁴)
 729 φολίς· λεπίς (SH fr. ad. 1166, 1). καὶ σύριγξ πολυκάλαμος D
 730 *φολκός· στραβός (B 217) vg³A⁶Br²⁴³Σ. οἱ δὲ λιπόδερμον Hom.+
 731 φόλυες κύνες· οἱ πυρροὶ ὄντες μέλανα στόματα εἶχον. οἱ δὲ φυ- D
 λακάς (Antim. fr. 118 W. = 153 M.)
 732 φολύνει· μολύνει, καταπίμπλησιν
 733 φοναί· οὕτω καλοῦνται οἱ τόποι ἔνθα τινὲς ἀναιροῦνται (K 521) Hom.
 734 φονᾶν· τὸ ἐπὶ φόνον μαίνεσθαι
 735 φονίαις· φονοκτόνοις (Eur. Phoen. 1558 v. 1.) Eur.
 736 †φονίζ†· ἰχθὺς ποιός
 737 φόνος· ὁ διὰ σφαγῆς θάνατος, καὶ αὐτὸ τὸ φονεύειν. ἢ αἷμα (e.g. Hom.
 Σ 133. T 214. Π 162)

720 cf. Theogn. can. 518 (p. 89, 31 C.) 722 Phryn. praep. soph. p. 124, 7 (EM 797, 43); Hdn. epim. 147 Boiss.; Theogn. can. 138 (p. 25, 21 C.); cf. Moer. 212, 25 [φ 36 H.]; Poll. 4, 44; Σ φ 161 723 Hdn. epim. 147 Boiss.; Theogn. can. 138 (p. 25, 31 C.); Scholl. Aesch. (e). Soph. Ai. 59. Ap. Rh. 4, 55. Opp. hal. 1, 45; Su φ 808 (Δ); cf. Schol. Eur. Or. 327 725 cf. Schol. Soph. 726 Theogn. can. 81, 9 Alpers; St. Byz. 669, 17 728 Σ φ 162; cf. Arist. h. an. 490^b22 729 cf. Hdn. epim. 145 Boiss.; ft. cf. Theogn. can. 27, 42 Alpers (p. 9, 26 C.) 730 Σ φ 164; Ap. S. 164, 17; Schol. (+ P. Oxy. 3832, 21); Hdn. epim. 145 Boiss. 731 Theogn. can. 81, 8 Alpers 732 cf. Theogn. can. 81, 6 Alpers 733 cf. Schol.; Schol. Pind. Pyth. 11, 55 737 cf. Theogn. can. 81, 5 Alpers

720 (αχ) Mus. 725 φοιτῶντα· ἄνδρα H: interpunct. del. Mus. | μανιάσι H: accent. Mus. | (νόσοις) Sop. Pears. 687 | φοιτῶν H: accent. Mus. 726 λέγ- in init. versus H, rubr. nihil addidit, Mus. = φ: G., Salm. Pears. 687. | ἐρήμη H (leg. Hansen; ἐρήμη perperam Latte): Mus. 727 an i. q. φωλειά, cf. Plut. soll. anim. 971 d? | quis fuerit hic Chrysippus, incertum: medicus? grammaticus? nec philosophus omnino excludatur oportet, quamquam fr. in SVF non acceptum est 729 v.l.: gl. 486 730 λιπόδεσμα H: Mus. 731 φολύες· κύνες (sine interpunct. insequ.) H: accent. Mus., interpunct. post φ. del. Schm., interpunct. post κ. Mus. (cf. Theogn.) | οἱ H: accent. Schm. | μελανὰ H: accent. Mus. | στόματα H = Theogn.] στίγματα Gennadius JHS 46, 1926, 42–43, coll. gl. σ 1851. Hes. scut. 166 732 φορύνει Tourp. 3, 248, coll. gl. 795 (cf. Debrunner, IF 21, 1907, 68) | καταπόμπουσιν H (leg. Cunningham): Mus. (ι) et Alb. (η) 736 v.l. gl. 1096 (Schm.)

- 738 *φρονώντων· πρὸς φόνον θρασυνομένων A³(vg¹Br¹³²) καὶ λυσσώντων (Cyr. in Ioh. 1, 356, 20 . .)
- Greg.Naz. 739 *φρονῶσα· φόνου ἐπιθυμοῦσα (Greg. Naz. or. 35, 3 [36, 260B M.]) A⁷
- +Hom. 740 *φοξός· λιπόδερμος. Ἰόξυκέφαλος (B 219) vgA¹Br²⁴⁶Σ
- D 741 φορά· πλημμύρα. σύστημα. καὶ ἡ τῶν μηχανικῶν ὀργάνων λαβή (Aeschin. 3, 234)
- 742 φοράδες· αἱ θήλ(ε)ῖαι ἵπποι
- Eur. 743 *φοράδην· ὁ φερόμενος βασταγμῶ (Eur. Andr. 1166 . .) [vg⁵]
- 744 *φοράν· τὸ φέρεσθαι, τὴν Ἰόρμην vg¹²A⁴⁸Br¹⁴⁰, κίνησιν
- 745 *φορβάδες· νομάδες (vg⁴A³⁵Br¹³⁵Σ). φοιτάδες. Ἰβοσκήματα (A³⁵)[vg⁴Br¹³⁵Σ]
- 746 φορβάδην· πάντα φερόμενον. νομάδων, βοσκημάτων
- 747 φόρβαντα· ἰατρικὰ φάρμακα
- Eur. 748 Φόρβας· Ἀττικὸς ἦρως (Eur. Suppl. 680)
- LXX 749 *φορβεά· ἔλκυστρον [g⁹], περιστόμιον, καπίστριον (Iob 40, 25) Br¹³⁹(vg⁹A⁴⁶Σ)
- D 750 φορβειά· ἡ αὐλητικὴ στομὶς (Ar. Vesp. 582). λέγεται δὲ καὶ ὁ χειλωτήρ (Xen. equ. 5, 1)
- Hom. 751 *φορβή· βορά, Ἰτροφή Σ(A⁵⁸), βοτάνη, βρωῖσις (E 202. Λ 562)
- 752 φορβαίαν· περιστόμιον, καπίστριον
- 753 φόρβια· φάρμακα. οἱ δὲ φόρβα
- 754 †φορβόμενος†· τρεφόμενος
- 755 †φόρβον· ἀπάνονα†

740 Σ φ 167; Schol.; Ap. S. 164, 19; Hdn. epim. 145 Boiss.; Poll. 2, 43; Erot. φ 8; cf. Theogn. can. 45, 12 Alpers (p. 14, 7 C.) 741 cf. Theogn. can. 81, 14 Alpers 742 cf. Su φ 582 743 Σ φ 172; Zonar. 1821; cf. Theogn. can. 81, 15 Alpers 745 Σ φ 174 748 cf. Hellanic. FGrHist 4 F 40 749 Σ φ 175; gl. Iob; cf. Poll. 10, 55 751 Σ φ 176; Scholl. (+ P. Strasb. inv. 1015 v)

741 cf. Wankel ad Dem. de cor., p. 374 sq. 742 φορ(β)άδες Arnald. Lect. 131–3, sed v. LSJ | <ε> Mus. 745 K Σ praebent φορβάδων· νομάδων βοσκομένων (βοσκημάτων A) | φοιβάδες Mein. 1858 p. 512 746 πάντη Toup. 4, 66 | post φερόμενον add. φορβάδων Mus. (nov. gl. Ald.), cf. ad gl. 745 747 φόρβα· τὰ Pears. 687, cf. gl. 753 (φόρβα· Headlam J. Phil. 31, 1910, 7); φορβάν· τὰ Taillardat (Chantr. Dict. 2, 1187) 748 φορβάς H: accent. Mus. | cf. RE s. v. 5 (20, 531) 749 accus. vgA Σ | φορβεά H: accent. Verw. coll. Hdn. Od. pros. ap. Schol. Ar. Av. 861 d (cf. etiam Arcad. 92, 23. Theogn. can. 632 [105, 28 C.]); Hdn. scripturam -ειά probat, quam et vg Σ praebent, cf. tamen, praeter Iob, A et gl. ε 2141 | v.l.: gl. 752 750 φορβηά H (leg. Hansen): Mus. | ἡ αὐλητικὴ] ναυλητικὴ H: Mus. 751 βορρά H: Ald. 752 v.l. gl. 749 (cf. Hansen) | -αία sic scr. in scriptoribus ecclesiasticis 753 ἐμ)φόρβια (Nic. ther. 629) Schm. | cf. gl. 747 754 v.l. gl. 298 | φορμώμενος H (leg. Latte): β ordo et Pears. 687. Jens. Luc. 239, ὁ ordo et Schm. 755 φορβῶν ἀπάμονα <...> Mein. 1857 p. 627, coll. παμ-, εὐ-, ἐμ-πάμων (Schwyzer Gr. 1, 522); μονό)φορβον ἀπάν(θρωπ)ον (hoc Mus.) Schm. Phil. 13, 1858, 218, cf. gl. μ 1642; Φοῖβον· Ἀπόλλωνα Headlam JPhil. 31, 1910, 7, coll. Su φ 780

- 756 φόρβυτα· οὖλα· Ἡλεῖοι D
 757 φοργάνη· ἡ ἀραιότης
 758 *φορέεσκον· ἔφερον, ἐβάσταζον vg⁸A⁴⁰Br¹³⁸⁼²⁴⁸, ἐφόρουν (B 770 Hom.
 ..) A⁴²
 759 φορεῖσεται· οἷσεται
 760 φορεῖς· οἱ τὴν μεταλλικὴν ὕλην ἐκκομίζοντες παῖδες. καὶ οἱ τῶν
 ἀσπίδων ἱμάντες. καὶ οἱ φέροντες
 761 *φορε(ῖ)σθαι· φέρεσθαι A⁴⁷
 762 *φορεύμενα· φορούμενα (Empedocl. VS 31 B 17, 8 [1, 316, 2])
 [vg¹⁸]
 763 φορέ[υ]ουσι· φοροῦσιν (A 238 ..) Hom.
 764 *φορηῆς· οἷ] βασιτάζοντες ἢ ἴφροντες vg⁷A³⁹Br¹³⁷Σ τι (Σ 566) Hom.
 765 *φορητά· ἀκτά, ἴβασακτά (v²g³A³⁴Br¹³⁴Σ), ἃ δύναται τις φέρειν
 766 *φορητούς· ἐνεχθέντας A³⁸, βασιτακτούς
 767 †φορή· τὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγροῦ σῖτον
 768 φόριμος· λυσιτελής
 769 φορίνη· ἡ παρ' ἐνίοις πυρίνη D
 770 φόριγγες· τὰ ὕδνα
 771 φόρες· χάρακες
 772 Φορκίς· μονόφθαλμος
 773 φορκόν· λευκόν, πολιόν. ῥυσόν
 774 *φόρμιγγι· τῇ κιθάρα (I 186 ..) A³⁷ Hom.
 775 *φορμίζειν· κιθαρίζειν (anon. AP 9, 580, 9; cf. α 155 ..) A⁵²(Br²³³)
 776 *φόρμιξ· κιθάρα Br²²⁶Σ ἢ τοῖς ὤμοις φερομένη (Q 270) Hom.
 777 φόρμικα· μύρμηκα
 778 φορμῖς· σπυροῖς (Ar. Vesp. 58) D
 779 Φορμίων· οὗτος στρατηγὸς ἐγένετο Κροτωνιατῶν (Theopomp.
 hist. FGrHist 115 F 392)

758 Schol.; Schol. Ap. Rh. 2, 32–34b 763 Schol.; cf. Σ φ 178 764 Σ φ 179 765 cf. Σ φ
 180 769 Ar. Byz. fr. 86 N. = 344 S. (ap. Erot. φ 17) 774 Schol. 775 cf. Schol.;
 EM 798, 45 776 Σ φ 183; Ap. S. 164, 23; Schol. 778 = Σ^b φ 171; Schol. Ar. (b)

756 φόρβυ· τὰ Schm., sine causa 759 φορέησι (ε 328. ι 10)· οἷσει exspectabat Schm.;
 φορέη[σεται] (Q. S. 2, 346) ci. M. L. West 760 pueros in Aegypto sic laborantes comme-
 morat Diod. Sic. 3, 12–13, cf. Blümmner Techn. 4, 145 761 φόρεσθαι H: K 762 φο-
 ρευμένα H: accent. Mus. 763 φορεύουσι H: Mein. 1857 p. 629. G. Dind. 8, 1009b
 764 φορεῖς H, φοριες v: gA Σ | Alb. cft. gl. α 4670 766 βασιτάκτως H: Mus. 767 φορῖ,
 h. e. φορίον Bauh. 1914–16 p. 230 | φορητόν· Mus.; φορή· τὸν Mein. ap. Schm. | ὑπὲρ] ἀπὸ
 Mein. 771 Alb. cft. gl. 884, Schm. gl. 813. 1028, Sop. Lat. furcae (omnes a *g^wh^rk-,
 Schwyzer Gr. 1, 299, 2 ab imo) 772 de Φορκίς sing. (una Graiarum) cf. Nonn. Dion. 25,
 36 .. 774 φόρμικι H: ordo et K test. | cf. RE 1A, 1760 seqq. 16, 853 seqq. 776 φόρμιξ
 H = Br (cf. Schol. Tzetz. ad Hes. op. 664)] φόρμιγξ Σ testt. (ut Hom.), contra ordinem
 777 G. cft. gl. ο 1255, Lat. formica (cf. Lob. Paral. 144); μύρμηξ ci. M. L. West 778 σφυροῖς
 H (leg. Latte, prob. Cunningham); G. post Mus. 779 φορμίων H: Mus.

- D **780** φόρμον· πλέγμα ψιαθῶδες, φορμίδιον (Hippon. fr. 170 W. = 179 Degani)
- Att. **781** *φορμός· ἀγγεῖόν τι πλεκτόν g²⁷A⁴⁴ ψιάθους ἴως κόφινος (Hes. op. 482. Hdt. 3, 98, 4. Ar. Thesm. 813 .) A⁴⁴
- D **782** φορμορ(ρ)αφούμεθα· ὡς φόρμοι καταρ(ρ)απτόμεθα (Aeschin. 3, 166)
- 783** φορμοσίων· παχύς
- LXX **784** φόροι· δημόσιοι ἀπαιτήσεις (2. Esdr. 4, 13)
- 785** *φορολογῆσαι· φόρους συνάξει A³³
- LXX **786** *φορολόγητοι· ὑποτελεῖς, λειτουργοί (Deut. 20, 11) g²⁶A⁴⁵
- LXX **787** *φορολόγος· ἐξάκτωρ A⁵⁴. ὁ ἀπα(ι)τῶν τοὺς φόρους (Iob 3, 18) A⁵⁴[vg¹Br¹³³]
- 788** *φόρος· ἡ τῶν χρημάτων καταβολή, ἢ ἴνέον A⁵⁵ τέλεσμα vg²³A⁵⁵
- 789** †φοροτόν†· ὠγκωμένον, βαρὺ
- 790** φορτικά· τὰ γελοῖα, καὶ τὰ ὑπεροψίας σκώμματα (Plat. ap. 32 a .)
- 791** φορτικόν· ὅμοιον (Plat. Crat. 400 a .)
- Ap. S. **792** *φορτίς· φορτηγὸς ναῦς vg²⁴A⁵¹, πλοῖον (ι 323)
- Hom. **793** *φόρτος· φορτίον (θ 163 .) A⁵⁰[vg¹⁵Br¹⁴¹]
- 794** φορύκαια· δένδρον ποιόν
- 795** φορύνει· φυρά, μολύνει, συγγεῖ
- Hom. **796** *φορύνετο· ἐμολύνετο (χ 21) A⁵⁶(g³¹)
- D **797** φορύξαι· συγγεῖαι, φυράσαι (Hippocr. mul. 1, 74 [8, 154, 12 L.])
- 798** *φορύξαντες· συγγεάντες, ἴμολύναντες (Hippocr. vet. med. 3 [1, 576, 21 L. = CMG 1, 1, 1, 38, 15]) vg¹⁶A⁴¹
- 799** φόρος· δακτύλιος ὁ κατὰ τὴν ἔδραν
- 800** φορυσσόμεναι· μολύνειν
- 801** *φορουτόν· ἄχυρα (v²²), φρύγανα (Ar. Ach. 927)
- 802** *φορουτός· φρύγανα, ἴαχυρα (g¹⁹), καὶ ἀπὸ γῆς αἰρόμενος ὑπὸ ἀνέμου χόρτος, ἴφρυγανῶδες (g¹⁹Σ), συρφετός, βόρβορος, ἴκαθα-αρσία vg¹⁹(Σ)

780 Scholl. Plat. Lys. (11) 206 e. Aeschin. 3, 166 (379) **781** Σ φ 184; Ael. Dion. φ *17; Paus. φ 12; gl. Hdt. (LGM 204) **785** cf. Poll. 4, 28 **786** gl. Oct. φ 4 **787** cf. gl. Iob **788** cf. Theogn. can. 81, 13 Alpers **792** Ap. S. 164, 33; cf. Schol. PV **793** Schol.; Ap. S. 165, 1 **795** Theogn. can. 81, 16 Alpers; cf. Su φ 621 (Δ) **796** = Schol.; EM 799, 4 **797** cf. Theogn. can. 81, 18 Alpers; Galen. lex. 153, 10 **802** EM 799, 9; Σ φ 188

780 φόρμον] de accent. v. Arcad. 120, 4 | φορμίθιον H: Thes. 8, 1014c **781** φόρμος H: accent. Mus. | τι om. K | ψιάθους H: Mus. **782** (ρ) bis Schm. tacite **783** ft. Φορμοσίων, i. q. Sicon corbis instar, cf. Αἰολοσίων Aristophanis fabulam **786** Alb. cft. gl. α 8729 **787** cf. gl. ε 3528 | ἐξάκτωρ del. Mus. | (ι) Mus. **788** νεῶν Cor. 145 **789** an φορ(τικώτ)ατον (Cyr. in xii proph. 1, 430, 5)? | ὄγκωμενον H: Kust. **791** gl. totam del. Mus. **799** ἔδραν] v. Hansen ad gl. ρ 333 **800** μολύνει corr. in -αι H: Schm. **801** cf. gl. 802. 1118 **802** φρυγανῶδες] nov. gl. H: contin. Schr. | συρφετόν H: Alb. tacite

- 803** Φορωνεύς· ὄνομα βασιλικόν (Plat. Tim. 22 a)
804 φοροστά· κιθαριστά
805 *φόσσατον· ὄρυγμα A¹
806 φουάδδει· σωμασκει D
807 φουάξιρ· ἢ ἐπὶ τῆς χώρας σωμασκία τῶν μελλόντων μαστιγοῦ- D
 σθαι
808 φούξι· φύσιγιξ D
809 φοῦσκος· ὄξυκέφαλος D
810 φούαι· ἀλώπεκες D
811 φουλίδει· παρθένων χορὸς Δωρι(κός) D
812 φ(ο)υλλόμενοι· τιλλόμενοι· Δωριεῖς D
813 φ(ο)ῦρκορ· ὄχυρωμα D
814 *φώως· φῶς A²[g¹]. χαρά, ἤσπηγία (Z 6 ..) A² Hom.
815 φῶως ἐρέουσα· τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου σημαίνουσα (B 49) Ap. S.
816 φράγματα· καταστρώματα (Plat. Polit. 279 d)
817 φραγμός· τριγυός (Xen. cyneg. 11, 4. Ev. Matth. 21, 33). ἢ καὶ ὁ D/N.T.
 νόμος
818 †φραῖ· φένας†
819 †φράδον†· ἔλεγεν
820 φράδδον· ἐρμηνεῦον D
821 *φραδέος· συνετοῦ (Ω 354) vg⁵A¹⁶Br²⁴⁹ Ap. S.
822 †φράδεσι†· βουλαῖς (Eur. Phoen. 667) Eur.
823 *φραδεούσι· λέγουσιν g^φe⁹A⁶

803 Su φ 616 (Δ) 814 Schol. 815 Ap. S. 164, 25; Theogn. can. 81, 22 Alpers 821 Ap. S. 165, 6; Schol.

803 ὄνος βασιλικός H: Mein. Anal. Alex. 183 n.1 (vel βασιλέως) | cf. RE 20, 645–6
804 φορμκτά (Soph. fr. 16 R.) G. Dind. 8, 1014c **805** gl. totam del. Mus. | φόσσα· τὸ Schow (cf. Baun. 1911 p. 455 not. 26), sed φοσσάτον (sic accent.) potest Lat. fossatum exprimere, cf. Su φ 624 **806** φουαδδει H: accent. Hemsterh., coll. gl. σ 2307; Lacon. pro *φουάξει (a φη), cf. Bourguet Dial. Lac. 99 not. 4 **807** φουαέξιερ H: Hemsterh., cf. Ahr. Dial. 2, 126 | χώρας | Ὀρθίας Hemsterh., cf. Plut. apoph. Lac. 239c–d. Su λ 824. Schol. Plat. leg. 633b **809** Lacon. pro φοξός (G. Salm.; Lob. El. 1, 492 cft. gl. 740), cf. Schwyzer Gr. 1, 266 **810** Lacon. esse pro ψόαι et ‘lumborum musculi’ significare agn. Schm. KZ 10, 1861, 207 not., coll. gll. ψ 103. 173. 262 **811** δωρι- H (cf. ad gl. 812): Cunningham post Mus. **812** contin. H: nov. gl. Ald. | <ο> ordo et Pears. 688. Voss. | Fick BB 18, 1892, 142 cft. gl. δ 1711 et nomen Κρωέφυλος **813** spatium et ὑρκορ H, φ om. rubr., add. Mus.: <ο> et accent. G. | cf. ad gl. 771 **814** Alb. cft. gl. 1119 **815** φῶως] φῶρος H: Mus., cf. testt. | ἀνατολὴν H = Theogn.: ἐπιτολὴν Ap. S. **816** κατασιώματα H: Jun. Palm. Pears. 688 | Alb. cft. gl. ε 5394 **817** θριγυός Mus. sine causa | ὁ νόμος] Alb. refert ad Ep. Eph. 2, 14 (ubi φραγμός et 2, 15 νόμος eodem ft. pertinent, quamvis vix eadem significant) **818** gl. totam del. Mus. | φρα(δάς) ci. Schm. | φρένας Schow (lectione codici perperam adscripta) **819** φράδεν Ald., πέ) φραδεν ci. Schm. (Ξ 500 .; cf. gl. π 2124); aut I. πέ) φραδον (Ap. Rh. 4, 260): ἔλεγον **820** φραδάδον H: Mein. ap. Schm.; cf. Schwyzer Gr. 1, 331 Zus. 4 **821** cf. Schwyzer Gr. 1, 513 not. 11. Leum. Hom. W. 111 **822** h. e. φραδαῖσι (Mus.)

- Greg.Naz. **824** φράδμονες· ἔμπειροι, συνετοί (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 555 [37, 564, 2 M.])
- D **825–6** φραδῆ· [φράζε· λέγε] φρονήσει, συνέσει (Theocr. 25, 52)
- Eur. **826x** φράζε· λέγε (Eur. Med. 693 . .)
- D **827** φραδοσύνη· σκέψις, βουλή, νόησις (Ap. Rh. 1, 560 . .)
- 828** φραδῶς· φραστικῶς, φανερώς
- 829** φράζει· δεικνύει, σημαίνει, λέγει, διηγείται, σκέπτεται, διανοείται
- Hom. **830** *φράζεο· λέγε vg²Br¹⁴², καὶ τὰ ὅμοια (E 440 . .)
- 831** *φράζεται (Pind. Isth. 1, 100 = 68) A¹⁴, φραζόμενος (Ap. Rh. 2, 633) Σ, φράζουσιν A¹⁵Σ· ὁμοίως
- 832** φρανίζειν· σωφρονίζειν
- Greg.Naz. **833** φραξάμενος· κλείσας, ὀπλισάμενος (Greg. Naz. c. 2, 1, 34, 156 [37, 1318, 8 M.])
- Hom. **834** φράσαι· διανοήθητι, σκέψαι (A 83 . .)
- 835** φράσαντας· εἰπόντας, δείξαντας, λέξαντας (Cyr. epp. pasch. 77, 913B)
- 836** *φράσας ἢ φράσει A⁹· τὰ αὐτά
- 837** φρασθέν· λεχθέν, δειχθέν, καὶ τὰ ὅμοια
- 838** φρασίζων· διασκεπτόμενον εἰς ζώην
- 839** †φράσμων†· προσέχων
- Eur. **840** φράσασθαι· φρασθῆναι, συνιέναι (Eur. Med. 655)
- K+D **841** *φράσις· λέξις, διάλογος, ἐρμηνεῖα (Ar. Ran. 1122) vg³A¹¹Br¹⁴³. Φράσις δὲ γένος Ἀθήνησι
- 842** φρασάμενος· σκεψάμενος, νοήσας, λογισάμενος (Hes. op. 294)
- 843** φράσεται· ἀσφαλίζεται, πληροῦται, ἀντέχεται (Cyr. in Luc. 72, 820C M.)
- +NT **844** *φράσον· εἶπέ g⁴A¹²Br¹⁴⁴, λέξον (Aesch. Pers. 333) vg⁴Br¹⁴⁴. ἐρμήνευσον (Ev. Matth. 15, 15) vg⁴A¹²Br¹⁴⁴
- Hom. **845** *φρασσόμεθα· βουλευόμεθα, εἴπωμεν (I 619) A¹³
- Greg.Naz. **846** φραστήρες· μηνυταί (Greg. Naz. c. 1, 1, 5, 56 [37, 428, 8 M.])
- 847** φραστύς· σκέψις, ἔννοια, βουλή, φράσις, [καὶ φράτωρ· ἀδελφός]

824 sing. Π 638 (ad quem loc. Cyr. [g^{φφ} 8A⁷ Σ φ 189]. Schol. Ap. S. 165, 11) 831 cf. Σ φ 190–1 834 Schol. 842 cf. Zonar. 1826 844 gl. Aesch. (b)

824 φράγμονες H: Mus.; cf. gl. 827 825–6 φράδη H: Schm., coll. Arcad. 105, 27 | φρονήσει nov. gl. H: contin. et 826x seiunxit HSt. 826x v. ad gl. 825–6 827 φραγμοσύνη H: Ald.; cf. gl. 824 832 a *φρη- (cuius gradus plenus φρεν-/φρον-) Schwyzer Gr. 1, 569. Taillardat (Chantr. Dict. 2, 1228) 836 gl. totam del. Mus. | ἦ] καὶ malit Schm. 839 i. q. φράδμων (Π 638) censet Jens. Luc. 240, sed expl. vix apta 840 συνιέναι H: Alb. tacite 841 nov. gl. Φρασίδαι· γένος Ἀθ. Palm.; cf. Toepffer Att. Gen. 311 845 βουλευόμεθα H: M. L. West | εἴπωμεν H: A 847 cf. Callim. fr. 318 Pf. ἀφραστύες (= Hec. fr. 125 Hollis, q. v.). Schwyzer Gr. 1, 506 (21, 2) | inclusa del. Mus., ad gl. 848 refert Schow

- 848 φράτορας· τοὺς τῆς αὐτῆς μετέχοντας φρατρίας, συγγενεῖς (Ar. D Equ. 255). <καὶ φράτωρ· ἀδελφός>
- 849 *φράτορσιν· ἑταίροις, συμμαχοῖς A¹⁰
- 850 φραθέντες· ἀσφαλισάμενοι ἑαυτοῦς (P 268) Hom.
- 851 *φρέαρ· πηγὴ, λάκκος vg⁵A¹⁸Br¹⁴⁹
- 852 φρέαρ ὀρύττειν· σκιοθηρεῖν· οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μαθηματ(ικ)ῶν εἰώθασι τὰς μεσουρανήσεις λαμβάνειν καὶ σκιοθηρεῖν ἐκ τῶν φρεάτων
- 853 Φρεάριοι· δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Dem.18, 84) D
- 854 φρεάτ[ε]ια· τὰ βαθέα ὀρύγματα
- 855 φρε(ατ)οτύπανα· ὄργανά τινα παρὰ Πολυβίῳ (fr. 86)
- 856 *φρείατα· φρέατα (Φ 197) A¹⁵ Hom.
- 857 *φρεναπατᾶ· χλευάζει (Ep. Galat. 6, 3) vg⁴A¹⁷Br¹⁴⁸ N.T.
- 858 φρεναρτίους· φρενήρεις
- 859 φρένα· ἔννοιαι, φρονήσεις
- 860 φρένας εἴσας· ἴσας φρένας, οἷον ἡρμοσμένας, συμφώνους (λ 337 Hom. .)
- 861 †φρνεῖν†· φρονεῖν διδάσκειν
- 862 φρεμπάρωσις· βλαψίφρων
- 863 φρένες· μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τὸ ὑπὸ τῷ ἥπατι κείμενον, τὸ διάφραγμα τοῦ στήθους (K 10. ι 301 ..) Hom.
- 864 φρενήρης· ἀρτίφρων (Eur. El. 1053) Eur.
- 865 φρενοβλάβεια· ἡ τῶν φρενῶν βλάβη (Phil. confus. 5 .. Cyr. ador. 68, 461B M.)
- 866 *φρενί· διανοίᾳ (ζ 65) vg³A¹⁶Br¹⁴⁷ Hom.
- 867 φρενοκλοπεῖ· ἔξαπατᾶ
- 868 φρενὸς ἔκστασις· ὁ εἰς ἑαυτὸν μὴ ὄν

848 cf. Schol. Ar. (a) (Su φ 694. EM 799, 29); Harp. 302, 14 [φ 26 K.]. συγγενεῖς] Scholl. Ar. Av. 765 a. Ran. 418aα (Su φ 692); lex. rhet. 315, 21 Bk. φράτωρ] Zonar. 1823 850 Σ φ 193 853 Harp. 303, 3 [φ 27 K.] (epit. = Su φ 698. E. Gen. [EM 799, 36]); St. Byz. 671, 12 854 Σ φ 194 856 = Schol.; Su φ 708 (Δ) 863 cf. Plat. Tim. 70 a; Arist. h. an. 496^b11; Scholl. A ad A 103–4c. bT ad N 412 865 cf. Su φ 702 (Δ)

848 φρατριᾶς H: accent. Mus. | < > e gl. 847 | φράτωρ H, φρατῆρ Mus. (antequam del.) 852 φρέαρ· ὀρύττειν H: interpunct. del. Ald. | σκιοθαρεῖν H: Mus. | μαθημάτων H: Cunningham (etiam in Cleomed. 1, 5, 17 [p. 27 Todd], quem cit. R. Kassel, malim ἀπὸ τῶν μαθηματ(ικ)ῶν, ut Cleomed. alibi) 853 Φρέαροι St. Byz. (apud quem ὁ δημότης Φρεάριος); haec gl., ut iam Harp., decurtata est | cf. RE 5, 115 (no.160). 20, 759 854 φρεάτεια H: Schm. = Σ 855 φρεοτύπανα ut vid. H (leg. Cunningham: spatium ad eas, ut vult Latte, non satis est): <α> HSt, <τ> Mus. 858 φρεναργίους H: Salm. 859 φρένες Mus., sed potest esse forma aetatis inferioris 860 εἴσας] ἴσας H (leg. Latte): Alb. tacite | Schm. cft. gl. ε 1093 861 v.l. gl. 869 (cft. Schr.) 862 φρέπαρος Lob. El. 1, 306; φρενεμπάρωτος LSJ 864 ἀντίφρων ut vid. H (leg. Latte): Mus. 868 ἐκστάς ci. M. L. West

- D **869** φρενοῦν· φρονεῖν διδάσκειν, νουθετεῖν (Soph. Tr. 52)
870 φρενοῦται· νουθετεῖται
871 φρενώσας· παραλογισάμενος, ἀπατήσας
872 φρενώσει· νουθετήσει
873 φρενωτήριον· παραινεσις
Hom. **874** φρεσί· διανοίαις (A 107 ..)
Hom. **875** φρεσὶν ὀρμαίνοντα· διανοούμενον (K 4)
D+K **876** Φρεωρύχοι· γένος Ἀθήνησιν. *ἦ οἱ τὰ ἄφρεατα ὀρύσσοντες (A¹⁴)
877 φριμεῖται· φριμάσσειται
Eur. **878** *ἴφριν†· φρένα A^{φει} 3Br¹⁵⁰Σ, διάνοιαν Σ(vg²), γνώμην (Eur. Hec. 85) (g²)
879 φρίζει· φοβεῖται
880 φρήτηρ· ἀδελφός
881 φρητία· στόμα φρέατος
Hom. **882** φρήτρα καὶ *φρήτηρ· φατρία vg¹A⁴, συγγένεια g²Br¹⁵¹, πατρικὴ γενεά· καὶ στιβάδες· καὶ συσσίτια (B 363)
Hom. **883** φρίκα· λεπτοκυμία, ἡ ἀρχὴ τοῦ κύματος (Φ 126)
884 φρίκες· χάρακες
LXX **885** *φρίκη· ψῦχος A⁸, τρόμος (Iob 4, 14) vg³Br¹⁵²Σ
886 φρικνόν· φρικαλέον, δεινόν, φοβερόν
887 φρικτόν· φρικῶδες, ἄφοβερόν (g⁶; Br⁸⁷?), πάνυ δεινόν (Greg. Naz. c. 1, 1, 4, 46 [37, 419, 6 M.] .. Cyr. in xii proph. 2, 182, 5 ..)
888 φρικωδέστερον· φοβερώτερον
D **889** φριμάσσειται· σκιρτᾷ· ἐπεγείρεται (Pind. fr. 332)
890 ἴφρουαται· βριμμένα†
Hom. **891** *φρίξ· ἡ <ἔξ> ἐπιπολῆς ἀνωμαλία τοῦ κύματος, ἡ ἄ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός, ὅταν ἀρχηται ἄνεμος πνεῖν (H 63) vg⁵A¹²Σ

869 cf. Schol. Soph. 874 Schol. 876 cf. Σ φ 196 878 Σ φ 197 882 Ap. S. 165, 13; Orion. 157, 9; Hdn. epim. 144 Boiss.; Su φ 711 (Δ); Zonar. 1824; lex. Greg. carm. (ord. alph.) φ 67 883 cf. g⁷, Σ φ 198 = Ap. S. 165, 16 885 Σ φ 199 889 Schol. Ael. n. an. 6, 10 891 Cyr. (vg⁵A⁹(init.).12(fin.)(Br²⁵⁷) Σ φ 201) = Hdn. epim. 144 Boiss.; Schol.

869 v.l.: gl. 861 871 παραφρενώσας ci. Schm., parum probabiliter 872 ft. φρενώσεις (Soph. Ant. 754. Eur. Bacch. 792)· νουθετήσεις 876 φρεωρύχοι H: accent. Schm. tacite; cf. Toepffer Att. Gen. 312 878 φρίν] h.e. φρήν (K Σ), pro accus. receptum (cf. A Σ et gl. μ 422 cod.) | φρένα H: K Σ 879 φρίζω = φρίσσω, cf. LSJ. Lob. Rhem. 89 880 φριτήρ H: Mus. (η) et Schm. (accent.) 881 Dorice pro φρεατία, cf. IG 14, 217, 16 et Callim. h. Cer. 15. fr. 611 Pf. 882 φρατιά H: K (accent. incert.); φρατριά Jun. φρατρία Galland. epist. in Spon. Miscell. erud. antiqu. 108 | συσσίτια H: accent. Mus. 883 h.e. φρίκα· λεπτοκυμία<ν> ἡ ἀρχή<ν> (Toup. 3, 372, cf. Ap. S. Σ [nomin. tamen gl]) 884 v. ad gl. 771 885 ψύχος H: accent. Schm. tacite 886 φριγαλέον H: G. 890 φριμάται Arnald. Lect. 133, cf. ord.; aut v.l. gl. 923 vel 924 (post Toup. 3, 297 et Buher. [cit. Alb.], qui φρούσσο(τ)ται coniciunt et gl. 889 contin.) | βριμαίνει Arnald. 891 <ἔξ> ἐπιπολῆς Alb., cum Su EM, melius ἔξ ἐπιπολῆς cum K Σ^{AB} Schol.

- 892 φρίξας εὐλόφω σ(φ)ηκόματι· ἀντὶ τοῦ ἀναφῦς ἄρτιος (Soph. D fr. 341, 2 R.)
- 893 φρίξαν ἔθειραν· ὀρθὴν ἔστησαν τὴν τρίχα (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, Greg.Naz. 17 [37, 767, 5 M.])
- 894 φριξολόφος· ὀρθοχαίτης
- 895 φρίσσει· διεγείρεται, ἐξορθοῦται (N 473). δέδοικε, τρέμει (h. Hom. Hom. XXVII, 8)
- 896 φρίσσει νῶτον· τὰς τρίχας ὀρθοῖ τοῦ νώτου, ἤγουν ἐγείρει (N 473) Hom.
- 897 φρίσσει· φοβεῖται, δέδοικεν (Eur. Hec. 86) Eur.
- 898 *φροῖμα· προοῖμα A²¹Br¹⁵⁵Σ(g⁵), προορήσεις. Ἄττικοί (Eur. Hec. 181)
- 899 †φρόκλος†· περίπολος
- 900 φρονεῖν· νοεῖν, διανοεῖσθαι (Eur. fr. 205, 1 K. Soph. fr. 91. 119 R.) D
- 901 φρονέω· φρονῶ, διανοοῦμαι (Γ 98 .) Hom.
- 902 *φρονέων· φρονῶν ν⁸A²⁴, διανοούμενος (Δ 219 .) Hom.
- 903 *φρόνημα· βούλημα, θέλημα (Ep. Rom. 8, 6–7) vg¹⁴A²⁸Br¹⁶⁶ N.T.
- 904 φρόνιμος· σοφός, διανοητής
- 905 φρονηματισθεῖς· ἐπαρθεῖς τῷ φρονηματι
- 906 φρόνιν· φρόνησιν (γ 244) ἢ καταφρόνησιν (δ 258) ἐκδεκτέον, οὐ Hom. τὴν λείαν, ὡς τινες
- 907 *φρόνις· φρόνησις. βουλή. Ἰδιάνοια g¹⁶
- 908 *φρόνησις ἀκριβής· νοῦς πράττων καλῶς A²⁷
- 909 φροντίζει· μεριμνᾷ
- 910 Φρόντις· ὄνομα τοῦ κυβερνήτου Μενελάου· ‘Φρόντιν Ὀνη- Hom. τορίδην’ (γ 282)
- 911 φροντισταί· φιλόσοφοι (Ar. Nub. 1039) D
- 912 *φροντιστήριον· διατριβή vg¹²A²⁶Br¹⁶⁵Σ καὶ τὸ οἶκημα Σωκράτους K+D (Ar. Nub. 94 .) καὶ τὸ σχολ(ε)ῖον. καὶ ἱμοναστήριον vg¹²Br¹⁶⁵Σ
- 913 φρονῶ· σωφρονῶ (Philem. fr. 123, 2 K.–A.) D
- 914 *φροῦδα· ἀφανῆ, ἄφαντα (Eur. Andr. 1078 . . Ar. Ran. 94) vg²A¹⁹Σ [φρυγανώδη]

898 Σ φ 203; cf. Theogn. can. 137 (p. 25, 16 C.); Moer. 211, 25 [φ 5 H.] 900 EM 800, 42; Erot. κ 22 903 gl. apost. 44 906 Ar. Byz. fr. 88 N.; Schol. δ 258; Ap. S. 165, 18; Eust. Od. 1495, 24–31 [1, 164, 24–33 St.]; Su φ 727 911 Poll. 4, 41 912 Σ φ 204; Poll. 4, 41 914 Σ φ 206; Schol. Ar.

892 <φ> Valck. ed. Eur. Phoen. 257, cf. Soph. | τοῦ errore om. Schr. | ἀναδύς Valck., cf. Soph. | ὀρθος Guyet 893 φρίξαν H: accent. Mus.; φρίξεν Greg. Naz. 899 φρο(ῦρος) Cor. 145 coll. gl. π 1829. Schwenk Rh. Mus. 12, 1857, 312 (κλος dittogr. e πολος) 906 ἦ] τὴν H: Nauck Ar. Byz. 227 | ἐκδοτέον H: Cor. 145–6. Nauck, cf. gl. ε 4685 | τινες] i. e. οἱ νεώτεροι ap. Schol.² 907 φρονίς H: accent. Mus. 908 an cf. gl. Prov. (ad 2, 2) φρονησεως: τῆς ἀκριβοῦς καταλήψεως τῶν πραττομένων? 910 φροντίς H: accent. Mus. 912 σχολίον H: Sop. 914 nov. gl. φρυγανώδη <...> Ruhnk., sed verisimilius est verbum esse explicationem male locatam (ft. e gl. 1118) quam lemma

- D+K 915 φρουῶδος· πρόοδος, ἐξ οὗ τὸ οὐκ ἔρχεσθαι δηλοῦται. οἱ δὲ
 <ἀπ>ελληλυθῶς, ἔκδημος, *ἀφανής vg^{φ^{oi}} 1A²⁰Br¹⁵⁴
- 916 φρουῶδον· ἄρδην, παντελῶς ἀφανές, οὐ κεχωρηκός, ἔρημον
- 917 φρουῶδων· τὰ αὐτὰ πληθυντικῶς
- 918 *φρουρά· φυλακή g¹¹. στρατός
- 919 *φρουρεῖ· φυλάττει vg^{1A}18Σ, ἢ προφυλάττει (Soph. fr. 37 R.)
- D 920 φρούριον· προφύλαγμα, προφυλακτήριον (Aesch. PV 801)
- 921 *φρουρός· φύλαξ (v⁶vg^{7A}23Br¹⁵⁶), σωματοφύλαξ
- 922 *φρούραγμα· ἔπαρσις, μετεώρισμα, ἴπυρηφάνεια A¹⁶(g⁷)
- 923 *φρούσσεται· ἐπεγείρεται, ἴμεγαλοφρονεῖ A¹⁸[g⁸], γαυριᾶ
- 924 *φρούττεται· ἐπαίρεται g⁸A¹⁸
- 925 φρύγανα· ὕλη λεπτή καὶ ξηρά
- D 926 φρύγετρον· ξυλήφιον, ὃ κινουσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς (Poly-
 zel. fr. 6 K.–A.)
- 927 φρυγία· ἡ φρύγουσα
- D 928 φρυγίνα· παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων
- LXX 929 *φρύγιον· ξύλον ξηρόν (Psalm. 101, 4) g³A¹⁵
- D 930 φρύγιον ἰστόρησον· πέπαιχεν Ἐπίχαρμος ἐν Κωμασταῖς (fr. 75
 K.–A.) ἐπικενώμενος
- 931 φρύγιος· ξηρός
- 932 φρυκτά· ξηρά. ἢ ἰχθύδια εὐτελεῖ
- D 933 φρυκτός· μάντις. κληῖρος (Plut. am. frat. 492a–b). σύμβολον
 (Clearch. fr. 24 W.). πυρσός (Aesch. Ag. 30)
- D 934 φρυκτός Δελφι(κό)ς· κληῖρος. ἐχρῶντο δὲ τοῖς κλήροις μαντευό-
 μενοι ἐν Ὀλυμπίᾳ
- 935 *φρυκτωρία· πυρκαϊά, πυρσεία, ἴλαμπάς, καῦσις (Eur. Rhes. 55)
 A¹⁷Σ

915 lex. rhet. (q) 314, 13 Bk.; EM 800, 57; Schol. Soph. Ai. 735 b; Moer. 211, 26 [φ 6 H.];
 Arcad. 47, 26 918 Su φ 739 919 Σ φ 207 921 Orion. 158, 26; Zonar. 1823 928 cf.
 Poll. 9, 110. 114; Theogn. can. 999 (p.165, 1 C.) 929 gl. Psalm. 306 Ernesti; cf. Su φ 752;
 Theogn. can. 764 (p. 126, 1 C.)? 933 Su φ 757; Theogn. can. 137 (p. 25, 14 C.); φρυατός
 Cramer, corr. Schm. Qu. Hes. CII); Poll. 1, 139 934 cf. Plut. (cit. ad gl. 933); Poll. 8, 18
 935 Σ φ 212

915 ἔλληλυθῶν H: Piers. 383 (<ἀπ>) (cf. EM) et Pears. 689. Schr. (-ώς) 916 κεχωρηκός H:
 Mus. | οὐ κ., ἔ.] ἐκκεχωρηκός, ἔκδημον Gron. 917 φρουῶδον H: M. L. West | πληθ()
 H, expl. Schow; cf. gl. 1068. 1105 923–4 cf. ad gl. 890 926 ξυλίφιον H: Salm.
 929 ξηρανθεν g 930 φρύγιον ἰστόρησον (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Pears.
 689; utrum legend. φρύγιον an Φρύγιον incertum | στόρησον Sop. | πέπεχ(εν) H: Mus. |
 ἐπικενώμενος] ἐπὶ χιτῶνος Sop., coll. Poll. 7, 77; κατὰ καινώσεως Wil.* 931 cf. Williams
 ad Callim. h. Ap. 23 932 ἢ H (om. Ald.) 933 le. φρυκτός μάντις Kühn. Poll. 1706, 95
 not. 9 | σύμβουλος H: Kühn. | Alb. cf. gl. δ 1444 934 δελφίς H: Salm. (ut vid.: ‘Φικρός’
 teste Alb.) 935 φρυκτωρία H: Schr. | πυρσειά H: accent. Mus.

- 936 Φρυνίχου πάλαισμα (Ar. Ran. 689). ἐκφεύγειν τὰ Φρυνίχου κακά Prov.
 937 *φρῦνος· βάτραχος g⁴A¹⁹Br¹⁵⁷ ἢ παχύς [A¹⁹]
 938 Φρυνώνδας· πονηρούς D
 939 Φρύξ ἢ Φρύγ(ι)ος· ἀπὸ Φρυγίας ἐθνικόν D
 940 *φρουρεῖ· στρατεύεται (A³⁰)
 941 φρυγά· φυγή, τροπή εἰς φυγὰς
 942 *†φρῶν] ἢ φρονοερῶν†]· γυναικῶν νφεο¹⁰A² Hom.?
 943 φῦ· ἔφυ. ἐφήψατο (Z 253) Hom.
 944 φυγάς· ἔξορίας (Eur. Med. 400) Eur.
 945 φυαῖς· φύσει
 946 φυγεῖν· φεύξειν
 947 φρυγμόν· καῦσις
 948 φυγόςκειν· φεύγειν
 949 φύει· γεννᾶ (Z 148 ..) Hom.
 950 φύεσθαι· βλαστάνειν A¹
 951 *φύζα· φυγή vg³A⁹. φόβος A⁹, ἄθυμία, ἄδειλία (I 2) vg³A⁹ Hom.
 952 *φυζακινή· δειλή (N 102) v²A⁸Br¹⁶⁹ Hom.
 953 φυζακινός· δειλός. φυγάς. δειλιῶν
 954 *φυζάναι· φυγεῖν, δειλιάσαι [g^{φνκ7}A⁵]
 955 φύζηλος· δειλός, φυγάς
 956 *φύη· φύσις v¹A²Br¹⁷¹ σώματος, ἡλικία. <καὶ ἡ τοῦ σώματος Hom.
 ὑπόστασις> (A 115 ..)

936 le. Diogen. 8, 29; Macar. 8, 75; Su φ 766 937 cf. Su φ 768; EM 801, 29; Schol. Nic. al. 567b 938 Σ' φ 211. Phrynondas nominatur ap. Ar. fr. 26 et alios locos a K.–A. citatos; de eius πονηρία cf. Harp. 303, 10 [φ 30 K.]; Scholl. Aeschin. 3, 137 (308). Luc. p. 181, 12; lex. rhet. (V¹) 314, 26 Bk.; Apostol. 18, 2 939 St. Byz. 673, 3 951 Schol. (EM 801, 42. Zonar. 1828) = Aristicus ad loc.; Su φ 814; Theogn. can. 138 (p. 25, 18 C.); Aristarch. ap. Ap. S. 164, 8 952 cf. Schol. 953 cf. EM 801, 42; Su φ 815 (Δ) 956 cf. Theogn. can. 138 (p. 25, 18 C.)

936 'Videtur duas junxisse paroemias, quarum interpretationem omisit' Heins. (altera tamen alibi non exstat) 937 φρῦνος H: accent. Schm. | ἢ H] ὁ Mart.; an del.? | παχύς] 'ranae instar se sufflans' Schm., parum verisimiliter; ταχυς A (teste Drachmann); ὄχρος ci. Toll., cf. Batr. 81. Plut. Pyth. or. 401 a | de bufonibus et ranis confusis v. O. Keller, Ant. Tierwelt 2, 305–18 938 πονηρός Heins., sed accus. plur. defendi potest aut ut ex errore ortus (cf. Cunningham ad Σ) aut ut exemplum plur. comparativi (cf. Schwyzer Gr. 2, 45 ε ad fin.) 939 φρυγός H: Mus. (om. Ald.) | ἐθνικός H: Mus. 941 le. φύγα (Θ 157? .., cf. Schol.) Pears. 689. Alb. 942 le. ὄφρων (I 327, Schol.) ci. Schm. | ἢ φρονοερῶν] an σφετερῶν e Hom.? 943 φῦ H: accent. Mus. 946 φυγήν· φεύξιν Mus., sed φεύξιν verb. poet. (Soph. Ant. 362) explicationi ineptum est; φυγεῖν φύξιν <...> Schm.; an φυγήν φευξ(οῦ)μεθα (Eur. Hel. 1041)· ...)? 947 contin. H: nov.gl. Mus. 948 Lob. Rhem. 249 cft. gl. 1074, sed sinceritatem ambarum addub. 952 φυζακινή H: accent. Mus. | v.l.: gl. 31 953 δειλιῶν H ut vid. (-ῶν per comp. sscr., del. Mus.); δειλός Mus. 954 φύζαναι H: accent. Mus. (cf. Schwyzer Gr. 1, 700); φυζᾶσαι Masson (ap. Chantr. Dict. 2, 1192) 955 cf. gl. 1011 956 φύη H: accent. HSt., cf. Arcad. 103, 25 | < > e gl. 958

- 957** †φύημα† κόπρος
958 *φυῆς· φύσεως (Theocr. 22, 160) A³Br⁸⁸. [καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις]
959 †φύκα† σχέτλια, οὐκ ἀνεκτά
LXX **960** *φύκει· εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον (Sap. 13, 14) A¹¹
961 *φυκία· θαλάττια Br²⁶⁵ βρύα (Theocr. 7, 58) g¹A¹⁵Σ[Br²⁶⁵]
Hom.?
962 φυκίον· φυκία ἔχον. οἱ δὲ πορφύρεον, βαθύ (Ψ 693?)
963 φυκιοχαίτην· ψαφαροχαίτην
Hom. **964** φῦκος· τὸ προσβρασσόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῇ γῆ, ὅπερ ἔνιοι καὶ πρᾶσον καλοῦσι (I 7). καὶ ἀκρωτήριον Λιβύης. ἢ βρύα, ἢ †φλακτά†
Hom. **965** *φυκτά· φευκτά (Π 128. θ 299) g¹⁰
966 †φυκτῆρες† φύλακες
On.sacr.?
967 Φυλιστιεῖμ· πίπτον ποτίματι, ἤγουν μέθη (gens Gen. 10, 14 .. terra Exod. 23, 31 ..)
D **968** Φυκοῦντα· Φυκοῦς ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Λιβύης, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον
D **969** Φυλάδα· ἡ Ἑκάτη
Hom. **970** *φῦλα· ἔθνη (B 840 ..) vg³A¹⁴Br¹⁷⁷Σ. συγγενικὰ γένη (B 362 ..) vg³
Hom. **971** *φῦλα θεῶ<ν>· ἔθνη θεῶ<ν> (O 54 ..) A¹³
LXX+Hom. **972** Φυλακὴ· φρουρά, εἰρκτή (Gen. 40, 3). τήρησις ἐντολῶν. πόλις Θεσσαλίας (B 695 ..). ὀξυτόνως δὲ ἀγρουπνία (Θ 521)
973 φυλακτῆρ· φύλαξ

960 Phryn. praep. soph. p. 71, 16; Poll. 5, 102; lex. rhet. (V) 258, 8 Bk. (EM 406, 32. abbrev. Ph ε 2512) **961** Σ φ 216; cf. Schol. Theocr. (a–c) **962** Schol.; Theogn. can. 138 (p. 25, 18 C.) (φυκίό<ε>ν Schm. Qu. Hes. CII) **964** cf. Theogn. can. 138 (p. 25, 18 C.) **967** Basil. Caes. comm. in Esai. 14, 287. 291 **968** Strab. 17, 3, 20 p. 837, 1. 4 C.; Ptol. geogr. 4, 4, 5; St. Byz. 673, 9 **970** Σ φ 218; Schol. P 220 **972** πόλις] Schol. (EM 802, 1); Strab. 9, 5, 14 p. 435, 25 C.; St. Byz. 673, 14

957 v.l. gl. 1029 (Ruhnk.) **958** φύης H: accent. Mus. | incl. ad gl. 956 refert Biel. **959** v.l. gl. 965 (Schwenk) **960** κομμωτικὸν H: A **962** ap. Hom. φυκίοντι masc. est. neut. ap. Nonn. Dion. 39, 237; nomin. alibi non reperitur **964** φυκός H: accent. Schm. | ἀκρωτήριον] ad Φυκοῦς (gl. 968) refert Schm. | βρύα H:Ald. | φυκία Salm. **965** cf. Schwenk Rh. Mus. 10, 1850, 309, qui hanc gl. et gl. 959. 657. λ 1402 omnes ex una φυκτά· φευκτά, κακά, σχέτλια, οὐκ ἀνεκτά derivare agn. | Alb. cft. gl. α 8787, Hansen gl. 330 **966** v.l. gl. 974 (Voss.) **967** de nomine v. RE 19, 2391 | ‘hic auctor derivavit a 𐤕𐤓 et 𐤏𐤑𐤍’ Sop. | πίπτοντες Ernesti Gl. sacr. 281 ex Basil. 291 | ποτίματι H: M. L. West (πότημά τι iam Tour. 4, 294) **968** πολύχνιον H: Ald. | cf. RE 20, 980 **969** Φύλακα vel Φυλακά Lob. Aglaoph. 545, coll. Schol. Theocr. 2, 11/12 c (epitheta Hecatae: ... Φύλαξ [cod. K] sive Φυλακὴ [cett.]) | cf. RE 20, 980 **970** φύλα H: accent. Schm. (cf. EM 802, 17) **971** φύλα H: accent. Mus. | θεῶ bis H, θεοῦ Mus.: A **972** post Θεσσαλίας add. παροξυτόνως Mus. (cf. Ioh. Philop. de voc. rec. A φ 10) **973** φύλαξ· φυλακτῆρ H: transp. Mein. 1857 p. 629. Hase Thes. 8, 1112 c, coll. ord. et gl. 974

- 974 *φυλακτῆρες· φύλακες (I 66 .) A¹⁷ Hom.
 975 φυλακτῆρία· παννυχίς
 976 φυλαρχία· πομπή τις (com. ad. fr. 1007, 4 K.–A.?) D
 977 *φύλαρχος· φυλῆς ἄρχων (Ar. Av. 799) A¹⁶
 978 φύλαρχον· χορηγ[ι]όν
 979 φυλάς· τὰς κατοικίας, ἀποχωρήσεις. καὶ τὰ τετράποδα
 980 Φυλάσιοι· οἱ ἐκ τοῦ δήμου (Men. Dysc. 3 .). καλεῖται δὲ οὕτω καὶ D
 φυλή τις
 981 φυλάσσειν· ἐπιτηρεῖν (B 251. v 52 .). ἄλλοι ‘δῶμα φυλασσέμεναι’ Ap.S.
 (η 93)
 982 φυλατός· ἡ λέξις παρὰ Βλαίσω (fr. 5 K.–A., PCG 1, 274). σημαίνει D
 δὲ ᾧδήν
 983 *φυλέτης· ἐκ τῆς φυλῆς, ὃ ἐστὶν A⁹ ὁμόφυλος (Dem. 29, 23)
 vg¹A⁹Br¹⁷⁴Σ
 984 Φυλείδης· Φυλέως παῖς ὁ Μέγης (B 628 .) Hom.
 985 φυλείης· φυλία ἐστὶν εἶδος ἀγριελαίας, ἄλλοι συνῆς, οἱ δὲ εἶδος Ap.S.
 δένδρου ὅμοιον πρίνω (ε 477)
 986 Φυλή· τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω λεγόμενος (Men. Dysc. 2) D
 987 φυλίη· ἀγριελαία
 988 *φυλή· τάγμα (Thuc. 6, 98, 4). μέρος πόλεως (Apollod. com. fr. 13,
 14 K.–A.) vg⁴A¹⁵Br¹⁷⁸
 989 *φύλλα· τὰ τῶν δένδρων (A 234 .) Br¹⁷⁷ Hom.
 990 φυλλάδες· οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ φύλλα ἔχοντες (Nic. al. 374) D
 991 φυλλάς· ξηρὰ δάφνη ἔχουσα φύλλα (Eur. Suppl. 32) Eur.
 992 φυλλεῖα· τὰ τῶν λαχάνων ἃ προστιθέασι τοῖς ὠνουμένοις ἔωλα D
 καὶ φαῦλα (Ar. Ach. 469)

974 Schol. ad 64 (EM 802, 7) 977 Harp. 303, 14 [φ 32 K.] (epit. = Su φ 829. E. Gen. [EM 802, 19]) 980 E. Gen. (EM 802, 21); cf. St. Byz. 674, 3; Su φ 830; Harp. 304, 1 [φ 33 K.] 981 Ap. S. 165, 19 (EM 802, 9–12); cf. Schol. B 251 983 Σ φ 219; Poll. 8, 110 984 = Schol.; cf. Su φ 834 (Δ) 985 oliva] Ap. S. 165, 24; Schol.; Heliod. fr. 50 D.; Eust. Od. 1547, 6 [1, 232, 12 St.]; cf. Paus. perieg. 2, 32, 10. ficus] hic tantum. arbor] Apion. fr. 152 N.; Ammon. 490 986 v. ad gl. 980 989 Su φ 821 (Ecl.; cf. EM 802, 13. 36); cf. Hdn. epim. 146 Boiss. 990 Schol. Nic. 92c 992 Theogn. can. 778 (p. 128, 19 C.) (Zonar. 1832); cf. Schol. Ar. (a) (Su φ 833); Galen. lex. 153, 12

974 v.l.: gl. 966 978 χορηγίον H: Voss. Munck. ed. Anton. Lib. 48 | ‘Ordo φυλάρχων· χορηγῶν requirit’ Schm.; vel ft. φυλαρχῶν 979 τετράποδα] ad φύλα θηρῶν (Eur. fr. 839, 5 K.) refert Schm. 980 δήμου (τῆς Φυλῆς) Meurs. de pop. Att. 144 (Op. omn. 1, 389) ex E. Gen.; haec iam exciderant cum ultima sententia (cf. gl. 986) addita est | cf. RE 5, 115 (no. 161) 982 Blaesus] cf. gl. μ 1561 983 τῆς H = A] τῆς αὐτῆς r | ὁμόφυλος H: K Σ 984 φυλάι H, sed termin. sscr., a Mus. del., legi non potest (‘possis -ᾶς’ Latte) Mus. | μέγας H: Mus. 985 φυλείης] h.e. φυλῆς (Mus.) 986 cf. RE s.v. 2 (20, 1011–13) 987 cf. gl. 985 990 καὶ (i. q. ‘et tamen’, cf. Denniston GP 292 (9)) om. Schol. Nic. 992 φυλλεῖα H: accent. Thes. 8, 1126 a | ἔωλα] αἰῶλα H: HSt., cf. Theogn.

- 993 φυλλιᾶν τοπάζειν
 994 φυλλιᾶς· ἐκ λαχάνων ὑπότριμμά τι σκευαζόμενον. ἐκαλεῖτο δὲ θοῖα
 D 995 Φυλλί[α]δαι· γένος Ἰθαγενῶν
 D 996 φύλλιον· πέταλον (Plat. com. fr. 186 K.–A.). ἢ τὰ ἐκ τῆς γῆς ἄνθη
 997 φυλλεῖν· ἀδολεσχεῖν
 998 φύλλες· ἀλώπεκες
 999 φυλλίδες· τὰ τῶν ἀνθῶν, ἅτινα φύλλα ἐκάλουν
 D 1000 φυλλίνας· ἀγῶνες, ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον, ἀλλὰ στέφανοι μόνοι. καὶ εἶδος τι κυκεῶν(ος)
 D 1001 Φυλλίς· ἢ Σάμος τὸ πάλαι (Nic. al. 149. Euphor. SH fr. 431, 11)
 1002 φυλ[λ]οβασιλεῖς· ἐκ τῶν φυλ[λ]ῶν αἰρετοί, οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες
 1003 *φυλ[λ]οκρινεῖν· τὰς φυλάς διακρίνειν g⁶A¹¹
 1004 φυλοκρῖνο(ῦ)μαι· ἐν τῇ φυλῇ διακρίνομαι
 Hom. 1005 *φῦλον· ἔθνος (E 441), γένος (ξ 68; .) vg⁷A¹⁸Br¹⁸⁰
 Hom. 1006 *φύλοπις· πόλεμος A¹², μάχη (E 379 .) vg⁸A¹²Σ(Br¹⁷⁶)
 1007 *φῦμα· ψῶρα Br²²¹, ἢ ἕτερον φῦμα
 1008 *φύματα· ψυδράκια A¹Br¹⁷⁹Σ, ψῶραι
 1009 *φύντων· γεννηθέντων (Plat. rep. 401 e. Dem. 18, 159) vg¹Br¹⁸¹(g^{φυσ}4A^{2.3} Σ)
 1010 φύξαι· φύξειν. φυγεῖν [A⁵ m.pr.?
 Hom. 1011 *φύξηλιν· φυγάδα (g¹), δειλόν, φυγοπόλεμον (P 143) A⁶Br¹⁸³(vg¹)
 1012 *φυξήλιδας· δειλοὺς A⁴[Br¹⁸³?]
 1013 φυξήλιον· φυγαδικὸν βίον

995 lex. rhet. (V¹) 314, 7 Bk. 998 cf. Theogn. can. 138 (p. 25, 19 C.) 1000 Σ^b φ 221; cf. Schol. Pind. Ol. 8, 101 b; Poll. 3, 153 1001 Schol. Nic. (c) 1002 Arist. Ath. pol. 8, 3 (Ph 288, 13); Poll. 8, 111 1003 Phryn. praep. soph. 123, 13; cf. Σ φ 220; Poll. 8, 110 1005 Schol. E 441; Ap. S. 165, 32; Hdn. epim. 146 Boiss.; Theogn. can. 138 (p. 25, 19 C.)? 1006 Σ φ 222; Ap. S. 165, 22; Schol.; Hdn. epim. 147 Boiss. 1008 Σ φ 223; cf. Callim. fr. 407 (XI) Pf. φύματα καὶ ψῶραν 1009 Σ φ 224 1011 Schol.; cf. Su φ 845 (Δ)

993 φυλλιᾶν H: accent. Mus. 994 φυλλάς ci. Schm., et sic alibi (Mnesimach. fr. 4, 31 K.–A. etc.) sed hic contra ordinem | θοῖα H: accent. Schm. 995 contin. H: nov. gl. Palm. | φυλλία δὲ H: Schm. ([α]) et Palm. (-δαι); cf. Toepffer Att. Gen. 309 | γένος ἰθαγενῶν quattuordecies ap. Hsch. 996 ἄνθη] ad φύλλια vel φύλλα (B 468) refert Schm. 998 v. ad gl. 810 999 an ἄ τινες? | φυλλ(ί)α Lob. Prol. 453 1000 κυκεῶν H: Palm. Pears. 690 1002 [λ] Mus. | φύλλων H: Mus. 1003 φυλλοκρίνειν H: K | Voss. cft. gl. 505 1004 φυλοκρῖνομαι H: Thes. 8, 1131c 1005 φύλον H: accent. Mus. 1006 πόλεμος H = A, sed expl. unica; an ex ἡ ἐκ πολλῶν (Schol. Z 1. Orion. 157, 25–6) corrupta? 1007 φῦμα bis H: accent. Br et Schm., coll. Hdn. π. διχρ. 2, 17, 10 L. | ἕτερον φῦμα quid sibi velit incertum 1010 *φυγ-ω > φύζω (cf. φυζάνα, πεφυζότες), aor. *φύγ-σαι > φύξαι. tum pro φύξειν (cf. A⁵ φυξεῖν· φυγειν) Mus. ci. φύξιν (ie. φύξαι φύξιν Lob. Rhem. 81), id del. Pears. 690. aliter φύξαν· φύξιν, φυγήν Salm. (G. Dind. 8, 1138 a. Wack.*) 1011 ie. υξήληνα H, φ om. rubr.: Mus. | Schm. cft. gl. 955

- 1014** †φυξῆ†· φυγή (Nic. ther. 402) D
1015 φυξίμηλα· δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκπεφευγότα ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων (Aesch. fr. 447 R.) D
1016 *φύξις· φυγή (K 311 . .) (g³A⁵Σ) Hom.
1017 *φυομένας· γεννωμένας vg¹A²Br¹⁸⁴(Σ)
1018 φύος· φύτευμα, γέννημα
1019 φύππαξ· ὄπερ ἡμεῖς βόμβαξ
1020 φύραμα· ζύμη. σπέρμα. ἢ ζημία (Ep. Rom. 11, 16 . .) N.T.
1021 *φυρᾶν· ζυμοῦν vg⁴A¹⁰. ταράσσειν τὰ ἄλευρα (Gen. 18, 6) A¹⁰[vg⁴] LXX
1022 φυραυτίς· ὁ ἡμεῖς φύραν
1023 φυρδῆσκια· σκολήσκια
1024 *φύρδην· ἀτάκτως vg³A⁷, συγκεχυμένως vg³A⁷Br²⁴¹Σ, ἀναμίξ (Aesch. Pers. 812) vg³A⁷
1025 *φύρει· μολύνει v[gl]¹A⁵Br¹⁸⁵Σ. μαλάσσει. ἤμιγνύει (Cyr. c. Iul. 2, 44, 16) A⁸
1026 φύρεσθαι· μίγνυσθαι (Plat. leg. 950 a)
1027 φυρקהλίται· τειχῆρεις
1028 Φύρκος· τεῖχος (Thuc. 5, 49, 1)
1029 φῦρμα· κόπρος, ῥύπος (Nic. al. 485) D
1030 φυρμάται· πτάρνυται
1031 *φυρμός· μολυσμός (vg²A⁶Br¹⁸⁶), ῥύπος, μίασμα (Ezech. 7, 23) LXX
1032 φύροι· μολύνοι, ῥυποῖ
1033 φύρακες· ἔλαφοί
1034 φύρσω· μολυνῶ (σ 21) Hom.
1035 φυρτίτης· οἶνος
1036 φυρτίζεσθαι· τὸ παίζειν συνεστραμ<μ>ένοις φυροῖς τοῖς ἱματίοις
1037 φυρτοῖσιν· εἰκαίους, συμπεφυρ[α]μένοις. [οῖ δὲ ἄλφαιτα οἶνω δεδευμένα]. συμπεφυρμένοις

1014 Schol. Nic. (b) **1015** Plut. qu. Gr. 293a **1016** Σ φ 214; Ap. S. 165, 27; Scholl. Nic. ther. 588 b. Opp. hal. 5, 584; cf. Schol. **1017** Σ φ 225 **1018** Theogn. can. 265 (p. 48, 32 C.) **1020** gl. apost. 61 **1021** gl. Oct. φ 3 **1024** Σ φ 227; Hdn. epim. 147 Boiss.; gl. Aesch. (b). Schol. Opp. hal. 1, 483 **1025** Σ φ 228 **1029** Schol. Nic. (d) **1034** = Schol.

1014 h. e. φύξη (Schm.) **1015** φυξίμηλα H: Mus. **1016** φυξις H: accent. Mus. **1018** φύος H: accent. Lob. Rhem. 290; φύος Theogn. **1019** 'Alibi φύππαξ' Salm. (gl. π 4379) **1020** ἢ ζημία del. (ut v. l. verbi ζύμη) Ruhnk. | Alb. cft. gl. κ 999 (v. Latte ad loc.) **1021** ταράσσειν] ἀναμασσει(v) vg **1027** φυρקהλίτοι H: HSt., cf. Redard Les noms grecs en -της 115 **1028** v. ad gl. 771 **1029** φύρμα H: accent. Schm. | v. l.: gl. 957 **1030** πτάρνυται H: Mus. **1032** φυροῖ· μολύνει H: Thes. 8, 1140d **1033** φύρακες ci. Schm., coll. N 102 | ἔλαφοι Sop. **1034** μολύνω H: Thes. 8, 1140 d = Schol. **1035** φυρτίτης H: Schm., coll. μυρτίτης; cf. Frisk 2, 1054 **1036** <μ> Mus. | σφυροῖς Schm. post Voss. **1037** φυρτοῖσιν εἰκαίους· H: interpunct. Ald. | συμπεφυραμένοις] συμπεφυρμένοις ad fin. emendationem esse huius verbi agn. Bentl. ep. ad Mil. 33 (ed. Dyce 2, 284) | incl. ad gl. 1061 refert Schm.

- D **1038** φύς· γεννηθείς· βλαστήσας (Soph. OT 1184. Eur. Heraclid. 325. Antiphan. fr. 202, 1 K.–A. Plat. rep. 396 c)
1039 φῦσα· φαρέτρα· και ἰχθύς ποιός ἐν τῷ Νείλω γενόμενος· οἱ δὲ τὸ πνεῦμα και ὁ ἀήρ· ἢ ἄσκός
- D **1040** φουσᾶ· πέπρηται· ἐπήρηται (Soph. fr. 768, 1 R.)
1041 φουσακτήρ· ἄρτος ποιός τις ποπανώδης
- D **1042** φουσαλλίδες· φουσητήρια· αὐλοί (Ar. Lys. 1245)
1043 *φύσας· γεννήσας (Eur. Hel. 87 .) vg⁴A¹²Br¹⁸⁸. ἢ τοὺς ἄσκούς πληρώσας
1044 φύσασθαι· γεννήσαι (Cyr. c. Iul. 1, 41, 18)
1045 φουσαγετός· συρμός· [φύσει δὲ σκληρόν]
- Hom.+ **1046** φύσει· βλαστήσει (A 235), ἀληθῶς φύει (Soph. OT 438?)
D **1047** φου[σ]ητήρ· ὁ τῶν κητωδῶν ἰχθύων αὐλός
- D+K **1048** φύσιγγες· εἶδος σκοροόδου (Diocl. Caryst. fr. 120 W. = 196 v. d. E.). ἄλλοι δὲ σκοροόδων κεφαλίδας (Hippocr. fist. 3 [6, 448, 16 L.]. Theophr. h. pl. 7, 4, 12). και οἱ πρόλοβοι τῶν ὀρνίθων. *και ἵτᾶ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα vg⁸A¹⁴Σ
- Ap. S. **1049** *φυσίζοος· <ἢ τὰ> πρὸς τὸ ζῆν φύουσα (Γ 243 .) vg⁷Br¹¹¹⁼¹⁹⁹Σ
1050 φυσικῆ· ποιότητα
- N.T. **1051** φυσίωσις· ἔπαρσις, ὑψηλοφροσύνη (2. Ep. Cor. 12, 20)
1052 *φυσιολογεῖ· περὶ φύσεως διαλέγεται (Arist. anim. 406^b26) A¹¹Br¹⁸⁷(g¹Σ)
1053 *φυσιολογία· λόγοι φύσεως ἐξαγγελτικοί (Arist. sens. 442^b25) A⁹
1054 φυσίον· τὸ καθήλιον

1038 Schol. Thom. Soph. OT 1184; cf. Su φ 848; EM 803, 29 **1039** piscis] Athen. 7, 312 b; Strab. 17, 2, 4 p. 823, 18 C.; Ael. n. an. 12, 13. spiritus] Hippocr. flat. 3 [6, 94, 2 L.]. saccus] cf. gl. 1043 **1042** Schol. Ar. (Su φ 853) **1043** Zonar. 1833; EM 802, 54 **1046** Σ φ 233; cf. Schol. **1047** Arist. h. an. 566^b3; Ael. n. an. 5, 4. ad αὐλός Arist. h. an. 489^b3. p. an. 697^a17 **1048** Σ φ 234; Moer. 212, 20 [φ 32 H.]; Poll. 4, 198 **1049** = Σ φ 235 = Ap. S. 165, 30; Schol.; Ael. Dion. φ 19 **1052** Σ φ 236

1039 φύσα H: accent. Schm. | 'φαρέτρα natum videtur e corruptela loci Ar. Ran. 418 οὐκ ἔφουσε φράτερας' Schm., ingeniosius quam verisimiliter **1040** φύσα H (interpunct. Ald.): Palm.; φουσᾶται (Hippocr.) Cor. 146 | πέπρησται, ἐπήρηται Cor. **1043** ἢ κτλ.] aut φουσήσας cum φύσας confusum est (Schm.), aut nov. le. φουσήσας inserendum (D'Orvill. Anim. in Charit. 761), aut πληρώσας delendum et Σ 372 .. conferendum (Hansen) **1045** ἀ)φουσαγετός Thes. 8, 1146 b post Lob. El. 1, 27 et Alb., qui cft. gl. α 8797; sed notandum φουσαγετόν in etymologia E. Gen. α 1494; omnino legendum σύρμα | incl. 'alio pertinent' (Ruhnck.) **1047** [σ] ordo et Seber Pollux 1706, 219 not. 71 (σ repetit H in init. novae lineae) | κητώδων H: accent. Mus. **1048** πρόλοβοι H (irrite def. Alb., coll. gl. π 3356): HSt.; haec ad φῦσα refert Schm., coll. Su π 2497 et Lev. 1, 16 (πρόλοβον LXX: φῦσαν Theodot. Symm.) | fin. ad φούσιγγες (gl. 254) | Sop. cft. gl. π 2138 **1049** φυσίζωος H = Br Σ: vg | ἢ τὰ] om. H: K Σ | γῆ ad fin. add. EM **1050** vix sana; ἐν ποιότητι φυσικῆ legitur Cyr. in Ioh. 1, 466, 23 **1054** ft. φόριον· τὸ καθήλιον (hoc Mus.)

- 1055 *φυσιούμεθα· ἐπαιρόμεθα, τυφούμεθα (Ephr. Syr. ad evers. sup. 1, 24C Assem.) A¹⁰(vg²Σ)
- 1056 φυσιῶν· φυσ[ι]ῶν (Greg. Naz. c. 2, 2, 5, 92 [37, 1528, 5 M.]). Greg.Naz. +Hom.
ἀσθμαίνων, πνευστιῶν (Δ 227 . .)
- 1057 *φύσις· γένος. Λούσια vg⁶A¹³Br¹⁸⁹. προαίρεσις A¹³
- 1058 φυσίφρονες· πεφυσημένοι τὰς φρένας, μάταιοι
- 1059 φύσκων· γάστρων, παχύς (Alcae. fr. 129, 21. 429 V.) D
- 1060 φύσκη· κοιλία, καὶ τὸ παχὺ ἔντερον (Ar. Equ. 364) Att.
- 1061 φυστή· μᾶζα ἀτριπτος. <οἱ δὲ ἄλφιστα οἴνω δεδευμένα> (Anaxandr. fr. 42, 57 K.–A.) D
- 1062 *φυταλιαῖς· κήποις. ἢ ἴταῖς γονίμαις καὶ φυτευτικαῖς A⁶ D+K
- 1063 Φυταλίδαι· γένος παρὰ Ἀθηναίοις D
- 1064 φυταλίζειν· φυτεύειν. πλησιάζειν
- 1065 *φυταλιῆς· κήπος. ἴδενδροφόρου γῆς (Z 195 . .) A⁹ Ap. S.+Hom.
- 1066 φυταλμίους· φυτευτικοῖς, γονίμοις (Eur. Rhes. 920) Eur.
- 1067 φυτάλμιος Ζεὺς· συγγενής, ἢ ζωογόνος D
- 1068 φυτάλμιοι· ὁμοίως πληθυντικῶς
- 1069 φυτεύει κατασκευάζει (β 165 . .). γεννᾷ (Eur. Or. 11) Hom.+Eur.
- 1070 *φυτηκόμος· σύνδε(ν)δρος vg²A⁷Br¹⁹¹Σ τόπος vg²Br¹⁹¹Σ
- 1071 Φύτιος· ἥλιος. ἢ Ζεὺς D
- 1072 *φύτλη· γέννα, γένεσις Br¹⁹⁰, γένος (Opp. hal. 5, 476 . .)
- 1073 φύτορες· γεννήτορες
- 1074 φυτοσμῶν· φεύγων
- 1075 φυτοῦ· φύματος (Archil. fr. 67, 3 W.) D

1055 cf. Σ φ 237 1056 lex. Greg. carm. (ord. alph.) φ 74; Schol.; Ap. S. 165, 28 1059 Diogen. Laert. 1, 81 (Su σ 118) 1060 Ael. Dion. φ 20; Σ' φ 230; Orion. 161, 5; Schol. Ar. (a) 1061 Tryph. fr. 118 Velsen (Athen. 3, 114f); Σ^b φ 231; Poll. 6, 76 1063 Plut. Thes. 12, 1. 23, 5 1064 Σ'' (Su φ 872. E. Gen. [EM 803, 8]) 1065 Ap. S. 165, 31; Schol.; Theogn. can. 138 (p. 25, 20 C.) 1067 epitheton Iovis etiam Schol. Arat. 2. Zonar. 1827. Tricl. ad Aesch. Ag. 327b (et cf. φυτάλιος Orph. h. 15, 9), saepius Neptuni 1069 Schol. S; cf. Apion. 102, 22 Ludw. (LGM 333); Schol. (M^s) Eur. 1070 Σ φ 239 1072 Theogn. can. 138 (p. 25, 19 C.) (Zonar. 1832; cf. Alpers p. 14); Schol. Opp. 1075 Schol. Theocr. 2, 48/49d

1056 [ι] Cunningham, coll. gl. Greg. 1058 φυσήφρονες H: ordo et Mart. Lex. s. v. flabrum | πεφυσημένοι H: Mus. 1059 φυσιῶν H: Jun. Anim. 403. HSt. Pears. 691 | de Pittaco dixit Alc.; etiam agnomen erat regis Ptolemaei VIII (Diod. Sic. 33, 22, 1 etc.) 1061 φύστη· H: accent. Schm. (qui etiam interpunct. post μᾶζα trsp., ft. recte), coll. Hdn. ap. Schol. Ar. Vesp. 610 | μάχα H: Mus. (ζ) et Schm. (accent.); cf. Moer. 203, 10 [μ 8 H.] | < > e gl. 1037 transp. Schm. 1062 φυταλιαῖς H: accent. Mus. (cf. Hdn. ap. E. Gen. α 606. Schol. A ad Ψ 422c. Arcad. 99, 21); fin. revera ad φυταλιαῖς 1063 cf. Ziegler RE 20, 1176–7 (contra Toepffer Att. Gen. 247–54) 1065 φυταλιῆς H: accent. Mus. (cf. ad gl. 1062) | κήπου Mus., sed glossae ex Ap. S. (nomin.) et Cyr. = Schol. (genit.) inepte contaminatae sunt 1066 φυταλμίους H: Heins. 1068 gl. totam del. Mus. | expl. ὀπλη^θ H, expl. Schow (qui tamen ὀ- perperam leg.); cf. gl. 917. 1105 1069 v.l.: gl. 1133 1070 σύνδεδρος H: K Σ 1071 cf. Cook Zeus 3, 2, 1071 1074 φυτοσκῶν (pro φυγοσκῶν, cf. gl. 948) Voss.

- Hom. **1076** φύτρα· φύσις· οἱ δὲ φυτήρια
 Hom. **1077** *φῦ χειρί· ἐμπεφυκότως †λιξουσ(ας)† τῆ χειρί (Z 253 ..) A¹
 Hom. **1078** *φύονται· γεννῶνται (ι 109) g^{φvκ6}
1079 †φυῶς†· φύσει
1080 *φῶ· εἶπω vg¹A²Br¹⁹²Σ
 D **1081** φώγειν· φρούγειν (Ericharm. fr. 149 K.-A.)
 D **1082-3** φῶδες, φωίδες· τὰ ὑπὸ πυρὸς ἐν σώματι γινόμενα ἐκφυσηματα.
 οἱ δὲ τὰς φλυκταίνας (Ar. fr. 359, 2 K.-A.)
 D **1084** φώκη· ζῶον θαλάσιον (Ar. Pac. 758)
1085 *Φωκαεῖς· ὄνομα ἔθνους A¹. καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον
1086 φωκίων· ὄρνις ποιός
1087 φῶκος· κῆπος θαλάσιον ὅμοιον δελφῖνι
1088 *φωλάδες· ἐμφωλεύουσαι (Theocr. 1, 115) v^{φωτ9}A²
1089 *φωλάδι· ἐμφωλευούση v^{φωτ8}Σ
1090 *φωλάζει· ἐμφωλεύει Br¹⁷³
 D **1091** φωλαῖδες· ὄστράκινά τινα βρομώδη
 D **1092** φωλεόν· διδασκαλεῖον. ἢ οὗ τὰ θηρία κοιμάται. ἢ οὗ χορεύουσι
 καὶ διδάσκουσιν. οἱ δὲ σπήλαιον (Callim. fr. 68, 2 Pf. Nic.
 ther. 32)
 D **1093** φωλεύει· οἰκουρεῖ, κρύπτει (Nic. ther. 394)
 D **1094** φωλητηρίους· φωλητήρια καὶ φωλεαὶ τῶν θ[ε]ιασ(ωτ)ῶν καὶ
 συνόδων οἴκοι
1095 φωλητήρ· ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καθεζόμενος ἀεὶ
 D **1096** φωλῖς· ἰχθύς ποιός

1080 Σ φ 241 **1081** cf. Σ φ 213; Σ''' φ 240 **1082-3** cf. Phryn. praep. soph. 122, 19 (EM 803, 34); Erot. φ 19; Σ'' (Ph [z ap. K.-A. ad Ar.]. Su φ 634) = Poll. 7, 110 **1084** Schol. Ar. (a) (Su φ 641) **1088** cf. Schol. Theocr. **1089** = Σ φ 242 **1091** Athen. 3, 88 a. 91a **1092** Poll. 4, 19; cf. Σ φ 243; Theogn. can. 81, 28 Alpers **1094** Poll. 6, 8; cf. Su φ 648 **1096** Arist. h. an. 621^b8

1076 φ(ύσι)ν H: Mus.; cf. gl. 1079 **1077** φύχειρι H: Mus. | ἐκπεφυκότως H: K | λίξουσας A: ἐδεξιόσατο Fung. **1078** φύονται ordo et Voss., falso **1079** ἐμ)φυῶς vel φυᾶ (cf. gl. 945) Thes. 8, 1181 c; φυ(σικ)ῶς Mein. 1857 p. 626 | φ(ύσι)ν H: Mus.; cf. gl. 1076 **1080** contin. H: nov. gl. K **1082-3** φῶδες] φῶγες H: Jun. Heins.; φῶγος Ald., quo recepto φ· <...>, tum nov. gl. Schm. (inde numeri) | φῶιδες H: accent. Mus. | ὑπὸ H] πρὸ errore Schr. | ἐκ φυσηματος (duo verba [Ald.] an unum [ed. 1520] incertum) H: HSt. Pears. 691 **1085** φωκαῖς H: A | στατήρας Φωκαῖας memorat Dem. 40, 36, σ. Φωκαῖτας Thuc. 4, 52, 2, Φωκαῖδας Callisth. FGrHist 124 F 4, et cf. RE 40, 443-4; de eis adulteratis cf. Hultsch Gr. und Röm. Metrol. (1882) 184 **1087** κῆπος θαλάσιος ὅμοιος δελφίη H: Mus. **1089** φωλάδην· ἐμφωλεύουσιν H = v (nisi ἐμφωλευουσι): Schm. coll. Σ **1091** φωλάδες Athen., quapropter φωλαῖδες e φωλάδες ortum esse putat Lob. Prol. 454, cf. gl. 1096 | βρομώδη H = Athen.] βρομώδη Ald. **1092** ἢ - κοιμάται post σπήλαιον transp. Schm.; sed potius explicationes e variis fontibus accumulatae sunt **1093** κρύπτει(τα)· Schm., coll. gl. ε 2574, sed cf. Σ φ 245 **1094** θειασῶν H: Mus.([ε]) et Schm. ((ωτ)) e Poll. **1096** v. l.: gl. 736

- 1097 *φῶμεν· εἴπωμεν vg¹A²Br¹⁹⁴Σ
 1098 *φωνασκεῖ· φωνὴν ἀποτελεῖ A³, ἢ φωνῆς ἐπιμελεῖ〈ται〉 vg¹
 1099 *φωνεῖ· λέγει A⁴
 1100 φωνή· ἢ τοῦ ἀνθρώπου (B 490 ..) Hom.
 1101 φωνήεις· λαλήσαι δυνάμενος
 1102 φωνήσας· εἰπὼν, λέξας (A 201 ..) Hom.
 1103 φωνεῖ· λαλεῖ, λέγει
 1104 φῶντα· λάμποντα
 1105 *φῶρ καὶ φῶρας· κλέπτας g⁵(vg^{4.6}A¹⁶Br²⁰¹), ληστής Greg.Naz.
 g⁵Σ(g⁴vg⁶Br²⁰¹), κατασκόπους. πληθυντικῶς (Greg. Naz. c. 2,
 1, 1, 390 [37, 999, 5 M.] καὶ ἐνικῶς (id. c. 1, 2, 8, 61 [37, 653,
 12 M.] ..)
 1106 φωρά· κλοπή (h. Merc. 385)
 1107 φωρᾶ· ζητεῖ
 1108 *φωραθεῖς· εὐρεθεῖς vg³A¹⁴Br¹⁹⁶Σ, φανείς A¹⁴
 1109 *φωραθῆναι· γνω〈σ〉θῆναι (g⁸), 〈ἐ〉λε〈γ〉χθῆναι (vg⁸A¹⁷Br²⁰²)
 1110 *φωρᾶν· τὸ ἰτὰ κλειψιμαῖα ζητεῖν (Plat. leg. 954ab) A²⁰[g⁷]. καὶ
 φωριᾶν. φώρην δὲ τὴν ἔρευναν
 1111 *φωράσαντες· εὐρόντες vg²A¹³Br¹⁹⁵ τὰ καλὰ
 1112 φωράσας· ἐλέγξας
 1113 φωρά〈σε〉σθαι· ἐλεγχθῆσθαι
 1114 φωριαμός· κιβωτός (Ap. Rh. 3, 802)
 1114x *φωριαμῶν· 〈κιβωτῶν〉 (Ω 228) vg¹¹A²³Br²⁰³
 1115 *φώριον· κλέμμα vg¹⁰Br²⁴⁷(A¹⁹). καὶ θρόνου εἶδος

1097 Σ φ 246 1100 cf. Theogn. can. 81, 23 Alpers 1101 = Schol. ι 456 (ubi Hom. ποτιφωνήεις) 1102 Schol. 1105 ad sing. cf. EM 804, 6; Su φ 662 (Δ); Hdn. epim. 145 Boiss.; Theogn. can. 803 (p. 133, 25 C.); Orion. 161, 16. ad plur. cf. Σ φ 250; Ap. S. 165, 34–35 1108 Σ φ 248 1110 lex. rhet. (q) 314, 30 Bk.; cf. Σ φ 249 1114 = Σ φ 254; Orion. 162, 15 1114x = Schol. 1115 Su φ 667 (Δ)

1098 φωνὴν ἀποτελεῖ falsa lect. verborum seq. videtur esse | ἐπιμελεῖται| ἐπιτελεῖ H: K
 1099 cf. gl. 1103 1101 φων. εις (littera quarta sub Musuri correctione oblitterata) H: Mus.
 1103 cf. gl. 1099 1104 ft. a φάω (Lob. Rhem. 9), tum gl. 146 v.1.; aut (Schm. in addendis)
 ad Z 322, ubi pro τόξῃ ἀφῶντα erat v.1. τόξα φῶντα (Schol. T τὸ δὲ φῶντα τινὲς
 λαμπρύνοντα παρὰ τὸ φῶς, cf. etiam Schol. D ἄ· ψηλαφῶντα, οἱ δὲ φῶντα,
 λαμπρύνοντα [inde hic λαμπρύνοντα Schm.]; φῶντα etiam praebet Su φ 578, sed cum
 expl. vulgari [Schol. Ap. S. 49, 11. E. Gen. α 1483. gl. α 8744] ψηλαφῶντα) 1105 Schm.
 cft. gl. 1117 | πλῆ() (expl. Schow, cf. gl. 917. 1068) καὶ ἐνικῶς H, del. Mus. 1109 〈σ〉
 Alb. tacite | 〈ε〉 et 〈γ〉 HSt. Thes. 4, 313 e (cf. K) 1110 φώρην| φῶραν Mus. 1111 τὰ
 κλαπέντα Cor. 146 1113 φωρᾶσθαι H: Thes. 8, 1197d 1114 φωρίαμος H (sic Hdn. Att.
 pros. ap. EM 804, 21, cf. Schol. A ad Ω 228 a): accent. Mus. (sic συνήθεια ap. EM. Arcad.
 60, 20) 1114x nov. gl. H (contin. Mus.) | φῶριαμων (sic) H, φωριάμων Mus.: accent.
 Schm. (cf. ad gl. 1114) | κιβωτῶν om. H: K 1115 contin. H: nov. gl. Mus. = K | φωρίον H:
 accent. Schm., cf. K | κλέμμα H = vgBr Su | κλέμματα A; fuerit κλεμμάδιον, nam φώριον
 non nisi adiective reperitur | alteram expl. ad φωρεῖον (e.g. LXX Cant. 3, 9) refert Schm.

- D **1116** φώριος· εἶδος μελίσσης
1117 φῶρος· κατάσκοπος
1118 *φωρυτόν· συρφε[ρ]τόν (vg¹A²¹). ἢ φρυγάνων σωρός vg¹A¹². ἢ
 βόρβορος καὶ ἀκαθαρσία (vg⁹A¹⁸). καὶ χόρτος τῆς γῆς A²¹
- LXX N.T. **1119** *φῶς· τὸ ὀρώμενον τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργηθέν (Gen. 1,
 +Hom. 4–5). καὶ τὸ πῦρ (Ev. Marc. 14, 54). καὶ ἡ χαρὰ (Z 6). ὄξυτόνων
 δὲ ὁ ἄνθρωπος (B 565 ..) vg¹A⁵Br²⁰⁵Σ
- D **1120** φῶσαι· φῶξαι, φρυξαι, θάλψαι (Hippocr. mul. 2, 113 [8, 244,
 6 L.] ..)
1121 φώσκει· διαφα(ί)νει
 N.T.? **1122** φωστήρ· θυρίς (Apor. 21, 11?)
 D **1123** φωσφόρεια· ἔορτή
 Eur./N.T. **1124** *φωσφόρος· φωτοδότης, λαμπρὸς ἀστήρ (Eur. Ion. 1157. 2. Ep.
 Petr. 1, 19) A⁴
- D **1125** φώσσω· τὸ λινοῦν ἄρμενον (Lycophr. 26)
 Hom.+ **1126** *φῶτα· ἄνθρωπον (B 164 ..). ἢ ὄμματα vg²A¹⁶. καὶ θυρίδες (Plut.
 curios. 515 b)
1127 φωταγωγός· ὁ τὸ φῶς φέρων (Euseb. hist. eccl. 10, 4, 12)
 Hom. **1128** φῶτας· ἄνδρας, ἀνθρώπους (Z 188 ..)
 Hom. **1129** *φῶτας ἔννεα· ἄνδρας ἔννεα (Π 785) A¹⁵
 Hom. **1130** *φῶτε· ἄνδρες, δυϊκῶς (E 572 ..) vg³A¹⁷Br²⁵²
 Hom. **1131** φωτί· ἀνδρὶ (Γ 219 ..)
 Ap. S.+ **1132** *φῶτες· ἄνθρωποι, ἄνδρες Br¹⁶¹ (Λ 749 ..)
1133 †φωτεύει†· γεννᾷ
1134 †φωτία· λαμπρία†. καὶ ὄμματα
1135 *φῶτιγξ· [αὐγή] | λσύριγξ Br¹⁷², †φλογιός† | αὐλός Br¹⁷², [ὠς] εἶδος
 σάλπιγγος vg¹⁴

1116 Arist. h. an. 553^b9. 625^a5. 34 (φῶρ, φῶρες) **1117** = Σ φ 255 **1119** Σ φ 257; Scholl.;
 cf. Theogn. can. 81, 24 Alpers; Cyr. (Z⁽²⁾¹⁵) **1120** EM 804, 3 **1123** Plut. adv. Col. 1119e
1125 cf. Σ φ 260; Zonar. 1835; Tzetz. ad Lycophr. **1126** cf. Σ φ 259; Schol. **1128** Schol.
1131 = Schol. **1132** cf. Ap. S. 166, 1 **1135** Athen. 4, 175e–f. 176 c. 182d–e

1117 Schm. cft. gl. 1105; et ἔ)φορος ci. id. **1118** h.e. φορυτόν, cf. gl. 801–2 | συρφερότον
 H: K | cf. ad gl. 914 **1119** cf. gl. 814 **1121** διαφάνει H: Mus. (prob. Wack.*); διαφαύει
 G. Dind. 8, 1204a **1123** φωσφορεία H: accent. Schm. **1125** ἄρμενον H: Hansen, cf. gl.
 τ 525 cum adn. **1129** ἄνδρας θ' H, expl. Mus. **1133** v.l. gl. 1069 (Alb.) **1134** priorem
 expl. ad φῶτα· λαμπτήρα refert Schm.; altera videtur spectare ad ignotum deminutivum
 φῶτια | Schm. cft. gl. 1126 **1135** φῶτιξ K | 'αὐγή ad φωτισμός [gl. 1137] pertinet' Schm.;
 sim. iam Triller Emend. 41 (vel l. κραυγή) | φλογιός H | φλόγιος Mus., quod def. Moutsos
 IF 93, 1988, 88–95, per dubiam a φλέως derivationem; λώτινος Toup. 4, 332, cf. Athen.
 182d–e | ὠς del. Hase Thes. 8, 1208 a | cf. RE 2, 2416 seqq. 20, 662

1136	†φώτιον†· προσφιλές, ἡδύ	
1137	φωτισμός· ἀγῆ (Psalm. 43, 4)	LXX
1137x	〈φωτιστικόν·〉 τηλαυγές, καταυγάζον	
1138	φωτολόγιον· τυφλόν· νεκρόν	
1139	φωτῶν· ἀνδρῶν (M 430 . .)	Hom.
1140	*φωτός· ἀνδρός (Γ 53 . .) g ¹	Hom.
1141	φωτός· ἡμέρας	
1142	φώψ· φάος	

1136 Theogn. can. 81, 26 Alpers? 1140 = Schol.

1136 Hoffmann BB 18, 1892, 288 cft. Goth. ‘vôpeis’, i. q. amabilis; Chantr. Dict. 2, 1169 cft. nomina Φωτίων, Φώτιον 1137x separ. et le. e.g. suppl. Schm. 1138 φῶτ’ ὀλύγιον G. Dind. 8, 1210 d; an φωτώλεθρον? 1140 nov. gl. H: contin. Ald. 1142 forma varie explicata, haud certe sana (Chantr. Dict.)

X

- D 1 χαβόν· καμπύλον. στενόν
 LXX 2 *χαβῶνες· στέατα ὀπτώμενα ἀπὸ ἀλεύρου (Jerem. 7, 18 .) A^{χαυ13}
 Hom. 3 χαδέειν· χωρῆσαι (Ξ 34)
 Hom. 4 χάδεν· ἐχώρησεν (Λ 462) v(g)^{1 (1N.)}
 5 χάζει· προσδεῖται. χαλάται
 6 χάζειν· ἀναχωρεῖν. φυλάσσεσθαι
 Greg.Naz. 7 *χάζεο τῆλε[ον]· ἀναχώρει μακρὰν (Greg. Naz. epigr. AP 8, 112, 1)
 vg^{5 (5N.)}Br²
 Hom. 8 χάζεσθαι· ὑποχωρεῖν (P 357)
 9 *χάζεται· ἀναχωρεῖ (Opp. hal. 3, 571) g³
 Hom. 10 *χάζετο· ἀνεχώρει (Λ 539 .) vg^{1 (2N.)}A⁸Br¹
 11 *χαζόμενον· ἀναχωροῦντα (vg^{7 (7N.)}Br¹³⁸)
 D 12 χαῖα· ἀγαθή (Ar. Lys. 90)
 13 †χαίνας†· στέαρ
 D 14 χάινει· ἀνοίγει τὸ στόμα (Nicarch. II AP 11, 242, 1)
 D 15 χάϊος· ἀγαθός (Alex. Aet. fr. 7, 1 ci. Valck.)
 Hom. 16 *χαίρετε· θαρρεῖτε (A 334) vg^{2 (9N.)}A⁶Br⁵
 D 17 χάιρειν· ἐρρῶσθαι. τὸ χάιρειν ταῖς ἐπιστολαῖς προσετίθεσαν. ἔστι
 δὲ καὶ ἀπαλλασσομένων προσαγόρευσις (Eupol. fr. 331, 2 K.–A.)
 D 18 χάιρειν [θ]εᾶσαι· καταφρονεῖν (Plat. Soph. 220 a . .)
 19 *χάιρειν φράσαντες· ἀποταξάμενοι, <καταγνόντες> vg^{1 (8N.)}A⁴⁽⁵⁾Br⁴Σ
 20 χαιρέτω ληρῶν· ἐρυθριάτω <φλυαρῶν>

3 = Schol. 4 cf. Schol. 9 Schol. Opp. 10 cf. Schol. E 443 12 Schol. Ar. (Su χ 4) 17 Prov. Bodl. 945 (= App. Prov. 5, 20); Schol. Ar. Nub. 609 (Su χ 164) 19 Σ χ 3 20 Σ χ 4

1 cf. gl. 148; incertum utrum χαβ- an χαμ- sincerum sit (cf. ad gl. 2), incertum an hoc adiectivum attineat ad nomen χαῖον (Ap. Rh. 4, 972. Callim. fr. 292, 2 Pf.; cf. Hollis ad Hec. fr. 65) 2 h. e. χαυῶνες (A, gl. 243; χαβ- etiam cod. N* Ier. 51, 19. Ioh. Chrys. in Ier. comm. 64, 837D M. al.; χαμ- gl. 130 [ad β > μ Biel 1779–80, 3, 584 cft. gl. ω 16, cf. etiam ad gl. 1] | στέθια H, στηθια A: Sop. | ὀπτούμενα H, ὀπτομενα A: Mus. | ὑπὸ H: A, cf. gl. π 3004 3 χαδέην H: Mus. 5 an χάζε<τα>ι? | προσδεῖται H ut vid. (Ieg. Cunningham): Mus. 6 Alb. cft. gl. α 870. 8505 7 χάζεο· τῆλε H: interpunct. K | τηλεὸν H: K 11 dat. K (Greg. Naz. c. 1, 1, 9, 71 [37, 462, 5 M.]) 12 χαῖα H: Ahr. Dial. 2, 76 (Lacon. teste Schol. Theocr. 7, 5–9 a; cf. gl. 15. 220. Wil. ad Ar.) | Voss. cft. gl. α 8806 13 v.l. gl. 130 (Hansen); aliter Schm., qui cft. carm. pop. 847 ἀχαῖνην στέατος ἔμπλεον | στέαρς errore typosh. Ald. 15 χαιός H: Ahr. (cf. ad gl. 12) 17 v. Kassel–Austin ad Eupol.; nota Dionysii de hoc verbo tractatum (Schol. Ar. Plut. 322) 18 contin. H: nov. gl. Pears. 692 | θεᾶσαι H: Mus. 19 καταγνόντες add. K Σ 20 le. finem versus choliambici esse ci. M. L. West | φλυαρῶν add. Σ

- 21 χαιρηδόνα· τὴν χαράν (Ar. Ach. 4?) D
 22 χαιροσύνη· χαρά
 23 †χαιρωθῆναι†· ἐκπλαγῆναι
 24 χαῖται· αἱ κεχυμένοι τρίχες (A 529) Ap. S.
 25 χαιτήεντος· κομήτου
 26 χαιτή· ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου θορίξ (P 439 ..) Hom.
 27 χαλαβεῖν· φοβεῖν, θορυβεῖν
 28 χαλᾶ· χαλάσσει, καὶ πόδα Eur.?
 29 †χαλάδες†· τὰ ἔντερα. ἢ λιθώδεις
 30 χαλάδος· λιθώδης. ἔξέντερος
 31 χάλα[ν]δρον· κράββατον
 32 χάλαζα· σημεῖον θυτικόν. καὶ πάθος περὶ τὰς σῦς D
 33 *χαλεπαίνει· δυσχεραίνει A¹⁷, ἀγανακτεῖ (π 114) A¹⁷Σ Hom.
 34 χαλαῖρυπος· ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος (Cratin. fr. 500 K.–A.) D
 35 χαλαρά· ἄλλυσις (Thuc. 2, 76, 4) D
 36 Χαλάμβριοι ἵπποι· ἀπὸ τόπου τῆς Λιβύης D
 37 χαλάργους· τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν <ῆ> τῶν ὀνύχων, οἶον D
 ποδάργους, ἢ ταχύποδας (Soph. El. 861)
 38 χαλαρῶν· ἀραιῶν D
 39 Χαλα<σ>τραίων συῶν· <...>
 39x <Χαλάστρα> πόλις τῆς Μακεδονίας, καὶ λίμνη ἔνθα τὸ Χαλα- D
 στραῖον νίτρον γεγένηται (Plat. rep. 430 a)

21 Schol. Ar. (a) (Su χ 169) 24 Σ χ 5; Ap. S. 166, 13; Schol. 26 Hdn. orth. ap. Theogn. can. 42, 1 Alpers (p. 12, 27 C.); lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 1 32 Arist. h. an. 603^b18; Androsth. FGrHist 711 F 1 33 Σ χ 6 34 Poll. 7, 39 (χαρυπος, ῥῦπος, ῥύπος codd.: corr. Jungerm.) 37 Schol. Soph. 39x Hecat. FGrHist 1 F 146; Schol. Plat.; Tim. lex. χ 1 (Su χ 10. E. Gen.); Moer. 213, 29 [χ 36 H.]; Theogn. can. 774 (p. 127, 22 C.)

21 si hoc verbum revera ab Ar. inventum et unice usitatum est (cf. Fraenkel Beob. zu Ar. 15–16), mirum est Hesychium accus. praebere, non genit. 23 h.e. κρωθῆναι (Schm.) 24 pro τρίχες (etiam Schol. min. P. Colon. inv. 2281 iii 24) praebet κόμαι Ap. S. (etiam Schol. min. P. Oxy. 3238 iv 189), utrumque Schol. Σ 27 φοβεῖν ad χαλέπτειν refert Schm.; cf. gl. 45 | Alb. cft. gl. 857. α 2721 (aliter Latte) 28 χάλα H: Mus. | πόδα^a H] ποδί G. | χάλα (Eur. Hec. 403): χάλασον, cum χαλᾶ (i. q. χηλῆ Eur. Hec. 90): ποδί confus., Schm.; an χαλᾶ <πόδα> (Eur. Or. 707): χαλάσση [καὶ πόδαι]? 29 v.l. gl. 603 + 351 (Schm.) 30 ft. ficta e gl. 29 iam corrupta 31 [ν] ordo et Voss. ed. Catull. 26; cf. χαλάδιον et sim. demin. in pap. (v. LSJ) 33 χαλαιπαίνει ordo, ut notat Schm. 34 v.l.: gl. 50 35 χαλάρα H: accent. Schm. (coll. Lob. Paral. 340), qui et χ. ἄλλυσις <...>, sed cf. Tosi Mus. crit. 8/9, 1973/74, 258 37 χαλαργούς et ποδαργούς H: accent. Thes. 8, 1467 e | <ἀργούς> ante οἶον add. HSt. Thes. 4, 514g, ad init. expl. Ruhnk.; <λευκούς> ad init. Heins. | τῶν ποδῶν τῶν ὀνύχων] τῶν ὀ. καὶ π. HSt. l. e.; τῶν ὀπλων <ῆ> τῶν ὀ. Ruhnk. (τῶν π. <ῆ> τῶν ὀ. Schm.); τῶν π. <ῆτοι διὰ> τῶν ὀ. Heins.; τῶν π. [τῶν] ὀ. Toup. 3, 240 38 ὠραίων H: Cor. 146. Schm., coll. Anaxim. VS 13 B 1 39, 39x separ. et le. suppl. Schm. (qui tamen Χαλάστρη leg. ut Hecat.; -τρα Strab. 7 fr. 11 b, 22 Radt = 24 Mein. St. Byz. 679, 4. al.) 39 χαλα-τραίων H: Mus. 39x λίμνη H: Mus. | νήτρον H (errat Schow de accent.): Mus.

- On.sacr. 40 Χαλδαῖοι· γένος μάγων πάντα γινωσκόντων (Dan. 2, 4 ..)
- Prov. 41 χαλεπά τὰ καλά· <...> Σόλωνα ταῦτα πυθόμενον εἶπειν· χαλεπά τὰ καλά· καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν. ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἀδύνατον οὖν ἐστὶν ἐφ' ἅπαντι ἀγαθὸν εἶναι (Plat. rep. 435 c ..)
- 42 *χαλεπήνας· ἀγανακτήσας vg¹ (10N.)g^χau⁹A¹¹Br⁶
- Ap.S. 43 *χαλεπὸν· δύσεργον, σκληρόν, δεινόν (κ 305) A¹⁸
- Ap.S. 44 χαλεπήνη· εἰς χαλεπότητα ἀγάγη (Π 386. π 72 ..)
- Hom. 45 *χαλέπ(τ)ει· ἐρεθίζει. ἀπειλεῖ. φοβεῖ. ἀγανακτεῖ. ἤκακίζει vg⁵ (14N.). βλάπτει. εἰς χαλεπότητα ἄγει (δ 423)
- 46 χαλεπτύς· χαλεπότης
- 47 *χαλεπῶς· δυσκόλως v¹⁷N.g⁹A²⁵
- Eur. 48 *†χαλέσιν†· ὄνουξιν (Eur. Phoen. 1025) vg³ (12N.)g^χau⁶
- D 49 χαλεψάμενος· χολωθεῖς (Ap.Rh. 1, 1341 ..)
- 50 †χαλέρυπον†· τὸ ῥύμ(μ)α τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γενόμενον, ὃ τινες νίτρωμα λέγουσι
- 51 χαλία· ἡσυχία
- 52 χαλίδιον· πινάκιον
- D 53 χάλικες· οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι (Ar. Av. 839)
- D 54 χαλίκρατον· [εὐκρατον] ἄκρατον (Archil. fr. 124 (b) 1 W. Ap. Rh. 1, 473)
- 55 χάλιμα· φάρμακος
- D 56 χαλιμάδες· ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι (Aesch. fr. 448 R.)
- D+Hom. 57 χάλις· ὁ ἄκρατος οἶνος (Hippon. fr. 67 W. = 119 Degani). καὶ <χαλίφρων·> ὁ μεμηνῶς καὶ κεχαλασμένος τὰς φρένας (δ 371)

40 Origen. lex. nom. Hebr. PL 23, 1309 41 Zenob. 6, 38; Prov. Bodl. 940 [= App. Prov. 5, 22]; Su χ 16; Schol. Plat. Hipp. mai. (26) 304e 43 Ap. S. 166, 31; cf. Schol. Θ 103 44 = Ap. S. 167, 11; cf. Schol. π 72 45 cf. Schol.; Schol. Hes. op. 5c 47 EM 804, 53 48 Schol. Eur.; E. Gud. 562, 1 53 Schol. Ar. (a); Schol. BHQ ad σ 359; Poll. 7, 124 54 Schol. Ap. Rh.; Su χ 21; Orion. 162, 5 (EM 805, 6); Eust. Od. 1471, 2 [1, 131, 9 St.] 57 Suet. convic. II, 31 (p. 50) T.; Orion. 162, 5; E. Gud. 562, 36; E. Gen. (EM 805, 13); Su χ 26

40 πάντες H (leg. Cunningham): Mus. 41 χαλεπά· τὰ καλά (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. | ommissa est fabula de Pittaco, qui certior factus Periandrum in tyrannum mutatum esse, imperio suo se abdicavit et de hoc rogatus dixit χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι (cf. testt.) | ἅ παντὶ Ald.; ἅπαντα Zenob. 44 ἀγάπη H: Ap. S. 45 χαλεπεῖ H: ordo et K 46 cf. Schwyzer Gr. I, 506 48 χαλέσιν H, χάλεισιν E. Gud.] h. e. χαλαῖσιν (Valck. ad Eur. Ph. 304; χαλῆσι Toup. 4, 160) 49 χολοθεῖς H: Mus. 50 v. l. gl. 34 (cft. Pears. 692) | <μ> Mus. 51 εὐ)χαλία ci. Ruhnck., coll. gl. ε 6911; εὐ)χαλία Mein. ap. Schm. 52 χαλ(κ)ίδιον ci. Baun. 1911 p. 485 coll. (post Schm.) gl. 112 53 Alb. cft. gl. λ 118 54 χαλίκρατον Mette Frg. des Aisch. 244 tacite | εὐκρατον del. Alb.; lapsus calami est, per ἄκρατον correctus 56 cf. Radt ad Aesch. 57 χάλις H: accent. Voss. | < > Schm. post Toup 4, 73; cf. gl. 61

- 58 χαλιστόν· σκαιόν. ἢ ἀγαθόν καὶ δίκαιον
- 59 χαλίφρονας· παράφρονας, μαινομένας· βέλτιον δὲ τὰς καταφε- D
ροεῖς καὶ κεχαλασμένας πρὸς συνουσίαν ὑφ' ἡδονῆς (Opp. hal. 3,
362)
- 60 χαλιφροσύνη· ἢ τῆς ψυχῆς ἄνεσις (π 310) Hom.
- 61 χαλίφρων· κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἡγουν *ἀσύνετος Hom.+Ap.S.
(δ 371 . .) *ghev*¹⁷
- 62 χάλκεα· τὰ ὄπλα συνήθως, καὶ τὰ ἐκ σιδήρου (Π 664 . .) Ap.S.
- 63 *χάλκεα ἐπίσωτρα· τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν, οἱ κανθοί (E 725) A¹⁴ Hom.
- 64 *χαλκεγγέων· πολεμιστῶν (Eur. Tr. 143) A¹³ Eur.
- 65 χαλκεῖα· ὑπομνήμα(τα) τῆς τῶν τεχνῶν εὐρέσεως
- 66 *χαλκεομήστωρ· ἰσχυροφόρος (Eur. Tr. 272) (vg⁴ (I^{3N})Br⁷) Eur.
- 67 χάλκε' ὀπίσωτρα· ὁμοίως (E 725 v. 1.) Hom.
- 68 χάλκεον· ὀχυρόν. σκληρόν (B 490 . .). ἄλλοι 'ὑπνον', [ἦ] θάνατον Hom.
(Λ 241)
- 69 *χάλκεος· ἰσχυρός (E 704 . .) A¹⁶Br⁴⁴Σ Hom.
- 70 χάλκεος κέραμος· εἰρική. πίθος. καὶ ὄρος (E 387) Hom.
- 71 *χαλκεόφωνον· ἰσχυρόφωνον (Hes. th. 311) (A¹⁹)
- 72 χαλκεύς· πᾶς τεχνίτης (Gen. 4, 22. 2. Chron. 24, 12 . .), καὶ ὁ ἀργυ- LXX+Hom.
ροκόπος, καὶ ὁ χρυσοκόπος (γ 432)
- 73 χαλκεῶνα· <τὸ χαλκεῖον> (θ 273) Ap.S.
- 74 χαλκίον· ἐν ᾧ τοὺς κοττάβους ἐποιοῦντο D
- 75 χάλκη· πορφύρα (Nic. fr. 74, 60) D
- 76 *Χαλκηδών· πόλις (Dem. 15, 26) A²⁶
- 77 χαλκῆ μυῖα· εἶδος τι παιδιᾶς (Herond. fr. 12, 1) D

61 Schol.; Ap. S. 166, 24 62 Ap. S. 166, 17 63 Schol. 68 Eust. II. 841, 29 [3, 186, 11 V.] 69 Σ χ 7; Schol. 70 cf. Schol. 72 Σ χ 8 73 Σ χ 10 = Ap. S. 167, 12 74 Poll. 6, 110 (I. χαλκίον) 75 Orion. 79, 2; Schol. Lycophr. 864 76 Scyl. peripl. 92; Strab. 12, 4, 2 p. 563, 16 C.; Ptol. geogr. 5, 1, 2; St. Byz. 682, 9 77 Suet. lud. 17 T.; Poll. 9, 123; Ph μ 580

58 Schm. censet ἀγαθόν ad χάσιον (χάϊον, cf. gl. 15. 220) pertinere | Alb. cft. gl. δ 2682
62 χαλκέα H: Mus. | καὶ i. q. etiam 63 nov. gl. H, contin. Mus. (errat Schow, recte Latte) |
χαλκέα ἐπίσωτρα (sine interpunct. insequ.) H (χαλκεοπισσωτρα A ut gl. 67): accent. et
interpunct. Mus. | Hom. habet χάλκε' (ap. Hsch. ordo poscit χάλκεα) ἐπίσωτρα; de σ/σ
v. Hansen ad gl. σ 3095 | cf. gl. 67 64 χαλκέγγεον H: Mus. (accent. Thes. 8, 1257 d)
65 ὑπόμνημα H: Mus. 66 gl. totam del. Mus. | χαλκεομήστωρ H: K | ἰσχυρόφωνος K;
χαλκεομήστωρος· ἰσχυρόφρονος Kirchhoff Eur. 1 (1855), 538 67 χαλκεοπίσωτρα H,
h. e. χάλκε' ὀπίσωτρα (verba divisit Mus., accent. add. Ald.); cf. gl. ο 1025 et West II. 1,
xxxii | ὁμοίως] ad gl. 63 refert 68 χαλκεὸν H: accent. Mus. | [ἦ] Heins. 69 χαλκεὸς H:
accent. Mus. 70 χαλκεὸς· κέραμος. H: accent. et interpunct. Mus. | κέραμος] cf. Latte
Gl. 34, 1955, 200 | <σ>ορός ci. Schm. | Pears. 692 cft. gl. κ 2271 72 Schm. cft. gl. π 1088
73 < > Thes. 8, 1264a post Mus. = testt. 74 contin. H: nov. gl. Thes. 8, 1264a | χάλκιον
H: accent. Schm. 75 χάλκη etiam in inscriptionibus (LSJ s. v. ἀλχη); Kust. cft. gl. κ 552
77 παιδιᾶς] μυῖας H: Scal. post Sop.

- Hom. 78 χαλκήρεα· χαλκῶ ἄρηρότα (Z 3 . .)
 Ap. S. 79 χαλκήρεας· χαλκῶ ἥρμοσμένους (N 714)
 Hom. 80 *χαλκήρεϊ· χαλκῶ ἥρμοσμένη (Γ 316 . .) Br¹⁶²
 D 81 χαλκόστομα· χαλκία κύμβαλα
 D 82 Χαλκίδαι· γένος
 83 χαλκιδεύς· δειλός
 84 †Χαλκιδίκη† Σκυθική. τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου ἐκεῖ πρῶτον εὐ-
 ρεθέντα
 Prov. 85 χαλκιδίζειν· ἀπὸ τῶν κατ' Εὐβοίαν Χαλκιδέων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ
 τῶν παιδραστούντων, ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ' αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ
 ἔρωτες (Aristophont. fr. 3 K.–A.)
 Att. 86 Χαλκιδικὸν δίωγμα· διότι εἰς Χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις
 D 87 χαλκιδικὸς λειμών· οἱ μὲν τὴν Κυκλωπὶαν κώμην. οἱ δὲ Κύκλωπι
 λίμνη
 D 88 χαλκιδίκων· χαλκίς, ὃ ἰχθύς
 89 *Χαλκιδικός· εἶδος ἀλεκτρονόους g⁸A³¹
 D 90 Χαλκίνας· Χαλκίαιος
 D 91 χαλκίνας· τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν (Herond. 3, 6)
 92 χαλκίον· τὸ χαλκοῦν
 D 93 χαλκίον μακρόν· τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν (Eupol. fr. 415 K.–A.)

78 cf. Schol.; Su χ 40 (Δ) 79 = Ap. S. 166, 23 80 EM 805, 40; Schol. 81 Poll. 6, 95
 85 Σ' (Ph [z ap. K.–A.]. Su χ 42). aliter Zenob. Ath. 3, 121 p. 374 Miller (= Prov. Bodl. 949.
 Diogen. Vind. 3, 93. Paus. χ 3). Eust. II. 279, 18 [1, 428, 23 V.], ap. quos οἱ ἐν Εὐβοίᾳ
 Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρία ἐκωμῶδούντο 86 Paus. χ 4 (Su χ 43) 87 de coloniis
 Chalcidensibus in Sicilia locatis v. Hellenic. FGrHist 4 F 82, de Χαλκιδικὸν ὄρος ibidem v.
 Polyb. 1, 11, 8 88 Dorion ap. Athen. 7, 328d 91 Suet. Iud. 16 T.; Poll. 7, 206; Antiatt.
 116, 10 93 Poll. 6, 103. 10, 92

78 χαλκῶα ὀήτορα H: Mus. 79 χαλκηρέας H: accent. Schm. 80 χαλκήρη H: Br EM
 Schol. | ἥρμοσμένα H = EM: Br Schol. 81 χάλκεια Mein. ap. Schm.; vel interpung. post
 χαλκία, coll. Men. fr. 65, 3 K.–A. 82 cf. Toepffer Att. Gen. 312. valde dubium est an h.
 gl. ad Laconicas χαλκίδας i. q. θεραπαίνας (Proxen. FGrHist 703 F 5) pertineat, ut censet
 Pears. 772, vel ad festum χαλκεία, ut Meier de gentil. Att. 54 84 v. l. gl. 120 85 ad init.
 expl. <γλισχροεύσθαι> vel <ἐπὶ τῶν γλισχρομένων> Heins., cf. testt. | εὐβοίαν H: accent.
 Mus. | παιδραστούντων H: Heins. Palm. post Mus. 86 Χαλκιδικὸν· δίωγμα (sine in-
 terpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. | ad fin. <τῶν πολεμίων> Heins., cf. test. | Vales. cft.
 gl. δ 2036 87 ft. e hexmetro vel versu lyrico | χαλκιδικός H: accent. Mus. | κώμην| an
 Κύμην? | Κύκλωπος λίμνην Mus. 88 gl. totam del. Mus. | χάλκεις H: accent. Mus. (ante-
 quam del.) | ἰχθύς| de accent. v. ad gl. π 1506 89 χαλκιδικός H: accent. Mus.; χαλκικός
 (-ως A) K | ἀλεκτροῦνος H: K 90 Χαλκίαιος cognomen Laconicum erat Minervae,
 cuius ibi erat templum (Thuc. 1, 128, 2 et Schol. Eur. Hel. 228. Ar. Lys. 1300 et Schol. Paus.
 perieg. 3, 17, 2. 10, 5, 11. etc.); sed Χαλκίνας alibi non nominatur | v. l.: gl. 100 92 cf.
 gl. 81

- 94 *χαλκίς· εἶδος ὀρνέου (Ξ 291) vg⁶ (15^N)A²⁷, καὶ ἰχθύος (Epicharm. Hom.+
fr. 49, 1 K.–A.) καὶ πόλις τῆς †Βοιωτίας† (B 537)
- 95 χαλκοβάρεια· ἰσχυρά, ἢ ἐκ τοῦ χαλκοῦ βαρεῖα (Λ 96 . .) Hom.
- 96 *χαλκοβαρής· ὁ ἐκ τοῦ σιδήρου βαρούμενος (O 465 . .) A²⁹ Hom.
- 97 χαλκοβατές· τὸ ἰσχυρῶς βεβηκός (A 426) Hom.
- 98 *χαλκόβατον· ἰσχυρόν A²⁸(g^{av8}), βεβηκότα
- 99 χαλκογλώχινος· χαλκῆν ἐπιδορατίδα ἐχούσης (X 225) Hom.
- 100 †Χαλκηδάνη†· ταύτης ἱερὸν ἐν Σπάρτῃ
- 101 χαλκοδεσμωτήρ· χαλκόδεσμος, ἐπεὶ ὄπλιστο. λέγεται δὲ καὶ χαλκοδεσμήτωρ
- 102 χαλκοκορυσταί· χαλκῶ καθοπλισμένοι Ap. S.
- 103 χαλκοκνήμιδες· οἷς σιδηραὶ ἦσαν ἢ χαλκαὶ αἰ κνήμαι (H 41) Hom.
- 104 *χαλκοκορυστήν· χαλκῶ ὄπλισμένον (Z 199 . .) (vg⁷ (16^N)A³⁰) Hom.
- 105 χαλκοκράς· τὸ χαλκόκρατον νόμισμα Att.
- 106 χαλκόκροτος· ἢ ῥέα διὰ τὰ κύμβαλα (Orph. h. 14, 3) D
- 107 *χαλκολογεῖ(ν)· νομμία συλλέγειν A²²
- 108 *†χαλκόλοφον† ἵπποχαίτην· τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας Hom.
A^{15,20}, ἢ ἐξ ἱππέων τριχῶν κεκόσμητο (Z 469)
- 109 χαλκός· ὁ σιδηρός (A 236). καὶ νόμος ἀκίνητος Hom.
- 110 χαλκοπαρήου· χαλκᾶς παρειᾶς ἐχούσης (M 183 . .) Hom.
- 111 *χαλκόποδας· ἰσχυρόποδας (Ap. Rh. 3, 230) (Br¹⁴⁵)

94 avis] Σχ 9; Schol.; Ap. S. 166, 14; EM 805, 49; Arist. h. an. 615^b10. piscis] Callim. fr. 406 Pf.; Opp. hal. 1, 244 . .; Artem. 2, 14; cf. gl. 88. urbs] Schol.; Ap. S.; EM 805, 50; St. Byz. 683, 9; Schol. Callim. h. Del. 46 95 EM 805, 41; Schol.; Su χ 48 (Δ) 96 cf. Schol. 97 Schol.; cf. Ap. S. 166, 16 99 cf. Schol. 102 Ap. S. 166, 30 104 cf. ad gl. 102; Schol.; E. Gud. 562, 2 105 Ael. Dion. χ 2 (E. Gud. 480, 12. E. Sym. α 17. EM 3, 42) 106 cf. Schol. Pind. Isth. 7, 3a 109 Schol.; cf. Σχ 12 = Schol. B 417 110 cf. Schol. 111 nomin. Cyr. lex. Hom. χ 20 (dual. Hom.)

94 Βοιωτίας] immo Εὐβοίας (Schm.), cf. testt.; de Hesychii erroribus geographicis v. Hansen ad gll. ρ 509. σ 331. 2775 95 χαλκοβαρεῖα H = Su: accent. Mus. 96 χαλκοβαρής H: accent. Mus. | ὁ τῶ σιδήρω β. A 97 v.l.: gl. 98? 98 ft. v.l. gl. 97 | χαλκεμβατες g | ἰσχυρῶς Mus. 99 χαλκῆν H: accent. R. Kassel 100 contin. H: nov. gl. Mus. | v.l. gl. 90 (cf. G. Dind. 8, 1268b); Χαλκο- ordinem postulare notat Pears. 693 101 χαλκόδεσμος] -δεσμος Toll., coll. gl. π 3593 (sed cf. gl. σ 73) | ὄπλιστο (χαλκῶ vel tale quid) G. Dind. 8, 1274bc 102 χαλκοκόρυσται H: accent. Mus. | cf. gl. 104 103 ἦσαν, H: interpunct. del. R. Kassel. M.L. West | χαλκαὶ H: accent. Schm. 104 χαλκοκόρυστον H: K | ὀπλιζόμενον K E. Gud. 105 χαλκόκρας H: accent. Schm., coll. Arcad. 21, 15. 22, 18 | χαλκόκροτον H: Sylburg. HSt. (cit. Jungerm. Pollux 1706 p. 762 not. 91) 106 ἦρεα H: Mus. 107 χαλκολογεῖ H: K | νομμία H, ut gll. α 7646. κ 3201. Su α 4126] νομμία K, ut gl. ο 21 108 χαλκόλοφον H = K (sed sine interpunct. insequ.) | h.e. χαλκόν τε ἰδὲ λόφον (e Hom. Schm.) | ἱπίες + nov. gl. χαίτην H: Mus., cf. A¹⁵ | ὑπανάστημα H = A¹⁵: A²⁰ 110 χαλκοπαρεῖη H: e Hom. Jens. Luc. 241 (corruptelam expl. Schm.: in χαλκοπαρῆειου scriba putavit litteram η correctionem esse -ou, non -εί-) | χαλκᾶς H: accent. Schm.

- D 112 χαλκοῦν πινάκιον· Ἰθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα [τοῦ] αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου πατρόθεν (Dem. 39, 10.12)
- Hom. 113 χαλκοτύπους· χαλκοπλήκτους (T 25)
- Hom. 114 χαλκοῦς· τοῦ〈το〉 ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἔλεγον
- Hom. 115 χαλκοχιτώνων· χαλκοθωράκων, ἢ ἰσχυροθωράκων (A 371 . .)
- D 116 χαλκῶδοντας στόλους· χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα, ἃ τινες ἔμβόλια (trag. ad. fr. 272 K.–S.)
- 117 χαλκῶνητος· ἠγορασμένος
- 118 χαλκωτήρα· κέραμός τις
- D 119 Χάλυβοι· ἔθνος τῆς Σκυθίας, ὅπου σίδηρος γίνεται (Ap. Rh. 1, 1323 . .)
- 120 Χαλυβδική· τῆς Σκυθίας, ὅπου σιδήρου μέταλλα
- D 121 Χαλυβώνιος· εἶδος οἴνου ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς Συρίας
- 122–3 φχαλυνέοντα· λύραις χαλοπή†· κιθάρα· ἀπὸ γὰρ ὀστράκων χελώνης ἢ κιθάρα γίνεται
- 124 χαλῶσα· χάσκουσα
- 125 χαμα<ι>δύται· κοχλῖαι
- Hom. 126 *χαμαῖζε· χαμαί (Γ 29) *g^{hev}19A¹¹Σ* [χαμαδῆς, δια]
- Hom. 127 χαμάδις· τὰ αὐτά (Γ 300 . .)
- Hom. 128 χαμά[ι]δις· χαμαί. χέει[ν]· καταβάλλει[ν] (Z 147)
- Ap. S. 129 χαμαιευνάδες· οἱ σῦες ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος αὐτοῖς. πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἐστῶτα. Ἰπίων (fr. 154 N.) δὲ ὅτι βόθρους ὀρύσσοσι. ἢ χαμαικοιτοῦντες (κ 243)

112 Plat. leg. 753 c; Arist. Ath. pol. 63, 4; Harp. 250, 1 [π 68 K.] (epit. = Ph 429, 27. Su π 1610) 119 Σ χ 13; Schol. Ap. Rh. 1, 1321–3b 120 de forma cum δ cf. Cratin. fr. 265 K.–A. St. Byz. 685, 23. Tzetz. ad Lycophr. 1109. de ferro cf. Arist. mir. 833^b22 121 Posidon. FGrHist 87 F 68; Plut. de Alex. fort. 342 a; Strab. 15, 3, 22 p. 735, 19 C.; Athen. 1, 28 d; Poll. 6, 16; Su χ 61. de loco Ptol. geogr. 5, 15, 17 126 Σ χ 15; Schol.; Ap. S. 166, 33 127 Σ χ 14 128 Schol. 129 Ap. S. 167, 6; cf. Σ χ 17; Schol.

112 χαλκοῦν πινάκιον (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. | [τοῦ] Heins. 114 χαλκοῦς H: accent. Mus. | <το> Mus. 116 χαλκοδόντας H: ordo et HSt. (a nomin. χαλκῶδων; si tamen cum Mus. legamus χαλκῶδοντας, erit a χαλκῶδους; v. Hdn. epim. 208 Boiss. Wack. Kl. Schr. 2, 944. 957) 117 χαλκῶνητος H: ordo et Mus. 118 χαλκωτήρα H: ordo et Pears. 693 | Schm. cft. gl. 70 120 v.l.: gl. 84 122–3 χ. λ. (nov. gl.) χ. κ.: κτλ H: coniungit Pears. 693 | v.l. gl. 335 (Schm. post Mus.) 124 ad significat. cf. Xen. equ. 6, 8 125 χαμαδύτοι H: Toll. (<ι>) et Schm. (-ται) 126 χαμαῖζε H: accent. Schm., coll. Arcad. 183, 14 | χαμαδῆς, δια (sic) H, χαμάδες [δια] Mus.: del. Cunningham (dittochr. gl. 127) 127 χαμάδις H: accent. Mus. 128 χαμαίδις H: Pears. 693. Alb. | χ. χέειν χαμαί κ. Alb., sed Hsch. duo gl. continenter (ut in Schol.) excerptis | [v] bis Schm., ut Hom. 129 χαμαιευνάδες H: Mus. | σῦες H: accent. Mus. | ἀπίων H: Mus. | ὀρύσσει H: Schm. = Ap. S. | χαμαί κοιτώνες H: Thes. 8, 1290 a (qui haec post αὐτοῖς transp.)

- 130 χαμῶνας· στέαρ, ἢ τὰ ἐκ στέατος τικτόμενα (Cyr. in Esai. 70, 1013C)
- 131 *χαμαίζηλα· ταπεινά A¹⁰(vg¹ (18N.)Br⁸), γήϊνα
- 132 χαμαίζηλοι· εὐτελεῖς
- 133 χαμαιλέων· ζῶον ὠοτόκον καὶ πεζόν (Lev. 11, 30) LXX
- 134 *χαμαιπετεῖ· ταπεινῶ, ἢ χαμαὶ κειμένῳ (Eur. Or. 1491) vg⁴ Eur.
(21N.)A¹³Br¹²
- 135 χαμαιπετῶς· ὥστε μὴ εἰς τοῦδαφος ῥῖψαι (Aesch. fr. 42 a R.) D
- 136 χαμαιρεπῶς· χαμαιζήλως, ἢ εἰς τὰ γήϊνα ῥέπων
- 137 *χαμαιτύπη· πόρνη ἄδοξος (Men. Sam. 133 Koerte = 348 Sandbach .) vg⁷ (24N.)A¹⁶Br¹⁷Σ
- 138 *χαμαιτυπιῶν· τῶν πολυκοίων συνουσιῶν (Basil. Caes. comm. in Esai. 3, 110 [30, 297A M.]) vg⁵ (22N.)A¹⁴Br¹⁴, ἦτοι πορνείων (Phil. leg. spec. 1, 103)
- 139 χαμερπής· γεωργός, ὁ ἐν τῇ γῆ κοιμώμενος
- 140 *χαμεταιρίς· ἡ ἴππορη vg⁶ (23N.)A¹⁵Br¹⁶Σ
- 141 χάμευνα· ταπεινά
- 142 χαμευνεῖ· χαμαικοιτεῖ
- 143 *χαμεύνη· στιβάς, καὶ ἡ ταπεινὴ κλινίς (Soph. fr. 175 R.) (v² (19N.)). +Greg.Naz.
καὶ ἴχαμεύνης· ὁ χαμαὶ κοιμώμενος (Greg. Naz. c. 2, 1, 12, 576 [37, 1208, 1 M.]) g³A⁹
- 144 χαμεύνιον· κλινίδιον πενιχρόν (Hippon. fr. 62 W. = 64 Degani) D
- 145 χαμηλόν· χαμαίζηλον (Nic. ther. 944 .) D
- 146 χαμόθεν· ἐκ τῶν χαμαί (Xen. Hell. 7, 2, 7) D
- 147 χαμόκοιτος· ὁ εἰς τὴν γῆν κοιμώμενος
- 148 χαμόν· καμπύλον D
- 149 χανά· κόσμησις
- 150 χαναβίς· ἄλης

130 gl. Ezech. 131 cf. Σ χ 19; Erot. χ 10 133 Arist. p. an. 692^a21 135 = Cyr. (Z¹¹) (+ Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ) 136 cf. Su χ 72 (Δ) 137 Σ χ 22; Moer. 213, 26 [χ 33 H.] 140 Σ χ 21; E. Gud. 562, 26 143 1) cf. Σ' χ 16. 2) cf. E. Gud. 562, 15; Su χ 75 144 cf. Schol. Plat. conv. (90) 220 d; Poll. 10, 35

130 v. l. gl. 2. 243; cf. etiam gl. 13 | γινόμενα gl. Ezech. 131 χαμαίβηλα H: Scal. G. Sop. Pears. 693 135 [μῆ] Schm., sed def. Naoumides ad Cyr. (Z) | ῥίψαι H: accent. Schm. 136 contin. H: nov. gl. Mus. | γήϊα Ald. perperam 138 confunduntur χαμαιτυπιῶν τ. π. σ. et χαμαιτυπειῶν π. (Schm.) | πορνειῶν H: accent. Schm. 139 χαμερπής] verbum metaphoricè usurpari solet 140 χαμαιταιρίς H = Σ, χαμαιτερις K: ordo et Mus.; v. l. esse gl. 137 censet Wil.* 141 χαμευνά H: accent. Thes. 8, 1298d 143 ταπεινίς H: Mus. 146 χαμόθεν] spatium et χαμῶθεν H (pro spatio et αμῶθεν; rubr. in spatio: posuit, ut alibi): Mus. 147 χαμῶκοιτος H: ordo et Pears. 693. Alb. 148 v. ad gl. 1 149 i. q. Χαναα vel Χαννα (urbs, Ezech. 27, 23 [cf. gl. 218]) inter alia haud verisimilia ci. Biel.; 'non liquet' recte Schm. 150 Χαναανίς· σάλος (Num. 21, 1 .) Wesseling Prob. 291 coll. gl. 152, cuius ft. est v. l. (Schm.)

- On.sacr. **151** χάναι· ἀνοῖξαι στόμα (Ioh. Chrys. hom. in Ioh. 58 [59, 321 M.]
152 Χαναάμ· σάλος
153 χανακές· ἐπεικές
154 χανάκτιον· τὸ μωρόν. Δωριεῖς
155 χαμᾶσθαι· χασμᾶσθαι
Hom.? **156** *χανδάνειν· χωρεῖν, δέχεσθαι (A⁴)
Ap. S.+Hom. **157** *χανδόν· πολύ[ν], καὶ ὅσον δυνατόν, καὶ ἁθρόως vg¹ (25N.)A³Σ,
ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι πλατύ (φ 294)
158 *χανδόν· πεινῖν· κεχηνότως καὶ ἁθρόως πεινῖν vg² (26N.)A⁶ ὄλω
στόματι
159 χανεῖ· φυλάσσει. ἀνοίγει. ἀπαγγελεῖ
160 χανητός· τὸ ἐπὶ τὴν ἄμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα
Hom. **161** *χάνοι· χάσμα ποιήσει (Z 282 .) g^{zev}23
Hom. **162** χάνοι· εὐρεῖα χθών· εὐρὺ χάσμα ποιήσκειν ἢ γῆ (Δ 182 .)
163 χάνοιμι· εἴποιμι
D **164** χάνος· στόμα (com. ad. fr. 760 K.–A.)
Hom. **165** *χανών· ἀνοίγων στόμα (Π 350 .) A⁵
166 χανύειν· βοᾶν
167 χανύσσει· βοᾶ, καλεῖ
D **168** χάος· χώρησις. καὶ τὸ κενὸν ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι (Hes. th. 116). ἢ
σκότος (Ap. Rh. 4, 1697)
D **169** χαρά· ἡδονή, ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη
170 *χαράβδη· λύμη σίτου vg³ (29N.)

152 Χαναάμ et Χαναάν i. q. et filius Cham f. Noe et terra; interpr. σάλος praebent Phil. sobr. 45. Basil. Caes. comm. in Esai. 13, 268. Hieron. on. sacr. PL 23, 821; cf. Lagarde Onom. sacr.² 4, 14 (p. 30) **157** Σ χ 24; Ap. S. 167, 13; Schol.; Schol. Nic. ther. 341–2 **158** Moer. 213, 1 [χ 11 H.]; Su χ 80; cf. Ap. S. 167, 13 **164** Poll. 2, 97 **168** Plut. Isid. 374 c; Simpl. in Arist. phys. 9, 527, 19; Scholl. Hes. (c). Ar. Nub. 424 **169** Alex. Aphr. in Arist. top. 181, 1 (Su χ 85); Poll. 3, 97; E. Gud. 562, 50

151 χᾶνα ex ἔχανε a recentioribus fictum esse vel inde corruptum videtur Thes. 8, 1219 c; vel l. (contra ordinem) χάνε (Ezech. 2, 8)· ἀνοῖξον στόμα **152** v. l.: gl. 150? **154** H χανάκτιον praebere perperam censent Ald. et Latte **155** χανᾶσθαι ordo et Pears. 694. C. L. Struve Opusc. sel. 2, 191; sed Schm. cft. gl. 396. ε 346 **156** χανδάνει· χωρεῖ, δεχεται . . A (cf. Ψ 742) | Alb. cft. gl. β 1007. ε 7581. κ 2404 **157** [v] G., cf. testt. | κεχανέναι H: Mus. **158** χανδόν· πεινῖν (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Ald. **159** χανίει (Iulian. AP 9, 797, 1)· ἀνοίγει, ἀπαγγέλλει Thes. 8, 1219 d; vel χανεῖ· ἀνοῖξεις, ἀπαγγελεῖς vel χανεῖν (Soph. Ai. 1227. Ar. Vesp. 342)· ἀνοίγειν, ἀπαγγέλλειν Schm. | φυλάσσει (hoc iam Triller Emend. 42) vel φυλάσει (futur. a φυλάζω, cf. gl. φ 651) Lob. El. 1, 336 not. 12; λαφύσσει Ruhnk.; ‘corruptum aut aliunde illatum’ Thes. | ἀπαγγεῖλα H: Mus.; ἀπαγγέλλει Thes. **161** ποιήσοι H: g; ποιήσαι Thes. 8, 1220a **162** χάνοι· ε. χ.: H: interpunct. Mus. | εὐρ- bis H: spir. len. Alb. **163** χαιόμι H: Mus. | Alb. cft. gl. η 1001 (cod.) **164** χάνης H: Schm., cf. Poll. **165** contin. H, χανών del. Mus.: nov. gl. Schm., cf. A **167** βία H: Pears. 694. Toll. | Schm. cft. gl. 404. 765 (ft. v. l.). κ 2523 (cf. tamen Latte); Bühler Gnom. 42 (1970) 349 cft. gl. ε 7582 **168** cf. RE 3, 2112–13. West ad Hes. **170** χάρυβδις ci. Schm., cf. Ar. Equ. 248

- 171 χαράδρα· χείμαρρος ποταμός. κατάγει δὲ οὗτος παντοῖα ἐν τῷ D
 ῥέυματι, καὶ κατασύρει (Ar. Pac. 757)
- 172 χαράδραι· αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους. καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν Ap.S.
 καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων (Π 390)
- 173 *χαραδριός· εἶδος ὀρνέου (Lev. 11, 19 . .) g^χev³¹[A³¹] LXX
- 174 *χάρακες· τάφροι. καὶ ἴκανθώδη φυτά A¹⁹. καὶ οἱ κάλαμοι (Ar.
 Ach. 984) vg² (28N.)Br¹⁵⁴(A¹⁹)
- 175 χαρακίαι· οἱ ἐν τοῖς χάραξι διατρίβοντες (Timo SH fr. 786, 2) D
- 176 *χαράκια· ὑποστηρίγματα A³²(v⁸ (33N.))
- 177 χαρακίζειν· σπαίρειν. μετεωρίζειν. διαιρεῖν
- 178 *χαρακτηρίζει· σημαίνει τοὺς χαρακτῆρας (vg¹ (27N.)A¹⁷Br¹⁸)
- 179 χαρακτηριστικόν· σημεῖον δηλοῦν τοῦς χαρακτῆρας
- 180 χαρακτῆρ· ὁμοίωσις (Ep. Hebr. 1, 3) N.T.
- 181 χαρακίας· τιθύμαλλος D
- 182 χαραμός· ἡ τῆς γῆς διάστασις, οἶον χηραμός
- 183 *χάρακα· χαράκωμα vg⁸ (33N.)A²⁶Br²⁹, περίφραγμα (Dem. 18, 87)
 vg⁸ (33N.)Br²⁹
- 184 *χάραξι· φραγμός, ὀξέσι ξύλοις, οἱ δὲ καλάμοις, οἱ δὲ σταυρός (A²⁴)
- 185 χάραξ τὴν ἄμπελον· παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σφριζομένου τὸ Prov.
 σφῆζον ἀπατηθῆ (Ar. Vesp. 1291)
- 186 χάραξαι· κόψαι, κοιλᾶναι, τυπῶσαι (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 40 [37, Greg.Naz.
 441, 13 M.])
- 187 χαρῆ· χαρά
- 188 *χαρείη· τεροφθείη (Z 481) vg¹⁵ (39N.)A²⁹Br³¹ Hom.
- 189 *χαρία· βουνός vg¹³ (37N.)A²³
- 190 Χαρίδαι· γένος ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Κραναοῦ D

171 Schol. Ar. (b) 172 Ap. S. 167, 1; Schol. Δ 454 173 = gl. Oct. χ 6; Su χ 90 174 cf. Σ
 χ 30; Schol. Ar. (a) 180 = gl. apost. 239 181 Galen. 13, 569, 6; Diosc. mat. med. 4, 164,
 1 183 = Σ χ 28; Harp. 304, 8 [χ 1 K.] 184 Σ χ 30 185 Zenob. 6, 40; Prov. Bodl. 942;
 Schol. Ar. (a) (Su χ 97) 189 Epiph. mens. et pond. 21, l. 607

173 χαράδριος H: accent. Mus. (cf. Arcad. 42, 2) 174 τάφροι] σταυροί Alb., coll. gl. 184;
 ‘sine caussa’ Schm., nihilominus χ. sunt valla, non fossae 175 χαράκειαι H: ordo et G. (ac-
 cent. iam Mus.); h.e. χαρακίται, ut Timo 177 σπαίρειν] ἐπαίρειν Triller Emend. 42
 (Mein. ap. Schm.); σταυροῦν Cor. 147 coll. gl. 184. σ 1066. 1664 178 τὰς H: Mus., cf. A |
 K habet explicationes παρα το τους αυτους αποδουναι χαρακτηρας A, δια των αυτων χα-
 ρακτηρων vgBr 179 contin. H: nov.gl. Pears. 694. Toll. | δηλῶν H: Mus. 181 χαράκης
 H (χαράκτης ordinem postulare notat Voss.): Voss. Kust. 182 οἶον χηραμός H: G.; οἱ δὲ
 χηραμός malit Schm. | v.l.: gl. 349? 184 χαραξι H: accent. Mus. | u. s. H: duae gl. con-
 taminatae esse videntur, χάραξι· φραγμός ὀξέσι ξύλοις ἢ καλάμοις ἐχόμενος (A) et χάρα-
 ξιν· ὀξέσι ξύλοις ἢ καλάμοις (Σ), quibus verba οἱ δὲ σταυρός addita sunt 185 χάραξ τὴν
 ἄμπελον. H: interpunct. Pears. 694 | ὑπὸ τοῦ σφριζοντος τὸ σωζόμενον testt. | Alb. cft. gl.
 η 1000 186 κοιλᾶναι H: accent. Schm. 190 ἱερεὺς] ἱ.ς H ut vid. (leg. Cunningham):
 Mus. | cf. Toepffer Att. Gen. 307–8; de Cranao rege et heroe v. RE 11(2), 1569–70

- Hom. **191** χαρί[ει]εν· καλόν, ἀγαθόν, ἀστεῖον, ὄραϊον (Π 798 ..)
- Hom. **192** *χαρίεντα· καλά, ἄκεχαριτωμένα (E 905 ..) g^χeu²⁹
- 193** χαρίζεσθαι· τὸ δοῦν τὰ κεχαρισμένα
- 194** χαρισία· φίλτρα
- 195** χάριξον· ἐπισκεύασον
- Hom. **196** χάρις· δωρεά (E 211 ..). χαρά (ζ 29 v.1.). καὶ θῦμα ἐκ τριῶν ποπάνων συγκείμενον. τινές δὲ πλακούντων εἶδη, καὶ ἄρτο-χάριτας καλεῖσθαι. καὶ ἀμοιβή κατὰ εὐεργεσίαν (δ 695 ..)
- N.T. **197** χάρισμα· δῶρον (Ep. Rom. 1, 11 ..)
- 198** *χαριστήρια· χαρίεντα δῶρα (Xen. Cyr. 4, 1, 2 ..) A³⁴
- Att./D **199** χαρίσιον· εἶδος πλακούντων (Ar. fr. 211, 2 K.–A.). οἱ δὲ ἄρτον ἀπὸ τῶν λειμμάτων (Eubul. fr. 1, 3 K.–A.)
- D **200** χαρίσασθαι· παρασχεῖν. λέγονται γὰρ χώρας γυναιῖκες χαρίζεσθαι πρὸς συνουσίαν αὐτοῖς ἐκδιδοῦσαι (Ar. Equ. 517)
- Hom. **201** *χάρμα· ἡδονή, ἄχαρά (Γ 51 ..) g^χeu²⁵Σ(Br¹⁶⁰)
- 202** *χάρματος· χαρᾶς (h. Cer. 371 ..) A³⁰
- Hom. **203** χάρμη· ἢ μετὰ χαρᾶς μάχη (N 104)
- Hom. **204** *χάρμη· μάχης (Δ 222 ..) (g^χeu²⁷A²¹Br¹⁵⁸Σ)
- 205** χαρά· ὄργή, ἢ ὄργιλος
- LXX **206** *χαρμονή· χαρά. συλλογή (Soph. Ai. 559. Eur. Ion. 583. Iob 40, 20 ..) (A³³)
- D **207** χαρμόσυνα· ἐορταὶ Ἐθνήνησιν. καὶ χαρμόσυνα
- 208** χαρμοσύνη· ὀνομασία
- 209** χαρμόφρων· ὁ Ἐρμῆς (h. Merc. 127)
- 210** χαρόνη· χαρίνος ἄμπελος

192 Schol. **194** Arist. mir. 846^b7; Cleanth. fr. 596 **196** Callistr. ap. Schol. HP ad ζ 29 **199** 1) Paus. α 116 (Su α 2082); Poll. 6, 73; Su χ 121. 2) Athen. 14, 646b **201** Σ χ 34; cf. Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 10 **203** Σ χ 35; Ap. S. 167, 10; cf. Schol. Δ 222 **204** cf. Schol. **206** gl. Iob **207** Plut. Isid. 362d

191 [ει] Mus. **194** χαρίεια H: Schm. post. Voss.; cum testt. herbam in monte Taygeto crescere dicant, ft. 1. χαρίῖα (Thumb 1, 84–5) **196** θῦμα H: accent. Mus. | καὶ – καλεῖσθαι ad gl. 199 referenda ci. Schm. **199** λειμμάτων] πεμμάτων Bentl. ad Callim. fr. 193 (= 383, 1 Pf.), cf. Athen. 15, 668c **200** παράσχειν H: accent. Mus. | χώρας (i. q. λειμώνας, pudenda Latte, cf. LSJ s. v. I 2 fin.)] χάριν Schow; χαρᾶς ci. Schm., καὶ ὄρας Wil.* | πο^δ H, expl. Ald. (ὑπὸ Schr.) | αὐτοῖς (i. q. comicis Schm.)] ἑαυτᾶς Mus. **203** Alb. cft. gl. ι 808 **205** v.1. gl. 218 **206** accus. K (ut Soph. et Iob) | συλλογή ad χερᾶς (gl. 352) refert Schm.; sed ft. Iob male intellexit **207** καὶ χαρμόσυνα] ‘corruptum, nisi aliquid excidit’ Schm.; e. g. καὶ χαρμοσύνη (ὀνομασθεῖσαι) e gl. 208; vel dittoqr.; coniunctio ἐορτῶν καὶ χαρμοσυνῶν (Iudith 8, 6) vix huc pertinet **209** χαρμοφῆρων codd. Hom., hinc corr. HSt. **210** οἴ)ναρον· ἢ pampinus, ἄμπελος ingeniose Baun. 1914–16 p. 181 not. 91 (XAPINOS < PĀPINOS). aliter Alb. citat ‘Cyrill. Voces Hebr. MS Voss. Χαρμίη, ἄμπελών μου, inter filios Ruben’ (cf. Hieron. on. sacr. PL 23, 1223 Χάρμιν, ἄμπελόν μου)

- 211 *χαροπός· περιχαρής A¹⁸Br²⁶. γλαυκός. ξανθός. λφοβερός (λ 611) Hom.
A¹⁸
- 212 *χαρτός· χαρᾶς ἄξιος (g^{χ^{eu}28}Σ). ἡ βακτηρία
- 213 χάρουβδις· χάσμα θαλάσσης (μ 104 . .) ἡ καταγίς Hom.
- 214 *χάρουβδις ὠμόβροτος· ἡ ἀναπινομένη θάλασσα (Eur. Tr. 436) Eur.
A²⁰(vg¹¹ (35N.)Σ)[Br²⁷]
- 215 χάρων· ὁ λέων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος (Lycophr. 455 . .) Att.
- 216 χαροπόν· ξανθόν. γλαυκόν. φοβερόν. περιχαρῆ[v]
- 217 Χαρών(ε)λιον· θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου, δι' ἧς οἱ κατάδικοι Prov.
τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐξήγοντο
- 218 χαρρά· ὄργιλον, ἡ ὄργη (Gen. 12, 4. Ezech. 27, 23) On.sacr.
- 219 χάσις· διάκρισις, χώρισις
- 220 χάσιος· ἀγαθός, χρηστός
- 221 *χάσκοντες· ἀνοίγοντες (1. Esdr. 4, 19) [A⁶Br⁴⁹] LXX
- 222 χασκωρεῖν· περιβλέπειν
- 223 *χάσμα· στόμα v¹ (41N.) ἡ λσχίσμα vg¹ (41N.)A²Br³³ γῆς (Plat. rep.
359 d) A² <ἡ θαλάσσης> (Hdt. 4, 85, 4)
- 224 *χάσμα θηρός· ὄψις θηρός, [ἡ θαλάσσης] λπρόσωπον (Eur. Rhes.
209) (A³)
- 225 *χασμαῖται· ἀνοίγεται [A⁵]
- 226 *χασσάμενος· ἀναχωρήσας (Δ 535 . .) A⁴ Hom.
- 227 *χάσσασθαι· ἀναχωρῆσαι g^{χ^{eu}34}, χωρῆσαι (M 172) Hom.
- 228 χάσ(σε)τα(ι)· χωρήσει, ἀναχωρήσει
- 229 Χαστιᾶ· τὸν ἀπὸ δήμου. Χαστιεῖς γὰρ δῆμος D
- 230 Χαστιεῖς· ὄνομα δήμου D
- 231 >χαστηρία· τῆ ἀνειρογούση

211 Σ χ 38; Scholl. Ap. Rh. 1, 1280–1 a. Soph. Phil. 1146 212 Σ χ 36 214 Σ χ 37; E. Gud. 563, 15 215 Ael. Dion. χ 7 (EM 807, 30); Schol. Lycophr. 217 Zenob. 6, 41 (Su χ 140); Prov. Bodl. 943; Poll. 8, 102; Schol. ad Plat. Phaed. (6) 59e 218 Hieron. on. sacr. PL 23, 821, 869; anon. (Procop. Gaz.?) caten. in Gen. 12, 4 (Nikephoros Theotokos Σειρά, 1772, 184) 226 = Schol.; Su χ 145 227 cf. Schol.; Ap. S. 166, 5

211 περίχαρις ut vid. H (leg. Cunningham): Mus. | cf. Gow ad Theocr. 212 χάρτος H: accent. Mus. | accus. (Soph. Tr. 228) g, neut. plur. (Soph. El. 1457. Eur. Phoen. 618) Σ 214 χάρουβδις· ὠμόβροτος, H: interpunct. Schm. tacite | ὠμοβρωτ A; cf. Eur. cod. P ὠμοβροστ, unde Scal. corr. ὠμοβρώς τ' | ἡ H = K: Mus 215 Macedonice teste Schol. Lycophr.; Degani Mac. Gl. no. 146 216 περιφερῆν H (v del. Mus.): G., cf. gl. 211 217 <ε> Heins., cf. Theogn. can. 781 (p. 129, 30 C.) 218 interpr. falsa verbi Χαρραν, cf. Hebr. ַרַר; v. Tischler Festschr. E. Risch 1986, 524–8 | ὄργιλον H: accent. Mus. | v.l.: gl. 205 219 χώρησις H: HSt. Thes. 4, 319c 220 Pears. 694 cft. gl. 15 223 σχίμα H: K | < > e gl. 224 transp. Spanheim Callim. p. 101 224 [] v. ad gl. 223 228 χαστᾶ H: Mein. 1857 p. 629. G. Dind. 8, 1362b 229–30 hic demus in inscriptionibus nondum repertus est 231 χαστήρια H: accent. et α Mus.; h. e. σ)χαστηρία (Salm.), cf. gl. σ 2957 | ad fin. ft. <μηχανῆ> vel sim.

- Greg. Naz. **232** *χατέ(ων)· χορείαν ἔχων (Greg. Naz. c. 1, 1, 21, 16 [37, 492, 6 M.])
(g²eu³⁷)
- D **233** χατέοντα· δεόμενον, χορίζοντα (Nic. al. 585)
- Hom. **234** *χατέοντί περ· καίπερ χορίζοντι (O 399) A¹
235 χατεύει· χατίζει. ἐπιθυμῆι
236 χατεύουσα· χορίζουσα, δεομένη
237 χᾶτις· ἐπιθυμία. χοῖσις
- Ap. S.+Att. **238** *χαυλιόδοντα· τὸν ἐπικεχάλασμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας
(g²A¹¹Br³⁴Σ) ἔξω τῶν ἄλλων ὀδόντων καὶ τοῦ στόματος. οἱ δὲ
ἀμφοδόντας (Hes. scut. 387)
239 χαυλίξυν· ἀλαζόνα
240 χαυνάκων· χαυνοποιῶν, οἱ δὲ χαυνολόγων
241 χαυνιάζει· πλανᾷ
242 χαυνῶσαι· τὸ φουσησαι
- LXX **243** *χαυῶνες· ἄρτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες (Jerem. 7, 18 . .) A¹²(vg¹Σ)
D **244** χεδροπά· ὄσπριόν τι. οἱ δὲ πανσπερμίαν (Nic. ther. 753. Thugen.
fr. dub. 7 K.–A.)
245 χέδροψ· πᾶν ὄσπριον. σπέρμα
246 χεῖ· ἐπὶ τῶν χ[ε]ιλ(ι)ῶν δραχμῶν τοῦτο ἐχάραττον
- Hom. **247** *χειά· ἡ κατάδυσις τῶν ὄφρων (vg^{xio4} (89N.)) καὶ δρακόντων (X 93 . .)
248 *χειαί· ὁμοίως (Cyr. in xii proph. 1, 656, 4) vg⁶ (48N.)A²⁰Br³⁹
249 *χειδροπῶν· ὄσπριων vg¹⁴ (56N.)A¹⁹

232 = lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 13 233 Schol. Nic. (c) 234 Schol. 236 Schol.
β 249 = Schol. Opp. cyn. 3, 174; cf. Ap. S. 166, 27 238 Σ χ 39; Paus. χ 9; Ap. S. 167, 3;
Ioh. Pedias. ad Hes. scut. 386 (PMG 4, 531 Gaisf.) 243 Σ χ 40 244 Ar. Byz. p. 228
N. = fr. 345 S.; Poll. 6, 60; Schol. Nic. (b); Σ'' (Ph² ap. K.–A. Su χ 181. E. Gen.) 245 Σ'' (ut
gl. 244); E. Gud. 563, 28 246 E. Gud. 321, 17; EM 512, 44; An. Ox. 2, 325, 15 247 Σ χ
42; Schol.; Schol. σ 17; Ap. S. 167, 14; Athen. 11, 477 d; Ioh. Philop. de voc. rec. A χ 4
248 Poll. 5, 14

232 <ων> Mus. 235 χατεύει H, ordo] ft. corrupt. e χατέει (Opp. cyn. 3, 48) (Thes. 8,
1364 a) 236 χατεύουσα H, ordo] ft. corrupt. e χατέουσα (β 249 . .) (Thes. 8, 1364 a)
237 χᾶτις H: accent. G. Dind. 8, 1364 b. 1488 c; cf. exc. de accent. 5, 35 (Mnem. 59, 1932,
159) 238 nomin. K Σ; Hsch. casum ad alterum fontem (comm. in Hes.) adaptavit, ut iam
Ap. S. ex parte | ἀμφοδόντας H: accent. Mus. 239 χαυλιξ· ἕν <χαυλιόδοντα. (nov. gl.)
χαύνακα> ἀλαζόνα ci. Schm. 241 πλαδᾶ Cor. ad Heliod. Aeth. 9, 4, sed Schm. cft.
Schol. Eur. Andr. 931 ἐχαύνωσαν· ἠπάτησαν 243 χαυῶνες H (χαυνῶνες errore tyroth.
Ald.)] Hebr. כַּוִּיָּ | v.ll.: gl. 2. 13. 130 245 χέδροψ H: Mart. 1724; cf. Nauck Ar. Byz.
228 246 χεῖ H: accent. Mus. (qui gravem del., tum circumflex. add. [leg. Cunningham]) |
χειλῶν H: Pears. 695; κιβδήλων Palm. Petit. Leg. Att. 415, cf. testt. | ἔδραττον H: Palm.
Petit. 247 ὄφρων H: accent. Mus. | δρακοντῶν H: accent. Mus. 249 χειδροπῶν H =
A] χεδροπων (contra ordinem) vg (Arist. gen. an. 752*21. Schol. Nic. ther. 753 b), cf. gl. 244 |
ὄσπριον H = A: vg | Schm. etiam ci. vel χεῖδρον (h.e. χίδρον: Alcm. PMGF fr. 96,
2. Schol. Ar. Pac. 595 a [Su χ 300])· ὄσπριον vel χειδροπωλῶν (χιδρ- Poll. 7, 199)·
ὄσπριοπωλῶν; si recte, fontem corrigit

- 250 χειλεύει στρατόν· σιποδοτεῖ στρατόν, τρέφει
 251 χείλει ἄκρω· <...> (Nonn. Dion. 2, 453) D
 252 χεῖλαι· αἱ συμπτώσεις τῶν βλεφάρων
 253 χεῖλιαστές· αἱ φυλαί
 254 *χειλός· τροφή $\nu\gamma\chi\lambda\acute{\iota}$ (83N.) $A\chi\lambda\acute{\iota}^3Br^{59}$, βρωσις, χόρτος, καὶ πᾶν ἄλλο
 χόρτασμα
 255 χείλοῦται· μεγαλύνεται, αὔξεται
 256 χείλοῦσθαι· παχύνεσθαι. σιτίζεσθαι
 257 χείλωνες· τῶν ἀλεκτρούωνων τινές
 258 χεῖμα[ν]· χειμῶνα (λ 190 . .)
 259 χεῖμάδα· ἰμάτιον χειμερινόν
 260 *χεῖμάδιον· εἰς τὸ χεῖμάζειν (Dem. 4, 32) $g^{10}A^{26}$
 261 χεῖμᾶμιννα· ἦν Ὀμηρος (Ξ 529) ἀλεξάνεμον λέγει (Soph. fr. 1112 R.) Att.
 262 χεῖμαρροι· (a) οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γενόμενοι ἔριφοι. καὶ (b) οἱ ἴπο-
 ταμοί, καὶ ῥύακες (Δ 452) $\nu\chi\epsilon\theta^4$ (61N.) $g\chi\epsilon\theta^7Br^{60}[A\chi\mu^5]$ Hom.
 263 χεῖμας· χειμῶν
 264 χεῖμασία· ζάλη. ταραχή
 265 χεῖμαστρον· χειμερινὸν ἰμάτιον (Ar. fr. 917 K.–A.) D
 266 *†χειμεθλον†· τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἔλκος $\nu\gamma^{11}$ (53N.) $A^{27}\Sigma$
 267 *χειμερ(ί)ας· χειμερινάς (Ap. Rh. 3, 1360) ($g\chi\epsilon\theta^6Br^{169}$)
 268 χειμεριοῦντας· διαχειμάσοντας (Ios. b. Iud. 1, 297)
 269 χειμεῶ· ὀιγῶ †χειμωσάμενος†
 270 χεῖμηβοτος· χειμερινὴ ὥρα (SH fr. ad. 994 fr. 1, 2)
 271 χεῖμῶν· ἡ ὥρα (P 549 . .) καὶ κίνδυνος. ταραχή (Aesch. Suppl. 167 Hom.
 . .). ζάλη (δ 566 . .). διωγμός

254 Σ χ 81; Orion. 163, 20; EM 811, 47; Ioh. Philop. de voc. rec. A χ 5; Ael. Dion. χ 8; Poll. 10, 166 258 cf. Schol.; Su χ 226 (Δ) 260 lex. rhet. (V¹) 316, 16 Bk.; Σ' (Su χ 228. E. Gen.) 261 Σ^b χ 66; Ael. Dion. χ 9; Poll. 7, 61 262 cf. Schol. 265 Poll. 7, 61. 10, 123 266 Σ χ 43 269 Galen. lex. 154, 12 (ad Hippocr. loc. hom. 29 [6, 322, 18 L.]

250 h. e. χιλεύει (Mus.) | cf. gl. 466 et Hansen ad gl. π 1952 251 χείλιακρω H: Cunningham post Schm. (-ει; ad M 51–2) 252 contin. H: nov. gl. Schm. | i. q. χηλαί ap. Ruf. onom. 20 253 χείλιαστρες H: accent. HSt. (qui etiam -οστ- ut Xen. Cyr. 2, 4, 3. Poll. 1, 127; sed cf. Vischer Rh. Mus. 22, 1867, 326 et Schwyzer 708 a. 717, 30 [suppl. in 251A, 6]) 254 h. e. χιλός (K; χει- etiam Ioh. Philop. Ael. Dion.), cf. gl. 464 255 h. e. χιλοῦται (Pears. 695) 256 v. l. gl. 467 (cft. Alb.) | σιτίζεσθαι H (errat Schow) | om. Schr. (non Ald., ut dicit Schow) 258 χεῖμᾶν H: ordo et Pears. 695. Voss. | cf. gl. 263 260 χεῖμαδίον H: accent. Mus. | 'intellege τόπος' Schm., cf. testt. 261 cf. Radt ad Aesch. et Soph. 262 χείμαρροι H, ad accent. v. West ad Il. | (a) v. l. gl. 476 (cft. Meibom; ἐν τῷ χ. γεν. post ποταμοί trsp. ci. Valck. Misc. obs. 176) | (b) et Schol. pro substantivo explicant, quanquam Hom. pro adiectivo usurpat 264 cf. gl. 271 266 v. l. gl. 477 (cft. Hansen) | γενόμενον H: K Σ 267 χεῖμερᾶς H: Jens. Luc. 242 269 χεῖμῶ Schm., coll. gl. ε 7598 | cf. gl. 272 | χεῖμωσάμενος del. Mus.; χεῖμαζόμενος vel (nov. gl.) χεῖμωσάμενος < > Schm. 270 χεῖμερινή <ν νομῆν ἔχουσα χ> ὥρα ci. Lloyd-Jones–Parsons, coll. Eust. Il. 222, 20 [1, 338, 11 V.] 271 cf. gl. 264

- 272 χειμῶντα· ὄιγῶντα
D+LXX 273 χεῖρ· ἡ δρᾶξ (Phoen. fr. 2, 1 Pow.). καὶ τὸ μέλος. καὶ μέρος (2. Regn. 19, 44)
274 χειράδες· αἱ μετὰ λίθων καὶ ὄπλων βολαί
275 χειραδαίαι· τῶν χειμάρρων αἱ λιθώδεις ἄθροίσεις
276 χειράδας· τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας. ἔνιοι δὲ φωΐδας
Hom. 277 *χεῖρε· τὰς χεῖρας, δυϊκῶς (Δ 523 .) v^{51N}. [A²⁴]
278 χειραγωγῶ· τῇ χειρὶ ἄγω (Luc. Ocypr. [74] 173)
279 χεῖριον· ὑποχεῖριον, τιθασόν
LXX 280 *χειρίζειν· διοικεῖν (Esth. 8, 12 e) A³³
281 χεῖριον· ὑποχεῖριον, χειροήθη
282 χεμβρῶν· ζυγή. ἡ ἔταιρεία
283 χεῖριος· χρήσιμος. ὑποχεῖριος
284 *χειρίων· ἐλάπτων, χεῖρων (Orig. in Psalm. 118, 78) g^zη² [A^{χε¹⁵}]
285 *χεῖριστα· δεινά vg¹² (54N.) A³² Br⁴⁵, κάκιστα vg¹² (54N.) Σ
286 *χειροβοσκόν· τὸν διὰ χειρῶν ζῶντα (Soph. fr. 164 a R.) Z⁴
Prov. 287 χειροβρῶτι δεσμῶ· τοῖς πυκτικοῖς ἱμάσι, διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν (Stesich. PMGF fr. 180)
288 χειροβλήματα· δράγματα· οἱ δὲ χειρόβλητα
D 289 χειρογάστορες· οἱ διὰ τῶν χειρῶν ζῶντες (Hecat. Miles. FGrHist 1 F 367. Nicoph. com. tit. PCG 7, 65)
D 290 Χειρογονία· ἡ Περσεφόνη
LXX N.T. 291 *χειρογράφων· συμβόλαιον. γραμματεῖον (Tob. 5, 3. Ep. Col. 2, 14) vg⁸ (50N.) A²² Br⁴¹
D 292 χειρόδοτον· ἀχρημάτιστον δάνειον
293 χειροέρκτης· χειρουργός
D 294 χειροήθεις· πρᾶοι, ἡμεροὶ (Dem. 3, 31)
295 *χειρόηθεις· πρᾶον, ἡμερον vg¹ (44N.) A¹⁷ Br³⁷ Σ
296 χειροθετεῖ· χεῖρας ἐπιτίθησι

276 Diogen. Laert. 1, 81 277 cf. Schol. 279, 281, 283 anon. lexic. ap. Eust. Od. 1788, 29 [2, 107, 31 St.] 285 Σ χ 44 286 E. Gud. 564, 25; Poll. 7, 7 287 Zenob. 6, 44; Prov. Bodl. 944; cf. Su χ 249 289 Poll. 1, 50. 7, 7; Schol. Aristid. 3, 408, 25 Dind. (sim. Eust. II. 286, 21 [1, 440, 26 V.]) 292 cf. Poll. 2, 152 294 Poll. 2, 151 295 Σ χ 46

272 χειμῶντα Lob. Rhem. 157, cf. 205 | ὄιγοῦντα Mus., sine causa | cf. gl. 269 273 μέρος] ft. correctio pro μέλος addita ad fin. 274 χειράδες H ut vid. (leg. Hansen): Mus. 275 ft. v.1. gl. 350 | χειραδαίαι H ut vid. (leg. Cunningham): Mus. 276 χιράδας H ut vid. (leg. Hansen): Mus.; orthogr. χιρ- contra etymologiam prob. Choerob. 276, 33 (E. Gud. 566, 55. EM 812, 3. Eust. II. 194, 40 [1, 298, 21 V.]) 279 χεῖριον H: accent. Schm. 284 χειρίων Mein. 1858 p. 514. G. Dind. 8, 1429 c | cf. gl. 354 286 χειροβοσκῶν H: K 287 ἱμάσι H: accent. Mus. 288 Schm. censet verbum χειρόβλητα correctionem lemmatis esse 289 cf. Knaack Herm. 37, 1902, 292–7. Wil. GdH. 1, 277 | Alb. cft. gl. ε 335 290 Ἄ)χειρογένεια Schm. Philol. 13, 1858, 220, coll. gl. α 8859 291 γραμματίων H = vg: ABr

- 297 *χειρόκηρα· χειροποίητα vg² (45N.), ἤγουν [ὑπὸ χειρῶν γε-
γεννημένα (Cyr. in xii proph. 1, 201, 26 ..) vg² (45N.)Br³⁶(A¹⁵)
- 298 χειρομάντιες· οἱ ἀπὸ χειρῶν μαντευόμενοι D
- 299 *χειρόμακτρον] ἢ χειρόμαστρον· [μανδήλιον (Sapph. fr. 101, 2
V. Hecat. Miles. FGrHist 1 F 358) vg⁷ (49N.)A²¹Br⁴⁰Σ
- 300 χεῖρον· κάκιστον· ἔλαττον (Ψ 413 ..) Hom.
- 301 χείρονα· ὅμοια (K 238 ..) Hom.
- 302 †χειρονάκτας†· χειροτέχνας
- 303 χειρονόμος· ὀρχηστής (Aristaen. ep. 1, 26) D
- 304 χείρονος· ἐλάττονος (O 641 ..) Hom.
- 305 χειροπόνια· ἑορτὴ ἐν ἣ τεχνῖται θύουσιν D
- 306 χειρόποδες· ῥαγόποδες
- 307 χειροτέρη· ἐλάττων (Opp. hal. 1, 337 ..)
- 308 χειρότερον· χείρονα (Hes. op. 127 ..)
- 309 χειροτονεῖν· καθιστάν· ψηφίζεῖν (Plat. com. fr. 201, 2 K.–A. Dem.
3, 15 ..) A²⁹
- 310 *χειροτονία· ἐκλογή <παντὸς δήμου> (Plat. leg. 755 d. lex ap.
Dem. 24, 20) vg³ (46N.)A¹⁶Br¹⁵²
- 311 *χειρουργεῖ· χερσὶν ἐργάζεται (Ael. n. an. 3, 24) g^χev⁴A³⁰Br⁵²
- 312 Χείρων· Κρόνου καὶ Φιλύρας υἱὸς (Δ 219 ..) Hom.
- 313 *χειρωνάκτας· χειροτέχνας A³¹
- 314 χειρῶναξ· λέως· ὁ χειροτέχνης (Soph. fr. 844, 1 R.) D
- 315 χειρωσάμενοι· καταγωνισάμενοι (Hdt. 6, 91, 1 .. Plat. Menex.
242 e. 3. Macc. 7, 15) D/LXX
- 316 *χειρώσασθαι· ὑποτάξει vg⁴ (47N.)A¹⁸Br³⁸Σ, <καταγωνίσασθαι>
(Hdt. 5, 31, 3. Thuc. 3, 40, 7. Plat. Euthyd. 290 b). [φονεῦσαι (Iob
30, 24. 2. Macc. 4, 34) A³⁴ +LXX
- 317 χειρωτόν· εὐάλωτον [καταγωνίσασθαι]
- 318 †χειτών†· ἔνδυμα, περιβόλαιον
- 319 *χέισεται· χωρήσει (σ 17) g^χev⁸ Hom.

297 Σχ 47 298 Σβχ 58; Poll. 2, 152 299 Σχ 48; Hdn. epim. 150 Boiss.; Athen. 9, 410b–f
300 Schol. Dem. 24, 59 (132) 306 EM 810, 27 308 cf. lex. Hom. χ 48 (ad Y 436)
310 Σ χ 51 312 Schol. 313 Erot. χ 14 314 cf. Σ χ 52; Poll. 2, 151 316 Σ χ 54
319 Schol.; Ap. S. 167, 19; EM 809, 51

297 γεγεννημένα H, cf. A] γεγλυμμένα vgBr Σ 298 χερῶν errore typosh. Schr.
299 μανδύλιον K 300 κάκιον Mus. (non tamen Ald.) 302 v.l. gl. 313 303 ὀρχηστής
H: Mus. | cf. LSJ s.v. χειρονομία II 305 χειροπονία H: accent. Angl. | τεχνῖται H: Mus.
306 -οπόδες bis H: accent. Hansen | cf. gl. 485 307 χειροτερεῖ H: accent. Thes. 8, 1428 c;
χειρότερος (Y 436 ..) Jens. 242 310 < > K 313 χειρονάκτας H: ordo et K Σ; χει-
ρώνάκτας Heins., sed haec gl. a nomin. χειρωνάκτης est, non a χειρῶναξ (gl. 314) | v.l.: gl.
302 314 χειρῶναξ· λέως (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (-ώ-; accent. Schm.) et Pears.
695 (interpunct.) 316 < > e gl. 317 transp. Ruhnck. in Addend. ed. Alb. 317 [] v. ad
gl. 316 318 h.e. χιτών (Mus.) | Alb. cft. gl. σ 1902 319 χορήγη H (leg. Hansen): K

- D **320** χελεῦ χελώνη (carm. pop. 876, c1)
321 *χελεύς· κιθάρα (vg¹ (57N))
- D **322** χελεάο, χελιδών, χελιδονίας· [καί] ἰχθύς ποιοί
- D **323** χελιδών· τὸ κοῖλον τῆς ὀπλῆς τῶν ἵππων (Xen. equ. 1, 3 ..)· καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος τὸ κατὰ τὰς καμπὰς
324 χελιδονισταί· οἱ τῇ χελιδόνι ἀγείροντες
- D **325** χελιδόνος δίκη· τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἄσύν[θ]ετον λαλιάν (Aesch. Ag. 1050)
326 χελιδόνων φάρμακον· <...> (Hippon. fr. 172 W. = 147 Degani)
- Prov. **327** χελιδόνων μουσεῖα· ὡς βάρβαρα καὶ ἄσυνετα ποιούντων τῶν τραγικῶν (Ar. Ran. 93)
- D **328** χελιδόνεως· εἶδος ἰσχάδων
- D **329** χέλιον· τὸ ἀποστρακωμένον τῆς χελώνης δέρμα, χέλυος νῶτος ὀστρακώδης (Nic. al. 561)
- D **330** χελούειν· βήσσειν· καὶ χελούσειν ὁμοίως
331 *χέλους· μουσικὸν ὄργανον A⁵
- D **332** χελλῶν· ἰχθύς ποιός
333 χέλυ·ν· χεῖλος· καὶ μέρος τῶν ἱερείων (Eur. El. 837)
- D **334** χελῦναι· χεῖλη (com. ad. fr. novum?)

320 Suet. lud. 19 T. (Eust. Od. 1914, 56 [2, 266, 16 St.]); Poll. 9, 125 **321** Σχ 55; Theogn. can. 42, 8 Alpers (p. 12, 33 C.); Schol. Callim. h. Ap. 16; EM 808, 18 **322** 1) Athen. 3, 118 c (cf. id. 7, 315 f. gl. γ 81). 2) Speusipp. ap. Athen. 7, 324 f. 3) Diph. Siph. ap. Athen. 8, 356 f. Su χ 185 **323** Su χ 185; Theogn. can. 42, 11 Alpers (p. 13, 1 C.) **326** Su χ 188 **327** Schol. Ar. (b) (Su χ 187) **328** Androt. aut Philipp. aut Hegem. Γεωργ. ap. Athen. 3, 75 d; Philem. Ἄττ. ὄνομ. ap. Athen. 14, 652e–f; Poll. 6, 80; anon. ap. E. Gen. α 1231 (EM 149, 25) **329** Schol. Nic. (c); cf. Theogn. can. 42, 12 Alpers (p. 13, 1 C.) **332** Arist. h. an. 543^b15; Hices. ap. Athen. 7, 306 e; Diph. Siph. ap. Athen. 8, 356b **334** οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ ap. Poll. 2, 89 (ap. quos sing. tantum reperitur, cf. gl. 337)

320 χελεῦ H, sine interpunct. ut vid., quam primus add. Schr. legens cum Mus. χελεύς] χέλει Eust.; χελι· Poll. | expl. παιδιὰ παρθένων e Poll. add. Schm. **321** χέλυς testt. | Schm. ci. hanc gl. partem explicationis gl. 320 esse, ita ut †χελεύς† expl. sit imperativi ab Eust. in χέλει [ft. perperam] agniti **322** χελεάο· χ., χ. H: interpunct. Schm. | χελιδόνιας H: accent. Mus. | καὶ ἰχθύς ποιός H: Schm. **324** τὴν χελιδόνα H: Mus. | ἀγέραντες H (leg. Cunningham): Mus. | cf. Athen. 8, 360b–d **325** χελιδόνος δίκη] χελιδόσι H (contra ordinem; ex expl. repetitum): Schm. | [θ] Headlam JPhil. 31, 1910, 7. Wil. ad Aesch. Agam. 1050 test., cf. gl. **327** **326** χελιδόνων· φάρμακον H: corr. et interpunct. Schm., coll. Su; χελιδόνιον Mus. (Nic. ther. 857 cum Schol. Schol. Theocr. 13, 41 a.c); χελιδονίαν Cirio Mus. crit. 13–14, 1978–79, 429–30, coll. Theophr. h. pl. 7, 15, 1 (sed ibi χ. non est φάρμακον, v. LSJ s. v. II) | expl. τὸ φίλτρον vel sim., cf. Su **327** μουσίον H: Mus. (-εῖ-) et Cunningham (-α), coll. Ar. | ποιοῦντα H: Mus., coll. Su **329** χέλειον Mus. | ἀποστρακωμένον H: HSt. | χέλιος nov. gl. H: contin. et corr. HSt. **330** χελούειν formam Lacon. vel Boeot. agn. Lob. Rhem. 206. 215 | βίσσειν H: Mus. altero conatu (primo βύσσειν scr.) | χελούσ(σ)ειν Lob. | Pears. 695 cft. gl. 342 **331** χελοῦς H: accent. G. Dind. Thes. 8, 1437 d (Boeot. pro χέλυς) **332** χελμῶν H: Sop. | cf. gl. 322 **333** χελῦν H: accent. Schm. | χεῖλος ad gl. 337 refert Schm. **334** χεῖλη] χῆλαι H: Heins. Valck. Misc. obs. 156

- 335 ἴχελυνέοντα· λύραις χέλυσ†· ἢ κιθάρα· ἀπὸ γὰρ ὄστράκου χελωνῆς κιθάρα γίνεται (Eur. Alc. 447) Eur.
- 336 χελυνέων· χημῶν
- 337 χελύνη· τὰ χεῖλη (Ar. Vesp. 1083). ἄλλοι τὴν κιθάραν (Sapph. D fr. 58, 12 V.). καὶ τὴν χελώνην (Nic. al. 557 v. 1.). καὶ λύραν. καὶ ὄργανον πολεμιστήριον (Xen. Hell. 3, 1, 7)
- 338 χελυνάζειν· χλευάζειν
- 339 χελύνιον· χελώνιον
- 340 *χέλυσ· χελώνη (h. Merc. 33) A³. λύρα (h. Merc. 25 . .). μηχανήμα
- 341 χέλυσμα· τὸ προσηλούμενον τῇ τρόπῃ ξύλον, ἔνεκα τοῦ μὴ πονεῖν τὰ ξύλα ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα D
- 342 χελύσσειται· βήσσει (Nic. al. 81) D
- 343 χελώνη· τὸ ὑποπόδιον (Polemo FHG 3, 128 fr. 44). καὶ <νόμισμα> D Πελοποννησιακόν. καὶ ἡ τρόπις τῆς νεῶς διὰ τὸ ἐπικαμπεῖς
- 344 χελωνιάς· ἢ ποικίλη κανθαρίς
- 345 *χελωνίδος· οὐδὸς τῆς θύρας A⁴(vg² (58N.)) τῆς σκηνηῆς (Judith 14, 15) A⁴Σ LXX
- 346 χελωνός· τὴν θαλασσίαν χελώνην οὕτως λέγουσιν τινες, ὡς τὴν ἀράχνην ἄραχνον
- 347 χελωνοφάγοι· ἀετοὶ τινες
- 348 χεννίον· ὄρνιθαρίον τι κατ' Αἴγυπτον ταριχευόμενον. καὶ εἶδος D ἰχθύος
- 349 χέραβος· χάσμα γῆς
- 350 χεράδες· αἱ τῶν χειμάρρων ποταμῶν λιθώδεις ἀθροίσεις (Sapph. fr. 145 V.)
- 351 χέραδος· ἢ μετ' ὄστράκων καὶ λίθων ὕλη (Φ 319) Hom.

337 Schol. Ar.; EM 808, 21; Theogn. can. 42, 7 Alpers (p. 12, 33 C.) 340 Schol. Nic. al. 560a 341 Poll. 1, 86 343 1) Sext. Emp. adv. math. 1, 246. 2) Poll. 9, 74 345 Σ χ 56 348 Cleomen. et Hipparch. (SH 497, 2) ap. Athen. 9, 393c 351 = Σ χ 57; cf. Ap. S. 167, 21; EM 808, 40; Schol. Pind. Pyth. 6, 13 b; Theogn. can. 42, 13 Alpers

335 ut supra H ut vid.; λύραις· χέλυσ Mus.; χέλυν ἔν τ' ἀλύροις agn. Schm., et gl. π 1716 cft. ubi est locus Euripidis vicinus corruptus; aliter M. L. West, qui ci. χέλυν ἔ(χ)οντα· λύραν. χέλυσ | v. l.: gl. 122–3 337 ὄργανον πολεμιστήριον] i. e. χελώνη, cf. gl. 394 338 Voss. cft. gl. σ 2979, Alb. gl. ε 6464, Schm. gl. γ 316: itaque σ(χ)ελυνάζειν? 340 χέλυσ H: accent. Mus. | cf. gl. 320–1 et ad μηχανήμα gl. 337. 343 341 τρόπη H: Mus. | Alb. cft. gl. α 5514 342 χελλύσσειται Nic. | Schm. cft. gl. 330 343 <νόμισμα> Ald. (errat Schow); cf. Boeckh Metrol. Unters. 86 | τρόπη H: Mus. 344 χελωνιάς H: accent. HSt. 345 ὁ οὐδὸς A, τοῦ οὐδοῦ vg Σ 346 contin. H: nov. gl. Mus. | χελῶνος H: accent. Lob. Paral. 146 | ἄραχνην] ἀραχθίην H: Lob. 349 ft. v. l. gl. 182 (cft. Schm.) 350 hanc formam probavit Aristarch. (Schol. Φ 319. E. Gen. [EM 808, 40]. E. Gud. 563, 23); cf. etiam Schol. Ap. Rh. 1, 1123 b. Schol. A ad Φ 319 b cum Erbse ad loc. | v. l.: gl. 275? 351 ὕλη H = Σ] ἰλύς Theogn., cf. Ap. S. Schol. Schol. A (b). Schol. Pind. | v. l.: gl. 29

- 352 χεράς· τὸ ἀπὸ θαλάσσης καὶ ποταμῶν λιθῶδες. ἢ ὁ σωρὸς τῶν λίθων
- 353 †χερδαμός†· λίθος πληρῶν τὴν χεῖρα
- Hom. 354 χερεῖον· χεῖρονα. ἐλάττονα. χεῖρον
- Ap. S. 355 *χερῆι· χεῖρονα, ἤττονι A^{12.16}, ἢ ἥσσονι (A 80)
- 356 χέρμα· ποίημα. χάλιξ
- Hom. 357 *χερμάδιος· χειροπλήθης λίθος g^{ev}11(Br¹⁶⁵). καὶ ὁ ἀκροβολισμὸς (E 302)
- Hom. 358 *χερμαδίω· χειροπλήθει λίθω (Δ 518) A²⁰Σ
- 359 *χερμάδος· λίθος πληρῶν χεῖρα (Opp. hal. 1, 712) (vg¹ (59N.)A⁹Σ)
- D 360 χερμάς· λίθος χειροπλήθης, ὃν τῇ χειρὶ βαστάσαι καὶ ἀνελέσθαι δύναται τις (Aesch. Sept. 300)
- 361 χερματιστής· λίθος χειροπλήθης. καὶ δίσκος βακχεῖος
- Att.+K 362 *χερνής· πένης. λάτρις, χειροτέχνης, ἢ ἀπὸ χειρῶν ζῶν [A¹⁴]. χερνόβιος· χερνήτης· χέρνα γὰρ ἢ πενία
- Ap. S. 363 *χερνήτης· ἢ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, πενιχρά (g³A¹⁰Br⁴⁶) [v² (60N.)Σ], χήρα (M 433)
- Ap. S. 364 χέρνιβα· τὸ ἐπιχεόμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ (α 136 ..)
- D 365 χερνιβ(ε)ῖον· <...> (Ar. fr. 330. Antiphan. fr. 67 K.–A.)
- Hom. 365x <χερνίψασθαι>· τὸ ἀγνισθῆναι δι' ὕδατος ἔχοντος κριθᾶς καὶ ἄλας (A 449)
- D 366 χέρνιβος· τοῦ προχεομένου ὕδατος (Ar. Lys. 1129)
- 367 χερνιψάμενος· τὰς χεῖρας νιψάμενος

352 ad fin. cf. Schol. Ap. Rh. 1, 1123 b (EM 808, 36) 354 Schol. A 576 (+ P. Colon. inv. 2281 vi 26) 355 Ap. S. 167, 16; Schol. (EM 809, 1) 357 EM 808, 46; Schol.; Eust. II. 549, 30 [2, 77, 5 V.] 358 = Σ χ 60 = Schol. 359 Σ χ 61; Schol. Opp. 362 οἱ παλαιοὶ (Ael. Dion. teste v. d. Valk, prob. Erbse) ap. Eust. II. 912, 38 [3, 415, 7 V.]; Su χ 208; Arist. pol. 1277^a38 363 Σ χ 62; Ap. S. 167, 22; Schol. 364 Ap. S. 167, 17; Poll. 2, 149 367 cf. Schol. A 449; Su χ 213. 214

352 cf. gl. 350 353 v.l. gl. 359 354 confunduntur neut. sing. χερεῖον (χέρειον ο 176 ..; accent. ut H in E. Gud. 469, 9) et masc. sing. vel neut. plur. χερεῖονα (M 92 ..; A 576 ..); χεῖρον del. Mus. | χεῖρονα H: accent. Mus. 355 χερῆι H = Ap. S.: accent. Mus.; cf. Hdn. ap. Schol. A ad A 80c 356 χάλιξ ad χερμάς refert Schm.; quo ποίημα, incertum 357 χερμάδιον Br test., ut Hom. 359 λίθου πληροῦντος K Σ | v.l.: gl. 353 361 contin. H: nov. gl. Mus. | χερματιστής Mein. ap. Schm. | βákχειος H: accent. Mus.; Βακχεῖος (cf. RE 2, 2789–90) conl. Schm. 362 χέρνης H: accent. Schm., coll. Arcad. 96, 7 | λάτης H: Heins., cf. Eust. | χερνόβιος nov. gl. H: contin. Pears. 696. Toup. 4, 92 | χερνήστις H (leg. Cunningham): Mus. 363 contin. H: nov. gl. Mus. | accus. K 364 χερνίβα H (more Attico trag. et com., v. Athen. 9, 409a–b. Schol. Ar. Pac. 956 b [Su χ 210]; sic accent. papyrus ap. Eur. fr. 755 a fr. 36, 6. 757, 89; sed edd. hodierni semper [praeter Kassel–Austin ap. Eupol. fr. 14] προπαροξύνουσι; cf. etiam gl. 366): accent. Mus. 365 χερνίβιον H: Schm.; cf. Kassel–Austin ad Ar. 365x separ. et le. suppl. Cunningham (post Scal., qui χερνίψασθαι pro χερνίβιον ci.) | κριθας H: accent. Mus. ut vid. 366 χερνιβός H: accent. Mus.; an χερνιβος, cf. ad gl. 364?

- 368 χέρρορ[α]: τὴν χέρσον γῆν. Λάκωνες (Alcm. PMGF fr. 14 (c)) D
 369 *χερρορησία γῆ· ἢ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν Eur.
 (Eur. Hec. 8 codd.) A¹¹
 370 χερσεύει· Σοφοκλῆς Ἴωνι (fr. 321 R.)· ‘κείμενος μὲν βουστάδας
 αὐλάς’. ἐπὶ χέρσου ἢ διὰ χειρῶν ἔχει, ἢ οὕτως ἐμβατεύει
 371 *χερσεία· ἐρημία (Cyr. in Esai. 70, 217A) vg⁷ (63N.)A¹³Br¹⁵⁵Σ
 372 *χερσόνησος· γῆ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, ἢ μήτε χέρσος, μήτε
 θάλασσα <...> (Thuc. 6, 97, 1) vg⁵ (62N.)A¹⁷
 373 χέρσος· ἢ ἔρημος γῆ καὶ τραχεῖα, καὶ πᾶσα γῆ ἄκαρπος καὶ LXX
 ἀνέργαστος (Esai. 7, 24 ..)
 374 *χερσωθήσονται· ἐρημωθήσονται (Sap. 4, 19) A¹⁹(g^{zev}13) LXX
 375 >χερωῖς· εἶδος δρυός
 376 χεῦται· ἐπιχέαι, καταχῶσαι ἐπὶ τῶν τελευτώντων (λ 75) Hom.
 377 *χευάμεναι· περιβαλλόμεναι (A⁴¹)
 378 χεύει· ῥεῖ (Nic. al. 381) D
 379 *χεῦμα· ῥεῦμα vg¹ (64N.)A⁴⁰Br⁵³Σ, ὕδωρ (Ψ 561) A⁴⁰(g¹Br⁵³) Hom.
 380 *χεύμασι· προχόη (Eur. El. 152). [ἢ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν
 ἔχουσα θάλασσαν] vg² (66N.)A⁴²Σ Eur.
 381 *χεύωσι, χεύσωσι· χύσωσιν (H 86) A³⁹ Hom.
 382 †χῆ· ἔθος† ἀπορία
 383 †χηῖωνος† οἶκος
 384 χηλᾶς· ῥάπτης, πλέκτης ἢ τροφεύς
 385 χηλεύει· ῥάπτει, πλέκει (Eupol. fr. 418 K.–A.) D
 386 χηλεύματα· <ὀπήτια> (Soph. fr. 486 R.) D
 386x <χηλευτά> κράνη· τὰ ῥαπτὰ, χηλὰς ἔχοντα ποιᾶς (Hdt. 7, 89, 3) D

371 Σχ 63 376 cf. Ap. S. 167, 23 379 Σχ 64 380 = Σχ 65 381 Schol. 386x Poll. 7, 83

368 [α] Hemsterh. in addend. ad Thom. Mag. p. 535, 6 369 χερρορησία· γῆ H: interpunct. om. K | cf. gl. 380 370 ἰ^οονῖαι H (v.l. Οἶνεῖ agn. Schow): Mus. | vv. dd. tentamina collegit Radt 371 χερσία K Σ (Cyr. in Esai. 70, 141A) 372 χερρορησία γῆ· ἢ vg | ἐκτενεύουσα H (τῆ leg. Latte): Mus. 374 -εται bis g (Prov. 24, 31 ..) 375 χερωῖς H (leg. Cunningham): Mus.; h.e. ἀ>χερωῖς (Jun. G. Salm. Pears. 696 coll. gl. α 8846) 376 ἐπιχέαι, κατάχωσαι H: accent. Mus. 377 περιβάλλονται H: Ald. (-λλ- Mus.) 379 ὕδατος gBr Σ | v.l.: gl. 700; cf. etiam gl. 818 380 προχόη H: accent. Cunningham; χεύματι· προχοῆ v^U (Hemsterh. Pollux 1706 p. 1252 not. 92); χεύμασι· προχοῆς Toll. | [] e gl. 369 repetit. del. Mus. 381 χεύωσιν· χεύσωσι H: interpunct. Cunningham; χεύωσι et χεύσωσι sunt vv. ll. in Hom. (cf. West ad loc.), quarum χεύωσι tantum praebet A, χεύσωσι Schol. 382 χῆθος, h.e. χῆτος, ci. Pears. 696; hoc tamen per ἀπορία non explicatur, nisi in corrupto Schol. Plat. Phaedr. 239d χῆται· ἀπορεῖ, στέρεται. ἐνδεια, σπάνη 383 χῆτια, h.e. χεῖα· ὄφις οἶκος Voss.; v.l. gl. 415 Schm. 384 de -ᾶς = -εὔτης v. Lob. Phryn. 453 | στροφεύς (Iun.) hac significatione non reperitur; an τροφεύς? 386, 386x separ. Mein. ap. Schm.; expl. suppl. Cunningham coll. gl. 388, le. Mein.; unius gl. le. χηλευ[μ]ατὰ κράνη Salm. Pears. 696

- Eur. **387** *χηλή· ὄπλή (Eur. Phoen. 42), ὄνουξ βοός (Eur. Bacch. 619)
 vg¹ (68N.)A²Br⁵⁵Σ. γνάθος (Eur. Hec. 90)
- D **388** χηλεύσεις· πλέξεις. χηλεύματα γὰρ ἐλέγοντο οἶον ὀπήτια, οἷς
 πλέκουσιν ἢ ῥάπτουσιν
- D **389** χήλινον· πλεκτόν (Anacr. PMG fr. 462)
390 χηλοδευσεῖν· ἀδολεσχεῖν. οἱ δὲ τριβεῖν
- Ap.S. **391** *χηλός· κιβωτός (Π 221 ..) [g^{χη95}]
- Hom. **392** *χηλώι[ος]· ὅμοιον (Π 254 ..) A³Σ
- D **393** χήλωμα· γλυφίς
394 †χηλώνη†· μηχανή πολέμου
395 χηλώτια· αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων
- D **396** χήμη· χάσμη. χηραμβίς λεία
- D **397** χηνάλοπες· ὄρνεα ποιά. ὅπερ ἔνιοι (Hdt. 2, 72) χηναλώπεκες
- Prov. **398** χῆνα ὀμνύειν· ἔθος ἦν τὸ κατὰ τῶν τοιούτων ὀμνύειν τοῖς
 παλαιοῖς (Cratin. fr. 249, 2 K.–A. Ar. Av. 521)
- 399** χήνημα· καταμώκημα
400 χηνῆσαι· καταμωκήσασθαι
401 *χηνοβοσία· χηνοβοσκία (Plat. Polit. 264 c v.l.) A¹[g^{χη97}]
402 χηνύστρα· αὐτήν τὴν χάσμη. [καὶ τὸ στρατεύεσθαι]
403 χηνυστράσθαι· χα(σ)μᾶσθαι (καὶ τὸ στραγγεύεσθαι)
404 χηνυστ(ρ)εῖς· βοᾶς, κέκραγας. ἐνίοτε στραγγ(γ)εύη
405 *χήπη· ἐν σπάνει καὶ χρεῖα (A¹) ἐστίν
406 χήρ· ἐχῖνος

387 Σ χ 67; Hdn. epim. 150 Boiss. 388 Poll. 7, 83 389 Poll. 7, 172 391 Σ χ 68; Ap. S. 167, 26; Hdn. epim. 150 Boiss.; Schol.; Eust. II. 1056, 46 [3, 839, 9 V.] 392 Σ χ 69 393 Galen. lex. 155, 4 396 Galen. lex. 155, 6; Poll. 6, 47 398 Zenob. 5, 81; Sosicr. FGrHist 461 F 3 b; Paus. χ 10 (Su χ 284); Scholl. Plat. Phaedr. (15) 228 b. Ar. Vesp. 83 (sim. Su ρ 13. Ph 481, 1. Scholl. Plat. ap. [24] 22 a. rep. 399 e) 401 Poll. 9, 16; Moer. 212, 36 [χ 10 H.]

387 ὄπλή, χηλή, ὄνουξ distinguit Schol. Opp. hal. 2, 530 | γνάθος | v. Gow ad Theocr. ep. 6, 4
 388 οἰονυπίτια H: HSt. Thes. 2, 1362a post Mus.; ἄ νῦν ὀπήτια Hemsterh. Pollux 1706 p. 1324 not. 13 | cf. gll.385–6. κ 2417 389 χηλινόν H: accent. Lob. Prol. 201 | Schm. cft. gl. κ 2417 390 χηλοδευσεῖν H: accent. Mus. 391 τὸ κιβώτιον g Hdn. | Pears. 696 cft. gl. ε 3140 392 χηλώιος H: Schm. coll. Σ 393 γλύφεις H: Voss. (teste Schm., ft. errore) | Alb. cft. gl. γ 683 394 h.e. χελώνη (G.); cf. gl. 337 ad fin. 396 χηραμβίς H (leg. Hansen) | nov. gl. χηραμβίης Mus.; χηραμίς Schm. (cf. Galen. et LSJ; cf. tamen χηράμβη) | λεία H: accent. Mus., interpunct. antea del. Cunningham 397 χηνολόπες H (leg. Latte): Schm. (cum Schow qui α dubitanter in H leg.) | ὄρνια H: Mus. | an ἄπερ? 398 τὸ τῶν H: Mus. | cf. Kassel–Austin ad Cratin. Dunbar ad Ar. | Alb. cft. gl. ρ 14 401 cf. Lob. Phryn. pp. 581–2 402 [] ad gl. 403 transp. Pears. 697 403 (σ) Mus. | (>) e gl. 402 transp. Pears. 697 (qui tamen τὸ om.) | στρατεύεσθαι H: Sop. Palm. Pears. 404 χηνύστες H: Voss. (accent. Mus.) | βόας H: Mus. | βοᾶς, κέκραγας ad χηνύστες refert Pears. 697, coll. gl. 167 | ἔνιοι δὲ Mein. ap. Schm. | (>) Mus. 405 χήπτει Mus., cf. A (-ειν); χηπτί Pears. 697. Toll., cf. gl. 425 406 cf. post Salm. Frisk 2, 1095; Lob. El. 1, 128 cft. gl. σ 3055

- 407 χήρα· ἢ μετὰ γάμον μὴ συνοικοῦσα ἄνδρῳ, ἢ τὸν ἄνδρα στερ- LXX N.T.
 ηθεῖσα γυνή (Gen. 38, 11 .. Ev. Marc. 12, 42 ..)
- 408 *χήραι· αἱ μὴ ἔχουσαι ἄνδρας (B 289) A¹² Hom.
- 409 χηράμβηρ· χηρῶν οἴκημα D
- 410 *χηραμοί· οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων vg¹ (70N.)A⁹Br¹⁵⁶Σ, καὶ [αἱ κα- Hom.
 ταδύσεις (Opp. hal. 1, 604) vg¹ (70N.)Br¹⁵⁶Σ(A^{10.14}). σπήλαια g¹(A¹⁴)
 καὶ πέτραι κοῖλαι (cf. Φ 495) (A¹⁴)
- 411 χήροι· ἄνδρες μὴ ἔχοντες γυναῖκας D
- 412 χηραμύδες· τὰ κοῖλα καὶ ἔχοντα κενώματα D
- 413 χήρατο· ἐχάρη (Ξ 270) Hom.
- 414 χηρεύει· ἐνδείης ἐστίν, ἢ ἔρημος (ι 124) Ap.S.+Hom.
- 415 χηρήιον οἶκον· παρὰ Ἀντιμάχῳ (fr. 81 W. = 134 M.) τὸν ἄτεκνον
- 416 *χήρον· τὸν ὀρφανόν. ἢ [ἐστερημένον g⁸, ἢ ἔρημον, καὶ [χρεῖαν
 ἔχων τινός [g⁸]
- 417 χηροπτάζουσα· διὰ χειρὸς ἔχουσα
- 418 †χηροσταί†· οἱ μακρόθεν κατὰ γένος προσήκοντες, οἱ δέ καὶ Hom.
 χηρεύοντες τοῦ οἴκου τῶν ἀγχιστέων κληρονομοῦντες (E 158.
 Hes. th. 607)
- 419 *χηρῶσαι· ἐρημῶσαι A¹¹(Σ)
- 420 *χήρωσας· χήραν <ε>ἰάσας (P 36) vg³ (71N.)A¹⁵ Hom.
- 421 *χήρωσεν· ἔξανδρον ἐποίησεν (E 642) A¹³ Hom.
- 422 *χηρωσταί· οἱ μακρόθεν συγγενεῖς (E 158) g^{χευ3} Hom.
- 423 χήτει· στερήσει, ἐνδεία, σπάνει (Z 463; T 324) Hom.
- 424 χήτει ἐνευναίων· ἐνδεία τῶν ἐγκοιμησομένων ἧτοι περιβολαίων Hom.
 (π 35)

408 cf. Schol. (EM 811, 34) 409 cf. Su χ 288 (le. tantum) 410 Σ χ 70; cf. Schol. Opp.;
 Ap. S. 167, 28; Hdn. epim. 150 Boiss. 411 Ar. Byz. p. 149 N. = fr. 292 S. 413 = Schol.
 414 Ap. S. 167, 34; Schol. 416 Schol. Ap. Rh. 3, 656-63c 418 E. Gud. 564, 50 (Schol.
 Hes. 606-7); Ap. S. 167, 31; Orion. 166, 1 (EM 811, 37. Philox. fr. *631); Poll. 3, 47 419 cf.
 Σ χ 71 420 cf. Schol. 421 cf. Schol. 422 v. ad gl. 418 423 Scholl.; Ap. S. 167, 33;
 lex. αἰμ. χ 2; E. Gud. 565, 2 (EM 811, 42); Su χ 295; Schol. Plat. Phaedr. (65) 239 d; Tim. lex.
 χ 7

408 αἱ om. A 409 χηραμβήης H: Blumenthal 2, coll. gl. α 112 ἀβήρ (ft. = ἀμβήρ, ad μ om.
 cf. Schwyzer Gr. 1, 214); χηράμβη Kust. ad Su 412 i. q. χηραμός LSJ, sed ft. ι. κοῖλα
 <κογχάρια>, cf. Erot. χ 15 415 ἄτακτον H: Pears. 697 (Nauck Ar. Byz. 149-50) | v.l.: gl.
 383? 416 ἔχοντα Mus., cf. g χηρῶν(α) τινος 417 χηραπτάζουσα post Mus. Ruhnk.,
 coll. Hdt. 2, 90; χηραπτάζουσα Pears. 697, coll. ordine et forma Dorica (χήρ pro χείρ Alcμ.
 PMGF fr. 3, 80. 84. Sophr. fr. 4, 3 K.-A. Thumb 1, 114 c) 418 v.l. gl. 422 (Hansen) | οἱ δέ καὶ
 δέ, καὶ οἱ H: Kühn. Pollux 1706 p. 290 not. 70 | χηρεύοντες H: Voss. | κληρονομοῦντων H:
 Petit. (cit. Schr.) 419 vel χηρῶσαι· ἐρημῶσαι 420 χηρῶσας H: accent. G. Dind. 8,
 1480 d | ἰάσας H = A, ἐάσας vg: G. Dind.; an <ἐπο>ήσας, coll. Schol.? 421 ἐξ ἄνδρὸς H,
 ἐξ ἀνδρῶν A: Mus. 422 v.l.: gl. 418 423-4 v.l.: κ 2570 (agn. Mein.) 423 σπάνει H]
 errat Schow (non fuit -η, sed ft. -ει maculatae, a Mus. planius iterum scr.) 424 ἐνευναίων
 H: Pears. 697. Jens. Luc. 242 | cf. gl. κ 2570 (v.l. huius gl. [et gl. 423] agn. Mein.)

- 425 χητεία· χ[η]ρεια
 D 426 χῆτος· ἔνδεια, στέρησις
 Greg.Naz. 427 *χθαμαλός· ταπεινός vg¹ (73N.)A⁵Br⁵⁶(Σ). ἴσος, ὀμαλός vg¹ (73N.)
 Br⁵⁶(Σ) [A⁵]. κοίλος (Greg. Naz. c. 1, 2, 9, 42 [37, 670, 11 M.]
 Ap.S. 428 χθαμαλώτερος· κατὰ σύγκρισιν (μ 101)
 429 *χθές· χθιζόν, ἔχθές A²
 430 *χθεισιφωνῶν· κακολογῶν A³[g¹Σ]
 431 †χθιζά· τὰ† χθές καὶ πρώην
 Hom. 432 *χθιζά (τε) καὶ πρωϊζά· χθές καὶ πρωϊ (B 303) Br⁵⁸
 LXX 433 *χθιζοί· χθεισινοί (Iob 8, 9) vg¹ (76N.)A²Br⁵⁷Σ
 Hom. 434 *χθιζός· χθεισινός (A 424 ..) vg^{χ⁰2} (79N.)A³
 435 *†χθόα†· σῶμα A⁸
 N.T. 436 *†χθόινος† καὶ χθόνιος· γήϊνος vg⁴ (80N.)A⁹Br²⁰(vg³ (78N.)), ἐπίγειος
 (1. Ep. Cor. 15, 47) g⁴A⁹
 D 437 χθόνιος Ζεύς· ὁ ἝΑιδης (Soph. OC 1606)
 D 438 χθόνια· ὑπόγεια. κερυμμένα. βαρέα. φοβερά. μεγάλα (Eur.
 fr. 939 K.)
 Greg.Naz. 439 χθονίην· νεκρικὴν (Greg. Naz. c. 1, 1, 2, 82 [37, 408, 2 M.]
 Prov. 440 χθόνια λουτρά· τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον γὰρ ἐπὶ
 τοὺς τάφους λουτρά
 441 χθονήρεις· χθονίους
 D 442 χθονίαν λώβαν· ἀντὶ τοῦ μεγάλης ὕβρις, καὶ τὴν χθονὸς λώβην
 (trag. ad. fr. 273 K.–S.)
 D 443 χθόνιον· μέγα (Alcm. PMGF fr. 146)
 D 444 χθονίους Ἴναχίδας· αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας (trag. ad.
 fr. 274 K.–S. = SH fr. ad. 1117)
 445 *χθονίων· ἐπιγείων Br²¹Σ
 D 446 χθονόπαιδα Ὠραν· καθ' ὃ ἐκ Γῆς αἱ Ὠραι τὰ φυόμενα, ὡς
 Ἡμέρα Ἡλίου, καθ' ἱστορίαν

426 E. Gud. 565, 4 (EM 811, 44); Orion. 165, 17 (Philox. fr. 205) 427 E. Gud. 566, 4; cf. Σ
 χ 73 428 cf. Ap. S. 168, 4 429 Moer. 212, 32 [χ 6 H.] 430 = Σ χ 74 432 Schol.
 433 Σ χ 75 437 cf. Su χ 328 fin.; Paus. perieg. 2, 2, 8 440 Zenob. 6, 45 = Su χ 327
 443 Su χ 326 445 = Σ χ 76; cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 27

425 [η] Schm. tacite 427 χθαμαλός H, corr. ipse | ἴσος H: accent. Schm. | ὀμάλος H: ac-
 cent. Mus. 429 an χθές, χθιζόν· ἔχθές, (ἐχθεισινόν), coll. Moer.? 430 ἐχθεισιφωνῶν
 Leum. Hom. W. 53 post G. Dind. 8, 1485 a (-φωνών); ἐχθεισι φωνῶν malit M. L. West |
 κακολόγων G. Dind. Leum. 431 v.l. gl. 432 432 τε| om. H: K Schol. | πρώην K Schol.
 gl. 431; πρώην Cob. Mnem. 9, 1881, 379 | Hansen cft. gl. π 4138. 3495 | v.l.: gl. 431
 435 v.l. gl. 747 ('pro χροά' Guyet) 436 χ[θ]οίνος Schm., sed requiritur χοϊκός (Cyr.
 A^{χ⁰4}) 437 ἄδης H: Alb. post Mus. 438 βαθέα ci. Cor. 147 439 νεκρίκεν H (cum
 accent. pace Schow); Mus. 440 χθόνια· λουτρά (sine interpunct. insequ.) H: interpunct.
 Mus. 441 cf. Lob. Prol. 266 444 ἐπίλυδας H: Mus. (errat Schow) 446 Ἡλ., καθ'
 ἱστ.] Ἡλ. παῖς κατὰ Πίνδαρον (Ol. 2, 59 = 32) Sop. prob. Boeckh Expl. Pind. 125

- 447 *χθονός· γῆς (Γ 217 ..) vg¹ (77 N.)A⁷(Br¹⁹Σ) Hom.
 448 χθών· ἢ γῆ ἀπὸ τῆς χύσεως (B 465 ..) Ap.S.
 449 χιάζειν· σιφνιάζειν (Ar. fr. dub. 930 K.–A.) D
 450 Χίαι· ὑποδήματος ἀνδρείου εἶδο[υ]ς (Hippocr. artic. 62 [4, 268, D
 1 L.])
 451 †χιαρόν†· χλιαρόν, θερμόν
 452 χιαστί τίλλειν· ὡς τῶν Χίων κατεαγότων καὶ παρατιλλομένων Prov./Att.
 (com. ad. fr. *439 K.–A.)
 453 †χιδά· φοικτή†
 454 *χιδαλέον· τυφλόν. ἄγαμον. πεφοικὸς vχ¹⁰⁵ (90N.)
 455 †χίδαδον· τὸ παιδίον†
 456 †χίδαϊ†· ἀντι τοῦ Κρητες
 457 χιδᾶν· χ(ε)μιάζεσθαι. δειλιᾶν
 458 *χίδρα· στάχυες νεογενεῖς. ἢ τὰ ἐξ ὀσπριῶν ἄλευρα g¹v² (81N.)A⁵Σ.
 ἢ σῖτος νέος φρυττόμενος g¹v² (81N.). ἢ τὰ ὀσπριώδη σπέρματα
 459 χίδρυ· ὄνομα δειλόν
 460 *χίδρων· νέων καρπῶν (Lev. 2, 16) A⁴(vχ¹⁰³ (88N.)) καὶ θερμῶν LXX
 461 *χιλιάγρα· ζούφιόν Z⁵ τι (Hippon. fr. 172 a W. = 181 Degani)
 462 χιλίαρχος· χιλίων ἄρχων (Aesch. Pers. 304) D
 463 χιλιοστή· τέλος ἀπὸ τῆς θυσίας
 464 *χιλός· ἢ τροφή vg¹ (83N.)A³Br⁵⁹Σ. καὶ χιλὸν τὸ αὐτό. καὶ χόρτος K+D
 τῶν βοσκημάτων (Hdt. 4, 140, 3. Xen. Anab. 1, 9, 27). καὶ τοῦτο
 ζῆται εἰς τὸ χιλωθῆναι χιλίας

447 cf. Schol. 448 = Ap. S. 168, 5; cf. Σχ 78; Schol. 449 Poll. 4, 65; Σ'' (Ph [z ap. K.–A.]. Su χ 296) 450 Eratosth. et Callistr. ap. Erot. χ 12 452 Paus. χ *11 (Eust. Od. 1462, 34 [1, 119, 33 St.]) 458 Σ χ 79; Schol. Ar. Equ. 806a 462 Schol. Aesch. (Dind.) 464 Σ χ 81; E. Gen. (EM 811, 47); lex. αἴμ. χ 1; Poll. 1, 183; Schol. Nic. ther. 569b

448 χώσεως G., et ft. hoc praebet H (us tamen Ald., ut Ap. S.); cf. EM 809, 10 449 'σ. non videtur interpretatio sed duo exempla' Pears. 697, itaque <καὶ> σ. Mein. ap. Schm. Vahlen Opusc. acad. 2, 301–6 exempla talium gll. collegit | Alb. cft. gl. σ 783 450 χίαι H: accent. Mus. | ἀνδρείου] γυναικείου testt. | [υ] Pears. 697 451 v. l. gl. λ 927 λιαρόν (cft. Alb.)? i. e. χλιαρόν correctio est lemmatis? 452 χιών H: accent. Mus. 453 χίδρα Mart. 1738 (potius χίδρα, cf. ad gl. 458) | φοικτά Mart. (cf. E. Gud. 566, 12–13); ἐφοικτά G. Dind. 8, 1493 a (cf. Cyr. vg³A⁷; ad Lev. 2, 14 .. [iam citaverat Ernesti Gloss. sacr. 285]); φρυκτά ci. Schm., qui etiam cft. gll. 512. 454 454 ad τυφλόν Schm. cft. gl. 515, ad πεφοικὸς gl. 512 455–6 ft. coniungendae sunt, post Schm. Philol. 13, 1858, 220 et LSJ: χίδαλον (Voss.)· ἀντι τοῦ κίδαλον (G. cft. gl. κ 2448) vel κίδαλον (Voss., cf. gl. κ 2617)· τὸ αἰδοῖον (LSJ). Κρητες. aliter Valck. ep. ad Röver. 32 qui gl. 456 corr. ('vereor ut recte' Schm.) τεῖδε (gl. τ 355) vel τυῖδε (gl. τ 1613)· ἀντι τοῦ <ῶδε>. Κρητες 457 <ε> Schm. tacite | Schm. cft. gl. 459 458 χίδρα H: χίδρα ed. 1521, sed potius χίδρα ut indicant numeri in Ar. Equ. 806. Pac. 595 | φρυττόμενος H (φρυττ- errore Ald.) 460 χίδρων H: G. Dind. 8, 1493 a | Schm. censet χίδρων et χιαρόν confundi, coll. gl. 451 461 χιλιάγρα H: Z | τι om. Z 463 v. LSJ | ἐπι Vales. 464 ζ' H] expl. Mus. antequam καὶ τοῦτο-χιλίας del.; refertur ad gl. 468 iam corruptam (cf. Baun. 1914–16 p. 42 et Hansen ad gl. π 1510) | Alb. cft. gl. 254

- 465–6 [χει]χειλεύει <...>
 467 χιλοῦσθαι· παχύνεσθαι. σιτίζεσθαι
 D 468 †χιλωθῆναι†· χιλίας δραχμὰς ζημιωθῆναι (Lycurg. fr. 11 S.)
 D 469 χιλωτήρ· τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἔξαρωτόμενον, ἐν ᾧ ἡ τροφή
 D 470 †χιμαδίω†· <...> χειμῶνος (Dem. 4, 32)
 D 471 †χιμάζειν†· τὸν χειμῶνα διάγειν (Dem. 8, 45 . .)
 D 472 †χιμάζω†· παραχειμάζω (Ar. Av. 1097)
 Hom. 473 *Χίμαιρα· τρίμορφον θηρίον vg¹ (84N.)A³, ὃ πρόσθεν μὲν λέων, μέσον δὲ χίμαιρα, ὀπίσθεν δὲ δράκων. Ἰφασὶν δὲ ἐν Λυκίᾳ γίνεσθαι [vg¹ (84N.)] ὡς κεφαλὴν μὲν λέοντος ἔμπροσθεν, καὶ ἀπὸ στόματος πῦρ ἀποπέμπον, ὀπίσθεν δὲ δράκοντος ἔχον κεφαλὴν (Z 179–182 . .)
 474 †χιμᾶν†· ὀιγοῦν
 D 475 Χιμαρίδαι· γένος τι Ἀθήνησιν
 Hom. 476 *χίμαροι· αἶγες χειμέριαι, ἣ Ἰτράγοι vg² (85N.)Br⁶¹, ἣ ἔριφοι. Ἰθύακες, ποταμοὶ A⁵ ἔξ ὄμβρων (Δ 452)
 477 *χίμετλον· τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἔλκος A⁴ ὑπὸ ψύχους (Ar. Vesp. 1167)
 478 *χ[ε]ίμαιρ[ο]αν· αἶγα[v] ἀγρίαν (vg^{χιο2} (87N.))[g^{χθο6}A^{χιμ6}]
 D 479 Χίους· τὰ ἀγαθὰ εὖχεσθαι Ἀθήνησιν <...> ἴστορεῖ τὸν <κ>ήρυκα <...> (Ar. Av. 879)
 480 χιονέα· λευκά[v]. ἢ φωτώδη
 481 χιονίζει· λευκαίνει

468 Harp. 305, 16 [χ 6 K.] (epit. = Su χ 307); lex. rhet. (V¹) 315, 30 Bk.; ΔΟ 188, 18 Bk.; lex. rhet. 258, 7 Bk. = EM 404, 43 469 Poll. 1, 185 471 Phryn. praep. soph. 75, 4 476 Schol. Theocr. 1, 5/6a; Schol. Opp. cyneg. 1, 390; gl. Psalm. 306 Ernesti; Ar. Byz. pp. 104–5 N. = fr. 95 S.; cf. Schol. 478 Su χ 312 479 Schol. Ar. 880 b, cit. Theopomp. hist. FGrHist 115 F 104

465–6 χεῖ del. (dittogr.) et lac. indic. Cunningham. aliter Schm., qui separ. χεῖ et χειλεύει 467 v.l.: gl. 256 468 χιλωθῆναι H (etiam in gl. 464)] h.e. χιλωθῆναι (HSt. Pears. 697. Schr.) | Schm. cft. gl. κ 2420 470 h.e. χειμαδίω, cf. gl. 260 | <τόπω ἐφ' οὗ ἂν τις ἐγκαθορμίσασθαι δύναιτο> Schm. e lex. rhet. 316, 16 Bk. (Su χ 228. E. Gen. [EM 810, 1]) | cf. gl. 260 471 h.e. χειμάζειν (Schm.) 472 h.e. χειμάζω (Schm.) 473 χίμαιρα²] χιμαίρα H: accent. Mus. | supra γίνεσθαι scr. est in H [... εἶναι] 'partem priorem v.l. funditus del. Mus.' Latte [κεφαλὴν] οὐράν Alb., cf. Schol. bT ad Z 181b 474 h.e. χειμᾶν (Schm.) | cf. gl. 272 475 cf. Toepffer Att. Gen. 311 476 αἶγα H: Mus. | confundi χίμαροι et χεῖμαροι agn. Toup. 4, 136 post Palm. (qui ci. nov. gl. <χεῖμαροι>· ἰθύακες) | v.l.: gl. 262 477 v.l.: gl. 266 478 χεῖμαίρ[ο]αν H: Mus. (accent. Schm. tacite), cf. ord. et K | [v] Mus. (αἶγα in K videtur nomin. esse) | expl. falsa 479 Χίους τὰ ἀγαθὰ εὖχεσθαι Ἀθήνησιν <αὐτοῖς τε καὶ Χίοισιν> ἴστορεῖ τὸν κήρυκα <ὁ Θεόπομπος. ηὔχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσίων ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοισιν> Heins. e Schol. Ar. | ἦρυκα H: Mus. 480 χιονέα H: accent. R. Kassel | λευκανὴ H: Schm. post Mus.; an λευκά, νιφοεῖδη?

- 482 Χῖον [ὁ] ἐκ Λακκαίνης· ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον (Ar. fr. 225, 3 K.–A.) D
 483 Χῖον λόφον· τὸ ἀποτιλθῆναι τῆς κεφαλῆς τὸ μέσον
 484 Γχιῖραι· αἶ ἐν ταῖς πτέρουαις ῥαγάδες
 485 χιραλέους· < >
 485x <χ(ε)ιροποδας> τοὺς πόδας κατερορηγμένους D
 486 *χιτών· ἐσθῆς vg⁴ (91N.)A⁵, θώραξ (B 416. Γ 359), ἱμάτιον ἀνδρικόν Hom.
 (B 42 ..) vg⁴ (91N.)A⁵Σ
 487 *Ἰχιωνοθήσονται· λευκανθήσονται. λαμπρυνθήσονται (Psalm. LXX
 67, 15) vg¹⁰¹ (86N.)Br⁶²[Aχι¹⁰⁶]
 488 χλαβόν· εὐτραφέες
 489 *χλαῖνα· χλαμύς g^{1v2} (92N.)A⁸, ἢ ἱμάτιον χειμερινόν v² (92N.)A⁸, ἀπὸ Ap.S.
 τοῦ χλαινεῖν, ὃ ἐστι θερμαίνειν (B 183 ..)
 490 χλαῖνα· περιβολαί (γ 349 ..) g³A⁷Σ Hom.
 491 χλανίτιδες· οἱ ὄρμοι παρθένων
 492 χλαμυρίς· πόα, ὁ κυρίως βρόμος
 493 χλαμύς· πορφύρα ἢ χιτών (Men. Sam. 687 Sandbach) D
 494 *χλαμός· χλαῖνα A⁹
 495 χλαμυραί· τρυφῶσαι. γρουπῶσαι
 496 *χλανίδες· λεπτὰ ἱμάτια (Hermipp. fr. 48, 1 K.–A.) A⁶
 497 χλανίδιον· ἱμάτιον λεπτόν (Men. Peric. 392 Koerte = 822 Sand- D
 bach?)
 498 χλάνος· τὸ περὶ τοὺς τραχήλους δάσος
 499 χλαρόν· κόχλαξ
 500 χλαρά· ψαιστὰ ἐν ἐλαίῳ
 501 χλαρόν· ῥυπαρόν. λεπτόν. τρυχαλέον. ὠχρόν

482 Ach. Tat. 2, 2; Poll. 6, 15 483 Paus. χ 12 (Eust. Od. 1462, 28 [1, 119, 38 St.])
 484 Choerob. 276, 33; E. Gud. 371, 4; EM 812, 3; Eust. II. 194, 40 [1, 298, 21 V.]. Od. 1562,
 64 [1, 253, 44 St.] 485x Poll. 2, 152; EM 810, 27 486 Scholl.; Σ χ 82; cf. Ap. S. 168, 6 et
 Cyr. (Z⁽²⁾ 16) 487 gl. Psalm. 306 Ernesti; Su χ 315 489 Ap. S. 168, 8; Choerob. 278, 25;
 Σ'' (Su χ 335. E. Gen. [EM 812, 21]); Moer. 213, 9 [χ 19 H.] 490 = Σ χ 83 493 Plut.
 praep. ger. reip. 816a; Poll. 7, 46. 48

482 χίων· ὁ H: corr. et interpunct. Schm. post Mus. | Pears. 698 cft. gl. λ 180 483 χ.ονολό-
 φον H (ei legere sibi visus est Latte: χιον- Mus.): Wil.* coll. Eust. | ἀποταλθῆναι H (-ταμ-
 Ald.): Cunningham coll. Eust. 484 χίραι· <... (v.l. gl. 277). nov. gl. χιράδες> Schm. | de
 orthogr. χιρ- (contra etym.) cf. test.; morbus calcum hic tantum, pedum gl. 276. Diogen. La-
 ert. 1, 81, manuum alibi 485, 485x separ. Schm. 485x κατειρωσμένους H: HSt. Thes.
 4, 460 f; κατερωσμένους M. L. West | cf. gl. 306 487 h.e. χιονωθήσονται (vgA
 test.) 489 χλαμύς H: K; χλανίς Munk., sed cf. Degani QIFG 1, 1966, 21–22 (= Filol. e
 stor. 2004, 856–7) 490 χλανία H: ordo et K Σ; cf. Degani l. c. 491 αἶ H: Schm. |
 παρθένου H: Mus. 494 χλαμύς A (cf. Degani l. c.), contra ordinem (ut not. Voss.)
 495 χλαμύρ (cf. Schwyzer Gr. 1, 410 Zus. 6) <χλαμύς, χλαῖνα. nov. gl. ... ὠσα> Schm. |
 γαυριῶσαι Lob. Prol. 274 not. 47 501 τρυχαλέον H: accent. Mus. | ὠχρόν ad χλαρόν re-
 fert Schm.; cf. gl. 555

- 502** χλαρόν· ἔλαιηρός κώθων
503 χλεμερόν· χλιαρόν· θερμόν
504 χλεμυρά· χλοανθοῦντα
D **505** †χλειαίεται†· θερμαίνεται (Hippocr. morb. 2, 46 [7, 64, 10 L.])
D **506** χλευάζει· ἐμπαίζει, γελᾷ (Dem. 7, 7)
D **507** χλεύη· γέλως (Ap. Rh. 4, 1726)
LXX **508** χλευασμός· ἐμπαιγμός (Psalm. 78, 4)
D **509** χλευδόν· χύδην· σωρηδόν (Aesch. fr. 178 R.). <καὶ χλιδῶντα ἀντί τοῦ> πληθύνοντα
D **510** χλιῆδος· ὁ σωρός τῶν λίθων (Dem. 55, 22 ..)
511 χλιῆδης· σπάδων, θαλαδίας, εὐνοῦχος
D **512** χλιδαῖ· φρίκη, ῥίγος· τρυφαῖ (Aesch. Suppl. 833)
513 *χλιδαί· ἀγλαΐσματα, ἤ τρυφαί (Eur. Hel. 424) (g^{χλο3}A⁸)
514 *χλιδανή· τρυφηλή (Aesch. Pers. 544) g^{χλο2}A¹¹
515 χλιδανόν· τρυφερόν ὁμοίως
516 *χλιδή· τρυφή g^{1ν} 93N.Σ(A⁶Br⁶³). [ἱμάτιον χειμερινόν]
517 χλιδός· σακκοπάθνιον
518 *χλιδῶνες· κόσμος (vg³ (96N.)A⁹Br¹⁴⁰Σ) ὃν αἱ γυναῖκες ἤπερὶ τοῖς βραχίσιον (v³ (96N.)A⁹Σ)[g³] εἰώθασι φορεῖν καὶ ἤτους τραχήλους (Asius fr. 13, 6 Bern. codd.) (vg³ (96N.))
519 χλιδωνό[σ]πουν· χλιδωνας περὶ τοὺς πόδας ἔχοντα[ς], τουτέστι περισκελίδας
520 *χλιδώσας· τρυφώσας (Basil. Caes. hom. in div. 4 [31, 289C M.]) g²A⁷Br⁶⁴(v⁹⁴N.Σ)
521 χλίει· θρούπτει
D **522** χλιερόν· τὸ ἐνθερμον (Hippocr. nat. mul. 71 [7, 404, 3 L.] ..)
523 *χλιήνας· χλιάνας (Hippocr. morb. 2, 26 [7, 42, 9 L.] ..) A¹²

507 Moer. 213, 5 [χ 15 H.] **509** Cyr. (Z⁽²⁾ 18); E. Gud. 567, 34 **510** Cyr. (Z⁽²⁾ 17); E. Gud. 567, 43 **513** cf. EM 812, 31 **515** Σ'' (Su χ 339. E. Gen. [EM 812, 34]) **516** Σ χ 85; Moer. 213, 7 [χ 17 H.] **518** cf. Σ χ 86 **520** Σ χ 87 **523** Moer. χ 13 H.

502 ἔλαιηρός H: Mus. **504** χλεμύρα H: accent. monet Lob. Prol. 274 **505** h. e. χλαιίνε-ται (G. Pears. 698 post Mus.) **508** χ scr. H, non rubr., sed interpunct. ut le.; separ. Alb. tacite **509** χλεῦδον H: accent. Mus. | < > Cyr.^Z (ut iam divinarat Schm.) **510** χλιῆδος H = Σ: accent. Cyr.^Z, cf. Arcad. 27, 28 | Alb. cft. gl. κ 2946 **512** χλιδαῖ H: ordo et Pears. 698 | Alb. cft. gl. ε 349 **513** χλιδαί H: accent. Schm. **515** χλυδανόν H: Mus. | ὁμοίως] ὁ H, expl. Mus. **516** χλιδή H: accent. Mus. | [] iterat. e gl. 489 (Piers. 408) **517** σακκοπάθνιον alibi expl. est pro ἀσκοπήρα (Su α 4178), πήρα (E. Gud. 466, 56. EM 670, 52), κίβησις (E. Gud. 323, 56) **518** χλιδωνες HSt., sed accent. epic. def. Bernabé PEG 1, 131 (qui in h. l. citando verba 'Herodianī' inserit) | κόσμοι ὧν H: HSt. | τοὺς βραχίονας A Σ (ci. Maussac), contra τοῖς τραχήλους Ernesti 285; sed usum antiquiorem et recentiorem coniunctum recte tolerat Schm. **519** [σ] Voss. | π(αρά) H: Meibom | [σ] Mus. **521** Alb. cft. gl. 567 **522** contin. H: nov. gl. Alb. | ad form. Ion. cf. Schwyzer Gr. 1, 482 (5)

- 524 χλιοῦται· σχίζεται
 525 χλόα· βοτάνη (Eur. Hel. 1360) Eur.
 526 *χλοάζει· ἀνθηρός ἐστίν A⁶, ἀνθηρεύεται
 527 *†χλοάζεσθαι†· γαστριζεσθαι vg^{χλ¹⁴} (97N.)A^{χλ¹⁰}Br⁶⁵
 528 χλοανθεῖν· χλωρόν ἀνθεῖν
 529 †χλοάνοις†· τοῖς κοιλώμασιν, ἐν οἷς ἀναχεῖται τὰ χωνευόμενα
 530 χλοάσουσι· βλαστήσουσιν D
 531 †χλόδη†· ἔκλυσις καὶ μαλακία
 532 χλοερόν· χλωρόν. χλαρόν. ὠχρόν. νέον. ἀπαλόν (Nic. ther. 879) D
 533 *χλόη· βοτάνη. φύλλα A⁷
 534 Χλόια· ἑορτὴ ἀπὸ τῶν καρπῶν
 535 χλοιδᾶν· διέλκεσθαι καὶ τρυφᾶν
 536 χλοιδέσκουσαι· γαστριζουσαι
 537 χλοιδῶσι· θρύπτονται
 538 χλόος· χλωρίασις, ὠχρότης (Y 421 v. l.) Hom.
 539 χλοσσός· ἰχθὺς ὑπὸ Ἴώνων D
 540 χλουνάξειν· κινύρεσθαι
 541 χλοῦναι· λωποδύται, οἱ τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι
 542 *χλούνην· τὸν τῇ χλόῃ εὐναζόμενον (I 539) A⁸ Hom.
 543 χλουνός· χρυσός
 544 χλοῦς· ὠχρότης
 545 χλωραῖ· συκαῖ
 546 †χλωρός· τυρός†
 547 χλωρεύς· ὀρνιθάριον χλωρόν D
 548 χλωρηῖς ἀηδῶν· ἦτοι ἀπὸ τοῦ χρώματος ἢ χλωρά. ἢ διὰ τὸ ἐπὶ
 χλωρῶν καθέξεσθαι δένδρων. ἢ ἀπὸ Χλωρίδος τὸ γένος ἔχουσα
 (τ 518)

530 Diogen. ap. Schol. Nic. ther. 237b 531 Tim. lex. χ 8 (Σ χ 85) 532 Su χ 346 (Δ)
 533 Su χ 347 (Δ) 538 Erot. χ 3; Schol. 541 = Su χ 349; Choerob. in Theodos. 408, 30
 (EM 812, 46) 542 Schol.; Ap. S. 168, 9; Schol. Opp. hal. 1, 12 544 cf. Galen. lex. 155,
 9 547 Arist. h. an. 609^a7; Ael. n. an. 5, 48 548 Ap. S. 168, 15; EM 813, 5

524 χλιοῦται· στίζεται ci. Schm.; cf. gl. 467 525 cf. gl. 533 526 χ om. rubr., add. Mus.
 527 χλιάζεσθαι K; χλοιδάζεσθαι Kust., cf. gl. 535–7 529 v.l. gl. 577 (Palm.) 531 h.e.
 χλιδή (Piers. 408, cf. Tim.) 532 χλαρόν] χλαρόν H: Palm.; cf. gl. 501 533 cf. gl. 525
 534 χ om. rubr., add. Mus. | χλοῖα H: accent. Meurs. Gr. fer. 281 (Op. omn. 3, 978–9). Mein.
 1857 p. 630 (uterque χλοῖα, sed ΧΛΟΙΟΙΣ exstat in IG II² 949, 7. 35; τὰ χλοῖα Threatte 1,
 326) | κάπλων H: Meurs. 535 διεκλύεσθαι Kust. | Schm. cft. gl. κ 2426–7 (cf. Latte ad
 loc.) 536 Pears. 698 cft. gl. 527 538 χλοός H: accent. Schm. | cf. gl. 544 539 sine dubio
 nomen Ionicum piscis alicuius, non Ἴον. for ἰχθῦς' (LSJ) 544 cf. gl. 538 545 συκαῖ H:
 accent. Mus. | χλωραὶ συκαῖ < > Menag. Obs. et emend in Diogen. Laert. 270, tum interpr.
 <ὠς vel καὶ> χλωρός τυρός (e gl. 546) Piers. 403; χλωρά σῦκ' ἐ<πρήσθειν> (ex Eur. fr. 907, 1
 K.) Schm. 546 χλωρός τυρός <τόπος Ἀθήνησι> Reland, coll. Lys. 23, 6; <ἀπαλός τυρός>
 Toup. 3, 302, cf. gl. 554 (lac. primus agn. Meurs. Att. lect. 3, 30 [Op. omn. 2, 1145]); cf. ad gl.
 545 547 Schm. cft. gl. 874 548 χλωρηῖς H: Mus. = Ap. S. | ἦ] ἢ H: Schm.

- D 549 χλωροί· οί φάσηλοι. μήποτε δὲ ὄχροι γραπτέον
 550 χλωροκυρτίδες· εἶδος καρίδων
 551 *χλωρόν· ὑγρόν A². δεινόν, χαλεπόν (Eur. Med. 906)
- Ap.S. 552 *χλωρόν δέος· τὸ χλωροποιόν g¹. τοιοῦτος γὰρ ὁ φόβος, χλωρι-
 άσεως ποιητικὸς (H 479 ..)
- D 553 χλωρόν τε καὶ βλέπον(τα)· ἀντὶ τοῦ ζῶντα (Aesch. Ag. 677?)
 554 *χλωρόν τυρόν· ἀπαλόν (Ar. Ran. 559) A⁴
- Hom. 555 *χλωρός· ὠχρός (K 376) A³
 556 χλωρῶ πέδω· νεαρῶ
 557 †χμαινεῖ†· ἰμείρει
 558 †χλιάσαι†· φονεῦσαι
- D 559 χναύει· λαμβάνει, κνίζει (Eur. Cycl. 358 e coni. Ephipp. fr. 3, 9
 K.–A.)
 560 χναύεται· περικνίζεται. λαμβάνει
- D 561 χναῦμα· τὸ βρῶμα (Mnesim. fr. 4, 12 K.–A. e coni.)
- D 562 χναύματα· τὰ βρώματα. καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα
 563 χναύων· περικνίζων. περιτίλλων
 564 †χνεμύρεται†· κισύρεται†
 565 †χνισμός†· νῆστις
 566 χνιαρωτέρα· χνω(δεσ)τέρα
 567 χνίει· ψακάζει. θρούπτει
- D 568 χνόαι· αἱ χοινικίδες, αἱ τοῦ ἄξονος σύριγγες (Aesch. Sept. 153)
- D 569 χνόη· τὸν τῶν ποδῶν ψόφον
- D 570 χνόος· ὁ χνοῦ(ς τοῦ) γεν(ε)ιᾶν ἀρξαμένου (Callim. h. Ap. 37)

549 Polemo FHG 3, 142 fr. 86; Galen. in Hippocr. progn. 1 (18 [2], 30, 18) 552 Ap. S. 168, 10; EM 813, 3; cf. Schol.; Schol. Ap. Rh. 3, 120 553 cf. Scholl. Soph. Ai. 962. Eur. Tr. 632
 554 Philemo 396, 27 Reitz.; Moer. 212, 35 [χ 9 H.] 559 Σ^b χ 153 560 Σ^b χ 153
 562 Zenob. Ath. 2, 60 (vulg. 5, 73); cf. Σ''' χ 155 568 Scholl. Aesch. (a. b. n). Soph. El. 716
 (Su χ 359); Theogn. can. 646 [revera 647, cf. Schneider, Bodl.] (p. 108, 7 C.) 570 v. ad gl. 571

549 φάσιλοι H: Mus. | ὄχροι H: accent. Schm. 550 χλωροκυρτίδες H: accent. Mus.;
 χλωροκυρτίδες Lob. Prol. 457, coll. ἀπαλοκυρτίς (Schm. add. gl. κ 3851) 551 δειλόν,
 χαροπὸν Rutherford CR 10, 1896, 154, coll. Schol. Ar. Plut. 204 (in quo com. ad. fr. 852
 K.–A. citatur) 553 <τα> Guyet. Mart. Lex. s. v. Sanium 554 ἀπαλον τυρον A, sed cf.
 e. g. gl. 556 | cf. gl. 546 555 αισχρος A 556 χλωροπέδω H (-δω Ald.); Pears. 698 (Thes.
 8, 1536 d cft. Plut. Luc. 31, 1); χλωρῶ παιδί Mein. 1857 p. 630 557 χλαινεῖ ordo et Salm.
 Pears. 698, inepte; ἰσχαίνει Ruhnck. 559 χνάει H: Heins. Palm. Pears. 698 | Voss. cft.
 gl. ε 7653 | ad χναύειν i. q. radere v. Bühler ed. Zenob. 5, 223 562 χ om. rubr., add.
 Mus.; χναυμάτια (Ar. fr. 236 K.–A.) καὶ χναύματα Σ | ἀπανθρακισμάτων H: Mus.
 563 χναύων H: Mus. 564 κινύρεται Sop. coll. gl. 540 565 ft. (post Schm.) v. l. gl.
 α 8892 (quae ipsa est v. l. gl. α 2448) 566 <δεσ> Lob. Rhem. 29 567 θρούπτει H
 (θρούπτει errore Schr.) 568 χονίκιδες H: Mus. (accent. Alb. tacite) | cf. gl. κ 3141
 569 Alb. cft. gl. κ 3141, ubi citatur Aesch. fr. 237 R.; κν- hic malit Pfeiffer ad Callim. fr. 384, 5
 570 χνοο· H, prob. χνοοί (leg. Cunningham): Mus. | χνοῦ H: Mus. | <ε> Mus.

- 571 χνόος· ξυσμός. ψόφος, φθόγγος (Callim. fr. 384, 5 Pf.) D
 572 χνοῦς· τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων (Psalm. 1, 4 .) LXX
 573 *χόα· χοῦν A³. μέτρον ὑγρῶν [A²]
 574 χοαί[ξ]· θυσία. καὶ τὸ μελίκρατον. καὶ ἔλαιον D
 575 *χοανεῦσαι· χωνεῦσαι (Ar. Thesm. 62) A⁴
 576 χοάνη· χώνη, τύπος, εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνευόμενον (Ar. Thesm. 18) D
 577 χοάνοις· τοῖς φυσητῆρσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις (Σ 470) Ap.S.
 578 χοάρβηνα· τὰ γράμματα
 579 *χοάς· τὰς σπονδάς τῶν νεκρῶν Br²²⁼¹⁵³
 580 χοᾶσθαι· κανχᾶσθαι
 581 χοάσσομαι· ἐπίξομαι
 582 Χοάσπη· ποταμὸς Ἰνδίας (Nic. ther. 890) D
 584 χοδιπεύειν· ἀποπατεῖν
 583 χόδανον· τὴν ἔδραν
 585 χόες· χῶναι
 586 *χοῖ· χώματι (2 Regn. 16, 13) vg^{χον5} (106N.)A³Br⁶⁹ LXX
 587 χόϊνον· ποτήριον χαλκοῦν D
 588 χοῖας· τὸ ἀθροῖσθαι
 589 *χοϊκός· πῆλινος vg^{χον2} (103N.)A⁴Br⁷¹, γήϊνος (1 Cor. 15, 47 .) A⁴ N.T.
 590 χοίνικες· αἱ βαθεῖαι πέδα (Ar. Plut. 276. Dem. 18, 129). καὶ αἱ ἀπὸ μέρους τροφαί (cf. τ 28) D+Ap.S.
 591 χοινίκη· τοῦ τροχοῦ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων D
 592 *χοϊνίξ· μέτρον τι A¹[Σ]. καὶ πέδη. καὶ νάρθηξ

571 Schol. Callim. h. Ap. 37 b (scholiastam significationem glossae 571 pro 570 perperam exhibuisse agn. Pfeiffer) 572 cf. Σ''χ 152; Su χ 361 573 Moer. 213, 18 [χ 26 H.] 574 gl. Aesch. Pers. 219b 575 Moer. 213, 11 [χ 21 H.] 576 Moer. 212, 27 [χ 1 H.] 577 Ap. S. 168, 17; Poll. 7, 106. 10, 147 579 cf. Σ χ 89 582 Su χ 366 (Δ) 589 Su χ 376 (Δ); gl. apost. 146 590 1) Schol. Ar. (b. d); Schol. Dem. (230 a. c); lex. rhet. (V¹) 316, 8 Bk.; Su χ 590. 2) Helioid. fr. 51 D. (ap. Ap. S. 168, 22); Schol. 591 Schol. Dem. 22, 72 (175 a)

571 χνοὸς H: accent. Mus.; cf. ad gl. 569 573 χόα· χοῦν] χοχοῦν χόα H: ordo et K (lectionem H expl. Schow: χόα correctio est verbi χο); χοᾶ accent. Schm., recte quod ad auctores classicos attinet, sed χοᾶ recentiores agnoscunt, cf. Choerob. in Theodos. 1, 28, 1–2 574 χόαιξ H: Mus. 577 h.e. χόάνοισιν (Ap. S. = Hom.) | v.l.: gl 529 579 χόας H: accent. Mus. 580 Schm. cft. gl. 723 581 χοάσ[σ]ομαι Schm. tacite | ἐπεύξομαι ci. Schm. 582 χοάσπις H: Thes. 8, 1546c 584, 583 ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii 583 χύδανον H: ordo et G. 587 ft. a *χόφ-ινον (Brown, Evidence for pre-Greek speech on Crete, 90); Schm. cft. gl. 630 589 cf. gl. 436. π 2189 590 βαρεῖαι Headlam, JPhil. 31, 1910, 7; an παχεῖαι (cf. Dem., Ael. Dion. χ 12)? | αἰ²] οἱ H: Mus. | ἀπὸ μέρους i. q. a parte, per synecdochen (Kust.) 591 χοινίξ Meibom 592 χοίνιξ H: accent. Schm. | cf. gl. 590

- K+D **593** *χοιράδες· αἱ ἐγκείμεναι [πέτραι A²[vg^{χov4} (105N.)Br⁶⁷Σ]. καὶ πάθος
τι δεινόν (Hippocr. aphor. 3, 26 [4, 498, 7 L.])
594 χοιρήμα· τὸ χοιρίδιον
D **595** χοιρῖναι· αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι (Ar. Equ. 1332 ..)
LXX **596** *χοιρογορύλλιον· ὁ ἐχῖνος (Prov. 30, 26 ..) A⁵Br¹⁵⁰
D **597** χοιροκομείον· λεπτόν τι πλεκτόν ὡς ὄρνις<θ>οτροφεῖον (Ar. Lys.
1073 ..)
D **598** χοῖροι· ὁμοίως· ἢ καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα οἱ χοῖροι
D **599** χοῖρος· χοιρόσακα, μηχανήμα τι οὕτως ἐκαλεῖτο
600 χοιροσφάγος· θύτης
D **601** χοιροτροφεῖον· περιζῶμα γυναικείον. καὶ συμφεόν (Eupol. fr. dub.
493. Phryn. com. fr. 45 K.–A.)
602 χοιροφόρημα· χοιρίδιον
Hom. **603** *χολάδες· τὰ ἔντερα vg^{χov10} (110N.)A³Br⁸⁴Σ ἀπὸ τοῦ κεχαλάσθαι
(Φ 181)
604 χολαδία· τὸ σχολάζειν
Greg.Naz. **605** †χολάοντα†· ἀνθοῦντα (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 130 [37, 589, 2 M.])
D **606** Χολαργεῖς· δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος (Ar. Ach. 855. Men. Dysc.
33)
D **607** Χολάς· ἑορτὴ Διονύσου
LXX **608** *χολέρα· ἔκ<κ>ρισίς κάτωθεν διὰ γαστρός καὶ ἄνωθεν διὰ
στόματος, ἐμετός (Num. 11, 20) [vg^{χov9} (109N.)A²Br¹⁴³]
Hom. **609** *†χολεσέμεν· ὀργισθησόμεθα† (A 78) A¹(vg^{χov7} (108N.)Br⁷²)
610 χολέρα· σωλήν, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κεράμων φ<έ>ρεται ἐξ-
ακοντιζόμενον
N.T. **611** *χολή· μανία πικρά (Act. 8, 23) g^{χov4}A⁴

593 2) Poll. 4, 201. Paul. Aeg. 6, 30. 35 595 Schol. Ar. Equ. (a) et Vesp. 333 a (Su χ 596);
Poll. 8, 16; Theogn. can. 691 (p. 114, 2 C.) 596 Su χ 598; gl. Prov. 597 Schol. Ar. (c)
(Su χ 600); Poll. 10, 159 598 Su χ 601 (Δ) 603 Σ χ 94; Schol. cf. Schol. bT; Ammon. 517
606 Schol. Ar. (b) (Su χ 378); St. Byz. 695, 4; Schol. Plat. Gorg. (267) 487 c; Harp. 307, 1
[χ 10 K.] 608 Leo consp. med. 5, 7; Steph. comm. in Galen. ad Glauco. 1, 314, 10; E. Gud.
568, 50 609 E. Gud. 568, 30 611 Schol. Ar. Pac. 66

593 ἀ<λ>ι ἐγκείμεναι Schm. post Heins. Thes. 8, 1553 d (αἱ <(τῆ) θαλάσση) | δεινόν]
ἀδένων Triller Obs. 134 coll. testt. 594 cf. Specht KZ 61, 1933–34, 283–4 595 χοιρίναι
H: accent. Lob. Prol. 217 | θαλάσσιαι] fallitur H., cf. testt. 596 χοιρογορύλλιος Br | expl.
ἐχῖνον gl. Prov. | v. LSJ 597 <θ> Mus. 598 ὁμοίως] Schm. refert ad gl. 596 (nonne 599
vult?) 601 συμφάγον H: Toll. 602 cf. ad gl. 594 603 κεχαλάσθαι H: accent. Schm. |
v.l.: gl. 29 604 ft. σχολαδία, sed gl. manet obscura 605 h.e. χολάοντα (Kust.)
606 Χολαργῆς Schm. sine causa | ἀκαμαντίδος H: accent. Mus. 607 Χόες Maussac.,
cf. Harp. 306, 13 [χ 9 K.]; Χλοάς Schm., coll. Cereris Χλό(ε)ια (gl. 534) 608 ἔκρσις H: K
609 u.s. H, χολεσαμιν· ὀργισθησόμεθα A, χολεσαμῖν· ἀν· ὀργισθησόμεναι vgBr] h.e.
χολωσέμεν· ὀργισθήσασθαι (Mus.) 610 χολέδρα Scal. | φρέται H (leg. Hansen): Mus.
611 χολή πικρίας Toll., ut Act. | πικρία K

- 612 χόλικες· αἰ παχύταται κοιλία (Ar. Pac. 717 . .). οἱ δὲ τὰ τῆς κοιλίας D
γράμματα
- 613 χόλιξι· κοιλίαις
- 614 χολόβαφα· τὰ χρυσῶ ἔμφερωῶς βεβαμμένα
- 615 χολοβάφι(ν)ον· τοῦτο λέγεται ἅμα μὲν, ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα D
χολῆ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῶ ἔμφερωῶς βεβαμμένα
- 616 χολόεν· πικρόν, χολοποιόν (Nic. al. 580 . .) D
- 617 *χόλος· ὀργή (A 283. 387 . .) Br¹⁷³(g^{zov8}Σ). ἐπιμονή. καὶ ἡ τῆς Hom.+
χολῆς διάθεσις
- 618 χολοῦται· πικραίνεται, θυμοῦται (Θ 421) Hom.
- 619 χολωθεῖς· ὀργισθεῖς, εἰς χόλον ἀχθεῖς (A 9 . .) Hom.+Ap. S.
- 620 χονδράς· χορδάς
- 621 χονδρίον· πίναξ. κέραμος
- 622 χονδρεύει· σεμίδαλιν ποιεῖ
- 623 χονδρίλη· ἄγριόν τι λάχανον D
- 624 χονδρίτης· σεμίδαλις
- 625 *χονδριτῶν· παχεῖα σεμίδαλις (Gen. 40, 16) (vg¹ (102N.)) LXX
- 626 χονδροκοπ(ε)ῖα· μύλων ὅπου χόνδρος κόπτεται D
- 627 *χόνδρον· σεμίδαλιν μεμιγμένην ὡς πλακοῦντα [A¹³]
- 628 *χόνδρος· τραγανός. ἴσως ὁ ἄλιξ A¹². ἢ παχύς, ἢ μωρός
- 629 *χόνδροι ἁλῶν· παχεῖς ἄλες (vg¹¹ (111N.)A¹⁴Σ)
- 630 χόν(ν)ος· ποτήριον χάλκε[ι]ον D
- 631 χοραγ(ε)ίων· διδασκαλείων (Epicharm. fr. 13 K.–A.) D
- 632 χοραγός· διδάσκαλος. ἕξαρχος (Sophr. fr. 147, 2 K.–A.) D

612 cf. Schol. Ar. (Su χ 383) 615 Arist. soph. el. 164^b21–24; Poll. 7, 163; Phryn. praep. soph. 126, 11; Schol. Nic. ther. 444a 616 Schol. Nic. (d) 617 Σ χ 95 = Schol. A 283; cf. Schol. A 387 619 Schol.; Ep. Hom. ad A 9E; EM 813, 39; Ap. S. 168, 21 623 Σ^b χ 149; Galen. 6, 794, 12 624 = Σ χ 96. χονδρίτης et σεμίδαλις distinguit Philistio ap. Athen. 3, 115d 626 Poll. 7, 19 627 cf. Schol. Ar. Equ. 954b (I) 628 Hdn. Philet. 139 629 Σ χ 97; Clem. Al. protr. 2, 22, 4 630 Athen. 11, c. 106 (3, 108, 21 K.) 631 Poll. 9, 42; Ammon. 516; Phryn. praep. soph. 126, 3

612 χόλικες H: accent. Mus. | γράμματα vix sanum: φράγματα vel ῥάμματα Palm.; στρέμματα Reines. ep. ad Hofm. et Rup. 371; an conf. Ar. Vesp. 1144 κρόκης χάλιξ? 614 cf. gl. 615 615 χολοβαφίον H: Jungerm. Pollux 1706 p. 257 not. 28 | Alb. cft gl. x 3352 617 Alb. cft. gll. μ 1217 b. 1225 619 v.l.: gl. 860 620 an ad Ar. Ach. 521 cod. R? 621 χόνδριον H: accent. Mus. 625 χονδριτῶν H (errat Schow de accent.) | χονδρίτις Mus. 626 χονδροκόπια H: Schm. post Heins., coll. Poll. | <ὄ> χόνδρος Mus. 628 οὔτος H = A: Sop. | ἄλιξ H: spir. len. Schm. in app. | alii glossam non de frumento sed de sale intellegunt, et corrigunt Τραγασαῖος (Sop.; cf. gl. τ 1227) et ἄλς (Sop.) vel ἄλες (Pears. 699), cf. Hellenic. FGrHist 4 F 34. Poll. 6, 63 | παχύς. ἢ μωρός] ad χονδρός? 630 <ν> Scal., coll. Athen. (ubi citatur Hermonax, scriptor libri Κορητικαὶ γλῶσσαι) | χαλκείον H: Schm. tacite | cf. ad gl. 587; hic quoque Brown op. cit. glossam a χόφνος (<χόφω, i. q. χέφω) derivat, sed exempla φν > νν nescio, quamquam φν > νν et φρ > φρ nota sunt 631 χοραγίων H = Ammon.: Mus.

- D **633** χορδαψός· πάθος ἐντέρων (Hippocr. Coa praesag. 502 [5, 700, 4 L.])
- Hom. **634** *χορδή· νευρά κιθάρας (φ 407) g³Br⁷⁶(A⁹)
- 635** χορδεῦσαι· κακοποιῆσαι· τεμεῖν
- +LXX **636** *χορεῖον· διδασκαλεῖον· καὶ βωμός τις· καὶ αὐλημά τι· καὶ μέρος τι χωρίου· καὶ τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας (Deut. 28, 57) vg⁵ (114N.)A¹⁴Br¹⁴⁹Σ
- 637** *χορεῦει· μελωδεῖ g⁴A¹³Br⁷⁷· βακχεῦει· ὀρχεῖται
- 638** *χορηγία· δόσις vg¹ (112N.)A⁷Br⁷³Σ
- Greg.Naz. **639** *χορηγεῖ· παρέχει, δίδωσιν (Greg. Naz. c. 1, 1, 33, 4 [37, 514, 7 M.]) A¹⁰
- 640** χορηγόν· παιδίον
- D **641** χορηγός· διδάσκαλος· καὶ ὁ ἐπιδούς τι τῶν ἰδίων (Antiphan. fr. 202, 5 K.–A.). τοῦ χοροῦ ἐξάρχων (Plat. leg. 665 a)
- D **642** χόρια· τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἀγγεῖα· ἄλλοι τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γενόμενα βρώματα
- D **643** †Χορίλα Ἐκφαντίδες· Κρατῖνος (fr. 502 K.–A.) τὸν Ἐκφαντίδος οὕτως εἶπεν, αὐτὸ τὸν Χορίλλον†
- Prov. **644** χορὸν δίδωμι· παροιμία ἐπὶ τῶν σκώ(μ)ασι νικόντων
- LXX **645** *χορός· κύκλος· στέφανος (Psalm. 149, 3 ..) vg⁶ (115N.)A¹⁵Br⁷⁸
- Greg.Naz. **646** χοροστασία· χορός (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 293 [37, 992, 5 M.] ..)
- 647** *χοροστατῶν· χοροῦ κατάρχων g²A⁸Br⁷⁵Σ(v² (113N.))
- 648** *χοροῦ ἠγεῖται· χορὸν τρέφει A¹¹[g^{χου5}]
- D **649** χορταῖος· δασὺς χιτών, οἷος τῶν Σειληνῶν
- D **650** χορταϊόβαμος· ὁ Σειληνός (trag. ad. fr. 601 K.–S.)

633 Schol. Nic. al. 382 a; Cels. 4, 13 (20) 634 Σχ 98; Orion. 163, 12 635 gl. Hdt. 6, 75 (LGM 207); Su χ 395 636 Σ χ 101; gl. Oct. χ 8 638 = Σ χ 100 641 Ammon. 516 642 Schol. Theocr. 9, 19 a; Athen. 14, 646e 644 Prov. Bodl. 947 [= App. Prov. 5, 30] 645 gl. Psalm. 306 Ernesti 646 lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 40 647 = Σ χ 102 649 Poll. 4, 118; E. Gud. 568, 41; Ael. Dion. χ 15 (Su χ 413); Dion. Hal. ant. Rom. 7, 72, 10

633 de accent. v. Arcad. 85, 13. Lob. Paral. 333 not. 13 634 χόρδη H: accent. Schm., cf. Arcad. 105, 17 636 διδασκαλεῖον ad χορηγεῖον refert Hemsterh. Pollux 1706 p. 1005 not. 64, cf. gl. 631 | βρωμά τι Scal., ad χόριον (sing. etiam Alex. fr. 178, 13 K.–A.) | μέρος (scil. σώματος) ad χόριον refert Schm., et χόριον ad sequentia leg. Pears. 699; μέλος χοροικόν Vales. | ἐν τῇ κοιλίᾳ vg | τοῖς βρέφεσιν add. K Σ 640 σύγχορτον πεδίον ludit Schm., coll. gl. 653 641 interpunct. post ἰδίων van Dale Diss. IX de antiqu. et marmor. (1702) 684 642 τὰ <διὰ> μέλιτος ex Athen. Heins. 643 gl. corrupte et lacunose u. s. praebet H (Mus. le. Χορίλλον [vel Χορίλον] Ἐκφάντιδος, tum Ἐκφάντιδος et αὐτὸν restituit); cf. gl. ε 1439 et Kassel–Austin ad Cratin.; sic fere cum Maussac. Mein. Cob. restituenta Χοιριεκφαντίδης· Κρατῖνος τὸν Ἐκφαντίδην οὕτως εἶπεν διὰ τὸ τὸν Χορίλον συμποιεῖν αὐτῷ τὰς κομφιδίας 644 <μ> Mus. 645 στεφάνη gl. Psalm. 648 le. χορηγεῖ (Dem. 28, 3) g 649 χορταῖος H: accent. Schm. | σειληνῶν H: accent. Mus.

- 651 χορταιοβάμων· χορταῖον τὸ ἔνδυμα τοῦ Σειληνοῦ (trag. ad. fr. 601 K.–S.) D
- 652 χόρτον οὐρανοῦ· τὸ περιορίσμα
- 653 χόρτος· ὁ συνήθης. καὶ ὁ περιβόλος τῆς αὐλῆς, ὡς τό· ‘αὐλῆς ἐν χόρτῳ’ (Λ 774), οἱ δὲ εὐρυχωρίαν. δηλοῖ δὲ καὶ χώραν. καὶ χόρτασμα. καὶ τὸν ὄρον τὸν ἐκ ἴγαίων†, ὡς ἐν τῷ· ‘σύγχορτα ναίω πεδία’ (Eur. fr. 179, 3 K.) Ap.S.
- 654 χορῶ καλή· καλῶς χορεύουσα (Π 180) Hom.
- 655 χοῦαι· αἱ κατὰ ἀγροικίαν ἐπαγγελία
- 656 χουμόν· χυλόν
- 657 *χοῦς· ἄνθρωπος (Gen. 2, 7) A⁷. καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ χῶμα (Thuc. 2, 76, 2 ..). καὶ μέτρον <η> κοτυλῶν (Ar. Equ. 95 ..). καὶ ἐρ<ε>ίπιον LXX+Att.
- 658 *†χοώμενος†· λυπούμενος. ὀργιζόμενος A¹
- 659 χρᾶ· χρῆζει. θεσπίζει (Hdt. 1, 55, 2 ..) D
- 660 χραίει· κελεύει
- 661 χραίνει· μολύνει (Aesch. Sept. 61). σαίνει. χρίει D
- 662 ἴχραματίσαι†· κρᾶσαι ὡς ἵππος (Hdt. 3, 87) (vg^{χρᾶ1} (120N.)A⁶Br⁸⁰)
- 663 ἴχραματισμός†· ἡ τῶν ἵππων φωνή
- 664 χραίνειν· μολύνειν. σαίνειν. χρίειν. μιάειν, ὀυπαίνειν (Eur. Hipp. 1438. Plat. leg. 917 b)
- 665 *χραισεῖν· βοηθεῖν (A 242 ..) vg³ (118N.)A⁷Br¹⁷⁴ Hom.
- 666 *χραισησαι· βοηθῆσαι (Λ 120 ..) vg⁴ (119N.)A⁶ Hom.
- 667 χραισησους· βοηθήσους (Lycophr. 292) D
- 668 *χραισμως· βοηθήσων (A 566) A⁸ Hom.
- 669 *χρᾶν· χρῆζειν. ὑμαντεύεσθαι g^{χρᾶ4}. καὶ τὰ ὅμοια (Hdt. 4, 155, 4 ..)
- 670 χ[α]ραμβάλιαστύς· γέλως ὁ μετὰ παιδίας

652 cf. Schol. Pind. Ol. 13, 62a 653 Ap. S. 48, 3 657 Σ^b χ 147 = Ael. Dion. χ 16; Schol. Ar. (I) 661 Schol. Aesch. (c); cf. Hdn. epim. 149 Boiss. 664 Σ χ 103 665 = Schol.; Ap. S. 168, 24 666 Schol. Lycophr. 547 668 cf. Schol. 669 cf. Schol. Luc. 256, 10

651 χορταῖον H: accent. Schm. | σειλήνου H: accent. Mus. 653 ἐκ γαιών<ων> Tourp. 2, 482 | συγχορτάναι αἱ παιδία H: Salm. Heins. | Pears. 699 cft gl. α 8291 654 χορογάλη H: Mein. 1857 p. 630. G. Dind. 8, 1595 d (Π 180 iam contulerat Valck. Misc. obs. 177) 655 ἐπαγγελία errore tyroth. ed. 1520, vulg. 656 Laconice vel Boeotice pro χυμόν (Schm.), cf. Thumb 1, 82, 2, 23 657 <η> Tosi Mus. crit. 8/9, 1973/74, 259, coll. Schol. Ar. | κοτύλων H: accent. Mus. | <ε> Mus. 658 v.l. gl. 868 (cft. Pears. 699); forma etiam ap. EM 816, 47. al. 660 χρᾶ[ει] (i adscr.) G. Dind. 8, 1623d 662 h.e. χρεμετίσαι (v^{v.l.} g) | κρᾶσαι H: accent. Schm. 663 v.l. gl. 693 664 σαίνειν dubie aptum: καίνειν ci. Schm., coll. Lycophr. 267 668 χραισμως H: accent. Mus. ut vid. (leg. Hansen) | βοηθῶσιν H: A, cf. Schol. 670 χραμ- H: ordo et Salm.; incertum utrum forma genuina sit an v.l. voc. χραμ-, cf. gl. κ 3937. 3941 | παιδίας H ut vid.: accent. Pears. 699. Schr., cf. e.g. Plat. Phileb. 19 d; verisimilius quam παιδιάς (Mus.) vel παιδιάν (Ald.)

- 671 †χραμαδοῖλαι†· χελῶναι. καὶ αἰ νωθρόταται τῶν κυνῶν. οἱ δὲ
τοὺς κοχλίας (gl. Ital. 91 K.–A.)
- D 672 χρᾶναι· χρῶσαι. καὶ τὰ ὅμοια
673 *χράνας· μιάνας (Nic. al. 202) vg¹ (117N.)A⁵Br⁷⁹
674 χρανθεῖς· μιανθεῖς
675 χρανειῖσθαι· χρανθήσεσθαι. ἐπικαυθήσεσθαι
676 χρᾶται· μολύνεται, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ χρῆται
677 χρᾶσαι· καταξύσαι. <ἐπιτυχεῖν>
677x χρᾶναι· σκιάσαι. γράψαι [ἐπιτυχεῖν]
- Hom. 678 χρᾶσι· καταξύσι. πλήξι (E 138)
679 χρᾶσις· ἄγκυρα μονόβολος
680 χρέα· δάνεια. μαντεύματα
681 χρεῖ· δεῖ
682 χρεῖαι· ἔνδεια
683 χρεαγωγός· ὁ ὑπὲρ ἑτέρου τὸν ὀφειλέτην ἄγων
- Hom. 684 χρέος· ὄφλημα (θ 353). χρεία (λ 479?)
685 χρεῖν· τὴν ἔνδειαν (Callim. fr. 195, 33 Pf. Herond. 7, 124). ποτὲ
δὲ καὶ τῷ χρέει
- Hom. 686 *χρειώ· χρέα. χρεία (A 341 . .) g⁶A¹⁴Br¹⁷⁷
- Hom.+Ap.S. 687 χρεῖων· χρησιμῶδων, χρησιμολογῶν (θ 79)
- Hom. 688 χρεῖως· δέησις (γ 367 v. 1. θ 355 v. 1.)
- Ap.S.+Hom. 689 *χρεῖος· ὀφείλημα, χρέος (Λ 686 . .) A²³
690 χρεμέδα· ἢ γῆ ὡς Καλλίμαχος (fr. 568 Pf.)
- LXX 691 χρεμετίζει· κηλίζει ὡς ἵππος (Sir. 33, 6)

672 Poll. 7, 129 678 cf. Ap. S. 168, 25 680 cf. Schol. λ 479 684 Schol. θ 355
686 Schol. (Ep. Hom. ad loc.); lex. Greg. carm. (ord. vers.) 24; EM 814, 34; Su χ 468 (Δ)
687 Schol.; Ap. S. 169, 10 689 Ap. S. 168, 26; Schol.

671 h.e. χραδαμύλαι (Schm., coll. gl. α 8908) | χελῶναι H (γελ- Ald. errore typosh.)
672 χρᾶναι H: accent. Schm. 674 gl. ft. ex Aesch. Suppl. 266 χρανθεῖσ' derivata
675 χρανειῖσθαι Schm. | χρασθήσεσθαι H (leg. Latte): Mus. 676 a χρᾶω i. q. χρᾶνω (G.),
cf. Headlam ad Herond. 1, 15 | χρῆται ad Ion. χρᾶται (Schm.) | Schm. cft. gl. 814. 790
677, 677x duas gl. H; ἐπιτυχεῖν e 677 x in 677 transp. Cunningham, cf. gl. ε 7669 (hac collata,
Voss. ci. χρᾶσαι pro χρᾶναι, Schm. gl. coniunxit) 677x χρᾶναι H: accent. Schm.
679 χρᾶσις H: accent. Mus. 680 μαντεύματα ad χρέος (λ 479, cf. Schol.) 681 χρῆ·
δέη vel χρῆ· δεῖ Thes. 8, 1644 c; χρέε· δεῖ Lob. Rhem. 28 682 χρεῖα· ἔνδεια ci. Schm.;
ft. <χρειοῖ> χρεῖα, ἔνδεια, cf. Ap. S. 169, 9 ad Θ 57 | ἔνδεια H (ἔνδεια perperam Latte;
ἔνδεια Schr. errore typosh.) 684 χρεία· χρέος, ὄφλημα ci. Schm., favente ordine
685 spatium unius litterae et χρεῖ H (pro spatio et ρεῖ, quare rubr. non χ addidit): Mus. | χρεῖ
H, duo litt. sscr. (vel abbrev. pro ην, ut Latte) del. Mus., qui ην in mg. scripsit | τὸ χρέος
Mus. 688 χρεῖος Mus. 689 ὄφλημα H: Schr. = Ap. S. 690 ἢ γῆ H ut vid. (Latte)
(tum le. χρῆ πέδα Toup. 4, 157; χρεμάδι vel χερμάδι Schm.; -δα i. q. γῆ Pears. 700. al., sed
v. Fraenkel ad Aesch. Ag. 1072 [p. 490]); ἢ γῆ Schr. (tum v.l. gl. 694 Salm.; ἢ χη Bentl. ad
Callim. eius fr. 352, p. 418; ἢ χῆ vel ἢ χητικῶς Schm.; ἢ χῆν Pfeiffer) 691 χραμετίζει H:
ordo et Mus. | κηλεχίζει H: G. Dind. 8, 1632 d; cf. gl. κ 1938

- 692 Χρεμετίς· ὄνομα ποταμοῦ
 693 *χρεμετισμός· ἡ φωνή τῶν ἵππων (Ar. Equ. 553) vg⁷ (124N.)A²⁰Br⁸²
 694 χρεμετᾶ· ἡχεῖ
 695 †χρεμίς· χρεμετίς†
 696 χρεμύς· ὁ ὄνισκος ἰχθύς D
 697 χρεμψιθέατρον· τοῖς εἰσιόντες εἰς θέατρον <...> (com. ad. fr. 1100 K.–A.) D
 698 χρέοντες· προφητεύοντες
 699 χρεολυτήσων· χρεοδοτήσων
 700 †χρεῦμα†· ῥεῦμα
 701 *χρεῶ· χρεῖα (K 43 ..). ἡ τὸ εἵμαρμένον (Ap. Rh. 1, 440). ἡ τὸ ὀφειλόμενον A¹⁷ Hom.+
 702 *χρεῶμενος· χρώμενος (Ψ 834) vg² (122N.)A¹⁵ Hom.
 703 *χρεῶν· ὀφειλομένων (Ar. Ach. 615 ..) A¹³. ἡ χρησιμολογῶν (h. Apoll. 253)
 704 *χρεῶν ἀποκοπαί· ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ὀφειλόμενα τοῖς πλουσίοις ἀκυρῶται (Dem. 17, 15. Andoc. 1, 88) A¹⁶[vg⁴ (123N.)Σ]
 705 *χρέως· χρέος A¹⁸, ὄφλημα (Dem. 33, 24 ..) Att.
 706 *χρεωφειλέτης· ὁ τὸ χρῆμα ὀφείλων [g^{χρῶ6}]
 707 χρῆ· δεῖ, πρέπει, καθήκει (A 216 ..). χρησιμωδεῖ (Soph. El. 35) Hom.+D
 708 χρῆδανα· τὰ ὄπλα τοῦ ἴστοῦ
 709 *χρῆμα· πρᾶγμα. πλοῦτος, οὐσία. λῆμμα vg² (126N.)A¹⁴Br⁸³Σ
 710 χρῆματα· οἷς τις δύναται χρῆσθαι. κτήματα (β 78 ..). βοσκήματα Hom.+D
 (Xen. Anab. 5, 2, 4 ..)
 711 χρῆῖα· πενία. ἡ χρῆματα D
 712 *χρηῖζοντα· ἐνδεόμενα, χρειώδη, ἄχρεϊαν ἔχοντα (Λ 835) g^{χρῶ14} Ap.S.
 713 †χρηῖς†· πονηρός

692 Arist. meteor. 350^b13; Su χ 454 (Δ) 693 Ael. n. an. 16, 16; Phryn. praep. soph. 59, 2; Hdn. epim. 149 Boiss.; Poll. 5, 87; Schol. bT ad Φ 575b 696 Arist. fr. 294 Rose 697 lex. com. CGFPR 342 ii 17 = Σ'' (Ph [z ap. K.–A.]. Su χ 456) 699 verbum a Phryn. ecl. 370 damnatur 701 Schol. 702 Schol. 704 Σ χ 108 705 Ael. Dion. χ 17; Moer. 212, 33 [χ 7 H.] 707 cf. Schol. 709 Σ χ 110 712 Ap. S. 169, 12

692 χραμετίς H: ordo et Mus.; Χρεμέτης test. 693 ἡ τῶν ἵππων φωνή K | v.l.: gl. 663 694 ἡχεῖ H (leg. Hansen): spir. len. Ald. | v.l.: gl. 690? 695 χρέμις· χρεμετιστής (sc. ἵππος) Schm.; 'incertum utrum voc. χρέμισις, χρεμέτις, χρεμετισμός vestigia lateant' Thes. 8, 1633c 696 χρεμύς Arist. | cf. gl. 754 697 h.e. ὁ(τ)ι ... <χρέμπτονται ...>, cf. testt. 699 χρεοδώσων H: Tittmann ed. Zonar. 1858 700 v.l. gl. 379 (Ruhnk.) 701 χρεῖα H: accent. Mus. | τὸ¹] τὸν H: Ald. | ἡ τὸ ὀφειλόμενον ad χρέος 703 confunduntur χρεῶν et χρέων | χρησιμολόγων H: accent. Cunningham 704 ἀκυρεῖται H: Cunningham; ἀκυρῆται Mein. ap. Schm., sed verbum ἀκυρέω non exstat 705 χρεῶς H: accent. Mus. 706 χρῆμα] χρέος vel χρέως g 707 confunduntur χρῆ et χρῆ (Voss.) 711 confunduntur χρῆῖα· πενία (HSt.; forma non alibi reperta, i. q. χρεῖα) et χρῆῖα· χρῆματα (plur., Ditt. Syll. 527, 84 [Cret.]) 713 ἀ(χρηῖς) Ruhnk. coll. gl. α 8918 ἀχρηῖς; malim vel hoc vel ἀ(χρηῖς) (Hes. op. 297)

- LXX 714 *χροηματιεῖ· ποιεῖ (Jerem. 32, 30) A²⁵
 LXX 715 *χροηματίζει· ἀποκρίνεται vg⁵ (127N.)A¹⁵Br⁸⁶Σ. λαλεῖ. ἤπράττει
 vg⁵ (127N.). χροήματα συλλέγει (3. Regn. 18, 27)
 D 716 χροηματίσασθαι· πραγματεύσασθαι (Hdt. 3, 118, 1)
 N.T. 717 χροηματισμός· ὄπτασία, νομοθεσία (Ep. Rom. 11, 4)
 718 †χροήμπει†· ἐγγίζει
 719 †χροημφθῆναι†· προσπελάσαι, ἐγγίσει. ἐνορμηῆσαι
 720 *χροῆναι· δέον εἶναι g¹³A²³Br⁹²
 D 721 χροῆς· θέλεις. χροῆεις (Cratin. fr. 134, 2 K.–A.)
 D 722 χροῆσαι· θεσπίσαι (Hdt. 5, 80, 1 .. Thuc. 2, 102, 5)
 723 *χροῆσθαι· καυχᾶσθαι A²². πρᾶττειν A^{18,22}. προσφέρεσθαι vg¹² (172N.)
 A^{18,22}Br⁹¹, χροημῶ χροῆσθαι
 LXX 724 *χροησθήσεται· χροημεύσει (Jerem. 13, 10) A²⁴
 725 χροημός· τιμωρία
 726 χροῆσις· ἐνέργεια
 LXX 727 *χροησιμολογεῖ· προφητεύει A²⁶, μαντεύεται (Jerem. 45, 4) g^{χρῶ20}Br²⁴
 728 *χροησιμόν· κληδόνα v⁷ (129N.)g^{χρῶ8}A²⁷
 729 *χροησιμός· προφητεία g⁷A¹⁷Br⁸⁸Σ(v⁷ (129N.)g^{χρῶ8}), πρόρρησις. ὁ παρὰ
 θεοῦ διδόμενος λόγος. ἢ ἤμαντεια (v⁷ (129N.)g^{χρῶ8})
 730 χροησιμώδημα· τὰ αὐτά (Cyr. in xii proph. 1, 128, 6 ..)
 D 731 χροησιμώδία· μάντευμα, μαντεία, προλεγομένον (Aesch. PV 775.
 Eur. fr. 330 a K.)
 732 χροησιμώδουμένα· τὰ αὐτά (Cyr. incarn. unigen. p. 694, 5) [vg⁴ (128N.)
 A¹⁶Br⁸⁷]
 733 χροῆστην ποιεῖν· τὸν ὑπὲρ ἑτέρου ὀφείλοντα
 D+K 734 χροῆστης· ὀφειλέτης (Phoc. fr. 6 Gent.–Pr. Dem. 30, 12 ..). ὁ
 μάντις. καὶ *ὁ δανειστής A²⁰
 735 *χροηστήριον· μαντεῖον g^{χρῶ16}Br²³⁼¹⁴¹Σ
 736 χροηστοί· οἱ καταδεδικασμένοι. χροῆσιμοι
 737 χροηστός· χροῆσιμος
 738 *χροηστῶν· χροησίμων (A²¹)

717 Su χ 486 718 lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 46 721 Σ'' (Ph [z ap. PCG 3, 2, 443]. Su χ 495) 729 Σ χ 116 730 cf. Cyr (g^{χρῶ12}) = Σ χ 120 731 Schol. Aesch. (a); Poll. 1, 18 734 1) cf. Schol. Ar. Nub. 240 b (Su χ 509) (*κατὰ τὴν συνήθειαν'). 2) nonnisi in inscr. (etiam ὑπο-), cf. Günther Istant. Mitteil. 35, 1985, 186 not. 29; cf. gl. 739. 3) lex. rhet. (V²) 316, 1 Bk.; Su χ 509. 511; EM 815, 22; Moer. 213, 10 [χ 20 H.] 735 Σ χ 123; E. Gud. 569, 30

714 ποιήσει ci. Schm. 715 πράσσει vg 717 ὄπτασία(ς) sine interpunct. Schm., vix recte 718 h. e. χροῖμπει (Mus.) 719 v. l. gl. 745 (Mus.) 723 καυχᾶσθαι ad χροῖσθαι (gl. 580) refert Schm. 725 χροησιμός· ἡ δωρεά Baun. 1914–16 p. 181, coll. gl. 196 728 contin. H: nov. gl. K | κλύδωνα H (leg. Cunningham): K 732 K habet explicationes προλεγομένα gAb, μαντευομένα προλεγομένα v 733 contin. H: nov. gl. Pears. 700 | χροηστά H: Cunningham 737 χροηστής H: ordo et Voss. Meibom 738 -ov bis A

- 739 χρήστωρ· μάντις
 740 *χρηῖται· χρῶται A¹⁹
 741 χρῖ· χρίει
 742 χρία· μυρμηκων κοίτη
 743 χρί(μ)πτεσθαι· ἐρείδειν. ἐγγίζειν. ἐμπίπτειν. στηρίζεσθαι. ἐμ- D
 βάλλειν. ἀλείφειν. προσπελάζειν (Aesch. Eum. 185)
 744 *χρίμπτεται· προσεγγίζει vg¹ (I33N.)A^{2.5}Br⁹³, καὶ τὰ ὅμοια (Aesch.
 Sept. 84 codd. Eur. Phoen. 99)
 745 χριμφθῆναι· ἐμπελασθῆναι (Aesch. Suppl. 790). †ἐκριφῆναι†. D
 ἀνορμησαι
 746 χρίμψαι· πελάσαι
 747 *χρόα· τὸ σῶμα (E 354 .) g¹. ἢ | χρῶτα (Ψ 191) A³ Hom.
 748 χροανθές· εὐφεγγές
 749 χροῖ· σώματι, ἐπιφανεία (H 207 .) Hom.
 750 χροιά· ἐπιφάνεια (cf. Ξ 164) Hom.
 751 χροῖζόμενον· λαμπρυνόμενον
 752 χρόμαδος· κρότος, ψόφος (Ψ 688) Ap. S.
 753 χρόμη· φρουαγμός. ὄρμη. θράσος
 754 χρόμις· εἶδος ἰχθύος (Epicharm. fr. 51, 1 K.–A.) D
 755 *Χρόμιος· ὄνομα κύριον (P 494 .) A⁴ Hom.
 756 χρόμοις· χρεμετισμοῖς
 757 χρόμος· ψύχος. ψόφος ποιός. οἱ δὲ χρεμετισμός
 758 χρονίζει· διατρίβει (Ev. Matth. 24, 48 .) N.T.
 759 χρόνιον· ἀρχαῖον. ἢ μετὰ πολὺν χρόνον (Q 112) Ap. S.
 760 χρονώτερον· ὑπερχρονίζον (Pind. Nem. 4, 10 = 6) D
 761 χροός· χρώς, καὶ τὸ †εἶς ἀπὸ† τοῦ σώματος διῆλθεν (N 191) Hom.

740 Σ^b χ 124 (Phryn. praep. soph. fr. *366); Moer. 212, 31 [χ 5 H.] 744 cf. Σ χ 125 745 cf. Ap. S. 168, 27 747 Scholl. 749 Schol. 752 Ap. S. 168, 28; Su χ 530 (Δ) 754 Arist. h. an. 534⁹ . . 755 = Su χ 531 (Δ) 759 Ap. S. 169, 13

739 cf. gl. 734 741 ft. cf. A³ χριει· χριει ἀλειφει; χρεῖ· χριει Koukoules, ³Aθηνᾶ 1915, App. 97 (sic Symae tum loquebantur) 742 i. q. χρειά Koukoules l. c. (sic Carpathi et Cythni tum loquebantur) 743 <μ> Mus. | ἐμπίπτειν H: Alb. | ἐκβαλεῖν H: Pears. 700. Alb. (ἐμ-) et Schm. (-βάλλειν) | ἀλοιφειν H: Mus. 745 ἐκριφῆναι, ἀνορμησαι] nov. gl. χριμφθῆναι· ἐνορμησαι Schm., coll. gl. 719 (h. e. duo v. ll.) | Aesch. Suppl.] cf. ft. gl. σ 197 747 v. l.: gl. 435 752 χρομαδός H: accent. Mus. 753 Voss. cft. gl. 807 754 χρομῖς H: accent. Mus. | Epicharm.] cf. gl. σ 1033 755 Χρόμιος H = codd. plerique Hom.] Χρομίος Hdn. ap. Schol. A ad B 495 a al. 757 ψύχος] ἦχος G.; gl. κρυμός· ψύχος et χρομός· ψόφος confundi ci. Schm. | cf. gl. 752 761 χροός] nom. ut Aristarch. (Schol. AT. Su χ 536). in καὶ – fin. aut e parte aut e toto refertur ad alteram interpretationem (quam praefert Hdn. ibid.) χροός genit., sed quomodo gl. manca restituenda sit incertum: ὡς τὸ ‘<χροός> εἶσατο.’ <ῆ> Schm.; καὶ τὸ ‘<χροός> εἶσατο.’ <διά> Hansen post Jens. Luc. 243–4 et Schow (sed pro καὶ exspectaverim οἱ δὲ) | χρώς H: accent. Mus.

- Hom. 762 *†χροσάμενος† τοῦ σώματος †κορεσθεῖς† (Φ 70?) (vg² (134N.)A⁶Br⁷⁰)
 Hom. 763 *χροὸς ἄσαι· τοῦ χρωτὸς κορέσαι (Φ 168) A⁵
 764 χροιά· μακρά
 765 χρυνάξει· καλεῖ
 766 χρυσαῖζεται· κοσμεῖται (Cyr. in xii proph. 1, 62, 26 ..)
 D 767 χρυσαλλίς· ζῳὸν τι. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς κάμπης γινομένην χρυσαλλίδα λέγουσιν
 D 768 χρυσαμοιβός· ἀργυρογνώμων (Aesch. Ag. 437)
 Hom. 769 *χρυσάμπυκας· χρυσοχαλίνους vg⁴ (138N.)A¹¹Br⁹⁷Σ. χρυσομίτρους (E 358 ..)
 770 χρυσάμπυκες· χρυσόδεσμοι (Hes. th. 916)
 Ap.S. 771 χρυσάμπυκος· χρυσοδέσμου. χρυσοχαλίνου. οἱ δὲ χρυσοῦς δεσμούς· ἔχοντος, παρὰ τὴν ἄμπυκα, ὃ ἔστιν ἡ τῶν τριχῶν εἰς τὸ ἄνω <ἀν>άληψις (E 358 ..)
 772 χρυσάνθεμον· πόα. ἢ καὶ χρυσάνθιμον
 Hom. 773 *χρυσάορον· χρυσο<ῦ>ν ξίφος ἔχοντα (O 256) A¹⁰
 Ap.S. 774 χρυσαόρου· χρυσο<οῦν> ἄορ ἔχοντος, ὃ ἔστι φάσγανον, μάχαιρα<ν>, σπάθη<ν> (E 509)
 775 †χρυσατήρια†· τὰ χωρία εἰς ἃ φοιτῶντες ἐλάμβανον ἱερεῖα καὶ χρησμούς
 LXX 776 *χρυσουγούντα· ἀστράπτοντα ἢ στίλβοντα (Iob 37, 22) vg⁶ (140N.) A¹³Br⁹⁹Σ
 777 χρυσάορ· χρυσόηλι[ι]ος. χρυσοκίθαρις. ἢ †καλλιόμηλος†
 778 *†χρυσέντευκτος†· ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένος vg¹ (135N.)Br⁹⁴

762 cf. Schol. 763 cf. Schol. 767 Arist. h. an. 557^b23; Theophr. h. pl. 2, 4, 4 769 Σ χ 128; Schol.; Apio fr. 156 N. (ap. Ap. S. 169, 4) 770 Schol. Hes. 771 Ap. S. 169, 4 772 Galen. lex. 88, 14; Diosc. mat. med. 4, 58 774 Ap. S. 168, 30; cf. Schol. 776 = Σ χ 130; gl. Iob 777 cf. Heraclit. alleg. 7, 12–13; Schol. O 256

762 χροσάμενος H, χροσαμενον A, χροσαμην g, χρωσάμην Br, χροὸς (χρωὸς) ἄσάμην v: h.e. χροὸς ἄμειναι (Schm.; χρ. ἄμειναι iam Valck. Misc. obs. 177) | κορεσθεῖς H, ἐκορέσθην vgBr (utraque lect. adsimilata ad lemmata corrupta) | κορεσθῆναι recte A, cf. Schol. 763 χρώσασαι H: ordo et A 764 ordinem χρυά requirere notat Schow 765 ft. (post Schm.) v.l. gl. 167 767 χρυσαλλίδα | χρυσαλλίν H: Pears. 700 768 χρυσαμοιβός H: accent. Mus. | Aesch.] cf. gl. σ 1540 769 χρυσικαλίνους H: K | χρυσομίτρους H: Mus. 770 χρυσόδερμοι H: Salm. Pears. 700, coll. gl. α 3818 771 χρυσοῦς H: accent. Schm. | περι Schm. (ft. abbrev. π^o a Schow delineatam male interpretatus) | ἄληψις H: Mus. 772 an le. χρυσανθεμίδα ut Diosc.? tum verbum ult. erit v.l. 773 χρυσόν H: K | aliter gl. 777 774 χρυσοῦν ἄορ | χρυσάορ H: Schm. tacite = Ap. S. | <ν> bis Mus. (de σπάθη errat Schow) 775 h.e. χρυστήρια (Hdt. 1, 48, 2 .. Eur. Ion. 33 ..) (Sop. Pears. 701)? 777 χρυσάορ Voss. Lob. Paral. 217; sed haec forma non nisi in nomine proprio reperitur, -άορ etiam in Heraclit. et Schol. | χρυσοήλιος H: Lob. coll. ἀργυρόηλος | καλλιμαῶλος Pears. 701 778 v.l. gl. 802 | χρυσότευκτος K | χρυσοῦ v.g.

779	χρύσ(ε)ο(ν) σκήπτρον ἔχων [ἀντί τοῦ αὐτὸς ὁ Τειρεσίαις, περιφραστικῶς] (λ 91)	Hom.
780	†χρυσεόπη· ἢ διαχρόη† εἰργασμένη	
781	χρυσέω· τῷ χρυσῷ. ἢ λαμπρῷ (A 15. Δ 2)	Hom.
782	χρυσῆ· ἐπὶ τῆς Ἐφροδίτης (X 470)	Hom.
783	*χρυσηλάκατος· καλλίτοξος A ^{14/15} Σ· ἠλακάτη γὰρ ὁ τοξικός κάλαμος (Π 183) [A ^{14/15}]	Hom.
784	χρυσήλατος· χρυσῷ ἐληλασμένος καὶ κατεσκευασμένος (Soph. Tr. 924)	D
785	χρυσ(ή)νιος· χρυσᾶς ἡνίας ἔχων. οἱ δὲ καλάς. ἢ *καλλίδιφρος (θ 285) Br ¹²² Σ	Ap.S.+Hom.+K
786	χρυσῆς Ἐφροδίτης· τῆς καλῆς (Γ 64 . .)	Ap.S.
787	χρυσία· ὁ χρυσός (Cratin. fr. 76 K.–A.)	D
788	*χρυσίδα· τὴν χρυσῆν φιάλην (Hermipp. fr. 38 K.–A.) A ¹⁶	
789	*†χρυσοπῆνη· τὴν† διὰ χρυσοῦ εἰργασμένην (g ^{90ω21} A ⁸)	
790	χρῶ· μολύνω	
791	χρυσίς· ποτήριον. οἱ δὲ φιάλη χρυσῆ (Cratin. fr. 132 K.–A.)	D
792	χρυσίον· τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον	
793	χρυσίτις λίθος· ἢ καλουμένη βάσανος ἢ Λυδία	D
794	χρυσοκόλλα· βρώμα τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος (Alcm. PMGF fr. 19, 4). καὶ χρῶμα τι γλωρόν (Soph. fr. 378, 3 R. Eur. fr. 587 K.)	D
795	χρυσοκόλ(λ)ητος σφραγίς· χρυσοδακτύλιος	
796	χρυσόλοφοι δράκοντες· <...> (SH fr. ad. 1118)	D
796x	χρυσόλοποι· χρυσᾶς λεπίδας ἔχοντες (SH fr. ad. 1119)	D

779 cf. Scholl. 783 Σ χ 131; Schol.; Ap. S. 168, 29 784 cf. Schol. Aesch. Sept. 644c 785 Ap. S. 169, 3; Schol.; Schol. T; Σ χ 132 786 Ap. S. 168, 32; Schol. 787 Poll. 9, 91 788 lex. com. CGFPR 342 ii 15; Athen. 11, 502a; Poll. 6, 98; lex. rhet. (V¹) 316, 14 Bk.; Moer. 213, 19 [χ 27 H.]; Harp. 307, 14 [χ 13 K.]; Scholl. Dem. 22, 76 (180). Ar. Pac. 425 b (Su χ 570); Thom. Mag. 395, 8 791 v. ad gl. 788 793 Poll. 7, 102; Schol. Theocr. 12, 35/37b 794 Athen. 3, 110f–111a

779 χρυσοσκήπτρον ἔχων H: Mus. | expl. inepta, ft. primitus ad versum praecedentem λ 90 ψυχῆ Θηβαίου Τειρεσίαο pertinuit 780 v.l. gl. 789 (cft. Hansen) 781 χρυσῷ] χρόνω H: Mus.; cf. gl. 785. 789 et de similibus vocum abbrev. cf. Gardthausen Gr. Pal. 258 782 χρυσῆ H: accent. Mus.; cf. West, Il. 1, XXXVI (adde X 470) 784 χρυσῷ ἐληλασμένος] χρυσοελασμένος H: Mus. 785 χρυσήνιος· χρυσᾶς] χρύνιος· χρόνος H: Mus. = test. 786 χρυσῆς· Ἐφρ. (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Ald. 788 χρυσοφιάλην H: Mus., cf. A χρυσιν φιάλην | cf. gl. 791 789 χρυσοπῆνη· τὴν H, χρυσοεπην· τὴν A, χρυσοεπ(ο)ινην· τὴν g: h.e. χρυσοεπηνήτην· (Salm.) | χρυσοῦ] χρόνον H: g (χρυσίου A) | v.l.: gl. 780 | si ad Eur. Or. 840 pertinet, fuerit χρυσοεπηνήτων· διὰ χρυσοῦ εἰργασμένων 790 μολυσμῷ H: Thes. 8, 1622 b, cf. gl. 676; χρῶσω· μολυνῶ Schm. 791 χρύσις H: accent. Mus. | φιάλη H: Jun. Meurs. Gl. gr.-bar. 612 (Op. omn. 4, 898) | χρυσῆ H: Pears. 701. Alb. 793 χρυσίτις H: accent. Pears. 701 | λυδιά H ut vid.: accent. Ald. 794 βρώματι H: Mus. 795 χρυσοκόλητος· σφραγίς (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Pears. 701 | <λ> Mus. 796 χρυσόλοφοι· δράκοντες H: interpunct. del. Ruhnk., lac. indic. Lloyd-Jones–Parsons 796x nov. gl. H (coniunxit Ruhnk.) | χρυσᾶς H: accent. Schm.

- 797** χρυσορανίς· ἢ χέρνηψ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦν ἔχειν
 Hom. **798** χρυσόθρονος· καλλίθρονος (A 611 ..)
 Ap.S. **799** χρυσόρο(ρ)απίς· ὁ Ἐρμῆς· ἀπὸ τῆς ῥάβδου καλομήχανος (κ 277 ..)
 D **800** χρυσορο(ρ)αγές· χρυσοβαφές (SH fr. ad. 1120)
 D **801** χρυσορο(ρ)αγές ἔρονος· ἀπερρηγμένον ἢ ἀπεστραμμένον ἀπὸ τοῦ
 δένδρου (SH fr. ad. 1121)
802 *χρυσότευκτος· ἐκ χρυσοῦ κατασκευασθεῖς (Eur. Med. 984 v.
 l. Eubul. fr. 19, 4 K.–A.) A⁷
 LXX **803** *χρυσοτόρρευτα· χρυσόγλυφα (Exod. 25, 18 v. l.) vg⁵ (139N.)A¹²Br⁹⁸Σ
 D **804** χρυσοῦς· Πολέμαρχός φησι δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρὰ τοῖς
 Ἄττικοῖς δραγμάς δύο· τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραγμὴν νομίσματος
 ἀργυρίου, δραγμάς δέκα· μνᾶς δὲ λέγεσθαι τοὺς πέντε χρυσοῦς
 D **805** Χρυσά· δαίμων (Callim. fr. 75, 71 Pf.?)
 Eur. **806** χρώζει· προσάπτει· ψηλαφᾷ (Eur. Phoen. 1625)
 D+K **807** χρωῶμα· φρουαγμός· ὄρμη· θράσος· καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς
 *χρωιά A³¹
 D **808** χρωματισθεῖς εὐθύς ἐξ εὐνῆς φόνω· ἀντὶ τοῦ χρωτισθεῖς (trag. ad.
 fr. 275 K.–S.)
809 χρωῶσαι· χρωματίσαι· μολῦναι
810 χρώσω σῶμα· μολυνῶ σῶμα
 Greg.Naz. **811** χρωσθῆναι· μολύνεσθαι (Greg. Naz. or. 40, 32 [36, 405A M.])
812 χρώσειν· μολυνεῖν
 LXX **813** *χρῶς ζῶν· σῶμα ζῶν (Lev. 13, 14) A³²
814 χρωῶμαι· μολύνομαι
 Hom. **815** *χρωτός· σώματος (K 575) vg² (142N.)A³⁰Br¹⁰¹
816 *χύδη· κεχυμένως vg¹ (143N.)A⁴Br¹⁰²Σ, ἄθρόως· εἰκῆ· σωρηδόν,
 δαψιλῶς

799 = Ap. S. 168, 34 800 cf. EM 703, 27 803 Σχ 133 804 Poll. 4, 173 805 Tryph.
 trop. 196, 22 806 Schol. Eur. 807 Philochor. FGrHist 328 F 23; Aristox. harm. p. 30, 6;
 Alex. Aphr. in Arist. Top. 113, 7–15 (Su χ 538) 811 EM 815, 48 815 Schol. Opp. hal. 2,
 368; Su χ 550 816 Σχ 137; Theogn. can. 141 (p. 26, 15 C.)

799 χρυσοράπις H: Mus. 800 <ρ> Mus. 801 χρυσοραγές· ἔρονος (sine interpunct. in-
 sequ.) H: interpunct. Pears. 701 | <ρ> Mus. | ἀπεστραμμένον] ἀπεσπασμένον Mein. ad
 Callim. h. Del. 262 802 χρυσοῦ Br | κατασκευασμένος vgBr | v.l.: gl. 778 804 de Po-
 lemarcho v. Wendel RE 21, 1258–9 | χρυσοῦς bis H: accent. Mus. | δραγμ- ter Mus. et Schr.,
 sed v. Hansen ad gl. σ 585 (ubi hunc locum praetermittit) | δύο et πέντε] β̄ et ε̄ H, expl. Mus. |
 μνᾶν Scal. Pears. 701 805 χρύσω H: accent. Mus. (ad Χρυσά [f.] et Χρύσων [m.] v. [post
 Lob. Aglaoph. 734] Headlam ad Herond. 4, 6 et Fraenkel ad Aesch. Ag. 1356) 806 προσ-
 ἄπτεται G. 807 Alb. cft. gl. 753, Schm. gl. q 489 808 χρωματισθεῖς· εὐθύς H: inter-
 punct. del. Schr. | φόνω] φράω H: Mein. ap. Nauck TGF¹ 809 μολῦναι H: accent.
 Schm. 810 μολύνω H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. 790 811 μολυνθῆναι EM
 812 μολύνειν H: accent. Thes. 8, 1756c 813 χρῶς H: accent. Mus. | ζῆν bis H: A
 814 κέ)χρω(σ)μαι propter ordinem ci. Schm. | Schm. cft. gl. 676 816 χύσην H: K

- 817 *χυλός· πεμμάτων ὑγρῶν [ἐκπίεσμα (Ephipp. fr. 13, 6 K.–A.)
A²[vg¹ (146N.)Br¹⁰⁴]
- 818 χύμα· ῥεῦμα. πλήθος (3. Regn. 5, 9 ..) LXX
- 819 χύματα· τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις χεόμενα
- 820 χυμοί· γεύσεις
- 821 *χυμός· σίελος vg¹ (147N.)A³Br¹⁰⁵. ἢ τάφου χῶμα
- 822 *χυμῶν· πηγμάτων ὑγρῶν A⁴[vg² (148N.)]
- 823 χύνιν· τὴν χεῖρα
- 824 χύντο· ἐξεχύθησαν (Δ 526 ..) Hom.
- 825 χύρρα· οὕτως εἰώθασι ταῖς ὑσὶν ἐπιφθέγγεσθαι (Ar. Ach. 800 e Att.
coni.)
- 826 χυρράβιος· δεσμοὶ συῶν
- 827 χύρραβος· ὄρνις τις πο(λ)ιός
- 828 χυρρ[ο]ΐδια· τὰ ζῶα τὰ χοιρίδια
- 829 χυρ(ρ)εῖον· στρεπτόν, ᾧ δεσμεύουσι τοὺς χοίρους. ἔστι δὲ Att.
ξύλινον
- 830 χυρβιάσαι· σκιρτήσαι
- 831 χυτά· χωστά
- 832 χυτή· χωστή (Z 464 ..) Hom.
- 833 χυτή· ἢ ἐπὶ τοῦ τύμβου χων(ν)υμένη γῆ
- 834 χυτοί· οἱ τῷ δικτύῳ τῶν ἰχθύων περιφερόμενοι D
- 835 χυτόν· χωστόν. καὶ τὸ χῶμα. καὶ ὁ ξεστός λίθος (Hdt. 7, 37, 1)
- 836 χύτλα· τὰ μετ' ἐλαίου καὶ ὕδατος ἀλείμματα (Callim. fr. 245, 2 Pf.) D

817 Theogn. can. 141 (p. 26, 16 C.) 821 Theogn. can. 141 (p. 26, 15 C.) 824 Schol.
825 Ael. Dion. χ 20 829 Ael. Dion. χ 21. 22; Theogn. can. 778 (p. 128, 20 C.) 833 cf.
Schol. H 86; Ap. S. 167, 24; Schol. Z 464; Σχ 138; Schol. Ap. Rh. 4, 1536 834 Arist. h. an.
543^a1 835 gl. Hdt. 7, 37 (LGM 208) (Su χ 609) 836 Erot. χ 16

818 Schm. cft. gl. 379 819 an κε>χυμένα? cf. Ap. S. 167, 24 821 σίελος] cf. LSJ s.v. I 3 |
τάφου χῶμα verisimiliter ad χυτόν refert Schm., cf. gl. 833. 835 822 πεμμάτων vg
(Toup. 3, 540. 4, 131, coll. gl. 817) 824 χύντο H: accent. Mus. 825 χυρρά H: accent.
Mus.; χύρρε testt. | cf. Nauck, Ar. Byz. 160–2 826 χυρράβιος (Schow) vel -ον (Latte) H;
-οι Mus. | Lob. Prol. 310 n.4 cft. gl. 829, cuius hanc v.l. esse censet G. Dind. 8, 1775b
827 <λ> D'A.W. Thompson CQ 40, 1946, 44, coll. Ar. Av. 967; cf. id. Gloss. Gr. Birds s.v.
(quamquam Hsch. saepe scr. ὄρνις et ἰχθύς τις [quater et quinquies], saepius ὄρνις et ἰχθύς
ποιός [triginta octies et quadraginta novies], nusquam alibi neque ipse neque (ni fallor) alius
quisquam coniungit τις ποιός, nec talem coniunctionem exspectaris; ad locutionem adiecti-
vam post τις positam v. gl. v 769. λ 531. ρ 433) 828 [ο] Voss. | τὰ χυρροΐδια in τὰ
χοιρίδια corr. H 829 χύριον H: Nauck Ar. Byz. 190 = Theogn. | ᾧ H: Salm., cf. Ael.
Dion. 830 χυρβιάσαι H: accent. Mus.; χοιριάσαι Hemsterh. in Hsch. ed. Alb. 1, 468 (ad
gl. α 6418) (Lob. Rhem. 134), ft. melius χυρριάσαι 833 χυτή nomen non nisi in Kaibel
Epigr. gr. 1034, 25 reperitur; ap. Hom. (contra testt.) adiectivum est | <ν> Mus. | Pears. 701
cft. gl. π 265; v. testt. ibidem cit. 834 παραφερόμενοι H: Mus. (errat Schow); περιχόμε-
νοι Arist. 836 ἀλίμματα H: Mus.

- D **837** χυτλάζε<τα>· κλυδάζεται (Hippocr.?)
 D **838** χύτλα· τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον. καὶ εἶδος τι μαντείας[ω] δι' ὕδατος καὶ ἐλαίου
 D **839** χυτλάσαι· τρυφήσαι. διαχέαι, ὕγρανα
 D **840** χύτλασον· ὕγρανον (Ar. Vesp. 1213)
 D **841** χυτλὸς δὲ κρατὸς †ό κοσεύσκιος† παρῆν (trag. ad. fr. 276 K.–S.)· ἐσπαρμένος εἰκῆ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν
 D **842** χυτλώσαι· μετ' ἐλαίου λούσασθαι (Lycophr. 322)
 Ap.S. **843** *χυτλώσαιτο· ἀλείψαιτο μετὰ τὸ λούσασθαι (ζ 80) [g²Br¹²³]
 D **844** χύτρα· τὰ χυτροπώλια (Ar. Lys. 557)
 D **845** χύτρας λημᾶν· μεγάλαις τισὶ κωλύεσθαι βλέπειν, καὶ λίαν λημᾶν (com. ad. fr. 515 K.–A.)
 D **846** χυτρεοῦν· ὄστράκινον (Ar. Nub. 1474)
 D **847** χυτρεῖα· τὰ τῶν χυτρῶν ὄστράκια
 D **848** χυτρίδιον· μέτρον τι (Alex. fr. 246, 2 K.–A.?)
 D **849** χυτρίου· τοῦ κρανίου
 D **850** χυτρίνδα· παιδιᾶς εἶδος τοιαύτης· καθέζεται τις ἐν μέσῳ. εἶτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθεζόμενον, ποιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφειν, ἕως ἄψηταί τινος τύπτοντος αὐτόν· εἶτα καθέζεται ὁ ληφθεὶς
 D **851** χυτρίζειν· ἐν χύτρῳ <ἐκ>τιθέναι (Aesch. fr. 122 R. Soph. fr. 532 R. Pherecr. fr. 281 K.–A.)

837 Galen. lex. 155, 14; Erot. χ 16; Ph ε 96 838 E. Gen. (EM 816, 13; Schol. Ap.Rh. 1, 1075–77 a); Schol. ζ 80; Su χ 607 839 cf. Su χ 607 842 EM 816, 11; E. Gud. 572, 1; Schol. Lycophr. 843 = Ap. S. 169, 14; Schol.; Su χ 608 (Δ); cf. Schol. BQT; Schol. Callim. h. Iov. 17–18 844 Schol. Ar.; Poll. 7, 163; Ammon. 520 845 Prov. Bodl. 948 846 Su χ 617 847 Poll. 7, 163; Ammon. 520; Choerob. 278, 29 850 Poll. 9, 110. 113; Su χ 619 851 Scholl. Ar. Vesp. 289 e. Ran. 1190 b; cf. Σ''' (Ph ε 97. E. Gen. [EM 313, 39]); Theogn. can. 141 (p. 26, 16 C.; χυτλίξειν Cramer, huc refert Latte)

837 <τα> Cunningham, coll. testt. 838 μεθ'] ἐφ' H: Heins. | μαντείασω H: Schm. tacite | de hydromantia v. Riess Ant. class. 15, 1946, 114 839 ὕγρανα H: accent. Schm. tacite 840 ὕγρανον H (errat Schow) 841 contin. H: nov. gl. Voss. | versus tragicum non ipsum le. esse sed exemplum ad le. deperditum censet Schow (<χυτλός vel χυτλόν...>) et Methner Progr. Gymn. Bromberg 1883, 4 (<χυτός· χωστός.>) | χυτός Methner | δὲ κρατὸς H: Mus.; δίκρανος Lob. Aglaoph. 835 not. (qui χυτλός i. q. θάλλος esse censet) | in ὁ κοσεύσκιος Mus. detexit εὔσκιος, quo recepto praecedere ci. ὄσχος Scal. comm. ad Virg. Catalept. 76, κόσμος Tourp. (teste Schm.), ὄγκος Jacobs Exerc. crit. 1, 102 | ἐσπαρμένος Mus., quo recepto alterum le. excidisse ci. Scal. (<χυμένοις.>), Heins. (<χυτοῖς.>), Methner (<χύδην.>) | aliter Schm., qui in -ος παρῆν aliquam verbi spairerein formam latere susp. 843 χυτλώσαι· τὸ ἀλείψαι τὸ H: Jens. Luc. 244 = Ap. S. 845 τισὶ <λήμαις> HSt.; κωλύεσθαι] κολοκύνταις Voss. (cf. Prov. Bodl.) | cf. gl. λ 862. κ 4187 846 χυτράιον H: Schm. 847 χύτρεια H: accent. Heins. | ὄστρακα testt. 848 in Alex. χυτρίδια pocula sunt (cf. Kassel–Austin), sed ft. aliquis ut metra interpretatus est 849 ft. χυτρ(ε)ίου· τοῦ κ(ε)ραμέου, cf. Schol. Ar. Lys. 329 (Su π 773) 850 τοιαύτ() H cum compendio insolito, τοιαύτας Ald.: Scal. 851 <ἐκ> Kust. Suid. 1, 677, cf. testt.

- 852 χυτροῖνοι· τὰ κοιλα τῆς γῆς, δι' ὧν αἱ πηγαὶ ἀνίενται
 853 χυτρισμός· ἡ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις
 854 χώεσθαι· συγγεῖσθαι· χολοῦσθαι
 855 χώεται· θυμοῦται· μέμφεται· ὄνειδίζεται· χολοῦται, καὶ τὰ ὅμοια Hom.
 (Y 29)
 856 χωῖδα· τροφήν
 857 *χολάβει· θορυβεῖ ν_{χ^ωε}¹¹ (157N.)
 858 χωλεύει· νοσεῖ· σκάζει
 859 *†χολότοισιν†· ὀργίλοις (Δ 241 ..) ν_{χ^ωε}⁸ (154N.) Hom.
 860 †χολοθείς†· ὀργισθείς
 861 χῶλοθρον· ἡ κοιλασία
 862 *χῶμα· ὑψωμα γῆς ν_{γ^{χ^ωε}2} (149N.) A¹Σ, ὄχθη (Exod. 8, 12 ..) A¹ LXX
 863 *χωματεπε(ί)κτης· τοῖς χώμασιν ἐπικείμενος A²
 864 χωνευτήριον· χων(ε)ῖον (Zach. 11, 13) LXX
 865 χῶμος· χῶμα, σωρός
 866 Χώνην· τὴν Ἰταλίαν οὕτως πάλαι ἔλεγον, ὡς φησιν Ἀντίοχος ὁ D
 Ξενόφανους ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας (FGrHist 555 F 3)
 867 χῶνος· βουνός· τόπος· βόθυνος
 868 *χῶόμενος· λυπούμενος· ὀργιζόμενος A¹Br¹⁷⁶(ν_{γ^{χ^ων}3} (104N.) A_{χ^ωο}1), Hom.+Ap. S.
 χολούμενος (A 44)· συγγεόμενος (Ξ 406)
 869 *χῶρει· πορεύου (g⁶)
 870 χωρεῖν· ἀπελθεῖν (Soph. Tr. 496. Eur. Suppl. 461 ..) D
 871 χῶρησαν· ἀνεχώρησαν (Δ 505 ..) Hom.
 872 χωρήσαντα· καταβληθέντα· ὀρηήσαντα (P 101) Hom.
 873 χωριάζεσθαι· λέγειν
 874 χωρίον· δοχεῖον· κόπτρον· καὶ ὄρνις ποιός
 875 χωριαμός· κίσπη.

855 Schol. A (a¹) (Ariston.) 859 cf. Schol. (EM 813, 39) 862 Σ χ 139; gl. Oct. χ 2
 864 cf. Zonar. 1866 866 Apollod. FGrHist 244 F 167 868 Schol. A 44; Ap. S. 169, 15;
 Su χ 434 (Δ); lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 53; gl. Hes. th. 533 871 cf. Schol.

852 ἐνίενται H: G. 853 βρέφων H: accent. Mus. 854 χολοῦσθαι H: Alb. tacite |
 Porph. Quaest. Hom. p. 309, 21 Schr. (Schol. E ad β 315) χῶεσθαι a χολοῦσθαι distinguit
 855 χολοῦται H: Alb. tacite 857 Schm. cft. gl. 27, et hic χαλάβει ci. Thes. 8, 1234 b,
 χαλαβεῖ Baun. 1914–16 p. 223 not. 126 859 h.e. χολοωτοῖσιν (Mus.) 860 v.l. gl. 619
 (Mus.) 862 γση Ald. errore typos., unde γῆς ἢ Schr. 863 χωματεπέκτης H, χωματε-
 πικτης A: Cunningham coll. P. Oxy. 1469, 20 864 χωνίον H: Mus. 865 χωμάσωρ H:
 Mus. 866 χωνήν H: accent. Mus. | πάλιν H: Mus. | ξενόφαν H (termin. sscr. legi non
 potest): Mus. | cf. Froehner Philol. 12, 1857, 234–5 867 βόθυνος esse v.l. [potius correc-
 tionem?] voc. βουνός, et τόπος ad χῶρος pertinere cens. Schm. 868 χολούμενος H:
 Alb. | v.l.: gl. 658 870 χωρεῖν <... nov. gl. χωρήσαι> Schm., vix necessario 871 χῶ-
 ρισαν· ἀνεχώρισαν H: Mus. 872 χωρίσαντα H: Mus. 873 χαρίζεσθαι· θέλγειν ci.
 Schm. 874 κόπτρον Sop. | ὄρνις ad χλωρεῦς (gl. 547) refert Sop. 875 χωρίαμος H:
 accent. Mus.

- Hom. **876** χωρίς· δίχα. ἰδιαζόντως (H 470 ..)
 D **877** χωρίτης· ἀγρότης, ἄγροικ[τ]ος. ἄλλοι τὸν ὄδηγόν (Soph. fr. 21 R.)
878 χωροβατεῖ· ἐν τῇ χώρᾳ περιπατεῖ
879 χωρονομεῖ· ὀργίζεται
 Hom.+N.T. **880** *χῶρος· τόπος v⁵ (152N.)g¹²A¹⁵Br¹⁰⁷Σ, ἀγρός (Θ 491 ..). ἄν<εμ>ος
 (Act. 27, 12). ἢ ἄχωρίον v¹³ (158N.)
 Hom. **881** *χωσάμενος· χολωσάμενος (Φ 212) A¹
 D **882** χώσασθαι· συγχυθῆναι, ὀργισθῆναι. λυπηθῆναι (Philostr. vit.
 Apoll. 4, 10, 2)
883 χωσθῆναι· τὰ αὐτά

876 Eust. II. 692, 31 [2, 505, 4 V.]; Apion. p. 103, 4 Ludw. (LGM 334) **880** Σ χ 142; Schol.; Scholl. Nic. al. 3 c. Opp. hal. 1, 274; lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 53; lex. can. Ioh. Damasc. (2, 9) 170 **882** Su χ 450 (Δ)

876 contin. H: nov. gl. Sop. Salm. Vales. Pears. 701 | δίχα] δῆλα H: Sop.; ἰδία Scal., ut Apion. | ἢ διάζοντος H: Scal. **877** [τ] Mus. **879** χειρονομεῖ· ὀρχεῖται Bentl. Ep. ad Mill. 38 (ed. Dyce 2, 290), coll. gl. 303 **880** ἄνος, h. e. ἀνθρώπος H: Ernesti 287; i. q. Lat. corus **881** χολωσάμενος H: K **882** contin. H: nov. gl. Mus.

Ψ

- 1 ψαγδάς· ψαγδῆς· μύρον ποιόν (Epilysc. fr. 1 v. 1. Eupol. fr. 204 K.-A.) D
 2 †ψαγεῖον†· ἄγγειον
 3 ψάγιον· πλάγιον, λοξόν, ἐπικεκλιμένον (Pind. Nem. 7, 101 = 69) D
 3b ψάραλλα· ψύγματα
 4 ψάδδα· ἢ κιν(ν)άβαρις
 5 ψάδιον· κάταντες
 6 ψαδυρόν· ἄσθενές· μαδαρόν· ψαθυρόν
 7 ψαέναι· φθάσαι· κτίσαι
 8 ψαθάλλειν· κνήθειν· ψηλαφᾶν (Hermipp. fr. 70. Plat. com. fr. 60 D+Att
 K.-A.)
 9 ψαθαρά· εὐθλαστα, σαθρά, ξηρά, ἄσθενῆ· ψαθυρά
 10 ψάθεα· ψωμία
 11 ψαθύρματα· ἀποκόμματα
 12 ψαθυρός· εὐθλαστος, καὶ τὰ ὅμοια
 13 †ψαιδρά†· ἀραιοτόριχα
 14 ψαιδρόν· φαιδρόν· ἀραιόν D
 15 ψαιθόν· ὑποφοινίσσον
 16 ψαῖμα· ὀλίγον D
 17 ψαινούζειν· διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν· †γὰρ δὲ καὶ δραπισμοῦ†
 18 ψαινούθιον· ψευδές, μάταιον, εὐτελές, φλύαρον· οἰκτρόν D

1 Clem. Al. paed. 2, 64, 2; Poll. 6, 104; Athen. 15, 690 e. 691 c; Galen. lex. 156, 2; Erot. ψ 2; Ph (z ap. Tsants. 119) 3 cf. Schol. Pind. 100b 8 Ael. Dion. ψ 1; Phryn. praep. soph. 12, 6; Moer. 214, 8 [ψ 10 H.]; Ioh. Philop. de voc. (rec. C) ψ 4; Su ψ 1. 29 14 Choerob. 280, 1; Theogn. can. 43, 2 Alpers (p. 13, 6 C.); E. Gud. 572, 53 16 Choerob. 280, 2; E. Gud. 573, 31 18 Choerob. 280, 30; Theogn. can. 43, 1 Alpers (p. 13, 6 C.); E. Gud. 573, 32

1 ψαγδάς H; ψάδαι (-α) codd. Erot.; ψάγδας accent. Schm. (ut gl. σ 24), ψαγδᾶς Poll. cod. C (sine accent. cett. et Athen. cod. A in Eubul. fr. 100 K.-A.), ψαγδης (sine accent.) inscriptio in Athen. 690 e | μύρον H: accent. Mus. | cf. gl. σ 24 (et ad σ-/ψ- LSJ) 2 v.l. gl. 252 (Ruhnck.) 3 v.l.: gl. 5? 3b ψάδαλλα ordo et Voss.; utrum recte, non liquet 4 κιν-άβαρες H: Cunningham (<ν>) et Mus. (-ις) | v.l.: gl. α 1023 ἄδδα 5 ft. v.l. gl. 3 (Baun. 1914-16 p. 41); Schm. cft. etiam gl. 199. 234. σ 591. α 1143. 1678. 2039 6 ψαδ- Attici, ψαθ- cett. teste Galen. in Hippocr. prorrh. 16, 760, 13 | cf. gl. 9. 12 7 φθάσαι κτήσασθαι Lob. Rhem. 170 not. 8; Schm. cft. gl. 74. 75, Schulze Kl. Schr. 349 add. gl. φ 371. 422 8 cf. Reitzenst. Gesch. 298 9 an ψαθυρά correctio lemmatis est? cf. gl. 12 10 ψαθέα H: accent. HSt. | Schm. cft. gl. 92. 222. 308 12 cf. gl. 9 13 h.e. ψεδνά (Piers. 422), cf. gl. 99 14 gl. Cypria testt. Choerob. E. Gud. | ἀραιόν] cf. gl. 13 16 Pears. 702 cft. gl. 22. 26 17 ψαινούζειν Salm. Pears.702; ψαινουθίζειν Schm. | ῥήπισμου H (leg. Latte): Mus. | ft. 1. γράφεται (Mus.) δὲ καὶ δ(ιὰ) ῥαπισμοῦ (Heins.) <καταψήχειν> (LSJ) 18 ψαινουθάδιον Lob. Prol. 368, coll. (cum Heins.) Lycophr. 1420 | οἰκτρόν ad gl. 214 refert Schm. | Schm. cft. gl. 216

- 19 †ψαινύροιο† διεσείσατο
 20 ψαινύντες· ψωμίζοντες
 D 21 ψαίνυον· ἀχρεῖον
 22 ψαίνυσμα· ὀλίγον
 23 ψαινύσσειν· ῥιπίζειν
 D 24 ψαίρει· τινάσσει, ῥιπίζει (Aesch. PV 394)
 D 25 <ψαίρειν>· ἀσθενῶς τι ποιεῖν. [ψαίειν] σύρειν (Hippocr. mul. 2, 120 [8, 262, 5 L.]
 D 26 ψαῖσμα· σίτον ὀλίγον
 Att. 27 *ψαιστά· ἄλφιτα <ὄϊνω καὶ> ἐλαίῳ δεδευμένα (Antiphan. fr. 204, 3 K.–A.) vg^{ψεσ1}A^{ψεσ2}Br⁴¹Σ
 D 28 ψα[ι]κάξει· ῥα(ί)νει
 D 29 ψά[ι]καλον· ἔμβρουον, βρέφος
 30 *ψα[ι]κάς· ψεκάς, ῥανίς (Ar. Pac. 121) vg¹A²Br¹
 31 ψα[ι]καλοῦχον· ἔμβρουον <ἔχουσαν>
 D 32 ψακαλοῦχοι· ψάκαλα[ς] ἔχουσαι· εἰδί δὲ ἔμβρουα (Soph. fr. 793, 1 R.)
 D 33 ψάκελον· μέγα
 34 ψάκιον· ἀραιόν· μακρόν
 35 ψάκταν· τὴν ψώκτην μάζαν
 D 36 ψακτῆρ· ψήκτρα
 37 ψαλάγματα· ψηλαφήματα
 D 38 †ψαλίζ†· κιθαριστής
 D 39 ψάλια· κροίκι, δακτύλοι (Aesch. PV 54)

21 Choerob. 280, 4; E. Gud. 573, 33 24 Theogn. can. 43, 3 Alpers (p. 12, 7 C.)
 25 EM 818, 40 26 Choerob. E. Gud. (cit. ad gl. 16) 27 Σ ψ 9; Theogn. can. 43, 4 Alpers
 (p. 13, 7 C.); Eust. Od. 1445, 59 [1, 98, 6 St.] (Paus. ψ 1); Galen. lex. 156, 4 28 Su ψ 5;
 EM 817, 13; Phryn. praep. soph. 128, 9 29 Theogn. can. 43, 5 Alpers (p. 13, 8 C.)
 30 Moer. 214, 3 [ψ 5 H.]; EM 817, 13 33 Su ψ 6; E. Sym. (V ad EM 818, 41) 34 Theogn.
 can. 43, 6 Alpers (p. 13, 8 C.) 36 cf. Su ψ 66

19 ψαινύρατο Mus.; an ψαινύσατο? (ψαινύροιο in Schm. videtur error tyboth. esse)
 20 ψαινύντες Mus. perperam 21 ψαίνυ, on super νυ, H: Ald.; ψαινύθιον Thes. 8, 1826 a
 (hoc vel ψαινύδιον in H fuisse censet Latte, sed dubium an vestigia ante on revera litterae
 sint) 22 cf. gl. 16 23 ῥιπίζειν H ut vid. (leg. Latte): Mus.; cf. LSJ s.v. ῥιπιμός
 25 contin. H: nov. gl., le. add. et ψαίειν del. Schm. (cf. E. Gud. 571, 58) 26 cf. gl. 16
 27 ψεστά K Σ | οἶνω καὶ om. H: testt. | δεδευμένα H = K Σ | μεμαγμένα Theogn., μεμ. ἢ
 δεδ. Eust. 28 [ι] Heins. Pears. 702 = Su EM; ψεκάξει Schm. (hanc formam improbat
 Phryn.) | <ι> Heins. Voss. = Su EM 29 ψαίκαλον H = Theogn. Su: Heins. Pears. 702 |
 Pears. cft. gl. 31. 32 30 ψαικάς· ψακάς H: K; ψαικάς del. Heins. | cf. gl. 110. 111
 31 ψαικάλουχον H: Heins. Pears. 702 | <ἔχουσαν> Schm. 32 ψακάδας H: Heins. Pears.
 702 33 μέσα H: Heins. = Su E. Sym. 34 ψαίκιον Theogn.; ψαυκρόν Schm., coll. gl.
 81. σ 262. 264 | μικρόν HSt. Thes. 4, 701 a; ἄκρον vel ἄβρόν Schm., coll. gl. σ 264
 35 ψαιστάν vel ψαιστήν (Hippocr. aff. int. 20 [7, 216, 2 L.]) ci. Schm. | ψυκτῆν Salm., coll.
 gl. 263; ψωκτῆν Thes. 8, 1230 c; nisi pertinet ad gloss. ψώκτης· quadra(n)tarius (Corp.
 Gloss. Lat. 2, 481, 39) 36 Dorice pro ψηκτῆρ, cf. Su 38 v. l. gl. 55 (Voss.) 39 ψαλία
 H: accent. Schm.; ψάλια Heins. | κροίκι H: accent. Mus. | cf. gl. 119

- 40 ψαλίδες· ἀψίδες τῶν στύλων (Exod. 27, 10 ..) LXX
 41 ψαλίξαι· κείραι (Anacreont. 10, 4 W.) D
 42 *ψαλίους ἵππων· χαλινοῖς ἵππων A⁶[g²Σ]. κωλυτηρίοις (Eur. Rhes. Eur.
 27)
 43 *ψάλιον· κωλυτήριον. λχαλινός (Aesch. Cho. 962. Plat. leg. 692 a)
 vg¹Br²
 44 ψαλίθια· ψήγματα
 45 ψαλάκανθα· τοῦτο ἀδέσποτον δοκεῖ τισιν εἶναι. [ψ'] (Eubul. fr. 27 D
 K.–A.)
 46 ψαλακτόν· οὐκ ἀνεύρητον
 47 *ψαλάσσει· τινάσσει. ψηλαφᾶ. κινεῖ. ψάυει, ψάλλει, λᾶφ' οὗ και
 ἀψάλακτος ὁ ἀψαυστος Z⁶
 48 ψαλίς· τὸ ἄρμενον. και καμάρα. και ταχεῖα κίνησις
 49 *ψάλλειν· ἄδειν ἄσματα vg⁴. τίλ(λ)ειν. κινεῖν
 50 *ψαλόν· εἶδος χαλινού A⁵
 51 ψαλίττεται· ἀμιλλᾶται
 52 ψαλλός· ὕλη
 53 ψαλοίμην· βληθείην
 54 *ψαλτήρ· ὁ ἀνήρ A⁸. ἡ δὲ γυνή ψάλτρια A⁹
 55 ψαλτῆς· κιθαριστῆς
 56 *ψάλτιγξ· κιθάρα vg³A⁷Br³Σ
 57 ψαλύγων· ἔνιοι ψά(λυ)γας τὰς λεγομένας ψυχὰς ἄμεινον, και
 τοὺς ἀσθενεῖς σπινθῆρας
 58 ψαμαθία· αἰγιαλός
 58b *ψάμαθος· ψάμμος (Br²³), ἡ παραθαλάσσιος ἄμμος (I 385) g^{ψευ}10Σ Ap. S.
 59 ψαμμακοσιογάραρα· πολλὰ ἀναρίθμητα, ἀπὸ τῆς ψάμμου και
 τῶν γαργάρων (Ar. Ach. 3)

42 Σ ψ 1 (cf. Cyr. g²) 43 Schol. Aesch. 48 Schol. Plat. leg. 947 d; Su ψ 20 49 τίλλειν] Schol. Aesch. Pers. 1062 (Dind.); Su ψ 12 56 = Σ ψ 2; E. Gud. 573, 9 58b Σ ψ 3; Ap. S. 169, 18; Ammon. 39 59 Schol. Ar. (a) (Su ψ 22)

40 ἀψίδες H: spir. asp. et accent. Schm. tacite 42 ἵππων bis H = K] ἵππους Schm. ex Eur. 43 ψαλίον H: accent. M.L. West | cf. gl. 50 45 ψαλακάνθα H: accent. Schm. | ψ' del. Mus. (aut rubr.?): an scriba initium gl. 46 scribere coepit? | huc refero locum Ptolemaei Chenni 5, 2 (ap. Phot. bibl. 190, p. 150^a24), qui dicit hexametrum quem Eubulo ascribit ignotum fuisse Callimacho; Callim. dixerit (vel in Πίναξι vel alibi) hunc vers. 'adespoton' esse (aliter Hunter ad Eubul. p. 121) 46 ψάλακτον H: accent. Mus.; ἀψάλακτον· [οὐκ] G. Dind. 8, 1831 b (Soph. fr. 550 R. Ar. Lys. 275) | ἀνερεύνητον Ald. 47 cf. gl. α 8940 48 ἄρμενον H: spir. len. Schm. tacite, cf. gl. τ 525 cum adn. 49 λ(λ) Mus. | Alb. cft. gl. 145. α 6817 50 ψαλιον A, cf. gl. 43 53 βληθείην] sc. κιθάρας ἤχῳ Schm.; cf. Machon. v. 107 Gow. Su ψ 13 54 ψάλτηρ H: accent. Schm. | cf. Hansen ad gl. π 550 55 ψαλτῆς H: Salm. Pears. 702; de accent. cf. Apollod. FGrHist 244 F 282. Schol. Soph. El. 70. Arcad. 24, 7 | v.l.: gl. 38 57 ψαλύγων et ψαλύγας Piers. 397, sed cf. Lob. El. 1, 150 | ψαγάς H: Mus. | ψύχας Mus.; ψυχὰς vel ψίχας Heins. | και] δὲ Mus. | Schm. cft. gl. φ 334 58b ἡ H: K testt. 59 ψαμμακόσια γάραρα H: Mus. | τῆς] τοῦ H: Mus.

- 60 ψάμματα· σπαράγματα
 61 ψαμματίζουσα· ψωμίζουσα
 62 ψαμμήν· ἄλφιστα
 D 63 ψαμμοδύτης· ἰχθύς, ὄν καὶ καλλιόνυμον ὀνομάζουσι
 Hom. 64 *ψάμμος· ἡ παραθαλάσσιος γῆ, Ἰάμμος (μ 243) g^{ψευ11}
 65 ψανισμός· ναυτιασμός
 D 66 ψανός· ψεδνός
 D 67 ψάρις· γένος στρουθοῦ
 Hom. 68 ψᾶρες· εἶδος ὄρνέου (P 755). [ἄλλοι δέ φασι τὴν λέξιν μηδαμοῦ
 κείσθαι]
 69 ψάρις· εἶδος νεώς, τριήρου(ς)
 70 ψαρίγχοι· ψᾶροι
 LXX 71 *ψαροί· ποικίλοι A³(vg¹Br⁴). εἶδος χρώματος (Zach. 1, 8 ..)
 g¹A²Br⁴(Σ)
 72 *ψαρόν· ποικίλον. Ἰσποδοειδές (Ar. Nub. 1225) Br⁴
 73 ψαστής· τὰ ψαιστὰ ῥόδα
 74 ψατᾶσθαι· προκαταλαμβάνειν
 75 ψατῆσαι· προειπεῖν
 D 76 ψαύειν· θιγγάνειν (Hdt. 5, 20, 5. Soph. OC 856. Eur. Or. 792 ..)
 77 *ψαύεται· ψηλαφᾶται (Hippocr. mul. 2, 171 [8, 350, 21 L.]) A³
 78 ψανγές· θορυβῶδες
 D 79 ψανκρόποδα· κουφόποδα, ἄκροις τοῖς ποσὶ ψαύοντα (SH fr. ad.
 1122 [Antim. fr. dub. 153 W. = 190 M.]
 D 80 ψανκρόν γόνυ· κοῦφον. ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν (SH fr. ad. 1123)
 81 ψανκρός· καλλωπιστής. ταχύς, ἐλαφρός. ἀραιός
 82 *ψα(υ)λόεντα· τὰ ἐν τῷ ψαύειν ἀπολ(λ)ύντα A⁵
 83 *ψαῦσαι· ἄψασθαι. Ἰπροσεγγίσαι (Hdt. 2, 90, 2. Soph. OT 1467.
 Eur. Phoen. 82 ..) vg¹A⁴Br⁵
 84 ψαύσασθαι· τὰ αὐτά
 85 ψαυστά· †ψαυστά ἀρχίας†

64 Moer. 214, 5 [ψ 7 H.] 68 cf. Schol. 71 Σ ψ 4 72 Schol. Ar. (a. b) 79 cf. EM 817, 45

60 an i. q. ψήγματα? cf. Schwyzer Gr. 1, 215 62 cf. ψάμμητα Harp. 106, 2 [ε 14 K.]
 64 cf. gl. 58b 66 Dorice pro ψηνός (gl. 152), cf. Lob. Prol. 184 67 ψάρας ordinem
 poscere notat Schm., qui nominativum accusativo ψᾶρας praefert 68 ψᾶρης H ut vid.
 (leg. Latte et Hansen): ψᾶρες Mus., accent. Schm. | [] ad gl. 69 refert Arnald. Lect. 134
 69 νεῶς H: accent. Mus. | <ς> Mus. | v. ad gl. 68 70 [γ] Schm. | ψᾶροι H ut vid. (ψαροί
 Mus.): accent. Schm. 71 ψᾶροι H: accent. Mus. 72 ψᾶρον H: accent. Mart. 1780
 73 ῥόδιοι Mein. 1857 p. 630; tum le. ψᾶστ' ἦς LSJ 74 cf. ad gl. 7 75 cf. ad gl. 7
 79 cf. gl. σ 265 80 ψανκρόν γόνυ H: interpunct. Pears. 703 | post ψανκρόν duo verba
 in H a Musuro deleta sunt: primum legi nequit, alterum videtur esse ἐσηλον (η e corr.)
 81 Schm. cf. gl. 34. σ 264 82 ψαλόεντα H: ordo et K | <λ> Mus. 85 ψαυστά² ψαιστὰ
 Mus. | Ἄρχίας Schr.; cf. Cohn RE 2 (1), 464, nr. 21; Ἄρχιλόχος Bergk (fr. dub. 312 W.)

- 86 ψαύριος· κονιορτός. φορυτός. οἱ δὲ ψαυρός
 87 ψάφα· κνέφας
 88 ψαφαρά· ψαθυρά (Ios. Ant. 3, 1 [fem.]. Hippocr. gland. 1 [8, 556, D
 3 L.] [neut. accus.])
 89 *ψαφαρόν· ξηρόν g¹, αὐχμηρόν. ἄσθενές vg¹A³Br⁶. ἐλαφρόν
 (Nic. al. 353) vg¹A³Σ
 90 ψαφαρά νεφέλη· σκοτεινή D
 91 ψαφερά· ψαθυρά (Hippocr. Coa praesag. 572 [5, 716, 17 L.]) D
 92 ψαφέα· ψωμία
 93 ψάφα· λόφοι ψηλοί
 94 ψαφοτριβέων· περὶ τοὺς λόγους τριβομένων (Sophr. fr. *138 K.–A.) D
 95 ψέ· αὐτούς, αὐτάς, [αὐτῶν] αὐτά, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό (Epicharm. D
 fr. 113, 381. Sophr. fr. 90 K.–A. Theocr. 4, 3 ..)
 96 *ψέγει· μέμφεται (Eur. Andr. 419. Plat. rep. 366 d ..) vg¹A²Br⁷.
 ὕβριζει
 97 ψέγος· τάφος. καὶ ἐπιψέγειν· ἐπικηδεύειν
 98 ψέδειν· ἐντρέπειν, φροντίζειν
 99 *ψεδνή· ἢ θριξί, ἢ ἄραιόθριξ A⁷· ‘ψεδνή δ’ ἐπενήνοθε’ (B 219)· Hom.
 μαδαρά ἐπὶνθει g³A⁶
 100 ψεδόνα· λόγοι
 101 ψεδυρά· ψίθυρος (Aesch. Suppl. 1042 cod.) D
 102 *ψεδνόσ· μαδαρός, ἀραιόθριξ (Luc. dial. mort. [77] 30, 1)
 g²A⁵Br³⁴⁼⁵⁴Σ
 103 †ψειαί· ἀλώπηγες†. ψῆφοι
 104 ψεάδεο· τῶν ἐλαιῶν τὸ ἀποπίασμα D

88 Galen. lex. 156, 6 89 Σ ψ 6; Schol. Nic. (b. c); Schol. Aesch. Sept. 323 k. m
 95 Ap. Dysc. pron. 101, 2 96 E. Sym (V ad EM 817, 51) 99 Schol.; Ap. S. 169, 19
 101 Theogn. can. 43, 12 Alpers (p. 13, 11 C.) 102 Σ ψ 7; Philox. fr. 210; Moer. 214, 9
 [ψ 11 H.]; Theogn. can. 43, 13 Alpers (p. 13, 12 C.)

86 φορητός H: Triller Obs. 440. Ruhnk. 87 Schm. cft. gl. 139. 140. σ 359 88 ψαφάρα·
 ψαθῦρα H: accent. Mus. 90 ψάφαρα H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. 138 91 ψαφερά·
 ψαθῦρα H: accent. Mus. 92 Schm. cft. gl. 10 93 ψάφοι Voss. | <ῦ>ψηλοί Mus. | ψα-
 φα<ροι> λόγοι· ψιλοί Mein. 1857 p. 630 94 λογ<ισμ>οὺς Hemsterh. in Hsch. ed. Alb. 1,
 1696; λόφους dub. Palm. 95 αὐτῶν del. Pears. 703; ad ψέων (Ap. Dysc. pron. 96, 11) re-
 fert Schm. | ψε, ψιν plur. accus. et dat. ap. Syracusanos pro σφε, σφιν (Schwyzer Gr. 1, 601),
 sing. Hsch. tantum (hic et gl. 210) 98 ψέφειν Alb. coll. gl. 141 99 ἦ¹ del. Toup. 3, 406 |
 ἀραιόθριξ H: accent. Mus. | ψέδνη H: accent. Mus.; nov. gl. K, ft. recte | δὲ H: K | μαδάρα
 H: accent. Ald. | ἐπὶνθει H: K 100 Sop. cft. gl. 179, Alb. gl. 261 101 ψέδυρα H: accent.
 Thes. 8, 1852 c | ψιθυρός H: accent. Mus. | ad δ pro θ substitutum cf. ad gl. v 607
 102 ψέδνος H: accent. Mus. | cf. gl. μ 33 103 v.l. gl. 262 (cft. Schm.) | ψῆφοι quo perti-
 neat incertum, nisi alia lemmatis v.l. est 104 ψεάδεο· τῶν] ψεαδεοτῶν H: Mus.; ψεάδεο
 Lacon. pro ψιάδες (Schm. Baun. 1911 p. 459 not. 42); ad verborum collocationem cf. gl. 147
 et passim | ἀποπίασμα, i. q. ἀποπίεσμα (quod ci. Jun.), hac sententia alibi non reperitur; cf.
 ἐκπίεσμα

- 105** ψειήματα· παίγνια
106 †ψειλεύει†· κρο(σ)πεδεύει
107 *†ψεινάζει†· ἀπορρεῖ (Br³⁹)
108 ψείρει· φθείρει
109 †ψεῖσαι†· ψωμίσαι
LXX **110** *ψεκάδες· ῥανίδες (vg¹), σταγόνες (Cant. 5, 2) (A⁹)
111 *ψεκάς· σταγών (Hippocr. epid. 2, 3, 1 [5, 100, 4 L.]) g^{ψευ12}A⁸
112 *ψελλίζειν· ἀσ[χ]ήμως λαλεῖν (g^{ψευ13})
113 ψεκτόν· μεμπτόν
114 ψελιστήν· λίγνον
115 ψελλός· ὁ τὸ σίγμα παχύτερον λέγων
116 ψελός· αἰθαλός
117 ψενδύλοι· σπόνδυλοι
Hom. **118** *ψευδάγγελος· ψευδῆ ἀγγέλ(λ)ων (O 159) vg³A¹⁷
119 ψέλια· δακτύλιοι, λύγαια[v]
120 ψευδάλμιον· ψευδές
D **121** ψευδ(αμ)άμαξυς· εἶδος ἀμπέλου. ἤγουν εἰς ἀναδενδράδα εὐθετος ἀμπελος (Ar. Vesp. 326). καὶ ὁ ψευδόπλουτος
122 ψευδεπήσειεν· ψευδολογήσειεν (Cyr. in xii proph. 2, 307, 10 . .)
123 *ψευδῆ· ἀλλόκοτα vg⁵A²⁰. ἀπάται
124 *ψευδηγόρους· ψευδολόγους (Cyr. incarn. unigen. p. 680, 39 . .) v(g)¹A¹⁵Br⁸(Σ)
Eur. **125** ψευδής· ψεύστης (Eur. Or. 1608)
126 *ψευδοεπήσωμεν· ψευδολογήσωμεν (Cyr. ador. 68, 1032C) g¹⁴A¹⁶
127 *ψευδομυθεῖ· ψευδολογεῖ (Cyr. in xii proph. 2, 387, 26 . .) vg⁷A²²Br¹¹
128 ψευδοραβδοθία· ψευδοραψοδοί

109 Su ψ 63 **115** plenius Br³⁵, distinctione inter ψελλός et τραυλός facta (ut iam Arist. h. an. 492^b32. probl. 902^b22) **117** Su ψ 43 **121** Schol. Ar.; ad fin. Su ψ 44 **124** Σ ψ 10

105 ψ om. rubr., add. Mus.; ἐ)ψ[ε]λήματα Lob. El. 1, 52, cf. gl. ε 7708, cf. tamen (Alb.) gl. 167. 168 **106** h. e. ψιλεύει (Schm.); ad ψίλον i. q. πτίλον refert Brause Lautl. 181 not. 1, cf. gl. 196. 197 | (σ) Voss. Perg.; Latte interpretatur 'ab exercitus vel chori cornu stat', coll. Plut. quaest. conv. 678 d. Eur. Suppl. 661. Xen. Hell. 3, 2, 16 **107** v. l. gl. 212 (Schm.; cft. Alb.) **108** ad ψ /φθ v. Schwyzer Gr. 1, 326 **109** v. l. gl. 217 (cft. Alb.) **112** ἀσχήμως H: K; cf. gl. α 2212. Schol. Ar. Nub. 862b **114** ψέλος· τὴν λιγνύν Schm. coll. gl. 116; si Ruhnkenii coniecturam ibi accipias, possis φέ)ψελος etiam hic **116** φέ)ψελος ci. Ruhnk. **117** ψελύνοι H, ψενδυνοί Su: Hemsterh. **118** ἀγγέλων H: K **119** ψέλλια Mus.; cf. gl. 39 et Hansen ad gl. σ 627 | λύγαιαν ut vid. H (leg. Latte): Sop., cf. gl. λ 1324 **120** ψευδάλμιον] ad metathesin pro -λιμ- v. Lob. Prol. 99 **121** ψευδαμάξυς H = Su: Heins. Vales. Bos Anim. 137 | ψευδαμάμαξυν· εἶ. ἀ., (καὶ ἀμάμαξυς) ἤγουν εἰς ἀ. εὐ. ἄ. καὶ (ψευδαμάμαξυς) ὁ ψ. e testt. Verw. (ft. potius ἤ pro ἤγουν) **122** an ψευδοεπήσειεν (ut Cyr. praeter quem fere nemo verbo utitur)? **123** 'Confundit ψευδῆ et ψεύδη' Schm. **124** -ος· -ος g Σ (ut Cyr.) **125** ψευδῆς (Pind. Nem. 72 = 49) Pears. 703 **126** ψευδοεπήσωμεν Cyr. **128** 'Duo videntur articuli, quorum prior corruptus' Schm., et utriusque interpretatio amissa

- 129 *ψεῦδος· ἀπάτη vg⁶A²¹Br¹⁰, πλάνη (B 349)
- 130 ψευδοσέληνον· ἡ ἄμαυρά σελήνη D
- 131 ψευδώνυμοι ὄνειροι· ψευδολόγοι
- 132 *ψευσάμενοι· παραβάντες vg⁴A¹⁹, ἐπιπορήσαντες vg⁴. ἐφιορ- Hom.
κήσαντες (H 352) A¹⁹
- 133 ψεύστης εἶς· ψεύστης εἶ (T 107 v. 1.) Hom.
- 134 *ψεφαί(α)ς νυκτός· σκοτεινῆς (Soph. fr. 624 a R.) Z⁷
- 135 *ψεφαυγοῦς· σκοτεινῆς (Lycophr. SH fr. 532?) Z⁷
- 136 ψεφ(αί)αις· σκοτειναῖς
- 137 †ψεφαριόν· λυπρόν†. σκοτεινόν
- 138 ψεφαρά· σκοτεινή D
- 139 ψέφας· σκότος D
- 140 ψέφος· καπνός
- 141 ψέφει· δέδοικεν, ἐντρέπει. λυπεῖ. κρύπτει. φροντίζει
- 142 ψῆγμα· ξύσμα. ἢ μικρόν θρύμμα, κλάσμα (Aesch. Ag. 442. Hdt. 3, D
95, 1 ..)
- 143 ψηκεδών· κονιορτός D
- 144 ψηκτρα· ξύστρα. σπάθη (Soph. fr. 475, 1 R. Ar. fr. 66 K.–A.) D
- 145 ψηλ[λ]αι· τίλλ[λ]αι (Plat. Lys. 209 b) D
- 146 ψηλαφηκότταμοι· <...> (com. ad. fr. 440 K.–A.) D
- 147 ψηήλικες· τῶν ἀλεκτρούων οἱ νοθογένναι D
- 148 ψήν· εἶδος ζώου μικροῦ συκοφάγου D

130 Su ψ 58 133 Hdn. ap. Schol. T (a); cf. A¹⁸; Schol. 138 Galen. lex. 156, 7; Theogn. can. 43, 15 Alpers (p. 13, 13 C.) 139 Galen. in Hippocr. prorrh. 16, 763, 7. lex. 19, 156, 7; Schol. Pind. Nem. 3, 71 a; Theogn. can. 43, 16 Alpers (p. 13, 13 C.); EM 818, 33 141 Theogn. can. 43, 14 Alpers (p. 13, 12 C.) 143 = Su ψ 65 147 = Su ψ 69 148 Arist. h. an. 557^b27

131 ψευδόνυμοι· H: ordo et Mus., interpunct. del. Alb. tacite | alibi ψευδόνυμοι est i. q. ‘sub falso nomine’, ψευδολόγοι ‘falsa loquentes’; itaque Schmidtii conii. ψευδόμενοι ὄνειροι· (...). (nov. gl.) ψευδόνυμοι· ψευδολόγοι, quamvis prima pars allicet, ultimo non placet 132 ad ἐπιπορ- et ἐφιορ- cf. Phryn. ecl. 279 133 le. ψεύστης ἦς H: M.L. West; ψευστήσεις Heins. ut codd. et Aristarch. in Hom. (tum <ῥο>ει legendum est) 134 ψέφαις· νυκτός (sine interpunct. insequ.) H: Z 135 ψεφαύγους H, ψεφαυγούς Z: accent. Mus. | ὡς λυκόφως add. Z, unde ὡς Λυκόφρων dubitanter Naoumidēs; totum v.l. esse loci Sophocleī (v. ad gl. 134) censet Radt 136 ψέφαις H: G. Dind. 8, 1881a 137 h. e. aut ψεφα[ρ]ίον (cf. gl. 134. 136. Psell. carm. 6, 393. Zonar. 1871) aut ψεφαρ[ι]όν (cf. gl. 138) Salm. | λεπτόν ci. Schm., cf. Theogn. can. 43, 15 Alpers (p. 13, 13 C.) 139 ψεφάς H: accent. G. | Alb. cft. gl. κ 1529, Schm. gl. 87 141 κρύπτει H (leg. Latte)] om. Ald. edd. | Alb. cft. gl. 98. 162. α 8952 142 ψῆγμα H: ordo et Palm. | ἦ] . . .) H: Ald. 143 ψηκεδόν ut vid. H (leg. Hansen): Mus. 145 ψηήλικες H: Pears. 703. Stanley ad Aesch. Pers. 1067, p. 780 | τίλλαι H: Schm. post Pears. (τίλλαι); τίλλαι Mus.; τίλλ(λ)αι v.l. in Plat. codd. TW 146 ψηλαφη(σι)κότταβοι Cob. Mnem. 8, 1881, 379, coll. Ar. Ach. 525 147 contin. H: Pears. 703. Voss. | ψηήλικες H: Voss. = Su 148 μακροῦ H: G.

- D 149 ψῆνες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα (Hdt. 1, 193, 5. Ar. Av. 590)
- D 150 ψῆνας· τὰ σπέρματα τῶν ἀρρέγων φοινίκων
151 ψηνόν· ἀραιόν
- D 152 ψηνός· ψεδνός, διάψιλος (Semon. fr. 40 W.)
- D 153 ψηνίζων· τοὺς Ψῆνας λέγει τοὺς τοῦ Μάγνητος· ἔστι δὲ ὁ ψῆν εἶδος ζῶου ὁμοιον κώνωπι, ὃ εἰσδύεται εἰς τοὺς ὀλύνθους τῶν σύκων καὶ πεπαίνει αὐτούς (Ar. Equ. 523)
- Hom. 154 ψῆρες· εἶδος ὀρνέων (Π 583)
- D 155 ψηροπυρίτας· ἀπόπυρος ἄρτος. οἱ δὲ πυριεφθῆς. οἱ δὲ κακός
- D 156 ψῆττα· ἰχθύδιον τῶν πλατέων ἢ ψῆττα, ἣν τινες σανδάλιον ἢ βούγλωσσον (Ephipp. fr. 12, 6 = Mnesim. fr. 4, 42 K.–A.)
- Hom. 157 *ψηφῖδες· ψῆφοι, ἤ μικροὶ λίθοι (Φ 260) vg³A⁸Br¹⁴
158 *ψηφισαμένων· κρινάντων vg²A⁷
159 ψηφίσματα· γινῶμαι ἀρέσκουσαι
160 *ψηῆφος· λόγος A⁵. κρῖσις vg¹A⁵Br¹³Σ. ἀπόφασις vg¹A⁶Br¹³Σ. διαλαλιά[ς] g¹A⁶Σ
161 *ψηφοφορία· ἢ πολλῶν ψηῆφος καὶ ἀποδοχή vg⁴A⁹Br¹⁵Σ
162 †ψηφῶν†· φροντίζων. ψηφολογική
163 *ψῆχει· καταμάσσει A⁵(vg¹Br¹⁶Σ), τριβεί (g¹Br¹⁶), ξύει. σμῆχει. ψύχει (A³), πρᾶϋνει (Simon. fr. eleg. 88, 2 W. Callim. fr. 191, 11 Pf.)
164 *ψῆχου· πρᾶϋνοι A⁴, καὶ τὰ ὅμοια (Xen. equ. 6, 1)
- D 165 ψήχομαι τὸν δικαστήν

149 lex. com. CGFPR 342 iii 23; gl. Hdt. (LGM 200); E. Sym. (V ad EM 818, 43); Su ψ 71
150 EM 818, 30 153 cf. lex. com. CGFPR 342 iii 24; Schol. Ar. 522a 154 Su ψ 75
156 Arist. fr. 280 Rose; Athen. 7, 329f–330b; Galen. 6, 724, 15; Schol. Plat. conv. (41) 191 d; Su ψ 78; E. Sym. (V ad EM 818, 43) 157 Su ψ 79; Zonar. 1872; cf. EM 818, 26
160 Σ ψ 15; E. Gud. 573, 56 161 Σ ψ 16 163 Σ ψ 17; Σ'' (Su ψ 87. EM 818, 43) 165 Su ψ 88

149 ὀλύνθοις H: Mus. 150 ἀρρέγων] vestigia dispicio, sed haud litteris ἐν similia 151 cf. gl. 66 152 διάψιλος H (leg. Latte): Mus. 153 τοὺς² del. Bentr. Ep. ad Mill. 32 (ed. Dyce 2, 283) | cf. Magn. T 7 K.–A. | ὀλόνθους H: Mus. 154 cf. gl. 68 155 i. q. ξηροπυρίτας (Amerias et Timachidas ap. Athen. 3, 114 c), cf. Su ψ 76 et (cum Guyet) gl. μ 955; ψηρο- etiam in Athen. legere vult Degani Mac. Gl. no. 147 | ἀπόπυρος Schm. tacite, nimirum ex Ameria; sed ἀπόπυρος quoque panis esse potest, cf. ἀπόπυρις 156 ἦ] ἢ H: Mein. 1857 p. 630, cf. Schol. Plat. | gl. plenior ap. Su et Schol. Plat. 157 ψηφίδες H: accent. Mus. | ψηῆφοι H = Su] οἱ Zonar. (prob. Thes. 8, 1890 d) 158 κρινόντων H: K 160 διὰ λαλιάς H: K Σ 161 cf ad gl. 162 h. e. ψέφων (Schm. coll. gl. 141) | ψηφολογική ad fin. gl. 161 transp. Scal.; nov. gl. ψ: <τε-ρατεία vel sim.> Schm., coll. Greg. Naz. epist. 102 (37, 200B M.); potius ψηφολογικοί <λόγοι πλανῶντες καὶ ἀπατόντες> e Greg. Naz. or. 5, 40 (35, 717A M.) et lex. Greg. 175, 10 Sajdak (LGM 188) 163 ψήχει H: Ald. | σμῆχει H (leg. Latte): Mus. | ψύχει] ft. v.l. (lect. codd. in Simon. et Callim.) 164 ψήχου· πρᾶϋνοι H: accent. Mus. (qui etiam -ei bis scribit) 165 ψήχομαι H: interpunct del. Toup 3, 503 (qui et ci. ψήχω μοι). Schm. tacite | τὸν om. Alb., errore ut vid.

- 166** †ψηχράν†· τὴν λεπτήν
167 ψιά· χαρά, γελοίασμα, παιγνία D
168 ψιάδ⟨δ⟩ειν· παίζειν D
169 *ψιάδες· ψακάδες, ῥανίδες ν^{ψι02}(g^{ψι02}A¹Br¹⁷), σταγόνες (Π 459) Hom.
170 ψιάζει· ψακάζει
171 ψιάθια· τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν καθεδρῶν ἐπιστορνύμενα D
172 *ψίαθος· ἡ χαμεύνη (Ar. Lys. 921 ..). καὶ τὸ φυτόν, ἐξ οὗ πλέκεται ψίαθος A²
173 †ψία· ἀλώπηκες†
174 ψίακα· ψακάδα
175 ψιαρόν· εὐῶδες
176 ψίγναι· τρίχες
177 ψίδες· ψιάδες, ψακάδες
178 ψιβδεῖ· ὑποπνεῖ, βδεῖ
179 ψιδόνες· διάβολοι. ψίθυροι D
180 ψίεσσα· εὐδαίμων, μακαρία D
181 ψιέντα· τὰ αὐτά D
182 ψιζομένη· κλαίουσα (Sapph. fr. 94, 2 V.) D
183 ψιῆς· μακάριος, εὐδαίμων D
184 ψιῆναι· ψίξαι D
185 †ψιῆσαι†· ψωμίσαι
186 ψιθία· εἶδος ἀμπέλου (Nic. al. 181), καὶ μῆλων τινῶν D
187 ψιθήν· τὴν ἀπώλειαν
188 †ψιθύρα· ἐξ ὧν† τὸ σύνηθες καὶ †ῆρωος† Ἀθήνησιν ὄνομα D vel Att.

166 = Su ψ 89 167 Su ψ 90 169 Schol.; Ap. S. 169, 20; EM 818, 45; Su ψ 91 171 Poll. 8, 133 179 Su ψ 94; cf. Theogn. can. 175 (p. 31, 29 C.) 181 Su ψ 95 182 = Su ψ 96 184 = Su ψ 97 186 Poll. 6, 82; Schol. Nic. al. 163 a. ψιθία i. q. μῆλα nusquam alibi 188 Harp. 310, 5 [ψ 3 K.] (= Su ψ 100); Paus. ψ 2; lex. rhet. (V¹) 317, 11 Bk.

166 v.l. gl. 299 (Mus.); corrupt. etiam in Su 167 ψηνά H: ordo et Pears. 703. Hemsterh. ap. Ruhnk. Ep. cr. 2, 63; ad corruptionem Schm. cft. gl. 225 | παιγνία H: accent. Hemsterh. | cf. gl. 105 168 ψιαδεῖν H: Pears. 703. Valck. ep. ad Röver. 75. Hemsterh. (l. c. ad gl. 167); ad ὁ pro ὀδ in H v. Baun. 1911 p. 467 not. 47 169 ψεκάδ- K testt., cf. gl. 110 | Alb. cft. gl. 177, Schm. gl. 174 171 ἐπιστορνύμενα H: accent. Mus. 172 ψιεθος A, ut Ar. cod. R 173 v.l. gl. 262 (cft. Pears. 704. Alb.) 174 an ψιάδα? 175 ψιαρόν Ruhnk., coll. gl. σ 2864. φ 546 (quas v.) 177 [ψίδες] ψιάδες· Schm., qui gl. a Lob. Paral. 83 adductas (β 737. γ 566. δ 2388. ν 563. σ 2905) omnes addubitat 178 Ruhnk. Ep. cr. 2, 19 censet esse v.l. gl. τ 841 179 ψιδονες Schm. coll. testt. | ψιθυροί H: accent. Mus. | Sop. cft. gl. 261 180 cf. gl. 181. 183; haec ut 'defunct-', cf. ψί-νω ψί-σις, accipit Schm., sed potius 'laet-', cf. ψί-α (cf. Fick BB 28, 1904, 84 sqq.) 181 cf. gl. 180. 183 182 Voss. cft. gl. 214 183 ψιῆς H: accent. Schm. (a *ψιῆεις, cf. LSJ); ψιῆεις HSt. Thes. Ind. 197a–b | cf. gl. 180. 181 184 ψέξαι H = Su: Bernh. ed. Su 185 contin. H: Kust. | v.l. gl. 217 186 Alb. cft. gl. π 2806, Schm. μ 658 | ad rem v. Garcia Soler Eikasm. 8, 1997, 167–70 187 Pears. 704 cft. gl. 218 188 ψιθύρα· <ὄργανον ποιόν ...> M.L. West, coll. Poll. 4, 60; an ψιθυριστής· τὸ σύνηθες (Ep. Rom. 1, 30)? | ὦ⟨ν⟩ Mus. | l. vel Ἐρωτος (Meurs. Att. lect. 188) vel Ἐρμοῦ (Schm.)

- 189** *ψιθυρίζει· εἰς τὸ οὓς ἡρόεμα διαλέγεται A³Br⁴⁵Σ
 D **190** ψιθωμία(ν)· Λάκωνες τὸν ἀσθενῆ
 D **191** ψιλᾶς· [ψιλᾶς] πέτρα. κράσπεδα
192 ψιλὰ τὰ γένεια· σπανοπώγων
193 ψιλᾶς· ἀκοσμήτοις
194 ψηλαφῶ· ἐρευνῶ, καὶ τὰ ὅμοια
 D **195** ψίλακα· ψιλόν, λείον. περὸν ἢ πτενόν (Ar. fr. 922 K.–A.)
 D **196** ψιλᾶκερ· τὸ ἡγεῖσθαι χοροῦ
 D **197** ψιλεῖς· οἱ ὕστατοι χορεύοντες
198 ψιλῆ· ζῆτει εἰς τὸ ψιλόν
199 ψιλίοις· πλαγίοις, ὑπίοις
200 ψιλίον· πτερόν. μακρόν. οἱ δὲ ψέλιον. ἢ εἶδος ἄνθους
201 †ψιλοδετόρων· βρώτη†
202 *ψιλοκόρησις· φαλακρός (com. ad. fr. *441 K.–A.) g³A⁷Br¹⁹Σ
 Hom. **203** *ψιλόν· γυμνόν g¹v²A⁵Br¹⁸Σ. ἔρημον. εὐτελές. ἄτριχον. καὶ πᾶν
 ἀποδεδαρμένον (v 437)
204 ψιλὸς στέφανος· πτέρινος. καὶ ὁ ἵππεύς
205 ψιλοτάπιδες· αἱ καλούμεναι ὑποστρώματα καλὰ
 D **206** ψιλοῦς· γυμνοῦς. σφενδονιστάς. τοξότας (Thuc. 1, 60, 1 ..)
 D **207** ψίλωθρον· σποδῆ. ἔνιοι μάδον (Nic. ther. 902)
208 ψίμαρον· εὐδιαῖον
209 *ψιλῶς· κούφως. εὐτελῶς A⁶

189 Σ ψ 18 **195** Moer. 214, 2 [ψ 4 H.] **197** cf. Σ' (Ph 654, 15. Su ψ 102) **198** cf. ft. Su
 ψ 105 fin. **202** = Σ ψ 20 **203** Σ ψ 21 **206** cf. Schol. Thuc. **207** Theophr. h. pl. 9, 20, 3
208 Σ' (Ph 655, 3. Su ψ 107)

190 <ν> Mus. | Schm. cft. gl. ω 190 **191** ψιλᾶς? del. Ald. | utrum l. πέτρα ad ψιλᾶς i. q.
 σπιλάς (Pears. 704, cf. gl. σ 1439) an πετρά ad ψίλα (Vales., coll. Paus. perieg. 3, 19, 6)
 incertum; κράσπεδα huic favet **192** ψιλᾶ· τὰ γένεια (sine interpunct. insequ.) H: inter-
 punct. Heins. Voss., qui ci. ψιλὸς **194** contin. H: Mus. **195** ψιλᾶκα H: accent. Mus. |
 ψιλόν λείον, περὸν interpunct. M.L. West, ft. recte; cf. ad gl. 191 | πτονόν H: Ald.; ft. l.
 πτηνόν (ut G. ci. pro πτερόν), sed πτεν- praebent Theogn. can. 351 (p. 65, 24 C.) et Eust. II.
 855, 43 [3, 231, 25–232, 1 V.] **196** Laconice pro ψίλακες (Schm., qui in app. accent. per-
 peram mutat, cf. Thumb 1, 75 a), ad πτίλον (Roscher Curt. Stud. 2, 1869, 423–5); cf. ad
 gl. 106 **198** gl. totam del. Mus. | ζτ' H, v. ad gl. v 943; hic ad gl. 203 lectorem dirigit
199 Schm. cft. gl. 3. 5: an ergo v. l.? **200** gl. compositam sic interpr. Schm.: πτερόν cf. gl.
 191. 195; μακρόν ad ψίδιον i. q. σπίδιον (gl. σ 1501); ψέλ(λ)ιον ad ψάλιον; εἶδος ἄνθους ad
 φύλλιον (gl. 269). aliter Vales. al. (πτερόν ἄκρον) et Roscher l. c. ad gl. 196 (πτερόν
 μικρόν) | ψέλ(λ)ιον Mus. **201** ft. ψιλοδέτρων· βρωτή (e. g. de Prometheo et vulture, cf.
 Σ δ 106) **202** ψιλοκόρησις K Σ; ψιλοκόρησις Callim. fr. 191, 29 Pf. **204** ψιλὸς· στέφανος
 (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm. tacite | ψιλ(ν)ός Roscher l. c. ad gl. 196 |
 πτερινός H: accent. Schm. **207** ψίλωθρον H: Mus. | σποδῆ nusquam alibi repertum |
 μάδον H: accent. Schm., coll. gl. μ 38 **208** ψίμαροί H ut vid.: Ald. (accent. Schm.) |
 εὐδιέων H: Heins. Pears. 704. Voss. = Σ''

- 210 ψίν· αὐτοῖς· αὐτόν (Sophr. fr. 89 K.–A.)
 211 ψινάδες· αἱ ῥυάδες ἄμπελοι
 212 ψινάζει· ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλορο(ρ)οεῖ
 213 ψίναθος· ἀγρία αἶξ
 214 ψίνδεσθαι· κλαίειν D
 215 ψίνθος· τέριψις
 216 ψινύθιον· φαῦλον
 217 ψῖσαι· ψωμίσαι Att.
 218 ψίσις· ἀπώλεια
 219 ψίττα· ταχέως, εὐθέως D
 220 ψιττάζων· ψίττα ἐπιφθεγγόμενος. ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὸν ἐπίφθ- Att.
 εγμα
 221 ψιττάκια[ν]· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου (Herond. 7, 58) D
 222 ψιττία· ψωμία. Ἀττικοί D
 223 ψιφά· ἐψητὰ λεπτά
 224 ψιφαῖον· ἰστίον. ὅτε δὲ ψίαθος. ἢ μικρὸν ὀρνιθάριον
 225 ψιχί[ν]α· ψωμία (Ev. Matth. 15, 27 .) N.T.
 226 ψίχες· αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων. ψιχίδι(α)
 227 ψόαν· ὀχεύτριαν
 228 ψόα· τὸ μέρος τοῦ σώματος (2. Regn. 2, 23) LXX
 229 ψόγεια· ψογερά, καὶ οὐκ ἄξια ἀκοῆς D
 230 ψογερά· ὡς λίαν μεμπτά

210 E. Gen. (EM 702, 41) 211 Σ'' (Ph 655, 4. Su ψ 109), cit. Theophr. h. pl. 4, 14, 6
 212 = Σ'' (Ph 655, 6. Su ψ 110) 216 = Σ'' (Ph 655, 7. Su ψ 111); E. Sym. (V ad EM 819, 6)
 217 = Σ'' (Ph 655, 8. Su ψ 113) ex Ael. Dion. ψ 3 (Eust. Od. 1631, 43 [1, 345, 22 St.]); Choerob.
 279, 19; E. Gud. 574, 57 219 Suet. Iud. 10 T.; Eust. Il. 855, 25 [3, 230, 16 V.]
 220 Paus. ψ 4; Schol. Theocr. 4, 45 e. 5, 3c 221 Σ'' (Ph 655, 10. Su ψ 114); E. Sym. (V ad
 EM 819, 6); cf. Poll. 7, 94 228 = Su ψ 118 229 Choerob. 279, 26

210 αὐτόν] αὐταῖς Ahr. Dial. 2, 261, 99 (Schm. cft. gl. φ 558); cf. ad gl. 95 212 φυλλοροεῖ
 H = Ph: Schm. tacite = Su | v.l.: gl. 107 214 ψιδδεσθαι vel ψιδδεσθαι Page Sapph. and
 Alc. 77, cf. gl. 182 216 Schm. cft. gl. 18 217 ψῖσαι H: accent. Schm. | Kust. cft. gl.
 δ 1720(b), Schm. gl. ε 5446. 7719 | v. ll.: gl. 109. 185 218 Pears. 704 cft. gl. 187, Latte gl.
 ε 7720 219 ψίττον H: Hemsterh. Pollux 1706 p. 1113 not. 8, coll. gl. 220 220 ψιττά H:
 accent. Schm. | Pears. 704 cft. gl. σ 771; v. Nauck Ar. Byz. 160–2 et (ut me monet R. Kassel)
 P. Doehring De Luciano Atticistarum irrisore, Diss. Rostoch. 1916, 90 sq. 221 ψιτταξίαν
 H = Σ'': Mein. ap. Schm. = E. Sym.; cf. Headlam ad Herond. 222 cf. gl. 225; de ττ /ψ cf.
 Schwyzzer Gr. 1, 319 223 ἐψιτά H: Mus. | cf. gl. κ 2281 224 ἰστίον ad ψίφαρος i. q.
 σίφαρος refert Schm. | ὅτε Ald. (H legi non potest): accent. Schm. tacite 225 ψίχην H:
 Thes. 8, 1920 a; cf. ad gl. 222, et ad corruptionem gl. 167 226 ψιχαῖ H, ψίχαι Mus.: Pears.
 704 | ψιχία H: Toup. 4, 232; ft. lemmatis correctio 227 quid hic sibi velit ὀχεύτριαν,
 nescio; 'fem. of ὀχευτήσ' LSJ, nihil ad rem; neque placet quod Latte ci. ψ. <κατέχουσαν>
 λοχεύτριαν 228 ὁ μηρός ci. Wesseling Prob. 292, sed Alb. cft. gl. ν 391 229 ἀκοαῖς H:
 Mus.

- 231 *ψογερόν· αἰσχρόν, μεμπτόν, Ἐπίψογον (Pind. Pyth. 2, 100 = 55)
(vg²vψω⁴A³Br²⁰)
- 232 ψόγξαι· ἀκοῦσαι
- 233 *ψόγος· κατάγνωσις A⁴, μέμψις vg¹A⁴, ὄνειδος vg¹(A⁵)
- 234 ψοδίον· σκολιόν
- 235 ψοθάλλειν· ψοφεῖν
- 236 ψοθίον· αἰθαλῶδες
- 237 ψοθόν· μέλαν [θόρουβος]
- D 238 ψόθος· ψώρα, ἀκαθαρσία (Ar. fr. 923 K.–A.?)
- 239 ψόθωρ· ἀρχμηρόν
- D 240 ψοθῶα· ψώρα
- 241 ψοίθη[σι]ς· ἀλαζών
- D 242 ψολοκομπία· ἀλαζόνες, κομπασταί (Ar. Equ. 696)
- 243 *ψόλος· καπνός, αἰθάλη, φλόξ g^{ψοφ⁴}, ἀσβόλη (Aesch. fr. 24 R.)
- 244 ψολῶσαι· ψιλῶσαι. ῥινῆσαι
- D 245 ψόμμος· ἀκαθαρσία. καπνός (Alcae. fr. 306 (14) ii 2 V.)
- D 246 ψο(ύ)δια· ψευδῆ [Λάκωνες δὲ τὸν στόμαχον]
- 247 *ψοφεῖ· κτυπεῖ, ῥήσσει A¹¹
- 248 *†ψοφηδῶς†· ταραχῶδῶς A⁹
- 249 *ψοφοδεῆς· δειλός vg²A⁷Br²²Σ, κενοφόβος, ὁ ἄκαι τοὺς ψόφους
vg²A⁷Br²²Σ καὶ τὰ ἐλάχιστα v² φοβούμενος vg²A⁷Br²²Σ
- 250 ψοφοδεῆ· τὸν ὅμοιον αὐτῶ
- 251 *ψόφος· ἦχος, κτύπος vg³A¹⁰Br²¹

233 Theogn. can. 84, 1 Alpers 235 cf. Arcad. 49, 9; Theogn. can. 295 (p. 54, 13 C.) 238 Σ'' (Ph 655, 16. Su ψ 120) (Phryn. praep. soph. fr. 37*); E. Sym. (V ad EM 819, 8); cf. lex. com. CGFPR 342 iii 25; Theogn. can. 291 (p. 53, 28 C.) 240 Arcad. 100, 23; Theogn. can. 84, 3 Alpers 241 Σ'' (Ph 655, 20. Su ψ 143); E. Sym. (V ad EM 819, 8); Theogn. can. 142 (p. 26, 22 C.) 242 Σ'' (Ph 655, 24. Su ψ 123); E. Sym. (V ad EM 819, 8) 243 Ap. S. 169, 21; Theogn. can. 337 (p. 62, 19 C.) (cf. can. 84, 4 Alpers); Eust. Od. 1949, 35 [2, 309, 21 St.]; Scholl. ψ 330. ω 539 244 Theogn. can. 84, 5 Alpers 245 comm. in Alcae. I. c. 6–7 246 Σ'' (Ph 656, 1. Su ψ 124) 249 Σ ψ 22 251 Theogn. can. 84, 8 Alpers

231 cf. Schol. Pind. et Dettori Mus. crit. 19–20, 1984–85, 258 234 σκολιόν) σπόδιον Pears. 704, coll. gl. ψοίθος· σποδός (Ph 655, 21. Su ψ 144. E. Sym. [V ad EM 819, 8]. Theogn. can. 142 [p. 26, 22C.] 236 αἰθαλόδες H: Mus. 237 ft. ψολό(ε)ν, cf. Schol. Nic. ther. 288 c | θόρουβος ad ῥόθος refert Schm. 239 ψόθωρον Mus. | Schm. cft. gl. 306 240 ψόθωα H: accent. Vales. 241 ψοίθησις H: Pears. 704. Voss. = testt. 242 ψολοκαμπία H: G. Heins. Vales. Pears. 704 | ἀλαζῶνες H: Mus. 243 ψολός H: accent. Schm. 246 ψοδία H: ordo et Schm. = Σ''; verbum Creticum teste Σ'', cf. Thumb 1, 153 (9). 149 (4) | Λάκωνες κτλ alio pertinet (sed vix ad gl. 245, ut ci. Schm.) 248 ψοφηδῶς H (leg. Cunningham) = K et ordo, ψοφοειδῶς Mus.: h. e. ψοφοδεῶς (Meurs. Att. lect. 2, 6) 249 ὁ H (leg. Hansen) | ὁ mire Ald. edd. 250 ὅμοιον i. q. 'eiusdem vel similis significacionis' ap. Hsch. satis frequens, sed nusquam quoad scio aut cum articulo aut cum dativo aliam glossam indicanti coniunctum. placet tamen neque ψοφοδέητον· ὅ. neque (ut ci. Schm.) ψοφοδεῶ· τὸν ὅ. Ἄττικῶς (Plat. Phaedr. 257 d)

- 252 *ψυγεῖα· ἀγγεῖα, ἐν οἷς ὕδωρ ψύχεται Br⁴⁰. καὶ ὁ τόπος αὐτός
 253 †ψυδνή† χέρσος· ἀραιά, ὀλίγη
 254 ψυδρά· ψευδη
 255 ψυδρόν· ψευδές
 256 ψυθιζομένων· γογγυζόντων
 257 ψύθιον· ὀλιγοχρόνιον
 258 ψύθιος· ἀραιά, ὀλίγη, ψίθυρος
 259 ψυθιστάς· ψιθυριστάς
 260 ψύθος· [ψίθυρος] ψεῦδος (Aesch. Ag. 478) D
 261 ψυθῶνες· διάβολοι
 262 ψυῖται· ἀλώπεκες, βασσαρίδες. καὶ αἱ κατὰ τὴν ὄσφυν σάρκες D
 (Euphr. fr. 7, 1 K.–A.)
 263 ψυκτά· ἢ μὴ πολλῶ ὕδατι πεφυρ(α)μένη μάζα
 264 ψυκτῆρ· ὃν ἡμεῖς ψυγέα[v], καὶ εἶδος ποτηρίου (Eur. fr. 726 K. D
 Plat. conv. 213 e)
 265 ψυκτήρια[ι]· οἱ ἀλσώδεις καὶ σύ[v]σκιιοι τόποι (Aesch. fr. 146 R. D
 Eur. fr. 782, 1 K. Hes. fr. 301)
 266 ψυκτῆριον· ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρά φαμεν (Nicostr. fr. 8, D
 1 K.–A.)
 267 ψύλλα, ψύλλαι· θηλυκῶς. ἄλλοι δὲ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης (Hdt. 4, Att.
 173). ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωῦφίου μικροῦ ἀρρενικῶς, ὡς φησιν
 Ἐπίχαρμος (fr. 197 K.–A.)
 268 ψύλλακας· τὰς ψύλλας
 269 ψύλλ(ε)ιον· πόα, ἧς καὶ τὸ σπέρμα ὁμώνυμον (Orph. Arg. 961) D
 270 Ψυλλικοί· εἶδος κυνῶν ὀνομασθὲν οὕτως D

253 Theogn. can. 142 (p. 26, 19 C.); cf. Schol. B 219 = Ap. S. 169, 19 = Su ψ 38; E. Gud. 573, 13 254 Schol. Lycophr. 234 255 cf. ft. Cyr. (g^{ψυλ-ψυτ} 3) ψυδρος· ψελλεις
 258 Theogn. can. 142 (p. 26, 20 C.) 260 EM 819, 13; Theogn. can. 142 (p. 26, 20 C.)
 262 Athen. 9, 399a–b; Poll. 2, 185. verbum a Phryn. ecl. 268 damnatur 264 Schol. Plat. (68); Theogn. can. 142 (p. 26, 21 C.) 265 Nic. Thyat. FGrHist 343 F 17 267 Ael. Dion. ψ 5 (Σ'' [Ph 656, 4. Su ψ 152]); Phryn. ecl. 306; Cyr. (vg¹⁻²); Moer. 213, 36 [ψ 2 H.]; E. Sym. (V ad EM 819, 40); E. Gud. 574, 62; Schol. Ar. Plut. 538a 269 Choerob. 279, 31. E. Gud. 575, 7. Su ψ 153 270 Poll. 5, 37

252 ψύγεται H: Br | πότος Triller Obs. 441 (corrupt. ut gl. π 3127) | v.l.: gl. 2 253 h.e. ψεδνή (Piers. 422); corruptus iam Theogn. (ψυάνη· ἀρεά in An. Ox.) 257 Schm. cft. gl. φ 429: ft. ergo v.l. pro ψίδιον 258 ψίθυρος H: Mart. 1790 (accent. Mus.) | ψιθυρίς H: Cunningham e gl. 260 et Theogn. 259 ψιθυριστάς H: Mus. (v) et HSt (i) 260 ψυθός H: accent. Hansen | ψιθυρός H: accent. Mus.; correctionem gl. 258 agn. Cunningham 261 Pears. 704 cft. gl. 179, unde ψύθωνες malit Schm. 262 ἀλώπηκες H: Mus.; v. ad gl. φ 810 | ὄσφυν H, cf. ad gl. π 1506 | v. ll.: gll. 103, 173 263 <α> Thes. 8, 1933d 264 [v] Mus. | v. Kannicht ad Eur. 265 ψυκτῆρια H: Sop. (ut Nic. Thyat.; Euphr. fr. 3, 1 K.–A., quem cit. Schm., nihil ad rem) 267 ψύλλα· H: interpunct. Cunningham coll. Σ'' (ψ. καὶ ψ.) | de Psyllis cf. RE 23 (2), 1464–76 269 ψυλλίον H: ordo et Schm. | τὸ H, om. Schr. posterī 270 ψύλλικοι H: accent. Schm.

- 271 Ψυλλικός γόης· ὁ τῶν Ψύλλων. οἱ δὲ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης
 272 ψύλλος· τὸ παχὺ τὸ συνέχον τὸ τοῦ κάπρου αἰδοῖον
 273 *ψύξας· ἀμβλύνας· τὴν ψυχὴν, [φρυσήσας vg⁴Σ, ἄνεμον ποιήσας, πνεύσας
 274 ψύξασθαι· ῥύσησασθαι· ξηρᾶναι
 275 *ψύξασαι· πνεύσασαι. [ῥύσησασθαι] A¹⁰
 LXX 276 *ψύξουσι· ξηρανοῦσιν (Jerem. 8, 2) vg⁵A⁹
 277 *ψύξις· πνοή g⁶
 Hom. 278 Ψυρή[.]· νήσος μικρά (γ 171)
 279 ψύριος· ἀκάθαρτος, ἀπὸ Ψύρων τῆς νήσου
 280 ψυρίς γῆ· λυπρὰ χέρσος
 281 *ψύττα· ἐπὶ τοῦ [ταχέως ἀποδραμεῖν g⁸A¹²Br⁴⁷ λέγεται (Eur. Cycl. 49. Luc. lex. [46] 3)
 282 ψύτταρον· σκαφίον
 283 ῥύτταν· πρόχυμα
 284 ψύττει· πτύει
 285 ψυττόν· πτύελον
 286 *ψυχαγωγεῖ· παραμυθεῖται vg³Br²⁹Σ τὴν ψυχὴν (Ar. Av. 1555. Xen. Mem. 3, 10, 6) v³
 D 287 ψυχαγωγός· ὁ ἀνδραποδιστής (Eur. fr. 379 a K.?) , καὶ ὁ ἀπατεῶν (cf. Aeschin. 2, 4). ὁ κατάγων τὰς ψυχὰς εἰς Ἄιδου (cf. Soph. fr. 327 a R.)
 288 ψυχάζει· ἀναψύχει
 Hom. 289 ψυχάς· πνεύματα (A 3 . .)
 290 ψύχειν· ἀνέμω ξηραίνειν. καὶ πνεῖν

273 Σ ψ 24 276 E. Sym. (V ad EM 819, 40) 278 similia de Ψύρα lex. com. CGFPR 342 iii 26; Paus. ψ 5 (Σ' [Ph 656, 9. Su ψ 155]); St. Byz. 703, 20 280 Theogn. can. 142 (p. 26, 20 C.) 281 Ph 656, 13; Schol. Luc. 233, 17; E. Sym. (V ad EM 819, 40) 286 Σ ψ 25 287 Ioh. Sard. in Aphthon. progymn. 5 (p. 82, 20 Rabe); Clem. Al. strom. 1, 40, 5; Phryn. praep. soph. 127, 12 288 Σ' (Ph 656, 15. Su ψ 158) 290 Ap. S. 169, 27–9; cf. Schol. A ad Λ 621a

271 ψύλλικος H: accent. Schm. | γύης H: Ald. | ψυαλῶν H: Ald. | ψύλλοι H: Ald. (accent. Mus.) 273 ἀμβλύνας vel ἀμβλώσας H (leg. Latte): K 274 ῥύσησασθαι Degani Filol. e stor. 2004, 729. 782–3, coll. gl. α 4691. 4693; ῥύσησασθαι Curiazi Mus. crit. 18, 1983, 287, coll. AP 14, 103, 3. Nic. al. 78 cum Schol. (malim ῥύσησασθαι) | ξηρᾶναι H, ξηρ- Ald.: accent. Schm.; ξηραν(θῆν)αι vel ξηραν(ασθ)αι Curiazi coll. Schol. Nic. 275 ῥύσησασθαι Degani l. c. ad gl. 274; ft. φρυσήσασθαι, cf. Schol. AT ad Y 440bc et Erbse ad loc. 277 Alb. cft. gl. μ 1053 278 ψυρή. H: Mus. (qui litt. ult. funditus del.: nec s [Latte] nec v [Hansen olim] placet) 279 ψυρ. . H (ψυροῦ legere sibi visus est Hansen, cf. Eust. Od. 1787, 18 [2, 105, 32 St.]; ψύρης Mus.): Schm. tacite 280 ψυρίς· H: interpunct. del. Schr. 281 ψυττά H: accent. Mus. | ἀποδραμεῖν H ut vid. (leg. Latte): Mus; δραμεῖν K | cf. gl. 219 283 h. e. ψυκτῆρα, cf. Moer. 214, 10 [ψ 12 H.] 285 πτυελόν H: accent. Mus. 286 Alb. cft. gl. ε 7724 290 ψύχειν ἀνέμω ξηραίνειν καὶ πνεῖν interpunct. H: Schm. tacite (post Alb.)

- 291 ψυχέμπορος· ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἀγοράζων καὶ πωλῶν
 292 ψύχεος ἰμείρων· καταψύξεως ἐπιθυμῶν (κ 555) Hom.
 293 ψυχὴ πνεῦμα (E 296 . .) καὶ ζυῦφιον πτηνόν Hom.+D
 294 ψυχόλεθρος· ἀπώλεια ψυχῶν
 295 ψυχορ(ο)αγεῖ· ἀποθνήσκει (Eur. Alc. 143) Eur.
 296 ψυχορ(ο)όφους· τὰς τὴν ψυχὴν ἐκπινούσας (trag. ad. fr. 602 a D
 K.–S.)
 297 ψυχουλκός· πόα τις D
 298 *ψυχουλκούμενοι· τὰς ψυχὰς ἐλκόμενοι (3. Macc. 5, 25) LXX
 A⁹(vg²Br²⁸Σ)
 299 ψυχρά· τὴν ἣν ἡμεῖς λεπτήν λέγομεν (Eur. IA 1014) Eur.
 300 ψυχοκομφώματα· ψυχοφαντάσματα (com. ad. fr. 442 K.–A.) D
 301 ψυχρὸν κακόν· ψύξεως αἴτιον
 302 *ψυχρολογία· ψευδολογία vg¹A⁸Br²⁶Σ
 303 *ψυχρολόγος· μηδὲν χρήσιμον λέγων g⁷A¹³[v⁶]
 304 ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσι· τὸν καταψύχοντα τὰ σώματα Ap.S.
 <διά> τῆς ἀναιρέσεως (E 75)
 305 *ψυχρός· ἀσθενής (Sapph. fr. 42, 1?) vg⁴A¹¹Br³⁰Σ
 306 †ψωδάρεον†· αὐχμηρόν
 307 ψώθιον· τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου
 308 ψώθια· τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα, καὶ τὰ ὑποκάτω Att.
 309 ψώϊζος· ἀφοδος ὑγρά, ἢ ὄνθος, δυσωδία, καὶ ἣν καλοῦσι D
 μίνθα<ν>· οἱ δὲ αὐχμὸν ἢ μόλυσμα (Eupol. fr. 206 K.–A.?)
 310 *ψώια· σαπρὰ ὑδυσωδία (Ap. Rh. fr. 5, 5 Pow.) g^{ψωζ}5

293 1) EM 819, 31. 2) Arist. h. an. 551^a14; Theophr. h. pl. 2, 4, 4; Schol. Nic. ther. 760b
 294 Su ψ 168; Zonar. 1876 296 cf. Σ' (Ph 656, 21. Su ψ 171) = trag. ad. fr. 602 K.–S.
 297 Diosc. mat. med. 4, 39 (II p. 198, 15) 298 Σ ψ 27 302 Σ ψ 29 303 E. Sym. (V ad
 EM 819, 40) 304 = Ap. S. 169, 25 305 Σ ψ 28 308 Athen. 14, 646c (cit. Pherecr.
 fr. 86 K.–A. Apollod. FGrHist 244 F 283. Theodor. FGrHist 346 F 2); Poll. 7, 23; lex. com.
 CGFPR 342 iii 27; Paus. ψ *6 (Eust. Od. 1817, 47 [2, 141, 38 St.]. Σ' [Ph 657, 6. Su ψ 129]);
 E. Sym. (V ad EM 819, 57); Zonar. 1879; Theogn. can. 84, 10 Alpers 309 Σ' (Ph 657, 2. Su
 ψ 128); EM 819, 41; Zonar. 1878; Theogn. can. 84, 9 Alpers 310 EM 819, 41; Zonar. 1878

292 καταψύξεως] καταψῦ. και H: Mus. 293 Alb. cft. gl. π 1386. σ 543 295 <ο> Mus.
 296 <ο> Schm. | cf. Kannicht–Snell ad tr. fr. ad. 297 ψυχουλκος H: accent. Schm.
 299 τὴν del. Mus.; γὴν ci. Schm.; sed potius sc. ἐλπίδα, ad Eur. | v.l.: gl. 166 300 ψυχο-
 κομφεύματα vel ψυχοκομποφάσματα Mein. 1857 p. 630 301 ψυχρὸν κακόν H:
 interpunct. Mus. 304 ψυχρὸν H: interpunct. del. Ald. | δελέχαλκον· ὁ δυσπιτόν H: Mus.
 ex Hom. | ἀποψύχοντα Ap. S. | <διά> Pears. 705. Alb. ex Ap. S. 305 ψῦχος Aeolice ac-
 cent. Schm. in Add. 306 v.l. gl. 319 (Ruhnck.) 307 sing. fictum e gl. 308 308 ψώθια
 (neut.) H = Paus.; ψωθία (neut.) Athen. lex. com. Theogn.; ψωθία (fem.) Poll. E. Sym. Zo-
 nar. | ft. ὑποκάτω <τοῦ ἄρτου> e gl. 307 et testt., nisi ex initio gl. subintelligend. 309 le. ft.
 ψώζα vel ψώζα, cf. ord. et testt. e Lob. Prol. 359; tum ψώϊζος ad ἀφοδος assimilatum | ἢ
 ὄνθος] ἢ νόθος H: Voss. Hemsterh. ed. Ar. Plu. 98 | <ν> Alb. 310 h.e. ψώα (Lob. El. 1,
 441); ψώα EM Zonar., ψωζ g | σάπρᾱ H: accent. Schr.

- 311** †ψώδη†· γλώττα
312 *ψωκτόν· τράπεζαν g^{ψωμ2}A¹Br³¹
313 ψωλήκυσθος· οὐδενὸς ἄξιος
Att. **314** ψωλόν· τὸν ἀπεσκολυμμένον (Ar. Equ. 964)
315 ψώμηγες· οἱ τοῦ σίτου τὰς ῥίζας ἀπεσθίοντες. καὶ ὁ ἴβγατρος†
‘ὁ σίτος’ φησιν ‘ἐξεψώμισεν,’ ἀπὸ τοῦ ζώου σχηματίσας
LXX **316** *ψωμειῖ· τρέφει (Esai. 58, 14) (vg³A⁴Br³²)
317 ψώμιγξ· σφήκωμα
Hom. **318** ψωμοί· μέρη (ι 374)
D **319** ψωραλέα· τὰ ψωριῶντα (Xen. Cyr. 1, 4, 11)
D **320** ψωροπέταλοι· ἰχθύες εὐτελεῖς
321 *ψῶρος· παιδεραστής g^{ψωχ6}
322 *ψῶσαι· θάλψαι g^{ψωχ7}
D **323** ψώσματα· παρὰ Ἀριστωνύμφ (fr. 8 K.–A.) πέπαικται ἢ λέξις τῆ
Βοιωτῶν διαλέκτῳ
324 ψώχειν· ἀνακινεῖν. ἀνατρίβειν
N.T. **325** *ψώχοντες· λεπτύνοντες vg¹A¹⁰Br³³Σ. πλύνοντες. ἀναξαίνοντες
(Ev. Luc. 6, 1)
326 ψώχω· λεπτύνω. πλύνω. ξαίνω
327 *ψωχός· γῆ ψαμμώδης g⁸

314 Paus. ψ 7 (Σ" [Ph 657, 7. Su ψ 130]); Prov. Bodl. 953 **318** cf. Schol. **325** Σ ψ 30
327 = Σ" (Ph 657, 18. Su ψ 141)

311 φωνή Baun. 1914–16 p. 232 coll. gl. γ 688 **312** ft. cf. gl. 35 **314** ψῶλον H: accent.
Mus. **315** ἴβγατρος] ‘latet scriptoris cuiusdam nomen’ Schow, ‘e. g. Ἴγκαταῖος’ M.L.
West | ἐξεψώμισεν H: Mus. **316** ψωμειῖ σε· θρέφει σε K (nisi τρέφει A), ut Esai.
317 ψῶμιγξ accent. Schm., sed cf. West, II. 1, xxxv ad σμῶδιγξ **318** μέλη Schol.
319 ψωραλέα· τὰ] ψωραλέοντα H: Schm.; ψωραλέον· τὸν Salm. | v.l.: gl. 306 **321** παι-
δαράστης H: K **322** ft. i. q. φῶσαι, φῶξαι (Schm.) **323** ἀριστωνίμω ut vid. H (leg.
Cunningham post Latte): Mus. **324** Schm. cft. gl. σ 3111 **325** ψωχόντες H: accent.
Mus. | ἀναξέινοντες H: Mus. **326** ξένω H: Mus. **327** le. ψωχός γῆ Mus.

Ω

- 1 ὦ θαυμαστικῶς, λίαν. οἶον ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ (Ep. Rom. 11, 33) N.T.
- 2 ὦ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ (A 254 . .) Ap. S.
- 3 ὦ ἄρθρον κλητικῆς πτώσεως. οἶον ὦ ἄνθρωπε (Ep. Rom. 2, 1 . .) N.T.
- 4 *ὦα· τοῦ προβάτου ἢ μηλωτή (Pherecr. fr. 68 K.-A.). ὦαι δὲ τῶν ἱματίων, καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος vg¹g^{ω-2}Br¹³⁷Σ, καὶ τὸ περιστόμιον vg¹(A⁴Σ) τοῦ ἱματίου D/Att.+K
- 5 ὦας· τὰς κόμας (Aesch. fr. 280 a R.). καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί D
- 6 ὦασιν· ὠσίν D
- 7 ὦατα· ὠτία, ὠτα (Alcm. PMGF fr. 80, 1) D
- 8 *ὠατωθήσω· ἀκούσομαι A⁵[vg³Br¹] D
- 9 ὦ ἄχει σχομένη· τῷ ἐαυτῆς ἄχει κατάσχετος γινομένη (λ 279) Hom.
- 10 ὠβαί· τόποι μεγαλομερεῖς D
- 11 *ὠβάλλετο· διωθεῖτο vgA¹Br³⁹ D
- 12 ὠβάτας· τοὺς φυλέτας D
- 13 ὠβεα· τὰ ὠά. Ἄργεῖοι. [ἢ τὰ ἀργὰ ὠτα] D
- 14 ὠβεοκόπτας· τοὺς ὄφεις ἀπὸ τούτου D
- 14x ὠβήλ· <...> On.sacr.
- 15 ὠ(βε)ον· καὶ τοῦ περσικοῦ τὸ ἐντός D
- 16 ὠβῶθ· πόλις Μωαβιτῶν (Num. 21, 10 . .) On.sacr.?

2 Ap. S. 169, 30; cf. Schol. 3 Dion. Thr. p. 62, 5 Uhl.; cf. Ap. S. 169, 30 4 lex. com. CGFPR 342 iii 29; Ael. Dion. ω 1 (Ph 657, 21. Su ω 1); Orus ὄρθ. (lex. Mess.) f. 283 r, 22; Ael. Dion. ω 2; Σ ω 1; Theogn. can. 64, 13 Alpers; Arcad. 100, 23 5 Orus ὄρθ. (lex. Mess.) f. 283 v, 2 (c. addend. Rh. Mus. 50, 1895, 151); Theogn. c. 64, 11 Alp. 8 Σ" (Ph 658, 1. Su ω 3)

3 ὦ ἄρθρον· H: interpunct. Schr. 4 ὦαι H: accent. Schm. | cf. Frisk 2, 1143 5 ὦας H: accent. Baun. 1911 p. 466; Lacon. ὠφα hic et gll. 10. 12. 22. ο 1532; cf. etiam Bourguet Dial. Lac. 71 not. 1 | κόμας H: Alb. | ad fin. cf. gl. 4 6-8 ad formas v. Wack. Kl. Schr. 1, 644 8 ὠάτω· θήσω H: A; ὠατοθήσω Σ" (-σομαι vgBr), prob. Ahr. Dial. 2, 246 not. 9. 289; ὠατωθήσομαι Lob. Rhem. 314; ὠατοθετήσω Mein. 1857 p. 631 9 ωαχεισχομέ(νη) ut vid. H (spir. legi non potest): Mus. 10 βοῖ ut vid. H., ὠβοι Ald.: ordo et Voss. (accent. Schm.) 11 ὠβάδδετο (Dorice pro ὠβάζετο) Hoffmann BB 21, 1896, 138; ὠββάλλετο (i. q. ἀνεβάλλετο) Lob. El. 84; ὠββάλλετο (i. q. futuebat, cf. οἴφω, οἴφόλης, Οἴβαλος) Blumenthal 8 | διωθεῖτω H: Mus. 12 ὠβάτους H: G. Heins. Pears. 705 13 h. e. ὠφεα (Ahr. Dial. 2, 49) | ὠά H: Cob. Misc. crit. 342 | ἄργεῖοι H: accent. Mus. | ἦ - ὠτα ut dittogr. del. Schm. (an ὠτα ex ὠά?) 14 ὠβεοκόπτας Cob. l. c. ad gl. 13, ft. recte 14x contin. H: nov. gl. Palm. | ὠβήλ filius Lamech fuit teste Theophil. ad Autol. 2, 30 (aliter LXX); ὠβήδ Schm. (pater Iessae 1. Chron. 2, 12. Ev. Luc. 3, 32) 15 contin. H: nov. gl. Schm. | ὠόν H: Hansen | h. e. (Sop.) nucleus persici (cf. LSJ s. vv. ὠόν 3. περσικός 4) 16 ὠβῶμ H: Pears. 705. Biel. (etiam 3, 584) | Schr. cft. gl. ε 115

- 17 ὄβρατο· εἴμαρτο
 18 ὄγανον· κνημῖς ἀμάξης
 19 Ὕγενίδαι· Ὕκεανίδαι. Ὕγῆν γὰρ Ὕκεανός
 D 20 ὄγένιον· παλαιόν. καὶ ὄρος τι
 21 Ὕγῆν· Ὕκεανός
 D 22 ὄγῆ· κώμη. καὶ φάλαγγος τὸ ἔσχατον. καὶ τὸ ἄκρον
 23 ὄγκωσαν· ἐμετεώρισαν
 24 *ὄγγυνντο· ἀνεὼγγυνντο vgA¹(Br²Σ)
 25 *ὄγύγ[υ]ια· ἀρχαία τείχη A³
 Ap.S. 26 Ὕγυγῆ· ὄνομα τῆς νήσου Καλυψοῦς[α] (α 85 . .)
 27 *ὄγυγίου· παλαιοῦ, ἀρχαίου (Orph. h. 59, 10) (vg¹A²Br³Σ). μεγάλου
 πολὺ
 28 ὄγύλλοντο· συνεκάμπτοντο
 D 29 ὄγμός· φωνὴ μετὰ τοῦ ἐκβο[ηθ]ῆσαι, ἢ μετὰ χειροτονίας (Aesch.
 Eum. 123. 126)
 On.sacr. 30 *ὄγ· διάφραξις (Num. 21, 33 . .) (g^ω—⁶)
 31 *ὄδαῖς· ὑμνωδίας A³Br⁹, ᾄσμασιν
 32 ὠδ[δ]άκταζον· ἔδακνον, ἀπέτρωγον
 33 ὠδ[δ]άγμην· ἐκνησάμην
 34 ὠδ[δ]άξατο· ὠδαξεν
 35 †ὠδδωσεν†· ἀπέδοτο
 Hom.+N.T. 36 *ὠδε· οὕτως (A 181 . .). ἐνταῦθα (Ev. Marc. 6, 3 . .) g⁴A¹⁰Br⁵[v⁴]. εἰς
 τοῦτον τὸν τ[ρ]όπον (K 537 . .)
 Greg.Naz. 37 ὠδ' ἄν' εἰς· οὕτως γὰρ ἄν' εἶς (Greg. Naz. c. 1, 2, 31, 46 [37, 914, 6 M.]
 38 *ὠδ' ἄν· οὕτως γὰρ ἄν' vg²

18 = lex. rhet. (q) 318, 5 Bk. 20 cf. St. Byz. 705, 14; Su ω 8 26 Ap. S. 170, 19; Schol. 27 Σ ω 4; Hdn. epim. 97 Boiss. 30 Basil. Caes. comm. in Esai. 2, 91 (Su ω 6). Hieron. on. sacr. PL 23, 1207. gl. Psalm. 306 Ernesti; cf. Lagarde, Onom. sacr.² 174, 92 (p. 204) 36 Schol. A 181; Ap. S. 170, 21; Hdn. epim. 97 Boiss.

17 ὄ(μ)βρατο (ab ὀμείρομαι) Lob. El. 1, 81, sed expl. vix congruit | ἴμαρτο H (leg. Latte: vel ἴ- Hansen): Schm. post Mus. (εἴ-) 18 ἄμαρῆς H (ἀμάρη Mus.): q 19 Ὕγηνός Pherecyd. Syr. 7 B 2 (col. 1, 7), VS 1, 48; Ὕγενος = Ὕκεανός Lycophr. 231; aliter expl. St. Byz. 705, 14 (Su ω 8) | cf. ad gl. 372 21 ὄγῆν H (ὠ om. rubr. in initio versus, add. Mus.): accent. Mus., cf. Arcad. 9, 12 | v. ad gl. 19 22 confunduntur ὠρά (gl. 5 etc.) et ὠα (gl. 4; cf. LSJ s.v. II, 2); -η tamen dubium, ft. I. ὠγά (contra ordinem); ὠγή cum spir. aspero error Schrevelii est 23 ἐμετεώρισαν H: Alb. 24 v. I. gl. 85 (Hansen) 25 ὄγυγία H: A; Schm. cft. Accium fr. 273 Ribb. ogygia moenia 26 καλύψουσα H: Mus. = Ap. S. 29 [ηθ] Pears. 705; ἐκβοῆσαι ὦ G. Dind. 8, 1986a 30 ὦν H, ωγη g: Pears. 705. C. Jun. Misc. obs. cr. 4, 1734, 130 32 [δ] Mus. | Pears. 705 cft. gl. o 61 33 [δ] Pears. 705. Piers. 40 | ὠνησάμην H: Piers. 34 [δ] Piers. 40 | ἐδίδαξεν H: Piers.; ἔδηξεν Triller Emend. 43 35 h. e. ὠδῆσεν (Schm.), cf. gl. 50 36 [ρ] L. Twells, Answer to the enquiry into the meaning of Demoniacks, 1737, 37 not.; si τρόπον recte se habeat, I. κατὰ pro εἰς, ut ap. Hdn. 37 ὠδ' H: spir. asp. Schm. | εἶς H: Mus. | εἶς H: Mus. 38 ὠδ' H, ὠδ' Mus.: Schm.

- 39 ᾠδεῖον· τόπος ἐν ᾧ πρὶν τὸ θέατρον κατασκευασθῆναι οἱ ῥαψωδοὶ καὶ οἱ κιθαρωδοὶ ἠγωνίζοντο
- 40 ᾠδεῖσα· ἐφορτισάμην†
- 41 ᾠδὲ κεν· οὔτως ἄν (M 228. Ω 661) Hom.
- 42 ᾠ δέμα(ς)· ᾠ αὐτή
- 43 *ᾠδὲ πη· ᾠδὲ πως (Cyr. in xii proph. 2, 514, 2 . .) [vg⁶A¹¹Br⁶]
- 44 *ᾠδὲ πως· θεῖω νεύματι A⁹Br⁴. ἢ οὔτως (g²Σ), τοῦτον τὸν τρόπον vg²A⁹Br⁴
- 45 *ᾠδὲ πως γάρ· οὔτως γάρ g⁷A¹²Br⁷
- 46 ᾠδή· ᾠσμα, ὑμνωδία
- 47 ᾠδηκῶς· οἰδήσας, πεφυσημένος
- 48 ᾠδίουν†· φορτίον
- 49 ᾠδῖς· ᾠδῖνες. τοκετοί
- 50 ᾠδησαν· ἀπέδοντο
- 51 ᾠδήσας†· πριάμενος
- 52 *ᾠδί· οὔτω πως vg¹A⁶Br¹⁰
- 53 *ᾠδικός· μουσικός (Ar. fr. 155 K.–A.) (vg⁵A¹¹Br¹³)
- 54–5 *ᾠδίνει· πάσχει. λυπεῖται A¹⁰. [ᾠδίνει· πάσχει. λυπεῖται] τίκει, ἢ ἐγκυμονεῖ
- 56 *ᾠδίνησεν· ἐγέννησεν (Psalm. 7, 15) A⁸Br⁸ LXX
- 57 *ᾠδῖνες· πόνοι, ἀλγηθόνες (Exod. 15, 14 . .) vg³A⁹Br¹² LXX
- 58 ᾠδίων· κυημάτων, τοκετῶν (Eur. Phoen. 30 . .)
- 59 ᾠδός· ῥοδός
- 60 *ᾠδῖς· ᾠδῖνες. τοκετοί. ἢ τίκτουσα A⁷
- 61 ᾠδόν· οὐδόν D

40 lex. rhet. (q) 318, 6 Bk.; EM 821, 51 43 cf. Σ ω 5 48 lex. rhet. (q) 318, 6 Bk. 56 aliter gl. Psalm. (cod. et 306 Ernesti)

39 κιθαρώδεις H: Mus. | cf. Wil. Kl. Schr. 1, 152; J. A. Davison From Archil. to Pind. 1968, 50–1 40 h. e. ᾠδησα· ἐφορτισάμην (testt.) | Ruhnck. cft. gl. 48 41 ᾠ δέ H: Mus. 42 δεμά H, δέμα Mus.: Schm. coll. Soph. El. 1161 (ubi tamen Orestes appellatur; collocatio non alibi reperitur) 43 πη| ποι H: K | ᾠδε²] οὔτω K | πῶς H: accent. Ald. 44 πῶς H: accent. Mus. 45 πως del. con. M.L. West; tum ad A 212 . . cum Schol. 47 πεφυσημένως H: Mus. | cf. gl. 88 48 ᾠδίουν H, ᾠδε οὔν q: h. e. ᾠδαῖον (Bekker) | Alb. cft. gl. ο 57 49 v. l. gl. 60 (ᾠδής sec. ord. Mus., qui postea verbum del.) 50 gl. totam del. Mus. | ᾠδήσας H: Schm. | cf. gl. 35 51 h. e. ᾠδήσας (Schm.) 52 gl. totam del. Mus. | ᾠδί H: spir. Schm. 54–5 dittogr. del. Mus. (sane tria ista verba in primo loco del., cum in altero deberet, itaque Schm. duas gll. distinxit) 59 gl. totam del. Mus. | varias coniect. protulit Schm., quarum dignae sunt quae commemorentur ᾠδός· <κιθα>ρωδός, cf. E. Gud. 577, 10, et rosae ex Odonum terra, cf. Nic. fr. 74, 11 (Schm. non verbum dat, sed ausim ᾠδ(όνι)ος vel sim.) 60 gl. totam del. Mus. | de partu, sing. Hippocr. mul. 1, 33 (8, 78, 2 L.), plur. A 271 etc. | τίκτουσα ad gl. omissam ᾠδίνουσα (A 269) refert Schm. | v. l.: gl. 49 61 ᾠδῶν· οὐδῶν H: ordo et Schm. | forma Dorica, cf. LSJ s. v. οὐδός (A) | Schm. cft. gl. 89

- 62 ὠδόσα· ἐκ τοῦ ὦδε μέρους
 D 63 ὦδου· ὠργιζόμεν ἐν φέαυτῷ ἠγανάκτου· ἠ ἔμαυτῷ (Men. fr. 493 K.–A.)
 D 64 ὠδύσαντο· ἐθρήνησαν (Ap. Rh. 1, 1066. Theocr. 1, 75)
 Hom. 65 ὠδύσατο· ἐχολώθη, ὠργίσθη. ἐμέμψατο. ἠχθέσθη, ἐμίσησεν. ἐθυμώθη (Σ 292 ..)
 D 66 ὠδυσίη· ὠδυσσις, ὄργη. μέμψις
 67 ὠδυσται· ἠχθέσθη
 Hom. 68 ὦδ' ἄφαρ· οὕτως ταχέως (K 537)
 D 69 ὠδώδε(ι)· σεσήπει. ὦξεσεν (Nicaen. AP 13, 29, 4 = HE 2714)
 Att. 70 *ῶ ἔτα· πολῖτα A⁴
 71 *ῶετο· ὑπέλαμβανεν vg²A⁵Br¹⁴Σ, ἐνόμιζεν vg²A⁵Br¹⁴
 72 *ῶετο δεῖν· ἐνόμιζε πρόπειν (Xen. Anab. 2, 6, 18 .. Dem. 3, 26 .. Aeschin. 1, 28 ..) [vg³]
 73 ὦζειν· βοᾶν
 74 ὦζεν· ἐβόησεν
 D/Att. 75 ὦζοντες· βοῶντες, καὶ λέγοντες ὦ ὦ. καὶ θαυμάζοντες (com. ad.?)
 76 ὦ, φηδοςφ· ὦ φίλε
 77 *ῶήθη· ἐνόμισεν, ὑπέλαβεν g^{ωι-7}A²
 78 φήρηχθαι· ὠρινοί.φ ὑπήνεμοι. ὠριμοί
 Hom. 79 *ῶθει· ἀνατρέπει (γ 295) A¹
 80 *ῶθισμός· ὠσμός A¹, ἀνατροπή
 81 ὠθήσας· ἀνατρέψας, ὤσας
 82 ὠθύλλετο· διενοεῖτο

63 Hdn. π. ἠμαρτ. λέξ. 260, 13 65 Schol.; EM 821, 2 70 cf. Ael. Dion. ω 11 ad fin. (Su ω 260. Schol. Plat. ap. [35] 25 c) 71 Σ ω 8 75 lex. com. CGFPR 342 iii 30; ad θαυμάζοντες cf. Ael. Dion. ω 4 76 cf. Σ''' addit. ad Σ η 36; Theogn. can. 64, 14 Alpers 77 cf. Σ ω 9 78 Theogn. can. 64, 12 Alpers 80 Moer. 214, 17 [ω 4 H.]

62 ὠδόσα] nec spir. (Ien. Ald.: Schm.) nec accent. (Ald.) legi possunt in H | ὦδε H: spir. asp. Mus. | ad terminationem cf. gl. σ 2683 σύνοσα (in qua Baun. 1911 p. 385 -οσα i. q. -οθεν esse censet, obstante expl. ὀμοῦ) 63 ἐν] ἐπ' vel esse. Mein. FCG 4, 304 | h. e. ἔμαυτῷ Heins. (cf. correct. ad fin. et Hdn.) 66 ft. le. ὠδυσίη, ὠδυσσις; | ad longum voc. ω Lob. Phryg. 701 cft. ἠλυσσις 67 ὠδυσται H: accent. Mus.; an ὀδ)ῶδυσται (ε 423)? 68 cf. gl. α 8558 69 ὠδωδε· σέσηπεν H: Schm. 70 ὦετα H: HSt. Thes. Ind. 202 e | πολῖτα H: accent. Mus. | Pears. 705 cft. gl. ε 6479 74 ὦζεν H ut vid.: accent. Mus. 76 contin. H: nov. gl. Mus. | ἠδος H, cf. Theogn.] ἠ δ' ὄς Alb. coll. Ph; de hac locutione in ἠδος corrupta et varie explicata v. Ludwich Rh. Mus. 41, 1886, 437–53, impr. 446–7 | φίλος H: Alb. 78 le. huius gl. (ωρηχθαι), gl. 98 (ωισχε) quam cft. Alb., Theogn. (ωαχαι) omnia ex eodem corrupta videntur: an ὠραῖαι vel ὠρικαί? | ὠρινοί est corruptio verbi ὠριμοί, ad fin. correct. ut Theogn. demonstrat; ὠρινά gl. 98 item corruptio | si ὑπήνεμοι sincerum est (cf. gl. 98), gl. ad fruges vel sim. referendae, non ad ὠιά ὑπηνέμια (ut Schm.); obstat tamen Theogn., in quo ὑπηνέμοι 80 cf. gl. 440 82 διενοεῖτο H: accent. Mus.

83	*ὦι· ἀντὶ τοῦ διό. ἢ ἤφτινι vg ⁶ A ¹² Br ¹²⁰	
84	ὦιαι· ἄκραι, ἔσχατα. μῆλωταί. λέγναι	Att./D
85	ὠίγγυνντο· ἠνοίγοντο, ἀνεώγγυνντο (B 809 ..)	Hom.
86	*ὠιδάν· ᾠδήν A ¹⁰ (g ^{ω-7}) (Eur. Tr. 514 ..)	Eur.
87	ῥᾠΐδας· τὰς μῆμον οἰκίδας†	
88	*ὠιδηκῶς· οἰδήσας, φυσήσας vg ^{ωδη1} A ^{ωδη2} Σ	
89	ῥᾠΐδας†· οὐδός	D
90	ὠίξει· ἐπικάθηται	
91	ῥᾠΐζύος†· ταλαιπωρίας	
92	ῥᾠΐζυρά†· μοχθηρά	
93	ῥᾠι†· πορεύεται	
94	ὠ<ι>κέτευεν· ᾠκει	
95	*ὠ<ι>κοδόμουν· <οἰκοδόμουν> v ¹ Br ¹⁵ (A ¹³)	
96	*<ὠινοχόουν>· οἰνοχόουν vg ³ A ¹⁴ Br ¹⁶	
97	ὠΐσατο· ᾠήθη (α 323 ..)	Hom.
98	ῥᾠΐσχε· ᾠρινά†, ὑπήνεμα	
99	*ῥᾠΐσχετο†· ἐπεσχέθη A ¹⁶	
100	ὠΐσθη· ὑπέλαβεν, ᾠήθη (δ 453)	Ap. S.
101	ὠ<ι> ῥά· ᾠ ἄρα, ᾠ δήποτε (P 134 ..)	Hom.
102	ῥᾠΐστο†· προσεδέχετο (κ 248 ..)	Hom.
103	ῥᾠΐσσατο†· ᾠήθη, ἔδοξεν (α 323 ..)	Hom.
104	*ὠῖκα· εὐθέως, ἤταχέως g ¹ A ² Br ¹⁵⁷ , ᾠκέως, ὀξέως (A 447 ..)	Hom.

84 Paus. ω 1 (Eust. Od. 1828, 50 [2, 156, 38 St.]); Hdn. epim. 96 Boiss.; Theogn. can. 64, 15 Alpers; Schol. Callim. h. Dian. 12; Erot. τ 30 85 Σ ω 3; Schol.; cf. EM 820, 32 88 = Σ ω 6 97 Theogn. can. 64, 16 Alpers 100 Ap. S. 170, 26; Theogn. can. 64, 17 Alpers 102 Schol. 104 Schol.; Ap. S. 170, 27; E. Gud. 577, 21; EM 821, 12; lex. Greg. carm. (ord. alph.) ω 6

83 ωι H, spir. et accent. legi non possunt; ᾠ Mus. | ᾠι i. q. διό alibi non reperiri videtur, neque in auctoribus neque in grammaticis; ft. v. l. τῶ (Ap. S. 156, 9. Ph 612, 20. 22. 613, 15); cf. gl. τ 1731 84 ᾠιαι H: accent. Schm. | ft. ἄκραι ἔσχαται ut Paus. | λάγναι H (cf. gl. υ 827): Salm. | Pears. 706 cft. gl. 4 85 v. l.: gl. 24 86 ᾠΐδαν H: accent. Mus. 87 μῆμ(ον) H (leg. Latte); μῆμον Schr. | ᾠδάς· τὰς ὑμνωδίας Schwenk Rh. M. 10, 1850, 310 (cf. gl. 31); δμ>οΐδας (Eur. Bacch. 514): ... οἰκετίδας vel σηκίδας Schm. (sed neutrum verbum explanationi aptum) 88 ᾠιδικῶς H ut vid.: K 89 h. e. ᾠδός (Schm.; cf. gl. 61) 90 ᾠίξει H: accent. Schm. in app. 91 aut v. l. gl. ο 215 οἰζύος (Schm.) aut ex gl. 92 fictum 92 aut v. l. gl. ο 216 οἰζυρά aut corrupt. ex οἰζυρέ (h. e. ᾠ οἰζυρέ Epicharm. fr. 97, 4 K. – A.)· μοχθηρέ (Schm.) 93 ᾠῖη Schm. tacite, qui ci. ἰεῖη (T 209) vel ἰοι (Ξ 21) πορεύοιτο (ut Schol. Ξ 21) 94 ᾠκέτευεν H: ordo et Pears. 706 95 ᾠκοδόμουν H: ordo et K | οἰκοδόμουν om. H: vBr (φωο- A) 96 contin. H: nov. gl. K | ᾠινοχόουν om. H: A (φνο- vgBr) | de φ /οι in hoc verbo cf. Schol. Dion. Thr. p. 41, 10 Hilg. 97 h. e. ᾠΐσατο (Schm.), nisi ft. ad Colluth. 372 referendum 98 ᾠΐσχε H ut vid. (leg. Hansen); ᾠΐσχα Mus. | v. ad gl. 78 99 v. l. gl. τ 747 (Hansen) 101 ᾠῖα (vel ft. ᾠῖα, `del. Mus.) H: ordo et Hansen post Alb. 102 h. e. ᾠΐετο (Schm., ut Hom. et Schol.) 103 h. e. ᾠΐσ(σ)ατο (Schm., ut Hom.); aliter gl. ο 404

- 105 ὠκαλέον· ταχύ, ὄξυ
 106 †ὠκαχημένοι† λυπησόμενοι
 107 Ὡκεανίνης κούρης· τῆς <Σ>τυγός
 D 108 Ὡκεανοῖο πόρον· τὸν ἀέρα, εἰς ὃν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀποχωροῦσιν (SH fr. ad. 1124)
 109 Ὡκεανός· ἀήρ. θάλασσα, καὶ ποταμὸς ὑπερμεγέθης. φασὶ δὲ καὶ ὁμώνυμον αὐτοῦ ἐν Κρήτῃ
 D 110 ὠκέα· ταχέα (Pind. Ol. 2, 150 = 83. Stesich. PMGF fr. 178, 1)
 Hom. 111 *ὠκέας· ταχεῖς (Γ 263 ..) vg⁴A⁹Br¹⁵⁰(Σ)
 D 112 ὠκέες στρουθοί· ταχεῖς, εὐπετεῖς, κοῦφοι (Sapph. fr. 1, 10 V.)
 K+D 113 *†ὠκείλαντες† ὄρμησαντες vg⁸, προσπελάσαντες, προσπεσόντες, †ἔξωκείλαντες† (Thuc. 4, 11, 4). καὶ ὠκείλεν τὰ αὐτὰ (Eur. IT 1379)
 Hom. 114 *ὠκεον· ὠκουν (Ξ 116 codd. ..) [g⁵]
 D 115 ὠκέων· †ἀμαρτῶν. ἦ† ταχέων (Alcm. PMGF fr. 2 (i), 1)
 116 *ὠκέως· ταχέως (Archil. fr. 181, 10 W. Pind. Pyth. 3, 104 = 58 ..) vg³A¹²Br¹⁹
 117 ὠκίδες· ἐνώτια
 Hom. 118 †ὠκιάων† ταχυτάτων (Δ 500 ..)
 119 †ὠκίεσσα† φθαρεῖσα
 120 ὠκιμον· βοτάνη εὐώδης, τὸ λεγόμενον βασιλικόν
 121 ὠκίμβαζεν· ἐτάρασσεν. ἐθορουβεῖτο. ἐστραγεύετο
 122 *ὠκιστον· τάχιστον (vgA¹Br²⁰)
 123 ὠκλαζεν· συνέκαμπε τὰ γόνατα (Xen. Anab. 6, 1, 10)

111 = Schol.; E. Gud. 577, 52; cf. Σ ω 10 113 cf. E. Gud. 577, 53; Schol. Thuc. 4, 11, 4
 120 cf. Hdn. epim. 99 Boiss. 123 = lex. rhet. (q) 318, 7 Bk.

105 ὠκαλέον H: accent. Mus.; 'formatum ut ἠκαλέον [gl. η 287], nec correctione in ὠκύαλον [Pind. fr. 94b, 19] opus' Schm. 106 h.e. ἀκαχήμεναι (Pears. 706. Voss. Kust.; accent. Mus.); etiam λυπούμεναι ci. Schm., ft. recte 107 ὠκεανίνης· κ. (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. HSt. | κοῦτ(ης) ut vid. H (vix κοῦτ(ον)): Mus.; aliter M.L. West, qui le. ex κλυτοῦ Ὡκεανίνης (poet. anon., cf. Hes. th. 956) derivat | <σ> Mus. | cf. West ad Hes. th. 364 et 346; Herter RE 17(2), 2303–8; Styx Oceanitis est ap. Apollod. 1, 2, 2 108 ὠκε-ἀνοιο· πόρον (sine interpunct. insequ.) H: accent. Mus., interpunct. Pears. 706. Jens. Luc. 245 109 ἀήρ] Mein. Anal. Alex. 156 cft. gl. 108 | cf. West ad Hes. th. 133 (p. 201) 110 si gl. Homericā esset (ὠκέα Ὡρις B 786 ..), l. ταχέα (ut Schol. l. c.) 112 ὠκέες· στρουθοί H: interpunct. Mus. ut vid. (si minus, Schr.) | εὐπρεπεῖς H: Triller Emend. 43–4 (Mein. ap. Schm.) 113 h.e. ὠκείλαντες (ὠκ- etiam E. Gud.) et ἔξωκείλαντες (Schm.) | ὄρμησαντες H: Alb. 114 ὠκεῶν H: accent. Mus. | οἰκοῦν H: Mus. 115 ὠκεῶν H: accent. Cunningham post Schm. | ἀγαρρόων ἦ Heins., ἀρμάτων (part. lemmatis) Ruhnck. 117 ὠβίδες Schulze QE 38 not.1 118 h.e. ὠκείων (Mus.) 119 h.e. ὠκήεσσα (Mus.); 'φθαρεῖσα apud recentiores Graecos celeriter aufugientem significare potest' Schm. 120 v. Steier RE 17(2), 2380–3 121 ἐστρατεύετο H: Cunningham post Sop. (-γγ-); item gl. κ 2695–6. ο 470 et Σ σ 243 122 -ος bis K = Schol. Φ 253

- 124 *ὠκλασαν τὰ αὐτά. [τὰ γόνατα ἔκαμψαν (3. Regn. 19, 18) LXX
vg¹A²Br²¹Σ
- 125 *†ὠκλίναςαι† κλίναςαι A³
- 126 †ὠκριόωντο† ὠξύνοντο, ἔτραχύνοντο
- 127 *ὠκτειρεν ἠλέησεν (Λ 814 . .) vgA¹Br²² Hom.
- 128 ὠκύ· ὀξύ, ταχύ (E 106 . .) Hom.
- 129 ὠκύαλα πεερά· ὠκέα παραγώγως. ὡς ὠκύαλος ναῦς (SH fr. ad. D
1125)
- 130 ὠκύαλος· ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους (ο 473 . .) Hom.
- 131 ὠκυαγεῖς· ἐπιδούς, ὧν ἡ δύναμις ἐπιφανῆς
- 132 ὠκυβόαι· ταχυμάχαι
- 133 [Ἔκ]ύθοον· πόα τις ἡ τρίφυλλος καλουμένη (Callim. h. Dian. 165) D
- 134 *ὠκύμοροι· ταχυθάνατοι (vg⁵A¹¹Br²⁵Σ), οἱ ἄωρῳ θνήσκοντες Hom.
θανάτω (α 266 . .)
- 135 ὠκύνει· ταχύνει, ὀξύνει
- 136 ὠκυπέτα· ὀξεῶς πετομένω (Θ 42 . .) Hom.
- 137 ὠκύποροι· ταχυπόροι (ε 176) Hom.
- 138 ὠκυπόροισι· ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ πλέουσιν (A 421 . .) Hom.
- 139 *ὠκύπορος· ταχέως πορευόμενος (Eur. fr. 752 g, 37 K.) vg⁴A¹²Br²⁶
- 140 ὠκυπόρων· ταχυπόρων (K 308 . .) Hom.
- 141 ὠκύπτερος· ταχέως πετόμενος. ἢ εἰς ὀξὺ ληγούσας <πτέρυγας
ἔχων> (N 62) Hom.
- 142 ὠκύροον· ταχύτατον
- 143 *ὠκυρόφ· ταχέα ῥεύματα ἐχούση A¹⁶
- 144 *ὠκυρόφ· ταχέως ῥέοντι (E 598 . .) vg⁷(Br²⁸) Hom.
- 145 *ὠκύς· ταχύς (A 58 . .) vg²A¹³Br²⁴ Hom.

124 Σ ω 12; E. Gud. 577, 55 130 = Schol.; cf. Ap. S. 170, 28 133 cf. Schol. Callim.
134 Σ ω 14; Hdn. epim. 99 Boiss.; Schol. A 417 137 Arcad. 89, 26 138 cf. Schol.
141 cf. Schol. Luc. 100, 7 143 cf. Σ ω 18; Schol. E 598 (uterque masc.) 144 Schol.
145 = Σ ω 19; Hdn. epim. 98 Boiss.; Schol.

125 πεδ)ω κλίναςαι Mein. ap. Schm.; aut e.g. κάτ)ω 126 v.l. gl. ο 492 (Hansen; cft.
Pears. 706) 129 ὠκύάλα H: accent. Pears. 706 | πέτρα H: Lob. ad Soph. Ai. p. 329 (ed. 3,
p. 272); cf. West ad Hes. op. 628 | ὠκύαλος ναῦς] cf. μ 182 130 Ael. Dion. φ 13 aspira-
tionem internam ὠκύάλος, ut φίλιπος, admonet ubi adiective usurpatur, obloquente Hdn.
ap. Schol. A ad O 705a 131 ad -αγεῖς cf. LSJ s.v. ἀγωγή I 8 b (Riess Ant. class. 15, 1946,
114) | ἐπιδοῦν H: Mein. 1857 p. 630 133 litt. ὠκ in foramine amissae sunt | ὠκύθοον
revera i. q. τρίφυλλος esse non credibile; potius gl. ex schol. ad Callim. decurtata est
136 ὠκύπετα H: accent. Thes. 8, 2013 c | πετόμενα H: Mus. (-o-) et Thes. (-μένω)
137 ὠκυπόροι H: accent. Schm. coll. Arcad. 138 Hom. semper de navibus usurpat, itaque
fuerit ἐχούσας καὶ πλεούσας, cf. Schol. (Hansen); masc. Nonn. Dion. 37, 620 . . tantum
139 ὠκυπόρος H: accent. Schm., cf. ad gl. 137 140 -πορῶν bis H: accent. Alb. 141 πε-
τόμενος H: Mus. | < > Mus., cf. Schol. Luc. 142 gl. totam del. Mus. | ὠκύροον H:
Schow (qui errat de codicis lectione) | ταχύτητος H: Schow 143 ὠκυροῖ H: Mus.

- Eur. 146 ὠκύσημον· ταχέως φανερόν
 Eur. 147 *ὠκύτης· ταχύτης g⁸ (Eur. Bacch. 1090)
 148 *ὠκύτητος· ταχύτητος (Plat. Axioch. 364 c) vg¹g⁹A¹⁰Br²³
 LXX 149 *ὠλέθρουον· ἐφόνευον (3. Macc. 6, 21) vg⁶Br³¹(A¹²)
 150 *ὠλέκρανον· ὁ ἀγκ(κ)ών (com. ad. fr. 763 K.–A.) vg⁵A¹⁰Br³⁰Σ
 151 *ὠλέναι· οἱ πήγεις τῶν χειρῶν g⁴A⁸Br²⁹Σ καὶ βραχιόνες. καὶ ὠλέ-
 ναι ὁμοίως (Hippocr. aff. int. 44 [7, 276, 6 L.])
 Eur. 152 *ὠλένας· χειρας vg³A¹¹, ἀγκάλας (Eur. Andr. 895 ..)
 D 153 ὼλέναδε· ὡς ἄγραδε (SH fr. ad. 1126)
 D 154 ὠλένιον· κακόν, ἢ δεινόν (anon. AP 7, 723, 2 = HE 3887)
 D 155 ὼλενία· πόλις Ἀχαιίας (B 617. 639)
 156 ὠλέριον· πόνος
 Hom. 157 ὠλεσίκαρποι· αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως ἀποβάλλειν τὸν καρπὸν. ἢ
 ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ (κ 510)
 D 158 ὠλεσίοικοι· οἱ ἄσωτοι (com. ad. fr. *578 K.–A.?)
 Hom. 159 *ὠλετο· ἀπώλετο (I 413 ..) vg⁷g^{ωλ}ω³A¹³Br³²
 160 ὼλία· πόλις
 161 ὠλίβραξαν· ὠλισθον
 162 ὠλιγγιᾶν· νυστάζειν
 163 ὠλιγγιά· νυσταγμὸς ἀκαριαῖός τις. καὶ ἐπὶ τῶν βλεφάρων
 ὄυτιδας ἔχειν ὠλίγγ(γ)ας φασίν. ἢ ἐλάχιστος
 164 ὠλίγγιον· ὀλίγον, βραχύτατον
 Hom. 165 †ὠλιγε†· παρεσκεύασεν (Λ 641)
 166 *ὠλισθεν· ἐσφάλη, ὠλίσθησεν (Soph. El. 746. Callim. fr. 64, 14
 Pf.) g¹A³Br³³

150 = Σ ω 20; Hdn. epim. 99 Boiss.; Galen. de usu part. 3, 92, 8 151 Σ ω 21; Ap. S. 170,
 30 152 cf. Hdn. epim. 99 Boiss. 154 lex. rhet. (q) 318, 8 Bk. 155 1) Schol. Λ 756.
 Paus. perieg. 6, 20, 16; 2) St. Byz. 707, 12 157 Schol. BQV; cf. Hdn. epim. 99 Boiss.;
 Theophr. h. pl. 3, 1, 3 158 lex. rhet. (q) 318, 9 Bk. 163 cf. lex. rhet. 318, 10 Bk. =
 EM 821, 43 164 cf. lex. rhet. 318, 13 Bk. = EM 821, 47

146 ὠκύσιμον H: Cor. 149. Mein. 1857 p. 630 150 ἀγών H: K Σ 151 ὠλένας H,
 ὠλενες A: gBr | ὠλεναὶ H: accent. Mus.; ft. lemmatis correctio, tum ὁμοίως a scriba qui hoc
 non comprehendit additum erit 153 ὠλένα δὲ et ἄγρα δὲ H: Voss. | ὡς H: accent. del.
 Ald. 154 ὠλενὶ H: Mus. | ἢ om. q | λεινόν H: q 155 ὠλένια H: accent. Schm. | aut lac.
 post ὼλενία, e. g. <πέτρα τῆς Ἡλίδος, ὁ δὲ ὼλενος>, aut res geographicae confusae sunt
 (cf. Hansen ad gl. q 509) 156 ὠλένιον Toll., coll. gl. 154 | πόλις Pears. 707. Mein. 1857
 p. 630 (qui ci. ὼλέριον aliud nomen esse Oleri [quamquam St. Byz. 708, 3 id non agnos-
 cit]) 157 Hom. habet ἰτέαι ὠλεσίκαρποι | πιεῖ H: Mus. 158 v. Kassel–Austin ad com.
 ad. 160 ὼλί(γν)α Pears. 707, coll. St. Byz. 708, 13; ὼλία(ρος) Thes. 8, 2020 c (sed
 νῆσος est ap. St. Byz. 708, 9) 161 G. cft. gl. o 532. 533 163 ἀκεραῖός τις | ἀκερεότης
 H: Schm. | <τάς> ἐπὶ τῶν βλ. ὄυτ. [ἔχειν] Thes. 8, 2020 d ex testt.; καὶ ἐπὶ τῶν βλ. ὄυτ. ἔχειν
 <ἄς> ὠλ. φασίν ad gl. 162 transp. conii. M.L. West | ὀλίγας H: Voss. 164 ὠλιγγήιον H:
 Voss. = testt. 165 h. e. ὠπλισ(σ)ε (Cunningham post Schm.), cf. gl. 272

- 167 ὀλιτήμερος· <ὀ> ἡμαρτηκῶς τῶν ἡμερῶν
 168 ὀλίτης· ὁ Νηρεὺς ἦῤρωσϜ
 169 ὀλιτόφρονας· ἀλιτροὺς τῶν φρενῶν, ἀνοήτους
 170 ὀλλόν· τὴν τοῦ βραχίονος καμπήν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν διφυῶν. τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ προστιθέμενον σπέρμα
 171 *ὀλοφύρετο· ἐθρήνει (4. Macc. 16, 5) vg¹ LXX
 172 >αλυγίων· σκοτεινῶν. κακῶν. μακρῶν. ὀξέων. μεγάλων
 173 *ὠ λῶι(σ)τε· ὠ βέλτιστε (Soph. Phil. 1171. Xen. conv. 4, 1. Plat. leg. 638 a . .) g¹A⁴Br³⁴Σ
 174 ὀλώναντο· ἰλασσάμενον
 175 *ὠμά· τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα (Cyr. in xii proph. 1, 382, 24 . .) A²
 176 ὠμάδιον· ὠμαδὸν καὶ ἐπ' ὠμοῖς καὶ τὸ ἐπ' ὠμούςς ὠμάδιον (Nonn. D Dion. 13, 308)
 177 ὠμαδῖς· ἐπὶ τοῦ ὠμου
 178 ὠμαλθὲς ἔλκος· πρὸ καιροῦ συναχθέν
 179 *ὠμάρτησεν· ἐπηκολούθησεν (Hes. th. 201) (vg¹Σ)
 180 ὠμβροῖ· ὠ πονηροί, ὠ ἄθλιοι
 181 *ὠ μέλε· ὠ ἄνθρωπε (Ar. Equ. 671. Plat. Theaet. 178 e) A¹ Att.
 182 *ῥὠμηγέρονταϜ· τὸν μὴ καθη(ψη)μένον ὑπὸ τοῦ γήρωσ, μηδὲ Hom. πάνυ γέροντα (Ψ 791) A⁶
 183 *ῥὠμηκότεςϜ· προθυμούμενοι (Xen. Mem. 3, 7, 9) (A⁴)
 184 ὠμηλετόν· ἐρηγιγμένον

172 Scholl. Ap.Rh. 4, 1258. Plat. rep. 575 c. leg. 890e 173 = Σ ω 24; Schol. Soph.
 176 Zonar. 1887 177 Ioh. Alex. de accent. 38, 27; Theogn. can. 990 (p. 163, 23 C.)
 179 cf. Σ ω 25; lex. Greg. carm. (ord. vers.) ep. 557 181 Ael. Dion. ω 5 (Schol. Plat. [156])
 182 Schol. AbT

167 ὀλιτημέρος H: HSt. Thes. Ind. 203 e (= ὁ ἄλ-) et Mus. (accent.) | <ὀ> Schm. | Alb. cft. gl. η 379 168 ὀλιτός H: Voss., qui ὁ ἀλιτής interpr.; sed potius ὁ ἀλίτης (i. q. ὁ θαλάσσιος Choerob. Lex. de spir. [Ammon. ed. Valck.] 209, 10) | ἦρωσ addub. Riess Ant. class. 15, 1946, 115, quia Nereus deus sit, et ci. ἦπιος vel γέρων | cf. West ad Hes. th. 233. 234 169 i. q. ἀλιτο- Pears. 707, sed ω mirum; si est ὠλιτο-, i. e. ὁ ἀλιτο- (HSt. Thes. Ind. 203 e), tota gl. in nominativum corrigenda; sed ft. est ὠλιτο-, i. e. ὠ ἄλιτο- (M.L. West), de accus. exclam. v. Fraenkel ad Aesch. Ag. 1146 et Hansen ad CEG 512 (ubi pro 716 leg. 718) 170 κάμπην H: accent. Mus. | ὀμφάλου H: accent. Mus. | 'Prima significatio ad ὠλένη (ulna) adludit, secunda ad Cercopem *ὠλον [Diotim. SH 394, 3; Roscher 2, 1, 1166–73]' Schm., quo tertia non liquet 172 h. e. ex διωλυγίων vel corruptum vel fictum (Thes. 8, 2021 d; cf. etiam Danielsson Eran. 6, 1903–4, 136–49), cf. Su ω 78 | Alb. cft. gl. δ 2047, Schm. gl. η 392 (sed v. Latte et SH Suppl. 281A) 173 λῶϊτε H: Mus. (accent. Schm.) 174 ὀλώ- ναντα Mus.; 'non liquet' Schm. 178 ὠμαλθὲς· ἔλκος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm. tacite 180 ὠμβροῖ H: Mus. (accent. LSJ); i. q. ὠ ἄμμοροι (G. Ruhnck.) 181 μέλαι H: A | ἄνθρωποι H: A 182 ὠμηγέροντα H = A] h. e. ὠμογέροντα (Mus.), cf. gl. 196 | καθήμενον H = A: Nauck Ar. Byz. 98 not. 23 | ἀπὸ H = A: Nauck ex Schol. 183 h. e. ὠρηκότες (Xen. Mem. 3, 7, 9) (Ruhnck.) 184 cf. ἀλέω, ἄλεισις, etc.

- D **185** ὠμήλυσις· τὸ κριθίνον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα (Hippocr. morb. 2, 31 [7, 48, 15 L.] ..)
- LXX **186** *ῥομὴν ἐνόμιζον (Gen. 37, 7 ..) A7[Σ]
- Ap.S. **187** ὠμήρησε· συνέτευχεν, συνήνητησεν, ἴεις τὸ αὐτὸ ῥομοῦς† ἀλλήλοισ γίνεσθαι τοὺς συναντῶντας (π 468)
- Hom. **188** *ῥομησταί· ῥομοβόροι (v¹), ῥομοφάγοι (X 67 ..)
- Hom. **189** *ῥομηστής· ὁ ῥομὰ κρέα ἐσθίων (Ω 207) vg¹A³Br³⁵
- D **190** ῥομίας· ὁ μεγάλους ῥομοὺς ἔχων, ὁ εὐρύτερονος
- 191** *ῥομίλει· ἐπήρχετο vg^{ωμο2}A²
- 192** *ῥομίλησε· συνανεστράφη (Hdt. 3, 131, 1 ..) (g^{ωμο5}v^{ωμο6}A¹Br¹⁶³)
- 193** ῥομίλησαμεν· συνανεστράφημεν, ἢ συνανεστρέψαμεν
- D/Att. **194** ῥομίλλα· παιδιὰ τις, ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα, εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ ἴμνηι λαμβάνει. ἢ† ἔπαθλον (Eupol. fr. 314 K.–A.)
- 195** *ῥομοβόρον· ῥομοφάγον vg¹A¹⁵Br⁴⁴(Σ)
- Hom. **196** ῥομογέρον· οἱ μὲν τὸν ἀρξάμενον γηράσκειν, ἔτι δὲ ἰσχύοντα. οἱ δὲ τὸν μὴ λευκαινόμενον τὴν κεφαλὴν, ὄντα δὲ πρεσβύτην (Ψ 791)
- 197** ῥομογέροντας· τοὺς τοιούτους
- 198** ῥομοδάϊκτον· ῥομοσπάρακτον
- 199** ῥομοθάλεκτα· ῥομὰ
- Ap.S. **200** ῥομοθετεῖν· τὸ ἀφ' ἑκάστου μέρους τοῦ ἐσφαγμένου ἱερείου ἀφαιρεῖν ἔτι ῥομοῦ ὄντος, καὶ ἐπιτιθέσθαι ἐπὶ τὴν θυσίαν. ἐξηγεῖται δὲ αὐτὸς Ὁμηρος (cf. A 461 ..)
- 201** ῥομοθετήσασθαι· ῥομῶν ἀπάρξασθαι πάντων
- 202** ῥομοθεν ὄρκοι· ἐγένοντο
- 203** *ῥομοί· οἴμοι vg⁸. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν vg⁸A¹⁶Σ

185 lex. rhet. (q) 318, 17 Bk. = EM 822, 18; cf. Galen. lex. 156, 16 186 = gl. Oct. ω 2; cf. Σ ω 27 187 Ap. S. 171, 5; Zonar. 1887; E. Gud. 578, 39; Schol. 188 Schol. 189 Hdn. epim. 100 Boiss.; Zonar. 1886 190 Poll. 3, 149 194 lex. com. CGFPR 342 iii 31; Ael. Dion. ω 6 (Ph [z ap. K.–A.]. Su ω 92); Suet. lud. 1, 27, p. 67 T. (Schol. Plat. Lys. [7] 206 e fin.); Poll. 9, 102 195 Σ ω 29 200 Ap. S. 171, 8; Ael. Dion. ω 8 (Eust. II. 134, 36 [1, 206, 13 V.]); Schol. Ap. Rh. 3, 1033a 203 Σ ω 31

185 ὠμηλύσις H: accent. Cunningham (post Hansen) 187 ὠμήρησε H: Voss. = Ap. S. | εἰς τὸ αὐτὸ ῥομοῦς] παρὰ τὸ ὁμοῦ Ap. S., διὰ τὸ ὁμοῦ Schm. | συναρτώντας H: Heins. Mauss. Pears. 707 (accent. Mus.) 191 vel 'aggrediebatur' vel 'visitabat' | v.l.: gl. 494 194 ὠμίλλα H: accent. Voss. | ft. I. εἶτα <ὁ> (Mus.) ... μεῖναι <ποιήσας> (Cunningham) λαμβάνη (Schm.) ἔπαθλον 195 v.l.: gl. ο 738 (HSt.) 198 ῥομόδαικτον H: Mus. 199 ῥομοθάλυκτα (cf. gl. θ 67) vel [ut iam Lob. Prol. 345] ῥομοθάλυπτα (cf. gl. α 2602) Mein. Philol. 19, 1863, 720; quae displicent nisi aliquid explicationi addas, e.g. καυστά 200 ῥομοθετεῖν] ὦ om. rubr., add. Mus. | μέρους H] μέλους testt. | αὐτὸς] αὐτὸ ὁ H: HSt. 202 ῥομοθεν ὄρκοι (sine interpunct. insequ.) H: Cunningham, interpunct. M.L. West; ὠμόθη Perger, sed impersonaliter non usurpatur

- 204 ὄμοι[ε]ιν· τῶν ὄμων (E 622 ..) Hom.
 205 *ὄμοι· τὰ μετάφρενα (σ 68) (A¹⁷)[vg¹¹Br⁴⁸] Hom.
 206 ὄμοισιν· ἐν τοῖς ὄμοις (A 45 ..) Hom.
 207 ὄμοκυδιᾶν· ἐπὶ τῇ τῶν ὄμων εὐεξία μέγα φρονεῖν. ἢ τῇ τάξει (com. ad. fr. *452 K.–A.)
 208 *ὄμός· ἀπάνθρωπος v¹²A¹⁸Br⁴⁹(g¹¹), ἀπηνής
 209 *ὄμοτόκησεν· ἐδυστόκησεν (Iob 21, 10) vg¹⁴A²⁰Br⁵¹Σ LXX
 210 ὄμόλι(ν)α· τὰ ἄγρια ὀθόνια (Cratin. fr. 10 K.–A.) D
 211 ὄμολόγησαν· συνέθεντο
 212 ὄμόν· ἄωρον, ἄγριον
 213 ὄμοργόν· σκληρόν
 214 ὄμόρξατο· ἀπεψήσατο (Nic. ther. 859) D
 215 †ὄμός†· ὁ λιβανωτός. ἢ ὁ †βωμός†
 216 ὄμότης· ἀπηνότης (Dem. 25, 84) D
 217 ὄμοστράκω· βουτίνω τρυβλίω
 218 ὄμοφάγους δαΐτας· < ... εὐωχίας (Eur. fr. 472, 12 K.)> D
 218x <ὄμοφάγους δαΐτας> τοὺς τὰ ὄμὰ κρέα μερίζοντας. καὶ D
 ἐσθίοντας
 219 ὄ μοχθηρέ· ὄ ἐπίπονε (Eupol. fr. 278, 2. Plat. com. fr. 180 K.–A. D
 Plat. Phaedr. 268 e)
 220 ὄμφυναν· ἐδόξαζον
 221 †ὄμφύνειν†· ἐνδόξους ποιεῖν
 222 ὄμφ· τῷ παρὰ καιρὸν γινομένῳ
 223 ὄμφ γήραϊ· τῷ πρὸ τῆς ὄρας γηράσκοντι (ο 357. Hes. op. 705) Hom.
 224 *ὄμωξεν· ὠδύρετο, ἤεστέναξεν (Γ 364 ..) gA¹Br¹⁵²Σ Hom.
 225 †ὄμωσεν†· ὄρκω ἔστησεν (Ξ 331) Hom.
 226 *ὄν· ὑπάρχων vg^{ωνι6}A^{ωνι11}Br⁵⁴. ἢ †όντων† (v^{ωνι6})

204 = Schol. 206 Schol. 207 lex. rhet. (q) 318, 19 Bk. = EM 822, 32 208 E. Gud. 579, 27 = EM 822, 22 209 Σ ω 32 212 cf. E. Gen. α 1544 (EM 117, 23) 213 lex. rhet. (q) 318, 15 Bk. = EM 822, 11 223 cf. Eust. Od. 1762, 17–19 (2, 75, 16–19 St.) 224 Σ ω 33; Schol.

204 ὄμοι[ε]ιν] ὄ om. rubr., add. Mus., qui etiam del. ε 205 ὄμοι H ut vid. (leg. Hansen): accent. Mus. 206 ἐν] ἐπὶ Schol. 207 ὄμοκυδιᾶ ... φρονεῖ q EM | εὐδοξία H (-α Mus.): q EM 210 (ν) Mart. 1795–6. al. 215 v.l. gl. α 4174 ὄμωμον (cft. Schm.), item gl. α 4163 (cft. Salm.); βωμός 'correctio' lemmatis (Schm.) 217 ὄμοστράκω H: Pears. 707. Perg. | utrum dual. -ω scribendum (vulg.) an dat. -ω (Pears. Perg.) incertum 218, 218x separ. et e.g. suppl. Kannicht ad Eur.; δαΐτας iam ci. Bergk PLG⁴ 2, 32, coll. gl. δ 110 220 ὄμφυ- λαν H: Palm. Salm. Pears. 707 coll. gl. ο 846 221 v.l. gl. ο 846 (LSJ; cft. Schm.) 223 ὄμωγήραϊ H: Mus. | πρὸ τῆς] πρῶτης H: Sop. Heins. Arcer. Pears. 708 224 ὄμωξεν H: K; ὄμωξεν Sylburg in N. Clenard. Inst. et medit. in Graecam linguam (1602) 507, iterum Cob. Nov. lect. 282 225 h.e. ὄμωσεν (Mus.) 226 aut ὄντως (ad ὄν, Dorice etc. pro οὖν; cf. Baunack 1914 p. 228) aut ὄντ(ιν)ων (ad ὄν) Pears. 708; ὄντως etiam Triller Emend. 44, ὄντινων v

- Eur. 227 *ῶναξ· ὃ δέσποτα vg¹A⁵Br⁵², ὃ ἄναξ
 Eur. 228 *ῶναξ Παιῶν· ὃ βασιλεῦ, ὁ κακὰ παύων Ἀπόλλων (Eur. Alc. 220 . .) vg²A⁴
 Greg.Naz. 229 ὢν ἀπο· ἀφ' ὢν (Greg. Naz. c. 1, 1, 5, 58 [37, 428, 10 M.] . .)
 230 ὠνάστια· ἐνώτια φάρμακα
 231 ὠνάρχος· δῆμψος
 232 ὠνατο· ἀπέλαυσεν, ὄνησιν ἔσχεν
 233 ὠνεῖν· πωλεῖν. [ἀπολαύειν]
 234 ὠνήμην· ἀπέλαυσα (Theognid. 1380)
 235 †ὠνησάμην†· ἐμεμψάμην
 Hom. 236 *ὠνησεν· ὠφέλησεν (ξ 67) Σ(v²Br¹⁶⁴), ἔσωσεν
 237 *ὠνησις· πράσις, ἀγορασία vg^{ωνι5}Br³⁷. ἡ μέμψις. ὠφέλεια, σωτηρία
 Eur. 238 *†ὠνήσω†· τὰ αὐτά (Eur. Heraclid. 1044) [v¹A⁷]
 239 *ὠνητιῶν· ἀγοραστικῶς ἔχων (Theopomp. com. fr. 46, 1 K.–A.)
 vg³A⁸Br⁴⁷Σ
 D 240 ὠνητο· ὠνατο, ὠνησιν ἔσχεν (Plat. Menon. 84 c)
 D 241 ὠνθυλευμένον· τὸ[ν] διεσταγμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυ-
 λευμένον (Alex. fr. 275, 2. Diphil. fr. 90, 2 K.–A.)
 242 *ῶνια· τὰ πράσιμα (Xen. Anab. 1, 2, 18 . .) vg²A⁸Br⁵⁵Σ
 243 *ῶνίου· πρασίμου (A⁹), ἀγοραστοῦ
 244 *ῶνίους· ἀγοραστούς (Anaxandr. fr. 34, 11 K.–A. Dem. 22, 15)
 vg¹A⁷Br⁵³Σ
 245 ὠννου· οὔτως
 Hom. 246 ὠνον· τὸ τίμημα τῆς τιμῆς (ο 445), ἡ τιμή (Φ 41 . .). ἡγορν ἢ ἀγορά
 Hom.+Ap.S. 247 ὠνος· ὠνή, τιμή ἢ καταβαλλομένη ἀντί τινος (Φ 41 . .)
 Hom. 248 ὠνοσάμην· ἐμεμψάμην, ἐξεφαύλισα, ἡτίμησα (Ξ 95 . .)

236 Schol.; Ap. S. 171, 12; Σ ω 35 239 = Σ ω 36; Poll. 3, 126 241 μονθυλεύω damnat Phryn. ecl. 333 242 Σ ω 37 244 = Σ ω 38 246 cf. Schol. Φ 41 247 Schol.; Ap. S. 171, 10; Σ ω 40 a (addendum editioni: Eikasm. 19, 2008, 326) 248 Schol.

227, 228 spat. vac. et νάξ H: ὃ scr. rubr., accent. acut. del. Mus. 228 παῖων H: accent. Mus.; παιων g, παιαν vA (Eur.) 229 ὢν· ἀπό, H: interpunct. et accent. Pears. 708 230 ἐνώτια] ὠτικά Schm. 231 ὠναρχος H: accent. Alb. in app.; i. q. ὠφαρχος Baun. 1911 p. 488 coll. gl. 5 (sed errat de v < f collato ποινή) | δῆμαρχος Baun. (ψ ex ligatura male intellecta) 232 ὠνατο] formam damnat Phryn. ecl. 5, cf. tamen Wil. ad Eur. Her. 1368 233 ὠνεῖν] cf. LSJ s. v. ὠνέομαι III (Cret.) | ἀπολαύειν ad ὄνημι, ft. ex gl. 232. 234 stulte intrusum 235 v. l. gl. 248 (Heins. Palm.) 236 ἔσωσεν] cf. gl. 237 fin. 237 confundi ὠνησις, ὄνοσις, ὄνησις vidit HSt.; cf. Zonar. 1453 ὄνησις· ἡ ὠφέλεια. ὠνησις δὲ ἢ ἀγορασία | σωτήρια Ald. edd. 238 ὠνήσω H = K (qui explicationem habet ὠφελήσω, cf. gl. 236): h. e. ὄνήσω (Schm.) 241 τὸν H: Mus. | διεσχευασμένον Sop.; διασσεαγμένον Gesner 245 contin. H: nov. gl. Mus. | i. q. ὠς νυ Schr. ad gl. 377; Arcadice, cf. LSJ. Thumb 2, 131 (c) 246 ὠνὸν H: accent. Biel. 247 ὠνός H: accent. Schm. | ἡ H: Mus. 248 ὠνησάμην H: ordo et Pears. 708. anon. Misc. obs. cr. 3, 1733, 336 | ἐξεφαύλισα H: Mus. | v. l.: gl. 235

- 249 *ὠνούμενοι· ἀγοράζοντες vg¹A³Br⁵⁶
- 250 *ὠνοχόει· ἐνέχεεν g²A⁴Br⁵⁷, ἐκίονα (A 598) vg²A⁴Br⁵⁷Σ Hom.
- 251 ὠνυχισμένον· ἀφηρημένον (Cratin. fr. 503 K.–A.) Att.
- 252 ὠξυθύμηθη· ὠργίσθη (Ar. fr. 894 K.?) D
- 253 ἰξώλων†· ἔθνος βάρβαρον
- 254 ὦ οἰοῖ· ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν παρὰ Ἱωσι D
- 255 *ὦντο· ὑπελάμβανον, ἐνόμιζον v¹
- 256 *ὦ οὔτος· ὦ αὐτός vg¹(A²Br⁵⁸), ἦ ἰὼ σύ (Soph. Ai. 89) v¹Σ
- 257 *ὦπα· ὄψις, ἰπρόσοψις v², πρόσωπον (Γ 158 . .) Hom.
- 258 *ὦπάξεν· κατόπιν· ἐπάγων ἰἐδίωκεν (Θ 341) vg¹A⁵ Hom.
- 259 ὠπάξεσθαι· ὄρᾶν, σκοπεῖν
- 260 ἰὴπαινες, ὠπαιν†
- 261 *ὠπασεν· ἔδωκεν, ἐχαρίσατο (I 483 . .) v³A⁴Br⁶⁰ Hom.
- 262 ὦ πέπον· ὦ φίλιτατε (Z 55 . .). ἄλλοι δὲ τὸν μαλακὸν τὴν ψυχὴν πέπονα καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ ἔκλυτε, μάταιε Hom.
- 263 *ὠπες· ὀφθαλμοί (Theocr. AP 9, 432, 2 = epigr. 6, 2 Gow) g^{ω--12}(Br¹⁶⁵)
- 264 ὠπήσεσθαι· ὄψεσθαι
- 265 ἰὴπωτῆρε†· διὰ φαρμάκων εἰώθασί τινες ἐπάγειν τῆ<ν> Ἐκάτη<ν> <εἰς> τὰς οἰκίας
- 266 ὠπια· ὀφρυδία
- 267 ἰΩπι ἄνασσα· πυρρὰ πρόθυρος, πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν (Callim. h. Dian. 204?) D

250 Schol.; Σ ω 40 b (addendum editioni: Eikasm. l. c. ad gl. 247) 251 Phryn. praep. soph. 20, 6. ecl. 253 252 = Su ω 128; Poll. 2, 231 255 Zonar. 1889 256 Σ ω 41 257 Schol. 258 Schol.; cf. Ar. S. 171, 13 261 Schol.; Scholl. Nic. al. 398 b. Opp. hal. 1, 393; Zonar. 1889 263 Hdn. Philet. 129; Su ω 142 (Δ); E. Gud. 579, 49; EM 784, 46 265 cf. Schol. Ap. Rh. 3, 861 266 cf. EM 346, 7

249 ὠνούμενοι] ὠ om. rubr., add. Mus. 252 ὠξυθυμώθη H (ὠ om. rubr., add. Mus.) = Su: Kontos BCH 2, 1878, 236 253 v. l. gl. ξ 203 Ἐώλων (cft. Schm.; ad Greg. Naz. AP 8, 146, 1 ὦ Ἐώλων ... πέδον), ubi βαρβάρων, hic βάρβαρον H, ut gl. n 1909. 3170 254 ὦ ὄγοι H: Schm. 257 ὄψιν Mus. | πρόσωψις H (leg. Cunningham): -o- Alb.; πρόσωψιν Mus. 258 an ἐπείγων (cf. Schol.)? 260 gl totam del. Mus. 262 Pears. 708 cft. gl. π 1492 263 ὠπες H ut vid. (leg. Cunningham): accent. Mus. 265 ὠπώτῆρε H: accent. Mus.; Schm. censet esse i. q. ὀπῆρε vel ὀπωπῆτῆρε, sed quid exploratores ad Hecates invocationem non clarum est; itaque Bergk (PLG² 1039, 4 3, 682) hanc expl. in gl. 267 inseruit | τῆ ἐκάτη H: Salm. | <εἰς> ci. Schm. (immo εἰς); ταῖς οἰκίαις Salm. 266 cf. ad gl. 267 267 ὠπιάνασσα H: Ald.; ἰΩπις eadem est quae alibi Οὔπις, cf. Plat. Axioch. 371 a et Schol. Callim., itaque ad Callim. hanc gl. verisimiliter rettulit Wil. GdH 1, 103, post Sop. al.; Mein. ed. Callim. 35 lac. post ἄνασσα statuit, in qua explicatio et novae gl. lemma periissent | πυρρὰ Palm., ut legitur in gl. cognata ε 7316 (temere a Latte tractata) | . . . ρος H (leg. Cunningham), πρόθυρος Ald.; vocabulum alibi non reperitur; Schm. vult πρόθυρον ad gl. 266 προν) ὠπια referre, si recte ft. l. προν) ὠπιος (Eur. Ba. 645) προθύρ<α>ος | Bergk expl. gl. 265 post πρόθυρος inseruit et <ἀνάπτοντες> post θυρῶν addidit

- Ap. S. **268** ὠπίζετο· ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο (Σ 216 ..)
269 *ἴωπιζόμενος· ἱ ἐπιστ ἴρεφόμενος† A¹
270 *ἴωπλή†· ἠ ἐκ χειρὸς πληγὴ ν³
- Hom. **271** ὠπλίζετο· καθωπλίζετο (ξ 526 v. 1.)
Hom. **272** *ὠπλίς(σ)ατο· παρεσκευάσατο (Λ 86. β 20) g¹[v¹A⁴]
D **273** ὦ πονωπόνηρε· < ... > (Ar. Vesp. 466)
- LXX **274** *ὠπται· <ἐ>θεάθη (Exod. 3, 16 ..) vg¹A²Br⁶²
D **275** ὦ Ωπος· ὄνομα γενικῆς πτώσεως. διὸ καὶ τινες ἤξιώσαν ἀναγινώσκειν Ὀπος, ὡς Θραϊκός (α 429 ..)
- Hom. **276** *ὦ πόποι· φεῦ φεῦ vg^{ωπω1}A^{ωπω2}Br¹⁵⁹, παπαὶ Br¹⁵⁹ τῶν χαλεπῶν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ ἢ θαυμασμοῦ [δηλωτικόν (A 254 ..) Br¹⁵⁹. ὦ δαίμονες, ὦ φίλοι, ὦ θεοί
- Hom. **277** ὦπιεν· ἔγημεν (N 429 ..)
278 ὠπφρύναμαι· ἠφφραμμαι
279 vacat
- Hom. **280** ὦρα· τὸ ἔαρ (B 468 ..), ἢ θέρος. ἢ μορφή
281 *ὦρα· καιρός. κάλλος. τροπή. εὐμορφία. ψιλῶς δὲ φροντίς, ἐπιμέλεια. ἴσθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην ἔχοντα φροντίδα A¹⁷(vg^{6,9}Σ). οἱ δὲ φυλακτῆρια, ἢ προβλήματα
282 *ὦρα γάμων· ἐν ἀκμῇ γάμων A²⁰(vg¹¹)
283 *ὦρα ἔτους· καιρός ἔτους vg⁷A¹⁶Σ, τὸ ἔαρ, καὶ τὸ θέρος (Thuc. 2, 52, 2 .. Dem. 50, 23) vg⁷A¹⁶Br¹⁷³Σ
- D **284** ὠραία· ἀκμάζουσα, κάλλος ἔχουσα (Ar. Eccl. 696)
285 ὠραία· τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ ὄψει
- D **286** ὠραία· νεκύσια (Eur. Suppl. 175). οἱ δὲ δαιμόνια. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὠραίων (Thuc. 1, 120, 2 etc.). καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὠραν συντελουμένων ἱερῶν (Plat. Criti. 116c)

268 = Ap. S. 171, 16; cf. Schol. 271 cf. Schol. (P. Ant.) Callim. h. Dian. 89; paraphr. Lycophr. 636 272 = Schol. Λ 86. Schol. min. (P. Oxy. 3160 ii 30) β 20 = Ap. S. 171, 21 274 = gl. Oct. ω 1 276 Schol.; lex. Hom. ω 25 277 cf. Schol. 281 Σ ω 43; Hdn. epim. 102 Boiss.; Schol. μ 89; Su ω 150; Ph ε 2383; E. Gen. α 1544 282 cf. Moer. 214, 24 [ω 11 H.] 283 Σ ω 44; Moer. 214, 19 [ω 6 H.]; Poll. 1, 60

269 v.1. gl. ο 994 ὀπιζόμενος (Schm.), ubi recte ἐντροπόμενος | litterae ἐπιστ in foramine perierunt 270 v.1. gl. 479 (Schm.) 272 ὠπλίσατο H = K: Hansen = Schol. Ap. S. 273 ὠπον· ὦ πονηρέ H: Hansen (v. ad gl. π 3003) post Alb. (ὦ πονοπόνηρε) et Schm. (ὦ πόνω πονηρέ) 274 θεάθη H: K 275 ὠπόσ¹ H: accent. Cunningham | ὠπόσ²] nov. gl. H: contin. G. | ὠς] ὁ H: Mus. | Θραϊκός male Pears. 708; ι adscr. agn. Cunningham 276 ὠπόποι H = A: (v)gBr | πάπαι] παῖλ (h. e. παῖον) παῖ H: Mus. | ὦ δήμονες nov. gl. H: contin. et corr. Palm. Salm. Pears. 708 277 ὠπίτιον H: Mus. 281 ad init. Schm. cft. gl. 296, ad ὀλίγωρον cf. gl. π 2952, ad fin. Salm. Pears. 708 cft. gl. 317 282 ὠραί(α) Piers. 426, sed cf. ο 126. Eur. Heraclid. 579. al. 284 ὠραία H: accent. Mus. 286 cf. G. B. D'Alessio, Callimaco cent' anni di papiri (2006), 115

- 287 ώραία θύειν· τελετή τις, ἐν ἧ τῶν ώραίων ἀπάντων ἐγίνοντο D
ἀπαρχαί
- 288 ώραία ἡμέρα· ἡ ἑορτή
- 289 ώραῖζεται· καλλωπίζεται
- 289a *ώραι· καιροί (β 107 . .) g^{ωρα-ωρη}2Σ Hom.
- 290 *ώραίοις· καιροῖς (Cyr. in xii proph. 1, 305, 4 . .) g^{2A}13Br⁶⁵
- 291 *ώραῖσμένη· <κε>καλλωπισμένη vg^{1g}ω--13A¹²Br⁶³Σ
- 292 ώραῖον· καιρίον. καὶ τὸ ἱερεῖον, τὸ θῦμα τὸ καθ' ὄραν. καὶ ὁ
τάριχος ὁ κατὰ τὸ ἕαρ συντιθέμενος
- 293 ώραῖον κῆδος· ὁ καθ' ὄραν τελευτήσας (SH fr. ad. 1127) D
- 294 ἴώραιοντοῖ· ὄρμων, ἐπορεύοντο
- 295 ώραιοπώλας· ὁ τὴν ἀκμὴν πωλήσας, ὀπωροπώλης, ταριχοπώλης
- 296 *ώραῖος· εὐμορφος (vg^{10A}18Σ), εὐτροπος, εὐσχίμων, εὐπρόσωπος LXX
(Gen. 39, 6 . .)
- 297 *ώραῖσμός· καλλωπισμός vg³, κάλλος (Jerem. 4, 30) LXX
- 298 *ώραίων· τῶν πεπανῶν καὶ ὠρίμων [τῶν] καρπῶν (Thuc. 1, 120,
2) g^{ωρε-ωρη}7Σ
- 299 ώρακιᾶ <ν>· τὸ[ν] ἐν τοῖς βαλαν<ε>ίοις ἐκλύεσθαι. ἢ σκοτοῦσθαι. D
καὶ ὠχριᾶν
- 300 *ώρακιᾶν· λειποψυχεῖν A¹⁹. ἐκλύεσθαι καὶ σκοτοῦσθαι μετὰ ὠχ- D
ριάσεως ἢ καὶ ἰδρωτός. οἱ δὲ ναυσιᾶν. καὶ σκοτοῦσθαι
- 301 ώρακιάσας· λειποψυχῆσας (Ar. Pac. 702) D
- 302 ὠράνα χελίδων· ὄροφή (Sapph. fr. 135 V.) D
- 303 ὠρανιστήρ· ἱμάς
- 304 ὠραπολεῖν· κατὰ τὴν εἰθισμένην ὄραν ἐκάστου ἔτους ἀναπολεῖν.
ἀναπολεῖν δὲ λέγουσι τὸ τρις ἄροτριᾶν τὴν γῆν

289a = Σ ω 45 291 = Σ ω 46 292 Aret. cur. diut. morb. 1, 3, 12; Poll. 7, 27 296 Zonar.
1890 298 = Σ ω 47 299 Schol. Ar. Pac. 702 a (Su ω 158) 300 Moer. 214, 21 [ω 8 H.]
301 Schol. Ar. (c) (Su ω 158)

287 ώραία H: Mus. | τίς H: accent. del. Mus. 288 ώραία· ἡμέρα. H: interpunct. Schr. | ἡ
H: Alb. 291 καλλωπισμένη H: K Σ; ώραῖζομένη (Eupol. fr. 393 K.-A.)· καλλωπιζομένη
Schm. 292 καθώραν H: Mus. 294 v.l. gl. ο 1159 ὀρέοντο (cft. Lob. Rhem. 146;
cf. etiam cum Alb. gl. 327) 295 ώραιοπώλης Maussac. Ruhnk. 296 εὐτροπος alibi de
moribus, non de forma dicitur: corruptam lectionem verbi εὐπρόσωπος esse censet
Ruhnk. 298 contin. H: nov. gl. Mus. | ὠρίμων] ώραίων H = Σ; g | τῶν H: om. g Σ | καρ-
ηῶν H: g Σ 299 ώρακία H (spir. legi non potest, ὠ- Ald.): Mus. (spir. asp. Alb.) | τὸν H:
Mus. | <ε> Schm. 300-1 ὠρ- H: spir. asp. Alb | λ[ε]ιπο- Schm. 302 contin. H: nov. gl.
Ald. | ὠράνα H: interpr. Schm. (qui et ν<ν> legit: unum ν Wack.*) | χελιδόνων H: Pears.
708 | in ὄροφή nonnulli censent verbum Sapphus latere (ὄροφαία Fick, ὄροφή Schm.); ἐν
(cf. H) ὄροφή coni. M.L. West ('grammaticus ὠράνα ab οὐρανός derivare conatus est':
hanc esse veram derivationem censet Schwyzer IF 14, 1903, 27-8, i.e. ὠράνα: ὠρανός
ut στεφάνη: στεφανός etc., et interpr. [ut iam HSt.] 'arundinum tectum', neque ad Sapph.
refert)

- 305 †ὄργᾱ†· οἰστροῖ, γαυριᾱ, ἢ πρὸς συνουσίαν ἐπιέγεται, ἢ κατ-
επιέγεται
- 306 †ὄργάσαν†· πηλὸν ἔτοιμον παρασχεῖν
- 307 *ὄργασμένος· μεμαλαγμένος (Plat. Theaet. 194 c) A¹
- D 308 ὄργα τὸ <πρᾱγμα>· κατήπειγεν καὶ ἐν ἐτοίμῳ ἦν (Aesch. fr. 53 a R.)
- D 309 ὄργημένον· παρεσκευασμένον, ἔτοιμον (Hippocr. septim. part.
CMG 1, 2, 1, 122, 17)
- D 310 ὄργητο· ὄριστο. ἔχρηζεν (Thuc. 2, 21, 3 v. 1.)
- 311 †ὄργιᾱται†· χρῆζει. ὀρίζει
- 312 †ὄργώς· μεμνηήσας†
- 313 ὄργων· ἐπεθύμουν. †ἐμεμίγησαν†
- 314 ὄρδυλευσάμην· ἐμόχθησα
- 315 †ὄρέγει· διδ . . †
- 316 *†ὄρέες†· γυναῖκες g⁹Σ
- D 317 ὄρεια· φυλακτήρια
- Ap.S. 318 *ὄρεῖν· φυλάττειν. ὄθεν καὶ ὁ θυρωρὸς λέγεται Br⁷⁴
- Hom. 319 *ὄρέξατο· ἐξέτεινε (E 851 . .) g³Σ
- Hom. 320 *ὄρεξε· παρέσχεν A¹², ἔδωκεν (Ψ 406 . .)
- D 321 ὄρέξατο· ἐστοχάσατο. ἔλαβεν. ἐπεθύμησεν. ὄρμησεν (Eur.
fr. 240, 3 K.)
- 322 †ὄρέον†· πηχυαῖον
- 323 ὄρες· πύργοι ὠχυρωμένοι. κηδεμόνες
- Ap.S. 324 ὄρεσ<σ>· γυναῖξιν, ἀπὸ τοῦ συνεξεῦχθαι ἀνδράσιν (E 486)
- Hom. 325 ὄρετο· ὄρμα (M 279 . .)

307 Tim. lex. ω 3 (Su ω 163) 313 cf. Zonar. 1893 316 = Σ ω 49 a (addendum editioni: Eikasm. l. c. ad gl. 247); Orion. 169, 1; Eust. Il. 700, 48 (2, 537, 2 V.) 318 Ap. S. 171, 22; Schol. μ 89 319 = Σ ω 49; Schol. 320 Schol. Opp. hal. 1, 301. 3, 268 324 Ap. S. 171, 23; Schol.; EM 823, 36 325 cf. Schol.

305 h. e. ὄργᾱ (HSt.), cf. gl. ο 1102(a) 306 v. l. gl. ο 1109 ὄργᾱσαι (cf. Pears. 708) | ὄργᾱσαι Mus. 307 ὄργασμένος H = testt.] εἰργασμένος codd. Plat. 308 ὄργατο H: Kannicht ap. Radt, ex Aesch. | κατήπειγεν H, π ft. corr. e γ in scribendo; ν del. Mus. 309 ὄργημένον H: accent. Mus.; ὄρημένον G. Dind. 8, 2063d 310 ὄρητο Dind. l. c. (v. l. in Thuc.) | ὄριστο H: spir. Schm.; del. ut dittogr. Dind. | ἔχρηζεν] imperf. vicino ἦδον in Thuc. et ἐπεθύμει in Schol. (P. Oxy. 853) deberi ci. Tosi Mus. crit. 8–9, 1973–74, 259 311 h. e. ὄργᾱται (Thes. 5, 2146b), cf. gl. 310 312 gl. totam del. Mus. | ὄργισθεῖς μνήσας ci. Schm. 313 ὄργων H: accent. Mus. | an ἐμεμίγησαν (cf. Zonar.)? 315 δίδου vel διδαι H | ὄρεγεν· ἐδίδου Mus.; ft. ὄρεγε (Eur. Phoen. 1710)· δίδου 316 ὄρέες H ut vid. (litterae, exceptis vestigiis capitum minutissimis, in foramine perierunt, accent. apparet), conf. ord. et Ald.; ὄρες g testt. 317 Cretice pro οὐρεῖον LSJ, coll. GDI 5075, 79; male ὄρια Mus. ὄρεῖα Voss. | Pears. 709 cf. gl. 281 fin. 318 ex pleniore glossa quae vocis ἄωροι etymologiam praebuit, cf. Schol. 319 Schm. cf. gl. ο 1152 321 Schm. cf. gl. ο 1153 322 τετράδωρον vel sim. Schm. | πηχυέον H: Mus. 323 ὄρες H: spir. len. et accent. Schm.; ad formam cf. Lob. Paral. 78 | ὠχυρομένοι H: Mus. 324 ὄρεσι H: G. Pears. 709 = testt. 325 ὄρετο (H?) Ald.: spir. len. Schm.

- 326 ὄρεύνειν· τὸ τῶν ἀγρίων νομῶν καὶ ἔθνῶν ἐπιμελεῖσθαι (Hes. th. D 903)
- 327 ἴὸρέοντο†· ὄρων, ἐπορεύοντο
- 328 *ὠρέχθη· ἐπεθύμησεν A¹³
- 329 ὠρέχθησαν· ἐπεθύμησαν (Xen. Ages. 1, 4) D
- 330 *ὠρη[ς]· καιρός (γ 334 ..) A¹⁶. ἢ τῷ καιρῷ (B 468. 471 ..) Hom.
- 331 *ὠρημάτων· φυλαγμάτων g⁴A¹⁴Σ
- 332 ὠρη· πάθος. οἱ δὲ πάχος καὶ παχύτητα
- 333 *ὠρης· ἀκμῆς vg¹¹A¹⁷
- 334 ὠρήσαντα· φυλάσσοντα
- 335 *ὠρήσσονται· φυλάσσονται (g⁵vg^{ωου5}A¹⁵Σ)
- 336 ὠρητύς· πῆρσις
- 337 ὠρθεν· ὠρμησεν. ἀνέστη, ἢ ἀνέστησεν
- 338 *ὠρθευεν δέμας· ἀνῶρθου[ς]. ἐθεράπευ[σ]εν (Eur. Or. 405) (A¹) Eur.
- 339 ὠρία· τὰ κατὰ τὴν ὠραν γινόμενα, ὠραῖα, ἢ ὠριμα (ι 131) Hom.
- 340 ὠρία· τὸ πρῶτον ἀκρωτήριον τοῦ ἀστραγάλου
- 341 ὠρια<ι>νεις· ὠραῖζει
- 342 ἴὸριγνόμενον†· ὀρεγόμενον
- 343 ἴὸριγμαί†· < ... >
- 344 ὠρίγγη· ἐώρα
- 345 ὠρίζει· ὑπνοῖ. ὀμιλεῖ. φροντίζει, μεριμνᾷ. ἀδολεσχεῖ
- 346 *ὠριμον· καιριμον A⁶(Br⁷¹). ἢ τὸν <εὔ>καιρον (Cyr. graph. in Pent. 69, 197B). [διήγειρεν. ἢ ἐτάραξεν]

326 cf. Schol. Hes.; E. Gud. 580, 17 330 Schol. Opp. hal. 4, 511 331 = Σ ω 50 335 = Σ ω 51

326 ἀγρίων νόμων καὶ ἔθνῶν ‘nonnulli’ ap. Schm.; ἀγρονόμων καὶ ἔθνῶν Mein. 1857 p. 630; ft. ἀνθρωπίνων ἔργων, coll. EGud. et Hes. | Ruhnk. cft. gl. ο 1167 327 v.l. gl. ο 1159 ὀρέοντο (Hansen; cf. etiam gl. 294) 330 ὠρης H: K; ‘Confundit ὠρη et ὠρη’ Schm. 331 φνυγασμάτων H = A: g Σ 332 ὠρην ordo et accus. explicationis (Schm.), sed aliud quid latet 333 ἀκμῆν H: K 334 ὠρήσσοντα Mus., cf. gl. 335; ὠρήσσοντα φυλάξοντα Lob. Rhem. 242 335 ὠρήσσονται K Σ 336 ὠρητύς H: accent. Mus.; πῶρητύς ci. Kust. (cf. gl. π 4511), sed expl. inepta 337 ὠρθεν H: spir. len. Alb.; haec forma reperitur ap. Corinn. fr. 654, a i 22, sed est 3. pers. plur.; an v.l. gl. 381 (Schm.)? 338 ὠρθευεν· δέμας H: interpunct. del. Ald. | ἀνῶρθους H: Schm. post Mus. | [σ] Mus. 339 ὠρία H: spir. asp. Alb. | ὠραῖα H: accent. Mus. 340 ὠρία· τὸ] ὠριατο· H: Schow 341 ὠριανεῖς H: HSt.; ft. melius ὠρια<ι>νεις[ς] (2. med.), nam ὠριαίνω tantum (Clearch. fr. 25 W.) et ὠραῖζω plerumque med. et pass. usurpantur 342 v.l. gl. ο 1208 ὀριγνόμενον (Schm.); cf. etiam ο 1206–7) 343 possis ὠρίγ<νη>μαι (forma ignota) vel ὠρεγμα (ὠρεκται Hippocr. nat. oss. 18 [9, 192, 20 L.]) 344 ὠρίγγη] ὠ scr. rubr., del. Mus. qui ὠ in spatio ad finem versus praecedentis scr.: i. e. nov. gl. H, contin. Mus. (verum sed haud clare expressum praebet Schow, quem male intellegit Schm.) 345 ad ὑπνοῖ cf. ὠρος i. q. ὕπνος (Pfeiffer ad Callim. fr. 177, 28) (Ruhnk.); ad ὀμιλεῖ, ἀδολεσχεῖ cf. ὀραίζω (ὠρ- h. Merc. 58) (Schm.); ad φροντίζει, μεριμνᾷ cf. ὠρα (Schm.) 346 ὠριμον H: spir. asp. Biel. | καιριον H: Biel., coll. Σ ω 52; cf. etiam gl. Iob (ad 5, 26) ὠριμος· εὐκαιρος, ... | [] ad gl. 347 refert Biel. Bos Obs. 194

- Hom. 347 *ῶριεν· <διήγειρεν>, ἐτάραξεν (η 273) vg⁴A⁹Br⁷⁰. ἠρέθισεν (T 272)
- Hom. 348 *ῶρίνθη· ἐταράχθη (Π 509) (vg^{ωρε-ωρη}10A⁸Br⁶⁹)
- 349 ὠρινθιᾶν· ἐπείγεσθαι εἰς ἀπόπατον
- 350 *ῶρισεν· ἔκριεν (Dem. 23, 54 . .) g²Br⁷²
- D 351 ὠρισμένη· ὑπόχρεως, ἣ ὄρους ἔχουσα καταπεπηγότας ἐπὶ δα-
νεισίμασι (Dem. 49, 61)
- Hom. 352 *ῶριστος· ἄριστος (Λ 288 . .) g^{ωρε-ωρη}8A⁷Br⁶⁸
- Hom.+D 353 *ῶρίων· ἄστρον οὕτω καλούμενον (Σ 486 . .) A¹⁰. ἦ ὄρnis ποιός
- D 354 ὠρκυπτεν· ὑπερέκλυπτεν ἐπαιρόμενος
- Hom. 355 ὠρμαινε· ἐνεθυμείτο, ἐβουλεύετο, ἐφρόντιζεν, ἔπαιεν (A 193 . .)
- Hom. 356 ὠρμαινε· διενοεῖτο, ἐμερίμνα (Φ 64)
- Hom. 357 *ῶρμηγε· διενοεῖτο (Φ 137) A⁵Br¹³⁹(vg³)
- Hom. 358 ὠρμησεν· ἔπεμψεν (Z 338)
- 359 †ῶρμεῖσθαι†· ὀρμεῖν. τὸ πολεμεῖν
- Hom. 360 *ῶρμῶντο· ἐξήεσαν (I 178) vg⁴A⁶Br⁷³
- D 361 ὠρνεάζετο· μετέωρον ἐπῆρε τὴν κεφαλὴν (com. ad. fr. *443 K.–A.)
- Hom. 362 *ῶ<ρ>νυτο· ἀνίστατο (Γ 349 . .). Ἰδιηγείρετο (Γ 13 . .) vgA¹Br⁷⁸
- 363 ὠροβισμένοι· κεχορτασμένοι ἀπὸ τῶν <ὄρ>όβων
- 364 ὠρογράφοι· ἱστορι<ο>γράφοι, τὰ κατ' ἔτος πραττόμενα
γράφοντες. ὄροι γὰρ οἱ ἐνιαυτοί
- D 365 ὠρόθυναν· ἐτάραξαν. καὶ ἠρέθισαν (Lycophr. 693)
- 366 ὄρονα· τὰ ὄρια
- 367 †ῶρῶντο· ἦθελον†
- Hom. 368 ὄρορεν· ὄρσε, διήγειρεν. ἐτάραξεν. ἔπεμψεν. ἐνέβαλεν (B 146 . .)
- 369 ὄροι· οἱ ἐνιαυτοί
- 370 ὄρος· ἐνιαυτός

347 Schol. η 273; Zonar. 1893 348 = Schol. 350 = gl. Prov. (sed voc. neque in Prov. neque alibi in LXX reperitur; ὀρίζει Prov. 16, 30 . .) 351 Harp. 226, 3 [ο 34 K.]; Poll. 3, 85; lex. rhet. (V¹) 285, 12 Bk. 352 Schol.; EM 823, 55 353 EM 824, 1; gl. Iob (ad 38, 31). avis: Clitarch. FGrHist. 137 F 22 354 = Su ω 193 355 Schol. 356 Schol. 357 = Schol. 362 Schol. Γ 13 364 cf. EM 823, 51 368 Schol. 370 Hecat. Abd. FGrHist 264 F 25 (26, 5); EM 823, 48; Schol. Δ 109; Schol. Plat. Min. 319b

347 < > e gl. 346 | Bos cft. gl. ο 1215 350 spatium unius litterae et ὠρισεν H pro spatio et ρισεν: Mus. (spir. asp. Alb.) 351 ὑπούρεος H: Vales. Pears. 709 | ὄρους H: spir. asp. Pears. Alb. | καταπεπιγότας H: Mus. 352 ὠριστος H: spir. asp. Alb.; cf. Hdn. ap. Schol. A ad Λ 636b | ὁ ἄριστος g 353 ῶρίων H: spir. len. Biel. 3, 637 | cf. gl. 531 354 ὠρκύπετα ὑπερέκλυπα H: HSt. Thes. Ind. 205 g, cf. Su | cf. gl. ο 1235 355 ὠρμενε H (leg. Cunningham: ὠ- minus verisimiliter Schow et Latte): Mus. | ἔπαιεν H] ἔπαιεν errore typosh. Schr. 359 v.l. gl. ο 1248 ὀρμεῖσθαι (Hansen) 361 ἐπῆρε] imperf. est (Kock), non aor. ἐπῆρε (vulg.) 362 ὠνυτο H: K | διήγειρεν H: K (Br: διε- vgA) Schol. 363 ὀρόβων] βοῶν H: Sop. 364 ὠρογράφοι H: Schr. | ἱστοριγράφοι H: Mus. | ὄροι H: spir. asp. Ald., accent. Alb. | ἐμπτοί H: Mus., cf. gl. 369 367 v.l. gl. ο 1159 ὀρέοντο (Schm.) | h.e. ἦλθον (Ruhnck.) 370 contin. H: nov. gl. Mus. | ὄρος H: Mus. (spir. asp. Alb.)

- 371 ὄρος· ἡ νύξ· ἡ ἀπὸ Ὁκεανοῦ
 372 Ὁροσίδης· ὁ ἀπὸ Ὁρεσίου γεγονώς· οὗτος δ' ἔστι ποταμὸς ἐν τῇ
 ἔξω γῆ, ὡσπερ Ὁκεανός
 373 *ὄροσκόπος· ὁ σκοπῶν τὰς ὄρας [vg¹A²Br⁷⁹Σ]
 374 ὄρου· ὄρια· φύλακες
 375 ὄρουεν· ἐπῆγεν, ἐφώρμα
 376 ὄρουσεν· ὄρησεν (Eur. Phoen. 1237) D
 377 ὄρρα· τηνικαῦτα
 378 *ἄροτο· ἀνέστη· ἄρησεν· ἤρχετο (E 590 .) A¹(g^{ωσα3}) Hom.
 379 ὄρτός· βωμός
 380 *ἄρσαι· παρορῆσαι v⁴A⁷Br⁸¹
 381 *ἄρσεν· παρῶρησεν (A 10 .) [g⁵] Hom.
 382 ὄρυγή· φωνή· θόρυβος· κυρίως δὲ ἡ τῶν κυνῶν φωνή (Hermes.
 fr. 7, 72 Pow. cod.) D
 383 *ἄρῳ ἴεσθαι· κλαίειν (Cyr. in Psalm. 69, 961A). τάττεται δὲ ἐπὶ
 τῶν κυνῶν [A⁹]
 384 *ὄρύεται· ὑλακτεῖ (Ap. Rh. 4, 1339) g¹A⁸Σ
 385 ὄρυξαν· ἔσκαψαν (Hdt. 3, 39, 4. Gen. 26, 15 .) D/LXX
 386 ὄρυόμενος· βρυχόμενος, ὑλακτῶν (I. Ep. Petr. 5, 8. Iud. 14, 5 .) N.T. LXX
 387 *ὄρουμένων· κραζόντων vg³A⁷Br⁸², κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῶν κλαιόντων
 ἄλκων, ἢ λεόντων vg³A⁷, ἢ κυνῶν (Sap. 17, 18 .) LXX
 388 ὄρφωσεν· ὄρφάνισεν
 389 ὄρῶρει· διηγέροθη (Σ 498)
 390 *ἄρῶρεν· ἐκεκίνητο (N 78) Br¹⁷⁴
 391 ἄρῶρέ[σ]χατο· ὀρμῶντες ἐπετίθουν (Λ 26)
 392 *ὄς· θαυμαστικὸν ἐπίρρημα· ἄλλοι οὕτως g^{ωσα4}A^{ωστ5}Br¹³¹, ὁμοίως
 Br¹³¹? ἀληθῶς· ἢ ἄσπερ g^{ωσα4}. ἢ ἴνα· ἢ ὅτι A^{ωστ5}Br¹³³. ἢ ὅτε· ἢ
 πρὸς· ἢ ἄλιαν Br¹³². ἢ εἰς τὸ τὰ παραδείγματα εἰς τὸ τέλος τοῦ ω
 στοιχείου

373 cf. Σ ω 55 376 E. Gud. 436, 9 383 cf. EM 824, 2 384 = Σ ω 54

371 ἡ? ἢ H ut vid. (Ald.): Schm. 372 Schm. ci. hanc glossam v.l. esse gl. 19, ft. recte | an Ὁροσίου? 373 KΣ habet explicationem ασριτης, σκοπων (σκοπευων vgBrΣ) την ωραν
 374 l. ut vid. aut ὄροι (Mus.) aut φύλακος (Schm.); ad ὄρια cf. ft. gl. 339 375 ἡπειγεν
 Ruhnck. 377 i. q. ὡς ὅα (Schr.); cf. Schwyzer Gr. 1, 407 (β) 378 ἀπέστη H: Ruhnck., coll.
 gl. 337 379 G. cft. gl. o 1336 ὄρτός; cuius haec ft. v.l. 380 v.l. gl. o 1324 ὄρσαι | ὄρσαι
 H ut vid.: accent. Mus. 381 v.l.: gl. 337? 382 ὄρυγή Ald. (spiritus in H legi non potest):
 spir. len. Schr. | ὄρυγή et ὄρῦεσθαι de canibus etiam Theocr. 2, 35; de lupis id. 1, 71 et Cal-
 lim. fr. 725 (ubi vid. Pf.), ut testif. Phryn. praep. soph. 59, 3. Poll. 5, 86 | Alb. cft. gl. ε 6068
 383–4 v. ad gl. 382 388 ὄρφάνισεν H: Mus. 389 ὄρῶρ. H (ft. -η): Mus. 390 h.e.
 ὄρῶρεν (Br), quamquam Eust. Od. 1382, 34 (1, 6, 16 St.) formam ὄρῶρεν agnoscit
 391 ὄρῶρέσχατο H: Mus.; h.e. (Jens. Luc. 245) ὄρῶρέχατο, cf. gl. o 1390 (cuius haec ft.
 v.l.) | ὄρμῶν H: Jens. (ὄρ-) et Mus. (-τες) | ἐπετίθει H: Mus. 392 ἢ εἰς τὸ] ft. ζητεῖ (quod
 post παραδείγματα add. Mus.) | v. gl. 530

- Hom. 393 *ῶσαι· διῶξαι· διασεῖσαι· βιάσασθαι· ἄπορ(ρ)ῖψαι (N 688) A¹⁷
 Hom. 394 ὠσάμεθα· ἀπωσάμεθα (Θ 295)
 395 *ὠσάμενοι· διῶξαντες v⁶A¹⁶, ὠθήσαντες (Hdt. 3, 72, 5. Thuc. 4, 11, 3 ..) vg⁶A¹⁶Br⁸⁵
 396 *ὠσάμην· ἀπωσάμην A¹⁸, ἐδίωξα, ὄθησα
 Hom. 397 *ῶσαν· ὥστε (Xen. Cyr. 1, 3, 8. Dem. 21, 14) vg¹²A²¹Br⁸⁸, ἵνα (Π 84 ..) ἢ ἀπεώσαντο (Δ 535 ..)
 Greg.Naz. 398 ὡς ἂν τις εἴποι· < ... > (Greg. Naz. c. 1, 2, 10, 366 [37, 706, 14 M.]
 399 *ὡς ἂν οἴός τε ὦ· ὡς ἂν δυνηθῶ (Dem. 20, 1 .. Cyr. in xii proph. 2, 300, 7 ..) vg⁹A¹⁹Br⁸⁶
 400 *ὡς ἄτε δή· ὡς ἐκ τούτου vg¹⁰A²⁰Br⁸⁷
 401 *ὡς αὖ πάλιν· ἐκ δευτέρου vg¹³A²²Br⁸⁹
 402 *ὡς αὐτόν· πρὸς αὐτόν g¹⁴A²³Br⁴³
 403 *ὠσαύτως· ὁμοίως vg⁵A¹⁵Br⁸⁴, τοιούτως
 404 ὡς βασιλέα· πρὸς τὸν βασιλέα
 Hom. 405 ὡς δή, [ῶ δὴ αὐτοῖς· ἦ] ἐπειδή (A 110 ..)
 Hom. 406 *ὡς δὴ σφιν· ὡς δὴ αὐτοῖς (χ 33 ..) vg¹A² Br⁹⁰Σ
 Greg.Naz. 407 ὡς δοκέει· ὡς νομίζει (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 631 [37, 628, 3 M.]
 408 ὡς ἐδόκει· ὡς ἐνόμιζεν
 Hom. 409 ὡς εἰπών· οὕτως εἰπών (A 68 ..)
 410 ὡς εἶχεν· ὅσον ἡδύνατο, ἴσχυεν
 410x ὡσεὶ τυχόν· καθὼς ἔτυχεν, ἢ συνέβη
 LXX 411 *ῶσεις· ὠθήσεις (Esai. 30, 22) vg¹⁴Br⁹⁶[A²⁹]
 Hom. 412 ὡσεὶ τε· καθάπερ (Λ 474)
 Prov. 413 ὡς ἤκεῖνος· ἀναβάλλει τὸν τόκον· παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονηζόντων
 LXX 414 ὡς ἐκρίθη σοι· ὡς ἐφάνη σοι (1. Esdr. 8, 90) A²⁸
 +N.T. 415 *ὡς ἐμέ· πρὸς ἐμέ (Ar. Ach. 675 .. Xen. Mem. 2, 7, 2 ..) vg⁶A²²Br⁵⁹, καθάπερ ἐμέ, ὡς ἐγώ (Act. 3, 22 ..)
 Hom. 416 *ῶσεν· ἀνέτρειπεν A²¹, ὠθησεν g^{ωσα7}. ἀπέκοπεν. ἀπόσατο. ἄκατέβαλ[λ]εν (E 19 ..) g^{ωσα7}A²¹

394 Schol. 397 cf. Schol. Δ 535 406 Σ ω 56 413 lex. rhet. (q) 318, 20 Bk.; Diogen. 4, 91; Paus. ε 88 (Ph ε 2504. Su ε 4009) 416 Schol.

393 ἀπορίψαι H: A (accent. Schm.) 394 ὠσάμεθα] ὦ om. rubr., add. Mus. | ἀπεωσάμεθα Schol. 397 ὡς ἂν et ὥσαν confundi agn. Biel. Bos Obs. 155 398 contin. H: nov. gl. Schm. | gl. totam del. Mus. 400 gl. totam del. Mus. | ὡσατε δεῖ H: K 401 gl. totam del. Mus. | ἀππάλιν H: Mus. 402 gl. totam del. Mus. 405 gl. totam del. Mus. | [] del. Schm.; dittogr vel v.l. gl. 406 406 σφῖν H: accent. Ald. | αὐτούς H = K: Perg. = gl. 405, Σ 410x contin. H: nov. gl. Pears. 710. Alb. tacite | τυχών H: Mus.; τύχην Pears. 412 ὡς εἶ τε edd. Hom. 413 h. e. ἐχίνος (Jun. Anim. 403. Salm. = testt.) | τόκον] τρόπον H: Jun. Salm. = testt. | cf. Theodoridis ad Ph 414 ἐκρίθησοι ... ἐφάνησοι H: Schr. 415 gl. totam del. Mus. 416 κατέβαλλεν H: K

- 417 ὡς ἐνέπουσιν· ὡς λέγουσιν (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 245 [37, 541, 4 M.] Greg. Naz. . .)
- 418 *ὡς ἔνι· ὡς ἔστιν A¹⁸, ὡς ἐγγωρεῖ vg³A¹⁸[Br¹⁷⁵?]
- 419 *ὡς ἐν πίνακι· ὡς ἐν εἰκόνι (Cyr. in Ioh. 1, 156, 6 . .) vg¹A¹⁶Br⁹¹
- 420 ὡς ἔξεστιν· ὡς δυνατόν (Cyr. in Ioh. 1, 377, 27)
- 421 *ὡς ἔοικεν· ὡς φαίνεται vg⁸A²⁴Br⁹³. ὡς πρόπει, ὡς δεῖ
- 422 *ὡς ἐλίπαν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον vg¹³A²⁷Br⁹⁵
- 423 ὥσέ τοι ὄθη(σέ) σοι
- 424 ὡς ἔτυχεν· ὡς φθάση
- 425 ὡς ἔφασαν· ὡς εἶπαν (κ 46 . .) Hom.
- 426 ὡς ἔφασκεν· ὡς ἔφη, ὡς εἶπεν (Soph. OT 114. Antiphan. fr. 205, 7 D K.–A.)
- 427 ὡς ἔφησθα· οὕτως εἶπας
- 428 *ὡς ἔφην· ὡς ἐγένετο vg⁷A²³Br⁹², ὡς ἔστιν A²³
- 429 *ὡς ἔχω· εὐθέως g⁵A¹⁹
- 430 ὡς ἡμᾶς· πρὸς ἡμᾶς
- 431 *ὡσθεῖς· ἀνατραπείς (Psalm. 117, 13) vgA¹Br⁹⁷ LXX
- 432 †ὡσθησεν† ὄθησεν· ἐπ(έ)ρασεν (Cyr. in Matth. [cat.] fr. 49 col. 2, 9)
- 433 *ὡσίν· ὠτίοις (μ 200) vg²A⁴, ἀκοαῖς, [ὠτίοις] Hom.
- 434 *ὡς κεν· ὅπως ἄν (A 32 . .) g^{ωσο2}A¹Br¹⁷⁶ Hom.
- 435 *†ὡσίν†· ὑπάρχουσιν vg¹A³(Br⁹⁸). εἰσίν (B 125) vg¹A³ Hom.
- 436 ὡς μάλιστα· ὡς ὄντα δυνατόν
- 437 ὡς κέν τις· ὅπως ἄν τις (ψ 135) Hom.
- 438 *ὡσμένω· ὠθισμένω (Psalm. 61, 4) vg^{ωσε12}Br¹⁴⁰Σ LXX
- 439 ὡς μήτε κροῦσαι μήθ' ὑπέρ χεῖλος βαλεῖν· παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη (Soph. fr. 796 R.) Prov.
- 440 *ὡσμός· ἀνατροπή. ὄθησις, ὠθισμός vg¹A²Br¹⁷¹

417 lex. Greg. carm. (ord. vers.) ep. 449 421 Tim. lex. ω 5; Moer. 214, 25 [ω 12 H.]; Su ω 230
431 gl. Psalm. 306 Ernesti; Su ω 233 434 = Schol.; EM 824, 51 435 Schol.2 438 Σ ω
59 a (addendum editioni: Eikasm. l.c. ad gl. 247); gl. Psalm. 306 Ernesti 440 Zonar. 1895

418 ἐγγώρει H: accent. Mus. 419 πινακίω H: K 421 δεῖ H = Su] δοκεῖ Tim. 422 ἐπι-
τοπλεῖστον sic H, cf. tamen gl. 455 423 ὥσεται H: Mus. | ὄθησ^ω H (ὄθει σοι Mus.):
Schm. 424 φθάση H (leg. Latte)] ἔφθασε Mus. 425 ὡς bis H: accent. Cunningham;
cf. gl. 462–3; alioqui gl. non Homeric est 427 ὡς ἐφῆσθα H: accent. Mus. | οὕτως H]
ὡς teste Schow, perperam 431 ὡσθεῖς H ut vid. (minus verisimiliter ὠθεῖς leg. Latte;
sed quare Mus. σθεῖς del. et easdem litteras in margine scr., non liquet) 432 ὄθησεν ft.
correctio lemmatis | ἔπρασεν H (del. Mus.): Cunningham coll. gl. ε 1879. 4591 433 []
Pears. 710. Triller Emend. 45 435 h.e. ἔασιν (Schm.); nisi l. cum Br ὄσιν· ὑπάρχουσιν,
om. εἰσίν (sic Mus.; ad ω 491) 436 ὡς ὄντα] ὡς οἷόν τε Schm.; ὄσον Latte 439 ὡς H:
spir. asp. Schr. | interpunct. post κροῦσαι ut in fin. lemmatis H, ut in medio lemmate Alb.:
del. Cunningham 440 cf. gl. 80

- 441 *ὡς οἶμαι· ὡς νομίζω (Eur. fr. 928 a, 4 K. Plat. Euthyphr. 5 c . .)
vg¹Br⁹⁹
- 442 *ὡς οἶόν τε· ὡς δυνατόν vg³A⁵Br¹⁰⁰
- Hom. 443 ὡς ὄγε· καθὼς οὔτος (B 207 . .)
- Hom. 444 ὡς οἶ· ὡς αὐτῷ (A 276 . .)
- 445 ὥσπερ· καθὼσπερ
- 446 *ὥσπερ· καθὼς, [καθάπερ g^{ω--5}
- 447 ὡς οὐκ ἐξικνούμενοι· ὡς οὐχ ἦξοντες
- 448 ὥσπερ οὐφθαλμός [τοῦ] Διός· ὡς ἀστραπή (trag. ad. fr. 278 K.–S.)
- Prov. 449 ὥσπερ κόρας ἐλεῖν· ἐπὶ τῶν εὐχερῶν λέγεται
- Hom. 450 *ὡς πρὶν· ὡς πρότερον (B 344 . .) Br¹⁶¹
- D 451 ὡς πρὸς ἔνια· ὡς πρὸς ἄλλα, ἢ τινὰ (Isocr. 11, 23)
- Hom. 452 ὡς ῥά· ὡς δὴ (Λ 419 . .)
- Hom. 453 ὡς σε· διὰ τοῦτο[ν]· ὡς <σ> ἔβαλ[λ]ον Τρωῶες' (Δ 157)
- Hom. 454 ὡς σοι· οὕτως δὴ σοι (Γ 63)
- 455 *ὡς τὰ πολλά· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον vg⁴A⁷Br¹⁰³
- Hom.+ 456 ὥστε· καθάπερ (B 459 . .), οὐκοῦν, λοιπὸν
- Hom. 457 ὥστε γάρ· καθάπερ γάρ (B 289 . .)
- Hom. 458 *ἄς τέροπα· ἀστραπή (Λ 66) g³A⁶
- D 459 ὥστιζεσθαι· ὠθεισθαι (Ar. Ach. 42)
- D 460 ὥστιζόμεθα· ὠθούμεθα, θλιβόμεθα (Ar. Plut. 330 v. 1.)
- D 461 ὥστιοῦνται· ὠσθήσονται (Ar. Ach. 24)
- Hom. 462 ὡς φάσαν· οὕτως εἶπαν (B 278 . .)
- Hom. 463 *ὡς φάτο· οὕτως εἶφη, εἶπεν (A 188 . .) Br¹⁵⁶
- 464 ὠσφρηθή· συνῆκεν
- 465 ἄσφρησις· ἄερος μετάληψις
- D 466 ὠσφροντο· συνῆκαν, ἦσθοντο, ἔγνωσαν (Ar. Ach. 179)

442 Tim. lex. ω 6; Moer. 214, 28 [ω 14 H.] 443 cf. Schol. 444 Schol. 450 cf. Schol.
454 cf. Schol. 458 cf. Schol. 459 Schol. Ar.; Eust. II. 885, 16 [3, 332, 3 V.] 460 Schol.
Ar. (a) 462 = Schol. 463 Schol. 466 Schol. Ar. (Su ω 255)

442 τε] τι errore typoth. Schm. 447 οὐκ ἦξοντες H: Ald. 448 ὥσπερ· H: interpunct.
del. Ald. | ὁ ὀφθαλμός H: Mein. 1857 p. 631; ὁ om. Wil. GV 186, tacite et ft. errore | τοῦ del.
Mein. 449 spatium unius litterae et ὥσπερ pro spatio et σπερ H: Mus. | proverbium alibi
non reperitur: κόγχας διελεῖν (Teleclid. fr. 20 K.–A.) con. Mein. ap. Schm., cf. gl. κ 3187
452 ὡς ῥά H: accent. M.L. West 453 ὦ bis Mus., contra ord. et Hom. | τοῦτον H: Mus.;
τοῦτο σέ Heins. | ὡς <σ> Cunningham post Mus. | ἔβαλλον H: Mus. 456 ὡς τε edd.
Hom. 458 ὡς τέροπα H (ὡς τεροπα Διος K)] h. e. ὠσ<τε σ>τεροπή (ordo et Pears. 710);
cf. Hansen ad gl. π 1557 | K habet explicationem ὡς ἀστραπή (αστραπον g) του Διος
459 ὠ.(ο vel σ)τί.εσθαι H: Mus. 460 ὠστιζόμε<σ>θα Schm.; cf. adn. ad gl. τ 582
462 ὡς H: accent. Mus. 463 ὡς φάτο H: accent. Mus. 464 ὠσφρᾶνθη (Gen. 8, 21 . .)
Pears. 710. Biel.; sed Mein. 1857 p. 630 cft. ὀσφρήσομαι, adde ὠσφρήσα(ν)το 465 h. e.
ὀσφρησις (Palm. Pears. 710) | ἄρρος H: Palm. Pears.; Mein. 1857 p. 630 cft. Plat. Tim. 66e
466 ὠσφροντο H: anon. Misc. obs. cr. 3, 1733, 336 (Porson Not. in Ar. 215. Cob. Var. lect.
413)

- 467 *ῶσχη[ς]· ὁ μετὰ κλήματος ἀμπέλου A¹[Br⁷⁶]
 468 ῶσχοι· τὰ νέα κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρουσιν
 469 Ὁσχοφόρ[ε]ια· παῖδες εὐγενεῖς ἠβώντες καταλέγονται οἱ D
 φέροντες τὰς ῶσχας εἰς τὸ τῆς <Σ>κ[ε]λιράδος Ἰαθηνᾶς ἱερὸν. εἰσὶ
 δὲ κλήματα ἔχοντα βότρουσ[ιν]
 470 Ὁσηέ· ἐρμηνεύεται σφῆζόμενος (Ep. Rom. 9, 25) On.sacr.
 471 Ὁσχοφόριον· τόπος Ἰαθηνῆσι Φαληροῖ, ἐνθα τὸ τῆς Ἰαθηνᾶς
 ἱερὸν
 472 ῶτα· ἀκοαί, ὠτία
 473 ῶτα· τὰ μὴ στρογγύλα
 474 ὠτακός· παρώνυμον εἶναι φασιν
 475 *ῶτακουστέι· περιέργως ἀκούει vg²A⁴Br⁴⁵⁼¹⁵⁴
 476 *ῶ τᾶν· ῶ οὐτος A³. ἀντὶ τοῦ ῶ μακάριε vg¹A³, ῶ βέλτιστε
 477 *ῶ τᾶν· ῶ σὺ vg¹A³, ῶ ἑταῖρε vg¹A³Br¹⁶⁹, ῶ οὐτος A³, ῶ μακάριε
 vg¹A³. πρόσρημα τιμητικῆς λέξεως. ῶ λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείᾳ
 πολλάκις vg¹
 478 *ῶτειλαί· τραύματα Br¹²²(A³), οὐλαί A⁶Br¹²², τρώσεις (Σ 351 . .) Hom.
 479 *ῶτειλή· ἢ ἐκ χειρὸς ῶτῶσις (τ 456). ἢ τραῦμα (Ξ 518 . .) vg¹A⁵ Ap.S.+Hom.
 480 ὠτοκάταξις· τὰ ῶτα τεθλασμένος (Ar. fr. 100 K.–A.) Att.
 481 *ῶτοκοπεῖ· κεφαλαργεῖ, ἐνοχλεῖ λαλῶν vg¹A²Br¹⁰⁴
 482 ῥῶτοκουστής· ὁ ὑποκρινόμενος
 483 *ῥῶτῶ τούς· ὡς τούτους (B 476 . .) A³ Hom.
 484 ῶτος· ὄρνειον ὁμοιον γλαυκί. οἱ δὲ νυκτικόρακα λέγουσιν Att.
 485 ῥΩτος καὶ Ἐφιάλτης· Ἀλωέως καὶ Ἰφμεδείας παῖδες (E 385. Hom.
 λ 305 sqq.)

468 lex. rhet. 318, 22 Bk.; EM 824, 55 469 lex. rhet. (V¹) 285, 29 Bk.; Schol. Nic. al. 109 a; Ist. FGrHist 334 F 8 470 Phil. mut. nom. 121; vit. Proph. p. 26, 2 Schermann; cf. Lagarde, Onom. sacr.² 173, 63 (p. 203) 471 lex. rhet. (V¹) 318, 27 Bk.; EM 824, 57 475 Zonar. 1897 476 Tim. lex. ω 7 (Su ω 260. Schol. Plat. ap. [35] 25 c); lex. rhet. (q) 318, 4 Bk. 477 cf. EM 825, 11; Schol. Luc. 91, 18 479 Ap. S. 171, 25; Schol. Ξ 518; Hdn. epim. 104 Boiss. 480 Ael. Dion. ω 13 (Su ω 265); lex. rhet. (V¹) 287, 12; EM 826, 27 481 Zonar. 1897 484 Arist. h. an. 597^b21; EM 826, 20; Paus. ω 3; Theogn. can. 411 (p. 74, 17 C.) 485 Schol. E 385; Hdn. epim. 104 Boiss.

467 ῶσχης H (cf. lex. rhet. 285, 30 Bk. ὄσχης cod.): A | an [ὁ] μετὰ <τῶν βοτρώων> κλήματα (cf. E. Gud. 583, 18)? 468 ὠσχοι H = testt.: accent. Mus. 469 ὠσχοφορεία H: Mus. | ὄσχας H: Mus. | κειράδος H: Mus. | βότρουσιν H: Mus. | cf. Ziehen RE 18(2), 1537–43 470 ὠσηῖ H: Heins. Pears. 710. Toll. 471 φάληροι H: accent. Mus. | Ἰαθηνᾶς H | Ἀρτέμιδος testt. 473 στρογγύλα H: accent. Ald. 474 ὠτακουστής Heins. 478 Schm. cft. gl. γ 205 479 v.l.: gl. 270 480 spatium unius litterae et ὠτοκάταξις pro spatio et τοκάταξις H: rubr. et Mus. 481 κεφαλαργεῖ H = Br | κεφαλαργεῖ vgA 482 h.e. ὠτακουστής (Mus.) 483 contin. H: nov. gl. Mus. | ὦ H = A | h.e. ὡς (Mus., accent. Cunningham) | ὡς H: accent. Cunningham 484 ὠτὸς H: accent. Cunningham coll. Theogn. 485 ἀλώεω H: Mus. | ἐφμεδείας H, ου supra ας m. pr.: Mus. | v. Roscher 1, 253–5

- Hom. 486 *ὄτρυνε· παρώρμησε vg², διήγειρεν (Γ 249 .) v[g]²A³
 D 487 ὃ τύπανα· ὃ ἐπιτήδαιοι τυμπανισθῆναι (Ar. Plut. 476)
 488 *ὄτων· ὄτιων (v)gA¹
 D 489 Ὁφέλης· ὁ Ἐφιάλτης (Pherecr. fr. 57, 2 K.–A.)
 Hom. 490 ὄφελ[ι]λεν· ὄφειλεν (Ψ 546)
 D 491 ὄφέ[ι]λουν· εὐεργέτουν (Eur. Phoen. 402. Thuc. 4, 75, 1)
 492 *ὄφθαλμιάσεν· τὸν ὀφθαλμὸν ἐπέβαλεν (Hyperid. fr. 258) A³
 493 *ὄφθη· ὄραθη vg², ἐθεάθη A⁴
 494 *†[ὄφιλ]εῖ· ἐπήρχετο A³
 495 *ὃ φίλότ[η]ς· ὃ προσφιλέστατε. ὃ φίλε. ὃ ἔταϊρε (Plat. Phaedr. 228 d) vg¹A²Br⁴¹
 496 †ὄφλημα†· χρέος
 497 [ὄφλ]ε κατεδικάζετο, ἐπὶ τῇ δίκῃ ὄφλησεν. καὶ τὸ ὄφειλεν
 498 ὄφλίσκανον· κατ[εδικάζοντο]
 499 vacat
 499x ὄφρναν πως
 500 ὄφρὸν· ἐλαφρὸν
 501 *ὄφρουμένος· ἐπηρμένος (Cyr. in xii proph. 2, 435, 22) vg¹A²Br¹⁰⁷
 502 *ὄφύϊα· ἡ [δορά Br¹³⁵. καὶ βοτά]νη τις
 503 *ὄχεϊτο· ἐκάθητο (Xen. Cyr. 7, 3, 4) [g²Br¹⁰⁸]
 Hom. 504 *ὄχετο· ἔφυγεν, ἀπέδρα (B 71). [ἀπό]λετο (X 213 .) vg¹A³.
 [ἡ ἐπορ]εύθη (A 53 .) [vg¹]
 505 ὄχέτευεν· ὑδραγώγει. καὶ ἐτάφρευεν
 506 ὄχλει· ὄθει. <ἐ>νόσει
 Hom. 507 [ὄχθησαν]· ἠγανάκτησαν, ἐλύπησαν, ἐστεναξάν (A 570 v. l. .)
 508 ὄχλησεν· ἐμόχθησεν. ἐκίνησεν, ἐμόχλευσεν, ὠθησεν. ἐνόσησεν

501 Zonar. 1898 504 fin. Scholl. Z 104. Λ 357 507 Schol.

487 ἐπιτήδαιοι] in Ar. de Πενία dicitur, sed locutio ὃ τύπανα alibi non reperitur
 488 ὄτων] ὃ om. rubr. in initio versus, add. (et accent. mutavit) Heins., cf. K 489 si
 Ὁφέλης sincerum est, cf. cum Alb. gl. ε 4612. 5604 et ft. ad Pherecr. refer; quid tamen
 ibi gigas ille ad rem sit, nescio 490 [i] Mus. 491 [i] Mus. | εὐεργετοῦν H: accent. Mus.
 492 ὄφθαλμιάσας H: A | ἀπέβαλεν H = A: Leopard. Emend. 10, 19 (p. 271) | Schr. cft. gl.
 o 1958 494 v.l. gl. 191 (Ruhn.) | litterarum εἰ pedes tantum, eique incerti, videri possunt
 495 ὃ φίλε nov. gl. H: contin. K 496 v.l. gl. o 1973 ὄφλημα (Pears. 710) 498 litterae
 ἐδικάζοντο in H nunc legi nequeunt, chartae fragmento laeso vel perdito; ἐδικάζ etiamtum
 legebat Latte, ογγο in imagine phototyp. Hansen (cf. ad. gl. 502) 499 vacat 499x del.
 Mus., praetermisit Schow; ὄγραο πως leg. Latte, ὄφραγ(αν) πο() Hansen 500 Schm.
 cft. gl. κ 3406 κολοφρὸν· ἐλαφρὸν, 3735 κορφῶς· ἐλαφρῶς; in hac Perg. ci. κούφως (Eur.
 Med. 449), itaque hic ft. κ)οῦφον (Eur. El. 439) 501 ὄφρουμένος vel ft. -όμενος H:
 Mus. | R. Kassel cft. gl. ε 3966 (com. ad. fr. *339 K.–A.) 502 litterae δορά καὶ βοτά in
 H nunc legi nequeunt; legebant Latte et Hansen (cf. ad gl. 498) 503 ἐκαθεῖτο H: Mus.;
 ἐπεκάθητο g 506 ὄχλει· ὄθει, νοσεῖ H: Toup. 3, 534; vel v.l. pro ὄχλει (HSt.; gl. o 2036
 expl. diversam hab.) | Alb. cft. gl. 508 507 cf. gl. o 2029

- 509 ὄχιμ[ασ]αν· κατέσχον, ἐδέσμευσαν
 510 *ὄχμασμένον· κατεχόμενον, [δεδεμένον vgA¹Br¹⁰⁹
 511 *ὄχόμην· ἐπορευόμην vgA²Br¹⁶⁸
 512 *ὄχοντο· ἐπορευόντο (Δ 382 ..) vgA¹ Hom.
 513 ὄχουν· ἐκάθηντο
 514 ὄχρα· ὄχριασεν
 515 †ὄχράς· ὄχριάσεις. † καὶ ὄσπριον λαθύρω εἰκόζ
 516 ὄχρησαντα· ὄχριάσαντα (λ 529) Ap. S.
 517 *ὄχρος· ὄχριάσις Br¹⁸⁵, χλωρότης, [χλωρός (Γ 35) vg¹A⁴Br¹¹⁰ Ap. S.
 518 *ὄχουρ[ω]μένη· ἠσφαλισμένη (Ios. 6, 1) vg¹A²Br¹¹¹ LXX
 519 *ἴψ· ὄψις, [ὀφθαλμός v^{ωψα}¹
 520 ὄψατο· εὔξατο. ἔμαρ[τύρ]ατο. <ε>ἶδεν
 521 *ὄψαι· ὄφθης (Dem. 18, 263) vg³A⁴Br⁴⁰⁼¹⁷⁹
 522 ὄψεον· ἴψπεισαν† εἶχον. [περιεβ]λέποντο, ἰδεῖν ἐβούλοντο
 523 [ὄψ]ά· τὰ ὀπτητήρια
 524 ὄψιζόμην· ὄψε ἐποίουν. [βράδιον] ἠρχόμην
 525 *ὄψίσθην· ὄψισα vg²A⁴Br¹¹⁹
 526 *ὄψισμένον· ὄψε τῆς ὄρας, βραδέως ἐρχόμενον v(g)¹A³Br⁶¹⁼¹⁷⁸
 527 ὄψικότα· βράδιον ἦκοντα
 528 ὄψουν· ἔμαγείρευον, ὄπτουν
 529 ὄων· περιστομίων τῶν ἱματίων
 530 ὄς· συνήθως· μνήσομαι, ὡς ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν’
 (I 647)
 καὶ ὄμως· ‘ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι’ (A 116)
 καὶ ὄν τρόπον· ‘ἦρξατο δ’ ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασε’ (ψ 310)
 5 καὶ ὄμοιως· ‘ὡς δ’ αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη’
 (I 195)
 καὶ ἐπεὶ· ‘ὡς ἶδε χῶρον ἔρημον, ὅθ’ ἔστασαν ὠκέες ἵπποι’ (K 520)
 καὶ ἠνίκα· ‘οἱ δ’ ὡς οὖν εἶδον Ἐλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν’ (Γ 154)

512 = Schol. 516 = Ap. S. 171, 31; cf. Schol. 517 Ap. S. 171, 31; EM 826, 3; Schol.
 519 Hdn. epim. 105 Boiss.; EM 826, 15; lex. Greg. carm. (ord. alph.) ω 41; Zonar. 1494
 522 Choerob. 280, 32

509 an -εν ter (ad Aesch. PV 618)? 513 ὄχοῡντο ci. Schm. 514 ὄχρᾱ H: accent. Mus.
 515 v.l. gl. 517 (HSt.) | ad fin. cf. Kassel–Austin ad Anaxandr. fr. 42, 43 517 v.l.: gl. 515 |
 χλωρός ad ὄχρος refert Schm., cf. gl. χ 555. lex. Greg. ep. (alph.) ω 39 520 ἰδεν H: Lob.
 Rhem. 42 522 ὄψαιον H: Kassel–Austin ad Sophr. fr. 77 | ὀπτικῶς Kust., cf. Choerob.,
 et gl. ο 2073 (a Bos Obs. 195 collata, qui tamen ὀπτασίαν ci.) 523 an ὄψη̄ρια (cf. ordi-
 nem): ὀπτήρια (hoc Schm.)? 525 Sop. cft. gl. ο 2090 528 ὄπτουν (ft. l. ὄπτων) v.l.
 esse agn. Heins. 529 ὄων H: accent. Schm. | cf. gl. 4 530 1 ἀσύφηλον ὄν H: Mus.; <μ’
 ἄ. ἐν Schm. 3 ἐθέλω δόμεναι | ἐθειλήμηναι H: Mus. 4 δ’ ἦρξατο δ’ H: Mus.
 5 αὐτὸς H: Mus. | εἶδεν H: Mus. 7 εἶδ̄ H: Mus. 8 οἱ δ’] εἶδ’ H: Mus.

- καὶ οὕτως· ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκη(τ)αι'
 10 (ε 26. 144)
 καὶ πῶς· ὦ ποποῖ, ὥς ὁ μολοβρός ἐπιτροχάδην ἀγορεύει' (σ 26)
 καὶ ὅτι· ἔγνωσ ὥς θεός εἰμι' (X 10)
 καὶ πρὸς· ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον' (ρ 218)
 καὶ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα· ὥς σ' ἔβαλον Τρωῆς' (Δ 157) καὶ
 15 ὥς ἕρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο' (Σ 107)
 καὶ διό[ς]· ὥς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα' (Ε 204)
 καὶ ὅτε· Ἐκτωρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἴκανε' (Ζ 237)
 καὶ τότε· ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἕρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν'
 (Ξ 294)
 20 ὅτε δὲ συναπτικὸν σύνδεσμον· ὥς ὑμεῖς παρ' ἐμοῖο θοῆν ἐπὶ νῆα
 κίοιτε' (γ 347)
 ὅτε δὲ ἀνακεφαλαιωτικὸν· ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο
 λυγρὸν ἄλεθρον' (γ 194)
 ὅτε δὲ καὶ τὸ ὄντως· ὥς οὐκ αἰνότερον κ[αὶ] κύντερον ἄλλο]
 25 γυναικός' (δ 427)
 ἄτε δὲ τὸ ὥς ἄν' καὶ τὸ ἄχρη· ὥς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα
 κελεύ[θου]' (δ 389 v. 1.)
 ὅτε δὲ καὶ τὸ εὐθέως· ὥς εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο' (Υ 424 v. 1.)
 Σοφοκλῆς δὲ Λαρισσαίοις ἀντὶ τοῦ λίαν· ὥς ἴκαι τύραννι πᾶς
 30 ἐγγίξεται φυγεῖν' (fr. 382 R.)
 καὶ Μένανδρος· ἔγημε θαυμαστῶς γυναιχ' ὥς σώφρονα' (fr. 498
 K.-A.)

9 καὶ H: Schr. | μάλλον H: Schr. | ἀσκηθεις H (leg. Latte): Mus. | <τ> Schr. 13 πῶς H, h.e. πατρός: Mus. 14 σ' erasum in H 16 [ς] Jens. Luc. 245 | ἐλήλουθα H: Mus. 17 πύργον H: accent. Mus. 18 δ'] θ' H: Mus. | ὥς H: accent. Ald. 20 ὅτε H: accent. Mus. 21 κίοιτε H: accent. Mus. 22 ὅτε H: accent. Mus. | ἀνακαιφαλαιωτικὸν H: Alb. (ε) et Mus. (ω) | ἦλθεν H: Mus. | ἐμήσατο H: Mus. 24 ὅτε H: accent. Mus. 28 εἶδεν H: Cunningham (ἶδεν Mus. perperam) 29 coniecturas permultas invenies ap. Radt 31 θαυμαστην H sine accent. (-ῆν Ald.): Cob. Var. lect. 216

- 531 *Ἐριών· σύστημα κδ' ἀστέρων, ὃν τινες ὀνομάζουσι Βωώτην
 g^{ωου2}. οὓς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ καταμερίζουσι καὶ φασι, τοὺς μὲν
 τέσσαρας [εἶναι] τρίτου μεγέθους, ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς τετάρτου
 5 μεγέθους. καὶ τοὺς ἄλλους [ἐννέα] τοῦ πέμπτου. [κεῖται δὲ τοῦτο
 τὸ τῶν ἀστέρων ἄθροισμα ἐν τῷ βορείῳ [μέ]ρει, ὅπερ καὶ ὑπὸ τῆς
 γραφῆς ὡς ἐν σώμα Ἐριών ὀνόμασται g^{ωου2}. ἄστρα δὲ ταῦτα
 λέγουσι καὶ οὐχὶ ἀστ[έρας], ὡς τῶν μὲν ἄστρον πλήθους σύστασιν
 ἐμφαινόντων, ἀστέρος δὲ τοῦ καθέ[καστον] λεγομένου. καὶ
 τοῦ Ἄρκτουρου μέμνηται ἡ γραφή, ὃν μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ
 10 Ἐριώνος ὀρώμενον κείμενον ἀστέρα ὑπόκορον. παραπλησίως δὲ καὶ
 ἡ Πλειὰς ὀνομάζεται ὑπὸ τῆς γραφῆς ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν, τῶν
 παρ' Ἑβραίων δηλονότι πολυπραγμονησάντων τὰ ἀπόρητα.
 ἐνῶνται δὲ καὶ ἐν τῇ Πλειάδι ἑπτὰ ἀστέρες συνεχεῖς, καὶ καταπε-
 15 πνυκνωμένοι πρὸς ἀλλήλους, οὐχὶ δὲ ἕξ, ὅπερ τινὲς οἴονται. κεῖνται
 δὲ ἐν τριγωνοειδεῖ σχήματι. ὡς οὖν ἐνταῦθα εὔρωμεν τὸ ὄνομα ἐν
 Ἡσαΐα τῷ προφήτῃ (13, 10) τοῦ Ἐριώνος, οὕτως τοῦ Ἄρκτουρου
 καὶ τοῦ Ἑσπέρου καὶ τῆς Πλειάδος ἐν τῷ Ἰώβ (9, 9), ὅς φησιν· 'ὁ
 ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἑσπερον καὶ Ἄρκτουρον καὶ ταμεῖα νότου.'

531 8 καὶ – 14 οἴονται Basil. Caes. fr. caten. in Iob, ed. Wesseling, Prob. 292–3

531 Ἐριών H passim: spir. len. Biel. 3, 637 | 1 κδ] κβ g 5 ἐν] ἐπὶ g 9 μερῶν H: Scal. Salm. = Basil. 10 ὑπόκορον H: Mus. = Basil. 11–12 ὀνομάζεται – πολυπραγ-
 μονησάντων] ὀνομάζεται, ὑπὸ τῆς γραφῆς· ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν δήλον, ὅτι παρ'
 ἔβραίων πολυπραγμονησάντων H: Basil. 13 ἐνῶνται δὲ καὶ] φαίνονται δὲ Basil.
 14 ὅπερ] ὅσπερ Basil. 15 εὔρωμεν H: Mus.